

حق دینی قرآن دلی

Hak Dini Kur'an Dili

جلد

۲

صـ دینی قرآن دینی

بکی ما لای تفیب

جلد

۲

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلِيَهُمْ عَنِ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا
عَلَيْهَا قُلُوبُ اللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ •
وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ
عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ
الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كُنْتُمْ لَكِبْرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ أِيْمَانَكُمْ إِنْ اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ •
قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ • وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا قِبْلَتَكَ
وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ
أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ •

مآل شریفی

ناس اجماعاً سفر اطمینانی « بونری بوند قری قبلہ رہے ہو یا نہ؟ » یہ جہک، دی کہ
سورہ مذبذب رہے اللہ کے در، اویسی رہے طوغری بر جہاد یہ جہاد یہ • دایستہ ہو دی
طوغری بر جہاد یہ جہاد وہ اور یہ راست قبلہ کہ نہ ہو داند اسلئے اور نہ عدالت
امنیہ، ہر سالہاری اولہ سکت، پیغمبر وہ سنک اور یکہ سالہ اولہ سورہ • قبلہ بقدا
طوغری دینک کعبہ یا یسمن وہ صرف سنک اجماعاً • پیغمبرک اینجہ کعبہ جہاد، ابی اویسی

اوز زنده كرى دونه جگرده آيرالم ، او الله الله لك هدايت ايمد يكي كيمه رده ساعدا سته مطهره غير
 كله جلدن ، الله ايمانكزي ضايح ايد جك ركن ، هر هاله الله انسانده راقى هومره راقى كيمه
 رحيمه . ● حقيقه يوز ورك سماره آر انوب طور ريفنى كور ديورن ، آر نه سنج اول : سنى
 هوشنور اول جفك بر قبله يامور ايد جك ، هابري يوز ياي مجد عوام طوغرى هوير ، سزه
 - اى مؤمنده - زده ده بولنكز يوز ياي اوكا طوغرى هوير ياي ، كند يريه كتاب ديلسه
 اولانده ده هر هاله بيلدركه او بر زنده كله مقدر . والله او ترك يايه فرزند ديلمه جفك زنده
 غافل ركنه . ● جلدلم هيجونه سه اولتاب ديلسه اولانده هر به هابري ده كند يريه ك به سنى
 قبله ك تابع اولانده ، ا سده ده او ترك قبله سته تابع اولانده ، بر شمس ديك شمس قبله سته تابع
 ركنه . جلدلم هيجون سكا طه بونجه عملك آر قسده سه طونارده او ترك هوار يه او به
 اولور ك او تقديره سه ده مطهره اولم ايد زنده . ●

قبله : اساساً انسانك هر هابري بر طرفه توجه واستقبالى هاليد كه نور كيمه يون ديكده .
 عرفاً نماز ده توجه اولنا سكه طمان اسم اولده .

جناب صوم قبله ك نمونه ديك بر صراط مستقيمك اراده سته دبر صورت يكي بر است تشكيلده
 اشارت و برونك اوز يريه كند يريه بيلر طرفنده سوينه جك جاهدانه سوزرك هابري لكانى
 بيايه مجموع سويده هوير ديور :

[سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ] ناسك سفاه طامبي ، هفيف عقلى ، اراده
 هيا يفيه كرده ريه جفكده [مَا وَلِيَهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا]
 " بوندى يعنى محمد راقى بولند قري قبله زنده - بيت مقدسه - هويره نه ؟ " بوسون
 شمس انكار و تحويل قبله اعتراصه ايمك ايسته يه بهور ديانا نقيه طرفنده صرف ايلسه و
 آيت اوز مقدسه نماز اولده . بالاره " اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ " هابريه نظرنا نقيه

مقصد اولی رها ناسبد . یعنی بوز بر بزم سوزیده و سوزیده جگر در . [قل] یا محمد !
 سه او سفرایه سوزیده سوزیده : [لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ] مشرق و مغرب ، کون
 طوفانند کون باطن قدر بوند سوارمه الله کدر ، اونک بهی بر مطا : اختصا صی
 یوقد . [یَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] بوزنک مالتی اولاده اولده
 ربه یی کیم یی بکی بر صراط مستقیم هدایت ایر . بوزن قدر . بوزاره طوفان بر طوفان
 فاطمه ده کی « اهدنا الصراط المستقیم » دعائمه صریح بر عهده ، دفعه بر جواب واردر .
 اولد : صراط مستقیم نکره اولد ره ایرادی ، بونک عظمت و کیلکته بر اشارتد که
 ایسته نیکد کند و اعدا و اونه ربه بری کیدیم کلمه اولده منعم علیهم صراطند رها باسقه
 و رها کونزل و غایه نعمت و سعادت و رها سلامت و سهولت کونورده ، یعنی غیب و ضلالت
 سالم بولنده بر طریقه مستقیم ربیک اولور . ثانیا ، بوز صراط مستقیم هدایت ، صرف شیت الیه
 ربط ایرتد . خلقتد شیت الیه بر ربوط اولیاده بهی بر شی بولونمار یعنی حاله بونک نصیری
 بوز بر صراطی اصانه و ابتداء اولد هدایت ، فو لک کس و شیتد مقید اولایوب محضه فضل الیه
 اولریقه تفسیر . و بوضو تر بوزاره کس فائز کس بر قیدینه و بواشک مبدی کس متقدم
 بولند یغنه بر اشارت واردر . کس سائنده شیت الیه شیت عباری تعقیب ایر . بوی هی
 اساتده ایسه عبدک کس شیت الیه بی تعقیب انک اجماع ایر . حاصل جناب الله لر شیت
 سائکد . و دبدیکی قولنی محضه شیتد پیغمبر یا یا . و اولد بستوبه یکی بر دیمه در شیت اصا
 ایر و بیله و بوزنه اولنی منع ایره هک بهی بر قوت یوقد . و پیغمبرک کسب شی رکدر .
 و بر ایسه « لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ » قاعده سنک دائره کولنده خارجدر .
 اوقاعده بواصانه صوکره جریانه ایر . و بونی یا یا بده هک اولده الله تعالی انک
 تمویل قبله یی امر انجمنده اعتداده ایر بده هک بهی بر سب یوقد . و جناب صوره سولی محمد بو
 هدایت بنده ایستد . [وَكَذَلِكَ] وادامت محمد ! ایسته بوز بر صراط مستقیم هدایت

هَدَايَاتُكُمْ صَوْنَهُ [جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا] بِنِزْوَةِ رَسُلِهِ، رُكُوزُ وَهَرِطَرِفِي رَدِّكَ،
مَقْدَل، خَيْرِي بَرَاتِ بَارِيهِ [لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ] اَكْرَمُ دَرْيَا سَاوَزِ رِيْنَه
فَوَلَدَ رِيَا فَعَلَدَ رِيَا جَالِدًا شَاهِدَ عَادِلٍ وَنَمُونَةُ اِنْشَاءِ اَوَّلِ مَكْنَزِ.

شهادت، شهادت مجید، شهادت شهادت، «فعل» بمعنی «فعل» و «یا» بفعل
اوله روزه شاهد یا خود شهود معنای در. عرفان روزه کی شهادت «مستور الحنه» و میگرد.
بوزارده ای شاهد معنای در. شاهد، بر معنی اثبات شهادت، یعنی علم شهودی طریقید
اخباریه مراجعت اولیاء و حکم بین امتحان ایریه کیمه در که بوزنه بالاستفاده اصطلاحه بر
حکم کلی بی اثبات اجماع مراجعت اولیاء امر جزئی بر شاهد اولیاء و انور. شرعاً کذبیت
دیگری علیه بر معنی اخبار و طلب اتمه رموی و با شق سنک کذب علیه بر معنی اخبار اتمه قرار
دیند یکی کی بر با شق سنک دیگری علیه بر معنی اخبار اتمه روزه شهادت دیند. بنا بر معنی شاهد
اورزده نوسط، عادل و محقق، سوزی سموع و معتبر بر کیمه اولور. و بوزنایسته نوسط جالید
نمونه انشال امتحان ایریه مقتدا بر کیمه روزه معنی شاهد دیند. «بو بوزنه در. چونکه نوسط
اولور ریور، نوسط ایسه شوبه یا ایله لیدر، چونکه نوسط نوسط اولور یا ایور» طرز زده هر هائی
بر حکم و قرار اجماع سند امتحان ایریه ذات لیدر در که بوزنایسته انشال دیند.
ایسته جناب الله است محمدی انشال آسند بوزنه موه شناس، محقق، عادل و مستقیم، اتمه
علم و عرفانی ایریه نماند، سایه استشار و رکنی بر هارز بی و امامتی هارز، مقتدا بر معنی
بایمعه و تمام معنای عادل برات هاکم نشین اتمک اجماع سایه محمدیه یکی بر صراط مستقیمه
هدایت بوزنه در. و اقوام سارزه آسند امت اسلام بوزنه طیفه لر بی اولور نوسطه اخبار ایریه
مسلمان شوبه بوزنه ^{اولیه} اویوئی اولیه صبه، دیگر اقوام نمونه انشال اولیه لازم کله جلد که بونی نایبه
ایره صراط مستقیم و لیبی اولر بی هالده اولرک اوز زده بوزنه نوسطه بوزنه و ملک برار کسیدر.
و بونی آسای ایریه اتمک اجماعی ده بر دین صوه، بر شاهد معنی اولور. فی الواقع بوزنه نوسطه

پوریه مسلمند و بالفاه اصحاب کرام ، انعام جهانک مرکز نوحی اوله رده امر عقد هائماست
 برات کبری اولمندی . ایته ای مسلمند : سز بویله ناس اوز رینه شاهد اولمکن [و
 یَکُونُ الرَّسُولُ عَلَیْکُمْ شَهِیدًا] اور رسول خدا محمد مصطفی رده سزک اوز یکنه شاهد
 دنده مقتدا اوسود . « لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة » مدلولجه سز اولی
 اقوال و افعال دنده ، حرمان دکنانک دنده شاهد امام و نمونه امتثال بر مسبوع لهما امتحان اید
 و اولنک کتیر دیک صراط مستقیم اوز رنده پور و سزک بتو انفس سزک اوز رنده کلبه دندی
 جماعتکله امام طایفه ، اطراف صوره مجوسه سزه دسزک سوز دنده مراجعت اید . — بوند مجوسه
 اجماع استک ریل اولی محمد استی اولفه و اولنک کتاب و سنته اتباع ایماکه متوقفه . — بونی
 یا ایها الذین امنوا ، بائنه سزک اوز رنده کتیر مجوسه بر نوم تابع و محکوم اولور ، حرمتی
 غائب اید ، اسیر فالیر . حدیث شریفه روایت اولونمکه که (آفرنده دکر استنک صیسی
 انبیانک بلیغاتی انظار اید بهکدر ، جناب الله برای محاکمه انبیانک بلیغ دعوانه جینه طلب
 اید بهکدر ، نهایت است محمد کتیر بهکدر ، شهادت اید بهکدر ، دکر استنک « سز اولی رنده دده
 بیسور سکن » ریه بهکدر ، است محمد رده « الله بونی بزه کتابیه و رسول صادقک لسانیه بلیدیر »
 ریه جواب دیره بهکدر ، بوند اوز رینه حضرت محمد صلی علیه و سلم کتیر بهکدر ، استی کند بینه
 صور دله رده تذکیر اید بهکدر ، اوز د اوزنک عدالتیه سزار تر عدالتیه اید بهکدر .)

رسول الله انذار مکرر اید که کعبه یمتوجها نماز قیامه دی . مدینه یمتوجها مکرر
 صخره یمتوجها نماز اید اولونمکه که بوزده بهور دیری اسلام بر نوع نائیس دایره دی . بونله
 مفسده بیور بیور که : [وَ مَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِی کُنْتَ عَلَیْهَا] « القبلة »
 « جعلنا » فعلنک مفعول نائیس « الی » مؤخر مفعول اولید . قبلنک مفعول
 فله اید لایله . یعنی سزک و قیامه اوز رنده بوند یفک کعبه بی قبله یا پیشتر بائنه سزک مجوسه
 رکع [اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ یَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ یَنْقَلِبُ عَلَی عَقْبِهِ] انجمله سزک بهکدر اتباع

ایدر هك اولادى، كلدىكى ايزده كوردون هك، ارتد ارايمه هك اولادونده نغز بونده غمزه
 ايتك، غمزه ايدى طبي بر بونده ايدى ايتك و بوسونده هر بونده هالى بنم كى سز قوللر بونده
 هككك معلوم اولونده ايجونده. بونده اولونده ايدى اولونده باكتن به بيليردم، سز بونده ايدى
 ايدونده ركن. — بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 كلدى، بالافره كعبه بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 اولونده بونده اولونده؛ بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 سوز ايتك، سونده وفات ايدى ايتك بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 فارسى درها بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 اولونده. ايتك بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 كرم بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 اللهك هرايت ايتك، ايتك بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 ايتك بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 ايتك بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 اولونده [اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَوِّفٌ رَّحِيمٌ] بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 رافقى بر بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 در صحت نامنه بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 اولونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 اولونده قاعده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده
 بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده بونده

ایستاده الله بویل بر الله - و سزه بر صورت بر صراط مستقیم و یره جک و ثابت
 بر قبله کوسنه جلد - رسول الله یوقا یرید بری وار د اولده اشارت اوز رینه نموی
 ایچیه و حیات و رورینه انتظار اریور - سماره جبریلی کوزده یور - د بابا یاسی حضرت ابراهیم
 قبله سی اولده کعبه یی تمی ایدرک دعا اریور دی - نهایت شو ایند نازل اولدی : یا محمد !
 [قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ] بزدنک بوز یکن صیغه صیغه کماره و رورینی
 کوزده یور : [فَلَنَوَلِّينَاكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا] سنی آرتور یکن صیغه اولده جفک بر قبله یقطعا
 هیوره جلد - بنارعبه [قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ] سه لهما به یوز یای
 طوس طرفی مسجد حرامک نظرینه یعنی کعبه طرفه هیور - بومور ندراسکی قبله منسوخ و یور
 استقبال قبله فرمه اولدی . بوزک طوس طرفی هیور یله سی ، بزدنک اوک طرفه تمام
 یونمسی ریمک اولدیغی اشطارد - بنارعبه یوزک و بزدنک کعبه ده باشقه بر طرفه بوزک
 نمازی انصار ایدر - و بوزک ایچیه بالذات کعبه دینا یوب مسجد حرام نظرینه یور و لشد ،
 مسجد حرام یه کعبه ندرک کندی رحل اله افنده کی حرم شریف - و بوراره قتال ، قصه
 ممنوع بولندیغی و امه کاس مطوب اولدیغی ایچیه اولک « حرام » دیا « حرم » دینا یلد -
 شط - بر شیک نصفی و یا بر جز و نمازی دیا بر جانی معنایه کلید ، کعبه ،
 مسجد حرامک نام ادرته سنده بولندیغی ایچیه نصفی کعبه ندرک نصفه شتی اولور . و بوزک ایچیه
 معتزله ده جباتی و قاضی عبدالجبار نمازده کعبه ندرک نصفه اصابت شرط اولدیغی و برکنارینه
 ترجمه غیره کانی اولدیغی قائل اولشدر - فقط صحابه ده و تابعینده ، متأخرینده جمهوریه
 اوزانده مسجد حرام سخته ترجمه کانی بولندیغی و آنجور مکرده و مسجد حرام مجیده کعبه ندرک
 بر طرفه ترجمه واجب اولدیغی یار ایشدر درک بوکا کورده حاصل یعنی مکله اولدیغی ندرک کعبه
 طرفه ریمک اولور - یعنی شط ، نفس کعبه یی و مسجد حرام ، سمت کعبه یی افاده ایدر - و بوزک
 تفصیلی کتب فقهیه ندرک استقبال قبله بحثه عائددر - بر اوبه عازب رضی الله عنه هفت ترند

لکه اوقده بولسا در ایچیه
 غیره کعبه اصابت شرط کله
 ص

روایت اولی بود که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مدینه به کلمه دادند آنی ای بیت مقدس طریقه
نماز قیامه این . بعد کعبه به توجیه قیلتی . بر تو بیک در غزاسند ای ای مقدم رحمت
زوال شده مکرر و افق اولی و رسول الله بنی سام سجده اصحابه برابر قیامه برین
او کلمه نماز یک ای ای کعبه سقاقت نماز ده ایله هوریلوب « میزایم » طوغری یونم لریای
و ارکطون قارینا برینه ، قارینا ده ارکطون برینه نماز ده تمویل مطاه اینده کله
دینا علیه او سجده « سجده قبلتیه » نامی دیر لریای دخی ذکر ایستد . در حال اطرافه
کتیمه « سجده قبا » ده دخی الهالی نماز ده ایله بری کلمه « رسول الله کعبه به هوریلدی »
رینه باغیر کلمه اولی دخی سرورید .

تمویل قبله مقدسه بالاده « الله المشرق والمغرب فایما تولوا فاشعوجه الله »
کبی رافع اولاده اشارت بر بوات اید تماماً کب نطقت ایلمه و بیت المقدسه توجیه بستون
اولی نمشد . بوندک ایچوره بعضی علماء ، ناسخ اولاده آت « ایما تولوا » اولدیفه ذاهب اولی
ایسه ده طوغری محصور ک دیر لریای کبی ناسخ اشبو « قول وجهک » امرید . بمناب موبه کذا
رسولنی بو امر اید تطیب بور دنده مکرر اشخاص دانلنه به نغمیاده بور دیر که [وَحَيْثُ
مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ] ده زده ده بولور کز یعنی هر زده ده نماز قیامه
بور کزین اوطرفه هوریلد . اوطرفه بور کلد . — دیک که نماز قیامه ایچوره بر سجده کبی معینه
بر محل اید نقید فرمه دکلر . فقط معینه بر قبله اولورده سجده طوغری کعبه طریقه توجیه هر کسه
فرمود . مکرر دخی موفی کبی ضروری بر معذرت قارینا ده بولورده اطرافه بولورده
اوزمانه بولور یا قیسه هر هائی بر جهت طانی اولور . ایته « ایما تولوا فاشعوجه الله » ک
معنای ده بور . سحری قبله نک بود بیت مقدسه کعبه به تمویل سائر اهل کتاب نه
رینه بکلر در یکن [وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ] مقدس کاند برینه کتاب در یسه اولور
بهود در نصاری طائفه لری ده [لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ] هر حاله بیلر که

بود محو بی امری بر روی طرفه بر امر مقدر. او را بجهنده هرگز نذر. «ما ولیهم عن قبلتهم»
 ربه اعتنا صدایت است به دشمنی انکاره فالقیضه سفراء بولنور سده کتابه متقیه آنا
 اولادری بر کبی اعظم انسابه ده سه طرفه نه سنج و بدیک جائز و حق بر سنت جاریه اولادری
 و کعبه نیک و فیلد قبله ابراهیم بولنور سنجی بیدر [وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ] والله تعالی
 او را عمل کننده غافل و کله. و جزا رینی دیره جلدر. «بار علیه بر محمد اهل کتاب مقنده بر
 انذار. اینه عامر، حمزه، کسائی، ابومعشر، روح فراتر زده «تا» اینه «تعلون»
 او قونور. بر صورت زده الله بهیج بر یکون عمل کننده غافل و کله. دیک اولوب مؤمن مقند
 بنیر، طازر مقنده انذار اولور. [وَلَيْنَ آيَاتِ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ]
 یا محمد! والله سه او عناری اهل کتابه هر آیتی کوسندرسک، اثبات صریح وجود نه قدر دلائل
 و معجزات مکه به صحنی کوسندرسک [مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ] او را سند قبله که تابع اولادری
 سه او زده عقلی و نقلی آیات و ادله نیک ال و صحنی کوسندرسک، عقل و حکمت، عهد قدیم و باقیا
 قصه ابراهیم بر شرف کعبه مقنده اینه اینه اولدینک بیانات و صحنی و بولر قطعی بی اکتلاوه
 اینه بر بندر بهیج بر ربهی سمع اعتباره الا لادری و بار علیه سند مأمور اولدینک قبله بر او بماند.
 [وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ] سه ده او را بر بندر بهیج تابع اولادری سک. بوزنه بهیج
 [وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةِ بَعْضٍ] او را بر بندر بهیج قبله سه ده تابع اولادری.
 زیرا بهیج «صخره» بهیج، نصاری ده کوره طوفانه طور در بر و بر بندر بهیج موافقت و امتناع
 یوندر. [وَلَيْنَ آيَاتِ هَؤُلَاءِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ] والله سه
 بر بهیج و نصاری نیک مقه مخالف بلل او زده کینه کله مقنده ساطعه بر عامر و صخره و صخره
 اولور سه او را نیک هوالرینه، امر مقه مخالف اولادری کینه، ار زدرینه او بهیج اولور سه سک
 [إِنْ أَنْتَ إِذَا] بو تقصیر ده سونی مقوه بی که سه ده [لَمِنْ الظَّالِمِينَ] بهیج مال
 ظالم کرد و هنده اولور سک. - و او زده عهد لای بهیج نائل اولور مان، ناسه امام اولوب

اتباعك

انت شاكيل ابره نرسك . بنار صبه نك ادره اعتبارك حكم الهى ابره محال . اى اصل ابره !
 سز ادرن نه نه - ظالم ادرينى بيلر بيلكن ؟ !

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ
 وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ •

مال شريفى

اوكنديريه كتاب دبر دكيز اسدنك علماسى اوني - اوسيفيرى - اونغولدىنى طانيركي
 طانيرى . بوبه آينه بر طانيرى مقي بيه بيلر كنم ايرى •

[الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ] بزم كنديريه كتاب دبر دكيز ، كتاب اوقوسه
 نصيب ايدكيز اوهل كتاب علماسى [يَعْرِفُونَهُ] اوسيفيرى بيلر رطدر . اوني طانيرى ،
 اوندك اوسيفير ادرينى [كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ] طبق اونغولدىنى طانيرى كى طانيرى ،
 بيلر [وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ] بصح شبه سز بيه مقي كنم ايرى . - بوراره سفيره خطاب ضميرى ايه
 «يعرفونك» بوره دلبوب ده عيابه التفات ايه «يعرفونه» بوره دلسنه دبعه بر فاج نه
 وارر : اول ؛ برايت جناب الله طرفنده صورت عيابه دلى طرفانه بر شهارتى افاده
 اير . ثانياً ؛ نوزاته حضرت موسايه كنده - بر سفيرى ربه تر صيف بوره دلسه ادرينى موي
 اوده دى اهل كتاب طرفنده خانم الانبياء لام عهد ايه «ابنى» يعنى اوسيفير ربه بار
 ايرى رى ، بوبه معرف ايرى «او» ربه كرى زمانه بونى اكلا رررى . انجوده اوندك

حضرت محمد اولدیفنی کؤسته جگ برینه ، قطعی بر دسده احتیاج داردی . حضرت محمدت
کثیر دیک ایات بینه و معجزات ظاهره ایله بوره بحوره تأییده ایسه ایدی . و بونلک قایمشنده
بالخاصه اوزمانلی علمای اهل کتابک هیچ بر وجهه سگ و شبهه نی قیلاستدی و بونی اولار لرین
بیلدکلر کی قطعی بر صورتده بیلور لردی . نه کیم حضرت عمر ، عبدالله ^{سلام} به محمد حضرتینه بونی
صوره دینی ز ساره « به اونی اوغلی بیلدیکده دهان یاره بیلیریم . چونکه اوزده هیچ سگ و شبهه
ممل بوندر . فقط اولادیمه کلمه نه بیلیم بکده والده کی ضیانت ایتمسه اولر بیلیر » دیشدی .
بونلک اوزرینه حضرت عمرده سار الیهک باستی اویشدی . ایسته « یعرفونه » بوردلنده
بوکله معروفیه و « اویغیر » عنوانه بیون بر تلخیص واردر . برایت بالخاصه شونی ده ایات
ایر یورکه ساره به بیلیمک صرف قلبی اولاده علم و معرفت ایمانه طافی رکدر . ایمانه سکی ایچوره
از عامه و انقیار و بوز به یاقه حق کتم انیمه یوب ظاهر اقرار و اعتراف ایلمک دخی لازمه .
ایمانک کوکی بر کیفیت قلبیه اولقله برابر اولن معبره بر ایمانه اولسی اوکوکل بر مانع بچر بولمار قجه
ظاهره ائتسایه متوقفدر . اهل کتاب علمای او یغیر قیلاک ای طایفه قری عاقله مومنه
اولاسلر بعکس بیلدیکتم هر ایندکلر ده عاقله دهان یاره مذموم و سفورح کفره معاندینه
اولندر .

ای رسالتی بوندر ایات و مبرهعه اولدر رسول آل :

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُحْذَرِينَ • وَلِكُلِّ وَجْهَةٍ
هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِنَّ مَا تَكُونُوا يَاتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ •

آل شریفی

اوروه یکباره، آنوقت شبیه در سطرده اوله صافیه • هر برینک بر یونتی
دارد، اوارده یونته، هایدنک لب خبره قوسون^{بایسته}؛ هرزه رده دکنه الله سزف
طوبیله، بر آرایه کتیر، شبهه سزله الله لدرینه قار •

یا محمد: [اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ] اواروه یکدند، تعبیر افله صوه الله که کند
[فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ] بنار علیه سه صافیه شبهه حی کرده سده اوله و اولت
لهوای کوزه رده رن الدیفک اری صماه افقاده کیری طوره ما - شبهه یونته که یونطابک
بفجده تو جبری عموم استی مخالفه ستر عذیر و با الفاظه مر فلی بر رها تقویه اجموز.
فالفیه بر ریه، برست، بر است اجموز قبله سده سنک یک یونک بر ایتقی دارد. زیرا
و هو دره روح ابراهیمک ریه بافتدلی دارد و بر تظا هر صمانی افاده ایدیه سن
روحانیتک بهیج بر هکس یوتد. روحک ان یونک سفاری و هرت اولدنی و عیبه زمانه هر
قلب و و هرتک روحانی طویغوسی صرف کندیه عائر بولندنی اجموز صمانی بر تظا هرده بر شمره
روح را اسنده بر رابطه و هرت تظا هر ایدیه سن و بنار علیه ساره چه و هرت روحانیه اوزرینه کوس
بر روح صمانی تصویری فائده سن و بلکه غیر مکتد. متاعی روحانی افزار اسنده و هرت روحانیتک
روحوریتی، بنلنده بر و هرت صمانیه نک تظا هر علیه معلوم اولور. و بر صورتک روحانیت
صمانیتد، صمانیت روحانیتد صفات بر انگار ایدیه کس قوت ایدیه. و روح صمانی
بوسایده تشکلیه دات بو نقطه ظهوره کیر. یونک اجموز قبله بر استک و هرت روحانیه سنه
صماه ادره صبه الله تظا هر صمانی بی تأسیه ایدیه و قبله سن بر است اولدماز. فی الواقع [وَ
لِكُلِّ وَجْهٍ هُوَ مُوَلِّیْهَا] سترده و با افزاده هر برینک بر یونتی دارد که اوارده
یونته، ملت ابراهیم ابناء ایتک و بر صورتک ان یونک دال کزیده بر است معظمه مقتدره اوله

ایستند بوندی دره ان قدیم اولفله معرفت وان سکوللی برجهت و همت اولفله لایحه و
 وابر ایصمک قبله سی بولنامه کعبه در . برات معظمه بوکا بوند ملیدر . و بولهرک بوند
 کلیر . بر بوند زده کی افوامده لهر بوند ده بولک بوند لهر بوند برجهت ، بر بوند تی دارر . سلا
 شمال خلقی کعبه نک شمال جهته ، جنوب خلقی جنوب جهته ، شرق خلقی شرق جهته ، غرب خلقی
 غرب جهته و آزاره کعبه آزاره برجهته بوند لهر . لهندی جهته مختلف اولفله برابر به جهته سی بر
 کعبه اطرافنده لویونسه اولور . کعبه آلتیه ارسته کوکله در برکن در آزاره مار اولور
 نوبه ایه سکنه ارعه اولور اطرافنده صره صره بر صف مستدیر تسکین اریک بایسه بیل اس ،
 یکدرف برجهت کبری تسکین ایه بیلدر [فَاَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ] بار علیه سزده
 لهر بیکدن بوند ته بوند لهر ک فیرلر بایقه سابقه لهر ایه بیکدن . نوبه اولورده مقصوده
 بولر منتظم برجهت ایه فیر سابقه کیریشکدر . سز بونی بیکدن ده اریانه ساره اریانده
 زیاده فیرلر بایکدن و اولورده بیکدن و مختلف جهته ده باسقه باسقه بوند و ده بولند بیکدن
 طوری آرازه ده و همت اجتماعیه بوند صانعا بیکدن . زیاده [اِنَّ مَا تَكُونُوا يَاتِ
 بِكُمْ بِاللّٰهِ جَمِيعًا] لهنده ده اولور کز اولیکدن الله لهنکی برار ایه کتیر . بر قبله
 نوبه لهنده سازه اختلاف جهته رفعا لهنک جماعت واحد اولور . و لهنک مسجد حرام ایمنه
 ناز قبایدر کی منتظم بر لهنات اجتماعیه عالی آنتاب اریکدن و ابریکدن در صورت اولور سکت .
 بوند [اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] الله لهنیه قادر اولور فی کبی سزی بوند
 طریقه راجر بیکدن و بیکدن ده قادر در . حال لهنده بولر سفره کلیمه

یک اصل

و بولر سی اولورده دیکدن

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّ
 لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ • وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
 فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ

شَطْرَهُ لِيَلَا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَإِخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ • كَمَا أَرْسَلْنَا
فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ • فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ
وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ •

مآل شریفی

هم هر زده در سفره میبارد که همانا کجدم راه طوفانی بوز بای میور ، بوار شسته
مور ، بکده در دلیفی محقق ، الله عملدین در فاضله رده رده • هر زده در بوله میبارد
بوز بای کجدم راه طوفانی میور و هر زده در در کن بوز بای او طوفانی میور که ناس میور
علیه کنده بر حجت اولیه ، آنچه بجز در حقت بود اینست با سق ، سزده در در نور میبارد بنده
نورینک ، هم او در بجز در کی نعمتی تمام میبارم هم کرک که هدایه اید سکن • نه نیم بجز در
سزده بر رسول کوز درک ، سزده بجز در او میور ، سزده تزکیه اید میور ، سزده کتاب ، حکمت
او در میور ، سزده بجز در سزده او در میور ، او مالده آکلیک بی ، آلام سزده و سزده درک
بطا نا نورک ایتمه بی •

[وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ] و هر صحنی بریده در سفره میبارد [قَوْلًا]
وَجَهَاكَ شَطْرًا [الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ] نماز رده بوز بای کجدم راه طوفانی طوت ، به هر زده کی
کجده طوفانی بوز [وَإِنَّ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ] و بوار هر مالده بکده کلمه مقدس و هکمه
موانع [وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ] و الله سزده عملدین در در فاضله رده •

کردن مقصود و در آن سفره ارسوله بواسطه کردن موافق و در آن مخالف بولسوله عمل میکنند و در
 اجراء و با جزای قائلان - ابو عمرو و فراتنه «یعلون» او فو که مخالف مقصود بر آن دارند.
 قبل سله سی غایت بهم و تحویل قبله ای به برار عظیم و عیال فیوض برونك مقصود اولی
 نسخ سله سی شطرنق و فزار اجموده و سله سولیات آنجا زاید و بیه خطری و فیض بولسوله و بولسوله
 طوری قبل مقصود کی برار بر در حقایق بر رها نکر ایله تا کی اوله جوده و مع فیض مقصود اولی
 بعضی مانند رضی ابراهیم و بولسوله و بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله
 سوله که : [وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ] یا محمد ! هر زده و اوله سله ارسوله ، اوزانه
 و با یافیه کردن عرب و در آن بولسوله مقصود اجموده سفره میفارسه کی رضی [قَوْلٍ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ] نماز ده بولسوله سجد مرام طرفه میور [وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
 دای مؤمنان ! از افطار ارسوله هر هائی بریده کردن مقیم و در آن مسافر اوله و بولسوله
 [قُولُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ] لیکن نماز ده بولسوله کی سله طرفه میور بولسوله و طرفه بولسوله
 [لَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ] که ناسک علیه بولسوله و بولسوله طرفه بولسوله بولسوله
 بر ریل قائلانیه - یعنی تحویل قبله امرینک سزای اوله بولسوله با شایع ایکی عاقبتی دارند :
 برسی بولسوله اهل کتاب و سزای کی مخالف میکنند اوله با یا غنی انشای طرفه علیه بولسوله و استعمار
 بهیج بر حجت بر اقامه میور . چونکه کتب الفیه و نظایر امور اوله خانم الودیهانک اوصافی
 میانه قبله کی سله بولسوله ایکی مقصود و بولسوله و با شایع دارند . از جمله مقصود ابراهیم
 نقل اید کی اوزده عهد قدیمه کتاب الاستیاده مکه نك استقبالی تصویر اید بولسوله بولسوله
 اشارت یافته در . بولسوله اهل کتاب «خانم الودیهانک قبله سی مکه ده اوله مقصدی . محمد
 و اصحابی ایسه حالایت مقصود طور و بولسوله و بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله
 در میان اید بولسوله . مکه ده قبله ابراهیم مخالفت ، مکه ابراهیم دعوی سله متشاب رکده .
 بولسوله ده سزای بر حجت عقیده اوله و بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله بولسوله
 ایسته تحویل قبله ارسوله اوله سزای

فارسی بودی عقد و عقد محو اولی به جک اجتماعاً بسبب رفع اتمک و فهمد بیزه و علیاً بیزه
 بصح بر حجت بر انما صریحاً و در . بوزنه صکره و از آن بصح بر بود بر اعراضه سر دایره
 آفریزی قایمید . [اِلَّا الَّذِیْنَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ] آنچه او انشا میزند ظاهراً شایسته
 اولاد حضرت را بنده - از حجت . پس از اماره آفریزی که طی سطرار . محو بر اعراضه
 اسطوری اولاد بر فی حاله بر کبی ظالمین آفریزی طوریان . فقط بودی حجت . بر هفت و صرف
 هفت سوزن ده بصح نیستی بودند . [فَلَا تَخْشَوْهُمْ] بنامیه از از آن بصح بر زده
 نور قایمید [وَ اخْشَوْنِی] بنده نور قیلت و بنم از بر مخالفه صافیت . ایسته
 از محول نام علیاً بیزه از بر حجت اعراضه بر انما صریحاً . بر ده [وَلَا تَنْفَعْنِیْ عَلَیْکُمْ]
 بنده نفعتی نما سلام ایچون که [لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُونَ] بوسایه ده نظر هدایت
 اولاد و طوری بود که لا کیدوب غایه سلام ایچون نوراً امید ایچون بلیسکن . اصل نفعت
 صراط مستقیم هدایت ایچون . از قبیل ده بوساط مستقیمند . انما نفعت . بر نفعت نقصان
 جاتی بر ایچون ابوب مکله اولاد کماله ایچون دیرک ربک اولاد بیزه بونفعت انما ده اولاد بیزه
 طوری بیزه کیدوب غایه سلام ایچون . حضرت مع « تمام نفعت » اسلام از زینه تولد . « بیزه
 و تمام نفعت رفول جنت . بیزه ده بر خبر ده دار اولاد . بونما نفعت لطفی شوا بیزه .
 [کَمَا ارْسَلْنَا فِیْکُمْ رَسُوْلًا مِنْکُمْ] نه کیم سنک ایچون ده . یعنی
 زیت ایچون و اسماعیل ایچون سزده . یعنی سز انشا میزند کزیده بر یون نفعت کوزرک
 - نوع بشرک یه بش اولاد ده بر پیچیده نظری نه بیک نفعت . شبه بود که الله کوزرینه
 کوزر ده یکی ایچون صادره مخلوقانده بر اولاد جنت . زیرا الله ایچون قوی آسانده واسطه اولاد
 غیر مخلوقه بر حاکم نالی عبودیت تصویری محال . باطلد . بنام علیه الله انشا کوزر یکی
 رسول انسا نه یا بنده دیگر مخلوقانده بر اولاد ایچون . انسا نه یا بنده بیک بر صرف اولاد و عموم
 ایچون او نه سبابه استعاره ده بولونمانده . بشه نه ایچون ده « اِنَّا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُکُمْ » و بیجه

بر پیغمبر کونز می نوع بشک اهل تعالیه طوغریه طوغری تغریه ، قصه آورده بیاورد اندامه غنچه
 ان بیک بر لاهه اولاده بر سرف استالیه . . او پیغمبر اینجه بشد بای فرم بچوده ده بوش
 البته ده ها کوه در لاهه مضاعفه . هم اید بر رسول که [یَتْلُوا عَلَیْكُمْ آیَاتِنَا]
 سده بزم بر مجله باقیه اولاده اینک میزد تلووت ایدیه . بوز ، او کلوب کجی مجله لری نعم زله
 قبیلند و کله در . بوزله لهر نه ماهه معارفه الزام واسطات ایدیه ، سیده راز ال اولو
 وقایع تخلص اولو ، بر هیوه علمه ایدیه ، بوز کوزل کوزل تلووت ایدیه ، عبارت ایدیه
 همه افندک ان بیک دال جمعیتی عمده لریه ایدیه . [وَیُزَکِّیْكُمْ] و
 لهر در لوشک و معاصیه ، علویت انسانیه سیده دیره جک مادی و معنوی همه تسلط در
 یساکل دره نمیده جک ، حقش سکی ، مظهر بر شاهر عادی ماله کنده جک ، تکثیر و تقسیم
 ایدیه جک بر سینه سوره ایدیه . [وَیُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ] هم سده بونه
 فیاض در رس ویره جک کتاب و حکمت تعلیم ایدیه . اسی آیه سده کتاب و حکمت جمله توره ،
 لهر در لوشکندری جامع اولاده علم مفهومی و شرائطی ، حکمت تریبی ، معانی اخلاقی ، اسرار ^{عمیق} ایمانی
 مصالح بشری ، علم بیدار و معاری ، دولت کاغذ و جاری و حکم اولاده قوانینه و سنه لریه نیک
 فز کدری و بوزل طرز تفسیر و اجرائی سنت توریه و فعلیه سیده اکره توره . [وَیُعَلِّمُكُمُ
 مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ] و سده صبح بیدار ریختن ، فک و نظر بهایک اسطانی بوله به جفان
 سیدی ، اسرار غیبیه و احوال اخروی طریقه و حی اید بیدار تعلیم ایدیه . ایدیه دره سزی
 اسرار عالم و حکم جهان اولیه و بونه ناسه نمونه انتقال بر است رط تفسیر ایدیه جک بر حاله
 کتیه بویه . . البته سده الوهیت لریه سده ابراهیمک رعاسی و مجله بویه بر رسول کونز و ریکز
 کبی قبله کزی تحوی و تثبیت ایمان صورتیده سده نفی تمام بچوده بوار معنی در دم . . محمد
 علیه السلام سالفه کتیه ریبه سوال اولیه جهه اولو سه بر آیتی ارفوسه طایفه . بقت محمد
 ربوی ، اخروی بویه بیک بر تمام نفی دارد . و سونی بهایک لازم طایفه که لریه نیک قبله یا بایمی

و مستفاده اولی و دومی از ذکر می باشد و غالی بود و نفعی . شکر در مورد برانده هر چه در اجرا
 آید پس ، آنچه بودن شکر اولی بجهت شکر کننده و اصل اولی در نفعی می آید و در نفعی
 اولی در مقابل بر و نفعی تقسیم اولی در نفعی شکر . ذکر این نفعی بود بر نفعی و صواب
 اولی در نفعی می آید و در نفعی شکر . بر نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .
 عطف الخاص مع العام در نفعی . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .
 عطف تفصیلی قبلی در نفعی . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .
 آورده و اصل اولی در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .
 بیات ، شکر بر نفعی . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .
 بر انواع ذکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .
 بر نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۱ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۲ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

«ادعونی استجب لکم»

۳ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۴ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۵ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۶ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

ایده هم .

۷ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۸ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

۹ - بنی طاعت اید ذکر این ، به در نفعی شکر . شکر در نفعی شکر .

ایره ییم .

۱۰ — بنی بایه . بوبیت ایر ذکر ایرین ، به ده سزی نهایی رحمت عبودیت ایر ذکر ایره ییم .
 حاصلی برایت عبودیت ذکر ، نایات عبودیت شکر در . « واخر دعویهم ان الحمد لله رب العالمین » .
 ایسته جناب صوره بتوده فولدنی هندمه اوله رده برایت و نهایی جامع برایی وظیفه ایر توفیق
 بویست . بر وظیفه لرصد ایضا ایر کجه اونعت ده کفایا بلع انعام ایر به بکدر . فقط ذکر معرفت
 ایر شکر ده نعت ایر تناسب اوله بکدر . حال بوکر مفیقت ایریه بی مجموعه معرفت اونی کنسی کبی بیک
 دیمک اوله بکدر بر ستاهی مالک فولد ایموره غیر ممکن . « مع عرفانک حق معرفتک » کنزک
 نعم الیه ناستلید . شد بر نفسه اجمالی نیسای ایکی نعت بر عبودیت . دیمک اگر نفسه ای
 شکر واجبدر . بر حاله مجموعه ادای شکر ده غیر ممکن . « ما عبدناک حق عبادتک » دیمک که
 بو خطاب الهی فارشونده مسایر یه شی عجز و قدرت خالق عرصه سیمیندر . فی الواقع مبدایمان
 اسلام بو ادراکدر . و فضل ذکر « لا اله الا الله » در . بو توحید و بوسلیمینک مقصای
 بو عجز ایمنده کنسی ادار ایره نک یطانه واسطه اجرایی سی بیکرک ترجمه ایره وظیفه بی ال کوزل
 بر صورت و اعظمی بر در جمده ایضا ایموره بالکن اللهیه استغانه ایرک صده صورته صرف
 ایتکدر . ربو صرف عمیه شکر در . یعنی تکلیف اطاعت و استقامت ایر در . فقط
 ار استقامت اللهک بر معرفتی اولدنی ایموره اونک ده نفس الارده هر دیایانی بونددر .
 بنامیه قول اللهی ذکر ایر ارنده استغانه ایر . و کنذیه و یریه استقامتی صرف ایر . ار استقامت
 اوله فعلیه برابر اللهک را راینه یی تر کلیه . ایسته اسلام او عجز رده بوی یا ایله قدرت و استقامت
 انتقالدر . سو حاله هر کومه « اذکرونی » ارفا شینده عجزنی مسایرک اوله « ایاک
 نعبد و ایاک نستعین » میاقنی یاد ایره جک ربو لا شکرانک ایموره اللهیه استغانه ایره بکدر .
 بونک ایموره بتوده اصل ایمانه خطاباً بویر بلوکر :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ
 الصَّابِرِينَ • وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ آمُوتَ بَلْ
 أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ • وَلَنُبَلِّغَنَّكُمْ أَشْيَاءَ مِنْ الْخَوْفِ
 وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ •
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ • أُولَئِكَ
 عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ •

مآل شریفی

ای ای بندگان ایمانداران! صبر و صلوات اید بار من ایستد بیک، شبهه بزرگه الله صبر
 ایدر له برابر در • والله بولنده قتل اولسانده ثلور دیمیک غایر دیر دیر دیکله
 من سه من سکن • چاره من سزری بر از قورقو، بر از آملوه، بر از مالده، جانده
 رفقه لقمه ^{رها صدقده} السکک اید استقامه اید جهن، سزده له از صبر لیری • که با سزیه بر صیبت
 کله بکی وقت «بزالله کن و نهایت اولکا رونه جهن» انا لله وانا الیه راجعون «دیر لر •
 ایسته اولر، دیرنده صلوات و رحمت اولره و ایسته لهدایه ایدر اولر •

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای شرف اسلام ایدر نماز ایتمه اولاده طافه اهل ایمان!
 ز لهدالده [اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ] سزه سرعور اولاده غایه کالار ایدر
 ایچوره لهدسبه اول صبر ایدر صلوات ایدر استقامه ایدر کن. — اول صبر و بیاضه ایستد بیک
 کله بزرگه کوره کلفشاری ده دار در. الله بزرگه نعمتی ده لهد نعم ناسالیه نک نما منة نفع
 اولاده نعت ایمان و اسلام شکر ایدر و با مخصوص بونی مرتبه امانده ادا ایدر بایک ایسته قولای

دکله. - سز بوسید و سلو کرده ابدی بر غایب به بود و چکند و بود و کرده استخار کبیره و چک، بر
داخلی، دیکر خارجی ایکی بونک رشمده چاریمه چکند، بر طرفه نقد کزن هوای، ریکر
طرفه کزن، صوره دشمندیک کها جهات و افاسی اید و غرائه چکند و بونده و دانه و مقابله
ایتمک اجموده بجالده به، محاربه به به بود اوله چکند، بعضی ز محمد، شقند کور چکند، روحاً
برنا ریاضت نفسیه با امانه کن صبر و تحمل، ثبات و ثباته آیه مازکن، معونت الیه نایله
وسیلر زده برنی ضایع اینسه اولورکن، هکله یه او غرایکن، ال او غایه بر صیقلی، برالم فاشیم
تورقمه، صبر لایفه باشدایکن، یاس دستورده در سزکن، شونی بیلکه که صبرده موفقیتک باشد.
ایمانده صوکره طریقک باشی صبر، اخلاقک باشی صبر در، عملک باشی صبر، عملی
هاتمک باشی صبر در، - صبر سزله، ایومک برانده هر شی ایسه مکر، حال کورده مخلوقاً زمانه کزن
وزیر قانوته نابعد، زمانه ایسه نوالی دیکدر، بونک اجموده مخلوقاتک کمال موفقیتی علی التدریج
بر سلسله نقیب اید، بوابه صبره متوقفدر، هر شی برانده ایسه مکن بهیج برشی ایسه مکر، حق
باتامه صبر اتمکدر، عمار صبر ایکی شمره تقسیم ایدر، برسی، الم مکرده صبر و تحمل ایدر ایسه
انتظار، دیکر، لذت عاجله رده و شهلانده صبر ایدر نتیجه سیئه سزده نوبتد که بری مثبت ایدر
منفی صورته صبر در، اولکسی آهی عود صبر زاری کبی وظیفه یه افدام، آکینجیسی ز هیدرلی طایفه رده
صافینو کبی ضررته اجتنابدر، مع لهذا بعضی احوال دارد که اورده صبر ز رسوم و غیرت عوددر.
او کبی احواله سر عتله و دانه اجموده فدای هیا ره هارچ و بکده و جیه اولور.

برآینده کی «الصبر» ن الف لای عید خارجی اولور و دانه افدام صبر رده صیام و یا
رادر اولدنی نقل ایدر لکده در، لکده محققینا مختارینه کوره «لام» جنس اجموده، صیام
و جهاد ایدر برابر سائر انواع صبره ده کاسدر، عملی اخلاقده ایمانده صوکره صبر معونت الیه نایله
ایتمک طریقه استجداید، صحت رده بریدر، صمد و روحانی، نظام جسمانی، صبر و وقار
روحی، بدنی هر وظیفه کزن رنوی و اخروی هر کمالک ناظمی اولور و ضروری، اجتماعی هر فضیلتی هائز

یا محاربه کن
آیه مازکن

وانت تشهدك ان برنجی وان اسلمی نظامی بولسانه نماز ایمانك ان بولك مؤید سی
 بتو عبارات و اعمالك باشی، مؤمنك معراجی، رب العالمین جسم و جانده عرصه حال ایدضاها
 فقدمه ذکر و شکر جامع بر عبارت اول یعنی بگوید دعوت الیه لك ان مقدم، ان یافیه طریقیه -
 استجابیه - . قبله لك هائز اول یعنی الهیت ده ایلک اول بولك ایچون - . بوسبيله نماز، صبرکی
 ساره بر واسطه کل عبیه زمازه الله بر وصلت اولمه اوزده ان بولك برغایه زوق - . بوسایه
 واسواره حقیقیه، الله اکبر سیلینیه، عبدیه مصبور هم نرم وصال اولور - . بولك ایچون که
 علیه الصلوة والسلام اندیز « وجعلت قرعة عینی فی الصلوة » بویسه، ان بولك ذوق
 رسورینك نماز و حاصل اول یعنی کومند - .

بالا در قبله لك الهیتی مقننه داردار لایات جلیله، اولك موضوعی اولامه نمازك مقننه
 هائز اول یعنی قیمت قرسیه تفهیم ایتیه بولند یقینده بورار یلک صبرك قیمتی استقامت بویسیو که
 [اِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ] زیرا شبهه یوده که الله صبر ایدرله برابر - . اولك سماره سینه
 بری ده « صبور » اسم شریفید - . هر کیمده صبورده اوزده قدرت الیه ده بر شمه تجلی دار - .
 همد بواهل صبر بر بره کلوب بر جماعت اولور لسه هر حالده غایت الیه یه ایررلر، الله اولرک رانما
 دوستی و رسید - ، دعالرینه، طلبدرینه اجابت ایچوده نصرت الیه رانما اولرک یاندرزه طولاسیه - .
 بومعنی کومندیه، افکار ایررشی او اهل صبرك مقننه بولونم سید - . مفارقت و مصاحبت افاده
 ایر - « مع » کلمه سی مع اکثر متوعه داخل اولور - . بنار علیه الله صابرینک معیتده در بوردلین
 تنزلات الیه لك کومند بولک برکت دار - . ابوالصور بولکته لك یاشنده « هونده، دیشد -
 صبره حقیقه باشرت ایدر جماعت صابرینه - . و بوجیهینه بونر متوع کومند لسه اولورلر، الخ »
 یعنی بومعیت شونات کبیره شین الیه لك شین عبارت آرد سندیه طبعی افاده ایتلکه در که
 حقیقیه هاکم اولامه بوتنزل الیه لك قولده مقننه نه بولک بر لطف اول یعنی تاس ایتلک لازم طبر - .
 صبر سنده سنده بتو مضامی بونقطه ره در - . رسونده شبهه ایدرله ملید که بوتنزل الهی بر لطف ایدر - .

ایسته ای مؤمنان بونی بیکرک ذکر و شکر یولنده صبرله استفان ایکنز. بوبابره اللہک
 دشمنلرله ماللا بننا بحالده به محتاج اولور کز اونی ده بایکنز و بواغورده نفاکنز اولورسه
 اونرک آجیلرینه، فراترینه رفاندنکنز [وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 آمُوتَ] و صافیه بوبله الله یولنده قتل ایلسه اولورده اموالدر، اولوردر
 دیمیکن - اونری حقیقه نولسه قسه ایتمیکن و بونقله صوک درجه متالم اولوب جنج و فرجه
 دوشمیکن [بَلْ] هاید - اونر اولورکص [أَحْيَاءٌ] دیریدر، هم هیات حقیقه
 ایدریدر [وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ] دلکده سنر دیماز سنز - اونرک هیاتی حسرتیکن
 او هیات بوردیاده کی شاعرده هرده ایلر مسایرله جک بر هیات رکدر. او بر هیات روحانی
 رها طوفانی بر هیات حقیقه رکده منی عقل ایلرله تماماً ادراک اولنه مان، آنجه حس بقیه ایلر
 ادراک اولور و حس ایلر بلنیر. شهداء مقننه بوبله رها بر هیات آیند کله جلد. حس بقیه
 رحمة الله علیه مهنترنر در دیرکده " شهیدلر عند الله دیریدر، رزق لری در حیرینه عرصه اولور
 کندیرینه روح و فرج کلیر، ننه کیم آل فرعون صباح اقسام ناه عرصه اولورده کندیرینه الم و وضع
 کلیر... " بونقل شهیدلر مقننه سوره آل عمرانده کی " لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ، فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَهُمْ يُبَشِّرُونَ " آیتله، " هم " رده آل فرعون مقننه " النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا
 وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ " آیتله مضموندر.
 برآینده رده ردهک باشلی باشه قائم و محسوس اولورده هرهر برنده باشق برجه هرری
 بولندیفنه و بونک بعد الموت درک اولورده رفایرینه یعنی بقای روح مسئله سنر بر دلالت داردر.
 هرهر صحابه و تابعیه رضوان اه علیههم اجمعیه مضرانک رده قوللری بورد. بولر دلالت ایدر
 رها بر هیات آیات و سننه داردر. او حالده بورد بونک شهدایه تحفیهی مفاخرینک عند
 بونک کلنی اشعار اجموز. بونقله رابا اسلام مسئله آفرت بوندر عبارت رکدر. بونف

و یستبشرون

دلهان یارده توضیح و اتمام ایره جک اولده مسئله بحث ، غنیمت جبره و اثره داردر که صده کی طریقه
ایضا ادرنور . بوبراره لهنه سونی تعقیب ایره بر د عالم بر نزع مسئله اشارت بویلد . بو
آیتک اوده در ره کف اولده شهدا بر مقصد نازل اولد یقینه راثر بر قول داردر . بلکه محو قیله
مغایب و غزای بر دره مقدم بر احضار اولی دلهان یارده محفوظ .

مهمی ، ای اله ایمانه صبر و صولات ایره استقامت ایریز ، مؤمنه [وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ
بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ] بزمینه
اتباع ایره بایتمی بجهت دارنمی اتمام آیتک ادره نزد فر فرورده ، آملقده ، اموال و نفوس
و ثمرات استقلند استقامت ایره جک - آفرته " لا خوف علیهم ولا هم یحزنون " سرینه ایریز
ایموره دیناره بران بر مختدی طاراجقند . دشمنان مجموعی نور قوسی ، قیامه و طاریقه طریقه
آملی ، محاربه و مصارف محاربه طولایسیده مال ، جهانه استقلی ، قانایخ و اولاد استقلی قیلند
له حاله بران برشی ایم مبتلا اولد جقند . بر اولاد ایریزه برایت ریه مسلامه فرمه قیلنه جبره اولد
بعضی اصنام و تطایفه رضی اشارتی نمکند . خوف ، الله نور قوسه ، آملی و رضانه ادره جک ، مال
استقلی اولاد و قانایخ ضیاعه اشارت . و بوالام و مختص له بریزه بویله بران بر جبره استدرایه
تطایف بوزن کلی عمومی صورته استیلارینه مانع اولد جبره و آفرته بوج بوج نمکده ایضا
ایر جک . [وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ] یا محمد ! سه صبر ایریزه شده له [الَّذِينَ] او باریک
[إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا هَذَا الَّذِي كُنَّا نَعْتَقِدُ] کندی بر مصیبت اصابت ایندلی وقت " کل شیء یؤدی
المؤمن فهو له مصیبة = مؤمنه ازا ایره جک له شی او ط بر مصیبت . " حدیث شریفی بر صبح
از ایره جک له صافی بر فرزه گرفتار اولد قری زمانه [قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ]
" انالله وانا الیه راجعون " دیر - بر له حاله اللهکن و بهمه حال او ط در نوب داره جقند ریه
الله عرصه تسلیمت ایره منسلی اولد ریه صبر ایریز و بونی یاکند لانا رکل ، غایه غنیمت و خلقی و روبر
بوتنه قلب ایره سوزیر . " انالله " بر اللهکن دیکده اموال و نفوس له شی الله تسلیم و الله تعالی

بر آن بر شیء دلهان یارده
و بویله بعضی مختصره امتحان
نکات نفیر استقلی حیات
دشمنانه و اراضه ثمرات
استقلی اولاد المص

ملکی اولاده هر شیده . حق جانده و بنیز زده بیکیف یاساد تصرفه صفی اولدنی و آجی طاعتی اونک
 یصح بر تصرفه اعتداسه جائز اولدنی صفی اعتراف ایله تصرفات الهیه . تصرفه اظهاری ضاواردکی
 بر مقام یک بیوک بر مقاصد . بر مقامی اعتراف ایله نفس راضیه تعجب اولنور . « انا الیه ارجعون »
 دیکده ایسه « بز درنوب طوبی و نوب نهانده بهمه حال الله راجع اولدنی . بدایه یوره ابله اللهیه
 کلدیکن کی نهانده ده یه اولدنی و ده هفت » دبی صورتی اولدنی و هورستفایرین موق ایله فنا و کشت
 و برنقطه برابر غایه نیک عدم طلوع اولوب وصال کلی اولدنی ایمانه و بر ایمانه ایله عنده مرضی اولور
 امیدنی اظهار دارد که بر مقام نفس مرضیه صفی تعجب اولنور . بوابه غایه طلب و قضی المراتب
 اولدنی رضوان اکبر . ولدت رضا اعظم لثائر . انسانک نفس ابتداء نفس ماره ایکن
 معارف دینی و اخلاصه محمدیه ایله زقی ایرین ثانیاً نفس لوامه ، ثالثاً نفس طمئنه ، رابعاً نفس راضیه
 خامساً نفس مرضیه اولور که سوره فخرده « یا ایتهما النفس المطمئنة ارجعی الی ربک راضیه
 مرضیه » خطاب الهی بونک بیاندر . بور هوبک بر طاهر وجهه انتقال صورتیه اولدنی
 انکاردر . زیرا الله تقا جهت و طاهره منزهدر . بنارمیه بوزده اوج معنی مختلدر :

۱ - بور نفس مقصده اقرارنارده کنایه در .

۲ - اقرار بقادر .

۳ - سه وجه فنا رسد وجه بقای اقراردر .

بوجه طوغریسی بور اوجوبیسی در . زیرا همینک فناء زانیسی ایله بقا بالاهی اقراردر . بز
 و قسیده فارجه نفس بوزده علم الهیه وار اریسه کینه اونک کی بوزده اولدنی و اولدنی کی بالکن
 علم الهیه و صرف حکم الهیه موهور قاله هفت و بور بزم بوزده کی و هورین اولدنی موه ، بزم عنده
 و هورین اولدنی . آنجه دینایه کلیکه موهوبات نظریه بزم کلمه ، الفتنه بزمه فایده
 یا یا هفتی بایمانده ، کیده که ایسه ای و یا کونو فائزه هفتی قازانسه ، ایلک و یا کونو ک
 نانه نه بزم دارسه هفتی اوز بزمه آله ، سولتی بو کلمه اولدنی کیده کلت . مصلی زاندر

علم الهی اید . و جوړین و جوړ الهی اید ، بقا نوره بقای الی اید قائم اولو . و جوړ الهی اید ازی
 و اید . بنا و یو جمع الی الله بر و جهد نظر جمال و یا جهل اولو . و بقا بالله دیکر .

رازی دیکر که « جوړ جمع آخره اشارت . بز دیا د ایلکه از هیوه کنیز دیا با شفری
 نفعت و منفرتزه فخر مالک بولسور ووه ، کینه یکن زمانه بوزره بهی کیمه نک مکی کیمه ملک
 از هر جهت اوزرینزه یا کنز حکم الی جریانه اید جکر . » الخ بواستبار اید الله و جوړین
 بعد الموت بونه احوال و ده یا کنز الله ملک عالم ارضی ، و الله ملک مرجع اعظام ارضی دیکر که بونک
 اوزرینه خلوه جریانه اید بعث ، حشر و نشر و سایر اعظام اوزرینه زینب اید بیده جکر . و اصل آخرت
 بعثت و صوکره کی هیات اید اوله جقت . حال بونک بوزره کی جمع ، موند و صوکره و بعثت و اولی
 حاله دیکر . بونک بعضی بقای روح نامنی و ریس ، و بعضی ، آخرت اوله اوضاع ایمان
 اینه شد . لکه بقای روح تعبیر و ده بقای ذاتی شایسی و اید . و جوړه اید قنای ذاتی بی
 اعتراف مندر جدر . بونک اجموعه الله و جوړ مسند سنده بقای و ده دیکر بر معنی و اید .
 بونده بز زمانه اولوب روحی قنای کیده مکی بر اعتراف یوه دیکر . بونک قنای صوکره
 نیمه دیکر و دیکر قنای بیده مکی مسلم اوله دیکر برابر قیامت کبری کی بر کوه کلوب و دیکرین و ده قنایه
 کیده بیده مکی « کل شیء هالک الا وجهه » ، مقتضا نیمه قنای ذاتی از هر جهت مختومه اید مکی
 و آنچه عند الله معلوم اوله حقیقت بهی بر و جهد ضایع اوله و ده نفس الامرده هر در بواستبار
 تابع اوله بیده مکی و دیکر کله یکن کی آخرت و ده بعثت ، خلوه جریانه دیکر اوله بیده مکی و نهایت
 اید بر وصال و جوړ اید جمال الله و ششم روحی اوله هفت آکلا سیده بیور . اگر عند الله معلوم اوله
 حقیقت ، و دیکر دیا جهنم و یا هر آیهی دیکر اید بوزره بریم و اگر بونک ماورائنده برشی
 اید او صورته بر بقای نانی اوله هفت و بوبقا حقیقه کند و کنیزه بر بقا دیکر اوله باب
 بقای الی اید مکه اوله بر بقا اوله هفت . و بونک اجموعه زمزم طبعی دینه بیده مکی مقتضای آن
 فانیلک ایلکه مندر آنز ، نصیب ، بقا بالله طریقیه نظر عدل و یا جمال اوله هفت . و مقتضای

در ضوایه اکبر ایسته بوجمال ایدر . فنك بقای علت فانوره غلیمنده بومعنی ثابت دیکدر .
 ساره لر ، جزئی قونر لعی معلولدر . بنارعلیه لعی سببدر ، بالکن علت کل اولان هویتقا
 ذات وصفایته ، قدرت بالقه سید باقی قالیب و بقای الهیه اوسببسنه سوار و قوای فایده ذات هویت
 و نقیسات شخصیه لر حکم الله اولور اوزر . ثاماً محفوظ اولور و وجود علمی ایدر ثابت و باقی قالیبدر .
 دینه لهر در لواطاف موضوع اولر بیلد جک بر حقیقتی هائز بولسوزدر و ایسته هبنا آفره نك ضمای بو
 بقا الله و بوبقا باللهدر . و بوجهد بقا بالله بقا در و حانی تعبیری قونلا نه فیلسوف حقیقت الهیه
 روح در روح نبوی حقیقت الهیه نه کبی و دوشون ککرنه طرایی بقای روحی اساس آخرت اولور و نه تصور
 اینکلر و حقیقتی تشبیه اینکلر . روح کریم امر بیا اولور بر سر در . و بقای روح بر امرینکلر
 دکلدر . فقط بزم ایدر بقای روح در بقا بزم حکم اینکلر بزم بر بقای ذاتی اسناد ایدر دکلدر . بو
 ایسه قنای ذاتی ایدر و نونمقد . بودر علت اولای ، الله تعالی ایدر و نونمقد . شونی بیلیمد که
 حقیقت همه در هایت و جسمایتک فوضده بر ربه ایدر . روح امر بیا اولور بر ربه ، رب ایدر
 هاکدر . « والله غالب علی امره » ایدر و نونمقد لازم کلید . بنارعلیه بزم وجود و بقا نك مرجع
 و مبنای الله وجود و بقا سید . بکندی بقا نك کل الله بقا سید باقی اولر بیلد جک ، می
 و نیوم ادر . « انا لله وانا الیه راجعون » ایسته بو بقا بالله ناطقدر . بونه بالکن روحانی
 و نه بالکن جسمانی . بو ، لهر اینکلر مبداء ضمای اولور بر بقای حقیقتدر . و آخرت بو بقا به
 ستدر . الله موجود و باقی اولر بزم ایدر و بیلد کبی . نیمه نیمه در هایتدر ، جسمایتدر
 نظیرت رائه مکنه و ناطق می مکندر . کونورن ، روح قالیب بیلدر ، عالم قید و بزنده مناب
 و معانی اولر بیلدر . قالیسی در بر دست مکرره ادنك ده قنای کتبی نفسنده مکندر . فقط علم الله
 حکم الله ، بقا بالله حقیقت مکنه دکلدر . اصل ثواب و عقابک رعی بودر . و آخرت
 ساره همه بر بقای روح اولیوب حیات بر زخمیه در مکرره باقیه همه نبات ایدر بخت اولر همه و بوند
 غایبی اوشانه کوره بر رجوع الی الله اولر مکندر . بنارعلیه « انا لله وانا الیه راجعون » بر طریقه

ضمائم آخرت اولاده بر جمعی، بر طرفه ده آخرت دهی انصای اصل و غایه کمال اولاده بر جمعی
اطلاقیه مضمند. و بود بقا بالله ایل امید و مخافت ساره به بقای روح نگریده سنه مؤسس امید
و مخافت ده هویه بوسک، هویه حقیقی، هویه علمید. لهر شایه ده برای بر توحید، بر اسلام الی الله
و سوره یوسفه کده کلی اونه به بر نسلیت، امت محمدیه با شفعه سنه در لر مشد. بود بر توحید
بنوده امید بقا بالله استوار اینده رنک راضیه در ضیه مقابلینه ایه سه اولاده مبارک لهرت ده به
لا یقدر. بونری شوات اید بشیات : [اُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ وَاُولَئِكَ هُمُ الْمُحْتَدُونَ] ایته بربنک صلوات رحمتی بونری مخصوصه دایته
لهدایه ایه سه، طوغری بوی طوغسه اولدر انجوه بونرد.

اللهم صلواتی : بنوده کنایه کنایه مفترید. الله تقا بونری کنایه کنایه تماماً اونه
داونری رحمتیه اویه شوبانه، اویه نعمته ایه صلوات ایه که بونری زیاده نه کور و شس، نه ایشیه، نه ده
بزنک فاطر و خیاانه کلمه شید دکر. بونری « فادخلی فی عبادی و ادخلی جنتی » دینده بکر.
اوسیدر. انجوه ایفای مکنه اولیایه شکر الیه ده واقع اولده به قصورری، کنایه اونه جهنم و اوزنک
یرینه ثوابیه جلیب ایه جهنم صوت الیه دندر. مؤمنده بونی بیدرک صبر و صلات اید استغناء اید بیدر
در اضمیه در ضیه مقابلینه احراز اید بیدر. و نماز لر زده سجد عمام سطرینه بونری لرک الله زکر و ذکر
ایلمیدر که موعود اولاده دینی و دینوی نعمت انعام ایه سه. اید لذت و صفا ایه سه و انشوت.
بونری نیک قدرستی یا کثر بونری عبارت ده دکر. بونری نماز ده با شفعه بر طریقه زکر و عبارت
وسنک انجوه با شفعه به صورت انجم و تقرب و هاوار در. زیاده :

إِنَّ الصَّافَا وَالْمُرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ •

آل شریفی

مقیّت، صفا ابد سرده اللهك شعار نذر • اولئك اجموده لکیم جم و با عمره نیت
 بنی زیارت ایر سه طوافی بوزنر یا میاسنده اولط برکناه یوزر • لکیم ده کوکلند قنور
 بر غیر ایلر سه شبه سز الله اجرید مشکور قنور علیم در •

[اِنَّ الصَّافَاَ وَالْمُرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ] سجده حرام الحرافنده بولنامه سفار سرده
 اللهك شعار نذر. عبارت و زبانی اجموده بلبلطرد، علامت مخصوصه سنده، ناسکند زر.
 اساساً صفا قایار طاسه، مرده، کوهور و یوسافجه طاسه دیک اولوب، لامت تعریف ابد «الصفا
 المروة» کتده معلوم ایکی یمه نك اسم علامیدر. حرف تعریفی البیت، انجم کی لازمه. علم
 ماره سنده علم و علامت و علامت کی شعور ماره سنده «شعار» سقیده نك و یا شعار نك
 و یا شعور جمیدر که علم مخصوص، علامت سقیده، بلیک سفاسنه در. نته کیم عربده ایکی
 طرفك طاشماسی اجموده قورلا نیلده علامت و اشارته ده شعار «یارولا» دنیلیب. شعار
 بعضاً عبارت نك کنیسه، بعضاً ده موضعه اطواره ایلدر. ازانده، جماعت ایلنمان، از جمیل
 جمعه و یا یار اسم نمازری، جم شعار دینه درر، کذلک جامعدر، ماره در، جمده کی ناسک
 سوافع مخصوصه ساعر و یا شعار نذر که ایته صفا ابد سرده بوزنر در. بنار علیه
 [فَمَنْ جَخَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا] بیت الله جم
 و یا عمره یا یا نك کیم نك طوافی بو ایسید یعنی صفا و مرده ایلر یا میسه یا ایسمه سنده بهیج برجه،
 بهیج برکناه یوزر.

نقه جم، قصد مخصوص سفاسنه در که برشیه هو قجه کیدر بکلك سفاسنی ده خار ایلر.

اعتماد ده زیارت دیگر. - شمعاً رضی حج و عمره بیت شریفی و چه معروف اند. - بر نفس و
 زیارت که محکم وقت مخصوصی دارد. - عمره نک بوند. - تفصیلاً کتب فقهیه یحاطر. - بزرگ
 «ان يطوف» ایستاده نمیدارد. - برسی اصل طواف، یعنی بینک اطرافه طواف کعبه، رکعت
 طواف، یعنی بر طوافه تکلف. - هرگز «یطوف» «بیطوف» ^{نه} ارغامید. - و «بها» قیدی
 و بوفیده متوجه اولاده «لا جناح علیه» همگی اصل طوافه و طوافه متعلقه. - اصل طوافه
 فرضه و آنکه اولدیفنده اختلاف بوند. - فقط بر طوافه صفا و مروه نک عمده سی و صفا و مروه
 بینده سی رینه قسم طواف مقفده «لا جناح علیه» پیور و شد. - بویانه ظاهره و تخیری
 کور و نقطه برابر محققند و واجب، مندرجه ^{مباح} محتمل در. - بویا مقابل عمده الصلوة و السلام افندیم
 حج شریفند و صفایه یا قلم شریفی زمانه «ان الصلوة و المروءة من شعائر الله ابد و ابدا
 بدأ الله = صفا و مروه الله شفا و زور، الله بائد و یفنده بائد یکن «ربیه امرئیس
 و کنسی صفارده بائد یوب جتی کور و نجیه تر. - اوزرینه میفشد. - بر هیت شریفنده ده بویاره
 «ان الله كتب عليكم السعي فاسعوا» پیور و مروه سبک و هوینی کور شد. - پیور و مروه
 صفای اصل سبک تو شمه ریم اولاده سی، واجب اولیوب «فاسعوا الى ذكر الله» ده اولدیفی کی
 ساره به پیور و مروه نک کفایت اید و علی رضی مسلم اید ده لافل تو سار کی باز سرعت اید «ارما»
 رینه پیور و مروه طری مندر و مصلی طوافه صفا و مروه اید و طرفه واجب اولدیفی ده
 اکلا سقمده در. - بویا از امام نک و شافی مضر ترند و بویا طواف رضی اصل طواف کی رکعت و رضی
 اولدیفی روایت اولوشد. - معانیه بالعکس باکنز آیت ظاهرینه تسک اید و تخیری و بویا طواف
 واجب اولیوب نافله اولدیفنده واجب اولاده فقر رضی بویوشد. - کله مذهب منقیه مختار اولاده
 شود که آیت فیه لری فرضیت معنانه قطعی و هو یبانه. - عینه زمانه ذکر اولاده ^{مستند} هار و
 و تفاسل اید و هو یبانه. - بویا عینه بویا طواف نه فرضه قطعی. - نه نه افند. - بویا مشبه فرضی
 هار و واجب نشید. - فرضه رینه من. - هرگز «لا جناح علیه» مذوب و با صیه و سائلد. - نافله

و نظرم درین روز، چونکه ظهورك ما بعد از آیه ذکر ایستادگی برکاف ماند. بواسطی آنکه
 حدیث و جوی نالفت. بنامیه اولئك قدر شدنی اولی و بر توفیق واجب شد. او هاله این
 ظاهر آتیه میگردونه «لا جناح علیه» بخوبی دارد. جواب: بونك و جوی اینك
 سبب نزولند. چونکه روایت اولی بینه کوره دور جهلیه ده «صفا» اولی زنده «الاسف»
 نمانده بریوت، مرده اولی زنده ده «نات» نایب دیگر بریوت دارد. جهلیه شکر بونك
 آراسته طواف اید و بونزه سجایر لری. اسلام کلوب اضلای قید قد صکره مسلم صفا
 اید مرده آراسته طواف اید جهلیه، ناهوسه کورید، بونك اولی زنده بوایت نازل اولی که
 نور فایده بونزه کناه یوقد، بالعکس بونز سفار الیه زنده بیه بو طواف تسویه بولری و بر
 تسویك بر نزع و جوی افاده اید بایده حدیث باید ایدری و طواف صفایه باسلامه فرمه
 و کلمه ده واجب اولی. کلمه امام شافعی فرمه اید راهی نفیر اتمه دیکند سا فیه فرمه و واجب
 سادی عدا ایدری. حضرت عمر بر دفعه صفا اید مرده آراسته قوشماسه، ساره جهل و شمس
 و بولر شد که «یور دیور سم رسول اللای یور و کور دم، قوشا سم، رسول اللای قوشا ره
 کور دم». رسول الله اندین بر وجه بالا صفا اید مرده آراسته طواف اید که شکره فارسی
 قوتی کوشتمك اجموده سعی اتمه یعنی قوشه اید. بونك خاطر سی اولی اولی زنده قوشا کی یور
 سنوده اولی و بونلوفه سعی اتمه اید. دیک که بونزه اعدای دینه فارسی اهر از قوت
 اجموده ریاضت بر نیه رضی بر ترغیب دارد. بونك اساس شریعتی و بونیه راجع الیه ده
 اولی ایستاده سوره اولی اید یعنی ده بیاید اید که حضرت ابراهیم بر انوب
 کینه کرده صکره بولر اید. هاجر اید اسماعیل صکره لفته صون درجه طار ایدری. هاجر عکله اید
 موقع مرد قویسه، صوا اسم اجموده نیه نیه قوشمندی و بولر ده جناب الله عناقی اظهار
 ایدرک ز منم قویوسنک یزده صوفیه قوشه و صون درجه کلمه مال فرد و ترنده امدار لینه
 یشکسه و بولر صورتی کوشتمه اید که الله تعالی دیناره سود کلری بعضی مختصره در حال

ایر سرده کنیزنه دعا و تجارت آری ایما به و برباره الله که ملک صوفی صرف ایرک صبر و
 اینده به هم حال و عهد قرب فرج و فرجی اصابه اید اید. ایته بولامست اولمه اوزره که
 صفایر سرده بی قیامتند - شکارینه اوله و کورستند - بوند بوندده آنقا باید اید بی
 اوزره بوند بر آن قورقو، آهله و زار محو و صاحب ایر انعامه اولند قورقو زاده مایوس اولوس
 کور بوند کلمه و سرده صبره ایرک بوند جالبید لر. شکرک بردت بوند لره بوند قورقو
 کبی تجارت لری بوند بوطا طره بی انصایه من، طوانه بوند عساره سی کناه دکل بوند. بوند
 باشه [وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا] هر هائی بر کیمه مأمور اولسه بوند کورکلی اوله و صرف کنی
 کورکند قورقو بوند بوند دیا دیرنه بر غیر بایره [فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ] طافی
 کورور، چونکه الله شکر ایردی و شکر لری در جری بید و اوله کوره شکر لری مقابل بوند
 ادرسم دهان شاکر قورقو فارسی محصه طافند و زیانعام اید مقابل ایرک شکر معلوم بایره.
 بر معلوم نک دنیا و آخرت و صفتی نه - بوند اولرینی تصور بید اید و منکن. نه کیم بر صفت قورقو
 شکر و ادرسد: «لَا يَزَالُ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَقْرِبُ إِلَى الْوَاقِلِ حَتَّى أَكُونَ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ
 وَبَصَرَهُ الَّذِي يَبْصُرُ بِهِ وَقَلْبَهُ الَّذِي يَدْرِكُ بِهِ» مؤمنه قورقو طوع و نافر لر بله تقر بایره اید
 ادرجه بید که به اوندک استی بوند قورقو، کور ریکی کوزی، بید بکی قلبی اولرم، هر استی بوند
 صمد قورقو اید، هر کور ریکی صمد کوزی کورور، هر بید بکی صمد بلیبید بید، هیچ
 بایند شامه، یا کیمانه، آلهامات آلهامات، طو غریبه مراد اید، الله اید آراسته
 بوردیم با صانع و وصل بایره. و طافک ابراسته باشه صرف کورکندیه بوند و دردم
 ایدله نافر بوند، بوند بوند رسید لکای و سارتر لر، بوندی هر کس بیلای و بیلند آقلا توب
 بایند لر. بوند:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بُرْجٍ

مَا يَتَنَاهَى لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّائِعُونَ •
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ • إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمُ لعْنَةُ اللَّهِ
 وَالْمَلَكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ • خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
 وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ •

مآل شریفی

ابن جریر بیان می نماید که در حدیث اول آن باقی انسان را میجوید بکتابه یا اندک در صورت
 کتم این در صورتی که او دره الله لعنت اید ، لعنت شایسته او را دره لعنت اید • آنچه توبه اید و ب
 هالی روز و توبه حق سید یلر با سق ، به او دره با غیسلارم ، او یلر سیم توبم به • اما
 ایامی انطایتمه و او را دره هبانه در بر سه او را در ، ایته الله لعنتی ، ملطرك لعنتی
 انانك لعنتی له او را دره • اریا او را دره آتته فالیرلر ، نه عذاب و فقیه یلر
 دره کندی رینه کوز آید یلر •

انصار دره بر جماعت یهودیه پیغمبرك توراته کی اوصافی و احاطه متعارفه بعضی
 ایندی صومشدری ، یهودی کتم ایدیلر ، سویه مدیر ، او را دره او را دره بویات نازل او را دره •
 به عباس ، مجاهد ، مسد ، قتاره ، ربع ، سوی ، احمد به بونک کرک یهود و کرک نصاری
 اهل کتاب علمی مقصد نازل او را دره دره • فقط سبک خصوصیتی هکلی عمومیه مانع او را دره فقیه
 حکم آیت امر دینه متعارفه بدیکی له هائی بر فقیه کتم اید و سویه یلرک حصنه عام و املد • بونک
 اجموده ابو له ریه هفتدی هبانه حدیث روایت اید یکی سویه یکی زماره ، فرانده یکی آیت — که

بود بو، دیگر ایکی صحیفه صکره طاهره اولاد بوند نقیضات - اوله ایری هیچ بر حدیث روایت
ایتمدم «ریمسه ربوایندی او فوسد» - بنارویه اردینه متعلقه هیچ بر علم کینه نکره مایه - زیرا
الله تعا بوردیور که :

[إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ] بزم انزال ایندیکر
بنه لری و اللهک ارینه، اطمانه، ارشادینه و بونزه ایمانه و باعک و هوینه دلالت ایره و عسیه
اولاده آیات و اوردی [مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ] او کتابده دیار بونزه
کرک تورات و کرک انجیل و کرک قرآنده جنس کتابده ناسه بایتمدم صکره او انکار ایندیکر
کنم ایرن، یعنی انکار و اعتراف ایتمیده، وقت حاجتده سولیده دیار انتمیده دیار انتمیده مانع
اولاده و یا اونی کلاماً و یا اسماً مخریف و تبیس ایتمک کبی هر هائی بر صورتده کینه لری بزم اولور
ارسوه [أُولَٰئِكَ] ایته بوند، برکنمدم طوری محضه [يَلْعَنُهَا اللَّهُ] الله
بونز و لعنه - [وَيَلْعَنُهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ] و بونزه لعنه ایره بزمیک، لعنه دعای بایه بزمیک
اولادده بونز و لعنه، مصلی بوند هر زمانه و هر طرفده بجه لعنه جهک ملعوندر -
شبهه نکه مقدر سکوت ایره و بزم سلطان - «الساکت عن الحق شیطان الخرس» در -
سلطان ایسه رانما ملعونه و مرمرده - [إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا] اینجه توبه ایرن [وَأَصْلَحُوا]
توبه ایرب ده اصلاح مال ایرن [وَبَيَّنَّاهُ] اصلاح مال ایرب ده کنم ایندیکر محقق بیان
دن ایرن [فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ] ایته به الله عظیم السامده بوند توبه لری
قبول ایرم و بونزه عطف نظر ایرن کنه لری لعنه استنایا ایرم [وَأَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ] تواب رحیم اینجه بزم، بنده زیاده توبه قبول ایرم هیچ بر رحیم تصور اولنه باز
- بوراره فیه ارم، کلمات توبه بر ارجاع نظر بوند فی اطوار - «تابوا واصلحوا» ده
صکره «وَبَيَّنَّاهُ» بزمیک، کنم کنا صکره توبه سی هر حالده ضعی اولاده بایه و بیسیه توانی
ایتمک الله فیه بوند یعنی افرام ایر - دیکر که هر کنا هک کنه لری بر توبه سی و هر نوع

کفرک بر طرز ایمانی وارد . مع الاطلاق کفر تو به کفرنا کفر تو به سی اطلاق . حاصلی موهومی
کنتم اینک کفر را ایمان ده اظهار مقدر . و بعد کفر آنها صریح به تو به ایمان مقبول .
توبه اینر بود ، ساعده کتب : [اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوا وَ مَا تَوَّاهُمْ کُفَّارًا] الله
از ان ایند بای بنیات و هدایه و بر جمله رسد اول رسد بوند انبیا و لنا ببرد برابر نبوت محمد صیه و قرآن
ایمانه ایم بوب ره کفر ده صادر و ما فرارندی حاله و فوات اینر [اُولَئِکَ] بودند و بسته
[عَلَیْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِکَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِیْنَ] بود و ملعونند . الله ملک
اندرن **هینک** لغتی از کد و ستون . [خَالِدِیْنَ فِیْهَا] بودند و نخلدار و دره نالبر
[وَلَا یُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ] بودند و الا به عذاب تخفیف اینر [وَلَا هُمْ
یُنْظَرُونَ] بودند و هیچ بر هفت و ساعده ده درین . کفر بر کنتم موهومی اولد بقیه کوره بود
آیت اولی آینه کی توبه اینر سننا اولد رسد ساعده کنتم موهومی اینر مقصد کی حکم لغتی تأکید و
لا عنونی تفسیر نموده اولفده برابر دیگر جهنده از نه عدد . زیرا اسناد و با قلمای صریح بود رسد یا
یا رسد اولفده برابر قلبا ایمان ایم بوب کفر فالاده و بکفر رسد توبه ایمه رک بودند و وفای
لغتی شوی های نظر اولد بقی حاله بویات مع الاطلاق کفر رسد صراحت عام تأکید .
انسانند ! سزای نه بود کفر و سفارش و از کجوب صید راز و توبه کبریز بقیه

وَالْهَکُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِیْمُ •

تألیف شریفی

هر حاله **هینک** تألیسی بر ناکرد ، با سغه ناکردی بوده آنچه ار ، درین صیم •

[وَالْهَيْكُلُ] اما فنانند هیکل عبادت و عبودیت و بیجه و تسخیر اولاد
 حقیقی معبودین [إِلَهُ وَاحِدٌ] برتک معبود در . واحد صفتی تصف بر الهی که
 اولفقه تدر . لهم سزده با شقه لرینک ده دیگر بر الهی و ار صانایین [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ]
 او نه با شقه صیغ بر الهی بود . او نه با عدا معبود طو ناندن صیغ بر الوهیه لایحه دکل
 صیغی بوسه . صیغی با طرد . او نه فو قنده و یا مساوی بر الهی تصور می محال اولد یعنی کی او نه
 مارونده اولمه شرطیده الهیه اشتراک اید به جیک معبود در نا کرید بود . الوهیت
 قابل اشتراک رکدر . و جمیع اله آنجه او واحد نا کرید . او نه بتو مملو فاته مبدأ اولاده بر هیوه
 اسمای وصفاتی دار سه ده ین ذاتنه مجموعه تعبیر مکرر رکدر . حقیقت صیغ در لوز یکسده از
 او فر د اید ناقابل توصیف . هونکه وصف موصوف اید صفت بیسنده از هیوه بر صفات اقتضا
 اید . غیریت اولو مجموعه فردیت قاطعانه ^{فردانیت} برده اخبار بر مجتبه اید بر مجتبه ایست . بواسیه فردانیت
 نمایند . بونک مجموعه اسماء مستفاده صیغی حقیقت مقل کنه احدیتنه وصولیه قاصدر . او نه
 ذات نهایت نهایت «هو» دینله یلیر . بتو منع جلال و عزت ، جمیع جهان کنه نه مبدأ اولاد
 و آنجه «هو» دیه افاده اولنه بلیه ذات اهدر . او نه ذاتی صفت اید تاکن انیمه اولیوب
 بالعکس کان ذات ، صفون کمالی استندام ایتمدر . ایته «هو» ادرینوع رحمت و عزت . او
 مبدأ اعلی احدیتنه ابرصال اید . بونک مجموعه «هو» کلمه صیغ بر مجتبه اولد یعنی مالده او نه ذات نهایت
 اید نه ان بونک اسم کی اولمدر . توحید رکنیه طالمسه اولاده اله اوله عنده بواسطه صیغی
 بویکر . بوه اسم اعظم دینلده دارد . مع ثانی اسم اعظم «الله» اسم شریفیه دینلده
 رها هو قند . زیرا الله اسمی ذات و بتو صفات مجموعه دلالت ایتمک اعتباریه رها جمعیته
 هوایه مقام توحیدیه اعظمدر . «هو ، یا هو ، یا من لا هو الا هو» تعبیری ماثور اولاد
 از ه توحید دندر .

ایته هیکل مجموعه معبودی بتو کثرترین مبدی اولفقه برابر زاتنه ترکیب و کثرت

بولونمیا ، الوهینه ، دجوب و جوده بهج بر شریک و نظیر اولیا به اوله واحد در . بهج بخلو
 بونک راره الوهینه هینرسی مکه رکه . بونه بونفخت و کبر یاسیله برابر او [الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ] هم هم . هم همید . بونه همند او نك ، ان رفیقه همند او نك . شل اینر
 بویه براله واحد شل انسه ، کفر اینر بویه بر هم هم کفر انسه اولور . و بوسیله کفری
 بومعت ازلیه و ابیه ده محروم ایرک لفته مقرر فیلیور . بنارمیه او شل و کفر ده صرف نظر
 ایمای ده الله واللاه نزلانه ایمانه ایلمای دراره توحیده بومعتده ایرا ایرمیدر .
 رینلیور که کعبه و اطرافنده شکرک اویچ یوز انسه رانه پوروی واروی ، بوانف
 ایندکطری زمانه تعجب ایندیرده . « یا محمد ! اگر صادق و یسک برأت به برین قطعی کتیر
 بونکه صدق بیلم » ریدیر . ابه جبریک طهاره بلر و ابیه بیانه کوره علیه الصلو والسلام
 افندین مدینه قدومده « والهم اله واحد » آتی نازل اولدی . مکرده کفر زبیه
 « بوقدر انسه براله فصل بنید » ریدیر ، بونک او زبیه سوات نازل اولدی :

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَنْفَالِ
 الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا
 بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ
 وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ •

آل شریفی

شبهه شکرک ویرک بار ایریشده ، کجایه کوزدن بربری آردنجه کلینده ،
 انسه یار ایرشده کزده آقانه کیده ، الله یوقا ریده بر صوابندوب ده اولطه

ارضی نولسکه دیرینه سنده ، دیر بختوب ده اوز رنده دیر نه هیوانانی یا نیا سنده ،
 روزگار لری رگسده سنده ، کون اید بر آسند مخر بوطده ، شبه سن فیه بوندره
 عقلی اولاده بر است ایچوده البت الله بر لکنه آید دار •

سعی به سروده حضرت زنده رایت اولدیفه کوره : فریسه « میویدیه مویانک
 کتیر دیک آتاق زده سویلک نه لردی ؟ » دیر صورتلر ، اوزده عصای دیر بیضایی آکلنشد ،
 نصا - اید ده صورتلر ، اوزده « آله دایمی ابرار و امواتی اچیا » معجزه لرینی آکلنشد . بونک
 اوز رینه فریسه حضرت پیغمبر « سده ده الله دعاییت زده شو صفایه سنی التوبه یا یور سیده
 بقینز در سئلرین فارسی قوتن تزیایم سوده » دیشلر ، بنار علیه رسول الله بونی برنده نیازیتمش ،
 الله نقاره دهی اید « بونی یا یارم ، لکنه بونده صورتلر نه تکیب ایدر لر سده اوزده عالمینده هیچ
 برینه یا یاریم بر عذاب دیر یریم » یور سده ، بونک اوز رینه علیه الصلوة والسلام « یارب
 قومی دینی مالزه بر اید ، یه اوزی کوزده کوزده دعوت ایدیم » دیر دعاییمه سنی جناب الله
 بونتی انزال بیره رده سموات و ارضک خلقی و بوطا متفرع جریانه خلقک صفاتک التوبه قلب
 ایلسی کبی ایسه نیمه معجزه لرده دهاییون ، دهاناغ ، دهاناغ عجزانه اولدیفی بیایه یور سده که
 بونر معجزات سالنده قرآنک قدر بیری نه کوزل زبیه ایندیلنی افهام ائمه لاندیر .

سز اولک بر لکنه ، قدرن و رحمت و بوندرا نسا نره کفایت ایدر بده جکله شبه ایدوب
 ذات و صفاته دیر و معجزه می ایسه بویکند ؟ [اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ]
 سواد ستونزده کی بعد محیط ایچنده صاحبین اجرام علویسی و آرا رنده کی ابعاد و بوا بعدادی
 اشغال ایدر هوا و ضیایکی رقی و یا غیر مرئی اجسام و یا کیفیات لطیفه و اثیریسی و هر برینک
 سیر و حرکتی ایدر هینر دهری طبقه طبقه مدار لری و نظام اجتماعیدی ایدر نسایل ایندیلری جا بجا
 منقول لری ، بر هیری ایدر سو سموات و اد اجرام دیری اولوب رکن لرید ، فاعل لرید ، دره لرید

اورالریه ، هولریه ، ییلازلیه ، ابریاقلریه ، معارفی ابر ، نباتاتی ابر ، اویلازلیه ، سیرال
 و بتونه ارسامدانه و بکرنه ، فوئاق ارباط و منا سبتله اباغیلکنک آلتنه بودار لایانه متوافقه
 بر باتیلک ، البته مطابقه دینیه فضای بی کراهه بجهده لصفات عالم نامنی آلاسه بوسمادات و ارضک
 فله و ابراعنده ، نظام خلقنده [وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ] و بجه ابر کوز و زلزل
 دیشمسنده ، اوز ابوب فیصله سنده ، بربری آردی صده نقاب انجم سنده و بونقاب و توالی
 ابر تجلی ابریه وضع مطایفه ، سرزمایده و محل داحده نوار ارضدارده [وَالضُّلُكِ الَّتِي
 تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ] و اناندره نافع همولرله دکرده آتوب کیده و
 اجرام سماویه نک بعد کبور سماره سیرلری آلد برانه کیدرک جربانده و جربایه ابتدایی دکررک
 سرفلقسنده ، بونزده کی بوجربایه ابر تجلی ابریه حرکت و سکون قانورنده و بوقانونرک اناندره
 نایسه ابتدایی منافک طرز معلومنده [وَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا] اللهک یوفاریده اند بر دبی صوره ، اندیردیده قوری طور افره نولومنده
 صوره صواید نکلار حیات و برده سنده و بوحیات نباتیه طرز نکوبنده [وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ دَابَّةٍ] و برارنده زدی العقول و ارنجه بر قدر لهر لوهیواناتی صنف صنف جنس جنس
 نوع نوع تفریع و تصنیف ایدوب یا میاسنده و بوحیات حیوانیک معلومنده [وَتَصْرِيفِ
 الرِّيحِ] و در لور لور و زلزله لری بر طرفه بر طرفه ، بر حالده دکر حاله و دیردوب همولرله
 [وَ السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ] سماء ابر ارمده آسنده سخر اولده بونزده
 [الْيَاسَنِ] بصح شبهه بر همولرله آندر ، ماری سفوی ، دبی و نبوی نفستد ، البته بکرنه
 ره اامجازه سجنه لر دکرده ، و ادراما [لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ] عقل ابره هک بفرم
 ابحون ، یعنی عقلی اولده و عقلنده استفاده ابریه کیمسه لرا بچوسه ، بنا بر علیه عقل ده بویانک بی
 و بکده ال بویکیده .

عقل ؛ معنی قلب در وحده ، شقای رما عنده بولسانه بر نور سفوی که انسان بونقطه

محسوس اولیاءه شلری ادران ایر۔ عقدا تمک ؛ اسباب ایر سیات ، اثر اید مؤثر آسانده کی
 عدا فیه ی ، یعنی علیت فانونی و اولیاء متفرع لزوم عدا فیه لری ادران ایر ان اثرده مؤثره و یا
 مؤثرده اثره و یا خود بر مؤثر ایکی اثرینک برنده دیرینه انتقال ایا املده که منطوقه دنیلمه بو
 انتقال سایه سنده بر اثر محسوسه غیر محسوس اولیاءه مؤثری ، مثلاً محسوس بر حسیلتمده غیر محسوس
 بر حیوان و یا محسوس بر مؤثرده غیر محسوس اثری ، مثلاً کوردله بر بال آریسنده غیر محسوس اولیاء
 بال ، یا خود محسوس بر اثرده عدا فیه دایر بولند یقی دیگر بر اثر ، مثلاً کوردله یه بر آرینک دیر یلمیسنده
 لهنوز غیر محسوس بولنا نه مالی و بری کشف داران اولنور۔ و ایسته بویلم محسوسه غیر محسوسه انتقال
 وسیله اولیاءه و یا غیر محسوس معنای بالذات و بالبداهه کشف ایدیه آلت ادرانکه عقل نسیمه ایدیه۔ و بو
 انتقالک بایشیمه اوج نوعی دارد۔ : برنجیسی جزئیده جزئی به ، فردده فردده انتقالده که بوکاشیل
 و یا قیاس نقی دنیلمه۔ اکنجیسی جزئیده کلیه ، واحد فردیه واحد نوعی به و یا واحد نوعیت
 واحد منسی به انتقالده که بوکاشیل استقار نسیمه ایدیه۔ قضایای کلیه نیک و قواعد فنونک اکنجیسی و کلیه
 عموم بر طریقه ایدیه کاشده۔ بونزه مشاهده و تجربه نیک ابعینی بوکده۔ او هرنجیسی
 کلیه ده جزئی به ، واحد منسیده واحد نوعی به و یا واحد نوعیتده واحد فردیه انتقالده که بوکاشده
 معنای اخصیده استنتاج و یا قیاس منطقی و یا ساده جی قیاس نفس اولنور که بونور اولنور لایقاً فعلیه
 بونورده یایلیلمه۔ استقار ان نتایج عملیه ی بونورده استقصال اولنور۔ و طریقه کلیه نیک ان قوتلیسی
 بورده۔ چونکه بونزه بر طرفنده تأسیس ، دیگر طرفنده تأکید دارد۔

بونه علوم و فنونک و هر دو مظهریت بر به نیک ساری اولیاءه علیت فانونی عدا فیه داران
 و تلبیس سایه سنده عقل ، بر آیتده بر طریقه قدره وجود و وحدانیت الهیه یی و رحمت سالار سنه
 بالضروره اکلده ، کشف ایدیه۔ بر طریقه قدرده برنده و یا ایدیه یورده به عقلده ره بایشیمه
 ایکی نوع سیری دارد۔ برنجیسی آغیر ، نه یجی و زمانی اولیاءه تأملی سیرده که بوکاشیلده نسیمه
 اولنور۔ دیگرده بر لحظه ده ، بر محله ده مطلوبه واصل اولنورده جک درجده سریع اولان آتی

سیدیه که بر کاره حدس نسبی است. بر حدس ده آیهی فسرده: برسی، لحد بر زده موضوعه کوره
 اوز و دست واقع اولاده تحصیل، تجربه و مدارسه در تحصیل مکتب اعتبار و کسبیه. نظریاتی تحصیل
 در تبه مایه بود غایب ایراتک ایچونه. بر کار عقل سکوع دخی دینیه. دیکری طوع غریبه طوعی نظریه
 مرکونه و صرف و هب الهی اولاده مکتب در کاره توره قریه ریا عقل مطبوع و یا غریزی نسبی
 اولونه. بوزده اساس اعتباریه سعی د کسبک بهیج حکمی یوندر. و لحدک بر نوع حدس و عقلیه
 آنه حوره بر نفسی دارد. بو اولایجه اول عقل سکوعک بهیج حکمی اولان. بونک قابل تحریه اولیانه
 بر حوره راتی دارد که بر زکای بسطیده عقول انبیا در تبه لایه فدر کیده. ال یوکک مرتبه سنه
 عقل اول دینیه که بعد اوده غایبی، غایب در بدنی، اولاده آخری، آخر در اولی کمال بقیه اید کوریه
 بو عقل اول کلام الهی و نور محمدیه. نه کیم حدیث سرفنده «اول ما خلق الله نوری» «اول ما
 خلق الله القلم»، «اول ما خلق الله العقل» بوزده. عقولک در جاتنده کی اختصار
 نقصاندر نه منبعت. بوزده اساس اعتباریه عقل ایچونه طریقه بر در. اوده طریقه مفید. بزم
 علیت بدنی. تناقضه بدنی کبی ادراک حق و سید اولاده اسباب اصلیه مفیده کی ادراکات بر تبه
 عقل اولک کنه ادراک کنه کورنده بر همه مزر. بز بوسایده لحد نوع معلوماتی بوی بر طریقه عقل
 ادراک ایریه عقل اولک، توره قریه مطلقه کالانی اثبات بر حینه بولونه. بزم نسبی و جزئی اولاده
 توره حدیه مزله عقل اوله بوی بر اتصال و بوسایده حق بر وصول دارد. بوزده مراتب
 حدس و هی، کسبی اولاد یعنی ایچونه بوزده سعی دارد بر عمل دکل ایسه ده بوزده بلطفه تعالی
 مالک اولد یقین همه ز نسبتنده عقل فکری و بوی باره کی مرید تجربه در تحصیل حدس اعتباری مکتبی
 کسبی اولد یقینه قرآنده جناب صوره عموم انسانی بو طریقته هدایت و سوره ایچونه «لایات لقوم
 یعقلون» بوزده. و عقل اولایجه طوع غریبه طوعی صادره اجرائی تأثیر ایره جک اولان بوزده
 بونک بر فائده کی اولیه یعنی آکلاقت. قرآنک بوی ایندره انسانی ادراک و استدلال ایچونه
 معجزانده زیاده معجزات کلیه سوره دارد. و بونک ایچونه قرآنده اعظم معجزات. فقط بوزده

قلم الهی

بعضی از کتب اینست و یکی کتب معجزات انبیاء استماعه و هاتم الودیه و افندی که ماری
معجزه و رکوسه مدینه اشارت کبی بر معنی حقیق و فایده مند در طوری رکود. هرگز بر این
احمال اید به و هر یک نفس اندر ده ان بوی خارقه بر بعد از لایه آثار و اباقی اظهار اید
قدرت بالغه در سوره یکی زمانه، صفایه سنک آتونه قلب اید بلیو بر سی بود در نظر
لیح بر ایمی هائز اوله می هفی و بر حال نشانی اید به می هفی سهولت آکلا شلیه. بنا بر می هفی
سبب نزول نقطه نظر نه بر آنستونی ده آکلا غسه اوله بر که سعادان و ایدنک هفی و اید
و بوی از زنده ذکر اوله نه تصرفات بر بعدنک اجراسی کبی ان بوی معجزه در دستر اولان بو
معجزه رک اوله انده حاصل اوله هفی خارقه رک یا نه صفایه سنک آتونه قلب اید می کبی موقت
و منفرد بر خارقه طایب یک کو بوی بر شید. بو بوی رک دستر معجزه رک اوله ان و طالع
اید و بو طالع اید هالیه تعالانک قانونیه و قوف اید اتباع ایدیند صفایه سنک آتونه می
کبی بر طوبی بالاخره کنده بری بلیو یا بلیو. هرگز بوی ده یا کنز صفایه سنک رک، بوی مکه
طاهرینک آتونه اید در شمی بلیو مکه اوله. الله تعالی بوی ده بوی یا می. یا کنز معاد
قانونیه ایجه اران ایدنک بر مطلبه کافی کلید. بنا بر می الهده و پیچیده ده رها بوی، رها بوی
فدی، کلی و اید مطالب اینست مک اقتضا اید.

«لایات لقوم یعقلون» ده آیات، عدلات و امنه و در اول قطعه فارسیه جدی
اوله ده لیح بر سوز سولیمک اتمالی بو لویه معجزه باله ده یکده که قرآنک آتونه آیت ریم
بر معنی اید عموده دارد. دیک که اید تعالانک ایکی نوع اباقی دارد. بر سی کتاب تکویه
و خلقتیه کی آیات فعلیه، دیکری ده کتاب منزله کی آیات قولیه. بوی انکی ده ذات
وصفات و اصطام و ارادات الهیه و دلالت اید هر نه طوبی آیت تسمیه اوله نشود. بوی
کتابک و بوی نوع اباقی متقابلاً یکدیگر ریند دال و در لوی، شرح و تفسیریه. کمال معرفت
کتاب منزله آیات قولیه سنده کتاب خلقتیه آیات فعلیه سی و او نه ده تعالانک ذات و صفایه

او قویوب آکلاس و آکلاس قدره صوکره اوندک قانونیه ، اومرینه ، احکامه اتباع ایدرک
 طریقه مستقیمه راضیه و مرفیه تفکرینی احراز ایدر بقا بالله و اصل اولقدر . ایته قرآنک بو
 آیت قویوب سی بزه برهویه آیات فعلیه بی اجمال و اراء ایدرک بودولت کائناتک حد و ایا
 اختلافاقی مستمر بر نظام اعجاز کماله ابداع و تنظیم و تنسیه ایدر عالمیه مدبرک و عقل ایدر مقولک
 خارج ایدر ذلک نقطه انطباقنده قیوم کل اولاده وجود و احدی انهار ایدریه صویر تعالونک
 ذات احدیتنه ، قدرت و رحمت سالکونه و بنارعلیه بوند فسانده و کافیه موجودانه کافی و رافی
 شریک و نظیر در منزه براله اولدیفنه دلات ایدر برهویه اولدیفنه بی غایت و هیز و و هیزتیه
 برابر غایت بسیط و واضح صورته جمع ایدر یوسه که بونده کسوف و غیر کسوف بجه نیمه معلوم
 و فنونک موضوعی و غایه لری دارد . بونی ان عمار و ان بسیط بر عقل طویار و ان یوکسک عقل
 بونده ایدر بر غایه تدقیق و مسأله بولور . و بالنتیجه بصح بر عقل بوقرار در طیشای حقیقه مانه .
 ایته قرآنه ان یوکسک مطالب معلوم و فنونک بودجهده جزیری آله روه بوند خواص
 و عوامک و فروع ایدر آکلایه مبنی در جوده بسیطاندیردب تعلیم ایدر یوسه . و هم و خیالک شعری
 اربیتده بصح بر حقیقه انطباقی اولیایه و بقیه صویر ابداع نامی و بر علیه و قوه و اهرم ذلک صوب
 کیمی بر لفظه کاذبه سنی اوشایه روه انسانی بر آله مجموعه و بر رها کرا ایتده شریطه های یوب
 کیمه بوسه در عارزه بر ذروه تسلی آرافه آیه اولاده رول ، قرآنک بوند فطره و ان
 اولاده نظم بر یعنه اعجاز کماله بر یوکسک طویار لری بونک سبی ذروه فطره لریک و عقل
 لکوا یات ایمینه افلاس ایمسه اولمده آرا لیدر . بویکسک عقلی صویر ایمی ریه نفی ایمسه
 و عقلی صقه وصول ایموده بر آلت طایفه مبره یرده اولی عقلی رد و ابطال ایدر مقولوب ایدر بدیهه
 فدار بر سلاج کبی فویدلنمونه ایسه به طالع سر کدر . فی الحقیقه :

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ
أَنَّهُمْ أَقْوَمَةٌ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ • إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ • وَقَالَ
الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِي أَنَّ كُفْرًا كَبِيرًا عَلَيْنَا لَكُنَّا أَوْلَىٰ لِلَّهِ فِي
مَا كُنَّا نَعْمَلُ لَكِنَّا كُنَّا قَوْمًا لَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا • وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَرْجُونَ أَجْرَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَبْطُلُ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ •

مائل شریفی

انسان در دنیا کی ده الله به بریده بر طایفم صیار ای دیو در ده او نری الله به و کی
به دیو در ، ایمانه این را به الله مجبور سو کیم درها فتید در ، کور به لری او طایفم این را
عذاب کور به جگر وفت حقیقه قوت ، بتوه قوت الله به ، و حقیقه الله مجبور شد
العذاب • او دقت او متوج اولان عذاب کور به ر ک تابع اولان در به بتی ایمان در ،
آرا رزه کی بتوه رابطله در یک در یک قویست • تابع اولان در به سو یک در یک در :
آه بزم مجبور دنیا به بر دونه اوله ایدی ده او نری بزره بتی این طری کی بزره او نری
بتی ایسه ایک ، ایته بریل الله او نری بتوه اسلانی او نری لریه بیفایسمه ستره اله که کوسه
داو نرا آتسه حقیقه مجبور دکلدر •

و هدایت و قدرت الهیه بوقدر آیات فعلیه و قولیه سید فخر و با هداایت بوقافای
[وَمِنَ النَّاسِ مَنْ] انسانند که بعضی دارند که [يَتَّخِذُونَ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا] الله
قافای زنظر، نظیر طونار که [يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ] او نری الله به و کبی به و در
امر این، نهیلرینه، آرزو لرینه الطاعت ایدر کرده الله عطا ایدر. — شبه بود که بود با عمو

كرن الله انظر ايدرك اوسوه وكرن اولاسيه معنای الوهينه اوسوه الله او تبار يا مقدر .
 بونرك برشمى بوشركى نصيح ايدرك . فرغورده ، فرود دره بايد قنرى كى اوسوه اوسوه اوسوه
 الله ، معبود نامنى ديكرد چايندرك ، ريز ، تاكرين ديدرك وحقى الههريك تولد و توالدينه
 فائل اولد رده اوسوه عيسه جسد . معبود يا سنده اوسوه ، تيزر ظهور و اسناد ايدرك . ديكرد
 نصيح اوسوه عيسه معاللى يا ايدرك ، اوسوه الله سه و كى سه درر ، دلى نعمت طابرك ، اوسوه
 محبتى مبداء اركت اتماز ايدرك ، الله بايد عيسه شلى اوسوه يا ايدرك . الله ضامن رو شوم و ديكرد
 رضائى استخصال اتمه چايندرك ، الله عيساه اولد سكرده بيه اوسوه اطاعت ايدرك .
 بو ايت بزه كوستيويك معنای الوهينه صول درجه محبت بر اساس . و معبودان كوك
 محبوب . و بويله صول درجه سويله سكرده اولورده اوسوه معبود اتماز ايدرك اولور . محبتى
 ايه اطاعت . و بونرك اوسوه معبود صول درجه مطاع اولور . و هر انسانك سكرده مبداء اركت
 اولد معبود . انسانك سكرده بويله محبت ايه معبود يا سى و ريله ازار او قدر مشومده كه
 بر طاسه ، بر معده يا رجه سنده بر اوت ، بر آقا جده فوت رده اجرام سماويه ، روه رده ، ملكه
 قدر عيساه . معنای «يجونهم» رده ذوى العقول راجع اولده «هر» ضميرى بونرك بالافهم
 ذوى العقول شمعى نصيح اتماده در . بولا بنار رده كه مضربه كرام بواندري «الله معصينه اوست
 ايتكلى سارا ندى ، بيلدى ، بولكرى» ريه بايه اتماده . بوشمرك تغليب صورينه
 سار بوندره رضى شمعى تقديره بيه بوشمركى ظاهر . في الواقع روت و سامانه ، همت
 و قوت ، جاه و اقتبال ، همه و جمال كى هر همتى برايد سبب عدايه ريه ديدرك ، قدر ماندر ،
 همتا ركه كى انندى الله كى سه رده دارن اوسوه رده هر شى كوزه آلدر ايه نجه كيه ردارد كه
 بونقطه شكك ، يت رستك اسنى ، بونقطه ان بونك بار اسنى نكسل ايدرك . بونانده ، روى ،
 آور و بار نيت دار بياتنه بويله محبت معبود لريك همتا بوندر . بوشمرك زمانه كوره درو
 روى شعله رده ظهور ايدرك . فريستانده رضى بوشمرك ايه مشومده . همتا آور و بار روهنده

آورده یا ادیانند بر نوع شرک او قدری قیاس که هر انچه بر قلم آمده و هر کس بر سر سبک
 ایستاده که میگوید اله یا یسوی و دیگران و ال او فاجبه برایشی مدح میگوید همانند بار اتمه قدرتی اسناد بر یسوی
 بر نفس، بر شرف عبادت، بر یوزنده کی فاضل عبادت بشر بتوبه بود مختلف و متضاد معبودان که بجا را
 یوزنده اند. بر شرف و افتخار هر یک از آن سنده کی بیکدیگر در افتخار فاضله کور و کله نیز
 و بیش از کور و کله سقوط اخلاقی بر سر و کله نیز. علمدک، فزک، صفتدک ز قیاسی بود
 هار و بولمان. بالعکس صیسی بوشک او جانی با فخر میگوید نماز و بنزیه برینه فواید بسیار.
 بر سر حقیقت نه اله طایفه، نه پیغمبر، هر یک که کوشنده زمانه زمانه بر دیا بر قیاس میگوید
 طومند، او خدیو اله سه در یکی سه در و او در معبود معالسی یا یار. او در اطاعت انکه
 میگوید الله علیما به ایر. «یحییو نه حکمت الله» بتوبه بوشی تصور در. و بر راده اولیا
 را بنیای معبود درجه سه حقیقت از رده را اندر. بونک میگوید الله اولیاسی، انیاسی
 را کله کی سوکی فوایدی سه در که نظم جلیلک منقوشی ای در شرفی، مجتهدی اله محبتی
 درجه سه دار و بر سر امت از ایمانید. زیرا الله میگوید سوکله الله سه در یکی سومه از انکه
 زرقی بایک لازم کلب. الله سه در الله یولنده کیده فوایدی سه در، لکنه الله کی
 رک، الله میگوید سه در و بوسه کی ای اله یولنده او در اتباع ایر. «قل ان کنتم تحبون
 الله فاتبعونی حبیب الله». بنا بر الله سوکی فوایدی سه در او در اتباع ای
 کناه و شرک رک. بالعکس محبه الله دلیل اولی. و فقط بوحبت یصح بر زمانه الله محبتی کی
 اولی، یعنی خدایان که حضرت عیسی مقصد یا یسوی کی او خدیو معبود درجه سه حقیقت هجوه
 بر تقدیر صورتی آلامید. بونک ال کوزل شانی مسلمانان مفتاح ایمان اولاده کلمه سهارت
 در اس عبارت اولاده نماز زده بولور. بر سنامه «اشهدان لا اله الا الله و اشهدان محمداً
 عبده و رسوله» در که الله با عباد بتوبه معبودان صیسی در دنیای ایرده بر قلب پاک ای
 پیغمبری، حضرت محمد او را عبودیت در سانه اخلاقی زهدیه و الله میگوید بر موقه عرصه سهارت

ای که بوسه زده الهی صوکره پیغمبره بر عمده محبت دارد. و ایمانه بوحبده تمام اولور.
 و فقط محبت ایه توحید کبریای الوهیت ایه و بونک یاننده محبت محمدیه، الله عبودیت و رسالتی
 هیتینده. ایته ایه ایمونه محبتک ال بونک نمونه سی... کذلک نمازده الهی دعا سی
 و لوحی بر وجهه اولسونه نیته قاریتدیرسه کفرد. و نمازی سفرد. نمازده پیغمبریت
 و اللهک صالح قوللر نه هیچ برشی ایته غن، نهایت تمایزه اوغرمایانه ده الهی سلام و صلوات
 رحمت و برکات یانه ایله که بورعاده رسول الله و عباد صالحیه البه بر اظهاریت موهودور.
 لکنه صلی علیه و آله و سلمه اوغرمایانه برشی ایته بونک موقعده دکل. اوغرمایانه رضی زبانه درجهات
 ایمونه رحمت الیه فی ایته یویرک، حیاته اوغرمایانه اکر ام ایتک موقعده بولنه مقدر. رسماً
 بنوده عمرنه بوطر حرکتی اساس سیت عرایره جکر. بوکا مقابل اولیار و انبیای و یاروینی
 و یاسکدری مشرکون متوسط مبودلری کی بر همه الوهیتد سونک، اوغرمایانه درکته الهی
 و اللهک اولرینی اونومده، اوغرمایانه قرباندر، آیندر یا میوه، اوغرمایانه اسملرینی «بسم الله» کی
 فاتحه سور. انما زاینک «یحیونهم کتبت الله» مطوبه بر بونک و کفر اولرینه شبهه یوقدر.
 و بونک یا میوه اوغرمایانه اولر اقلد مقدر. چونکه اوغرمایانه الهی سولدر. مع التأسف سلمانانه
 رضی بونک باطل بر عقیده محبت طونولور و بونکد بندارمه یا میوه نطه ایه بر فاقم ای باب غفلت
 ظهرو ایتد. بونک مع الاثر علم ربک الی تحصیل ایلرکی و معلومات دینه بونک اسای بلیمده
 آغیزده آغیزه بر افسانه کی طولدر بر بعضی جاهلیت دورلرزه، جاهلیت منفقه لرزه ظهرو.
 ایه کلمتد. چونکه مس عبودیت انشوده فطری اولرینه طوولی حقیقی و منطقی علم دینه سوخته
 انشور جاهلیت اولی دورلرزه کی افسانه لکه کوکله رد نماز هوایات عجیبه عجبده تعبیه جایشید.
 فرائض ایلر بونکد کید. بولی دیاریدی، جانی و باهانش یوقدره باغدنیز. مع تافیه بونک
 فلسفی طریقده ایلر علم و معرفت نامی آتیده انتشار ایلر قسیده بونده رکدر. و البته بورطه
 بوراره شکر الهی اولرینه تطهیر «آه یزیم» فلسفه لرزه عتد لزوم کوریمور. ان دریه جهانه

ساری دهنی دها بر تر اولاده نطق فلسفه ربیک شاعری با وجود اظهار درستی اولی فی کبی علمی
 فلسفی هستند مگر در ده بودند. فقط فلسفه الهیه در مدت وجود نامی آتش که بزم نه بزم نطق
 دارد که دبه را خنود نه علمی و علمی شکره ال بون ضرر بزمه نشأت ایه کلمه. و هرزه
 بر سر داره بونکه از هیره بر عود قری دارد. اول استونی قید ایه لم که «والله
 اله واحد لا اله الا هو» آتشه رضی صریح اولی فی اذن ده دبه اسامه ارادنا در عموم
 موضوع ایمان «لا اله الا الله» توحیدی، یعنی توحید الوهیت. «لا موجود الا الله» دبه
 افاده ایهیه توحید وجود دکلور. بواژه اولی طریقه معرفتیه قطع را اصل ایتسه خواصو ایمون
 موضوع اولی بیلیر. و بزم نظر بزمه توحید وجود علی الاطلاق فکر کل، بلکه شفا هستند.
 کلمه «الله به باقیه موجود بودند» دیکه «الله موجود الله» دیکه آتشه ال بون
 فرزه دارد. اولیسی توحید محله اولی بیلیر، کلمه انجیسی سرک مظهر... الله به باقیه
 موجود بودند دیندیکای زمانه ماسوایه اسناد ایهیه وجود حق اولیایوب خیالی، دهنی، شعور
 نفس بر ارضی اولی فی وجود حقیقتی آنجه الله مختص بولندی اقرار و مالک بذاته و لذت
 وجود حقیقتی نفس ایهیه اولی که بود مدت وجود در. چونکه شفا بابت اولی فی اذن ده بر عالم
 نمانه نه بیلور سه صی مسکن، خیال، صور زهنیه و انطباعات روحیه مزده عبارتند.
 بونرا عبادت تصور ایتیمت و بالاضافه هیره بیه زنده و اهدا کل اولاده هیره مظهر
 از لاء و ایداً تحقیقی تصدیقه ساه سنده مکه اولی بیلیر که بونی فائمه ده ایتسه ایت،
 بنار علیه و مدت وجود توحید وجودی اشباح عالمک طای و خیالی اولی فی کور ملک و اذری بیلیر
 ماورائیه کی هیره واحد وجودیه ایمان ایه مکه اولی. نه کیم «لا اله الا الله» الله
 باقیه ال بون دیکم زمانه ده بر طاقم بونک، بر هیره کیم بر طرفنده تصور انماز ایه بیتی انطا
 ایتسه اولی بونزه بونک هیره اولی فی اعمده و آنجه بر الله اثبات و قبول ایتسه اولی بونزه بکمه
 «الله موجود الله» دیندیکای زمانه وجود حقیقی بر کثرت قبول ایهیه و هیندک ایه اولی فی

ارماد ایلمسه اولیور که بونده توجیه یوره بالکس اللهی تلمیذ اید اشراف دارر. بوبر دهرت و جوت
 دکل انمار وجود و یا معلول نظریه سید. و یا خود اللهی انظار اید انجمنه عالمی ایتاد. «بر» «ه» «هر»
 دیکلد. لا شریک له اولاده الله نامتساهی سر یکم ثبات ایتک، موجودات فیالیه بی موجود ^{موجود} حقیقی
 فرمه ایتلد. بولاک زیاده «یا ته یزیم»؛ «انمار الیهیت» دینا بر که بونظریه ده الله و جوت
 حقیقه لهرشی اید سحر. و یا لهرشیک انجمنه معلول ایتلد. هاسا علی الله، ولی الله، فرمود الله
 فرمود الله الخ... لهرشی اید. بونده اثبات عالم و نفی صانع دارر. ایسته بر طاقم مجده
 و سده حکمت الیه ناسیده محال اولاده بوانمار و یا معلول و یا تقطیل نظریه سنی و جوت وجود و
 محله توجیه دیم الی الله «لا اله الا هو» دیک «لا موجود الا هو» دیک اولدیفنده اصرار
 اید. و بونی ده «لهر موجود اید» معنایه تفسیر اید و حق کلی مجموعی اید کل از ادبی تفریق
 ایتک «همه اوست» دیر. لهر سید ماورائنده اللهی کوره جک یرده لهر سیده و حق لهرشی
 الله کورک ایتلد. «هو الاول والاخر والظاهر والباطن» ایتک بیانه اندکی رتبه جمعی
 رتبه فرقه آری آری سولر و بوسو تله کنده فی الله کورک و کورک انجمنه طاق انسان بالذات
 الله کی کورک. آرتنه ایتلد، اولیالر، بر اهلر جماعتی منظره سنه نخل اولنور. حال بر که
 بونظریه نیک اساسه کوره شلماندک دیرده، کافرک مؤمنده فرقی قاطعه لازم کلید.
 چونکه لهر موجود اوصایلیر. ایته «ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم»
 کتب الله «آیت کریمی بالفاسه بولر ده رد و ابطال انجمنه. ذاتاً عیایه الله و یا ابد الله
 دینامی ده صردده، لهرده، یونانده، ردارده کله بوانمار نظریه سنک بر فرمید. بولر
 و ناسیده قاضیه انجمنه انجمنه عالم اسلامه ضعیف ایتلد و هابی مذهبی ظاهر ایتلد و بر
 مذهب اللهی ماعدا لهرکیم اولورده اسوده اهل انهار حرت و محبت ایتک شکر اولدیفنی ایدله
 ایلمسه و بولر بناؤ مقابله حرت ایتدی بیله شکر نفی ایتلد. بر حرت و محبت «محبونهم»
 کتب الله «مضمونه ماصدقه اولم جوده در جوده اولورده بزم دخی بولر شکر نظریه با تفرقه

در

شبهه بوده ایسه ده ، بوزنه علی الاطلاق حریت و محبتك انظار و معنائی بسیار مه و قلوب مؤمنین
 اینانك و عبار صالحك محبتك سبب ایتمه جایشه رضی بر انظار و محبت الهیه ایله ناقابل توفیق
 بر این خطرات اولیفته استباه ایتمه یز . بر وجه سنویه قدر زیادت اینك ، امواته الله ضایعوت
 حریت اینك ، امواتك مه اولاده نازیده ، افکار نه استعاره اینك ، و درین غیر این بار اینك
 ساداتك و از انجمله الله رب العالمین و بر ما ابرکب فیضه اینك از نوری الله سه و کبی سه و ک
 رح ، الله امجوره اللهك قولی و مخلوقی سه و ک از اینی استعاره . مع الخصوص قدر زیاده
 یار سوت دیکر . « اکثر و اذکر هادم اللذات » حدیث شریفی موصییه یار سوت
 شروع و نامور به اولی فی کبی صاحب نیرن فانیلانی ده بالمشاهده تصدیقه دیکر . و قدر زیاده
 الله زیارت نه بکنه و تکراره الله امجوره هاستا قدر توکلنی بخوبی اینك کبی بر شایه کفر داره . برده
 « یجبونهم کعب الله » مضمونه هلیلی نولوا به و ری یی تفریه ایتمه سه و کله نولورده زیاده
 در بره سارت ایتمه . بنار علیه اموات و سفاره حریت و محبت علی الاطلاق کسمك ایسه بنار
 رها اول بوزنه در برکله قطع علاقه اینك ، شروع و یا غیر شروع بهیج بر امیره حریت ایتمه ک ایجاب
 اید ه بکدر . او هاله الله رب العالمین قدر اینی بیفانه و زیارتی منع اید و هایلک بر هیات
 اولاده امر لینه رضی محبت و حریت ایتمه لری ، زیارت و تقظیم ایتمه لری اقتضایله .

مهلای ربی و بیوکلری الله سه و کبی سه و ک و از ان ار مرقه مخالف ار لری نه اهت
 ایدک الله علیه ایفر ، بوزنی الله نظیر و امثال اتماز ایتمه اولور که بوزنه غیر مستند اسای
 بوزنه محبت ده . واللهم و هدایت قاری بویه یا ایسه بر هاقم انشور داره . بوزنه ربی
 بسوعلری الله امجوره رحل الله کبی سه و ک . [وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ] هال بکه
 مؤمنه از انک الله محبتی ، الله امجوره محبتی هر سیده زیاده و از شرکک یستند بیکری
 انار و امثال و حق داره الله محبت نه دهاستنی و دهانوتاید . هونکه مؤمنه انجمله الله
 تفرع ایدر ، شرکک ایسه ک صفت نری و محتاج اولور نری زمانه الهی خاطر لاری و احتیاجی

زائل و بجه انداره او یارر . بنار علیه مؤمنان کون خزاره کون سزاده ، کون طارقه و کون
 کینلکه الله محبتی یارر . طار و شکر ایسه بعضاً ربنده عرصه ایسه ، شکر طو تارر
 بر یوت طایارر ، صوره و دنده دهاکوزل بری کور و کور زمانه اولی بر اقیه بو طایر سینه یارر .
 وحی بالله فیله سنک بایرینی کی آهید قری زمانه معبود لری برر ، بو صورت محبوب و معبود
 دیکر ر کیدر . بنار علیه بو شکر مؤمنان کی یارر بر محبتی اطلاق ، مؤمنان موصدا و دقری اجموعه
 بتو محبتی بالذات الله و طریقه و اللهک مخلوقات محبتی ده بو سبب ادره توزیع و نور .
 یعنی سور کدری اجموعه رضای اجموعه درر ، طارر ، شکر ایسه بر معبود و یار بر یوتک مقابل
 دیکر معبود لری و یوتری دخی رأساً سور کدری و بتو محبتی ایسه محبتی ، ایسه رضایله اولیه دقری
 اجموعه محبتی طایفه و مقاسمه و شبهه یوتکه غنیمه و تحول محبتی طریقه و ثابت محبتی نظر
 بهیج دیکر . بنار بریه مؤمنه بقیه پائل اولاسه و صرف ایسه اجموعه سه و بیه ریشدر ، مقدا بهیج
 نه قدر معبود درر . شبهه یوتکه بو محبتی رفته نظر اولیه دخی اجموعه مؤمنه موصدا و لطف و هدیه
 و حق کند نه اول الله سه و دیکر اللهک فائز بریه ده الله اجموعه معالایمکه و الله اجموعه بذل محبت
 ایمکه شرفدر . باسقه صورتی افراط و باتفراط ایند قلمده قور تولا زدر . ^{اولویری}
 الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ [بویه ایمان انداز ابر قلم ایتمه ، حق یوتی
 اولاندر . یعنی الله فارسی باسقه قری انداز و امتثال طومعه ، ادری ایسه سه و دیکر سه و دیکر
 و الله مقابل ادری بالذات متبوع ایمان ادرک ادر بریه اطاعت ایمک ، مخضر الله تعالی
 حق اولاسه صفت الوهیت و معبود بریه باسقه قری شریک ایمکه ان بون قلمدر . « ان
 الشَّارِكُ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ » و بونی بایانر صوک درجه طاردر . ز با سعادان و ارضان خلق
 و سلفیت کائناتک حاکم و ملکی اولاسه الله تعالی ک صفتی مجاز و ایمکه جرأتده بولنا ندر
 هائی قلمده صافیندر ؟ و اللهک قولدریه ، عاقل مخلوق بریه نه لری اجموعه ایسه مزرر ، بو طایر دیکر
 سامنده « قورمه اللهده قوریمانه » دیه بر مثل واردر . البته بوی یایانه طاردر ،

اقول بریه ده

خالق

برگردد که ملک الله عزابی کوره جطرر... بر ظاهر ایسته او عزابی با فضل کوره جطرر و
 [اِنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا] نه قدرت و قدرت داره هسی الله عزابی [وَاَنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعَذَابِ] و الله عزابی نه قدرتی بولند یعنی برگردد که ملک الله عزابی...
 بوراره سبو « ولویری الذین » جمله شرطیه سنک جزای متوکل اجموده محذوفند... نه کیم سامنده
 بوی نه در مقامند « باشد که ملک ایست... » ویز و جزای حذف ایز که بومند و
 نفس بر جزای قابل توصیف اولاد بویه فله لری طویل و قدر... یعنی اگر بوی بوزن و در صده
 اوله بقدری الم و زامت و حسن او قدر و فله لری که سیدیه توصیفی قابل و قدر... نه لرا و صبه
 نه لری جطرر... ؟

عمر الخوص [اِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا] اوله سه در کبی
 سه در باره لریه رسولیه نبوع ملک آرت لریه دوشه او بفرزنده بوی ایستطری [وَاَنَّ
 رَأَوْا الْعَذَابَ] و عزابی کوره ر ک امامه امامه بوزن بوزنه دکل ریه... و در بقیه فطرری
 [وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ السُّبُلُ] آرت لریه کی بویه اسباب موصله نیک سیدیه کی، تابعیت
 و تبوعیت و بوزنه لریه اولاد آمال و اعراضه کی هر ریه لریه نیک تماماً منقطع او لریه
 [وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا] و او آرت لریه کیده نابعدک [لَوْ اَنْ لَّنَا كَرَّةٌ فَتَبَرَّأَ
 مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأْنَا] آه نه اولوری بزم اجموده کیم رنایه بر دوشه ممکنه او لریه بوی
 او نیک بوزنه بوی ایستطری کی بوزنه او نریه بوی ایستطری ریه ففاده ایستطری کوره، او صوک
 بيشماره کونی... [كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ] ایسته
 الله او نریه بویه عملی بوی هر طرفی ایستطریه بوی هر طرفی، صوک درجه ایستی و ففاده
 نه اندر مالده کونده جطرر... [وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ] و او نریه بوی
 همیشه بوی و جطرر... — بخار علیه انساند بویه بوقوت و قدرتک مالکی بولنامه بر الله نه باسقه
 مسبور لحای نامی و او نریه باسقه نه الطاعت و اتباع ائمه های و بویه محبتی ایه محبتند و طویلیدر...

جناب الله عقوله اراء آيات قدرت و رحمت ، هياتة صول در به محبت و مخافت
تلقیه اید رک تسبیح و انزار و ترغیب و ترهیب اجمیده و هر ایتی عقید و هماً آيات و علی العموم
انسانی هر نوع شکر و تحذیر اید ایمان و توحید و دعوت اینگونه مکرره آثار الوهیت و ربوبیتی
ایرید و بسط اید بهی تشریح نفقه نظر زنده دخی کو ستمک اجموده یور و یور کر :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ • إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ
وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ • وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ • وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْفِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ •

تألیف شریفی

ای انسان بنده ارضه کی نمکد رسد عدل اولوه ، یا ان اولوه سطله رید ، فقط
شیطانک آرملرینه او یایک ، چونکه اوسه جلی بر سکندر • اوسه هلب جیریکه و در ایشی
امرایر و الله فارسی بلم ریگنر سید سوبه مکزی ایست • اللهک ایند بر رکنه او یوک و عیدگی
دقتده اوسه ، یوره ریدیر : آثار میزی نیک اوز رنده بولوقسه اوله او بارن ، یا آناری
برسته عقل ایردیه رن و طوغری بی سیمز ایریه لرده می ؟ • اوله فرارک شای ساره بر جعفریه
ویا با غنیه رده با شقه سی در میان بر قولله ها بقید انک هالنه بکنده ، صاعقه در لر ، دلسر لر
کور در لر ، عقل رده اجمزلر •

[يَا أَيُّهَا النَّاسُ] ای انساندا! سزك چمكه كن بويده بر اللهك مخلوقى و خطاينه

لايه كور ديكى نوراليسكن . و نابع ، متوع هيكز بكه ، اجمكه محتاج عاجزلركن ، بنار عليه الله

عبوديت ايد هكز ديه كند كزى محدوده انتاب اتمه بكن ، اور صحن صحن اولاده بكن سزه سوله

ساعده بيريد : [كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ] توارضده بولنايه بيلدرده بيلين

لكه كيف اتفر و هرايكزه كنى دكل [حَلَا لَا طِينًا] مدلل فوسه ، ترينز اولد و

بيلين ، بر يكلز سدر يس ، ملوث ، سونك بونك حقى كيمه طبعاً و سراً ممنوع و يا سبه كنى

اولاسه ، مدللند فزانين ، حرام ، يس ، سبه كنى سدر صايقنك ، اولد نزل اتمه بكن

[وَلَا تَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ] و سطانك ارميدنه ارمه بكن ، يعنى اولد ارزنه

ارزنه كيمه بكن [۱۱] . [إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ] هونده اوسنك هوالده اوسيه

بر دشمنك در . كنديسى هونده نركوزلركن و كور و نر ، كنديسده كندليه قانكزه ، ايسطركنزه ايشله بكن

قلب و نكركن و صوفو كورسه ده اولدك سزه دشمن اولد بكنده و القاء اتنده بصح بريسى هوه و خيره

مطوف اوليه هفنده شك و سبه كنى محل يوقدر . فطرت سايمه ، عقل كامل ، قلب صافى اربابى ايجوت

اونك عداوتى و القاء شك فنانلى اقتلاسه بصح ده زور دكلدر . زيرا [إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ] اولدنه اجمكه كوتو و غيات ميركسه سدر [۱۲] [وَأَنْ تَقُولُوا

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ] و سه عداوه ديللى اولدارنه كندى كنديكزه بيله ميه هفكزه سدرى الله

فارسى افتد اولد و سه سوله مكزى ارميدر . اولدار اوليه هفنده خيال و اوهام ايد ، نسبه ايله

سوز سوله مكه سوبه ايد . - سيطانك باطلى صقيقت ، سرى خيبر كى سوله برك انسانك خيال

[۱۱] فتح ايد فطوه آريم اتموه ، ضم ايد فطوه ده آريم يعنى ايمى ايامده ارسنده كى سافدر . و آريمه ارميه ارزنه سدر سولدر

بورده سوزنى ديكده مك ، ارمي طايقه كنديه كنديه در . ^{طريقه كنديه}

[۱۲] سوز اولد كوتو كوتو اتمك يعنى محذوره و متاظم ايد هكز برسى بايموه سنانسه هوه اولد بيله سوله بولاسه

له نزع معاصى اسم اولد . فحشاء ، بونك فاشى ، ان تناسى ، مدينى ايمشى ديكدر .

و همنه عرصه ايله تيسيم و شوقى امره تشبيه ايدلر . . . نته كيم نفيك سدنكى آرزو درى مقصده "نفسم
 بلا بويده ارايويور . . . دنيلى كه نفس اماره تقبيري بوزند . . . بوشبیده و سوسه سلطانیه قبول ابراه
 اطاعت ايدر انشرك سلطانك مأمورلى و تبعه سى منزله سنده اولدقزيمه رز بويور و لشد . . .

بيلنه ميه جيك سندر با شيمه ايليدر . . . برسي : ذات و حقيقت الیه در . . . حقيقت الیه لب
 مقصد ب احاطه ايدر جيك و مجله بيلدند و بونك ايمويه صديقه اعظم مقصد تري . . . سر ذات اللہ بحث
 است آلد . . . بويور . . . سلطان ايسه انساني بوزيمه تشويه ايدر . . . و هم و ضيل ايله نيمه سوز ارسويور . . .

دكترى الله اسنادى جائز اولوب اوليه صوره سندر كه اكثر اوامر الیه ، حل و عريت كى اصنام فرعيه شريمه
 بوقبلدند . . . هونكه اصنام شريمه فرعيه نك عمده دار اولدقنى نتا جيك كوز لكلى ، منع انديكي شريك
 سندر اوله مقصدى فتا لقدى ادران ايمك ايمويه عقل و تجربه تشويه طافى دكلر . . . فرعات عملیه به
 مقصده قوانينه الیه ده اولدقلى دارر كه نتا جنى نمايله اكله يوب فزكه ايمك ايمويه عصر لر بيلدقنى

كلدن . . . بونك طرف الیه نه نصيب و انزال بويور و لسه و ليلدى دارر . . . و زانا فتا لوه كوريله
 ايتيه ميه انشرك فتا لى تجربه انيمكه فالقشم لرى ده كوكلنه كور . . . حكم ايمكه تشويه ايدر . . . آرام
 فتلوه شئى عيك نيز حرام ارسوبه ، فتا ليشى بايموه نيز منوع ارسوبه ديدير تير و بوضو و نماز

اللهك ايمى ، اللهك فتا لى تحرى انديرمه ده ، كندى كنديه بالانده فتا لى ادر و در تور ، فتا لوه
 مخالف ايدر ايدر . . . و هيات با شى بولايه صوقار . . . علمى بويور و ليلدنه آراسابه ، اللهك ايمى
 كوسترده و ليلى بولارده كندى كنديه بيلدنه ميه كيم شيدر مقصده سلطانك الفتاات فاسده سنده كوره

سوز سويده ميه نيمه انشرك دارر كه نصيب بونر اللهك فتا لى انزار اتمازا اينر حيله سندر . . . نته كيم
 [وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ] اوانسانده اللهك انزال بويور و ليلدنه
 رسول ظاهره و بينات باهره به و بونك اصنامه اتباع و اطاعت ايدر ريندكلى زما [قَالُوا

بَلْ نَتَّبِعُ مَا آَلَفْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا] فابريز اولدقلى ، انا لر مزي اولدقلى بولديفنز اسكى
 عمارتده اتباع ايدر ز ديرر . . . يعنى انا لر رقيه اسكى عمارتكن ارمعه ، حكم الهى به موافقه اولوب ايدقنى

عقل و كليه فقط شيطان
 لرى بونكه مقصده ده
 و و حيله و كوكلنه فتا لى
 سندر ايدر

آماز کرده صرف تعصب اید او نه هر چه بار آبار تعصب و اتباع اید و بطریق سوزید. عجائب
 [اَوَلَوْ كَانَ اَبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ] آتاری بهی بر شیء مقتدی
 ایرن و طوفی بیکه کینز اوله لر بیله می؟ او نکل بولند یعنی حاله اریا جقدر، جهل و ضلالتی ده می
 تقلید اید جقدر؟ - فی الواقع اساس تاریخی و نقد و آنچه نقول علیه نیک ثبت اید و جای بر موی
 عصر لک بخانه و درها طوفی اللهک نصب و انزال بورد یعنی در لاله متوقف اولده اعطام و
 ماضی بی بسوخته آتمه و اوند نه تفاضل ایرک لهب کی سیدر آرسه و معنی طوفی و حال اید ده کور کورینه
 ماضی پرستک یا میوه، هر چه بار آبار آتاری بولنی طومر و با الحاحه علمه ده، ریزه بهر ده می اولیانه
 و خطا و ضلالتی آشکار و سه طرف اید بیه بولنا نه آتاری تعصب اید تقلید ایدک ده او نری
 الله انذار و انزال کی طومر و جهل و ضلالتی ده بولوب قالمقد. بویا به آرایه صوره اولده شی،
 صوره و باطل، منفعت و ضررت، غیر دست، صوره و قبح. منفعت بجه منفعت، غیر مجموعه
 صوره مجموعه اولمه مجموعه ده حکم الهی بی، دلیل معنی بولوب لازم کلب. بنار علیه سب اتباع استیک
 یکیلک و یا آتاری بولی اولوب اولمه رک، امر حقه مطابقه، دلیل حقه موافقه اولمقد. امر حقه
 اویا به و یا بد یعنی بیه آتاره اریولور، بالعکس امر حقی طایفانه و یا بد یعنی بیه بندره آتار و معنی
 اوله اویولان. بر هیئت استیکرده بویا اولد یعنی کی یکیکرده ده بویا در. بونک مجموعه فقره
 «ضرر قدیم اولان» بیه بر قاعده کلبه وار در. «قدیم، قدیمی او نه زک اولور» قاعده کلبه
 بر نطقه مقید در. بنار علیه قدیم معنی الاصل و قدیم اولد یعنی مجموعه رک ضرر یعنی بولوب غماصه صیغه
 معنی اولد یعنی کی غیر و معنی اسباب علمه ده بر لبه بدیننه و دلیل حقه موافقه اولده حادث و جدید و معنی
 مقید در. جملی معیار صوره و غیره قدیم و ضررت نه جهل و ضرر. امر الهی و دلیل مستند علم مقدر.
 بنار علیه آتی اولسود یکی اولسود اللهک انزال ایند کی در لاله با قیاس ده آتارک حالنی یاکن آتا
 اولمقد و طوبی تقلید ایدک او نری الله انذار امتحان ایدک و معنی بر اقوب خیالات و او همامه
 سلطانک ار لرینه اویوه، ایند نه کینمکه که بوه تعصب و بدینر. بویا کورن بویا که اجمالی و یا تفصیلی

بر دلیل حق استناد بتمیزه تقلید محصه در به مقصد منوعه . جلی بر جهالت ، ضلالت اتباع و تقلید
 عقده اصل اولی که مشکوک اولاد مخصوصه ده در دلیل تقلید بر عاقله جازره . بداهه معلوم
 اولیایه مخصوصه در این سوز سوز ملک و ادب و حرکت اتمک بیدیه یکی بر شی الله افتاد اولیه
 سوز ملک و شیطان ادب و بیدیه حرکت اتمک . نه کیم الله از ال بود و بقی قرآن و سایر صحیفه
 و بیانات بالهده به و بوزن اصطناع ابریکز دیند یکی زمانه عرب مشکری تعصب ابر بود یکی
 و بود سوز مشکر که بوايت بوسيله نازل اولی . بر و دایه ده بود دینک و آیت نزول
 سب اولی میوردی در بر طائفه . الله ایندیر دینه اتباع ابریکز دیند یکی زمان بوزن «ما به
 بن بابا ریزی نه یک از زنده بوزن اولی اتباع ایرت . هو نکراد زنده خبری بزده علم ایرت»
 رعید و دافع اولاد استو تطایفه ک آیات و ادله بهی مدافعه اتمه رک نصیه صایم شد .
 بنا بر عیه بود تعصب و تقلید هیکل مشکر ، طفرک تقایر . بوطا فرک
 حالی نه بکده به بیدیه ؛ [وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا] بتوبه بوزن حال
 [كَمَثَلِ الذِّبْيِ] او حیوانک هاله بکده [يَنْعِقُونَ بِمَا لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءً وَ
 نِدَاءً] با غیوب های غیر مرده با سقه بر شی ایست به رک های غیر . در بود دیند یکی فردی -
 مسی ، هیفا ریزی نه قوری سدر . معنا در خبری بوزن . [صَحَابُكُمْ عَمِيَ]
 او ز بر طایم صایم ، دیند ، کور در [فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ] نابعیه بهی شی اکلازل -
 ساره های قوری کور دیند در هاک صاسه ، قوال سینه قولاده و بر لر های غیر -
 بوزن سوز سوز ملک ، طریقه حق دعوت ایره هاک اولی در حال ده او حیوانه هوبانک هاله
 بکده . او بود را عیلا اتمی اقتضا ایر . هوبانه او زده ناسه کی به یک ، اجمیل ، با بیلک
 در به اکلا مازلر ، معنا سدر ای صایم ، در دینک هاله ، با غیوب های غیر ده زهر
 امیر ، سور ، هایدلر بهی در بار . ایست طفرک حالی ده بر طم در . بوزن الله
 پیغمبر به شی اکلا مازلر ، معنای سوزری در مازلر ، هاک در دینک سدری آرقه سده

چونکه

طوبی است. بونری است قوی زمانه های بیدار، هوکورد در دیوب ایچک، یا یامو ایچو
یوله کلیدر زجر ایله های بیدار ده باغیروب ها غیر فقه کلیدر. ایه اعلم باله «لا تقولوا
راعنا» بولنده بونته ده ایما واردر.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا
لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِتَّعَدُونَ • إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالْدَّمَ وَلَحْظَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغير الله فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ •

آل شریفی

ای او بونیه ایماه اینر! سزه سمت اینه یکن رزقنک هوکلنده بیله والله شکر
ای بیله، اگر آنجه اولط طایر سکن • اوسه بالکن سوزی حرام نیلری: مینه، نه
فتیریاقی، برده اللهک غیر بسک نامه کسبله، هوکوردیم بونرده بکده مضطر فالیده دیک
هفته بخار زانیمک و ضرورت مقدارنی کیمک سطر اولاره کناه بوکده یکن، هونله الله
غفور، رحیم در •

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای مؤمنان! سز او هیواند کی اولاییند [كُلُوا]

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ] سزه سمت اینه یکن رزقنک ماده صفا تمیزلنده
و کیمه نك هقی کیمه نك صورت سز درده فایز اینده هلاک لنده انساچه یکن، هم هیواند کی
یس بوغان اولاییند، هم ره بر طایر نیک یایه یقی کی هلاک و فوسه و تمیز سیدر ده کنه یکنی

سیدر زیر اعلم کلریده رزقه
حرامده و احلالیده
و این تمیزلنده فقط سز بونر
تمیزلنده ملاحظ

مردم آید بیک، تمیز بیند، صلوات بیک [و اشکروا لله] ده اوزده
 بار ادا، و بیه الله شکر آید بیک، او صلوات دیاک زینت بدنه و بود بزی، اعضاء و
 و باطنه کزی مظهره هدی، یعنی غایه خلقندینه صرف آید بیک. - چونکه بالاده بیانه اولدنی
 اوزده حقیقت شکر، نعمت منعمه بصورتی مقابله ابرک تعظیم آید. و اعضاء بدنه هر یک
 بر همت خلقی دارد که بوند بر شمس صورت عمومی ده لکس اجموده بی، دیگر قسمی ده علم مانع الا
 دینیه علمه بی در پی زقیه اتمک میکند. - شد ابقای نسل اجموده اقسامه اولده بر همت
 نفع نسل اجموده قولدانه، كذلك کشف هفائمه اید معرفه الله اجموده بحسب ایلده عقلی
 ترویج مفاسد و ابطال مقهوره اجموده صرف اتمک بوند بر کفران نعمت اولدنی نه قدر ظاهر. -
 انما انک تبتی بایه رک یس و حرام سیدر بیدر بویه کفرانه نعمه رده همتی کی کفرانه نعمت
 ایزده ماری بمعنوی سیدر به قور تولد مازله، برنده قور و نه لر دیگر به باهم مال بر لاسیدر.
 مضربه دیور لکه بر نمی «کلوا» امر و اطلاقه نظراً اباه، آبخی «اشکروا» امری
 و جوب اجموده. - ز بر اعلم اصوله بیه اولدنی اوزده اکل و شرب کی صرف قولدک لینه
 انتفاع شروع بحسب اید امر و وظیفه رکل بر حره تشکیل آید. - بوند وظیفه کی واجب نفی
 اید به جملک اولور به ترکنده جزا لازم کلید. بویا لیه اولدنی فیه اولده بر ابرک علیه انقیدی
 اقتضا آید که بر کاتب موضوع دیلیر، تناقضه اولور. بنا علیه مداندنه اکل بر صوم، فقط
 عارده اجتناب و الله شکر بر وظیفه. - آبخیه «کلوا» امریک اطلاقه اباه اجموده اولسی
 زمانده کی بعضی انما مک واجب اولنه مانع رکده، چونکه اباه و جوب به عمد. و بوند مضمر
 اطلاق مراتب مختلفه سی بولنه یلیر. فی الواقع فقره تفصیل اولدنی اوزده اطلاق فرمه اولان
 و وظیفه بولنه قسمی ده دارد. - بر انسانک توبه جملک تدریسی فرقه، ممکنه آید عینده آلفنده
 تولور به اتمار اینه قتل نفس کتاییده اتم اولسه اولور. - مکره سریره مقدار زینت فضل اولده
 لماعة قوت انساب اجموده مک مذور. - نام طویه جوبه تدریک باج، اوزده فیضه سی عارده.

وَابْتِ «كَلُوا» اِى مَبَاحِ رَتَبَةِ نَدَرِ رَاتِ اَكْهَى تَقْتَضِيهِ . وَاِبَا حَرَمِ مَصْرُوفِ اَوْ لَقْدِ بَرَابَرِ
فَرْضِي رَهْ مَحْضُورِ .

اى مُؤَنَدَر ! بُولِي نَمِيزِ نَمِيزِ بِيَكِنْدَرِه اَلله سَكْرَايِيَن [اِنْ كَتَرِ اَيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ]
اَكْرَمِ حَقِيقَةً يَأْتِيهِ اَلله عِبَادَتِ دَعْبُورِيَتِ اِي يَوَرَسَكَن بُولِي يَأْيَكِنْدَرِه . جِدَّ اَمُوسَه سَوَمَدِ اَوَلَوَنَرِ
بُولِي يَأْيَايَرِ .

شَمْعِي سَنَدِ حَرَامِ تَلِيَانَه شَبَدِي رَه اِجْمَالًا بَدِيَكِنْدَرِه : [اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ] اَلله
تَعَالَى سَنَدِ اَنْجَمِه شَوْخَرِي حَرَامِ دَمْنُوعِ تَبَايَسَدَرِه : [الْمَيْتَةُ] مَيْتَه ، بَعْنِي ذَبْحِ اَوَلَوْنَمِه شَانَدَه اَوَلَوْنَمِي
مَالِدِه ذَبْحِ اَوَلَوْنَمِه رَه كَنَدِي كَنَدِيَن وَبَا ذَبْحِ بَرِيَن كَمِيَه جَكْ دِيَكِرِ بِسَبَبِ تُولِيَه هَر هَانِي بِرِ تُولُو ، مَعْنِي
بَالِه ذَبْحِ مَحْبَاجِ اَوَلَوْنَمِي مَالِدِه تُولُو بِ صَوَارِ سَنُونِه هَيْفَمِه تُولُو بَالِه « سَمَكُ نَافِي » بِرِ حَرَامِدَرِه .
[وَالدَّهْرَ] قَانَه ، بَعْنِي رَمِ مَفْجُوعِ ، اَفَارَقَانَه [وَلَحْمَ الْخَنَازِيرِ] وَطُورِ اَتِي ، بَعْنِي كَرَكِ
مَيْتِه وَكَرَكِ مَذْبُوحِ اَوَلَوْنَمِه عَمِ اَوَلَوْنَمِه طُورِ اَتِي كِه بُونَدَكِ بَاسَنَدَه بَاشَرِ حَسْبِ دَهْرِ شَتِي بِسِ اَوَلَوْنَمِي
كُورِ جَكِنْدَرِه . [وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اَلله] بَرَدِه اَلله رَه بَاسَنَدَه شَانَدَه نَامَه ذَبْحِ اَوَلَوْنَمِه اَهْلُولِ
اَسَا اَرْفَعِ صَوْتِ دِيَكِرِدَرِه . شَهَرِ مَعْبُورِ لَرِيَن قَرَابَتِ كَسَلَمِي زَمَانَه لَاتِ نَامَه ، عَزِي نَامَه دِيَكِرِ
اَوَلَوْنَمِي اَسْمَلَمِي بِرِ كَسَلَمِ سَلَمِ يَأْيَايَرِ دِ بُولِي رَفَعِ صَوْتِ اِيَه ذَبْحِ اَهْلُولِ دِيَكِرِدَرِه ، بِالْاَضْرَ اَهْلُولِ
وَلَوْ سَنَدِه اَوَلَوْنَمِه مَطْلَمِه ذَبْحِ مَعْنَانَه قُوتِلُو نِيَايَسَدَرِه كِه آيَنَدَه بِرِ مَعْنَانِه دَرِه . بِنَا مَعْنِي كَرَكِ كِنْدَرِ
كَرَكِ اَبِجُوهِ اَلله رَه اَسْمَلَمِي نَامَه كَسَلَمِه قَرَابَتِكِ ، هِيَوَا فَرَكِ اَكْهَى حَرَامِدَرِه . شَهَرِ مَعْنَانِه رَتَبِه رَه اَلله
اَبِجُوهِ قَرَابَتِ كَسَمَكِ جَائِزِ وَاَكْهَى اَهْلُولِ اَوَلُو اِيَه رَه مَعْنَانِه رَتَبِه اَبِجُوهِ وَاَوَلَوْنَمِه كَسَلَمِه قَرَابَتِكِ
اَتِي يَمِزِ ، بُولِي حَرَامِدَرِه ، بُولِي نَامَه سَنَدِه كِي مَضَرِ مَابَايَقْدِ بَمِزِ ، بِنَا مَعْنِي صَوْتِ رَجِه بِرِ مَضَرِ
بُولِي مَارَجِه بُولِي رَه مَمَكِ قَطْعِيَاً مَنُوعِ وَكُنَا اَهْدَرِ .

مَعْنَانِه [فَهِنَّ اضْطُرُّ] هَكِيمِ مَضَرِ اَوَلُو دِيَكِرِ نَقْدِ رَه اَهْلُولِ اَوَلَوْنَمِي مَقْصُودِ بُولِي
بُولِي مَضَرِ [غَيْرِ بَاغِ] بَاغِي اَوَلَوْنَمِي بَعْنِي كَنَدِي كِي دِيَكِرِ بِرِ مَضَرِ تُولُو مَعْنِي دَفْعِ اِيَه جَكِ قَدَرِ اَلله

بولنا صالبره ره كندی فورنا یوه اجموده اوندك همدانه سیت دیردیکی [وَلَا حَادٍ] مجاز
اولارینی، یعنی تولدك اجموده اقتضایه ضرورت مقدارنه فضلنه کمریدی حالده [فَلَا آئِشَه
عَلَيْهِ] اوطا کناه بوند. بویه برضطر اجموده بوندده تفکیکی بولورایه ضرورت مقدار
یعنی تولدك تدریجده رفعت دارده. بورد بورخصتی زن ایرسه ائم اولور. — علم نقد
" ضرورت مرام اولاده سیدی باع فیله. " و " ضرورت کندی مقدارنجه تقدیر اولور. " فاعده کلمه
بود امثال ایندک مضمونده.

ایشه سمدک مرام اولاده سید اجمالاً بوندده عبارتده. ایدیه دهه ایدیه نفیست
کله جلد. مؤنند بویه سیدی و مرام اولاده سیدی برافیندرده همدانه تمیز قیاس انوب بیسوند
الله امری خدونه کندی کندی برنی محرم اجموده سیدر والله امری صافلا سیدر. زیرا اکیه
بلندک:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ وَلَا يَزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْضَةِ • فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ • ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ •

مال شریفی

الله ایند بریدی کتابده برشی کتم ایردیه بونظر بران یاره اولور مضمونه که او فرمایند
آنسده باسقم برشی بوند و قیامت کونی الله اولور نه سوب نه ده کندی برنی تزکیه ایره، اولور ساره

بر عذاب الیم دارد. • از رایسته هدایت و بروب ضلالتی، مغفرتی برانوب عذاب صانوده آلاسه
کیمه، بوزانسه نه صبری سید!... • زیرا سیده زکله الله کتابی سبب صبره ایل ایندیری،
کتابه امتداف ایندیرابه شبهه نه حقدیه و زانیه بر تقاضیه بجهده دریر •

[إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ] اللهك انزال بوردی یعنی کتاب
- احبار بهردن یا یعنی کبی - کتم ایندیر [وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا] و بکتم سبیل
تمه قیل، یعنی نه قدر - موده ده کورده نفس الایرده و از اولاده ربوی بریرل، یاره و یا
مال و جاه صانیه آلاسه، حاصلی رنبار ایندیر ایلک ایچوده اللهك کتابی ریا او کتابک احطاسی
کتم و تحریف حقیقت ایندیر برقی؟ [أُولَئِكَ] بوزر [مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ] قاریندی لولوسی آتیده باشه برشی بوزر، بویوزده اقلری برلر،
برکدی سید ایچلرزه عین آتیده ایلرجه، ازیری یاقه صوبه و شمار یاقه هقدیر. زیرا شرع هقدیر
خداوند رافع اولاده هر عمده معنوی بر شراره ناریه دارد. اونی اساسنده کتم اتمک صونیده
الده ایلیمه شاع رینا ابته آتیده باشه برشی اولیه هقدیر. [وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ] و بوم قیامتده الله ازیره سوز سوزیده جک، یعنی رحمته التفات ایچمه جک. زیرا
«وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا» در. بوزرایه اللهك صلاهی کتم ایندیرلرزه آفرنده کلام رحمتده
مردم فاله هقدیر. [وَلَا يَرْكَبُهَا] ازیری زکله ایچمه جک و لاهلرزه نمیزلرجه جله
مونه یا ایچنی کبی مغفرتده نصیب رار قیامیه صوبه، اولدیری کبی بویوزده کطریه مشاییه هقدیر.
[وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] و بوزرن معنی الیم بر عذاب رائد. هوندر [أُولَئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابِ بِالْغَفْرِ] بوزر هدایتی ضلالت، مغفرت
عذاب صانمه، هدایت برلنه ضلالتی، مغفرت برلنه عذابی آله کیمه درر. آینه ضلالت و زانیه
اوزرن ایلر ملک متسبدی ایلر. [فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ] بوزرانسه فارسیه صبری سید!

غیر و حسنه ، ایستاده ، استقامت ، بایده صبر و حقیقت ، زود و زیاده برنی نداید اصل صبر
 اید و مدیه بوار اید ، آنست که اولاد عمل را بایستد نه صبر که کوسری و بر و الی الیه آنست
 یا نموده بجهت نه زنده را بایستد ! — طبیعت بشره تقضای سخن قابل عمل اولیایه آنست فارسی بوی صبر
 اساریه اظهار تعجب به طرف الله بر تکرار . بوجبه ثانی سادت اولاد بر صبر دکل ، ابدی بر فداست
 اولاد ناچار بقد . [ذلک] بوعذابنا سبب و عجز ده دکل . چونکه [بَانَ اللَّهُ نَزَلَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ] الله ، جنس ثانی شبهه صبر اید ، حقه مدیس ، حقی ظاهر اولاد و اید بر روی
 بونک بجهت کثرت کذب و یا کتم اید که حق آنست اولاد . برده [وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
 فِي الْكِتَابِ] کتاب و اختلاف اید ، الله اید بر روی کتاب که صیغه انا مایوب و کمی نوات
 کمی انجیل انا ناند و مکرره بر کتابک بر صیغه انا مایوب بر صیغه انا نماند [لَقِيَ شِغَابًا عَنِدًا]
 البته حقد ، صواب و حقه از زاده بر فداست و تقاضا بجهت در . حقد بوند از زاده و فدا
 بجهت بویاده اولاد اهل باطل حقد ده عذاب اید ، ایست بر سبیل بوند از عذابنا بر حقد
 بر آیت بزه شرف افهام اید بر کرد ، بیدر زده معمول به و اختلاف اید در زمان حکم آمان
 اید بر جک بر کتاب حقه ایمان بجهت اولاد نزاع و شفاست و نور نوله به بقدی کبی کتابی اید اید
 اولاد انشراح آسند بر جامه رحمت بوند به حقد و فداست و شفاست اید اولاد . نایح کور و کوری
 کتابک تمانه حقیقت مؤسسه باره اولاد و اولی کنی کو کلدی ، لکالرینه کوره آکلایه ایست بیدر ده
 کتاب برینک بر صیغه انا بجهت دیگر صیغه انا نماند و بومورته برینک انا بجهت کور و زنی در کوری انظار اید
 بوند ده لکالرینه اختلافی نسبت به اختلاف اید . بونک نتیجی ده کتاب بزلله و ان بول نزاع
 و جدال موری اولاد ، حقد بجامه اید ، بورد و جمعندی بر بانه اید و عذاب اید به سوری اید .
 همه بایستد یا بایستد از کلامیه حقد بایستد جهت رحمت و حقه بجامه بایستد بشارت
 بوند . اصل کتاب و اختلاف اید که دارنی لکالرینه کوره و منافع رینو بایستد بایستد انظار و تأویل
 و تحریف اید کتم و انفسیه و مسهیت و کمال مفایند آکلایه جالیستد در حاله حسب البشیر فهدی

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ
 مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ
 عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَاقِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
 فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْمُتَّقُونَ •

مآل شریفی

ای کسبتک رحل: یوز کربندی ماه کونه طوفی طرفه هیویرمکن طاه باطی، وکنه ایرنه اکریمه رکه
 الله، آخرت کونه، سلاکیم، کتاب و بتویم یغیرلره ایمانه اربوب قرابتی اولانلره، اولوزلره، بیجاره
 بولره قالشه، ریلنلره واسیرلر اولوزلره سوره سوره ال دیرکنده، اهم نمازی قیامقده، اهم زکاتی
 دیرکنده، برره آنلاش قری وقت عملرینی بریه کینلر، صله صیفتی وضه لوله حالدرنه و عربله شرفی
 زمانده صبر و ثبات ایرنر ایته بونرر ارصار قمر و ایته بونرر اولوز و ناله مقید •

اولوزلر

قرائت - «لیس البر» عزه و ماصره محض راندک فتحید، مبنایسی راندک ضمیمه اولوزلر
 اولکنده «البر»، «لیس» «نک خبری، ایچیده اسمیه» - «ولکن البر» «نافع و اجمعه
 نونک تحفیف و کسری و راندک ضمیمه و مبنایسی نونک نسبه و فتحی و راندک فتحید اولوزلر. «لن
 تنالوا البر» بانه !.

سبب نزولی - اهل کتابک تمویل قبله مسله سنده ریدی قوری بی ایری کونورم لری و یاهور
 و نصرا رده هر بر بند کندی کندی نه تو جهل خبرتی ارماره اصدا ریلدی اولنده. بنارعبیه

بوغره و بوسيله ايله عموم فطاباً بوسيله بوسيله :

انسان : [لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ]

بوز لریندی شومه و سفیه طوغری بوسيله کز نفس لارده مطلوب اولاده بر و غیره رکده - و بیکه
قرائته کوره - اصل مطلوب اولاده بر و غیره بوز لریندی شومه و سفیه طوغری بوسيله کز رکده -

برکده شومه و غربک قبله نماز ایسی نسخ ایله - ثانیاً شومه و غربک و دینک هر زانده اصدار
ایسی لایم کلمه بر و غیره اولما لیدر - قبله سنده سنک و حق کلمه بیه توجیهک اصبحتی لایم

مقصود بر و اولدیفنده رکده - [وَلَكِنَّ الْبِرَّ] و لکن نفس لارده صام بیه ، مقیفه

ای ایه [مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآمَنَ بِالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّ]

الله و صون سولیت کونی اولاده افرت کونه و سلاکده و کتاب و پیغمبرده ایمانه ایسه [وَآتَى

الْمَالَ عَلَى حَيْثِهِ] و هر لایم مال فاز انوب سوره سوره [ذَوِي الْقُرْبَىٰ] هر هائی بر قرابت

صاحبی بولناه اقر بارینه [وَالتَّامَىٰ] و تمام اولاده بتمیده [وَالْمَسَاكِينَ] و فقیرلده

قیمدایمه صوره عاده بولناه سکینده [وَابْنِ السَّبِيلِ] و بول ارشاعنه یعنی اوز و ده

بولده کلمه سوره [وَالسَّائِلِينَ] و حاجت و ضرورت الجاسیده دینک زلته روشمش

و پیغمبرده - که بر حدیث شریفده « اعطوا السائل ولو جاء علی فرس » سائلان اوز رنده بر کلمه

و بیکه « بیه دار اولنده - [وَفِي الرِّقَابِ] رقاب ، رقبه دیک مجید ، رقبه لایم

بویوسه کونی دینک اولوب بجا اناسانه قونولایمکه بوزاره بومضایه در ، یعنی ورقه لر اوز غنیمه

یعنی رقبه روشمش انلار کورنولوب انار ایسی مخصوصم : کتابه کسبیه اولان کون بر لک تباریکه

سازت ایمک دیامانویه انوب امتامه ایمک دیا اسائا سارنده فک ایمک اوزده صل و با صدقه

اولدوره مال دیرسه [وَاقَامَ الصَّلَاةَ] و فرموده نازل برنی طوغری ریت فیلمه ، دینک

دیردنی دیرسه [وَآتَى الزَّكَاةَ] زکاتی ده آیریمه دیرسه ، اسلام کورده سنده کیمسه اولان

کیم [وَالْمُؤْفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا] بر مخصوصده معااهده یار قورن ، قطع بوز و بر

و شرعا هرینه ضایع ایست اولدوره
انسانه

وقت عیدنی ایفایه و فاکار [وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ]
 و علی الخصوص نفوذ شد، همت لزمه و کونش در ملک کج ضرورت حال دزد و برده دشمنه فاشی مبارزه
 و قنده، عرب بوفعل زده صبرایه مبارز در . همداننده بر و غیر، صقیقی ایلاک بتوبه بونفاد
 اولسانه ز داندک بری، بوزنک ایلطرید . لسانه عربیه مدح صورتی دافع اولاده تقدار در راه مبارزه
 رفع و نصب اید افتد فی مدح جلب رفت اجموده بر عارتد . «والصَّابِرِينَ» بر قبیلده اولمه اوزر
 «یا» اید منسوب اولسد که مقدر نفس در ملک بفرموده . [أُولَئِكَ] ایسته بواوصاف حمیده
 اید موصوف اولده کیمبر [الَّذِينَ صَدَقُوا] اید بر زانلر که رنده، حق ایتامده، بخوبی
 و فزوده صدقه و صداقت بایسته، طوف و تقدیرنی اثبات اینددر . [وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْمُتَّقُونَ] دایسته سقیدریه ریظمه کلدیکن مسودر دره انجوده بوزر، بوبه و صدقات
 صامبلرید . الله شکرده بوبه صدقه و صداقت بایلید . کور و لیور که بوات کریم صرافه
 دیار دلالة بتوبه کمالوت بنی مایه . بولانسانه عمليه الصلوة والسلام اقتدیزه «من
 عمل بهذه الایة فقد استكمل الايمان» هرکیم برایت اید عمل ایدر به ایمانی کمال ایدر بر سه اولور .
 بیور شد . بونک اوزرینه اعظام عملیه فی تفصیل امور حیات و حفظ نفوس اید عمده دار
 اولمه اوزره بیور بایور که :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ
 وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
 وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى
 بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ • وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ •

فَمَنْ

آل شریفی

ای او بنوہ ایمانہ ابرار! مقتولہ مقتولہ اوز یکڑہ فصاحتی بازیدری: مرہ مرہ،
 کولہ یکولہ، دیشی یہ دیشی، بونک اوز رینہ حکیم فارہ سندہ جزئی برعوضہ نظر اولورہ
 اودقت وظیفہ بریک اومردنی تعقیب انجسی، بریک رہ اوکا بورجینی کوز لکطہ اوردہ مسیدہ ●
 بو، ریکڑدہ برنخفیف و برعوضہ، حکیم بونک آرنہ سندہ یہ تجاوز ایدرہم آرنہ اوکا ابیم بر
 عذاب داردر ● ہم سزہ فصاحتہ برحیات داردر ای تمیز عقی، تمیز اوزی اولور! کرک
 نور و نور سکن ●

سبب نزدی — بقت سنہ محمدیہ دہ اول قتل نفسہ فارسی نصاری یاکنز عقوق و جویہ
 قائل اولورلردی، یهود برک احاطہ دہ دہ عقوق و جویہ یاکنز قتل واری، مع یافیه بخاری
 و نسیتک ردایتی و جلد بنی اسرائیل دیتی قتلہ مقدم طوینورلردی، عرب و ادخلہ برابر
 یهود برک برشمی بعضاً قتلک و جویہ، بعضاً دہ دینک و جویہ حکم ایدرلردی، لکھ بواکلی حکم
 لکھ برزہ تقدی یهودلردی، سو یکہ: قتلہ: بری یکڑدہ دھار سفی اولورہ ایکی قبیلہ بیتدہ
 برقتل واقع اولورہ اوز لکھ مالده بزده برکولہ مقابلندہ اوز دہ بر و بر فارسیہ مقابلندہ
 برارکک و برارکک مقابلندہ ایکی ارکک اولورہ حکم دیرلردی و کندو جرم لری فہم لریک
 جرم سنک ایکی قاتی عدایدلردی و بعضاً دھار لری کیدرلردی. روایت اولورکے برکے برسی
 اشافندہ برانسانہ قتل انجسی، قاتلک افریاسی مقتولک باباسنک یاکنزہ اجتماع ایتدی، ونہ
 ایتدک؟ دیرلردی، اوردہ اوچدہ بری دیری، نذر اوز دہ پیدہ صور دیرلردی. بااوغلوئی دیرلردی
 و بااوغلوئی سمانک بیدلر لیلہ طور و وریکن دیا بنوہ نوکلری بطاسیم ایدرکن، لکھنی نور و وریکن
 صوکرہ دہ اوغلوئی برعوضہ آریقم رائدہ بولنامہ «برعوضہ ایدی. ریتہ کلنجہ: اوندہ دہ ظلم ایدرلردی

و اگر یا استراندند اولادش را دینی دیگر در بند بر قایق فانی بیاوردی. ایسته بویله قبائل عربی نه نصفا
 ایکی قبیلہ سی آستند و همگیه در در زنه قالد فانه دعواری و اردی. و بر طرف سرف و قوتنه کوره نری
 و غیره فارسی ایلی کیدوب بزده بر کوله مقابلند و مزده بر سر و بر قاریه مقابلند و بر اکره اولاد بزده
 دیم بمسیده استدری. بعد الاسلام رسول الله کلوب محاکمه اولاده یسته دیم و بوسیده اسبوات نازل
 اولدی. قصاصک و جونی و بود و جوبک آنجه الهلند و عفواید ساقط اولد بده حکمی و بود عفو
 افضلیت و اولوبتی و مع یافیه عفو و سنده مال اوز زینه مصالکک ده و جوازنی تبیت ایرک
 میوریرک عفو ک عدم شریعتیه و دینک قصاصده مقدم بوند یغنه را اولاده اعطانی و قصاصاً
 قتلک اصل عدم شریعتیه قائل اولد و قصاص و اعطانی و انسانیه سارانه رعایت ایتوب شرف
 رعایتیه قوی و مجازنه کیده عرب عادات و اعطانی رفع ایلی و صومیه مجازنه ساداتی تأسیس
 و اعدایندی. کلم لم مضانه

قصاص، لفة مقابل بالکل، هر صانی بر حق میله تقاص ایتد و میگرد. «قتلی»
 قتلک جمیع. قتل ده موقوف میگرد. «فی القتل» ده «فی» سبیت ایتورز.

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] اواهل ایمان [كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
 الْقَتْلِ] مظلوماً مقتول مقتله، یعنی بزرگ قتلده طوری بالمقابل فاندینه قصاص

اجراسی اوز بزده باز بری - نارحمیه عمراً قتل نفسک موجب امیسی قصاص. «القتل»

جمع محلا بالسلام اولد یغنه عمراً و مظلوماً مقتول اولادش هر، عبد، ارکک، دینی، مسلم

معاهد جمله سنده. هر برینک قاتی کیم اولورده اولورده مقابلند و قصاص اولور و بیان

اولد یعنی اوزده سبب سقط اولاده عفو و یا مصالحه و انفع اولادجه بر قصاصک اجراسی عموم اهل ایمان

فرزند. بافصوص [الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى] حره

کوله کوله، دینی دینی، یعنی بر سر بر سر، بر کوله بر کوله، بر دینی بر دینی، بر کوله بر کوله

او مقتول هر مقابلند و اوقال هر، او مقتول کوله مقابلند و اوقال کوله، او مقتول دینی مقابلند

ما فوره مکتوب اولدی فرصد قتلدی

او قاتل ریشی و حاصل هر مقتولک مقابلنده کندی قاتلی عاا سویه قتل اولور . و بوقتل قصاص کافی
 اولور . جاهلیه عاداتی کبی سرف و قیمت و عوا سیه قاتله یا شقه سنگ قتلنه قاضی سلمان . — بو
 قیدر سب نزول اولاده حادی ره اولریشی کبی قاتله یا عدا سنگ قتلنه اعتراز اجموزر . و بوزره
 باستقه بر مفهوم مخالفی مقصود اولار یقینه اتفاقه دارر . بز منقیده ذاتا مفهوم مخالف
 مقام بر عایده معتبر دکلر . مکرر سیاره کبی بر قرینه افه هر بولونسه اولور . اوز نامه ره
 مفهوم مخالف کلمه توضیح ره اولریشی کبی منظومه عدا رینه داخل اولور . بورا ره ره بوقیدر اولور
 اوزره سب نزول قرینه سیه قاتله یا شقه سنگ نفی منتهی مقصد مفهوم مخالفی معتبر اولر بیلر
 ماعدا سی مقصد مسکون عنه قالیر . اصل سابقه ایر عمل ایریدر . باریه آیتک باشند کی عمومی تخصیص
 اینز و حرک عبده . ارکله ریشی و بالعکس قصاص ایریدر بایره ریشی منع اینز . بونک اجموزر ریشی
 ارکک ، ارکله ریشی مقابلنده قصاصاً قتل اولنه یعنی بیه لایحه سقوط علیهر . بونی مؤید
 و غیر اولور اوزره سوره انفاسه کی قصاص ایننده « النفس بالنفس » بوردلده و بونقله
 قصاصه مطلوب اولاده مماثلت و مساوات ، نفس و جانه سمانی اولریشی کورنلدر . و هوه حیات
 هر کس اجموزر ساویر . و قصاص بوساراته بستیدر . مقتول کیم اولور سه ارسوره اولنک قاتلی و یا شقه
 قاتل اولر او مقتولده قصصه بر هوه حیات مالک دکلر . ایته بو وجهله آیتک باشی عام « الحر بالحر
 و العبد بالعبد و الانثی بالانثی » منظوفی ره « النفس بالنفس » مماثلتیه سویه نفوس بایره بجاویره
 اعتراز اجموزر . مع یاضیه امام مالک و امام شافعی حضرت ابی ارکک ریشی آراسته تفارقه قائل اولار اولر
 و هر مقتول مقابلنده عید قاتلی رغن قصاص کافی کور دکلر هالده عید مقتول مقابلنده حرک و غیر مسلم
 مقتول مقصد مسلم قتلنی مجوز اینر مسد و لکنه بونی اشو آیتک مفهوم مخالفنه استنباط ره
 ایرمه شلدر . زیرا « الانثی بالانثی » نك مفهوم مخالفنه علی الاطلاق و « العبد بالعبد » نك
 مفهوم مخالفنه وجه اعتبار اینر دکلر نه سوز یوقدر . بولا مقابل « الحر بالحر » نك مفهوم مخالفنی
 معتبر اولی ره تناقضه اولور . اینجه سار الیهما بوفصوصده حضرت علییه مروی اولاده شوهیدر

نك ايمكدر : بوردسه كه :

۱ - « بر رهن كودنى قتل ايمسه ايدى ، رسولاه اوفى جلب و برسنه نفى ايدى ، نور

يعنى قصاص بايمارى » .

۲ - « من السنة ان لا يقتل مسلم بذى عهد ولا حربيه = ذى عهد مقابلنده مسلم

و عهد مقابلنده مرقتل اولنمسه سندنر - » .

برده حضرت ابى بكر و عمر رضاه عنهما عهد مقابلنده مرقتل ايمز لردى ، اصحابده بولا

اعتراضه ايدرده اولماسدر و بيه اسندلا ايمكدر ربونى قصاص طرفه قياس ايمكدر . فقط

بز هفتيه عهد مقابلنده ماللى اولمايه قاتل مر ، كذلك ذى عهد طرفه مقابلنده قاتل مسلم رفوقصا

قتل اولنور . هونور « ان النفس بالنفس » بوردشدر . برنجى حديث كودنك ماللى مقننه فاصدر

ديكدرده بونفنى نسخ ايدره بك در جبره قرق هائز دكدر ، عليه الصلوة والسلام افنديزك

برزمى مقابلنده برسمى قصاص ايمسه « وانا احق من وفى بدمته » بوردسه اولدنفى رده اولنور

سنديه ابره رده رديت ايمكدر . وار هيزلرده داردر . قصاص مره هياتره ، علمنده ساوانه

اقتدار ايدره . بو علمت رده رديه در ايد ثابت اولور . اونرايه بونر ساوانه ايدره . بوزاره سوره

آكله شيليركه اوصاف كجى عددره تفارت رفوقصمتده ساراقى اخلاص ايمز و بنار عليه برنجفنى شقده

كيمه رشترا قتل ايمسه ر مجبور رده بالوتفارت قصاصاً قتل اولنور .

تنبیه - اوله ، سوره اسراره « ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطاناً

فلا يسرف فى القتل » ايتى موبينجه برراره كى « قتلى » رده سار مظلوم الدم اولدنفى هالده

نظوماً قتل اولنمكدر . بنار عليه شرعاً معيه اولده اسبابده برسيده قتل ستمه اولده تنبيه نك

ديا عربنده قاتله قصاص لازم كلز . ثانياً مظلوم الدم اولدنفى مقننه رده ايريه كه بك اولده

ايمز موبينجه قتل فطاه قصاصده ستمه اولد رده ايريه اعطاه نابعدر . ثالثاً « ادرو الحدود بالشبهات »

حدیث شریفی مشهور و مجمع علیه و قصاص دخی حدود و محرمه اولدیفنده بالاجماع شبهه اید قصاص مندرج
اولور . بنا علیه اولاری مقابلنده آنا و بابا و بالاده کی برنجی حدیث شریفک دلالت ایندیکلی اوزور
کولرسی مقابلنده مالکی قصاصاً قتل اولماز . تعزیر ایچیر . ایته بر صورتی اجرای قصاص . اینه
وامامه فرموده . امانک کندبسی ره بفرموده بر قتل یا ارسه بو حکمده سنشاد کلد . اودخی عیبه مهمل
قصاص اولور . راسلامده کون ساهلرک و کون عهده طور اید غیر مسلمک هر حیوانی بو
صورتی مع السویه محترم و نفسی مجازدره علی السویه معلوم و معلومدر .

ایندی بورد عداً مجاز ایدیه فائده قصاص اجرای قتل نفسک موجب اصلبسی اولور و بایزنجی
معلوم اولدرده مکرره [فَمَنْ] لَهْرَهائی بر قاتل [عَفِيَ لَهُ مِنْ آخِيهِ شَيْءٌ] اجموعه
فاره شی طرفنده جزئی برشی عفو یا ایسه برنورسه [فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ] قصاص
صماه فقط اولورده ایسه آتوره اوقتل هفنده ولی قتل طرفنده عفو و رعاعه و عرف اولایه ایله
اتباع اینده [وَادَاءُ إِلَيْهِ بِالْحَسَنِ] قاتل طرفنده ره اومردنی ولی قتل اولایه فاره ره
کونز لکله ادا ایلک معلومدرنده عبارت قالیه . - اعرفو، حرده ریت، کولدره حدیث کبی آاز
هیره مال اوزرینه بر شرط در صباه ایلکزیه علی الاطلاقه واقع اولسه ایسه وارنک بو ایله مع الایله
تابع ارسی و عفو و مقابل ریت و ساره کبی برشی طلب اینده فالقصاصی ایجاب ایدر . و اگر نما و یا قسماً
ریت و قیمت دیاریک بر مال و بر ایلک شرطیه مصالحه طرفنده بر عفو ایسه فائک ره برنی قبول
و کونز لکله تأریه ایلمسی لازم کلیر . نفس، مجزی فی ثاب اولدایفنده و لو بر قتلک بیکده برینده
عفوی کبی ال جزئی بر عفو ایله تمامی عفو در . کذلک و در ره برینده عفو ایستک عفو در .
بوراره « من آخیه » ره قرار ایدره مراد « و من قتل مظلوماً فقد جعلنا لولیه سلطاناً فلا یفر
فی القتل » اینی موجب مقتولک و ارقی اولایه و یسیدر . فائک غصصی اولایه ایدور ولی قتل بوراره فائله
فاره شی اولقده توصیف ایلند که بواضو تره مرار ربه دیار طره فرزه کلیر . بنا علیه بو توصیفده
راسلام مجیزه بولماه حر و یا عید ، اکلک و بارشی ، سهم و یا معا هدا انسانک هیسک فاندی

جانبداری، هویت‌اندازی فارده سه کی معلوم و محترم باینکه لازم کلمه جانبداری بر برتری قتل انبی
 فارده قتل انبیا کی قتل برتری اولدیفه اشارت اولفده برابر معنی زمانه ولی قتل انسانی. اخلاقی
 اهتمای دریه بر معنی اید عفو و تسویه و ترغیب مجوسه اید بر برتری و تسویه. «اتباع بالمعروف» است
 معنادار فوق تقدیر اید بر عفو اید به یک اولاده ولی قتل سامحه و عفو به عفو طبعه شدت اید بر
 اتمیوب نهایت عمارات مالونه دارنده سنده مدد و جلد ریت مطالبه اتمیوب توصیه و «اداء الیه
 باحسان» رضی عفو اولسانه قاتل بر عفو و بر تقدیر اخوت قتل طایفه و به بالمقابل بر صغیر
 شطرات عفو به عفو کوزله و فصلت احسانه دارنده تادیبه مجبور اید اید.

[ذَلِك] عفو و ریت عفو کی بوقلم [تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ]
 بکزرده بر تخفیف و بر رحمت. بنار علیه [فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ] بوزنه صوکره حکیم بو
 حکم و بر اراده رعایت اتمه رک مدنی تجاوز اید، قاتل اولیانی قتل اید، با خود قاتل عفو و
 و باری آندنده صوکره قتل اید [فَكَذَّبُوا بِالْحَقِّ] اوندک مجوسه عذاب الیم دارنده. رنبا
 قصاص اید، آفرنده نارجمه آید. — یعنی «کتب علیکم القصاص» نصند و معنی سفا
 اولدیفه اوزره قتل نفس و موجب اصلی قصاص. قاتل باینکه لازم طبعه اولد و یکی
 انسانک عروبا عید، ارطک و باری کییم اولور سه اولورده کندی کی به عاید و محترم بر هویت
 صاهمی بر بنای الهی اید، لهم همه الله و لهم همه عید اولاده بر محترم و معلوم بر هویت جانبداری و بو
 بنای قتل اید و بقیه فانور عدل و توازنه نیک مقتضای اولاده «وجزاء سیئة سیئة مثلها»
 حکم کندی ره هویت جانبداری محرم اید. هویت جانبداری، عبادت همه تجاوز. بواسطه تجاوز
 معلوم بولندیفه مجوسه بوندک ایدک اثری تجاوز کندی ظاهر ایدک لازم طبعه. بنار علیه قتل نفس
 مجوسه حکم اصلی قصاص قتل نفس. و اولور سه اولورده که سقود. عزیمت اوزره و سوزنی
 زمانه قتل نفس بوزنه با سقو حکم و موجب اولور مقتضای. نه کییم است انوارده به با کثر قصاص
 شروع قتل اید، فقط اصل عبادت صرف عطفه الیه اولدیفه عید جناب الله است محمد و قصاص

یا از آنکه بر تخفیف در رحمت اولی است و در عفو و دینی ده مستوع فی نفسه و به عفو صاحب همه اولاد
 مقتولان دارای و فلسفی بدیهه و بیشتر. قصاصه نقلاً بر سر و عینک قاتل مقتله نهفته بر تخفیف
 در رحمت اولی یعنی شبهه در آن آمده در. چونکه اولاد به قصاصی عفویند، همه حیاتی اماره ایران یکیده
 احیا ایمان دیکند. به عیسیه زمانه ولی قتل مقتله ده بر تخفیف در رحمت. زیرا الهی اولاد
 اولاد بر آنسانه تولد ملک هر کو ملک و مع الخصوص اصل ایمانک از دایره جایی، سوه سوه بایه جایی
 برستی رکند. و قصاص بخانه در سونیککی زمانه نفسده غیر بر حکم در. مع مافی علی الاطلاق عفو محتوی
 اکثر یا بوظرف مقتله قصاصده درها غیر بر تکلیف اولاد. و قصاصک بر همه اصلی اولی یعنی بلانده رکه
 عفو معنای اولاد. بنا علیه نه توراتده اولی یعنی کبی یا لکن قصاصده و نه انجیلده اولی یعنی کبی یا لکن عفو
 اصدا بر ایهمه رن ایجاب حال در صلحه کوره ابلیسنده برینک تطبیقه اسطوره بر ایسمه بحیره ولی قتل عفو
 مقابلی دیت و اثره کبی معروف و مجهله بر عوصه مالی اغذیه ده مساع کوسترسه بر بونی هر ایکی طرف
 مقتله ده بر تخفیف و عیسیه زمانه دنیوی و اخروی بر همه منافعی نفسده ایرده بر رحمت الهیه اولی یعنی
 شبهه یوقد. عفو افضل داری اولی قصاصک موجب اصلی اولاد مانع اولیه جایی کبی بر باب ده ولی قتل
 همه خیار رضی موجب اصلینک قصاصی بر دیت بستده سز در واجب خیر اولی اقتضا ایتز. چونکه اولاد
 «کتب علیکم القصاص» بویسه، ثانیاً عفو «فمن عفا له» بهیه فاء تعفیده الیه ایرایش
 در دیت بوند ضمیمه کوسترسه، ثالثاً بوند بر تخفیف در رحمت اولی یعنی ده تزییل قیاسده. اولاد
 قبل العفو قصاصه مقابل دیت حکم بونی یوقد. و علی الاطلاق عفویده و اینک شافعیان دیککی
 کبی دیت طلب اینه مقتی فالان. انجوه عفوینده دیکد و اثر دایسه اولاد دیت الیه بیلیر. کذلک دیت
 دیار دیکد بر عوصه مقابلی عفویده و اثر ده بونی الیه بیلیر. حاصلی قصاص بر همه اصلی و بر وجهیه اولیه،
 عفویده بوند اولاد نه ترتیب ایره بیده یک بر فضیلت در. بر فضیلت یا کامل اولاد و علی الاطلاق
 و بعد عوصه دیافورد نقصان اولاد دیت و عوصه مقابلنده یا بیلیر. بر صورت قصاص واجب اصلی اولاد
 مزوع اولیه ایری عفو بر فضیلت رک، قتل نفوس حیاتی مباح بر آنه همه اولاد بر افعال اولادری.

و لها طو غریسی قصاص شروع اولی است و سوره دیگر و هجده عقوق بصح بر نفسانی قائلان دری ، بنابر عمیه
نورانی که وجه قصاص بر عی الاجرا بولونگی اری انجیلده کی عقوق بصح بر نفسانی قائلان دری . بو
عقوق قتل نفسی بواج تلقی اندر به جک بر سائقه جنایه مالی المالسی اجموده حکم انجیلده حکم نورانی
ایله برابر مدافعه ایله سطرطیه شروع تلقی ایسی لازم کلیه که بورد عقوق نصار انک فله ابتدائی
بر وجه اولیه جفتی ایات ایر . دایسته قرآنه بومقیضی تثبیت ایرک قصاصی بقول اجموده بر صوره عموم
ایجموده بر وظیفه اصلیه ، عقوق ده ولی بقول اجموده بر فضیلت ، « المعروف دارد » کلمه لری آتیده
افزودتی ده بر رفعت اولیه او زده شریع اتمند . سو حالده آکلایلیکه عقوق درینک بر تخفیف
بر رحمت اولیه بایستی قصاصک واجب اصلی اولیه بقاء سر و عینه متوقفند . بنابر عمیه « ما دام که
عقوق بر رحمت و فضیلتند ، او حالده قصاصک بستودنخ و رفیده بآنک عقوق واجب قیاسی دهان یاره
بر رحمت اولیه دی « کبی بر سوال مکمله دکلر . و بویل بر خاطر ایله حکم انجیلده حکم قرآنه درها اضلاقی
اولیه نفسی فله ایله مایند . زیرا عقوق اخلاقی قصاصک هوای اصلی اولیه بقاء سر و عینه
متوقفند . بونک اجموده محاسبه قصاصی بایه مقصده بورد یا بورد که :

نه قصاص بازیدی [وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ]
و سنک اجموده قصاصده بونک بر حیات دارد ای اولوالالباب ، ای عقل صاحبیدی — بنابر عمیه
قصاصی عدل و رحمت الهیه بار استمان قنابرشی فله اتمه یکنده « فی القصاص حیوة » و هیزه بالفه فی
دستور اصلی طمانینک . بونی بویل طمانینده عقوقده عمل ایر که ز جوده بونک بر فضیلت
اولیه . عکس حالده عیبک یا بر یغری کی حد قصاصده مقصدیه تجاوز نه مقابله بالقول و دیگر اشکجه
و عذاب ، نفس بر ظلم و جنایت ایسه قتل نفسی قاری حکم الهی یا کنز عقوقده عیبک دفعی بر سبب
هوایاتی سلب ایره جک بونک بر جنایت اولیه . قصاص هوایاتک و عمت نفسک مقصاید .
سرد عیت قصاصده زری العقول اولیه بر اجموده بونک بر حیات دارد و عقوق قیمتی بونکا
متفرعند . کرم نفس قصاص از الیه جاندر و از الیه میاتک عیبیه حیات اولیه تا قصه کورد و نور .

لکه عینه زمانه بنده است از آن حیاته فارسی ضد حیات اولاده قصاصات شد و عینی ده حیانت
 و هو حیانتک نه بونک بویه سید . . . اولاً، برهم قاتل اولی است به حکم کیم، لهم ده قتل اولک
 است نیکه کیم مقصد حفظ حیانه برساند نویر . . . چون قاتل اولی است به تولد در سر تولد بیکه
 سخن اوله عینی بیکه اولور . . . بر مقتضای عقل قتلده دانه یک دینار علیه لهم نیکه زی حیانت قالیر
 لهم ده فارسینده کی . ثانیاً، بوزده بوا بیکه باقیه عمومک هو حیانتی ده بر تأسیه دارر . . . چون
 بر صورت قتلک اولک کلیه بوا بیکه باقیه بوزده اولاده باقیه عموده دار اولی ماحوظ
 بولناکه انسانک رضی بقای حیانه و الهیته برضماند . زیرا بر قتل، قاتل اوله مقتولک عموده دار
 بنده فطرت و فتنه به و بوزده بونک محاربه سبب اوله بلیه . ارباب عقول مجموعه بوقته مانع اوله
 اولاده مجموعه قصاصات شد و عینی، بوزده بوقته رک و لهما ندرک اولک لیه های مجموعه عمومک حیانه سبب
 و هو حیانه ضمانه اولور . بوفاده ایسه مجموعه قصاصات صورتیه اولیانه سجاد زانه قتلدرده و عطف
 مجبوری تی تقدیرنده موجود کلد .

استه قصاصات شد و عینی بوقته لهم بر سبب حیانت اوله عینی کی استو « فی القصاص حیوة » و غیره
 بدقتک در حیات قصاصه بالغ اولسه بر دستور ایمان و اعجاز در . بونک بیون بر جمیعت معانی بی
 صون دریم بر اعجاز اوله افاده ای بویسه اوله بنده بلغای عرب و علمای بایه انقار ایتمدر .
 زیرا بوزده اول عربک بوباید بعضی و غیره لری دارر : از جمله : « قتل البعثة اصیاء للجمع =
 بعضی قتل جمعی اعیاده » . كذلك « اکثر القتل یقتل القتل = قتل صوبه اکثر قتل از الیه »
 دیر لری و بویکی و غیره لری سانه ال کوزل صابر لری ده شایر : « القتل اتقی القتل = قتل قتل
 انقار . یعنی قتل ال زیاده نفی ایره بنه قتلدر . حال بونک « فی القصاص حیوة » دستور نیک
 بوزده رضی بالوجوده افع و ابلاغ اوله عینی ظاهر و متصوره علیهم : اولاً، لیسند و لهما فتنه
 ثانیاً، تکرار ده آزاره در . ثالثاً، بوزده طیاره دینیه بر بعضی صفت قصاصات، قصاص و حیات
 کلام لری ال کوزل بر طرز معقوله تطبیقه ایلسه اوله عینی ماله او بر لری ظاهر اند معقول بیا فتنه

صورتی در . قتل نفسی قتل ، کثرت قتل قتل قتل سبب کونست لسی ظاهر است باریه بر شئی نفسانه
انتقال سبب کونست لک دیگر که بوزنه بعضی از قتل و نظر بر سرعت اولیه بهیج بر حاکم بودند .
ایضا ، فضا ص ، قتل در درجه اعم و درجه اخص . احمد ، زیرا هر صرحه و فضا ص . اخصه
زیرا هر قتل فضا ص درین و قتل لک هر نوعی قتل مانع اولان ، بالعکس تجاوز از آن قتل در ، قتل
قتل باریک هر چه درجه سبب اولی ، او حاله « القتل » لازم میاید قتل بر نوعی یعنی فضا ص
تخصیص باریک و جزیه صحیح اولان ، بوضوح این فضا ص که جودش قسماً خارج فاکه . بنامیه « فی
القصاص حیوة » بونقطه نظر در درجه و جهل ابله . چونکه هر وجه صحیح ، صریح ، آشکار .
خامساً نفس بر غایه نفسیه ، حیاتیه مثبت بر غایه مطلوبه در . نفس قتل حصول حیاتی نفسیه اینست
موردی بالشیع مقصود اولی . بنامیه آن مقصود اصلی اولیه غایه مثبتیه در است و اولی
توجه نظر اینست که بجهت یک بر کس . سادساً « حیوة » نکره اولی و برار اولیه بر نفسیه
ابجود تنویه تقسیم اید حیاتیک بر نوع طبیعی ، یعنی حیات عامیه و حیات آفریه و وجه حیاتیک عظمت
اساری محسوب . او بر روی این یک عامی اولیه بوسه عفوئی و دینیه محسوب . ایست و همانند
بر هیوه و هیوه اید است و هیوه قرآنی که دیگر برینه رحمانی و بوند . شمول معانی اید حد مجاز و ک
ایجازی بقای عربی تسخیر اید اسبابه بر اولی . و سر و عین فضا ص که محاسنی به طرف الله
بورستور اید بیاید بویست .

ایست بویست تقسیم اولی بر فضا ص و محاسبه حیاتی اعتبار اید یک هم فضا ص سده فرضیه فضا ص که
[اَلَا تَرَ کَ تَتَّقُونَ] نور و نه بیدار ، قتل در ، فضا صی افعال و با سوار استمالیه صایق
حیاتیک و وجه حیاتیک محافه اید بلکه در و به حیانه سادیه انتقال اید در حیات آفریه و نایلی فضا ص
اولی مکن .

سندی امطام قتل مناسبتیه علی الاطلاق لک باشته کلمه فضا ص اولیه موت زمانه کی
و کما نف دینه در اولیه اوزره شوی در بلیکنه ؛

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ • فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ
فَأَنَّمَا أَنْتُمْ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِذَا اللَّهُ سَمِعَ عَلَيْهِمْ • فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ
جَنَفًا أَوْ أَتَمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مال شریفی

برکنده نولوم کلدیکی وقت برهیر - برمال - برانه هقبه باباسی و اناسی و ال یانیه
افرباسی بجهه شروع بر صورت و وصیت اتمک متقیله اوزرینه اجرایی واجب بر صوره اوله و دوزخ
بازیدی • ایمیله هرکیم بونی دودیه فنده صوکره اونی رکبیه ریه هر حاله و دبالی صرفه او
رکبیه برنگ بونی و ر - شبهه یوده که الله ابشید بر بیلیر • هرکیم ده وصیت ایره نک فیه
انیم سنده و بار کناهه کیده سنده اندیشه ایرده طرفینک آرا ری دوزخ لویه او ط و بال بوند
شبهه ناله غفور - رحیم - •

او سوند: [كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ] هر صفتی
برکنده نولوم هافند اولریقی . یعنی یاقند خوب اماره لرینی کوسند دایی رده . رصه سون لفظ
[إِنْ تَرَكَ خَيْرًا] اگر برهیر زن ایره : بعد الموت مال برانه هجه . هقی میوه برمال
برانه هجه اولور - [الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ] ابوی و یانین
افرباسی بجهه معروف و هجه یعنی از اط و نفذ یطده نومه و انکساری موجب هور دده عاری لست
دازه سنده وصیت بابیه اوزر کنده بازیدی . بونک نفیذ و اجرایی [حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ]

تقصید اوزرینه حقاً واجب ادری.

وصیت، نفقه؛ مصدر یعنی ایضاً در توصیه معنایه براسمدر. مکرره موصی به
معنایه اسم ادرشد. ایضاً در توصیه، نفقه بر کیمه نیک حیاتی و یا مالی اید غیبی حالنده
دیگر لرزیده برشی یا برشی طلب ایلمکد که نور کیم ایضاً در توصیه ادرشد. مثلاً ایضاً «نفقه»
کبی لام اید «یا» الی فمدیه «کبی الی اید استعماله کوره ایکی معنایه کطیر. لام اید استعماله ادرکد
مکرره مالک با شقی مالک فیکوره، الی اید استعماله ده «تولد کوره مکرره مالکده ده مکرره
معالجده تصرفی با شقیه تفویضه ایلمک «معنایه در. بویته ایسه لام استعمال ایسه
ادر تصدیقه بر معنی معنایه در. مکرره بویته کی «خیرا» مال معنایه ادر یعنی تفویض علیهم. زیرا
نفقه خیر، انتفاع اولئاه هر گاهانی برشی و نمیکد. مال ده بویته در. قرآنده «لما انزلت
الی من خیر فقیر» نظم مجبزه ادر یعنی کبی بالخاصه مالده استعمالی ده دار در. بوراره ده بویته
ادر تصدیقه روایت انتفاعه اتمشد. آنچه بوراره خیر رینده مال آزه هونده مال علی الاطلاق
مالیده؟ یونیه مال کتیرید؟ بوزده اعتداف ایدشد. زهریه روایت ادر یعنی اوزره.
طهره رینده هوندر. فقط حضرت علیه روایت ادرینور که شارالیه بر کوره آزارلی
بر کول سنک رصده بونده یا نه کیمه ایدی، آلتی بوز و یا بری بوز در هم مالی دارسه «وصیت
ایتمه ییمی؟» دیمه سورسه. حضرت علی، «خیرا، الله تعالی «ان ترک خیرا» بویشد. سنک
ایسه هونده مالک بوندر «دیشدر. کذلک حضرت علیه رویدر که «درت بید در هم دارلی
نقعه در «دیمه، ایسه عباس حضرتی «کنز بوز در همده وصیت بوندر. «دیمه، حضرت
رضی الله عنهما رضی وصیت انیمک ایسه یه و جو یعنی دار، مالی ده از دیمه اهل طرند در مع اولئاه قاریه
عقده «قایع جو یعنی ده ندر مالی دار؟» دیمه سورسه. «درت جو یعنی داریم بیک در هم مالی
دار» دیشدر، بونک اوزرینه «بو مالده فضل لویه بونه» دیشدر که بونر خیرن مال کتیر معنایه
ادر تصدیقه روایت اتمکده در. فی الواقع بویته اولسه ایدی «ان ترک خیرا» شرطیک تصدیق لازمی.

زیرا بر آلت ریاست صورت ابره جلی بر بنیاد صیسی اوسوده، مال قلیل ترک ایتدیده حیدر حیدر
 نوله انساب یوده دینه جلی قور اندر در. بویله غیر، معروف کی تقدیره، رای و اجتهاده شوق
 اولاده بعضی شطرنج طوری بود صیبت واجب دکل، سندرب اولدیفه فاضل اولاندر رخی بونفسه
 ایسه ده طوغری دکلدر. زیرا «کتب، علیکم، حقا، علی» کلامی کلامی و هوویه
 رالد. بنار علی مال صاحب دیک ابویه و اقربیت و چه معروف اید صورت لایقده بر وصیت مالیه
 یا عیسی بر فریفته رینه اولدیه و تشریح قیاسیه اید. بود هویت مناط و حکمتی ایسه ولایت و قرابت
 دها طوغری اقربیت حق و جامع فراتک قوت و درجه سته کوره فیلدیه و قایمسی اولدیفه ده
 لولک معانیه آکلام مقده در. آنجوه بو حقیق معروف و عهد تقیبه مقداری وفات اید جه
 کیمه نیک رایته در صیبت بر قیاسیه اید. بالافره سوره نسا ده کلام جلی اولاده میدان ایتدی
 جناب الله بو حقیق مقدار ربی بالذات تقیبه ایتسه و قولدی صون نفسه بولا عمار رای دصیت
 بحیثیت و سولیتند و افز با آرا سده بو یوز ده ظهوری ملحوظ انکسار نه لکه سند
 قور نایشد. بر صورتی بوراده و هویتی نوکدا اگوستیلیمه هر قرابت و ولایت دها زیاده
 تقویه ایتسه و فقط دانت اولدیه اقربا مقده و صیت نسخ ایدشد. بونک انجوه علیه الصلو
 والسلام فذین حجة الوداع سته سده کی فطیه سده «الا ان الله اعطی کل ذی حق حقه
 فلا وصیة لوارث = محقره بلیکد که الله تعالی هر صیبت حق دیری، بعد اواریه و صیت
 بوند. «بوند که بو صیت شریف انده سوره و سقیبه اولدیفه طوری ستوانه کاندیه
 دانت بونی انظار اید تلقی بالقبول ایدر کسمول بوند. کذلک علیه الصلو والسلام فذین
 «لا يجوز لوارث وصية الا ان یجیزها الورثة = واره و صیت جائز ایلان، مگر که سار و رته
 اهازت در سیه «بوند که اطعام الفرائد بایه اولدیفه اوزره بو صیتی ده محابه دن
 بر جماعت روایت ایتشد. بنار علی واره و صیت میدان ایتدیک اشارتی و یا بو صیت کعبه
 اید منسوخ اولشد. عجاوارت اولبانه دیکر افز با مقده و طیفه و صیت الایه باقی دکلدر؛ یعنی

براینده کی و محبوب وصیت هکمی کلیائی منسوخ شد. بفرقه شمائی؟ آنچه بفرقه ده سلفک افتدنی
 دارد. اکثر مفسرین و فقهای معتبره کوره بانی رکود. نسخ عمومی. سلفه بعضه مفسرین
 و فقهای کوره اب و محبوب وصیت وارث اولاد افرا با مقصد منسوخ، اولیایه افرا با مقصد باقیست.
 نسخ کلی دخل جزئیست. همه بصری، سرور، طادوس، ضحاک، مسلم بیاض. عمده به زیاده،
 همدانی بوطا فاعل در. ابه عباس همدانی در ده بری اکثریت، بری انصافه برابر اولیایه وارث ابی
 رایت دارد. حتی مفسر شهید ضحاک میگوید که «افرا با سنه وصیت اینه ده وفات ابیه کیمه عملی نصیبت
 ابراهیم اینه کوره». طادوس دخی «کیمه افرا با سنه بر اقرب ده اها به وصیت ابریه اها بنده
 نزع اولاد افرا با سنه دایریم» میگوید. بزرگ ابی دلیلی دارد. اولاد برایت علی العموم
 افرا با سنه وصیت و محبوبه دارد. وارث اولاد افرا با مقصد میراث آندی ویا «لا وصیه لوارث»
 مدعی ویا اجماع اید بود محبوب نزد امرایه ده غیر وارث افرا با مقصد بر دین نسخ برود.
 بنا بر عمیه «الاقربین» لفظ عامی نموده غیر وارث افرا با سنه وصیت و طبقه منسوخ اولاد و باقیست
 ثانیاً. بر حدیث نبویه «ما حق امری مسلم له مال ان یبیت لیلین الا و وصیته مکتوبه عنده»
 مالی بولنا مسلم وصیتی یا زایسه اولاد و باقیست بولند بر اقرب بر ابی کیمه یا نسج هار رکود. بولند.
 اها به وصیت واجب اولاد دخی مجمع عمیه بولند نموده بود وصیت راجع به اقارب بخص اولی لازم طلب و بود
 وصیت و محبوبه سنت، قرآنی مؤکد در میگرد.

محمود استدلالت کلمه بورد منقول در. اولاد بواره «الوالدین والاقربین» بولند
 کبی میراث آندی باقیست ده «للرجال نصیب مما ترک الوالدان والاقربون والنساء نصیب
 مما ترک الوالدان والاقربون مما قل منه او کثر نصیباً مفروضاً» بورد شد. والدیه و اقربیه
 عنونی هر اینه ساری. بزرگ آن و باقیست تکرر ده فرضه بر نصیب بولند دخی ابتدا اجماع
 کومر لسه، ثانیاً تفصیلاً تعبیه میگرد. بنا بر عمیه و محبوب وصیت آینه استقلال اولاد والدیه
 و اقربیه عمیه مفهومی و متساوی اید زرا یسه فرضه و فرضه زیاده و نقصانی قبول اینه جلند

صومعه، وصیت به میراث تبدیل آید که بود بر نسخ کلی فی المثل. بعد تفصیلات آریه بونی باند.
 ثانیاً وصیتی ایجاب آید به صومعه فرای میراث آندی نفیسمه آید. بر نسخه میراث را اصل اولیاء از زاده
 اقربانک صاحب صومعه اولاد یعنی ره بنیه آید. او حاله است و صومعه و وصیت آیتک و از مکرره
 باقیه سنه تادلی بوند که داره وصیتک نسخده مکرره باقی فالسمه. تعبیر آخره «الاقربین»
 اسم تفصیلی اضافی بر معنی افاده اید که ال یا قریبه از بابی کوسنیر. میراث ره بوند مقصد ره.
 بنابر عمیه از زاده اقربانک اساساً و صومعه و صومعه و صومعه و صومعه که نسخ جزئی به بر وجه فالسمه.
 ثالثاً اقربیه، اقربانک اولاد یعنی کوره میراث آید زاده «من بعد وصیه یوصی بها او دین» بوند
 و بر وصیت نکره اولاد یعنی بوند به مراد بوند و واجب اولاده «الوصیه» در دین نه.
 بنابر عمیه شرعاً وصیت بوند به بوند و بر وصیت بوند به بوند و بوند بوند و بوند بوند و بوند بوند
 اولاد مقصد. بویا به بالا ساره دیگر بوند به بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 اولاد یعنی بالاستلزام افاده آید. بونی فخر الدیه رازی قیاس اولاده و نقل ایسمه به ره
 بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 دین بوند. او حاله دارت اولیاء اقربایه وصیت، اجابیه وصیت اصطناع تابع اولاد ره بوند بوند
 معتبر اولاد ره واجب اولاد. رابعاً، ذکر اولاد به حدیث شریف رخی بوند بوند بوند بوند بوند
 اولاد دارت اولاد، و بوند بوند. مع مافیه بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 اقربایه وصیت لائق مذکور. تفسیریه بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 بالافزوده مخالف رکن. اولاد بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 الله فی اولاد که آیتده کی وصیت الیه اولاد میراث، یا زیدیه بوند. و یا موند والدیه و اقربیه
 وصیت الیه اولاد همه آریه لایه نقصان اولاد ره و بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند
 خصوصاً وصیت ایتمی مختصره فرموده قیاسیه بوند اولاد. ثانیاً میراث بوند بوند بوند بوند بوند

میراث عطیه الیه ، وصیت ده عطیه مختصه اولور . وارث ده ایکی آیت هکیمجه بونک یکسینی ده
 آریلیر . ثالثاً منافات بولندی فی فرضه ایدر ایکی تقدیر ده آیت میراث بونی نسخ دکل تخصیص بایر
 کند . زیرا برآیت اقربایه وصیتی واجب قیاسور . موکده آیت میراث وارث اولاده اقربای اخراج
 ایدر ، وارث اولیاده اقربا ده برآیت مختصه قالیر . هیثمه ابوینده وارث اولاد بولندی کجب
 اختلاف ریه ، ریه ، قتل کی اسباب یانف طو لایسید وارث اولیاده بولن بیلیر . اقربانک
 رضی اصحاب فرأضده اولاد کی حاله اسبوا سباب یانف طو لای وارث اولیادی بولن بیلر هکیم
 بعضه احواله ثابت و بعضی احواله کنه کنه اول و اندم بولندی فی زمانه ساقط اولاد کی و کذلک
 ذوی الارحام کی فرضیه ده مع الاطلاق ساقط اولاد کی ده وارث . بنا و علییه بونکرده وارث اولاده
 وصیت جائز اولانده ده وارث اولیاده صله هم اجموعه وصیت واجب اولور . فی الواقع الله تعالی
 « و اتقوا الله الذی تساءلون به و الارحام » ، « ان الله یامر بالعدل و الاحسان و ایستاء
 ذی القربی » قول کریدر بونی تأکید ده ایتیدر .

ایته ابراهیم نه هبک تقدیر بودر . و بواجب و هجده نسخی انکار ایتیدر . کور و یوکر
 بوزات ان نهایت نساً نسو قائل اولاده اقلیت نه هبک نه انفع ایتیدر و فقط بولا نسخ دیر یوب
 تخصیص بقیر ایتیدر . حال بونر تخصیص نایم افکاره دیانا نایم بول اولفده مقارنه محمول
 اولاده ایکی دس بینه مدافعه اولور . میراث ایتدینک نزدیکی ایه بوانده سوز اولدنی
 بالاتقارنه معلومدر . بوسورنده ایه تخصیص دکل مقرر اولاده بر هکیم نساً نسخی محموله
 اولور که اقلیت نه هبیدر . اکیمنی و هجده ثبوت میراث اید ثبوت وصیت بینه منافات یوندر
 محموله کندر . دسی ده مع الاطلاق طو لای رکدر . ایش مقنده « نصب یفرضه » ، « فرضیه »
 یور و لسه اولسی زبانه دفعه صافی قلمعیده مانع اولدینده یاکیز وجوب میراث و وجوب وصیه نشانیدر
 بونک اجموعه « لا وصیه لوارث » یور و لشد . سار و رنه نک اها زنی سطرطیده مقید اولاده جوازاً
 اجتماع ایه اطلاقه حالده کی منافاته مانع رکدر . بونک اجموعه کنه کنه ده بونی فرضیه ایتیده لزوم

کور شد. برخی وجهه کلیم بوده بویاتک بدات آیند نه باقیه حکمی و معنای بوند در یکد.
 بوی در یک بویاتی نسخده نور ناره و اعمال اینک رطل افعال اینکد. زیرا موضوع منافقه اولاد حکم
 و معنای کلی نسخنی اعترافه سادید. بواسیایه بار در که ابوسلمه نهایت اقلیت نه لیسنه و جوهر مجبور
 اولسه در آنچه بویا نسخ دریم بویب - بقیه صریح - تخصیص دیدید. ابوسلمی بویا سوره ایدین
 سائره اصلی «مانسخ من ایه» آئینده ثابت اولاد نسخنی سیاهه فریه سید کتب و شرایع الفیه و فقه و تخصیص
 اید قرآنه حکمی منسوخ آیت بولنمار یعنی بر قاعده کلیه حالنده در امانتیه اولسید که زمانه دره و صریح
 بعضیست که بویا اتباع اینک ایسته یعنی کور دیکزده بالاده بوند فقه لیسنی انظار در یک اولد یعنی
 قید اینست. بویا بر فکر علم اصوله بقیه اولاد نفس اید فقه لیسنی نیز اید و مکتوبه نسبت بر تعصب
 اولور. «مانسخ من ایه» نظمی اطمینانده فقه لیسنی و سیاهه نفس فقه لیسنی تخصیص
 و تأکید اینست. بویا فاعل اولور، قرآنه نسخنی انظار اینک المجزیه «مانسخ من ایه» اینک اطمینانده
 بواسب بر نسخ فاعل اولقد که تعصب لیسید و دستاویزه باقیه برشی دیکد. بقیه
 و اعظم فقهای حنفیه دره جصاص ابوبکر رازی حضرت قری اعظم قرآنه نام تفسیرده بوزان مقصد
 در که «اهل فقه دره اولیایه منافقینده بعضی شریک بر زعمده بولونشد که: پیغمبریز محمد صلی
 صلی علیه وسلم شریقتده نسخ بوند. و بوزده نسخ ناپسند مذکور اولاد درک لیسند مراد، سبب
 طومر و شره و غیره نماز نیکو کی انبیاء متقدمه نک شریقتینک نسخید. چونکه پیغمبریز آخر انبیاء
 و شریعتی قیامتده باقیده دیکسه، بوز زعمده بولناده بویا آرام بولناده و علم لیسند بولن
 نصیبه دار اولقد بویا بوند علم فقه و اصول فقه دره عقلی بویا ایدی، مع ثانیه سلیم الاعتقاد ایدی،
 امر غیر ظاهر و سور فیه اید غیر مترحم ایدی، لکنه اوردیه بویا بوز آتمه سنده سوریه اولسه، تو فقه
 در اولسد. بویا بوز بوز اول کیمه دره دار اولسه، بالکمال اینک سلفی و خلقی اللہ
 دید و شریقتده بر چنین احکامک نسخ عقل اید دیکسه و بزه نقل ایسه و بویا بویا در شریقه
 و نسخک تا ابدینی زوج ره انیمه سکدر. قرآنه عام و خاص، حکم و تشابیه بولن یعنی فصل سیه دره

از آنکه اول در قطعاً باشد، آنگاه سه، بلکه مشکی نسخی در طبقی اولیه آنگاه سه جمله شود.
 بنا بر علیه قرآنه نسخک و جویدی در ایدیه طبقی قرآنک عام و خاص، محکم و متشابهی در ایدیه کبی اول شد
 چونکه هینک در وری و نقلی عینه طرز دره در. بو آرام به نسخک و ناخ آیدره و بوزنک اصلاً نسخ
 استک نسخ عینه افادیند خارج بر طافم شیر از طباب تمبه و بوزنک برابر در سیاه آیدیه کبی سفارده
 نصفه دوشمه، طانت طوزن بر شیر با میسر. بونی بودا سوره ایدیه نه ایدی با میورم. آنچه
 اکثر طمخ شور که بو آرام بونی — عملک شرائطه اولاده جریابه نایمینه — بو بابیه کی نقول
 قلت علامنده و سلفک سوره دیک، استک نقل آیدیه کبی معلومات اساسیه بی باکند به صماه — انی انفعال
 ایدیه بر سند ناسی با میسه و «من قال فی القرآن برأیه فاصاب فقد اخطا» قرآنه ساده را ایدیه
 سوره سوره ایدیه اصابت ده ایدیه فطایسته اولور. «حدیث نبویست نمونه ماصوره اولور. الله یغفر
 الیه. و جوهر نسخ مقنده کی تفصیلاً اجموده ده اصول فقیده کی کتابزه مراجعت اولور» الخ... الخ
 اصول فقه کتابزه و تفسیر کرده کور و دیک اولور ده اول و آخر علماء اسلام مجنده بو صورت نسخی انکار
 ایدیه ابو مسلم صفرا نیده با شقه بر کیمه بودند. بونک رائیه کوره ده میرائی حساب قائمه در باکند برایت
 ایدیه عمده ایدیه بودند. هاسی برایت اسلام ده برایت سوجیه یا میرات یصح برتری ده اولاده راضی
 اولدنی حاکمه و الدیه و اقربای بر درجه معروف بر وصیت فرمه قیامیه ایدی و یا فوریات باکند
 اولاده منحصری، اولاده ماعدا و الدیه و اقربای بر درجه معروف بر وصیت فرمه قیامیه ایدی
 بر صورت ده و الدیه کبی اولاده رضی اقربیه منصوصه راضی و کدر. عرف ده بودور. بالاده
 حضرت علی و حضرت عائشه ده مردی اولاده کلا رضی بونی تأیید ابلمکره در. و هر حاله اولاده
 غیورانت از او افربانک «اقربین» مفهومی علامنده رفو لری قطعی دکل مستلک و یا طنوز.
 میرات آیدیه سوجیه ارتک اولاده ماعدا به ده تسمیه ایدی بو آیدیه قطعی اولاده و جوهر وصیت نسخ
 ایدیه و معانییه هو قرابت دهان یاده توشیه اولور. و بو آیدیه کلیاً منسوخ اولدنی بیایدیه
 حکم ده باکند بر درجه وصیت مالیه نک و جوهره عائد بولنا و بالعباره نابت اولاده حکم. استادت

و دلالات

در لای سائر و سبب قواعد اصولیه دائره سنده عمل اید بلیس. « خیرگ » کلمه سی بالعباره مال اید مفسر لغت
برابر اشارت و یاد دایم در لغت و لغت و لغت. دینده مقصود عبارت و مقصود الهیه و مقصود دینده و امانات و سائر
مقصدات فضا سینه مقصود بعضی و صیقل و واجب اولی فی احوال و استخار و در در. و بوجهی بربیت
مع الاطاعه و صیقل مقصود بعضی اصطلاح نظریه استنباطه مأخذه اولش.

معلوم که وصیت بر ایسه. یا بیده بر وصیتی تنفیذ و اجرا اید بر ایسه. اساسی کردن واجب
و کردن مذکور و یا باج اولش و بر وجه معروف یا ایسه اولش بر وصیت شروع در تنفیذ و صیقل به ایسه
رکیز عودت را از انجمله بر وجهی نشکس اید. « وحقاً علی المتقین » اید بوجه اشارت و اید. بنابر
کردن واجب اولش و کردن غیر واجب اولش و معروف و مجهول بر وصیت شروع یا بیده و مکره اولی ایسه
دکلی تبدیل به کیمه و صیقل یوقد. [فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ] بنابر عیه و صیقل و یا بیده
و یا اصطلاح و سائر و در هر کیم اولی. و در وصیت شروعی بالذات ایستاده و یا ایستاده کیم بیده و مکره
تبدیل و تفسیر اید. [فَإِنَّمَا أَتَمَمْتُ] او بدین کلاه و و بای انجمله [عَلَى الَّذِينَ يَدُلُّونَهُ] اولی
تبدیل اید بزرگ و بونه در. بزرگ الله کلمه فارسی کلمه اولش. [إِنْ أَلَّفْتُ سَمِيعَ]
شبه سزا الله سمیع. علمید. و در وصیتی ایستاده. اولی تبدیل اید بزرگ و بزرگ کیم و ایسه و بزرگ
فعلی بلیس. اید کوره هر بیده جزای سزا سنی ویر. - وصیتی تبدیل اید مقصود بر صورت
بلغ بر انزال الهی و در. شو هاله و شاله بولنامه بید و صی اولش و انکه بالذات و صیقل
ایستاده و وصیت شروعی بدو حکم انفاذ ایتمی جائز در. و صی مختار و ولایت خاصه سی هالاک
ولایت عامه سنده انوار. و صیقل سینه ایستاده و دیگر مقصود سنده در حکم بید در. سندیست
وصی سزنده بر شخص سینه بوجع افرایسه اولش و در صیقل اصطلاح بولج بوجی و اید. ملک
و سائر و ملک علم را جازق لایحه اولش و سینه فضا و صیقل و در. دیانه بولج بر وظیفه اولش.
چونکه اصطلاح و اید که ترکی و صیتی بعد السماع تبدیل و مکره. مع ثانیه بینه بوقه بولج یا بیده و صی بولج
فضا و صیقل و ثانی موجب اولش بلیس. و اید بولج آله اولش و صیقل بولج بر وصیت و اقراری انکار اید

وصیته علم مجردی بآبانه کافی که در طبعی او زین افراط الزام و ضمانت محکوم آید پس بگوئی در پایه
 طریقه بیداری اولی و بیانه سهم، زور بر آید. ایته اولی آینه کی و محبوب وصیت منو بخ اولی بیداری
 بآینه نسخ بوند. و محبوب تصدیق آید. نکته بوده شروع اولی و وصیت مقصد در. بنابر علی شریح
 اولیایه و معروفی در حق جوری تقسیم برساند و وصیتك انفازی واجب دگر. او حالده [فَمَنْ
 خَافَ مِنْ مَوْصٍ] - عاصمه شعبه، حمزه، کسائی، یعقوب، خلف عاشر فراتر زده «او»
 فتی و «صار» ک نشدیده «مَوْصٍ» [جَنَفًا أَوْ إِثْمًا] هرکیم، یعنی هر هائی بر دلی و بیاد و صی
 بر وصیت خطا و یا عمد مقصد سببی، عدل و معروفه اخلاقی بایر، شد و محبوب وصیت منو بخ
 مقدم باقیه افراسنی بر اقوی از افراسنی و یا افراسنی بر اقوی اجنبیده و بر ملک و بعد نسخ و ارث
 افراسنی بعضینه از زنده فضل بر وصیت با صی و یا دارنده مال فایده پس کی منو بخ بر وصیت
 یا بدیده و یا با بدیده و انت اولی، مهمل بر فایده نور تارده [فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمَا] عده دارك
 بندری اصلاح آید. جو و عدل ارجاع آید آره کی فایده فالدی رسه برید بر بدیده [فَلَا آخِرَ
 عَلَيْهِ] اولی از زین اثم و وبال بوند. - ابیه عباس مقصد زنده «الاضرار فی الوصیه من
 الکبائر = وصیته اضرار کبارند. «حدیث موقوفی و عقیقه» تلك حدود الله فلا تعتدوها»
 آیتك فرائی روایت آید. كذلك ابولهدیه رسه بر حدیث نبویه «ان الرجل لیعمل بعمل اهل
 الجنة سبعین سنة فاذا اوصی خاف فی وصيته فینتقم له بشر عمله فیدخل النار وان الرجل لیعمل
 بعمل اهل النار سبعین سنة فیدل فی وصيته فینتقم له بخیر عمله فیدخل الجنة» روایت ابولهدیه
 سالی «بر آرام نمیه سنه اهل جنت عملی بایر، مکرده وصیت ایندی زمانه و وصیت مقصد آید رسه
 بر عملی اهل جنت اولی و بوسیده آتیه کبر. بر آرام رسه نمیه سنه اهل نار عملی بایر، مکرده و وصیت
 عدالت اجرا آید رسه غیر عملی اهل جنت اولی، جنت کبر» و یکدر. كذلك «من بعد وصیه یوصی بها
 اودین غیر مضار» آینه اضرار طریقه و وصیت مقصد طریقه شد. بنابر علی بونی بدیده رسه کناه
 بوند. [ان الله غفور رحیم] چون جناب الله غفور، رحیم. برید بر مقصد منو بخ

مال شریفی

ای او بتو ایمان آید ! او را بکینه اوروج بازیدی ، نه گیم سزده او بکینه بازیمشی ،
 کرک که فور دنور سکن • صابلی کونر ، ایچکیزده غننه اولاده دیاسزده بولناکه ایسه دکر کونر
 صابلیغنه ، اول طایانوب قالمققد اوزرینه ده فدییه ، بر سکیه دویوسی ، هر گیم ده غنینه فدییه
 آرتیرسه مقنده ده غنیه لیدر ، بونکه برابر اوروج طوغاکل سزک اجموده ده غنیه لیدر اگر بیدر سزک •

اوروج دینک اعظم ارکانده و سراع مقینک ان قوتی قانور سزده . نفس اماره
 بوجالده ایله تهنیب اولنور . فنانکه اولاده هر صله بونکه تسکینه ایدیر . اوروج اعمال قلب
 دبتو کوه ماکولات و مشروبات و مناکحات کبی شهواته کف نفس و کلب نفس بوجالده در .
 صیانت لذتی ، اراده دینک قیمتی طایفه ایله ان کوزل بر خصلتدر . فقط نفوس بربیه تطایفک
 ان مشفایسی کور دنور . بونک اجموده حکمت الیه ربانیه عما الذریج اولان تطایفک ان ففیفی اولان
 صمدنک ، ثانیاً اولان اولان زکاتک ، ثالثاً ان زوری اولان صیانتک تر یعنی انقضاء ایسه دبر
 صورت مکلفینه بر تریه یایمدر . بونک اجموده « الخاشعین و الخاشعات و المتصدقین و المتصدقات
 و الصائمین و الصائمات » آیتده مقام بر صده رضی بوزرب کوز دیر کبی بانی اسلام هدایتده و
 « شهارت ، اقامه صلات ، ایثار زکات ، صوم رمضان ، حج بیت » دیم بوزرب کوز سزدر .
 مدینه یه هجرت بنویه بر اینده طرف بنویه هر آید اوج کوه ، برده بوم عاستراره اوروج طوغه طوغه
 اراد نمشدی که بولا صیام^{صوم} اول تقبیل اولنور . هجرت سنه ده بر جمعه نه صوکره تحویل قبله بی شتاب
 عشر شعبانده صوم رمضان فرجه فلتندر . بصدور بواندک دوزده کی ایام سدرده دیک صوم اول
 مقنده اولدیفنه دبونک رمضان آیتد نماز منسوخ بولدیغنه زاهد اولدیرسه ده صحیحی بواندک
 رمضان اوروج مقنده نازل اولدیر . سؤدکه :

تعیینده عالمینک را بی طریقه رده بهاره تخصیص ایشان و بویژه به تفاروت اولیاده اوزره رده اوده
 کوره رهاضم ایشان فرقه بالغ اولسه، صوکره هکدار رده غسته لایسه و یا هور آرا رنده «تولت»
 وافع اولسه، بونک اجموده رده اوده کوره رهاضم ایشان، الله به ابلوغ ایشان، رها صوکره لری گفتن
 تقدیرات یا بیکر که بوله بهین دینیه. ایسته بوراره بویژه بیلته صوفی نظریه اساس اعتباریه
 صفت صیاده و یا عدیده و یا دفته اولیاده اوزره اوج نقطه نظره بر بدیهه یا بیسته و بویژه
 قدسی گوسندند. کلمه بویژه بجهل اولیاده بیلته بیانه مخاصره و در دجائی بی دینی بایه اولیاده هکدر.
 ایسته ای گوسندنده رده اوردوج فرقه فیلدی [لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ] که
 قورونه بدینک. اوردوج سایه سنده تفکره و شهره غریزه هکلم اولیاده سکه سی استیصال ایدک
 معاصیه، نهکله کرده صافینوب ربه تقوایه ایره بدینک - زیرا اوردوج شهره فقیه
 هوای نفسانی بی مغلوب اید. از غیله فقه، فواصده منع اید، لذائذ غیبیه ربوبیه، جاه
 و تقوید و عوالمی استحقاق اید، هیاتک لذتی طانیه، قلبک الله اخذانی آریزه، اولیاده ملکای
 بر زرده و صفای غیبیه. چونکه «الروسی لغاریه بطه و زجره = کیشی آبی دلیکی اجموده قوشا»
 فارسی و زجره «مثل معدنی حکیمه انسانی هر در ره صوفیه سوتونک اساسی بطه و زجره سوتیدر.
 انسانک انسانی رده بونر هکلم اولیاده در. اوردوج ایه ابله اول بویژه قیاسی قیاسی تبدیل اید، اولیاده
 الجا آتی افکار رده اختیاره تحول اید، اوصورتکه اوردوج طوئیایه انسانک سوتونیک اولیاده بویژه
 کبی بودار لایوب قوراند قوری و عقل داراره لریه صاحب اولیاده و کیشی کوزل معاصیه سور و کلند قوری
 حاله اوردوج طوئیایه بالعکس بونر هکلم اولیاده، کندی ضبط اتمی و نفسی رده لزدنه کوره قوشی
 بلیه. بونک اجموده عیبه الصلوة و السلام افدین، نفسی از غیبه اولیاده هکدر «فعلیه بالصوم
 فان الصوم له وجاء» = اوردوج طوسوه، چونکه اوردوج بیوک بهیسه تأثیری داردر «بیورشد.
 اوردوج طوئیایه صبر اتمی بلیه، انقضا و نفسانی کوزن، هکدر فاه اجمیده یا تاباند هیچ اوردوج
 طوئیایه رده سوتونیک سوتونیک فایر ر. مونک بونک عرصه دانه مجاز رده کندی میری آرماز

افاده ایه بر بایده الیه که هستی، مادی معنوی، دینی و دنیوی مقاصد سراسر اولاد و غفلت
اجمال است.

ایسته کوچ کبی کورده هک اولاد اوردج بوقدر کوزل بر مبارزه. هم بوهز مایه دکل
و هیومه برست ده رکل. سزه فرضه قیلنا به صیام [اینا ما معذودات] صابی کوزده
یعنی سزه کوزیه نفراً از دکل کوزده در. هم ده سزک صغری اضداد اینه هک و طفریزی
تو قیه هک بر و هجده سزک کوزیه ده کوزیه ده سزده قیلند. [فهن کان منکم مریضاً] ایرد
بو کوزده سزده هر صغریه اورد و هجده سزک کوزیه هک در مریضه اورد [او علی سفر] یا
یا نور بسف اوزده بر کوزیه بوزک فرضی [فعدة من ايام اخر] دیگر کوزیه یعنی ایا اریخی
دسزده کلد کبی کوزیه معنی مقدار در. — بو صورتی ریضه دیاسنه ارا فرضه دکل، بکده غفلت
دارد. بوز بر سه افات بولر قده و با افات اینه کده مکره قضا ایرد. و هو با افات
وافات اوزیه زتب اید. سفر، اساساً کشف معناسی سفند. بونک اجموده سفر، بوزی
آیموه دیار لاسه معناسه در. اوزده بر سه کیمک ده بولجیک لهر در لواحوال و اضدتی میدان حقیقی
ایموده سفر تسمیه ایشد. بویسه بر کوه ایکی کوه کی آذرب زمانه بنیه ایره من و فی الواقع عارده مسافه
قریه سفر اطلاله ایرد. آنجه اوج کونک بولک سرباً سفر صحیح اولدیفنده افاده ایشد. و هک کوه
ایموده سفند بوردیه اینه ساعته سافه مقیاس انجاز اولمشد. بنا بر علیه بونک ماردنده سفر
اسکی قطعینده ثابت رکل. راکب بریه و محیه کبی واسطه اید کیندر اجموده ده عارده عمومی و مستطط اولاد
دساتطک طبیعی و عماری سیری مقیاسد. فوره العارده سربع و بانوره العارده بطی اولاد فلهوی
واسطه ده اعتبار یوقدر. چونکه حکم و حکمت فرده رکل جنبه اعتبار اولور. بونک اجموده فواره
بایا و یا طار بایه بر دیشی و کزده ده سفند روزگار کبی بوردیشی مقیاس اولشد. بوسیده اخیراً
شخص و دایره معنوی ده فوره العارده دساتط قیلنده عدا ایشد. فی الواقع اسکی آند و بو کونکی
طیاره لک بوزک فوره العارده دساتط اولدیفی زما اولشد. لکنه زمانه ده بر هیومه بر دره بونک

نعم و تقدیر ایرک عموم ایچیه واسطه مقدار هائی کسب ایتسه و دیگر لریه غلبه ایتسه اولیفته
 شبه یوتد. او هالده یکنه کیسی برینه و ایورده، قاره واسطه لری برینه ستمند و زله سفر، غالب
 و مقدار اولاده موافق ایچیه بوزخ مقیاس اتحاز ایملری نعلک سفده قنده کی معنایه اولیفته اولیفته
 ظاهر د. بنار علیه ستمند و زله و یا و ایورده بولجیه با اندک اولیفته ساعتی و ایورده و یا ستمند و زله
 سید و ستمند سید حساب ایلک ایجاب ایره هکدر. بوزخ، نعلک معنای بدل ایتسه یه اقتضای ازما
 ایل بدل ایره اطمینان اولیفته ایلک ایره یز. چونکه حکم نفس «سفر» کلمه ستمند کی معنای مقدار
 اولیفته مبتنی د. شبه یوتد که اصل مسؤل بولجیه کندی سید. اولیفته کندی معنای ستمند و زله درجه
 کندی تقدیر ایلک لازم کلد. اراده مقیاس ایلک شرعک اولیفته ستمند و زله و ایورده
 و واسطه مقدار هائی انساب ایتسه اولیفته ایلک ایره بوزخ و زمانی بایه مکر. مثلاً ایتسه
 ایلک اسنا بول آرا ستمند و زله بولجیه و دیگر بولجیه مقایسه ایریه ستمند و زله و زله
 اغلب و مقدار اولیفته شبه ایره. فقط طیاره و او تو موصل بولجیه رکدر. او تو موصل الیوم و زله
 قوشانه اندی ستمند و زله. طیاره و زله واسطه عمومی رکدر. طیاره بولجیه و زله کی
 اسکی کلد کی لواط یفته بیکانه واسطه معنیه عدایسی ده قیاس و احتیاط موافق د. بوزخ
 برابر ستمند و زله و ایورده مقدار اولاده بریده ده یا یا و یکنه ایلک کیده بولجیه هالی کافی السببه
 اعتبار ده اسقاط ایره یز. چونکه بوزخ برکه شرعک اعتبار ایتسه بولجیه اولیفته طبعی و عاری ستمند و زله
 او برینک حکم القاره معنای یفته (بالغالبه) بوزخ الحاقی بوزخ اصالتی ابطال ایره یه هکدر.
 ریشه و ستمند و زله وقت ستمند و زله بولجیه، رانر اولاده یکنه کلمه: [وَعَلَى الَّذِينَ
 يُطِيقُونَ] کن اراده و کن قضاء صیام زور طایانه بلیه، او روحی کو بوسونه یعنی او روح
 طایفه نیکه هک اولیفته ستمند و زله اختیار لایسه و یا افاتی امید ستمند و زله ستمند و زله
 بولجیه و زله [فَذِيَّةٌ] یه یطری لواط و روح برینه برینه یعنی [طَعَامُ مُسْكِينٍ]
 بر ستمند و زله. — نافع و زله ستمند و زله و ابیه عارده ابیه زکوان و ایتسه طیاره

اضافه « فديه » نوشته « طعاه » ماکو و افروز . اضافت باینه لایه اید بر سکه طعمای نذیه
دینک اولور . ینه نافع و ایه عامر و ابرو جعفر فراتر زده جمع صیفه سید « مساکین » و افروز که
ساکبه طعمای نذیه دینکدر . اولکند لهر اورد و دینک نذیه سی ، انجید و مجموع دینک نذیه سی اولکند سید .
بر سکه طعمای شرعاً صاع دینک اولیک اید بفرماید به یاریم اولیک آری ، خرما ، نوری اوزوم
و ساره دینه بر اولیکدر . بر صاع ، درهم شرعی اید یک سکه درهمدر . درهم شرعی ، اولی
یدی مثقال کله و دینه سبع دینکدر درهم که نیم سکه دینی درهم دینه دینه ایکی قراط قدر کوهوگر .
بنار عمیه یاریم صاع بفرماید اولیک قراط صاع درهم عرفی اید بر اوقه نیمه ایکی نیمه درهم دینکدر .
دینک که شریعت اسلامیه نظر زده ال فقیر بر کیمه دینک ایکی اذکره اعتبار اید بر کونک دینک بودر . بر
مقدار صدقه نظر دساره بویه کفایتده اساسد . انجوه بر حساب صدقه نظر کوی فقیرن بدینه دینک
نیمه مثقال تقدیر زده در . هیا غیر دینک بفرماید اید اطعام اید ایسه دینک زاده بر فقیرن
ایکی گونه لویا بیدیک قدریمی بفرماید که انسانه کوره دها آن دیار ها حوره اوله بیدر . بفرماید
ایه ابام جائزدر . فدی بر سیک مقادیر قائم اولور اوزره دیر لیه برل دینکدر . بوکله مقادیر کی
بر لیت اولور ایدی بو طعام سکینه صدقه نظر اولی تبار ایدری . لکده فدی کله سی بوندک نظر زده
بایسته و اوردوج یرینه و یریدیک بر برل اولر یغنه و اوردوجک اصالتیه دلالت ایتکده در . « علی »
عرفی زده و خوب افاده ایدر . دینک بوراده اوردوج اصل و فدی بوندک تقدیر زده واجب
بر بیدر . یعنی مر یسه و مسافرن ابام اخیره قضا سی کی قضا مضاعفه بر بیدر . مع مانیه بوندک
اصل و جوبیه بر رفعت اولی و بنار عمیه صوم اولی اولور اوزره بر و خوب بخیر افاده ایتکده سکندر
بر ضیای مفسریه ایشو و خوب بخیر صورتی قبول ایتکده و آئیده کی « فمن شهد منكم الشهر فليصمه »
آیتکده اهللله و تخمیز اید بر و خوب بخیر لهر هاله آیتکده مر یسه و مسافرن سیاننده اصل مضرت
ایموره بر رفعت اولور اوزره سوره اولر یغنه شبهه یوتدر . مر یض و مسافرنه یا لکن اراء
مضرتی موضوع بحث ایتکده بونده اهللله و اولور دینک لهر اراء و لهر قضا مضرتی موضوع بحث ایتکده

{ بر مثقال بوندک آیه }
{ درهم نیمه آیه }
بنار عمیه
{ اوزوم درهم بدینه آیه }
{ یدی مثقال بدینه آیه }

اودنده

منوع اولر یغنه قائم
اولور دهر آیه حله
ص

بروزه اطلاق و در جهت هم را اول هم قضا معذرتی نظر اعتباره آید. چونکه فیه مطلقه در وجه
برای اولیج ارا و قضایه سال بر معذرت زمانه و بر یک با هم لازم کله جله و بر نقطه برابر بوزنه نوع
ارامناسی ده بوزنه معذرت. بنا علیه در جواب محتمل اولیج برابر شده اول مرجع. یعنی بوزنه کیفیتی
بر معذرت طولی سیده ارا و قضایه اسطوره کامل بولمار یعنی تقدیرده قضا و شمارده ارامنا سنده اولیج
مشرود قیامت که «الذین یطیقون» بوزنه معذرت را نه اربابیه و بوزنه نسخ بودند. شمدی بونی
ایضا ج ایه لم :

یطیقونه : افعال بایند و «اطاقه» مصدر زیه فعل مضارع. اطاقه، طاقه و طوقند
طوقه «طا» نك فتحیه طاقه، «طا» نك ضمیده بوزنه طاقیده کرداننده دیا آغیر بر دبر در.
طاقه و سح استطاعت معانیه معذرت ایه ده اساساً آرا روزه بر فزوده دارد. وسیع طاقتك
فوقنده در. چونکه وسیع بر سیه سهولت فاد اولیج، طاقه ده شدن و سفته فاد اولیج.
زور طایانه هنی طایانه مایه معانیه در که بولمار نظویه، نظویه، نظویه، اجهار دینیه بناییه
بر ارا ده طاقه یا استطاعت دیا نظویه معانیه اولیج معذرت. استطاعت معانیه اولیج کوهی بتند
اولیج طومار قدری تقدیرده فیه در سینه ریمك اولیج که در جواب محض فاده ایه و صوم مرجع
اولیج. اطاقه بومنی در یکس «فمن شهد منكم الشهر فليصمه» اربابیه اطلاق و تجزیه
منسوخ اولیج فیه شبه بودند. بونك اجموده بونفسیه فائل اولیج بونك منو فیتنده ده انقافه
ایتمند در. حال بونك بومنی فیه هر بله اولیج ارا ده سینه مانع فیه دار در. زیرا «یطیقونه» که
«ه» ضمیری لمر ماله صیامه راجع در. مابعد زده کی فیه بر جمعی جائز رکطه. کرم بوزنه ربه
اضمان قبل الذکر بودند. فیه مؤخر سبت اولیجی اجموده ربه تقدیر. فقط فیه کله سی منسوخ
اولیج فیه بولمار مذکر ضمیری کوهی بدین، ارا ده مکره کی طعام اجماع اتمك ایه جزالت نظمی اضلال
ایده جاك بر رکند. و متبوعه فایه کیرك فیه نك بر لیت معانسی اولیج تقدیر و بر اضمار
قبل الذکر معانسه در. ضمیرك فیه و طعام اجماعی جائز اولیج فیه معنی «فیه بر جمعی بتند

بناییه اطاقه کوهی بتند
طایانه معانیه کلیدیه ده
اساسنده کوهی بتند
کوهی بتند

اولا

فیه واجب - « دیک اولان - ضمیر سز » کوی قنله فیه واجب - « کبی آکله سیامه یصح جائز
اولان - « دمع الذی به یطیقونها » بور دلمارینی کبی « دمع الذی به یطیقونه » ره بور دلمارینه
اگر مار بواولسه ای بی بور دمه بری سوبانک ایجا باریدری و ضمیرک حذقی دها و جهیز اولور دی
امید ضمیر، صیامه راجع اولدینی هالده اطافه فی دمع و استطاعت معنایه عمل ایه دیک اولور
معنی سوبه اوله هفتد: « صیامه کوی قنله فیه واجب - « بویلیم دیک ایسه غیر معقول بر تناقض
تشکیل ایدر - هوند صیامه کوی قنله فیه واجب ارجحه « کتب علیکم الصیام » موطنیه اوردوج طومسی
لازم کلندر صیامه کوی قنله فیه واجب عجزه دمه عبارت فاعله اقتضای ایدر هفتد - بورا فارشی فیه دیک و هوبی
صیامک و هوبی نسخ ایتمد - ره دینه من - زبانتکم سیامه معذرتده وار دلمسی، کذلک فیه کلمسی
مؤکده ناسخ منسوخ اجتماع ایتمد ایتمه « و علی الذین » ره جمعه دلالت ایدر (و) بورا ماندر لر برین
دسافره قضا واجب اولدینی هالده صحیح و ضعیف مجید اولسی ره دیکر بر تناقضه دیکد - کلام بیغیر
بویلیم غیر معقول منافات اوردی نظمی بر قرینه مانعه دیکد بورنکه اطافه دیکد کوی قنله معنایه اولدینی
قطعیاً تبیه ایدر - بورنکه باسقه معنای ساری کوسنده دیکد برده قرینه معینه واردر - هوند بورنکه
سیاتی معذرت در غیبت سیاتیدر - زبانتکم سیامه راجحه ایدر سافره هفتد کی رفعت ذکر ایدر
دیکد که بورنکه سار اولور دیکد باسقه و فقط اولور شبهه دیکد فیه اولور کبی ایام اخرده قضا ابدی بله
بورنکه سیامه بر صنف اوله هفتد - ایتمه اولور فیه مانعه و بورنکه معینه ایدر بوراره اطافه دیکد تلو بوره و اجهآ
کبی صون درجه کوی هونک، کوی توکنک، زور طایانومه، حتی طایانامه معنایه اولدینی نفیه ایدر
درایه بوره اولدینی کبی - دایه ره بورنکه « یطوقونه ای لا یطیقونه » دیکه تفسیر ایدر بورنکه
کور بورنکه - مؤکده قرائت ساز اولور ره « یطوقونه، یطوقونه، یطوقونه، یطوقونه، یطوقونه
دیکه سه قرائت دها وار اولدینی و بورنکه هر بی قرائت اعتبار ایدر ساز اولور دیکد بار مجبور دیکد تفسیر
نقطه نظر نه بهم بر فوت افاره اندیکنی ره آکله بورنکه که بورنکه ماسی و تفسیر اولور اولور ره مردی
بورنکه « یطوقونه ای لا یطیقونه » اوردی هوند کوی هونور یعنی طایانامه لرد دیکد - بورنکه

۱
بور معنای مجاز اولور ایدر
نه فردی اولور جعقی
فی الواقع

منسوخ اولادینغه اتفاقه دارد. و کلمه نیک بویله بر نفی معنائی نفسی، حاصل معنی اعتسایه دارد.
 بالذات «لا» محذوفه در یک ضروری دیگر. نه کیم سازده رفی «فلا» بویله بر کما زور طایانیه،
 ربك «طایانامان» دیگر. درها آیه قیسی سازده کی طایانیه کله سی ده عینه و جمله هم ثبت
 لهم نفی معنای کله. شد «فلا» بویله طایانیه «ربك» تحمل ایره در یک اولدنی کبی «طایانیه»،
 طایانیه = طایانیه فالدی، طایانیه فالدیه «تحمل ایره سدی، تحمل ایره سیه جک دیگر. ایته
 بویته اطاعه کله سی ده بویله سید. ذکر اولسانه فرینه لر موجود آیه «و علی الذین یطیعون»
 «و علی الذین یستطیعون» دیگر اولان. عرفا بونرک رادف کبی قولند بیلد قریانط اولان نازیه
 اساسه فرقی دارد. بالخاصه فرینه بولندنی زمانه بوزده آیه ضروری. فرآنده کوچ یک
 معنائیه همایه عمومیه استطاعه قولند بیلدنی حاله برآده «یستطیعونه» بویله یون ده «یطیعونه»
 بویله یون ده آیه بر فرینه دیگر. بویله یون آکلار قده موکده شمدی ده بونرک ماصد قری یعنی
 ربه و سافر ده موکده بوصف معذرت صاحب بدیک کیم اولدنی ترتیبه ایره لم :

۱ - نفسیه صمد بونک رفی ربه و سافر معذره اولدنی کونرک شد. چونکه بنفش
 ربه و سافر باشیم اکی قسم. برشمی مرصه و سفر عالیه اوروج طونه بیلد، برشمی طونامان.
 اول طونه سیه جبه اولان معذره «فعدة من ايام اخر» بیه قضا فرمه قلیسه، نایا طونه بیه
 اولان ده و خوب خیر صورتیه طونه دیانیه در یک جسته بر رفعت دیر شد. بنار عمیه «کتب
 علیک» صحیح و مقیم اولان ده و خوب بنج افاده ایره. «و علی الذین»، «فمن کان» ده اکی
 نوع مرصه و سفر معذرتیه عازر. بوزده اطاعه حال معذرتیه ارایه استطاعه بویله نفسیه ربه
 فقط فرینه مذکوره ده طوولی بویله معذرت ربه و سافر تفصیل اولمشد. بونول معذرت دیگر.

۲ - امام مالک معذرتی بونک «رفضا کله کی حاله اوز رنده کیه رمضان
 اوروج بویله قالیسه و بوسدت فرآنده قضا بیه معذره اولدنی حاله قضا ایتیمه بولسانه کیم لر»
 معذره اولدنی قالیسه و شیخ فانی بیه فیه واجب رکل فقط دیر سه مرصه کور و رم دیر.

درین اولی که شمار این بوند سیار و ستر شده اولی یعنی مدینه ای « یطیقونه » ضمیری یا آنکه
 صوم قضا یا ارجاع این تا در اینست و بوسایره اطاعتی قضا یا استطاء معنای عملی است در
 و بوند ضمیمه اینجی رمضان که در اینست و فرزند قضا یا استطاء قضا یا استطاء اولی یعنی در روزی که
 جهده اطاعتی عدم استطاء معنای رضی مدینه ایست و دیگر . بود او بجز در وقت و بوقت
 و بعضی ظاهر اطلاق . برده بوند معنای « فعدة من ايام اخر » در ظاهر اولی ایام افزوده
 کوثری ریه تقیید اینست که فرزند قضا یا استطاء و بجهت حکم آنکه که بجهت طوفی و کدر . زیرا
 مطلقاً حکمی اطاعتی است . در بجهت آنکه . تقیید آنجهت تاخیر اولی بجهت بر این ایام ایست . بر
 اینست . بنا بر عمیه و بجهت قضا وقت و کدر .

۳ - بر مبنای تفسیر بر روزه صیام اطاعتی استطاء معنای تفسیری و در مبنای غیره
 صحیح و تفسیر معنای آنکه کوثر و فقط بوند « فمن شهد منكم الشهر فليصمه » ابتداً معنای منسوخ
 اولی یعنی قائل اولی . بجز منسوخ شده اتفاقاً این را بر سبب نزول و اختلاف آنست در .
 بعضی « کتب علیکم الصیام » رمضان معنای اولی ایام مدینه ایست برای آنکه بجهت و کی
 عاشوراء و ایام بیعه اولی یعنی و شهر رمضان را تماماً منسوخ بوند یعنی زاهد اولی . اکثری
 این است که کوثری این طوئی یعنی و « کتب علیکم » رمضان اولی معنای اولی یعنی و آنجهت
 صیام رمضان ابتداً غیراً واجب قیام بوند « فمن شهد منكم الشهر فليصمه » ابتداً زاید
 خیال رفته نسخ این در صیام عموماً بجهت قیام یعنی و بار عمیه « وعلى الذين يطيقونه فدية » منسوخ
 اولی حال خیال ظاهر بوند یعنی حکم آنست در . بواجبی نوله ال فیه هر کورده نقطه اطاعتی
 و بجهت غیره از . استطاء معنای تفسیری بر طاعتی که در بجهت اولی . فقط بوجهی
 دیگر جهده بالوجهه خدای خدای . اولی بجهت و بجهت فایده و بجهت ظاهر اطلاق .
 حال بجهت فانی معنای و بجهت فانی معنای کسیر . « فمن شهد » نسخ بر طوئی بوند یعنی
 اتفاقاً دارد . تا « کتب علیکم الصیام کما کتب » بجهت اولی بر طوئی و طاعتی

بر وجوب تجزیہ شدہ فہرہ۔۔۔ كذلك "فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام اخر"۔
 رجبہ و صاف اولاد مقررہ بالکذا صیامی کو سنہ و آنجہ اراد یا قضایہ بر رخصت و رجبہ،
 فدیہ پیسہ بر اخصا شد۔۔۔ بوکا فانی صحیح و مقیم اولاد اهل طاقہ فدیہ ابو حنیفہ ایکی جہتہ تا فسخہ
 و یا تمناع افارہ ایر۔۔۔ ضمیر فدیہ ایریلہ ایلی بومنی مکملہ اولاد ری، حال بوکر ضمیر بکا
 ار جہامی تجزیہ ایریلہ سہ و بالاد فاقہ صیامہ کو نہ رشتہ۔۔۔ ثالثاً بوندک رجبہ و صاف کبی سیامہ مقررہ
 اولد یعنی فاکہ ایلمہ حال صحتہ عملی فدیہ فہرہ۔۔۔ دھاموکرہ نسخہ رایتیک سنای شور۔۔۔ ابہ ابی
 معاذ بہ جبل رضی اللہ عنہم و روایت ایلمہ کہ "علیہ الصلوٰۃ والسلام اندیز مدینہ یشریف اندیک
 زمانہ عاصو ارکونی و برہ لہ آیرہ اورچ کونہ اورچ طونسہ ایری، صوکرہ اللہ تعالیٰ شدہ رضانی
 فرصہ قیلدی "یا ایہا الذین امنوا کتب علیکم الصیام" و انزال بیور دی "و علی الذین یطیقونہ فدیۃ
 طعام مسکین" ہ فدیہ بالغ اولدی، بوندک اورچینہ رجبہ اورچ طونسہ، رجبہ بر سکیمہ طعام
 ایر بیور دی، دھاموکرہ صحیح، مقیم اولاد لڑک لیسہ صیام فرصہ قیلدی و اطعام آنجہ صورتہ سلطان
 اولیامہ ہرورہ اختیار کجہ مقررہ ثابت قالدی رہ لہ تعالیٰ "و من کان منکم مريضاً او علی سفر فالح"۔
 ایتنی انزال بیور دی، "یہ ابہ ابی لیلہ روایت ایلمہ کہ "رسول اللہ مدینہ یشریف بیور یعنی زمان
 لہ آیرہ اورچ کونہ ظہراً و فرصہ اولہ رجبہ اورچ طونسہ ایری، صوکرہ صیام رضانی نازل اولدی،
 حال بوکر اور زمانہ قوم لغو اور وجہ التیماسہ ایری، اورچ کونہ رجبہ بک سدی، بک کوچ کلپور دی۔
 بنارعبہ طونسہ بر سکیمہ طعام ایر بیور دی، بوندہ صوکرہ "فمن شهد منکم الشهر فلیصمه" ایتنی نازل
 اولدی، بنارعبہ رخصت آنجہ رجبہ و صافہ مخففہ قالدی، ہمیز صیام ماہور اولدی، "بوکرہ بر نسخہ
 اشارتی وار۔۔۔ فقط بوندک شیخ فانیہ ماعدہ سندہ اولد یعنی اولکندہ صریدر۔۔۔ معنی زمانہ بوکرہ
 "و علی الذین یطیقونہ" اورچ کونہ رجبہ کلمہ یعنی طایانا سیاندر یکدر۔۔۔ آنجہ بوکرہ کلمہ
 طایانا ماہور سفوی، فستہ لہ، اختیار کجی بر بند ایم اراد قضایہ ہدای طایانا سیاندرہ راہنامہ
 اولد یعنی کجی صحیح و مقیم اولد ترقی مالہ صرف عدم اختیار دینا شیخ فی الحال طایانا سیاندرہ و باید ہر وقت

در نقد طایفه باینده رضی سقفة سال گشته شد. برهانها جناب الله، صحیح، نفی اولی و ثانی
عدم اعتبار در ناسی طایفه سالک حقیقی ادیب بر وجهی عبارت بولندی جزئی بر سقفة ابریه
عموم باجماع اثبات بولندی صکره «فمن شهد منكم الشهر فليصمه» آیه فیضی اهل ذریعہ نفی
ایسه و آنچه در بیه و سایر اجزای افطار و قضاء و محض در بیه، شیخ فانی در بیه و حسب العاده
گفته که کوزه ضعف طوغری کیده از کله و یا فاربه اختیار و بولندی گفته اولی در رسیدن «و علی
الذین یطیقونه فدية» مضمون حقیقی صادر فی اولی و بانی فالس. بنامیه بولندی منسوخند
بحث ایرادیک زاده بولندی شیخ فانی و اما در ماضی گفته اولی فی اولی و بولندی
شیخ فانی به نه و بعد صادره اولی و نه در بولندی لازم کلبه.

۴ - «و علی الذین یطیقونه» لغز رسیده اولی شیخ فانی و شیخ فانی گفته نازل
اولی. در بولندی بولندی نسخی گفته اصحاب به صحیح بر روایت بولندی. بالعکس بولندی منسوخ
اولی فی صراحة مردی. بخار بولندی رضی روایت اندیک و بعد ابیه عباس گفته «روایت
منسوخ رکده. صورت استقامتی اولی به شیخ کبیر در آه کیده گفته در. بولندی کریمه بولندی
اطعام ایراد. «بیه نصیر ایسه و بولندی محضت علیسه، ابیه عمرده و سایر اصحاب در رضی روایت
اولی. اطعام قرآن و غیر الیه از بولندی نفی زده و ابیه همانک فتح القدر زده ذکر اولی فی
اولی. شیخ فانی گفته بولندی اصحاب به جنونی روایت ایله به باجماع اولی. اصحاب کریمه
خارم بی حضرت انس رضی بولندی مجاوز اولی عمر بولندی صول و لرزه بولندی عمل ایراد، اولی و بولندی
مسکبه اطعام ایراد. حلالی بولندی سبب نزولی شیخ فانی و بنامیه اطافه بولندی منطوقی استقام
بولندی رکده، اولی و بولندی اعتبار بولندی و بولندی در طایفه و یا طایفه اما گفته. و بولندی شیخ فانی
رفایه کبی ضعیف در بیه زده رکده. بولندی عرج، طایفه اما گفته فی سقفة اولی و بولندی
و هم رکده. عدم اعتبار در ناسی طایفه اما گفته فی ابیه و هم. اولی و بولندی اعتبار بولندی و بولندی
منطوقه داخل رکده. و بولندی سقفة علیله. ابیه قول صحیح برور. زهد منفی در بولندی و بولندی

بزم مختارین و کوره بوراده و بالخاصه بر نقطه ده اصل نسخ یوندر . شافعی حضرت زری رها تو سبغ
 ایرک کبه و یا از یک طایفه اولاد فاریندی ده کنی مسکین رکل اولاد لر بندک تکفیه فوقه و ده اولاد لر
 یکدی زمانه بوراده ارغال اتمسه ، فدیہ یا باع طوندر . منقبه حایه بوئر مجوزه لره فیا س ایدیک
 ریض مکنه نابعد لر . کرک کنیدی و کرک اولاد لر تو فوسیده افطار ایدر لر و ریضه کبی یا کلت
 قضا لازم کلمه ، نه کفارعه ، نه فدیہ واجب اولان . یوندر فدیہ مثل غیر معقولدر . شیخ فانی بوض
 اید خدای فیا س اولد و ده ثابت اولد یقینه و قبس علیه اولان و عیبه زمانه هومره عیبه فدیہ نک منفا
 یوندر . زیرا امیال اساساً « یا ایها الذین امنوا » کبر عیومات ایمنده خطاب صومده راکندر . نقطه
 هومره رکندر . منومه بوراده الحاقه استطاعت و وسع معافانه رکل ، ایدر و ده طایانومه
 یعنی هم ارا و هم قضا حاله نظر اسفندن رائه سبیل طایانامومه معافانه در . بونی فدیہ کجی
 بملک معافانه تأوید و ده اسطوره یوندر . کریم ایدر و ده طایانان فدیہ نک و هومی اجموده فدیہ کجی
 بملک شرط ایسه ده بوسط « یطیقونه » نک معافی رکل « فدیة طعام مسکین » تکلیف بایسته
 سوبی اولد و ده ثابتدر . معنی « و علی الذین یطیقون الصیام اداء و قضاء فدیة طعام مسکین ان
 استطاعوها » مانده در . صرف عدم عیبار لر نه ناشی ایدر و ده طایانان به بقدری فیه ایدر ،
 فرضه صیامده فدیہ ایدر تو توله مازدر . بوئر بر عزم ایدر کنیدی ایدر و ده ایستد بور یکدی حالده
 کوره فکدر در که هومره اجموده بیه مملکه اولاد ایدر و ده بک اصل فکدری داردر و استقبالده بوی
 اولفه فکدری یوندر . بوکویه طونه مار فکری دکر کویه قضایه فکدر در لر . بایسته اسودرم بونی
 سه طرفه اثبات اجموده سعه ایدر بوقت بر تجربه دوره منی تکرار تکرار تجربه یا فایستد هومره یوندر ،
 « سه جرب الحرب حلت بالنزاهة » ... « شهر رمضان الذی » ایتمده نزولنده مکره بولم
 بر فکده ذالهب اولاد مسلمانده یوندر . اولان^{اولاد} ، آنچه ارباب معذرت مستنادر . جناب الله
 بوئر بر نسبی مرصه و سفر کبی معذرت موفقه ، نسبی ده طاقه کداز معذرت رائه اصحابی اولمده ایدر
 ایکی صنفه ایدر صبه ، برینه قضا برینه ده فدیہ خصصی کوستددر . بنار علیه معذرت صیام ، رومهم

مآل شریفی

اوستد رضانه که انفرادی شاد بجزیره صحرای فرغانی، هدایت دلی بیخبر حالنده فرآه اوده
 ایندیرلدی، اوندک ایچوره سزده لهر کیم برای شهوده - یعنی هفده - ایله اونی اوروج طوسون،
 کیم ده هفت و یا سزده ایله طوزه ماریفی کوز صابینجی دگر کوزده نفا ایتسیه، الله سزده قولیه
 اراده بوردیور زوریه اراده بوردیور، لهم بوردیور که صابی بی المال ایله سزده سزده لهر
 بوردیور دجه اوزره الهی تکیه ایله بوطیه سکن و رک که شکر ایله سکن •

شهر، اسانده سزده صدر اولوب برستی آنها ایمک صفا سزده. «شهر السیف»
 دینیه که قلمی قینده هیقاروب آنها ایندی دیکله. نه کیم سا سزده ده «شهر سلاج» دیکله.
 بر صفا ده اخذ ایله اوله سزده لهر اوله ده ظهور ایله آیه، نایاً بر آیه ظهور راستانه و نهایت
 افتخار و تکرار طوعی صورتیه بر دور سزده عبارت اوله سزده سزده سزده ایله سزده که بری طوقیه
 اوتوز کوزه بینه دورانه آیه. بجهیه بونی قرک سزده ایله ایله اجتماعی بینه کزانه اوله سزده
 ریه تفسیر آیه ریه. کله بونفریف خواص مخصوص اولوب عموم بجهیه شهر کله سزده موافقه اوله سزده
 معنی لهر لک ایله ظهوری بینه کی سزده. و سزده لفت بود. نالاً لهر لک نظر اعتباره انیه ریه
 صرف مسابله اوتوز کوزده سزده رخی عرفاً شهر اطلوه اوتوز. سزده شیه لک اجزا سزده بهرینه
 آی، شهر، ماه شیه سی ده بوزده مأخوذ در.

رضانه کله سزده ایله قول دار در: برنجی؛ مجاهد در روی اوله بجهیه اوزره «سما لاله»
 بر اکر. و شهر رضانه دیکله شهر الله دیکله. و بر حدیث بنوی اوله اوزره «سویروایت الشری»
 «رضانه کلدی، رضانه کیندی، دیکله، «شهر رضانه کلدی، شهر رضانه کیندی» دیکله، هونکه
 رضانه الله لک اکر سزده بر اکر. «مع تافیه بهرینی بوجیه ضعیف دیکله.

اینگیسی : رجب ، شعبان ، رمضان کبی شد مخصوصاً اسمید .

اولکه کوره شهر داخل اوله ره « شهر رمضان » زکینک مجموعی بر اسم علمید . اینگی
کوره اسم پاکیزه رمضان اولوب شهر رمضان علامک خاصه اضافتی قیلنده بر اضافت بیانه ره .
تحقیقه کوره شهر فخریه ده اوچی : شهر رمضان ، شهر ربیع الاول ، شهر ربیع الآخر ، شهر کلمه سیم
برابر اسم علمید . سؤنر که تحقیقاً شهر کلمه سنک حذف اولدنی دارد . رمضان شهرک
حذفی تنزیهاً مکرره اولدنی امام محمد ره دخی مودی ایسه ره سورایام والتباس اولیایه موافقه
تحقیقاً ساره به رمضان ربیع مکرره رکدر . نه کیم حدیث نبویه دخی « من صام رمضان
ایماناً واحتساباً غفرله ما تقدمه من ذنبه » بوردلشد . متبانی طهرت ایک اکلری : « محرم ،
صفر ، جمادی الاولی ، جمادی الآخره ، رجب ، شعبان ، شوال ، ذی القعدة ، ذی الحجه » شهر
اوله ره اسم علمید . پاکیزه شهر ربیع دخی رمضان کبی اولدنی ره سؤنلشد .

رمضان اسمک استقانه کلیمه : بونزه ده رت وجه ذکر ایلشد :

۱ — امام خلیلده نقل اولدنی او زره باز صوکنزه کوز موسمک اولنده باغروب
بر یوزنی تونزه ده طهرت اریه باغور رمضان « رضی » دینه افوز در . بویا غمورک بر یوزنی
بقارنی کبی شهر رمضان ده اصل ایمانی ذنوبیه یقارب قیلدنی نظیر اندیکای اجموده بر اسم
نسبه ایلشد .

۲ — اکثریت تونزه کوره رمضان « رضی » دینه افوز در . رضی شمس
سن حار تنده طاسدک غایت قیز ماسید که بویله یک قیز غنیه ره ده « رمضان » دینید .
بنار علی رمضان « رمضان » ده اهترانه معناسنه « رصه » نفلده مصدرید . یعنی قیز غنیه
بالیه آیانه بوردن مظهر باغور دیکدر . « یقال رصت قدمی اهترت منه رمضان » . اولنه شهر
کلمه سی رمضان قیلنه ره « شهر رمضان » بوشد مبارکه اسم خاص ایلشد . چونکه بوایده آهله
صونسوره حار تنده اضطراب قلیب ، دباغور حارتن صیام ابد کنلشد یا قیلید . برده دینایور که

عرب این اسم را در لغت قدیم رند و تحول اینده در زمانه لسانی و فارسی اینده یکی سوخته کوره نسبه
اینکه در لغت قدیم رده «نانه» اسمیله بار ایلده بوای رده اوسنه سندی به صحیفه و فارسی
اینکه رده بو «شهر رفساه» نانی در دیر.

۳ - از هر چه نقل اولنا و نولد که رفساه «رفت النفل رفساً» فعلند
ما نوز ر که قیامه ناموسی و یا اوده در برنی اینجه توب کسینامک اجموده بالاسمه ایلطاسه
آرامنه توب ر کلد. بوشده بر اسمک و رسی رده عربی بوایده سلاطین بیده یوسف و خاندان
طوباید.

۴ - رفساه اسمک اسماء مناره اولدنی صحیفه سدر رفساه بالذات بونکله نسبه
ایلده و بوزده بالخاصه صفت الیه ایلکنهلرک اعتزاتی نقل و حفظیه آتشد. در بعضی ایلده اوردج
شده الله شری اولشد. مصلی رفسانک منای لغویسنده تمیزک، اعتزاده کسینک
مناری بولندنی کی اعتبار دینسنده اعتزاده زنوب و اضافت الیه مناری مصل اولشد. بر
حدیث بنویه اولی صحت، اولی صفت، آفری آتشد از اولده «ر به توصیف اولسان
سدر رفسانک ال سبارک بر کجی نزل قرآن رده بعد اولشد. بوایده رده بالخاصه بر وصف
ایله توصیف بو اولشد.

الفراه، پیغمبر بن محمد مصطفی صلی علیه رساله صورت مخصوصه رده ازال اولنوب
بزه نواز نقل ایلده کلام الله اسمیله که مصفدک رفتنی بنسده مکتوبه. بر اسمده ایکی
زانت دارر. ایلده کثیر فراتنده وقف در صله و حمزه فراتنده باکند و صله حمزه سن
اولده مبتدای فراتنده حمزه ایلده اوقور. حمزه یسی فراتنده، حمزه سزی «قریه» در سنزده
حمزه ایلده «مفرد» یعنی تلو و تلو و تلو، حمزه سزی رده جزا و ضحوفی یکدیگرینه نفاذ
و بر برنی صله و متناسقه رعاید. امام شافعی حضرت بوند حمزه سن اولده نوراف
انجیل کی بلا استفاده اسم کتاب الله اولدنی سوزد.

فتار و عطار بالاده کی «ایام معدودات» ن رمضان اولیوب صیام اول یعنی
 هر آینه اوج کوره و یا بوزر برابر یوم عاشوراره عبارت بولندینه زالصبارسه و بوندک ابتداء
 ظهور، بعده فرسه و یا بوزر ابتداء فرسه فیمنسه اولاسنده اختلاف ایامه برابر بالافزوده بر
 آینه صوم رمضان فرسه قیلته و یا بوندک تماماً نسخ ایسه اولدینیم انفارجه اتملدری. هفت
 معاذن توی ده برادرین سولمیشدر. بوزره کوره صیام رمضانک دس فرستی «یا ایها الذین
 امنوا کتب علیکم الخ» رک «شهر رمضان الذی»، «فمن شهد منکم الشهر فلیصمه» الریسی
 اولسه اولور. کله جمهوره کوره صوم اول سنت اید ثابت اولسه در رمضان اولدینیم فرستی برزیم
 «کتب علیکم» آینه بائندمدر. و «ایام معدودات» ده رادر رمضان. شهر
 رمضان الذی «بونی بانه».

او حالده معنی :

سده صیام فرسه قیلناه ایام معدوده [شهر رمضان الذی] ادربارت
 شهر رمضانکه [انزل فیهِ القرآن هدی للناس و بینهات من الهدی و الفرقان]
 آینه فرقه و هدایت عبارت بینهات، مجموعی بونه انشوره عینه هدایت اولدوره قرآنه برآیه
 انزال اولندی.

انزال، رفته، تنزیله تریجا ابذیرک رکدر. قرآنه کیری اوج سده تریجا
 تنزیل بوزر دسه اولدینیم حالده بوزره شهر رمضانکه انزالک بیا به بوزر دسی شایانه رقتدر.
 اکثر فرسینک ربایات وارده سنه کوره شهر رمضانک تریجیمی رینه بریله کبارکرسنه
 سمار دینیه، بیت معوره رفته انزال، بعده کیری اوج سده تریجا یاریم یاریم ارفه تنزیل
 بوزر دشد. دیک که حقیقت قرآنیه ارفه نزدلنده اول عالم کونده وارفته ال باقیه اولون سماره
 بر رمضان کیمسی طویه تملی اتمسه و بر بوزرینه نزولی اولی تعقیب ایلیمدر. اکتیمی قرآنه برآیه
 انزال اولونغه بائندری رکدر. ذکر کل واراده جز قیلنده مجاز اولغه برار محمد به اسحانده

مردی در میان غم هر کسید. بصورتی غایب دارد. «اقرأ باسم ربك» نزولی رضانه ربك در
 کجاست صادر است. غایب، حرارت رضانه، تفسیر لبك بون بر آنست که در تفسیر
 بعدی اولسه و بوزنه اعتباراً قدر کراهت محمدي آیات بیانات و سموات و ارضه هر چه بوزنه موجودات
 اظهار و اعلامه بوزنه و شد که بوزنه :

بستای غم صورتیم کیم کیم ر قاج ساعت

ربیع ملک اهل غم «یا ایها الذین امنوا استعینوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين»
 مضمونی از زره نه بون بر تفسیر دارد. ... بصورتی اهل دل حضور الهیه فانی کوز یا تدری
 رو که بیه لیل اصطبارك يك بون بشا تدره، سعادته بیا اولدنی دافند. نه حکمت سبحانیه که
 انوار سعادت، کوز و زلزل ناصیه تاباننده زیاده کیم برک سیمای فرزند طوفان. هیوه کلندر
 اعتماد نامزد اولور که اعتمادی اندر، الهیه بولنده اعتماد کولکه استقامت فانی اندر. اوج غیبی
 «انزل فی القرآن» مقصد بود و مجد فرآید انزال ایسه بولسانه شهر رضانه دیکدر. فی الحقیقه
 فرآید عظیم الشانه بوسبارك آید باقیه بالخاصه مدح جلیل الهی به نظر اولدیده اسمی تفسیر ایسه بول
 یوتدر. ایسته شهر رضانه بولید ببارك بر آید. و بونک اجمیره صیامک فرشتی ده بو آیه تخصیص
 ایستدر. ذکر و سوره ایسه ایام معدوده و معدوده ایسته بونک کوزیدر.

بنار علیه [فمن شهد منكم الشهر فليصمه] از مؤمنان که هر کیم بوزنه

آیه شاهد و حاضر و یا بوسبارك آیه شاهد اولور بوزنه اولدیده طوتسوه. — شهر، اساساً
 غیبی مقابلی حضور دیکدر که شهادت و شاهده ده بو حضور جسد سند. شهر، سن زمانه
 اولدیده بونک مفعول فیهی و یا مفعول بهی اولور محتملدر. اولکنه کوره بر آید به مفعول حاضر اولد
 یعنی دوشده تقیم اولوب ساز اولیانه دیکدر. اینجی ده شهری حضور علی ایست شاهد ایسه دیکدر
 اولور. زمانه ایسه شاهد اولدیده مفعول بهی شهر و حضور عقی دیکدر اولدیده علم بقیه و یا
 هلاک شهر و سفارنده برنی افاده آید. بود ایضا محتملدر. برسی هر کیم کوز در سه

طوسه دیگر. بوزده کوره نرسکون عنبر. دیگری ده لک هائی بیک طوسه دیگر. بوزده
شود و سادات. اسباب علم اول در ده نابت و معبر بر شاهد ایدره رضاه طوسه بیک جائز اولور.
بنار علیه «فن شهد منک الشهر فلیصحه» ترجمه کنده.

۱ - نوزده لکیم رضاه رفیم ایه اولی طوسه.

۲ - نوزده لکیم رضانی یقیناً بیه اولی طوسه.

۳ - نوزده لکیم رضانک لکونی کور در اولی طوسه.

برخی را بکنی معنای کوره شد حقیقتی که صدون اولور سه وجوب نمائند و نوزده اید بکنند

رضاه در روح طوسه کنده اولاز. حال بود که نرسد اولور بود. بنار علیه شهود شد.

شود جزئی شد رضاه در. بواکی معنای کوره اسباب علم سکون عنبر. انجمنی را در جو غیم

کله جک ساز فقره کی مخلص. اولکند و عدلید. نزالیه از دی که «راصدی صاحب کسان

کی آله حقیقه بر کنی معنای زاهد اولشدر. لکیم نرسد و انجمنی اولی در. زیرا حذر در

ساکد. «... الخ...» خدمه بوراره شهود لکیم رضاه ضروری رکدر. او حاله اسباب علم

سکون عنبر. بونی نری اینه لازم کله جکدر.

بوسنده اسباب علم اجموعه اجتهاده صاغ دارسید.؟ شهور. حضرت اید و با حقیقتی

دیک اولور علم یقینه اید حضرت اید یعنی تقدیرده بعد التری بر بابیه با سقمه بر نفس بر قس اسباب علم

حقیقه اجتهاده صاغ اولور لازم کله. بوند اجموعه بعضدی با سقمه بر نفس بوند خنیده حیات اجموعه

اید رضی عمل اولور بیکه فائ اولشدر. لکیم جمهور اسلاف کوره با سقمه بر نفس موجود اولور یقینه

بوسنده مور را جتهاد رکدر. زیرا بوایت بر تفسیر کوره با سقمه ایدره بر بابیه کتاب

دستند مقدر نفس دار در. اول کتابیه «یسلونک عن الالهة قل هی مواقیت للناس»

ای کله جکدر. بوزده قطعاً کورند بر که شرعاً وفقی تعبیه ایدره دسل لکدر. لکدر ایدره

کوره جاکن و جلد بر نیک اسید. بوزده با سقمه لکدر فصل بیکه جانی احادیث سرفه کورند.

برکاتند اولاده شهادت ده صورت عمومی ده معتبر بر بنیه اولدینده شبه بودند. استغفار ^{نظر} ^{مقصود عباد}
 تسماع شهادت الیه عمل، علم شهودی ایم عملدر. بوزینه باشد «یا ایها الذین امنوا»، «من»، «منکم»
 الیه خطاب صوم، خطاب عامدر. و بر کبی اصطلاح شریعه و مقصود الهیه ده واحد از ده حکم جماعت از
 هکدر «حکمی علی الواحد حکمی علی الجماعة». بوندک اجموعه هر هائی بر بنیه اولدینده شهود حصول
 ایم حصول واجب اولدینقی ثابت اولنج بالاولاد دیگر بر بنیه ده واجب اولور. بر وجه و ثبوت ایسه آنچه
 اولونک شهود و شهادت اولور. بوشهادت فردی صورته ایسه و بموجب یکلک ایشیدنه شهادت ایر.
 بر بنیه آراجه ای صورته و بر حکم مقصوده ثابت ایسه اول زمان ده عموم شهادت ایر. اول حالده شهود
 شهادت نقل کلام ایره لم. صوم، محصه صوم، اظهار و بایرام هویدر. و اصول شریعه نظر
 هویدر نقایده ایره مقصوداته عمل لاقل ایکی شاعر عارده متوقفدر. فقط مقصود عبارت مقصود اتمیه
 و یا لکن هویدر لایب ریانت محضه بیسنده بولسانه مقصوداته بر شاعر عارده همد و اصدای ابدی عمل
 جائزدر. بنار علیه بایرام اجموعه شهادت واحد اصلاتی کلن ایسه ده رضانه اجموعه بوندک هوای
 افاده ایره بایسی کند. آنچه بوندک فیه حال ابر تکذیب اولماسی ده شرطدر. فیه هر حال
 تکذیب ایره بدیهی فیه فیه صحیح نظریه باقیلماز. بنار علیه ائمه حنفیه بالاتفاق و عیندر که سماره
 بر علت بولندینقی یعنی هوای اجموعه اولدینقی زمانه مثال دزی الحوائج اجموعه لاقل ایکی عارده، رضانه
 اجموعه یا لکن عارده بر آراء ^{دفعه} شهادتی قبول ایرد بایسره رکاره علت بولندینقی زمانه اجماعی
 علم افاده ایره هیک بر جماعت کینه ندک شهادتی لازمدر. ماعدای قبول ایرد. زیرا آیت
 یکری طغوز نمی کونی محض حصول عموم بولنده فرضدر. بنار علیه بونی بر هیوه ناساند بقیده آریوب
 کوز نهایی ر سماره بیان ده بولندینقی حالده بر قای کینه ندک کورده ده دیگر بر بنیه کوز نهایی
 صاعده و یا ندره آزاره بولندینقی برابر کورده مسه اولدی عارده ممکنه اولماز. بنار علیه بوفه هر حال
 کورده ریه بر قای کینه شهادتی تکذیب ایر. بونون غلطنه و یا بر خیال کورده حصول
 صانعینه و یا اسطوره عقلیینه بنار یا لاده سوبه مسه اولدینقی افعال ویر بیه. اصطلاح فرآنده دیکه

بوبر اصل صحیح۔۔ مفسر صحیفه حکم الیه و امر شریعت بنیاده بونک اوز رینه در۔ بونزه خطا
بونک ضرر و باعث اولو۔ بویوزده خلقه شبهه القایرون دیناری نویسه ایزه بیلدر بونزه
ایمویه ائمہ حنفیه اصنام شرعیه در عموم ناسک بیکه محتاج بولندنی مخصوصاتک طریقه بونی استفاضه
در موجب علم اولاده خبر اوله بد حکنه و بویسیدی اجزاء امار اید اثبات جائز اولاد ریفه فائ اولسدر۔
نقطه شماره علت بولندنی زمانه بویز ظاهر حالک تکذیب اویجه جفنده صوره اولاده رضانه بر جفنده
اولاده بایر امده ایکی عمارک ستراتی تکذیب ایتلده صوره یوتدر۔ بونزه سوره اکلا سبیلکه که ^{حلالک} فخر
تکذیبی سوندرک ایضای زریفه ایمویه فوج فوج تحری لهدله حقیقتی زمانه۔ بونزه بوز طیفه اصل
بر ایتلده تحری نک ترک بر قای کشی به فالیه شماره علت بولندنی حاله ایضای زریفه ایتلندر
ایزدری تکذیب مفسدی فالان۔ فخر حال ادر قای کشی لی مکذب اولان۔ متأخریه بودر که بر ^{مفسدی} در
ایمویه جم غفیر سطنده صوفی نقایرون دیندن لهدله اولدنی کی عما الاطلامه ایکی ساهل عمارل ایل
التفایه لدرم صو ایتلدری۔ حاصلی صوم عموم زمره عیسه اولدنی ایمویه شرعاً سندرک سبب بونی ده
عموم ایمویه مکله اولاده سندر لهدله اولادنی حاله اوتوز سفا صه ربط ایلدر۔ بنار علیه
آیه بکدری طقوز نه تحری لهدله عموم لائق زمره کفای اولدر ده فرزند۔

صایان بخویه به کافجه اولاد بوساب اوزده ای صورت عمومی ده نه بکری طقوز نه ده اوتوزدر۔
ایکی اجتماع دیا ایکی لهدل بیتنه کی شد بخوی بکری طقوز نه اوتوز آرا سنده راناکر لیدر۔ و طیبی
ایه بکری طقوز بخویه کوره ایدر۔ حال بکره صوم ثابت اولدره ایمویه کوره معیارینه مربوطدر۔ بنار علیه
صایان بخوی اساس معیارینه خار جدر۔ نایا صایان بخوی ایدر اراک لهدل علم شهری دکل علم سندرک
بنار علیه استدلال موقبلنده شرعاً رخی معتبر اولدره سندر موقبلنده اولان۔ ثالثاً بوعلم استدلالی
اهل فقه اولاده خواصه مخصوصدر۔ بر اساس امتحان ایدر کی تقدیرده عوام تقلید جبر ایلده و زریفه۔
صویه لرینی ارا ایمویه عبارتند بهر حال فواصلک مساقتنه بخویه ^{علمیه} و علم شهری ذوقندیه مردم
ایله اولور۔ بویز اولاده ایمویه لهدل صایان اکلایه صوره نه علم عموم تخصیصی رخی سندرک صیغه

فرصه محبه قیامت لازم طایفه که بوده عمومی اولاده دینه اسلامک بری اساسه مخالف بر تطبیق اولور .
 رابعاً اجتماع ندریه امور فقیه و اضافیه رزق . بوندک دلیل قاطعی شهود اولور . شرعاً
 امور فقیه ده بر شیک دلیلی ادنی مقامه افاده اولور هفتمده شهوده اعتبار . ضروری اولور لازم
 کثیر . حال بوکه حساب اساس اتحاد اولور یعنی تقدیر ده اعتبار . **اولاد** ضروری ده اعتبارک دفعه
 و هفتمده اولور لازم کثیر . بنابر علیه حساب نقطه نظر نه رویت اولور اعتباریک نه نفاذ شرعاً
 بر مناسی اولان . بوکی هکندره منی حساب بخور اعتبار هفتمده بر منی دار اولور . بوده فساد
 علی الاطلاق نیست لکن ده دلیل ، بلکه موضوع حساب نقطه نظر نه عمومی اولور یعنی ایچونور . علم مخوم
 تخصیصی لکده فرصه قبله جه ابتدائی تفصیللر ده اولور یعنی ایچونور بودا مقابل سنه ده بعضی مقدر کونور ده
 ستمده قری اولور تسبیح ایه جه **صفه** زریایه رده لکده بود رزق طایفه سی ایچونور تنویراته
 بولمنه البته ده کونور . کونور دیور که سبب اولور هفتمده ، علم شهودی بی نقل دیک اولور و ظاهر
 تکذیب ایدیه جه اولور شهادت اولور . بوندک هیچ کیمه شبهه اتمز که یارا ایچونور دینه و وجه افق
 صائب بالاده رده شهادت ایدیه بله جه بر قایق فاسقک اجبارینه اعتبار اتمز که ایه حساب ایدیه عمل
 اولور . و بیجهیز سببانه صول کونی اور و جیلده رضایه قاری سیلای ده هفی بوندک یعنی ایچونور سببانه
 اولور یعنی معلوم بولمنه بر کونور بالاده بر هفتمده اور و ج طومنه دیار رضایه اولور بر کونور بالاده هفتمده
 ایدیه بار اسم یا سوره ده کناه اولور هفتمده بوبایدیه احتیاط ده لازمور . بنابر علیه هم فقیه شهادت
 بولمنه یعنی نه سانه دیکده جه سالفده هفتمده حساب بخومی بی ظاهر حال کی سبب طومنه زمانزک
 حاله موافقه اولور هفتمده . و سمانه اولور ظاهر حاله اولور یعنی ایچونور فریضه سنی اولور هفتمده .
 هفتمده صولک سبب و جوبی شهود ستمده ، ده ظاهر فقیه شهود جزو ستمده . بکری طومنه
 رویت اولور ایله ، بو اولور یعنی تقدیر ده تأکید ثلاثیه ایه حال هفتمده ستمده رضایه کیمسه اولور
 لکده ستمده کطفه بوبایدیه اور و ج طومنه هفتمده . [**وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا**] و لکده هم
 منه [**أَوْ عَلَى سَفَرٍ**] یا هور بر سفره رزقه ایه [**فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ**] بوندک

اور وجہی ده رمضان به باشقه کونزده صایسینور . . یعنی بونزده رمضان ده رخصت دارور .
 لموتیه بیلیر و طوماز لر . دیگر کونزده عددی عددینه قضا ایتیه بور جلیدر . قضا ایتیه طری
 تقدیر ده آتم اولماز لر . فقط مضیم و صحیح اولانده بور رخصت یونزده . اولن قضا به برانیده
 فرضی نون ایتیکه آتم اولور لر . و عمداً نقصه ایتیه طری تقدیر ده قضا ده باشقه لغات ده لازم
 کلیه . ایتیه یان بایسه اولاده صیامک ایام معدوده سی شهر رمضان الیه بایه و فرضی تخمیناً نایه
 اولن قدره صوکره معذرتن اعتبار ده سفوطی توهم اولماسه بجوره رخصه و سفر معذرت و رخصتیه
 تکرار ذکر ایدلر . بونکرا طویلیسه بالاده کی آیدن صوم رمضان مقننه اولارینی و اوله بیه
 ابتداء حاله عامه اولاده و جوب تخمین مقننه اولوب بونجیز ایه منسوخ بولن قدری ربنا علیه «و علی الذین
 یطیقونه فدیة» فقره سنک تکرار ایدیلکی جهته کلیاً منسوخ اولرینی اطاعتی استطاعتیه تفسیر
 ایدیه بر جوره مضریه طرفنده ریایه ایدلر . کله بوراره اطاعتی معناسی تطوییه اولوب بونک
 منسوخ اولارینی و لا اقل شیخ فانی در ریسه تأیید مقننه منسوخ اولارینی ثابت و شافعی کور محل
 و مرضیه رخنی شال و حق شیخ فانی نه فدییه واجب کورمه یه امام ماکده کوره بر نفس قضا جور حی اولوب
 مقننه ایتیه سنه سی فرزند قضا ایتیه مقننه ثابت اولرینی بونباریه ایضاح ایدیه ایدی . بوراره
 تکرار ایدلکی منسوخیننده کل ارابه مخصوص بونق معذرت اولاده رخصه و سفر ذکر ایدلر اول قضا به
 شال دائمی معذرت اولاده ضعف طاعتک اولویت بونی اکتلا بایه بیدر . ربونق قضا یی شوره
 تأیید ایدر : [یُرِیدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ] الله بویورور
 فرضیه قضا سنی زوره ، صیقنی بکرفق ایتیه سنه ، بالعکس سنه قولایله ویریک ایدر .
 — رخصه و سفر ده صوم ایه بعضاً عسرت اوله بیلیر ، بونک بیری ده انظار ده رخصتیه . بونکبار
 موجب قدر و جرح اوله جبهه معذرت رخصتیه رخصتیه بیدر . بونکمه بیدر که اور و جوبت ایدر
 اور و جوبی اولرینی اونوته رخصه بویور ایتیه و یا معلوم زوجه بایه ناسیک اور و جوب بوز ولیه جیفی
 حدیث بنویه بایه بویور ولسه و بونک صیافه اه اضلاله ایدلر . یه بویور اساسه منی عتیه ، جنونه

موانع تکلیف بولونیان و از حیثیه خطاب عمایه مکلفیه بیان شده داخل بولنیان معضای باشند و فقط
 از اول سوره قضا اول سوره اور و چه زور طایانه بیه جک ، اور و چه بویه طاقنی نکره توب ضرر و به چه
 اولاد و حسب العاده کوزه کوزه بیه انوب قضا طوغری کیده بک اختیار ارکطر و قارینر ، کذلک
 کتب اولدیفنی هالده افاتی ایدن بر سر صند زنده طولای اختیار کرکی طاقنی بولنیان ضعیف و ضعیف
 قدرت مایه لری بولنیان سطر طیده بالاره کی فدیة فطنی اولویده باشند . چونکه بولنیان بویه قضا و فی عین
 اولدیفنی بیه صورت زنده در . هالی جناباه زورکی کورونه اور و چه فرضه فایقه اساساً
 سوره قوللری بخار لویه هاله عسره نور نار و بیه سهولت فطر فایقه اراره بور سدر اور و چه
 قوللری قوللری بخار لویه هاله عسره نور نار و بیه سهولت فطر فایقه اراره بور سدر اور و چه
 سادات اخیره بیه ایشیده جکر . فقط بویه عسری بیه بدیل ایه جک اولاد اور و چه فرضه و سفر
 و اختیار لویه کی بعضی احواله بیه اولاد زره عسره بیه بیه . ایسته از زمانه ده قضا و بیه بیه بیه
 شروع فایقه . حتی ظاهر بیه بواندن ظاهر بیه با فیه سفره قصد صدق کی سفره انظار صولک
 و بویه بیه فائل اولدر ، سافر اولاد با فیه کورده اور و چه طوتمه فرضه و عسره ، « لیس من البر
 الصیام فی السفر » حدیثیه ده اسناد اولدر . ابولهریره رضی الله عنه رضی بیه بیه بیه « سفره
 صائم اولاد بیه قضا لازم کلمه » حدیثیه . کلمه بویه ماعدا بویه صحابه و تابعیه و فقهاء ، سفره
 صولک نماز کی اولاد بیه جائز اولدیفنده و طوتمه قضا لازم کلمه بیه بیه بیه . بیه بیه
 ابولهریره ساذر . چونکه علیه الصلوة والسلام اند عین سفره اور و چه طوتمه بیه بیه بیه
 ناید . ابوسعید خدری ، انس به لک ، جابر به عبدالله ، ابوالدرداء ، سوده به بحیه و ابیه
 رضی الله عنهم سفره صیام بویه روایت اولدر . بویه با فیه عسره بیه عسره بیه رضی الله عنه
 رسول الله « به سفره اور و چه طوتمه » روایتی زمانه رسالتیه اند عین « ان شئت فصح
 وان شئت فافطر » و بیه بیه طوت ، و بیه بیه « بویه بیه بیه بیه . سار به عسره و عسره به بیه
 و ابور و چه سفره و عسره صوم و طوتمه لری . بواندن بیه بیه و سافر انظار و بویه

در وقت بخت . بنا بر عمیه « ليس من البر الصيام في السفر » حدیثی در بعضی احوال مخصوصه به منظور در
 نه کیم فتح مکه منتهی پیغمبر برابر اصحاب ، رمضان در درج طومندری . صکره رسول الله « درنگزه
 یافتند بخت ، نظر زن اجموده و لها توئید . بنا بر عمیه انظار ایکن « بوردی . ابوسعید خدری
 « والله به برار در اول کور و بوردیم که رسول الله ابرابر طومندرم « درمیدر . بوسفر رمضان
 اونی کجدره صکره واقع در سه و انظار اری « عفا » ای « ایچ » آراسته « کید » نام محله
 درمیدر . ریمک که « ليس من البر » حدیثی بوی اسباب مخصوصه به منظور در . بنا بر عمیه سفره در و
 منوع رطل بک « وان تصوموا خیر لکم » اقلیدر انقلدر بک . حضرت انوره « بز » و منکان
 مریدها او علی سفر « آتی نازل اولدینی وقت سفر بزمده ایچ آجیه کیدر و فرزندین زاده ده خایم
 طومندری . فقط بوی کوره اولدره کید بوز و طومند اولدره قونوبوز « دیمه وادشانه
 سفره در و جی اریمیدر . جناب الله بوی غصتی کید بوز . سفره صدوت کبی عزیمت سفارنده
 رطلر . ریمه اجموده انظار واجب اولدینی تنفر عمیه ایله خالیدر نک سفره انظار واجب در
 ایسی طومند اولان ^{اولان} زمانه اولدر که ریمه مسافر اجموده وقتدر لکدر برابر اراد طومند بالافره
 یاکنز قضا طومندرها عسرتی اولر بیدر . بورد اراده بیدر مخالف اولر .

ماهی الله ، یسایسته ، برده [وَلِتَكْلُوا الْعِدَّةَ] شهرن عدد ایامنه کوره اراده
 و یا قضا صورت عددی آلال ایکنی ، عاصمه ابوبکر شعبه رانی و یعقوب قرآننده لک
 فتحی ریمک شیدر « وَلِتَكْلُوا الْعِدَّةَ » اوقون بینه نظر عددی تأکید ایکنی [وَلِتَكْتَبُوا
 اللَّهُ عَلَى مَا هَدَاكُمْ] روزه هدایت ایمنه و یا هدایت انبیه محمد ابرک الله بیدر بظیمندی
 [وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ] درزن کبی مؤمندره مأسول اولده شکر بزی ایسته . — بویطه
 کوره « وَلِتَكْلُوا » ، « ویرید لکوا » ریمدر که « لام » لر نفایل اولوب « ویرید لکوا »
 « ویریدون لطفنوا » ایندره کی « لام » لر کیدر . فقط « لام » لر نفیلد محمد ابرک ایندره
 « شرع کل ذلک » تقدیری دیمه بلف لطیفی نهمه ایطه و لها بیغ اولدینی صاحب کسان باید ایدر .

بصورتی : « الله يسر الله » و عددی اکلان ایکنز اجموعه واللهم منزه لحدائنه
 عدد ایرک کنذنی تکبیر و تقسیم اینک از اجموعه در برده شد ایه کنز ریه در که جناب ایه بوند بوزی بوزی
 ایرک « یعنی شالوده صوم شدی ، ریه و سازه ابام افشاری رانفا اینک طری تقدیره عینی
 عدد و رعایتی قضای شروع ایرک . اکلان عدد ، مراعات عدد ، تکبیر ، تقسیم ایرک کفیت قضا و رعایت
 فطره و فز و جهک ، شکرده ز فیه و تبسیر علی اولور . هر ایه مقام رضاه اور و جهک عدد ایام
 ایرک طوئوسی و بار ایام آی کور و طبعه اور و زک تکمیل ایرک مطوب الیه . قضا و مراعات عدد
 مطوب ایرک اراده اکلان عدد مطوب اولنه مرتب و رضایک سبب و جوی ، ارانک سبب و جوی
 عبارت برنما سبب معتبر . عدد هر کونک کنذی اور و جهک سبب و معیار اور یعنی کونذی . او هالده
 شود سبب اجمالی اولفده برابر سبب تقصیری ایام . و بونک اجموعه اور و ج اول امرده ایام عدد و
 اولور او زره فرجه فایسته و شد بونک بانی اولور . « و لتکملوا الحدة » شدی عدد ایام ربط
 ایام . بنارویه رضاه بر قاج اور و ج ریه کیمه نک بوند شدی قضا ایتسی لازم کلز . بالاده
 « ایام معدودات » نهائیه « و لتکملوا الحدة » دینایوب ره ساره « و لتکملوا السد » دینایوب
 بریه اولور لازم کلیدی . و حق کیمه کونذی و زید بوند ایام بر اور و ج ایرک افشا ایرک . دینک که
 رضایک اجمعه تحول تکلیف معتبر . اور نه سده بالغ اولور تکلف اولور یعنی کبی شراط تکلیفی
 ضایع ایرک ره رافط اولور . کذلک رضاه بایسته تقسیم اولور کیمه رضاه اجمعه سفره حقیقیه
 نه رفصه فطره . اجمعه اور و جی اولور حقیقی کور بور رفصه داخل اولان . زیرا « او علی سفی »
 بور و شد . عدد و کور او زره مرتب . سبب و جوب یکنز اولنه شهر و شد اولور ایرک بوزی
 اولانری . معنایه اولنه تمامه برنت ایرده اور و ج صحیح اولور بایست . چونکه شهر و شد بر سبب اجمالی
 اللهی تکبیر ، اساساً الله تقسیم دیکر که اور یعنی ایرک : عقرب ، قول ، عمل .
 عقرب ، الله و حرانیه و عدله انتقار ایه صحت معرفت و زوال سکوک . قول ، صفات علیه
 و اسما صفا سنی اقرار . عمل و صلات و صوم و سائر مفروضات و شروعات کبی اعمال عبودیت ایه

عبارت اینکند . بر قول و عمل قبول اوست و اعتقاد قلبی یعنی ایمان شوقند . زیرا « ومن
 اراد الاخرة وسعوا لها سعيها وهو مؤمن فاوانك كان سعيها مشكورا » آئینه مشكورت سنی مؤمن
 اولیة عالیہ تقید اینست . اعتقاد را بایه صور مخصوص اولیویة هر عبارتند . جاری اولیوی و عبارت از
 اسباب مختلفیه مربوط از برب صیام رمضان بتنی بولماریفی جهند برآینه مناسب اولیوی یعنی بربکسیرك
 عدد رمضان اکاره منقوله از درجه بایرام اشارت اوستی در برب اولی اولیة ده لفظ تکبیرك اظهار
 اینست . لفظ تکبیر « الله أكبر » دیگر . بونك اکل بر صورتی ده تهلید و تحمیدی رخی مشتمل
 اولیة « الله أكبر الله أكبر لا اله الا الله والله أكبر الله أكبر والله الحمد » در که تکبیر باطله شمارند .
 برآینه تکبیرك « علی » این صله لایسی ده معنای حمدك تفسیمه بتنی اولیویة بولك مناسب . بر
 تکبیرایه انسانك هلال سوالی رویت زمانه کنی نفسده یاه صغی تکبیر اولیوی جاری اولیوی سلفیه
 بر موفندك آکل ریفی رجهه بایرام نمازیه هیفای که باید به تکبیر و یا فور بایرام نمازیه تکبیر
 اولیوی ده جاری . یعنی هر بری محتمل . بر درجه برینه دلالت مخصوصه بوقند . بنا علیه بونك بری
 بوایت ایدر ایدر . دیند من ، جهر و اخفاسی راجع ریند من . ابه عباس حضرت زنده روایت انبویه
 « سأل عن سؤال هلاله بانته زنده بایرام زنده فارغ از پنجه زنده تکبیر المدی او زنده رینه مقدر . چونکه
 « ولتکملوا العدة ولتکبروا الله علی ما هدیکم » بورد شد . حضرت علی ، ابوقناره ، ابه
 سعید به سبب ، عروه ، ناسم ، خاریقه به زید و نافع به سعید به طعم و سائر اصحاب کراره رخی
 رویدر که بایرام کوفی مصلا به هیفای قدری وقت تکبیر ایدر رن . ابوبکر ازی اعظام القزانه بوزی
 نقاد ایدر که دیگر « ابه عباسك مولای شبه شوبه دیند : به ابه عباس مصلا به بدرب
 کونوزم ، ناسك تکبیر ایدر ایدر « ناسه نه اولیوی ، امام تکبیر ای آلدی » دریدی ، به خاب
 دریدم ، اوده « ناس دریمیدر » دریدی . بونده آکل سیدر که ابه عباس طریقه مصلا ده تکبیر
 خوسه کور شد . و بوردلالت ایدر که اولك عنده آینه کی تکبیر ده سار . امامه فطیمه ده ایدر
 او تکبیر در که ناس رخی برابر ایدر . هلال تکبیر و آئینه ده جهرک و بونده دلالت بوقند « ... »

بود بیللرک هائی اولمه اوزه نه نهلهب خفیده نختار اولاده سور که بو تکبیرلرک بهیج بری واجب
 رکطه . بار ارم همدنی کورجه سار منای اعمیده بر تکبیر سجب بهیج برده و صدرا اولده سردی اولدنی
 اجموده بار املده رصلایه کیدر که تکبیر سندر . انجوده رصانه بار املده سار و قزابه بار املده
 بهراً المیه سجب . اینده کی تکبیر رطلمه اولدنی اجموده بتوده بونده سال اولور سه ده لیسک و بهیج
 افاره تین . نهایت بار املک همدنی ایل رطلمه بر تکبیرک و بهیج افاره اریسه اوره بار ارم نمازی
 وارنده کی تکبیر لر اوله بیلیر . سو حالده هاسل معنی : « رمضان فی المال ایدرب تکبیر آله ریه بار ارم نمازی
 قبلین » دیک اولور . « ولعلکم تشکرون » ده بار ارم سورینه و بار املک بر طرز سکران ایله
 یا ایله ای فصوصه اشارت مخصوصه یی مازر . — و بو صورت فریضه صیامت نابوقاریه کی « کلوا
 واشکروا امر لینه تناسقی قدر سفید اولندر . و بو جمله لیه بر آئنده جبریه نه صحنی ابطا ایدره جه
 رسیده رازر .

رایت اولدنی کوره امر اینک بری رسول الله صلی الله علیه وسلم « اقرب ربنا فنجیه ام
 بعید فنادیه = ربنا یا قنیدر کیز لجه ناهاتمی ایدر لم ، بوقه اوز اقمیدر باغیرده لم ی ؟ » دیه
 سورمشی . بوسیده جناب الله ستمه تکبیر و شکرانه اولاده ذات الوهیتی تعریف و توصیف ایلرک
 دعائک صوم شدت تناسقی افراهم دامطانت رعیت اجر سار اجموده توبه خطاب ایلر رسونه
 سورمشد که :

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا ۚ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ •

ناله شریفی

د لها نرسيد. « و نحن اقرب اليه من جبل الوريد » حتی بزه بزره زياده نرسيد.

اسم فخر الیه - از د رير کر : « استو » فانی قریب « قول المراد به بر عقل دارد.

تریدر : مالهیا مکنانک وجود رید انصافی آنجه اجمار صانع ایدر . بنا بر عمیه اجمار صانع مکنانک

ما هیستد اید وجود رید بنده توسط کیدر . و بنا بر عمیه صانع تعالی له مکنانک مالهیتیه او مالهیتیه وجود

اقترب . حتی بر مقارنه رها یوکسک بر کلام دارد : « صانع اوزان اعداد که مالهیا مکنانک

موجود اوسی اوندک میوزد . بر برید اولدیفی کبی جودک جودر . سوارن سوار . عقلک عقل . نفسک نفس

اوسی ده اوندک میوزد . مالهیانک موجود اوسی ، اوندک تأثیر و تلوی ایدر . « بنا بر عمیه صانع تعالی

له مالهیتیه کنزیه رها نرسيد. « الخ ... رانیدک برنجی تقدیر مالهیانک غیر محمول ایدر . کینچی تقدیر و

محمول ایدر کوره در . بونده وجود ایدر مالهیتیه نرفی یوتد . مذهبیه صوفیه اولکنه . تنظیمیه آنجه

فائدر لر . اولکنده عمل اراده یه . آنجه اراده نلک عمل اعتباراً بر تقدیر دارد یکدر . مونه

صفات الیه ذاتاً سعی اولقد برابر اعتباراً بر رتب بولنه ییدر . سونده هیچ شبه یوتد که الله تعالی بون

ضرر یانک ضرر ییدر . مکنانک وجود ایدر انصافی ضرر و اولدیفی هر کسوماسد . فقط دلکون

اوسوده له هائی بر سیدک نفسیه هلی و اوسیک اوسی اولقد انصافی ضرر یانک ال فوئیس کور و نوز .

برنک بالذات بر ضرورت اولدیفنده ده شبه یوتد . و برنک میوزد که مالهیات ارمالهیات اولعه

مفاسه غیر محمول فله ایدر . فقط بوندک لذات و لاجب الذات بر ضرورت اولدیفی ارعا ایدر .

برید بر ارعا لذاته باری ضروریه نلک ، لذاته واجب الوجود تقدیریه قائل اولقد . حال بکه بذاته

ولذاته ^{عنه} ^{العلل} برور . اوره الله تعالی در . وجود الهی بی اثبات ایدر ^{علیه} فائزنی بر وجهیه علت

اولاده ذات صوره از رنده بر قدر فرضی استلزام ایدر جک غیر محمول . ازلی مالهیاتیه بحث ایتلک ،

کذلک ذات الهی از رنده ایمانی افاده ایدر جک بر سبب افند ایتلک ایمانیه نلک عملیه استلزامیه کدری

علیه فائزنی در رتب نقصه ایتلک ریکدر . عقیقته بر سیک اوسی ، بر مالهیت مکنانک اولهیت اوسی

مقتده کی حکم ضرور و ذات حقیق بذاته وجودی مذهبیه متفرع بر ضرورت در . اولاذاته و هجابه

اولدیفیه کبی له مالهیتیه اوسیک
اولدیفیه اوندک تأثیر و تلوی
ایدر

ذاته

ملاحظه اید که اولی، اسامی سازنده‌ی حکمی بالضرورت تسلیم اولی و مازری. به صورتی که نفس الامر
تصدیقی تقدیری واجب متوقفند. بنا براین سوره و هویدن، ضرورتی نشأت جناب مقدر. و هویدن ^{حکمی}
وجود واجب مستفاد اولی و کبی امور حکمی و بالحقان ممکنه دخی وجود مقدره متوقفند. الله عز و جل و هویدن ^{مفنی}
کبی الله عز و جل سوره اولی ^{الاحزاب} بنا براین برآیت سوجهی قریب اولی و کبی سوره اولی و کبی «و نحن اقرب»
آتی سوجهی بزه بزه اقرب اولی و کبی سوره عقلاً و نقلاً در دایره ملک لازم کلید. و بزرگترین
و باقیه لریک جهات غیباتی در باب بیه بیور و او نه استند کمین زمانه جواب ده و ده بیور سوره
بزه بزه در دایره بیه اولی و کبی الله عز و جل و کبی سوره اولی و کبی الله عز و جل و کبی سوره اولی و کبی
ضرورتی اولی و کبی.

دعا، اسامی دعوت کبی جهات غیباتی مستفاد. صوره کوهی که بیور، اسامی غیبات
بوقاری و دافع اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی
دعا در نورم و کبی. دعای حقیقی، قولی بی جهات غیباتی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی
ایمید. علامه دم اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی
قدرت فاطمه بی بر قوت عمیاز عمیاز کوه قوهید و کبی. فقط بزرگ سوره ایجاب و یا جهات غیباتی
صایدانند و کبی بیه بیه بر قوام سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی

۱- دعا به مطلوب، عذای یا معلوم الوقوع، یا عذای معلوم الوقوع، یا معلوم الوقوع
ایه واجب الوقوع، دعای حاجت بودند. عذای معلوم الوقوع ایه مستغنی الوقوع. بیه دعای حاجت
بودند.

۲- بوعالده کبی سوره عذای ناکه بر مؤثر قدیم سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی
مؤثر قدیم از کبی و هویدی اقتضا است کبی واجب الوقوع. ایتمی کبی ده مستغنی الوقوع.
بوی از کبی ثابت در سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی سوره اولی و کبی
اولی و کبی. در کبی قدر رساله، فضل استغفار. دعا بوی نه زیاده ای. بیه نهایی. او حاله

رعائنك فائزہ سی نہ؟ علیہ الصلوٰۃ والسلام فرمادیں: "قد رآ الله المقادير قبل ان يخلق الخلق
بكنا وكننا عامما = اللہ مقادیری، مطلقہ فیما یتمزجہ سو قدر و سو قدر نہ مقدم تقدیراتیہ"
كذلك "جف القلم بما هو كائن" ہو رہا تھیں؟ "اربع قد فرغ منها: العمر والرزق والخلق
والخلق = رزق شدہ فراغت حاصل شدہ: عمر، رزق، غنم، اہل و عیال" حدیثی روایت
دکھیں؟ اور حالہ رعائہ نہ فائزہ؟

۳ - ہر سجادہ رتعالیٰ معلوم فیہ ہو۔ کوئی لڑکھا نہ بائیں، نہ لڑکی نہ لڑکا
طوریہ فی فیہ یلیر۔ اور حالہ رعائہ نہ حاجت؟ جبریل علیہ السلام بلہ برئالہ کی کلام ابراہیم
و عبوریتک ال یوسک درجہ نہ ارسہ، حضرت ابراہیم آتہ ایلبرکہ "حسبی من سؤالی علمہ
بحالی" دیکھ مقام غلٹی فائزہ نہ رہی۔ شواہد عقیدہ و اہادیث صحیحہ ابراہیم ثابت اور بیغہ کورہ نقلہ
صدیقہ ال یوسک الہک قضائہ نہ ہاڑی؟ رعائہ نفسک رارنی الہک رارینہ ترجمہ دہشتہ
بشری طلب و التماس دیک اور بیغہ نظر بوطانہ فی اولازی؟ فائزہ نہ بیادہ اولدی فی اولازی۔ ہر
حدیث فرسیدہ "من شغلہ ذکر عن مسئلتی اعطیتہ افضل ما اعطی السائلین" ہو رہا تھیں؟
بنا رہیہ رعائہ زکاتیک اولی اولدی فی بودجہ ابراہیم ثابت اولازی؟ دیکہ قدر دار اند اولدی۔ ہر فردہ
فارسی عقیدہ و علمانک صہور عظمی رعائنک اہم مقامات عبوریت اولدیندہ تر در ائمہ شہر۔ بوط
مطلق و نفلی یک ہورہ رسلد رار۔

۱ - کور و بود کہ بالورہ کی شبہ لڑکھا نہ فرسیدہ نہ ہر و ابراہیم طایبہ قدر۔ حال کور
ہر قدر رعائہ انظارہ فافیسوہ ناقصہ اولور۔ زیرا بود ترہ انسانک رعائہ ایسی رعائہ ایمانہ ایسی
ازلہ معلوم الوقوع ایہ اور عالہ حالہ یا یہ ہر۔ بوطانہ شبہ القادیرک ابطالہ یا شبہ ہر
قدر نہ بحث ایمانہ سنا نہ و اگر معلوم العدم ایہ انظارہ فافیسوہ حاجت یور۔ اور عمار زانا
یا یہ ہر۔ ازلہ رعائہ ربوط اولورہ تقدیر انسانہ مطالعہ رہہ لور حالہ رعائہ طیدہ معلوم
ایسی لازم کلیر۔ مثلاً یک یک شہید رو عباسی قدر اولدی طلب و عزیمتیک رطیدہ موافقتی قدر۔

اولادك در نياي، سوزنده اولی، يكه، طلب و عزيمت و توقف اولديني كې د عماره بويده در. بنا عليه برنجي
و انجني شېره لوده افسانه او زنده باييده زريه **نقصاندر**. طلب ايد د عايله مفيد اوله دره معلوم
الرفوع اولاده مقدرات واردر.

۲ - جناب الله اول كدر. بومني اي دوستونو بجه اكله شيليكه قدره حكوم اولاد
الله ركل مخلوقات. قدره ساپه ايه، جناب اندره فضا و قدره ايوه و دعا بونقسي انزا و انزان
اولديني ايوه اهم مقامات عبوديت. بزه كلمه الله تعالى لك علمي و كيفيت فضا و قدره و قدره
غيا بنده در. سرتد و قوعنده اول معلوم اولان. بورد عهده حكمت الهيه عبدك ايد و اعتدال
آراسته خوشب خور و ناسني اقتضا ايتد. ايد و جبار ساغه سونقيت، خوف و اعتدال
ناظم سونقيت. با سكه بوايكه فضلكه سوانه سيد. د جو رايد عدم بنده در راه ايد
ممكنك ماهيني ره بور. بوندك ايوه مهم الهی محیط كل. فضا و قدره الهی عموده هاري اولفد برابر
تطهيره صحیح. بزه هم قانونه با ساد بغيري بيلين. هم اراده لك و عزيمت دغي بر قانونه اولديني
بيلين. ايد و اعتدال. طلب و عزيمت قانونه بوندك دره دمار. بونه و فوعات اسباب مربوط ايه
د عماره او سبيل دره برسي در.

۳ - اصحاب كرام رسول الله صبر و قدره سلسله صبريد: «يا رسول الله فضل كور و سید؟
بزم عملد بزم موقوف نه بر شمس! بونه بر استا نصيبه ۱» ريشد، «شي قد فرغ منته» بورد بجه
«او هاله عملد زنده قاليد؟» سواني ايرار ايتد در، بوندك او زرينه «اعملوا فكل ميسر لما
خلق له» جابيشيك قدره مظهره ليه سید. «بورد و سید. هم قدره سبقي و هم سید اوله
ايو به جابشوب عمل ايتد قدره كورنه ران ايتد: جبر و اجباب محصه، زنده حریت و طلقه اولديني
بله ايتسي آراسته سونق و اجباب ايد اختيار حاصله سي «اربييه ارييه» اولديني كورنه سید
و سخر ركل سید بورد و سید. شائيد اندر بر نقطه اعتدال با انراط و با تفريقه در سندر.
۴ - د عماره مقصود، اعلام ركل اطرا عبوديت، عرصه ذلت و انكسار ايد و جبريد.

مقصود برادریه قضا و قدریه رضا اید برابر الله دعا ایتک همه برتری نه هیچ دخل، قدرت الیه چه
 شیده زیاده تعلیم در، بوده ان چون مقاصد، جدا ایتک و حضرت ابراهیم ذکر انسان
 سوز کرده مقاصد کوره دعائک ان بسفید، نصیحت سوال دعائک ضرر یا نده رطوبت، زمان
 اولو که ارب و معانی بیده اهل حضور اجموده حال فالیده درها بلوغ اولو، «بارب حضور کرده ایم
 عالم طاعونم» و یک، سو بیه نک مقاصد، فلینک ^{در حد} کرده و اخذ صفت کوره ان بلوغ دعا کرده
 درها بلوغ اولو، درها طو غریبی دعا صریح اولو یعنی کبی کتابه رایا اید و اولو، بونقطة نظر در کبی
 کریم جوار فی مرسه مددنا دعای ده نفوس اید، و بوسبیل «افضل الدعاء الحمد لله» بورد و شد.
 ه — دعا مقصد اوله نقلیه او قدر میزد که بوزن **کافران** اید و بیلیدر.

از حمد بر آئینه باشد «ادعونی استجب لکم»، «وادعوا ربکم تضرعوا وخفیة»، «ان
 یحبب المضطر اذا دعاه»، «قل ما یعبأ بکم ربی لولا دعاءکم»، «فلولا اذ جاء هم بأسمنا
 تضرعوا ولکن قست قلوبهم» کبی نیمه آید دارد، کونجسی کونست بر که الله است جند و غضب اید.
 درها اول سوره فاتحه نک سوره دعا، و تعلیم سله اسمی ده هائز اولو یعنی و برنقده ارب دعائک
 تعلیم بر و یعنی کیمید، دعائک الهیاتی آتلا سوره اجموده بالک صد دنده بولند بفرزاتی در سونک کفایت
 اید و بکدر، هیزه جناب الله کتابک اید درت ریزه سوال و جوابی ذکر ایتد که بوزن بعضی
 «یستلونک عن الروح قل»، «یستلونک عن الجبال فقل»، «یستلونک عن الساعة قل»
 کبی اصول، بعضی ده «یستلونک ما ذاینفقون قل»، «یستلونک عن الخمر» کبی فرد و مستور در.
 بوزن جوابی ده اوج صورت در دارد، آنزیده «قل» ریزه «فقل» بورد و شد که
 بر «فا» ده جوابی استجابت و در عقب بلیفه نیمه دارد، او جویمسوره دعا مقصد بر آئینه که
 بوزن ده «اذا سألتک عبادی عنی» قل و یا نقل بیه نصیحت اید لیه ک جوابی ده طو غریبه طو غری «فانی
 قریب» بورد و شد، واسطه خند اید و قریب ده اجابت دعا اید بیار فلیند که بوزن بوز
بنکته دارد، جناب الله دعا ده قوی اید کند سی آسان بر واسطه نک توسطی اینه سور دکانه دیو که

« قولم واسطه دعا وقتند یا شفعه کند محتاج اولد بیلیرسه ده دعا وقتند بنده اولدک آراسته واسطه
 یوقتد . به اولد بولم قریبیم . » به یاقینیم بولور و لوب ده قولدم بکایتند . بولور و لاسی ده غایت
 مصالحید . زیرا قول ، کلمه الوجور اولد یقینه قول اولد یقنی حقیقته مرکز عمده و خفیفه شماره در .
 بوندل حقه تعالیه بالذات قریب کلمه دکلر . بنار علیه قریب طرف عبودیت طرفی طرفی حقیقته . شری
 بولایق کلمه مداومت ایدیرسه سو حقیقته ایدیر که دعا ایدیه کلمه کلمه اولدک غیر یسید شوق اولد یقنی
 مدخه حقیقته دعا ایتسه اولان . ماسوی اولدک لیسنه فنا بولر یقنی وقت ده احد حقیقی مدخه شفعه
 اولور . و بوقاسه فالرحم کند حقیقی مداومت و نصیب شری طلبیده استماع ایدر . و سائله بالکلمه رافع
 اولور . و اوز نامه قریب حقه حصول بولور . چونکه عبد کند غرضه الشفا طهار اولد خیر الله تقرب ایدر ،
 او غرضه ، واسطه حاجیه اولور . بولور رافع اولد یقنی زمانه ایدر . « وافوض امری الى الله ان الله بصیر بالعباد »
 تفویضی کمال صمیمیته بعلی ایتسه بولور . کون ، ویده حقه اولد ده کورور . قولده سمیع حقه اولد ده ایدیر
 قلب رأت حقه اولد ده بیلیر ، دریا ، ایتد و اوز نامه بولور حقه ایدر ، حقدلرجه زماندک
 یا ایا مار یقنی شید ، شیت الیه حکمید « اول » دیکله اولدور . ایتد دعا بولم بر واسطه قریب .
 و بنار علیه افضل عبارتد . « انکم علی الصدق والهدی فی الدین » الدعاء مخ العبادة = دعاء عبادتک
 ایتلید . « بولورسه ، دیکر بر حدیث شریفده ایدر « الدعاء هو العبادة = عبادت دعاء عبارتد . »
 دیرک « ادعونی استجب لکم » آیتی اوتوشد . وقت ایدیرسه کور و لور که دعای نامه حقدلر ، عبادت
 نامه بندر . بولور ابه الله قریب بولم اولد یقنی بیلیرسه و حق الله انذار انذار ایدر . بولور
 حقه بالوار قنده فایمیلر ده مخلوقده توجهه نظر اولدی جانست بیلیر . ایتد جناب الله
 بولایر ده کی بولور شبه روی دفع و عبارتی ایدر اجموده دعائده اهمیتده و حال صیانت بولم ان مناسب
 بر حال اولد یقنه اشاره ایدر صیانتده صوکرده رسولنه بولور و بولور که :

قولدم بکایتند بولور . به یاقینیم ، بکایتند دعا ایتدکی زمانه دعا ایدر دعا نامه ایدر
 ایدر . بنار علیه [فلیستجیبوا لی] افرده نیم ایدر بولور جانده ایدر و ایتد ایتد .

[وَلْيُؤْمِنُوا بِي] و با اینانند ، اور و هک تفصای عقده کی با ناتی تصدیقه برسند .

[لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ] که رشدرینه ابره بدرد ، طو غر و جه نال رام اوله بدرد .

معلومه که دعا ایدار ، یعنی صیغه اید یا بدیه بر طلبیدر . بر دوشگونک « آمانه یمسه »
 ریه با نیشی بر دعا ، بر کافاتی بر اندازارن « هاید و قالوه » ویمسی بر اجابت و برادر . کو هرگون
 استدارینه عنایت بو کلمه شمار اولدنی کی بو کلمه امریه اطاعت ره مقتضای ارب اولدنه یا بقه
 کو هرگون منفعتی ایدانه و عقل و حکمت مقتضاسنه اولدنه بر وجه در . مقتضای عقل اولدنه
 حرکت ایه رشد اولدنه . بو هرگون بوکی ، آرلر آرلر ، مالک مالکی اولدنه الله تعالی ایه
 تکیه و تکرار ایه اکر مطلقه . تبید و درجه هریرده هافر رافل ، مخلوقاتده هریرده هریر
 اسعافه فادر و از ره کنیزنه و هافر و اقرب . « اجیب دعوة الداع اذا دعان ، ریه آریجه
 بر دعا اجابتده ره بو نمشد . و بو الله اکر در که قولدینه و مضاف اولدینه منفعتی صابنه بر طافم اعظم
 شریع یمسه و بو باره صیامه منفعت اولدینه . الله اولدنه و کبر یا سیده کنیزی قولدینه
 اولدنه طومانه و طلبدینه اجابت ایدره عجز و فنا یمنده بو یاه اولدنه قولدنه اولدنه اولدینه اجابت
 و جهانه انتقال و اطاعت ایدر و لزومی ارب و اخلاصه نقطه نظر نه اولدنه ثابت اولدنه بر فریضه
 تشکیل ایدر . حتی ساره اخلاصه عقل ، مقتضای عقل و منفعت اولدنه بر رشد و سار اولدنه . بخاریمه
 آنجه الله و اعطانه ایمانه ایدر اجابت و اطاعت ایدر در که عقل و رشدرینه ایات یمسه اولدنه و رشدرینه
 طو غر و جه ابره بدرد . بر صورت ایات اعظم صیامک رعیت ایدر ای اعمده اجموده بلیغ اسباب حکمتی
 هادی بر فرمانده و شیوه اولدنه . بو توشیه اطمینانیه بونه ایدر و اعطامه شال ایدره با لخاصه ارمیامی
 تعقیب اتمی سایانه رفتدر . اور و ج ، در اتمی نفسان حذافه بر تکلیف کور و زکی اجموده دیگر لر زنت
 زیاده زور و زحمتی نفی ایدر جهلکندنه بو توشیه مخصوص ایدر اعمالنده تحذیر بویر و رشدر . او حالده دعا
 عقده کی دیگر تفصیلاتی کلامک اولدنه دیگر آیدره براته ره اور و جه و رام ابره لم :

روایت اولدنه که بر ایه سکندر اور و ج طو غر و جهی زیاده آنجه افشامده یا نو غار غیب

قیامت پر ویا خود او یونجه پر قدر جو یا ایچہ پیر و تفاوت نزدیکہ رہہ بولنہ پیر لری . یعنی اسال باسو
نماز نہ ویا اور **بقوہ** اعتباراً باسلا لری . برکوتہ حضرت عمر باسورہ صوکرہ باسز نہ بولنہ
در حال زناست اور بپھور ہوئی پر کلدی ، عرصہ اعتذار ایچی ، دیر کسہ حاضر و نہ پر فاقم زاندر
باسورہ صوکرہ بایہ قرنی عصبہ و مجہد امتزان ابتدای . بولنہ اور نہ سوائت نازل اوردی :

أَحْلَلْكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ
لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ فَاَلْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
حَتَّى تَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْإِيلِ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ •

مال شریفی

اور وجہ کچھ سی فار بند کزنہ ابیشو کزنہ عدا پور وری ، اور نیک ایموہ بر لباس سزہ
اور ایموہ بر لباس شاہ سزہ کن ، الله نفسہ است ابدہ بہ جگر دی بید بکی ایموہ را جفندی
قبول پور دی و سزہ عفو اند ، سدی اورہ باسز نہ بولنہ والله سزہ ایموہ باز ریفتی
استہ بیک و ناخرن باصہ ایلی سیاہ ایلی سزہ سچیلنجہ قدر بہ بیک ایمیک ، صوکرہ رہہ اری
کچہ پر قدر اور وجہ نام لوتون ، بولنہ برابر سزہ سجدہ را عطفان مالندہ ایلیہ اورہ باسز نہ
بولونایک ، بولنہ الله حدود پر صافیدہ اورہ باسلا شمایک ، بولنہ آید را پور الله آید ری
اندرہ کہ صافینوب قور و سوز •

او نوبت! [اِحْلَاسُكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى بَنَاتِكُمْ] اور
 کجوسی فاریز کنده رفت سزه حلا فیلندی، کجوندک هائی ساعنده اولورده اولورده هرکس حلا سینه
 ساعده زجه بایر بیلیر. رفت اولورده کجی با سوره ربا اولورده سوره کجی ربه بجاوست سوره مانع الیاء
 بوط مخالف اولورده «کتاب علی الذین من قبلکم» ده مستعار اولورده شایع سالفه مکی، کتله معلوم اولورده
 سنت جوب ده یاغوز اولورده حکم سابعه بعد سافه موند. — بو صورت در صفاه اولورده جی سابعه اولورده
 نسخ ایتسه که بوند کتابک سنی نسخ ایتسی حایر اولورده اهل سیدیر.
 رفت، فحسه هلام، یعنی کتابی سی ايجاب ایدیه سنی ایتسیه سولمکه که کتاب اولورده جماعه راه طریقه
 اولورده. و بوراره بور سناپ اولورده مقبوله علمید. — یعنی رفت تولى رفت فحله. —
 جناب الله امت محمد سر سار ایت کنده صیامت رفتی قیامتسه، کجورده نسخ ایتسه، رفتی
 مدد قیامت. هونم [هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ] اور سزک البسه کن، اور تون [وَأَنْتُمْ
 لِبَاسٌ لَهُنَّ] سزه اورده البسه سی، اور نوی سید. — بور استعاره بلیغده. نصیب
 ایدیه جک اولورده یعنی سوادور: ایکی نقطه نظرده بوییه بر یکیزک البسه سناپ سنده کنده: بر
 طرفده البسه کجی بیدیر کنده صایر سکن، دیکر جهته البسه کجی بیلیر اورغسی، صوغوره و صیافنده
 نور و سی کجی بیدیر کنده دیکر یک هائی سزاید، عفتی محافظه، فحورده دقایق الیه، آرا زده بوییه بر
 اقتدار و مددیت وارده. [عِلَّمَ اللَّهُ] الله معلوم که [أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
 أَنْفُسَكُمْ] بوند اول محضه سز کنده خیان ایدیه بوییه ریکن، او مددیت لوی بیدیه صبر
 ایدیه بوییه، نفس دیزی تقیص ثواب و توبه مقام سدرده بیدیه کنده خنده ظلم ایدیه بوییه ریکن.
 [قَاتَبَ عَلَيْكُمْ] بنامیه الله سزه عطف نظر ایدیه، توبه کند قبول [وَعَفَى عَنْكُمْ]
 سزده ارده کجوسی رفت کناهنی مضاویه بیلیر [قَالَتِ] سمد [بِأَشْرَوْهِنَّ]
 اورده با سزده بولوند [وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ] والله سزک ایدیه سزده بوییه

تقدیر ایندکی، لوح محفوظه نقشه ایندکی ذریع طلب ایدک. دیگر بر معنی اید : اللہک شروع قید یعنی
موضع تاسی طلب ایدک. ارجو معنی بر معنی اید : فذریعہ کجی سنی آرایدک.

باشت، بشه بشه به کلام یعنی جیسلمه دردی در عیہ طوقه فقدر. بر مناسبتہ جماعه
اطلاعه ارنو که بر راره مراد بر اولد یعنی منفوعه علمیدر. استو "باشروا" ارنیک "کلوا"
کبی اباحه اجمو اولد یعنی ره منفوعه علمیدر. یعنی با سترده بولندز دیک مجامعت اید به بیلرکت، منوع
رکندز ریکدر. بوندک عقبه "وابتغوا ما کتب الله لکم" شوقی کوسند بوی که با سترده بقد اولد
اولی، مجرد فضا شدون نقیب ایدر ملیدر. ذریع افسه شورتک در شریعت نظامک حاکمی تامل
و بقای نوعدر. ساره فضا شدون رکدر. بر "وابتغوا" ارنیک عزله نه نھی اولد یعنی ده سونمسه
ایده ده مفعول ابتغوا اولاده "ما" صریح اولد ارنیکه فطری رکدر. انچه امارتیده دخی سفار اولد یعنی
اوزره کرافقه اشارتیده در خالی فالرمان.

ماملی اور درج کجیسی اور مجد با سترده بوندک [وکلوا واشربوا] دیک ایدک
[حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ] تاسیاه ایلکده بیاض
ایلک سزه تبیه ایدر بخر بر بونر مدول و باعدر. فقط باکسه اهدا بایک، هائی بیاض ایلک
بیلرکت؟ [مِنَ الْفَجْرِ] فجرده اولاده، فجر صارتدر بر جز و بولنا به بیاض ایلک — یعنی
صاحله به منفوعه سوکوفیه، تا آن یی ایلک کبی آغاز فجر به قدر، بوی کجی بونره مازدینت واردر. اما
وقتی صاحبک بر بیاض ایلکی ظهور ایدر هکی آذر. بر راره "حتی" نیک مابعد مابعدده —
تعبیر ایلکده میل — غایه مضایره داخل اولد یعنی اجمو به خط ایلکده تبیه ایندکی زمان اساک
باشد مسه بونمدر فرزند. مشکون اولور به یرک سجده، بیره فضا لازم کلز. چونکه
تبیه علم بقیه رکدر.

استو "مِنَ الْفَجْرِ" قیدیک صوکره دره نازل اولد یعنی رایت ایلکدر. شوکر که بوند اول
بعضی کجی بر بیاض ایلک الیه دبونر بر بوند سیمایه فجرده اساک یا یازار مسه

اول فجر در آخر نماز و قدر اسان تا سه بار در وقت صومک معانی شریعی بر تفصیل و بولا منفذ
بیانات داده شده معانی لغوی و نظم اول و بعد در شرحیه الیه اسان لغوی و بر نوع مخصوصه
برخورده وقت اسان صیاحه . «اتموا الصیام» صیام یعنی اقتضا ایندگی «ثم» بوقت نماز
اول بیدار گشتی گویند . عبارت بر فعل اختیار از فردی جسته اراده دیک اول و بینه مقارنتی و هندی
ایجابند بر لغت یعنی «انما الاعمال بالنیات» حدیث شریفی موجب قواعد عمومی شریعه در اول لغت معلوم
بنام عمیه از درجک فرضی اوید : وقت ، نیت ، اساکه . برایت موجب وقت صوم ، طلوع فجر در
غروب شمس در چهار شریعه . طلوع شمس در غروب شمس قدر اول و چهار عرفی و یا نجومی و کله . نیت در
اکثر چهاره اول و رمضان اول و لازم . لکن اسان اول و آخریه قدر بوده چهاره تماماً بوقت
فرضه . خط ایضاً ظهور در اعتبار اسان بزمانه از روح صحیح اطلاق . کجاست اول و آخریه قدر
صبح جزئی وقت صوم و کله . بوزه و فطر اتم صیاحه . بعضی کیمه در فجر در طلوع شمس قدر صیاح
وقت چهار شریعه داخل اول و بقی غروب و نیز بلفظ قدر یعنی اقسام وقت در قیاساً کوز و وزن
مقدور اولی لازم حکم بکنه و حق بیدار طو غریبه قدر اسان در اتم اقتضای بکنه ز الصب
اول و سه دره بوقیاسی فاسد . زیرا اول چهاره «من الفجر» بوزن و سه صوره تمام «الی الیل» ای
نهایت در کله . غروب شمس در صوره شریعه فطر اتم و چهاره اتم در اقسام اول و بقی عرفی
گردد . و براره نماینده نمایان داخل اول و بقی احتمالی بوند . بونی صیاحه قیاس اتم و بقی تبدیل
ایده دیگر . ذاتاً سبب نزد در اتم و بقی اتم در اتم و بقی اتم در اتم و بقی اتم در اتم و بقی اتم در اتم
داخل اول و بقی زمانه سابقه بید داخل و کله . معانی جعفریه در بکنه بکنه بکنه بکنه بکنه بکنه
انظرا اتم . «ثم اتموا الصیام الی الیل» امریه وقت اتم و صیاحه لفظ معانی در اسان دیک
اول و بقی سلاطه اول و سه صیاحه شریعه اسان لغوی معانی بقی بر تفصیل اول و بقی و ظاهر و باطن
بوده معانی صوم در سه بونی نزدی اتم و بقی . مثلاً سلاطه صیاحه بکنه ، نیمه دره ، مثلاً بکنه
اسان ، کوز صیاحه شریعه بکنه ، با تفصیل اسان ، قول اول و صیاحه استماع سلاطه اسان الخ...

اوله یعنی کبی نفس صومئ نسیات و شهادتده اسان فیکه صومی حب زیاده اسان ، روح صومی نفسم
ولذا از آفرینده اسان ، سرک صومی الله به غیرینی شهادتده اسانکه . انما امری بقره بقره دلالت
ایدیه ده لیسری وجوب فریقده اوله یعنی ارماء ایدیه من .

ما قبلنده با لحاظه اکل و شرب و بپاشنده بحث ایلده اولسی قرینه سیده فرموده اولده اسان بقره
و بقره لیسری اولده شهادتده بقره باطنه حکمی هائز اولده داخلنی اسانکه که بقره غلبه ببقایان برده .
ساعتی خوب و فضیلت قبلنده زاراب صوم زار . بومورته صوم سلاویه کیم بر رفته خارج طرولش
و با شفه زمانه هلا و بپاش اولده شهادت . صیام کیم بر زارده جدول قبائسه اولدیفنده ای مسلمان کوزورک
اوروج لوققه برابر کیم بری بوزورک بابا بیلیرکنز ، فقط [وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ
فِي الْمَسَاجِدِ] سز سجد کرده اعتکاف حالده ایکنه نه کیم نه کوزورک فاریند کیمه اصله مباشرته
بر لوقمایکنز — لغته اعتکاف بریده حبس نفس ابرک طوری بقره مکرر . سز عاده بر سجدده
اعتکاف بنیده مکت اتمکر . بوراره کی مساجد قیدی ایسته بر صفائی تعبیه ایدر . با شفه بر قید بوقارینی
ایموره بر مکت بر ساعت دخی اولده اعتکاف شرعی بولنه بدیه جک کیم کوزورک . امام محمد طاهر روایت
بویورده . بومورته اعتکافده صوم شرط اولمه لازم کلیر . بورا نافه اعتکاف دینلیر که اور و حلی
اور و جنب صحیح اولور . فقط اینکه سیاقه با قبلیه اعتکافده صیام سندیم اولدیفنی اکل و شپیر .
زیرا « لَا تَبَاشِرُوهُنَّ » نهی لیده صیامده کی اباضه باشدت هکمی مخصوص بوقعه اولدیف اعتکافده مکت
شرط اولدیفنه و بار عید سز اعتکافده بر کوزورک اولدیفنه دلاله ایدر که بورا اصل اعتکافده عید .
« لَا اِعْتِكَافَ إِلَّا بِالْصَّوْمِ » حدیثی ده بونی سوزورده . امام غزالی بوقعه بخنده سجد جامعه اولدیف حلی
ولایت بسده وقت نماز قیلانده بر سجدده ماعدا سنده صحیح اولدیفنی رویدر . « لَا اِعْتِكَافَ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ
الْجَامِعِ » حدیث شریفی بر صیحه سجد کالنه صدوف دیکدر . آنجه فاریند ایموره اولدیفنه کی مساجد بر با شفه
اعتکاف جبار اولان ، علیه الصلوة والسلام منع یوردر . اعتکاف ، صلوة و یا سجد زار ایدر واجب
اولور . رمضانده مساجد ایموره یعنی بکر بسنده مکرره کی کوزورده سنت مکرره در . ساعتی سجد .

حاکم دنیا می یافند سقده نمند بر اینست که علم فقده بودند و سود ریفه فاعده روی ستبار داشتند.
 [كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ] کرد و بر سزا الله انفسه شریع انبیه
 اعطاه دولت ابره جک ایندی بریده بنیه بلوغ اید بنیه ابره [لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ] که
 نور و نه بیلیند، او در و نه ایستنه مخالفه صافینوب نظر و قایه ربانیه او سوزد.
 متحدی او سوزند، بر صایای کونکره اور و صبری المال و انعام انیکده و الله و حدود و ممنوعه
 یافند سقده نریه سی الدقه صکره سزیه «کلوا» ساعده نه عورت ایدرک، بایرام بایرف
 یوب ایجه جلیکن، یریک، فقط :

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ
 لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ •

مال شریفی

برده آراکرده مال دین باطل سببه یریک، ناسک اسوالذنه برسنی بیدیه کناه ابریک
 اجموده ار مالری مالکده صافینوبیک •

برایت یک برون بر اساس حقوقی و اجتماعی می تقمندر. برادر بر حیات اجتماعی ناسبند
 سببند که بولا رعایت ابره ناساند بقیه محکوم سینه تعلیم نفس ابرک سعادته یا شایر و مالک
 یخه غدریه دوشنزر. انجمنه بونی مجموعه تفسیر اید بهیک اور و جی کوی تفسیر نفس ابره جک مبارک
 قدری بیکه و اونی مسده صورت ادا اید رب نفوس مطمئنه مقامی امر از ایامه سکه اولور. بولا شایه
 برایت، صوم ایندی تعقیب اتمند سوزد که :

و تَرْتَدُّ بِهِنَّ نَفَقَتَهُ [وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ]

بر برگشتن مال در حق آن زن به بل صورتی، بواسطه شروع بربوبی — مالک حرام اوست یا عینیه
بر معنای و یا جهت آنست که طریقیست. اولی قسم: اموال اصولی یا معنای و یا بانی
و یا حیواناتند. معنای اجزای ضرری. بنامیه زهری بی عینیه ضرر و عینیه یا شقه بر وجه
حرام اطلاق. بنامیه ده حیاتی و معنی و یا عینیه از آنرا بر وجه ماعنای حرام اطلاق. نزول حیاتی
اولی، زهری، نزول صحت اولی و قتل غیره فواید و در. نزول عقد اولی و در. حیوانات کلبه: بزیر ماکول و غیر ماکول مقسم. اکلی صلا اولی و ده ذبح شرعی این ذبح اید که
صلی اولی، ذبح اولی و ده جمیع اجزای صلا و در. فرت و درم و در که تفصیل و در.
اکتفی قسم: اثباتیه عینیه و صلا و حرام اولی. ایدی بر مالی الیه یا غیر اختیار بر سببه
اولی: از آن کی. و یا خور اولی اختیار اولی، بوره یا مالکند یا خور اولی: احراز کی.
و یا مالکند یا خور اولی، بوره یا خور اولی و یا رضای اید. فرت آنست که یا عینیه و صلا
سفوف و طریقی الیه، غنائم کی. و یا اخذ استوفانیه طریقی الیه، زکات و انتفاع
ایزاع زکاتی و نفقات واجب کی. رضای اید آنست که یا عینیه یا عینیه، بیع، رهن، اجرت کی
و یا بلا عینیه الیه، رهن و صحت کی. بر صورت آنست که اثباتیه یا عینیه الیه قسم صلا اولی و تفصیل
کتب فقهیه در.

و تَرْتَدُّنَّ، رضای کنونی زن از زن و کند او را مالی بیه بکند از مالی یا انتفاع نفس
ایده نماند، صورتی و شقه رینه مالی بیه عینیه، اید که زن کند و کند؟ الیه بوند یا
اما صلا بکند. صاقیه مقصد بیه [وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّاءِ لِيَأْكُلُوا فَرِيقًا
مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ] بر بورد و ناسک اموالند بر قسمی کلاه اید، کلاه اید بیه بکند
بیه مالک بزه مالکده، مکتوبه و در بیه، خلع اموالند بیه بجه مالکده، مکتوبه
انتساب بیه، رهن و بیه [وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ] یعنی بوند بیه یا بیه —

مسائل آن در بر یک زن مالیه و موقوفه ای رعایت اید که یا بیک مقدار و تقاضای موقوفه
 زاعه باری اوله همه ویشی محاکمه کرده و در سوره جلع شریف فاسده دره صافینیه کن حاکمه، مکتوبه
 بر بورد المکتوبه قور تلو رسکن و هر فصله محاکمه در سیکر زمانه کن حاکمی و کریم بر یک زن نزد برات
 شار لا تامله، رتوت کبی اسباب باطله به اقتضای الزامه اوغرا نماز کن حاکم یک زن بوزامسه، فکمه
 سیدیه ویرمه، مکتوبه به یک زن زن مالیه ویرمه، ویرمه سیدیه اولو رسکن، حتی محاکمه دره لکنه حکم
 ویرمه اوله سیدیه مجور بوز طولای کن یک زن صفی صافینیه کن، حقیقت حقی کوزه تمیلکن، زیات
 حکم و مکتوبی تا کل عدیه فلفله مالیه کن امجور حکومه نوسل و انتسابه صافینیه کن حکومکن
 بر کسیر، مکتوبه آتار، وظیفه لر عقیده کور و کور، عباد الله ایسی مجور سیدیه ایسی، مکتوبه
 سیدیه، مسعود بر حیات یا شارکن . . .

باطل، لفته زائل یعنی وجوده طوریانه، معدوم اوله در یکور، بار عمیه «بالباطل»
 بود بره، مکتوبه، بلا سبب حقیقی، شایانه اعتبار بر سبب شروع اولفتیه در یک اولو، مکتوبه
 مال یک فافیتسه بنده فنا فکدر با سیدیه، بوز صافینیه زبیه ربنه نک ال حکم بر بنیه و طوبی
 اولو فی بر آینه صیام اندر بنی تعقیب انیمه سیدیه آتار سیدیه .

روایت اولو فکدر که عبدالله حضرتی امرؤ القیس کنده بر نقطه اید دعوی انیمه اید و بنیه
 بر قوی، بار عمیه رسول الله امرؤ القیس خلیفه قرار دیردی، اورده همه انیمه ایسه دی، در حال عمیه الصلا
 و السلام «ان الذین یشترون بعهد الله وایمانهم ثمناً قليلاً» آیتی اوقوری، اوقوری امرؤ القیس کنده
 جلیس دی و مذکور ارضی بی عبدالله تسلیم آیدی، بوند اوز زینه اسجو «ولا تأکلوا» آیتی نازل اولو .
 برده مکتوبه سیکه آیتی فکرم حکاکه اولیه کاکلوری، رسول الله جور دی که : «به ده زن کبی بر بشم،
 سزایه بطا حکاکه اولو امجور ککیو رسکن، اولو سیدیه که بر سکر جفتی رکنه آسیده فاره اید، به ده
 دیکر دیکه کوره حکم ایدیم، بار عمیه هر کیم که لکنه فاره شده مکتوبه بر بنی حکم ایدیم اولو بر آنسه
 بار عمیه حکم انیمه اولو رس «بوند اوز زینه طرفیه ایسی ره افندو دیر و هر دی «بنم حکم اوقور استماع

اولسوه « دیری ، رسول الله ده » هاید باقیکن ، آراشدیرین ، موکره قرعه آیدن ، بعده بربریزده
 همدلا شینک « جور ری .

نابرتاریده قبله سئله سی ناسبتده همه داروسوز کیمسه وطرافنده مبت ایلسه اید ، ونفق
 لغوز مؤنذ اجموده موافع زائل اولماسه بولندیفنده احکام مجده بیانه نوبت کلمسه اید . شمد
 صیامک فرزند موکره بنام اسلامک بشجی اولاده جم احکامه کلیمک صده سی کلمسه ایدره بوفضوصده
 بعضی استحضارده دها احتیاج برنماسی دیوخلک وقت وزماند ایدره عداقه دار اولسی مسیده شرعاً بر
 مفاصل زمانی تعینی تقضای حکمت و مصلحت اولدیفنده صیام و فطر اجموده سئورد سئور سئله سی ناسبتده
 برجهنده تتر ، دیکر جهته ترطفه اولوه وعیه زمانده باسکی باشنه برقانوده تریه اولوه به دیکر مهم
 مضامین ده محتوی بولنده جور یلورکه :

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجُّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ
 تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِمَّنْ اَتَقَى وَاتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا
 اللَّهَ اَعْلَٰكُمْ تَقْلَحُونَ •

تأشیرینی

ط همدلا درده صور دیور ، اوز ، ری : انشده جم اجمیه ده وقت اولور بر ،
 بونقده برابر ابر کینلک اولره آرقه لرزده کلمن لره کله ، ولله ایدره نور دنازه ، اولره فایوریزده
 کبیه والده نور دنازه که فلاح بولر سکن •

اهو ، همدلا جمعیه . همدول ، قرآن انشاده ایدک کوروزنکی صده ده کی حالیه . « اول

حال القمر حین پراه الناس . . . بر تفریق آنکه شبی که همدل کلمه سی رویت سفاسی میمند . چون
 کور و سی از ریه ها بفریدند و طولانی بر اسم این نسیم ایردای بیاید و نسیم . زیرا بومارده نك
 اساس سفاسی سی بر ستمند که سافزده (ای) سی ده بر طوافند . بنا بر عملیه ^{هفت} ناقابل رویت
 اولاد حقیقت اولاد و همدل دینند . سترک اولاد از ایکی کیم همدل ناسی آید . زیرا ایلك
 کوروشی بومرورده برنده اولاد . صوکره قرنامنی آید . ابوالهثیم ریشد که : قره اول شهر دن
 ایکی کیم ، كذلك آخر شهر ده ایکی کیم همدل دینند ، آراسته ده قرسمه اولاد . سواقت ، وقتیه
 میقاتیک جمعید . و عد میعاد کبی . وقت ، برابر بحسب مفروضه اولاد زماند . زمانه ، مانی بر ،
 حاله ، استقبال مقسوم اولاد ستر . مدت مطلقه ده حرکت همدل اندازید . میقات ، مطلقه میسه
 سفاسه ده کلیر که افاقینده احوال کیمس جائز اولیایه سلطان دیند اولاد احوال میقاتی بومرورده .
 بنا بر عملیه لفظ ستر . مع ثانی سواقت احوال ، سلطان دیند اولاد برابر بومرورده وصول ، احوال زمانه و هویت
 کور سترک اعتبارید بر عمود وقتیه و اولاد بیلیر . میقات ، نشانه وقت دیند تفریق ایردای سترک
 اولی ده مکنند .

یا محمد ! شد رفاه ناسبتد [یَسْكُنُونَكَ عَنِ الْآهْلِ] سلطان همدل دن
 صوارر ، با نور صوکره و نور . - ابه عباس ، فواره ، ربع واره نك نقله کور مسامینده بفرید
 " همدل کمانده ، کالده شمه خالفتند فاره می نه ؟ " اولدیننی صوکره و رویت اولدند که بونی
 انصار ده معاز به جبل ایر ثقلیه به غنم " یا رسول الله بونه حاله ؟ همدل ایلك کبی انچه ملک بلیر سور ،
 صوکره آرتور ، فواره و نور ، صوکره ده آسیده آسیده ابتدائی مالده جوع ایردور . " دیند صوکره و نور .
 بوند با سفته نه رویت اولدینور که :

۱ - جاهلیه دورده بار ملک بر شیه بنت ایرده زور کلیرده اوینه قابوسنده کیردن
 آرتور سنده کیرده و نام بر سینه بویله فالیرده .

۲ - انصار ده بر سنی عمره بار کلیر وقت سمار ایر آزاریه بر حال سو نماز لر و بوند

صافینہ، زحمت کیر لرسہ۔ بنا علیہ احرام کیر رکھنہ سارہ مہرم برہا جندی دارہ نودہ، باغہ
 ہادیہ فایہ نڈہ کیر لرسہ رہ صاحب بنا اولادہ اصل مدہ نڈیک صید نڈہ بدو لیک رہ لہ
 اورادہ کیر جیفار ویا آرتہ رہ برردیوانہ آثار، نمایہ آسارہ، ہادیہ خلقی اولادہ لہ ویر
 ہادیہ لریک آرتہ لریک طولانی لرسہ و بوعادت جالہی بی "بتہ" مایہ لرسہ۔

۲ - اصل جالہی احرام کیر رکھنہ زمانہ اورینک ویا ہادیہ لریک آرتہ لریک رہ لہ لہ
 اورادہ کیر جیفار لرسہ۔ آنجہ صامت دینہ لریک طولانی "حس" دینہ قیلہ لہ، یعنی زریہ
 کسانہ، خزائہ، ثقیف، حشم، بنوعارہ بہ صقصہ، بنو نضر بہ عارہ احرام اتہ لریک زمانہ
 ریانتہ سنت دعواسیدہ اورینہ کیر لریک، ہادیہ رکہ لکھ لریک، تہہ یاغی دکنی لریک رہ لہ۔ برکوبہ
 رسولانہ احرام کیر لرسہ، بردہ اہرامی برسی دارہ، رسولانہ احرام یہ خراب برسانہ فایہ نڈہ
 کیر لرسہ، ارارام رہ کوروب آرتہ سنہ رکہ، لکھ قیلہ دینہ، اورہ بخورہ بہ سورہ،
 "سہ اہرامی اورینک مالہ فایہ رکہ کیر لریک" بوسد، ارارام طورہ رہ "بارسول! بہ
 سف دار سارکہ رضی م، سہ کیر لریک بہ رہ کیر لریک" دینہ۔ ایتہ سوال نہ کورایہ برابر بو
 ہادیہ لریک بری بواندہ نزولہ سب ارسہ، بوعارہ، بوسد، بوسد، بوسد، بوسد، بوسد، بوسد،
 [قل] بر سوالہ ہوا باریک: [ہی مَوَاقِیْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ] اور ہادیہ
 انسانہ بخورہ وچ بخورہ بفاخرہ، وقت عملہ لریک۔ انڈر دتہ محتاج اولادہ ایتہ لریک
 ویا خاصہ وچ دکنی بوزلہ نصیہ ایرکہ بوسنی "وقدرہ منازل لتعلموا عدد السنین والحنا"
 "وجعلنا الليل والنهار ايتين فحونا اية الليل وجعلنا اية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم
 ولتعلموا عدد السنين والحساب" ایتہ رہ رہ آریہ بایہ سورہ لریک۔ ایضی:
 سورہ ایلہ زمانہ تقدیرہ یعنی ایلہ برقیاس زمانہ آتماز ایلہ سندہ برقیاس نافع انسانہ
 وارہ کہ بوزلہ برقیاس دینی برقیاس دینی رہ۔ دینی اولادہ:

۱ - "شہر رمضان الذی انزل فیہ القرآن۔"

۲ - ج «الحج اشهر معلومات»

۳ - عن وفات «يترجمون بانفسهن اربعة اشهر وعشرا» ، عن اياس «فقدتهن

ثلاثة اشهر» -

۴ - اوقات سقوطه في الارض ووصول ابره معلوم اوله بيله جك برصيام سدر ب.

دنبود اولاندرده در ايات ، اجازات ، مواعيد ، مدت حمل و رضاع و سائر كچي يك ميوند.

ايام راجزاي ايام اولاده سفلر ايجيه اوقات صلايه اولدغي كچي كونك دغي بر بيفات اولدغي شيه

برمه ايره يك ميوند ايلر ايجيه اي حسابي الزمه . و تحولات قريه خلقة بو مفوضه و ضيفت شيه

زمايه وقت حسابنه اوري شيه و محوم ايجيه قولايه . اي خلقة سفلر بر اهدنياس اولايه .

سكان جرمنده بر تحول كور و ليكنده طولاي ارضه نظراً لطالعه كچي اختلافاتي در جبر او زنده كچي

انتقالاتي امور خفيه ده اولفده شد شيه نه مناسب اولدغي كچي نه شيه ده سفلر بر بيفاس فله

دكل ، نهايت فصول اربعيه و بانفس نه نظراً اعتباري دغي بر جز بيفاس در . حال بركه آن زيعلز

لفظه زن دغي حقيقه مقياس در . ريانك هر طرفنده لفظه هانك و صرفي ده بو مقياسات

فطر ليكنده ناسيد . نجات اي ، كچوري اعتباري كوره سلبينه ده **بانه** بر عدا في حازر در . و بولا

بار كوناك اسملر عموينه بولا نظيره اولنه ده يدي اولد . ايتنه مانع بدي نقطه نظر زن

تحولات قرن حاكم فله ده وقت حسابي ايجيه بويد بر بيفات اولفده . بونكه ايجيه نه شيه

هاسبذه اوبدر در صورتيك اولسود بر اي هاسبذه بعبوديت واردر كچي بولا تابع اولسود انسوده حقيقته

زياده نولهات و اعتباره صايحه اعتباري دير . بوندره باشقه قرن جرمنده هر كوره سفلر اولد

بر تحولات اجرام سماويه نكه دغي معدومه تغير و قابل محو اولد بيله جكنه بر مثال باهر تشكيل ايتسي

اعتباري قدرت و **انف** الهيه نكه ايات كبر اسنده اولاده خلقت سمات ايجيه قر ، سفلرينده

باشقه ان بيل انسوده بيله رب العالمينه اراده سني اهل ناسه بر ايت منازده و او ط عبوديت ايله

ايجيه وقت تعيينه دلالت ايره جك بر علامت بانه اولدغيده ده سفلر بوقدر . «تبارك الذي

جعل في السماء بروجاً وجعل فيها سراجاً وقمراً منيراً « بقره بومعانی « هي موافقة للناس »
جوابه اجمالاً بلیسه و بسیار مکرره صدر بحثه بیه اجموده بالخاصه « والحج » بقدره ذکر
اولی نفس و سوال مذکوره بر صورتی بر جواب حکمت و بلیسی ارایه شد .

بوسوال این اسباب عادی ، علم نجوم بوجهی اسباب فکریه بیاقی قصد این قدر رضی بولنه ^{جمله}
صورته بر جوابی سوبه دشونی ده عسره بات : [وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا]
بویکله برابر ، بر وجهی ریشه فصلت ، اوله آفریننده ، صیغه نکرده کلمه رطوره . — بو
افاده نکه بر معنای اقیسی ، برده معنای نایسی دارد . حقیقی اعتباریه : الصواب علیک نکه
اعلامه باین قدری بومعانی بکلمه عبارت اوله اینی کبی معنای نایسی اعتباریه رسول الله علم نجوم
سوالی صورته ، حکمت و اعطای الهی بیا به و تبلیغ اجموده بحث بورد و لسه اوله بجهی حاشا بر بجم
دشانی بر نجوم کنایه برینه فومیه و علوم عامه بیا معنی بون مطالبی بفریده بجموده اینست رنده
باشند و بیکله که اینده بوبه رنده باشد بفریده ابراهیم . بر وجهی بوبه بکلمه رطوره .
[وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آتَى] الصواب بجموده معنی اوله ، فرودنازه . یعنی برقراریه « لیس البر
ان تولوا وجوهکم » آیتده « وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ » الی
« واولئک هم المتقون » بیه اوصافی بیا به اوله نایسه کیمه در . از جمله بفریده آفریننده رنده
بسانده فایزنده کیمه بوبه کیمه کیمه در . بونی بلیه [وَآتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَوْبَابِهَا]
اوله فایزنده کلمه . اینده طوره بوبه ، وجهی بفریده بکلمه بجموده ، بوبه
صورته ده هالکزی بکلمه ، مالا یعنی ابراهیم اسمایک ، بر جواب و برابر جامع الظلم بفریده
تکلمه فواید بکلمه کوبه اوله ده بجموده تحول بکلمه اسباب فکریه صورته ده و از جمله . اوله
فومکله عادت بجموده اوله بجموده از الیه فواید رنده و اوله اسبابی
صورده [وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] فلاح بوبه از اجموده ده الله بفریده
وبالاده کی اوصاف انقادی انساب بکلمه و فایزنده کیمه و شوری بکلمه :

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُعْتَدِينَ • وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ
 وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلَوكُمْ
 فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ • فَإِنْ انْتَهَوْا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ • وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلدِّينِ اللَّهُ
 فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ • الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
 وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ غَتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا غَتَدَى
 عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ • وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ •

بَابُ شَرِيفِي

نور دنك ده سزه قتال ابرله في سبيل الله يا ايديك ، فقط حقن نعره ابريدك ، ميون
 الله حقن نعره ابريد سوز • داويزي سزه ده يافا لارس كن تولدورك و سزي جيفار كن
 برده اويزي جيفارك ، اوقته قتله به اشدر ، يالكز مسجد حرام يانده اويزي سزه قتال ايند كبه
 سزه اويزه قتال ابريدك ، فقط سزي تولدوركه قالقيس لارس لهامه اويزي تولدورك ، كازرك
 جزاي بريدور • آرتنه سركده داز لير لارس شبه سركه الله غفور رحيم • لهم برقه
 قاطابوب ديه يالكز اللهك اولونجه به تدر اويزله جا ييشك ، داز لير لارس آرتنه مفسوت طاملره
 فارسيد • عرضي آي عرضي آي و بوند مرشد برب به فضا صدر ، او هالده كيم سزه تجاوز
 ايند به سزه اوله ايند بهي تجاوزك سلبه تجاوز ايرك ده ابردي كيم به الله مد نور قيهك و بيلك كه

الله تعالی را برابر - ● والله بولنده انفارماید - صرف دین - ده کندی اگر کند
نماید بر انما یک و کوزل عزت این ، چونکه الله کوزلک اینی سر - ●

باشد کی « وقاتلوا » آیتک مدینه ده ایله نازل اولاده آیت قتال اولدیفی و رسول^{الله}
از نامه مقاتله ایله مقاتله کف یارینده ده کف ایر بولنیفی و سوره برائه ده کی « وقاتلوا
الشُرکین کافه » دیمه عموماً اراد توخه به تدر بوبه یارینفی ربیع به انسی رضی الله عنهدن
مردیر . سملر اولکه زانفی رضی الله عنه قتالده منوع و لهره اولورده اولورده صبر و سوارده
مأسور ایریر . بلاضه قتال ایندیه بر منوعیت نسخ ایردی . کلمه قتال ایندیه ایی نوعدر جسمی
ساده مأذونیت و جواز افاده ایر . جسمی ده فعل و چهارن ار ایردن و جوب افاده ایر . بر آیت ایسه
ساره جه آیت قتال رطل ، ار قتال آیتدر . حضرت ابی بکر صدیق ، زهری و سعید به عبید کی بر فضلی ذراره
قتال مقصد نازل اولاده ایله آیت سرده اینارده کی « اذن للذین یقاتلون بانهم یغلبوا » آیت
اولدیفی ده مردیر . بنارعمیه ربیع رایتک مناسی بر « قاتلوا » آیتک ایله ار قتال آیت اولورده لازک
کلمه اکثر علماء تفسیر توی ده بور . بومر « فاعضوا و اضفخوا حتی یأتی الله بامر » آیتده
وعدایسه اولاده ارد . بر قتال امر ایردی رکه خاتم الانبیاء سبف و چهاره مأسور اوله هف
مقصد کتب سالفه ده دار اولاده وصف مخصوص ده جمیه انیس ، بر صورته معجزه الهیه مخصوصه ایردی .
بر آیتک مابعدیه و یا سوره برائه ده کی « وقاتلوا الشُرکین کافه » آیت ایله منسوخ اولوب اولدیفنده
اختلاف ایردی . اولکنک دشمن همچونه فارسی زانفی حربه نموده بر اراد ریفه طرفدار اولورده منسوخیتنه ،
برایه اعمده حربه رضی محمد بولنیفی اکلا یاندرده محاکمینه فائدر . کرم سوره برائه ایندیه برایه
فی سبیل الله اعمده حربه و تفرضی قتالک رضی شروع و ایجاب کوره واجب اولدیفنده اختلاف بوشه ده
مسئله اولای ارک الیوم منسوخی بوشه معمول بهمن اولدیفنی تعصیه اینکده در . بیفیدیزن مدینه ی ایله
سه العجز ندره اعتباراً « سیه » لر ترتیب و طرافه اعزاز امید کی و فقط بوزن صرف تأسیه نصفاط

و اساسه د اطرانده کی رکنه حال د وضعیت د کشف ابعوجه کوننده د لسه فزه نوللر د باقیه برشی
اولاد دینی و دشمن طرفه قتاله بشارت ایدله که حرب د قتال اری و بر لیکلی . حتی بره ، احمد ، اخزاب
و نام د کبره خنده محارب لریک له ضرورت د انفع ابعوجه یا یاسه حرب اولدینی و بوجمالک بر خلی زاده
روام ابتدای مقرر ایدره قتال مقرر ایلک و ادر اولاده ازمه و ادر الیه بالک د انفع عربه مخصوص
اولوب یغیری ^{رأیاً} اعمده حرب د نقرضه شرعاً و علماً الاطرافه یغیری یور دی ؟ یورته بوجصوصی اقتضای سیاست
تابع طونه روه موکوره کی ادر لریکی ایجاب کوره . نقرضه دینی ساعده اولدینی حاله د تطبیقی بولونکی کی رای
د سیاستی بر ائور دی ؟ حالی بوجبابه کی نفوس متاخره اساس اعتبار ایدنا سمیده . ؟ یورته بیین
د مومحیدر ؟ ایسته سله بودر . ربع و ایندک ظاهریه نظر انسوخ ، هفتت ای بکر و ایندک
ظاهریه نظر ادره محکم اولدینی آکد شیور . حال بوکه احتمال ثابت و استعمال مکمله ایله نسخی محکم ایلک
جائز او ^{قلمی} مقرر بر هیوه مغریه محکم اولدینه قائل لریکه بزده بولا طرفدارن . رغب دیرکه :
" اولاد مقرر رفوه ، ساره جبر د عطف و مجارله هغه ایدرا یاسه ، بعده قتاله ازمه د لسه ، موکوره
مقرر امتناع ایدره حرب د قتال ایدرا اولوننده که بوزر علماً الدیه جات مقتضای سیاست کوره و ادر اولون
امر لردر " الخ ...

بونقطه ادره ادر د بالیدک دینه اسلام مقرر ایکی مخالف فکر نشه ایتکده اولدینی کور و یور
برشی ^{رأیاً} اعمده حرب جوازی سله مقرر دینی وسیله امتحان ایدرن اسلامک مجاز و صرف قبیح
توتیلد انتشار ایتسه بوجیه بولندینی ادر ایتکد و علمی ، ادبی ، حقوقی ، اخلاقی ، اجتماعی مسئله
ثبت اولاده نفوز مغربیسی انظار ایتکد ایسته بودر . بونکر اولد اسلامیه دیک علمی قوت و مقادیر
امطانی کورده کلرنده طو لای اسلامک بصیرت بر دینه کور د لسه اولاده انتشار و مجزه دینی صرف قبیح قوت
استفاد ایدرن ادنی فریبنا نوره تفصیله می بر بولده و ورمه ایسته به اسکی فریبنا نرن بقیه
نسب ایتد . حال بوکه بوزر بونقرضه ایدر کنی د عوالمی ایکی جهته د نقضه ایتکده د لردر . زیرا
بر طرفه فریبنا نوره ادرینه مخالف اولد روه اصل صلیب دوزنده بر فریبنا نرن و لیه سله و مجازده

حاله بیکر. دیگر طرفه ده علم الاطلاعه عربی و به فکرینه مغایه کونند مکه لهم کند یزنی لهم ده
 منسوب اول قدری کتب سالفه الهیه فی کذب ائمه و عینه زمانه بونکه خانم الانبیا که چهار ایه
 مأمور اوله بعضی مقصد که کتب سالفه بجزاتی کینار ملک ایسته شد در. اسلامک فی حمله انتسابی
 اولی ارمای نارینه و احطام اسلام قاضی بختاند. حقیقت سوهیت سرفه ایسته در: «ان الله
 یزغ بالسيف ما لا یزغ بالقران = الله تعالی فرماید که دفع ائمه حکمی بعضی نفاق قدری قلیح ایه دفع
 ابر. « اوله علمیه و عقلیه، سوز آلهایه، علم حریست ایه، انسانی اولاد اجموز. بوزنی طایفه
 و فرست بولدی زمانه له بعضی و له نوع مقدساتی چینه به و چینه ملک اجموز منقب اولاد منع فساد
 انجوه سلف اید مکه اولور. بونکه اجموز حد زنده ای برسی اولایه عرب، علم عقل، نصیح و ابرار
 و بیکه به به و بحد و شهنشورده، غرض در طوفانه بویون بویون فتنه لره نظر الهی در اولور.
 و بوضوح به به مسه انسانی انتساب ایه ده ایمانه کوره و زانفی و ایمانه کوره تعویض حربه کیریمک به
 وظیفه دینه و سخته بل اولور. بولدی اولی اجموز ده بونکه انجوه فی سبیل الله، هو بولنده، هو
 او فرزند یا ایلی و بونکه حرکت ایلی لازم کلید. چونکه با سخته مقصد نقیب ایزد دفع فتنه دست
 دها بون فتنه را اهدان ایدر. ظلم بویون ملک ترویج ظلم اولدی و قوت اجماع دبانته مخالف اولدی
 کی هو و غیره نصیمه جایشما هو ده فکر دینی مخالف در. فتنه لره هم با صبر طای لهم اکنه کلیمید.
 هو و غیره موافقی از الایله ای زمانه اسلام له حاله عموم بونکه قوتار ده کوره حکمی بیکانه به
 دینه الهیه.

بولک مقابل ایتیمی قسم کلیمه: بونکه « دینه اسلامه عرب بالکمال حال تر انقبیه شروع قلنس،
 دانه مجبور بی اولاد فخر حربه جوان در برده مسه و اسلام سلاج ابر رکن سلاج نظریه سید و علم عقل
 فکر حق و بر دیک الهیت اید و قوه اقتضایه سی و لسانی ابر انتسابیست. « دیور و اسلام دانه
 ابر کی کوره و **نکته** فرماید که بونکه قتال اولر بیکه زانفی حربه محض اولدی حربه و قوه جوان اولدی
 ارمایه یور. بوزره او در بار و زیستانه لفظ نظر نه دها انجوه و دینه بونکه سیاسی نقیب ایه

یکی بعضی ارباب قلمک فکر کرده . بود ذات یک اصلاً بیلیر که هجوازه عربک حال زانفیه منفر اولسی
 بالنتیجه مدافع اطمینان ده سلبه سید . ایجابنده فطریه تقدم اتمک اجمیره رأساً تعرضه اید به بملک مقصد
 مردم اولاد را ثمارینه زنده اند یا مدافع تدریج ده مالک اوله مازر . بوابه مرد مدافع ده سلبه
 سادیر . بونر بونی بیلر طری اجمیره تحت استیلارینه اکثری سلمه ماده و معنای سادیر به تجرید اجمیره
 ظاهراً دیده سلام لنده کور دنور تلقینات ایدینه اسلام علیه نه ایجه بر تقیه یا میسه اولیور . اولیک
 سلمه نه فاشی ؟ چونکه سادع ارایور . دیور . بر یکیدر سلمه نه ای شی ؟ چونکه زن سلمی
 ارایور . دیور . و بویکی فکر بالنتیجه سلمه ک سلمه نه ای شی ؟ چونکه زن سلمی . یکی اولاد بونک
 فکر جدا انسانیت لنده بر فکر علمی طری ایدرک بوسایده نشر اسلام خدمت ایدرک جنابیل زوج
 و بالادیه کی نسخ سلمه سنی ممکنه نادرل اتمک هایشانه بعضی اسلام کورری ده ایشید یورز . بونر ده
 اوزر بتا الله نازل اولاد و منسوخ فی رایت اولانه محاربه ایدرک لکم مدافعیه مخیر و لکم غیر منسوخ
 اولر یعنی ارماینده کدی کبی مکر نازل اولاد و مدافعیه مخیر اولر یعنی فخر و منقوله علیه بولانه ایدر ده
 معکوس اولر ده صرف زانفی کونترک اینه یورر . مؤخر مقدم بانی و باناسخی اولو لازم کلرک
 مقدم مؤخر بانی و باناسخی ایسه کبی اداره کلام ایدر که بونر اسلام روح اعلیسی اولان
 هو و حقیقت فکر بی برانوب یا کلمه بر اید اجمیره خدمتی تریج اتمک دیکر . طوغری دینه اسلام
 اتمک اولر ده اعتباراً هو مدافع شروع اولر یعنی کبی عند الحاجه فی سبیل الله اولر ده هو تعرضه
 شروع . حتی ایجابنده بر وظیفه . و آنچه بومنی ایدر که بوا اتمک ارضوخ دکلر دینه بیلور .
 و استوفی سبیل الله قیدی لهر عربک کندر . بوساخفه ایدر که عرب و قتاله اصلاً هجوازه بیلر یورز . بونر ده
 طولا بیلر که آور دیا ایدرک در شوز کدی معنی ایدر تجارزی عربک دینه اسلامه بری یورز . دیمک جاز
 اوله بیلر . دینه فکر بینه سنائی اوله هجوه عرب ده نه مدافع نه مقدم . فی سبیل الله وارمیه او غرضه
 اولیانه فکر طاعت و محصه تقدی فرضیه اولاد . حال بونر اسلامه حال عربیه رضی عربی سخن
 قید بیلرک غایب خدمتده تقدی هرامر . بونر اجمیره تعرضه عربیه رضی رایت ایدسی لازم کلمه

و استیلایت

مفهوم عرب دارد. «و بونی تاریخ برینده ایلک اول دین اسلام تأسیس ایتلدی» «ولا تقدر ان الله لایحب
 المقتدین». باریکله دین اسلام صرف صلاح قوتیه انشا ایتسه بر تقدی ریندر دینک افتدای محله اولیفی
 کبی انشا اسلامده صلاحک لایح قدرتی یوندر دینک ده کتاب ونسته مخالف بر بالاده اولور. اسلام صرف
 صلاح قوتیه انشا ایتسه اوله ایری اوله صلاحی طو نامه الدن جزئی بر زمانه ایتسه نصل طویدونور دینک
 دکرالک. قیصرلک صلاحیه نصل غلبه اینه قدری ایتضاح ایتله مکه اولازدی، بو قطعاً کونستریکه
 ذات ربه و معجزات رسالت صلاحیه اول مستقلاً اجرای نفوذ ایردر بر عمل یکانه در. بو نظره بر فیهله
 صلاحیه اوله رده بالکن معنویات مجروره یه منحصر اوله ایری فخر رسالتک صلاح استعمال ایتسه و قرآنک
 قال اولردی ویرسنه لایح نوزدم اولازدی. بورد قطعاً کونستریکه اولر دینه صلاحک دینی بر موعهی
 دارد. «و بونه حقیقت» «ان الله یزع بالسیف ما لایزج بالقرآن» حدیث شریفده مندر جسد. روح و
 بونرک صدر دینی اولد ایتسه، ثانیاً تطبیق ایتلدی.

الرأی قبل شجاعة الشجعان

هو اول وهو المحل الثاني

رأیت اولد بقیه کوره هدیه سنه سی شکر یول الله زیارت کعبه ده منع ایتلدی و سنه اینه ده
 کله و مکملده اوج کوره قلمیه ایرلک شرطیه بر صلح ده عقد ایتلدی. ایشی سنه (هجرت ۷) یول
 بو صلح مو جینجه عمره فضا ایموره عورت ایتدکه سلاطین شکرلک عهد و فایتمه بکندنه ایشیه ایتلدی
 حرم شریفده دستر عارده محاربه ایتدی ده فوسه کورده سلاطین که بویات بونله اولرینه نازل اولد.
 بونرک احطام محمی بیانه سیاقنده وار اولسه بولونسی بونی سویه ونه تلوت مابعدینک ده برابر نوزونی
 سدر. بواندرک بوساتی صلاحیه ایرینجه آکل سلیله که بوقال و قتل اولردی قبله اسلامک صلاح
 احطام صلحک محافطه سی و فیه حجاب تأسیسه اسی نقطه نظرده رفیع موافق لزومنه میندر که بوندره
 حضرت ابی بکر رایتلک فوق معنای انشاء ایتلدی در. کلام مضای:

اوله قایدیه کیرن والله انقار ایرن. [وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ] الله یولنده کایر ده

ایک [الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ] اگر کسی که سزا با فضل قتال ایریور و باره بکند. - فی سبیل
مقاتله، الله بولنده، یعنی دبه عهد او نرند و صرف اعدا و کلمه الله ایچمه چهار دیکر. و بوقالت سر عینی
ایچمه «فی سبیل الله» اولمه او نرند بر همه نیک از دینی نافتند. مقاتله بای فضل الله ابتداء قال
ناباً مفعولیه صورت زده ظاهر اولدنی ایچمه «الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ» عرب قتل نفرضه دشمن فرزند دینی
استارایه مکنه مبنی بر امرن یا کلت مدافعه فی شروع فعلیه یعنی دیر زده طوری «واقلوهم حیث
ثقتوهم»، «واقلوهم حیث وجدتموهم»، «قاتلوا الذین یؤذونکم من الکفار»، «وقاتلوا
المشرکین کافة» امر ید منسوخ بولندنی بر وجه بالا نقل ایلمه ده «قاتلوا» دخی عینه باره اولدنی
ایچمه بونقطه ده بر شایه نفرمه بولند جفته برنی و یا هر ایکی بمر را عینه بیده شایه شایه
صل ایتمک لازم کلد. و بومعنی ایر با فضل مقاتله، نفرمه و مدافعه ده اعم اولور. نه کیم تفسیر ای صانع
«الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ» ظاهر ابتداء و یا مدافعه الموه ناجزه قتال دیکر. دیم نفرمه دیا تاننده
اعم اولدنی کوسندند. بر ده فعل مضارع استقبال ده مختلر. بومور زده «یقاتلونکم» قتاله
الهلک و تدری اولور ده حربایه جل خالده بولند دیک اولور. و بومعنی حضرت ابی بکر ده
دعوت به عبدالعزیز ده ردیدر. بونده اولکسی اولویت ثابت اولور. عموم مشرک دیا عموم مجاز لایم
کلت. اولکده محاصره دنا سیمه خارج قالد. ایچمینه بوندره کلد. نصب حرب ایتمیه و یا
جوبه، یرفانی، ناسند ده کی بولند کی اغلب احوال ده حرب ایتمک قدرتی حائر اولیلر خارج قالد.
بوندره قتال جاز اولان. او امر افیده ده دخی حال بویور. او حال ده بویای مبنی بیده مختل
اولده بویات ده منسوخ دکلر.

بومور زده مقاتله ایک [وَلَا تَقْتَدُوا] فقط ذکر قتاله دکر و بومور صدر اولده
ار رخی و نسبه اندکی صورتی بخاوند ایتمیه. نفرمه مفعولیه یا مایده، یعنی بویانده نصب
ایتمید و فاریند، صبیانه و طفالی، رهبانی، حرب زمانه و صفت و عجز نه ناشی اغلب احوال
نقلاً اصل قتال اولماقده بوندر مجراسته جاور اولانور ده اولدیر مکه فالقیده صوبه قدر ایری کتمیه

کذلك فنده شکر یا بایک ، یعنی اولی در یک کجایه بورتی ، نولانی رساله سنی سکه فاقها .
 — نه کیم صبیانه دنیای دامحاب صوامی قلده و كذلك شده رسول الله صهی انی انی انی
 ابراهیم . خلیفه رسول الله حضرت صدیق رضی تو مانده زی به ای سفیان مقوده عربی مقومه اولی
 باز دینی رسایا ره بوزی و كذلك شیخ فانی قلده و محمودی خیریه و یکله غیری بر غصه ایچون
 صغیر و قوی و سکه و سوده ایچا صی با فوه دایر صورت افشار ایچله نه می ایچدی . بویانده
 بعضی غریبه املا عرب غیری واصل اولی ده برده بر با صوره رضی نقدی جمله سده اولی نقدی سوده سده .
 بعضی ده بالاره ذکر اولی ده مقامه سفاسنه طولای بونقدی بی بانه نقره می ایچدی و بوسیل
 منوخته ده حکم ایچدی که بر یکله نولید . بنار علی منوخته دینامندک مفاسی بایه نقره
 علی الاضطرار نقدی کل انتضای حاله کوره سوده دیک اولی نقدی ادنومالید . حاصل بر سوال سوده
 نقدی ایچدی [اِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ] زیرا الله نقدی ایچدی سوز ، ادنی نوابه
 کل عقاب دایه کورده .

فی سبلاء مبارک [وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ] ادنی زده یا نالایک
 نولید ، کل دایم دیک ، ادنی نقره بنیه دیک بیک . بوی بایک [وَآخِرُ حَوْرٍ
 مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ] دنی هیقار نقدی برده یعنی نکرده ادنی هیقارک ، و نقدی
 ادنی الله نور تارک — بوراره بر افراج اری ، ارتمکینید . بور دنی نکرده ایچا بوزی
 کره قتل مرزانه نایچدی . نکره [وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ] نکره نکرده سوده ،
 رها انیدر . — زیرا قتل زحمت اولی جابوده کیر ، فتنه نگی دایم اری ، قتل انانی بالکر
 دینارده هیقاری ، فتنه ایبه هم دینارده اولی دور . بنار علی فتنه یه طول نقدی ایبه
 ادنی هیقاری ادنی نکرده دیک دیا اولی دیا هیقار دنی فتنه یه کندی با سکرینه بقیه البکر .
 الهوسریه ایچا اولی قاعده سی ده بوی دهمده مستقیم .

فتنه ، اصل نقدی فارسی فی القوی ایچدی نکرده نکرده . بوزی محنت و بوی صوفیه

مفسران استعمل کرده اند که بر راده بر مفسران در . یعنی رفته اند از اج کی انسانی عزای گرفته اند
 بعد از محنت قتل در رها نمیدر . نولود در رها نمیدر را دریم یک ، زیرا نولودی نمی اندرید چاک
 نولود در رها نمیدر . بر نظمک سیاتنه انانی رفته اند حقیقتا در **او** نولودی نمی اندرید
 فقه و محققان در رفته اند اثر و در . سکن ، نکر ، ارتداد ، هک حرمان الله ، آسایش
 عمومی بی اضلال ، رفته اند از اج لیب بر رفته در . نولود العیاذ بالله در نوب نولودی قتل اندرید
 اندر . الهذا ایرد نولود در بعضی ذات که سر طری طرفه کفره در در رفته اند بحیثه نغیب
 اولونیدر ، اندر . « ولا تقولوا لمن يقتل فی سبیل الله اموات بل حیاء » از الاهی بر صبی نولودی
 نوز و نوب باز نه خدا نبات ایریدر . بر صور نولود در بعضی صحابی سر طری قتل اندرید
 بوز مسلمان کوجه کینه ایری . ایته بوز بوز . « والفتنة اشد من القتل » در نوز نولودی ایریدر
 اصل در رفته سبی اجمال بوز در سه و مسلمان رفته ایته بحیثه فی سبیل الله یا نمازی و یا شهید در رفته نغیب
 قتلند . سب نزل خاص ایریدر . نولود مالهیت قته نک مالهیت قتل ایریدر مقایسه فی اناره ایریدر
 حاتم احمد .

معنی [وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتِلَوكُمْ فِيهِ]
 مسجد حرام باند ، که ایجه اولاد در سه قتال با سلاطین در سه اندر . قتال ایته یکند . که
 [فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ] اندر سه قتال ایریدر . بر یکی نولود در سه در سه در سه
 نولود ریدر [كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ] کافرین جزای بریدر . مرده ، کساف
 حلف عاثر فرایند . « وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ ... حَتَّى يَقَاتِلَوكُمْ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ » از نولود مسجد حرام باند در سه
 در سه بر یکی نولود در سه در سه در سه نولود ریدر . بوز نه اکلا سید که حرم کعبه و کلا سید ایجه
 نولود قتل جائز رکدر . ایته رقیفه بالذ افریدر . نقطه اولاد قتل بایا قتل اولود . فی مک
 ایجه بر قتل بایا حرم کعبه النجاری سه اولاد نه قتل جائز رکدر . حقیقتا بر سه در سه نولود
 « وَاذْجَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا » ، « وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا » . که حرم شریف ایجه قتل بایا

نولود در سه در سه در سه
 نولود در سه در سه در سه

اوراره قتل ایریه بیدر . برار مابقی مفسد . اعظم قرآنزه دریکه « قطار واحد ناسخ و منسوخ
برلنه بیجی . نسو شدوت و نظام تنزیه ده برایکی آیدک بر قطارده زوئی اسفار آیدکی و هندونه بقتل
موجود اولارینی جهتم « و اقلوهم حیث ثقتوهم » مابقی ناسخ اولابوب سیدیه اولرینی کی بونهی ده
« و اقلوهم » اریک عمومی ناسخ دکل مفسد اولور . صوکره بونهی ده صحیح برار ایریه منسوخ دکلر ، بکلر
کره « فاقتلوا المشرکین حیث وجدتموهم » ارد صوکره نازل اولرینده اختلاف یونس ده بوندک استو
« و لا تقتلوا عند المسجد الحرام » نهینه مرتب اولورده عملی مکه اولرینده کوره نسو دلائی یوقدر . ابیه عیسی
دابو شیخ خزاعی دابو صبره هفتا تنده روایت اولرینی اوزره فتح مکه کوفی علیه الصلوة والسلام ایراد یورینی
خطبه ده « ان ناس ! الله تعالی سعادان وارضی منهم ایدیکای کونه مکه ی محترم قیلدی و او بنده اول کیمسه
مدل قیلما دی ، بنده صوکره ده کیمسه مدل قیلنجه هفتدر . بطارده آنجه برکوندک بر ساعتده مدل قیلندن
وینه بوم قیامت قدر محترم اولدی « بوسندک بوسر ساعت ده سرکط طرفنده اوراره ایقاع قتل ایریلکی ساعت
دیکدر . و بوسیت شریف استو آیدکی نهی مقید حکم اولرینده دلالت ایری . بوط فارشی ربع دقتار دیک
بوط منسوخ دیکلری بجهت ده بر روایت اولرینی معلوم دکلر . کندی اجتهاد لری اولورده اوزره عقی ایریه بیدر .
الخ ... بر صورت بر حکم بایدر . نسخ ثابت دکلر .

[فَإِنْ أَنْتَهُوا] بنار علیه نکرده و از تحریر [فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ] الله ده
غفور و رحیم در . — « و اخرجوهم من حیث اخرجوهم » قیدی دلائیله بر آیدک اهل کتاب هفتده اولور
عرب سرکطیه مخصوص اولرینی آکلاییدر . اصل کتابک ویرکی ایریه مطاوعی رضی قبول اولر بیلدیکی هالده
عرب سرکطی یا اسلام دیاسیفه مکلور . و بونقده سوانده تفصیل اولوردر :

[وَقَاتِلُوهُمْ] اوزره اوصورت قتل ایریکر [حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً] حتی فتنه یعنی
سرن و فتنه اولاسیه [وَ يَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ] ده ربه لیه الله اجموده اولورده ، یا کذلک الله
انقیار و اطاعت ایریه . — هال بوکره « ان الدین عند الله الاسلام » در . بنار علیه بونورده
دیه توحید صده اولاده اسلامه باشقه بر دیه بولوناسیه ، فتنه نیک باشی اولاده سرن فالقسیه . بونقده

ایمروه علیه الصلاة والسلام « به بونا » لا اله الا الله « در یک قطری آن قدر قنار ماسورم، این
 دیگر قطری زمانه بنده جانری نور تار بر سر « بوی شد ». دیگر قطری جزیه ای در حق طاعت در مالک اول به قطری
 حاله بر نره بوسامه در یک قطری شد. بوزیه باقیه با خاصه نکرده غیر مسلم افاتنه سامه در نره بر نره
 بنارعبه [فَإِنْ انْتَهَوْا] کفر در نره از کجوب اسدی قبول بر نره [فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
 الظَّالِمِينَ] آینه خالدر سامه نه فصوص قنار بر نره.

ای اما بر قنار مسبب العاده محاربه نیک ممنوع اولی فی سدر حرام نهارن بر نره نه اول به به ؟
 [الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ] سدر حرام، سدر حرام، مرند
 مرند نصوص. - بوزیه مرند، محافظه و احتیاطی واجب اوله، الازنه ایسی جائز اول به
 شی ریکر که اوله در نره. بر عطفه تفصیل صکره نفیم دار در. بنارعبه [فَمَنْ اعْتَدَى
 عَلَيْكُمْ] کفریم نره تجاوز بر نره، مرند و مرند نره بر شی قبول بر نره [فَاعْتَدُوا
 عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ] اوله نره تجاوز از نره نره. یعنی شی اول به
 شریک نره اوله با طایفه تجاوز از نره - هر که « وجزاء سیئة سیئة مثلها » در. بر تجاوز
 ناری مقابل با مثل تجاوز در، تجاوز از نره. « البادی اظلم ». بر نره تجاوز در نره و نره نره ایسی
 زان فعله ممانعت طول بید بر نره. هر زاننده هر کس اوله بر شی بود بعضی شرط التزم
 اضافی بر ممانعت. بنارعبه بار نره نعلی مفیقه و حکماً هر کس بر نره نره اوله نره اوله
 ممانعت نره اوله مقابل بر ممانعت اوله. بود اوله ایسی ممانعت نره. ممانعت نره
 نره اوله ممانعت نصوص با ایمان، کلمات بر بر نره تقاص از نره، در جهان ممانعت رعایت لازم در.
 شد ممانعت بر ممانعت ممانعت. شبانه ایسی مثل نره ایسی اوله نره ممانعت نره
 ایسی. ممانعت نره اوله مقابل ممانعت نره. ممانعت نره ایسی اوله نره. ممانعت نره
 ایقاع ایسی نره نره نره مقابل نره نره. ممانعت نره نره « لا ضرر ولا ضرار » در.
 رأساً نره جائز در، نره نره نره مقابل نره نره. فقط از نره نره لازم در. نره

ایسه بالفرد. مثله تقاضای ایدلیرک از اوله بایر. یوقه دیگر برضه امدات ایسه اولور. تقاضا
دیمک اولاده تقاضا کلمه سی بر مائت مقاضا منضمه اولدنی حالده ذلول ایدلیرک و ماکده مفعول
برایه اولدنی کوسه لک ایچوره تقریباً آیریموره منضمه اولمیش. ایته مائتد سزور و بولسانه. الحما
قصاص. قاعده کلمه سی بر مائت منوع آید یعنی منوع آید تقاضا ایدیر. رشمد کیمه حیدیه سنه سی
ذی القعدة ده مسلمانه طاسه. اوله آیدوره قتاله قاضیه بوشد عرامک مرتقی لک ایدیر.
بوشد ده بونی جهان ایدیرک رهاله مکنده اجرائه مانع اولور نه منضمه بولورور. سزور بولور
مقابله ایدیرک یعنی ذی القعدة ده قتاله مانع مکن. منضمه سزور اولدنی کوره عرب سزور
مفت بوشد. "سدر مائده نه ایته" دیشد، "ایک ای" بوشد، سزور بونی رفت
بیلوب سدر مائده تغییر مکرر بوشد. بولور از زینه بولایت نازل اولمیش. کله ایه عیسی، پیغ
ایه انس، قتاده و مائده روایت اولدنی کوره قریبه حیدیه سنه سی رسول الهی ایدلیرک
سدر مائده اولاده ذی القعدة ده بوشد مکرر. منضمه سزور. مناب ایه ده ایشی سنه یه
ذی القعدة ده رسولی مکده ایدلیرک بوشد ده عمره منی قضا ایدیرک و بونی کیمه حیدیه سنه سی دفع
اولاده منع و هیولونه تقاضا ایدرک و سبب نزل بولور که اولکته کوره آیت، مکده قبل الذلول نازل
اولسه، مراعاة امر انشاء و ضمناً استقبال عامه و عدا ایدلیرک، ایکنجی کوره ده بعد الذلول
نازل اولسه و سزور "ایته بولکته سنه کله قصاصده" دیه مراعاة ایدلیرک و مع مائده سزور
برایه اولور سزور ایاقه قتال امری منضمه بولور. سیاه آیت اولکته ده مائده. و مائده
بوشد "عمره قضا سنه سی" تغییر اولسانه هجرتده برنجی سنه سنه زیارت کیمه صدر نه نازل اولمیش.
آنچه بالا فرده سدر مائده عارقی علی الاطلاق نه ایسه اولدنی بوشد مائده برایه ایدلیرک
جوانه دیریه حکمی برایه آید بر بالافاده منضمه. بوشد مائده تقابل مائده مقام عمومی
بالافاده مائده.

بوشد بایشد رکنه کزور و دیشد [و اعلوا] و مکنده [ان الله مع المتقين] مائده

طوب اورى اصحاب ايرار غنائت و جهادى زن ايمه زور « ديسه د بوند اوزر نه صحيح
طوب بوي نه سبيل ايه جهاده كيريسه و نهايت شهيد اربوب قضايتنه ده دنده ايمند . شاره اليه
بوصورت نه سبيله القاء نه سبيل ايه جهادى زن ايمك ديك اوريدنى و آيتك بومعصوده نزولنى هب
ديستد كه ايه عباسه ، هذيفه ده ، حسه ، قتاده ، مجاهد ، ضحاكده دنى بويه رايه ايمند .
بر ايه عازب و عبده السمانى حضرت زنده « الله به سبيله القاء از كتاب معاصى ايد نفقه نه باس »
ديك اوريدنى ده مردير . بوند انفاده فرينه سيم « انفاده اسراف اربوب بيه حله ايمه حله
بولايه صبه در جبه داره ده تلف ايمه » معانه اوريدنى ده سوليسه ، « دشمنه ايراي تاثير ايمه حله
بر وجهه حربه ايمه » ديك اوريدنى ده سوليسد كه ابرو اربوب امتياز ايمه ديك سبب نزولى سوليسد هب
نفسى ده بويك ، سبيل معصوم ، حاكم عمومه مانع اوليه هبفنده و برضائرك اجتماعنده ده نفقه
و تنافى بولما ديفنده آيتك عمومه شولى جائز . بوند ايمه اسام حربه سبب كيونده ذكر ايرد كه : « نفقه
بر آدم يك كيشى به مجموع ايره حله ايسه اگر بخت و بار دشمنه رتاثير ايمد و ايسه باس بوند ،
بخت و رتاثير ايمد بوند مكرده . هوبه مسلمانده بر فائده سى و لغزيه كندنى تلف عرصه ايمه
اولور . بونى بايمه ايله ذات يا نور تولد و يا مسلمانده بر منفى بولوننده ايمد بولوننده
يا عايله . بخت و رتاثير ايمد اوريدنى حله ديك مسلمانده جرأت و ريسه د بومعصوده دشمنى نه ايسد
دنه نمونه امتثال اولور اوزه با ايسه باس بوند ... » د بومعصوم . بار عيه ديه ديا
سوليسنه بهيم بر منفى و لغزيه نفسى تلف ايمك لايحه رطد . فقط نفسى تلف ايمكده ديه عايله بر منفى
دارسه اوزر نه ده بونى بايمه يك سرفلى بر مقام اولور كه جناب ايه اصحاب رسول الله بونقه مدخ ايمه
« ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة يقاتلوا فى سبيل الله فيقتلون و يقتلون »
كذلك « و لا تحسبن الذين قتلوا فى سبيل الله اموالهم احياء عند ربهم يرزقون » بورد و شد . ابو ايوب
انصارى حضرت زنده بومقامى كوستد . بار عيه حربه هبفنده سبيله نه سبيله بولنده نفسى كى حربه
نقطه نظر زنده نه سبيله بولنده بيلد . اوده دشمنه ايراي تاثير ايمه حله بوسه ده بر مسلمانده تلف ايره حله اولور

مقصود . مسلمند . فاره سی اولادین کی بالعلی ضروری معلوم اولور . اوز ماه عرب انیمه وقت نفس
ایتمه صلح چهار اولاد . لکن عقلت بشری مطهره به هله فله اید و بدجای اجموده برایت مال قازانه
راحت اید و هلت دیر طلوب چهار زکاتیه نام هله اولدین افطار سیانده نازل اولسه وار مقام شریفی
کومند . دیک که هله صلح بالعبار . هله عرب بالاساره افطار یوردند .

ای مؤمن . بوزره دقت اید [وَ أَحْسِنُوا] و هر مقصوده صاده اید معالای اید .
باید بدین کوزل باید . سزده اصل طلوب اولاده حنا . بوزره [إِنْ أَلَّ اللَّهُ يُحِبُّ
الْحُسَيْنَ] الله لیب سزده . بوزره اجموده انقانی ره ال کوزل و هله باید و هر هله
برقانی امر سورنه دفع اید و مقابل بالشی و هله کوزلی مکه اولادین زماه باید . سیه ناک
جزاسی سیه ابره « ادفع بالی هی احسن السیئة » اری سوینی کونولکی رضی ال کوزل سورنه دفع
اید . عرب ره ال کوزل سب . ال کوزل واسطه . ال کوزل سورنه باید و انجمه فی سبیل الله
باید . باید ره :

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ
وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَاءٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا
أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ
لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ •

مال شریفی

ح. عمره بی رده الله بحیره تمام باید. اگر احصاء طو نوشته کن از وقت هدایت
 قول بکنده کلنی، بونکه برابر بولهدی محله دار بجه ندر با سدر بزی نراسه نیمه یک، ایچکنده رفته
 اولان دیبا با سنده براتی بولسان نراسه بحیره اور دج دیبا صدق دیبا نراسه عبارت برنده دار.
 احصاء رده امانه بولدیکنده وقت رده لکیم جبه ندر عمره ایل ثواب فانه امانه سنده اولان رده هدایت
 قولای کلنی، بونی بولامایانه ایسه اور دج، اوج کوه مجده بی رده عورت ایندیکنده رده که نام اوده
 کوندر دستور حکم اهل کج حرام میگذره اولیکنده بحیره، حاصلی الله رده فورنیک دیبا که الله
 عفا بی جدا بحیره سزید. ●

برایت دخی مافیل کی عمره ففانه سی دینده یغنی سه العبر به نازل اولدر.
 ح. همانک دخی دیاکرله مقدمادخی ذکر اولدیغنی اوزره لفة قصد میگذره. لکه بطله
 قصد کحل بونک و ایچکلی بر شیه قصد در. شعا، زمانه مخصوصه مطاه مخصوصه بر زیارت مخصوصه دکی
 ح. نیتله مطاه و زمانه مخصوصه اعراف کبود عرفانه وقف، بعد کعبه طواف زیارت عبارت
 افعال مخصوصه در. اعرام، وقف، طواف بر اوج فعل کره فرضه ذکر ناکله محک فرضه در.
 اعرام شرط، وقف و طواف رده کند. مطاه و زمانه مخصوص دخی شرطی اولان شرط
 جمله سندنر. بر صورت محک شرطی و ارطانی و بوزر دیبا شقه و ایچانی، سندی، منوعاف
 دارر، سوزیکر؛

ارطانی : وقفه و طوافدر.

شرطی : شرط و جوب در شرط صحت اولان رده ایکی نوعدر.

شرط صحت : اسلام، نیت ابر اعرام، مطاه و زمانه مخصوصدر. اشهد مجده اول بیج بری

صمیم ارطاز.

شرط در جوب : بوده آید . برنجی نفس در جوبك شرطید كه اسلام ، حريت ، عقل
 جوغ ، استقامت ، دقت ، دارا سلاسه بودند و بار بار عربه ايه جمل فرستنی با همه اقلقدر .
 اینجی ده و جوب ازانك شرطید كه صحت به ، روانع حیه بودند ، امه طریقه و فاربه عقده و دت
 بطله ملك اولامه ، زردی و یا محرمی بزار بودند .

واجبلى :

- ۱ - امرای سفاکانه و یا برکنار محو طرکده و لها اولدیه ایامه .
- ۲ - عرفانه و فقهی غریبه ندر تدیر ایتده .
- ۳ - زرد نغره رخى وقفه یا ایامه .
- ۴ - صفایم برده آراسته بد شوط سعى ایتده .
- ۵ - سببی معتدیه بر طوانده صوکره یا ایامه .
- ۶ - سونع مخصوصه طاسه آتده .
- ۷ - ملحه و یا تفصیر یعنی باشتی فایزیمه و یا فیر قنیه .
- ۸ - آفاتی اولانرا ایامه طوان صند دینده و راع طوانی یا ایامه .
- ۹ - طوانه حمر اسورده یا ایامه .
- ۱۰ - طوانی صاعده یا ایامه .
- ۱۱ - عذری بوقه طوانده بور و ملک .
- ۱۲ - طوانده حدت اصغر و اکبر دره طهارت اولدیه بودند .
- ۱۳ - ستر عورت .
- ۱۴ - طوانده بد شوطنه اوجی ، که در روی فرزند .
- ۱۵ - سبیه صفارده یا ایامه .
- ۱۶ - قاربه و یا متعیه اولانرا ایامه فریاده کسمه .

۱۷ - لحد بود طوافه ایکی رکعت نماز بیاموز .

۱۸ - می ایله علمه بنده زبیه رعایت اینک .

۱۹ - یوم نمرده قربانه کسمک .

۲۰ - خلقی طافه رزماده بیاموز .

۲۱ - طواف زیارتی ایام نمرده بیاموز که بود اجهل درده بری زن اولنورده دم لازم کلید .

سنکری : طواف قدوم ، یعنی مکه ی کعبه بی طواف اینک ، طواف قدومده و یا طواف -

فرغه رله بیاموز و یا طوافک ادی سوطنده (دور زده) میدانه صربه مبارزه به پیغمبره پهلوان

کبی ادوز لر بی بنده نه زن یور دیک - صفا ایدر دره آراسته (بلبلیه اهنزیه) بنده در دیک

ایچنده نوشمه - ایام مخصوصه سنده کجولیه « سنا » ده یتمه - سارده عرفاته کونسه طوعونه

موکوره مزدلفه ده سنا ده کونسه طوعونه اول حرکت اینک - دیو نمرده اعدا ده ابره تم فلهون که

سجنان رآری ایله برابر تفصیدی کتب تقریرده در .

حجک ممنوعان : ده ایکی نومدر . برسی شمعک کنده بیاموزده ممنوع اولر یقین سیدر که

جماع - صایق و قیل از ال اینک - طناره کسمک - قوتو سور دمنک - باشتی دیوزنی اور دمنک

- دیکیشی برشی کیمکدر . ریکی ، باشفه نه بیاموزده ممنوع بولند یقین سیدر که باشفه سن

زاسه اینک - کرن حرم درکن حله صبه نمرده اینکدر . اعدا به پیغمبره نه دیوزنی اهریم

بری بیایمان . ^{بیایمان} بیایمان به جز لازم کلید . کریمه حرمک آغا جی کسمک رضی ممنوع ایله ده بو ممنوعیت

جهه د اعدا به مخصوص رکدر . مذلهب تا فیه صفا ایدر دره آراسته سعی دیو نمرده حله و یا تفصیل

رضی حجک فرغدر نه ده حق ارطاندز .

حجک سب شعیسی بیت اللهد . زیرا جم او طافان اولورده « جم البیت » دینلید .

بیت ایله بر دغیز متکدر اولر یقینده جم سنا ده عمر زده برکوره نور یعنی ایلام اطافه سنه سنده فرمه

اولور . زراحی طریقه فرمه ایوب تا جیل افضل اولر یقینده ده روایت ایلندر . بو آیدرک نازل

در بنی عمره نفاسه سنده علیه الصلوة والسلام اندین ذی القعدة ده عمره صورتی که بی زیارت
 اینسه در بنه اول ممانعت شکیه اید تمام اید مدای عمره ی بود مجد نفا اینده صکره برده و صفا
 اوج کوزه زیاده مکرده ناکیه بقلزده قبل الحج عورت بپوشد . ایشی سکنی سینه الهجره ده هجریه
 صفا سنده شکر طرند نه نقضه سنی رضانه شریفه وقت اینسه در صفا سنده شریفه مکرده
 اینسه و سوال اینده جنبه محاربه سی و طائف محاربه سی با اینسه در رسول الله بنه بر عمره بایر
 وقت مجده اول مدینه ی عورت بپوشد و او سنده مکرده والی برافیده صفا به اید عادت عرب در مجله
 ناسج ایندیرسه اید . رها ایشی طقوز نجی سینه الهجره ده هجریه ایشی صفا سنده رضاه عنه طرف سالتن
 اید حج نسیه بپوشد ابلک اولده طوان اید لسی و شکره حج بایر رطای ایدله اینسه در نهای
 اید نجی سینه الهجره ده بالزان رسول الله ابلک رسول اولده ارار حج اینسه و ناسج حجی ناما
 تعلیم بپوشد که بوسنه ی حجه الوداع دیناسه دایشی سینه وفان بپوشد و قوع بپوشد . بنامیه
 رسول الله یایر یفی بپوشد حج اولده فرصه بپوشد اولده یفنده سینه بپوشد ده اولده لیلک فرصه اولده یفی
 نابت رکطه . اشهر . " و اتوا الحج والعمره لله " ارد اصل حج فرضی قطعاً افاده نمیشود با سلاش
 اولده هر هائی حج و عمره ناسج در جواب نماشی افاده اید یکنه نزل " حج بالافره " والله علی الناس حج البيت
 من استطاع الیه سبیلاً " نصیده فرصه قیاسیه و طرف بپوشد ده ابلک اطالده سنده نوراً اجرا بپوشد
 مع مافیه حج و رها اول بپوشد عمره نفا سنده فرصه قیاسیه اولی ملحوظ و بپوشد ده طرف بپوشد
 اداسی تراخی صورتی اولده در محتمل بپوشد یفنده فرضیت حج نوری و یا غیر نوری اداسی سینه لایه مختلف نمیدر .
 امام اعظمی ده ایکی روایت دارد . برنی امام ابو یوسف دیکری امام محمد اختیار اینده . اصحی ابو یوسف
 روایتی اولده نور در . امام مالک ده مختار روایت ده امام محمد کبی زافید .

و سنده حج است و امراد ایدله
 بعد ما بیت شریفه عربانه
 لایه

و در امام شافعی حنا
 واجب ده

حج مکنته کافه : بوندی دینی در بنوی منافع کثیره یی تفسیر اولده یفی لهدر بوشه ده دارسته در .
 از مجد امر قبلده بایه اولسانه " ایما تکنونوا یات بکم الله جمیعاً " مشهوره بپوشد کی نوحیه اجتماعی یی نصیر
 بجای اینده حج اولده ال بیون وال سال بر سقا تعبیر که بوندی دست سکونی کرده ایدله از زنده بهی

بر طایفه بولعه قابل رکود . زیرا کعبه مطهره قدر قدسیتی قدیم هیچ بر عهد تو عهد بودند . کعبه مذکور
ملت ابراهیم علیه السلامی بنوعه اربانه سخاوته چه مسلم و حتی حضرت آدم قدر استیلاهای ره مردید . مگر نیک
حرمی تا خلقت ارمه الیه فاعلم . هیچ کعبه ، بشری بنوعه عروقه سایه سنده بر لبه یک سائمه و ساعد اولی
حاله او نه صورتی محدث اولاده معابر و مواقع بالنسبه مخصوصیتند نه طولانی بود تو عهد طالع رکود .
حتی بالذات نیز بنوعه زاب کعبه دره افضل اولی حاله کعبه مجموعه موجود اولاده ردای و مضائق هیچ بود
بلکه تصور اولاده مان . حاصلی عنده چه الیه اولاده قبل و مدت له حاله . « بیت عنین » اولی یفنده هیچ سینه
بود . بر نیز با شقه کعبه آریا اندر تو عهد و رکب سکن و تفریق جالبه اولاده . صورتی هیچ بر جهنده
مسئله کی برنی ، دیگر جهنده زکات کی مالی عیشیت ها نیز عبارت جامع در . و عینه زمانه سفاد جهان
تفهمند . نه کیم بر حدیث شریفه دار اولی تفریق کوره « هیچ بر چهار در ، عمره نفوسه » . و نیز بود
ناسبتی در که برادره مسأله هیچ او امر چهار اید برابر نازل اولاده .

عمره ، نفقه زیارت مسافه در . شعراً ، اعرام ، طوان ، سعی ، نجات طایفه و یا تقصیر
عبارت بر زیارت مخصوصه در . عمره کوهیون بر هیچ دیگر که اعرام شرطی ، طوان سعی کند و طایفه
و یا تقصیر واجبید . دیگر که بوند عمره یا نفقه زنی و نفقه کند بونهای ، سید کعبه اولی ، حکماً
زنی در هیچ فرزند ، عمره نفقه رکب طلوع اولاده بر عبارت . مع یافیه کوره چکن و جهد بوند و نه فرست
فائل اولاده در . ایامی بر سنه مذکور استر مجنده هیچ اید عمره مذکور اجتماعی و عدم اجتماعه نظر اجماع
او هیچ نوعی دارد : هیچ انزار ، هیچ تنوع ، هیچ قران .

هیچ انزار ، صفات آفاقیده بالکلیه هیچ نیست اعرام کیدوب طوان قدوسی باید نه صورتی افعال
بیتجه بر نه مکره محرم اولاده و نه القدر . که بوند عمره بر لونهایوب تک بر هیچ یا یا سینه اولی یفنده هیچ مفرد
و هیچ انزار نسبه اولاده . آفاقیت اعرام کیم روی جائز اولیایه صفات طوانی بشد : زوال الخلفه ، دان عمره
محفه ، قره ، یا ملهم در .

هیچ تنوع ، صفات آفاقیده عمره نیست اعرام کیدوب عمره مجموعه طوانی و سعی باید نه زاسه اولی

احرامه جیفیه، صکره مکرره بر کدی کبی فالوب نهایت بوم نزدیکه ده حج اجموعه عمره و احرام کیده و حجی
اتمام اتمک و قربانه کسکر. طول مدت احرامه ^{نماز} فالامه اجموعه عمره ده بوسه و استغفار و ادریکنده طولای
بوم حج تنوع نسیمه اولونشد.

حج قرآن: سیقات آفانیده هم عمره و هم حج ایکنه بریده نیت ابره احرام کیدوب مکّه و دار بجه اول عمره
اجمعه طواف رسمی، بعد حج اجموعه طواف قدوم و سعی اتمک و صکره احرامه جیفیه نهایت قدر افعال
باجمعه و قربانه کسکر. جاهلیه ده عمره اید مجک استعجده اجتهای جائز دکلاری، بویات بوزن سر و عتقی
بیانه اجموعه اولسه و شکرانه سی اولسه اوزره قربانی ده واجب یکنشد. ^{نماز} بویکده:

بالله کی ارری ابرارک [وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ] الله اجموعه حج و عمره بی
نمازیدک. یعنی دلو نانو ارسوبه حج و عمره ده برینه دیا ایکنه با شکرانگی نمازیدک، نقصان
بر انما یکنه دیا تمام اوله ده ابرارک، نه اولنده نه آفرنده هیچ نقصان با نمازیدک - کجه حدیه سنه سی
عمره به با شکرانه و فقط شکران حدیه فایضه لری اوزرینه اتمام ایر بر سه اید. بنا بر عمیه بوسه هم
اونک انما یکنه قضای ارایسه، هم ده بوسه بسته ره پای انگشان بولناک مجک انعام سر و سنه ده شات
بور دشد. «وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ» نهی جهلاندن دخی بیانه اولنه یعنی اوزره عمای عموم نوانی بیلر
ایزنده اوزر. و ناقص بر اینکده قضا لازم کلیر. بوزنه اکلا سیکر که بوانام اوزره لغو نه مجک
دیا عمره نکه - اُسأ و جوبه بر دلالت قطعه یوقر. حج بوزنه صکره «وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ» نهیله
فرسه یکنسه ایه ده عمره نکه - اُسأ و جوبه راز بر نفس یوقر. فقط بر ضعیف علما، و تفسیریه عمره نکه
و جوبه یعنی فرضیتنه فائل اولشد. حضرت عائشه و ابیه عباس و ابیه عمر، مسد بکرد، ابیه سیریه عمره
واجب دشد، امام شافعی ده بونی اجتهار ایسه و انما ک و جوبی اصلک و جوبی مستلزم اوله هفت زاهد
اولشد. بالقرن عباده به سعور و ابره هم مخفی رشیدیه عمره نکه ظهور اولد یعنی روایت ایسه، بحالده
دخی «وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ» قول الایسیده «بزج و عمره اید اراد نمازید» دشد. عمیه زمانه اتمک
سفا سنده ده سلفیه مختلف رایند رافع اولشد. حضرت علیده و سعیده به جیسر ده و طاد و سیر و دیر که

امصار، لغةً مفاخره منع مفسده در. سراً احرارند مكره بر عذر سري اليه عجل و دفعه و طوفان ايائي
 ركني ده ايفارده و با خود عمره ده منع ابرسه ادفند. آينه امصار و طافند. بنا عليه كرك ركنه
 منفي و كرك غير بقا، طويلا لوي كسي بر صه و با ضياع نفقه و با قاريه مفسده فون محرم نادرينك منفي
 رخي امصار در. فقط امام شافعي سب نزول طويلا يسيده ياكتر ركنه منفي مفسده ميشد. با شافعي
 اولاد حج و عمره نك اتماري واجب اولنج بعد الاحرام امصاره و از اياندر بوزي اتمام اتمكجه لافل بر سبه
 اماره ميفارده انتضايه و حكاي بوابه يك شكل بر ارا و ده منفي جهده تسير ايجوده امصاره هالده سراً
 اماره ميفارده اولده سوره هدي واجب ميشد. فقط [وَلَا تَخْلُقُوا رُؤُسَكُمْ
 حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ] لعد و ده منفي يره دارنجه يره قدر با شافعي ناسه اتمكيد، يعني
 اماره ميفارده. بنا عليه امصاره و از اياندر محرم تحمل اتمك اينده حرم شريفه نورانيه كله هدي
 كوند ريه و كوند ريه كسي ايد بر كونه زار لاشد ريه، او كونه طوب ريه و با شافعي كسيدي كسي طئي هال اولدي
 زمانه با شافعي ناسه ايرب اماره ميفارده. زيرا الهدى كله «هديا بالغ الكعبه» موقوفه راضل
 عباد به سوره، ايه عباس، عطار، طادوس، بجاله، حسه، ايه سيبه بولا فائل اولدرد.
 منفي نك و سفيان توريك نوراني ده بور. لكه نام مالك و شافعي مفسده ايجوده محل هديك موقع امصار
 اولديفه و كلمه بلوغى ده او موقوفه زنجيره عبارت بولنديفه فائل اولدرد. فرانك ظاهر و خذنه
 اولاد بوسفايه زاهد المريد سبي ده هفت رسول الله هدييه امصاره هدي بولنديفه موقوفه
 زنج اتمك اوليد. هدييه موقوفه ايه حرمه خارج هل شمنده در. فقط هدييه نك بر طرفي
 بر طرفي حرمه. رسول الله فونانه ريه حله مصلحي ده حرم طرفه ايد، يعني موقع امصار
 هدييه نك مكالنه طوفاني اولاد طرفي ايد كه بوراسي حرم جمله سندن. رسول الله هدييه حرمه
 بونماز لاسه اولديفه ده زهديه صراحه منقولدر. بنا عليه نص اي ظاهرينك خذنه محل اتميه
 محل بوند. ريك كه هراكي تقديره هدي سب اولاد سب اولنجيه و با طوفان ابرنجه يره قدر محصر
 احرارنده قاطعه مجبور اولم هقد. هديي كوند ريه كلمه بلوغه اول ناسه اولده هقد. انجوه

[فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا] مراده بولنامه سز شده کردن محض در آن غیر محض و غایب
برکنز زائنه محتاج اوله جمله در جوده غنیه لایق [أَوْ يَهْ أَدَى مِنْ رَأْسِهِ] باغور باشند
دیار آبی بر ازنی بولنورده وقتند اول باشی زائنه ایرسه [فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ
أَوْ نُسْكَ] اولاده اوردج و با صدقه و یا قربانه ، بوارج نوعی برنده بر فدی واجب اولور .
— بوند سبب نزولی کعب به عجمه هارثی ارشد . مشهور در که حدیث منتهی رسول الله کعب
ابه عجمه یا او فراسه ، باشند کعبه اند یعنی کورسه « فَاَلْبَاهُوتُكَ سَطَا اَزَيْتُ دِرِيوِي ؟ » ریه
مورسه « اوت یار سولاه » یعنی « طراسه اولده ارج کوره اوردج طوت و یا آلتی مسکنه بزره
فرمانده ات دیار نویزه قربانه کس » ریه ارتمیجی بر فوده ارج صاعده . بومرندک
بر داینده آلتی صاع نقیر دار در که بولها اولور . سبب نزول اهلها و لیل ازنی اولقد بار
منظور ات محض و غیر محض و لغزوع مرصه و ازای عماره . مرصه و ازای باسه زائنه محتاج قبله بللی
کبی البسه و طب استعماله ره محتاج قبله بلیر . و بصورتی حکم مال اعراره کی محذرات محله حصنه
شکل اوله ره فدی بر طبقه خصی نموده ایر که تفصیلاتی کتب فقهیه ره در .

[فَاِذَا آمَنُتُمْ] بعد و اعمارده رده امیه اولدیفقت ، باغور امنیت درست حالده بولند
زمانه [فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ] لکیم حج زمانه فر عمره ابر استعاره ایتمه یعنی عمره یب
حج زبیه ایرک حج زمانه یا یوره و یا عمره رده تحمل ایرک حج اعرانه قدر ^{بر وقت} فایضی الموده و محذرات اعرانه شفاع
ایتمه صورتی حج تمتع یا یوره ایتمه [فَمَا اسْتَسْرَمْنَا مِنَ الْهَدْيِ] بومتع سبیه لکیم انوعده
قولایه کلمه برشی واجب . — یعنی حج زمانه و یا حج تمتع یا یا اندک لکیم کوزد رب نهاده بر قربان
کسر لری واجب . و بوقربانه امام شفیع کوره دم جبر . حاجی بیرن ، چونکه شایسته دامام مالک کوره
حج ازار ، تمتع و قرآنه افلندر . بنا بر علیه بوقربانه عمره ایر محله جعفره متولد اولاده نقصانی خلاف
ایموز . فقط بر صنفیه کوره بوقربانه دم نکرا ند . چونکه حد زائنه قرآنه تمسده ، تمتع ازاره
افلندر . و بولید عارت جاهلیه بی نسخ ایره قرآنه و یا تمتع موزیر آبی عبادتک برده دانسته موزیفقت

آری محمد موجب شکر است اولاده بنفست و هدی بوند ایچوندر . بنارعیه بوند ضحیه کی صاحبی ده
 به بلیه . بواختلاف سبی ده حقه الوداعده رسول الله صبی لغایی اولدنی مقننه و ابانت
 افتدند . بوباره ال بول وال کوزل وال جمعیتی اساس صحیح مسلمه و ابیه ابی شیب و ابو داود
 نسو و عبیده صید و زار و داری سند لری کی دیکر کتابا هاریده روایت اولدنی اوزره جعفر صادق
 هفت نرینک بری طریقه جابر به عبدالله رضی الله عنه هفت نرینه وافع اولاده روایت صحیح و در محله و از جمله
 فقه مقبیده شرح الهدایه فتح القدره راجعت اوله .

[فَمَنْ كَرِهَ] بنارعیه لکیم هدی بولمانده [فَصِيحًا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
 وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتَ] ادرج کوره محبه بی ده روز یک نرینه ادرج طوسی لازمدر .
 محبه کی جم آلدی ایچنده طونلو که مستحبی ذی الجبته کی یغی . سکن یغی ، طقوز یغی کوندر . رو نوشته کی
 انصار محبه فارغ ادرج و شافعی کوره اهل و عیالنه فادرسه یغیده طونلوالیدر . [تِلْكَ عَشْرَةٌ
 كَامِلَةٌ] ایسته هدی بی نه قائم اوله همه اولاده بواور و جبهه هیت المجموع نام ادره . هانیده خریه
 دیانجید صوریل ادرج دیاری لغات ادره فیه ایر بلم سیه [ذَلِكَ] ذکر اولنا نه تمنع و با شافعی کوره
 هم هدی و صیام [لِمَنْ كَرِهَ] اَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اهل و عیالی مسجد حرام
 هضارنده اولیا نه کیمه راجوندر . که بوزر سکندی صفات هاضره اولاده آفاقیدر . هونکه
 موافقت الهایی و ادرده بریده کیمه اعراس کیمه بیدکری هنده مکه الهایی هکنده در . مکه
 هیفاندره صفاتی کیمه رکه مکه اعراس نه عورت ایره بلیه . بنارعیه مسجد حرام هاضر رینده حقیقه
 و حکما غیری بولناندر مادر ای صفات الهایی اولاده آفاقیدر دیک اولور . فقط امام شافعی بوزر
 مکه ده قصر صدده ایره هک ندر . برسانه سفره هکنده ، هادوس : « حرم مکه مادر اسنده اولاده اصل
 دیه آکد سندر . هاهی جم نرانه رتمه مادر ای صفات الهایی سنده بولنا نه رکه اعراس کیمه در
 جابر اولیا نه آفاقیدر مقننه در . آفانی اولیا نه اصول و عزم انجوده جم ازار یا مالیدر .

ایسته جم و عمره بی بوباره ایچوره نماز دیکر [وَاتَّقُوا اللَّهَ] والله عصیانیه صافیکر

و با خصوص امر مجده بك اتقوا ربك [و اعلموا] ربك [ان الله شديد العقاب] الله
عقابى بك شديد .

كلمه محك و تنه :

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۖ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۚ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا
مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَقَضْتُم مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ
كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ ۚ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
النَّاسُ ۚ وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ
فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۚ فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نُصِيبُ مِمَّا
كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۚ

مآل شریف

حج معلوم آید . کیم از ایام ده مجده در هر سده آید نه رفته ، نه فوسه ، نه جدال بوسه
مجره را رابنه نه بشده کن الله اونی بیدر و هیوکه از بده ال غیرسی تقوار ، آزیه نزارن اید و
بط تقوی اید صیده ای بینی اولدر • بزن فضلده بمارت ایسه کن سزه کنه دکلدر . درکبه
عرفانه افاضه ایسه بکسی سفر حرام بانه اللهی ذکر اید . لهم اونی سزه طوفریسی ادر نیکمی کبی ذکر اید

طوفانی سز بوزده اول هباً ساسی مشدیده ایکن • صوکر ناسک افافه ایکنی برده افافه ایکن و
 اللهک سفرتی ایکنه یکن ، هونکه اه عفور ، صیم ر • نهایت ناسکندری غیر دیکری و قسلاً ناسکندری
 آنه یکنلری حتی رهاسندی بر آکیده اللهی آکیک ، ذکر ایکن ، هونکه ناسک کیمسی « رنار دیر بزه
 رنار دیر » بولا آفرده نمت یکنر • کیمسی ده « رنار بزه رنار دیر بکوز اللهک دیر آفرده
 برکوز اللهک و بزی آنسه غایبده نورد » دیر ، ایکنه یکنر ، بوزده فنز آنه نوزده بر نصیب دار ،
 اللهک صابی ده جابقدر •

[الْحَجَّ أَشْهُرٌ مُّعْلُومَاتٌ] حج معلوم آیدر • یعنی وقت حج اونه زبیری بمیه الناس
 معروف اولاده آیدر • — شریف اسلامیه بوم معروفی نیل انیمسه ، فقط عرب جاهلیه نسبی دیکری
 اصول ایله بعضی حج موسسین دیکر نزه طواری اصل معروفی تثبیت و تفسیر یابشد • بوم معلوم
 آیدر سوال ، ذی القعدة ایله اونه ندر ذی الحجه ر • ایله عباس ، ایله عمر ، شخصی ، شخصی ، بحالده ،
 همه یکنی حضرتانی اونو نمکی کونده ده داخل اولدیفنی بایه انیمسه ده که مذکوب شخصی ده بور • هجک
 معلون بر کینی اولاده طواف زیارت بکونه یا یلیر • مع ثابته امام شافعی ذی الحجه نده آنجه طوفونی صایمه
 عرفاته و تفسیره بنه ده نیک بوم نحر اولاده اونو نمکی کونی طلوع فجر ایله هجی فوت اولدیفنی مدخفه سیله
 بکونی وقت هجده صایا یاشدر • امام مالک حضرتتری ده اقل صبح اوجدر دیر ذی الحجه نده صیسی
 اشدر هجده داخل اولدیفنه قائل اولدیه که عوده به الزیجره فولیدر • فقط ذکر بود ذکر قول شافعی
 متعارفه مخالفدر • بنار علیه وقت حج معلوم اولاده بوا یکی ای اوده کوندر • اوجونخی آیه بر سمنده
 وقت هجده داخل اولدیفنی جمع قلت ایله اشدر اطلاقه کافی کاشدر • افعال حج بر طرفه نماز و تندی کبی طرفه
 بر طرفه ده ادر و حج دینی اولاده کوبه کبی معیاره شبه اولاده بود وقت ایمنده یا یلیر • جاهلیه نده یا یفنی
 کبی بود دینی بیدر ایکنه جائز اولان • عیبا هجک شرائط متقدمه برینه یعنی احرام ده بود وقت اول
 باشد نمازی ؟ شخصی « غایر ، بود بر احرام آنجه عوده اولور » دیر • فقط بویه خفیه و مالک

و توری دلالت بر سه وقت مجرده اول کردن عمره و در آن حج ایمنه احرام هائز اولدیفنه و آنچه ذکر ازاد
 در آن منع و در آن قرآن صورت زده متبانی افعالک برآید ایمنه یا یاسی از زنده فاعل در بر یعنی وقت مجرده اول
 احرام حج مرام دکل سنه مخالف اولدیفنه مکرر دلد. « یسئلونک عن الالهة قل هی موایق للناس والحج
 آینه بوجوه ازه اشارت دارد که تفصیلی احرام قرآنه و کتب فقهیه ده در.

ایمنی وقت حج بومعلوم و مقرر آید ازین [فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ] لایم برآورده
 صبی فرموده شد. یعنی احرام نمیه و یا سوره بعد از آنکه این التزام آید به [فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ
 وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ] آنکه ایام مجده نه جماع، نه فحشه هلام، نه ارتطاب محذورات ایله محدود و سرحد و مزوج
 نه ده خدمتگیری و یا ارتدادی ایله مجارله و مخالفت بصحیح بری برقرار. — ساره حد زنده ممنوع و غیره
 اولاده شلر دینه بنفقه احوال عاریه ده مباح اولاده شدک بر قسمی ده مجده ممنوعه. حج بویله برزالف کلام
 و صلاح نام و عمل السویه بر دفاعه و انتقام ایمنه اجرا ایدلید. بوراده حمله لوازم اخلاقیه سنه سکونلی
 بر تنیه دارد که تفصیل فی کتب فقهیه و سناسکده آرا نمید. بومورنه مجده صلوات و صیام و زکات و بیه
 بویله نیا فری، اجتماعی بر تهذیب نفس، بر اراده اخلاقی مکتدی بولند یعنی اونو توکلاید. بوز افضل
 بابر [وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ] کو بکذک نه بیدیک لهدائی بر غیر یا بار کن [یَعْلَمَهُ اللَّهُ]
 الله اونی یاسه، یعنی اجر بی اصابه آید. لکنه بصحیح بر شریکزی کوریک ایسنه من. ارعاده [وَتَزَوَّدُوا]
 بتره حاضر فکزی کوریک، آزیفکزی، بول لوازمکزی ایمنه نازک ایمنه بولند ده تقوالی اولیک
 [فَإِنْ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى] هونداک غیرتی از بجه تقوایه عبارت تر. — زاد، بیه حله، ایمنه حله
 کیه حله، بیه حله و سار هوانج صرف ایله بیه حله مال دیمکده که سامنده لوازم تقیه اولور. بوند از بیه
 دیه زجه سی معروفند. کرچه از بیه دهان یاده بیه حله و ایمنه حله معروفند. لکنه زار دخی بومورنه از بیه
 اولور. هوندا بونداک ضرر دیمید لر. دینا بیه که بملیکده حج آزیفنه اولور ده طیلر و بونداکدن دیر
 بالنتیجه خلقه بون اولور لدی، بونده بونده حقه نازل اولسه، دینا بیلکده و خلقه غیر لیه و بیکده
 قور و نوب صافیه لری ایمنه تزواری دیرلند. بومورنه بونداک بیل کورسیه بیه که تقوی اخلاقیه دیر.

لهذا فالفقه نور ونوب مرتبة تقوايه ابرمك بمجوده ده از يقنى ولوازمى نزارك اينك لازمدر . بونى
 نزارك اينميه و نزارك اينك بمجوده جاسماندر سوده اجساد فالفقه درسته بيلير . وعيه زمانه
 انك دكر از يقنى نه قدر سبزل اوله هو تقوارى بولمار فجه يه سورد اوله ماز ، فالفقه
 نور و ناسازر ، شنوان مرگه يه براهيناج كى اينلير . بنا عليه نزارك نازر ، سار يقوى اوله يقنى كى
 هو تقواره نزارك نزارك بمجوده ان بون بر سائقدر . بوسورت خيلى از يه تقوى و تقوى ان خيلى از يه
 ديكدر . بونظم جليل بود و جهل سونى ده اكله جور كه انسانه بمجوده ايكى سفر سفيردر . برسى دنيا ره
 برسى ره دنيا ره سفردر . دنيا ره سفر بمجوده يه جاك ، ايج جاك ، بيه جاك و نزارنده صوف ايه جاك
 نزارنده لازم اوله يقنى كى دنيا ره سفر بمجوده ده بر نزار لازمدر . بورد معرفه ايه و محبة ايه ايه
 وقاية الله كبرمك و ماسوى الله ايه ايه الله به شفته عرصه حاجت اينمكدر . و بونزار تقوى
 او برنده دهها خيلىدر .

بونى بيلوب له ايكى سفر بمجوده حاضر فقهى ايه كوردك [وَ اتَّقُونِي] و بنم ايه بمخالفة
 صافينوب بطايقا ايك [يَا اُولِي الْأَلْبَابِ] ايميز دنام مقليدر . بورد هو تقوى ايد بونى
 ايه نزارك اينك اراهى و فضل طاس تقضاي اوله يقنى بمجوده [لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ] بزن له هائى بفضل و عطائى طلب اينم زده سزه يه بر صفا
 و كناه بوقدر . يقنى و بوج ايد زده اوسود كب و تجارت ايد از افندى فانه انقصده ممنوع و كلكند .
 — او ارسابقه عيات شرطه حج ، تجارت ، فانه انچه مانع و كلكدر .

دنياور كه عرب جاهليه دور زده حج سوكند و عطا ، محبة ، زو الجاز كى يازار ديانايرى
 آهار و ادنر ده ناسيه سبست ايدردى . ديه سولم فجه مجده بونر ده صافينوب با سولم بونر ده بونر
 مقصد نازل اشد .

صكره [فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ] عرفانه افاضه ايند بگذره يقنى عرفه كوفى
 عرفان طافنده عمه جماعه و فقه ده بونانوب افند بگذره [فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ]

مستحرام : اصح روایت کوه مزدلفه جبل قزح دخی نسیمه اولیاده و او زنده « سقاده »
 نقیب اول نور عدوت محترم دیک اولاده اسطواری بطاسمه بولسانه برتبه در . مقدما بوراره او در دفره
 او جانر ، هارده رشید زمانه بیک سولر ، دها صوکره بیک قذیلر یا قیلیردی . اخیراً او زینه
 بنایا میسند . اصل مستحرام بو ، عند المستحرام ده مزدلفه در . عرفاتک « عرنه » دره سنک انجینه
 باشقه هر طرفی موقف اولدیفی کبی مزدلفه ناک ده « نخفته » دره سنک عید اله طرفی موقفدر . « عند
 المشعر الحرام » بور وسی واری نخفته استنسابه مزدلفه و قرب مشدده ذکرک افضلینه اشارتدر .
 کرک عرفات و کرک مزدلفه وقفه لری مقده مقدرا عادت شریفه داردر . از عهد رسول الله : « الحج
 عرفه فمن ادرك العرفة فقد ادرك الحج = حج عرفه دیکدر ، عرفه بیسته جمعیسمه اولور . » کذلک
 مزدلفه در « من صلی معنا هذه الصلوة و وقف معنا هذا الموقف و قد وقف بعرفة قبل ذلك
 لیلا او نهرا فقد تم حجه و قضی تقیه = بزمره بار بونمازی قیده دزمره بار شو موقفه طورانه و او نه
 اول کیم و یا کونوز عرفه دره وقفه یا میسمه اولاده کیمه ناک جمعی تمام اولور . طواف یا یوب احرامده حیضاستغسانی
 کلید . » بورشد .

قدس عرفانه وقفه یا یا که فریسه وارزک دینا سدن اولدر . یعنی یوقایلر ده بیات
 اولدیفی او زنده صامت دینه او عاسید « خمس » نایلر و عید اولساند عرفانه حیضاز لره جماعتدیه مزدلفه
 بولنور و « بذاهل الله و فهدام عرنه » دیه دیکر ناسه تقدم و تقویه انک ایستدر ، او نرله موقفده
 مسادته راضی اولماز لری . بوسیدم نوات نازل اولسه و عرفانه بونمانک و عبودیه دلالة بوجور و شد که :
 [ثُمَّ اَفِضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ] بوزمه صوکره ناسک اوده ده بری افاضه ایده کدیایک
 برده ، یعنی عرفانه افاضه یا یسند ، یا کز مزدلفه ایل التفاد مساواتی اخذل انیم یسند [وَاسْتَغْفِرُوا
 اللَّهَ] و شمدی یسند . یا یسند مخالفده طورادی ده الله استغفار ایزد . [اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ] شبهه یسند که الله غفور ، رحیمدر ، سزا استغفار ایزد کز رحیمه اولکنا هر کز منفرد
 ایزد ده مخالفده مخصوص اولاده عقابنده فوردر ، شبهه یسند که عموماً افاضه ناک عرفانه یا یسند لری

عبدك عرفانه برانسته موقوفه و عرفانه بیکسره همه بیکسره دلور.

[فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ] بعده مناسک می یعنی همه مناسک عبارت از بکری
بتدریکند [فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ] فقد آثار بکری یاد دزدگار است
کمی سدی ده ارد [أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا] دهنی دهافونی بر صورتی الهی ذکر اینک — بود ذکر این
هم عقیده «ما» کو غریب اشارت — قبل الاسلام عرب عادت می و عهد مناسک می بتدریکه مکره
مناره مسجد اید طایغ آراسته کی موقوفه توقف اویدر آثار اینک مفاخری و ایام مخصوصه بکری یاد دزدگار
ایرردی. بوندک برین سکن مناره ذکر راه اید استقلال اراده رویه ارعادتک رفعت و برونه باسقه
عهد الناس اعتبار قدسک ادا می نزد من اشارت بود باور که سقا فاسد می و تعبیر لراشور بوندک
صوت بر خاطر بر کنیزه سید — و بر صورتی فکر تو میرد کی نفی منک مناسی بود بواسطه عمده سبه
فقد گویند سده دلور.

بر آنکه گویند بیور که محل نبی عالمی بالذ آثار خاطر کی دایر بر ساهده توقف ایرک
ادترک یاد خایله غرور لایحه دگر — اهل و عیالند و وقتیه آریوب مالدر صرف ایرک مشق در اتمام
ایه رن سفر حج تحمل ایبه، غربتک، احرام و وقفه من تأثیرات روحانی و جسمانی آتیه بتوبه بر دای
طایوب قدیم تاریخ مقدس شعار عبودیت آتیه هبات بزرگ مخلوق، عالمک صفوات رفیعنی سیدیه
فایدرک عجز بکری، باقیه سرفغانی سده عاقل و طایر انسانک بر عبارتیه آله بقلی اعتبار — و حج
له در لوانا شرکی اتوب و حدت علیه در غری بوردک نفسک غرور شخصی و عاقل روی و قریبی، طبیعتک
سوائه شهوانی، لوح و دهک نفسیه باطله و زائری سیلوب الله دعا و تضرع و استغفار و انقطاع
ایم ذکر را میچیزه عرصه اختصاص اینک و فیلدره نور هدیه الهیک تجلیست کوریک کی عاقبت حسنه اله
نتیجه عملیه.

برید اما، انالک صبی بر غایب یا ایریک مجموعه ذکر و دعا ای می در بر کن؟ خایر!
[فَإِنَّ النَّاسَ مِنْ] سرناست بر نمی دارد که [يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا] ای رب بزرده

بزه در بهر جگهی ریناره و بر در [وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ] و بدین آفرنده بهر
 بر نفسی و با همه طبعی ازلان ، شود همگی دنیا به تصور در . — امام فخرالدین به رازی تفسیر زده در که
 سعادتن را بجای آورد : در دین ، بدین ، خارجیه . سعادتن را به دنیا بگوید : برسی علم ابدی قوه نظریه
 استمالی ، بر ده افسوسه فاضله قوه عملیه نیک استمالید . سعادتن بدین ده بگوید : صفت ،
 جمال . سعادتن خارجیه بگوید : سال ، جاه . « اتنا فی الدنیا » طبعی ده بود سعادتن در بدین سالک .
 چونکه علم ریناره تزییه و افزاینده تقدیم بحیوه طلب اید میرسد ریناره اولور . کذلک افسوسه فاضله رخی
 ریناره باشد طبعی در صلاح دنیای ضیق داران و اینک بحیوه ایستدیرسد برده ریناره اولور . بهشت
 و معارف ایمانی اولیایان در ده کردن و دمانی در کردن جسمانی هر هائی بر فضیلتی طلب اید بر سه آنچه دنیا بخیر
 طلب اید در .

[وَمِنْهُمْ مَنْ] به انسانند در بدین رسم دار در که [يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ] یا ربنا بزه هم ریناره منه
 هم آفرنده منه در و بدین آنسه عذابنده قور و در ، بویله دعا اید . — منه ، انسانک نفسنه
 برنده ، احوالنده نائید سرور اوله یعنی هر نعمتی که معنای اسمی اید کوزل و کوزلک رینار . اساساً
 همه یعنی کوزل ، موجب سرور و رغبت اولایه هر هائی برسی رینار که همه ، کوزلک اولنک نفسنه
 مؤثر اولایه حالت محسوسه سید . بنا بر علیه همه حد زانده دافع بار اولقله را بر معنی نفسی نائیراف
 اعتبار اید در . یعنی همه استخوانه مقدس ، نقطه تجلیسی اولنک در . بونک بحیوه کوزل اوج نوع در :
 یا عقل و بصیرت جهنده نسخه یا الهو جهنده نسخه و یا صبه جهنده نسخه اولور . عوام معنی صید
 و مع الاله کوزل آرا . قرآنه دار اولایه عذاب الاله بصیرت جهنده نفس اولنک در .

همه ، همه ، معنی جهنده قور و سید در : همه هم اعیانه و هم معانی یا افسوسه اید بید .
 همه ده صفت اوله یعنی زمانه بویله اید ده اسم اولنک معنویانده متعارف در . معنی اید آنچه معنویانده
 سوزید . نائیتی به ایه موجب سرور اولایه همه در بر معنی مخایات و عاقبتی اعتبار اید فتوحاتی داعی

اولیایه . بنامیه اصل منه ، عقل و بصیرت نقطه نظر زده نسخه اولیه عاقبتی سالم منه در . بوند
 ایچیده یالکز برای نظر اعتباره آرد و دنیا منه کی اینه ملک طالع قدر کند . بونی اینه یندار نشود ^{منك}
 احواله و خمارنی ، بدستی کور در . اولکی فسمده اولاده ارباب بصیرت ایه اول و آخری کوزه نه رخ « باب
 هم زیاده منه لهم آفرته منه دیر » در بر ، و بوند در ده افتخار ایچوب عذاب نار دره ظاهره بر فایده
 طلب در عماره در .

الهم مفك مالی لذت ، قالی لذت به بنوه :

بویه بر منك یستند قوسه ده مفهوم اولیه لهج .

او حاله بویه دنیا و آفرته منه لرزه در ؛ مغریه دیور در ؛ دنیا ده صحت ، کیفان ، توفیق غیر ،
 آفرته ده تواید . حضرت علیده بر رایتده « منه دنیا ، مرئه صالحه ، منه آفرته حوریر ،
 عذاب نار ده کوفی قاریه » ریه وار رادند که مثال اید نفسیدر .

حاصلی انسانن بر منی یالکز دنیای اینه بر منی ده لهم دنیا و لهم آفرته کوزلکائی [اُولَئِكَ]
 ایته بویای منم انند یومی ؛ [لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا] بونن ایسند ده صورت طیب
 و دعالیه کوره فاز انجلدر بر نصیبی وار در . اولکدر یالکز دنیا ده بر نصیب اید ، آفرته محروم
 قالد ، بر یکیدره لهم دنیا ده لهم آفرته نصیب ایدر . [وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ] الله و
 سریع الحساب . - بوند بونن حسابی بر محروم کوره بیلیر . - آله مغریه « اُولَئِكَ » اسم شایه
 ایچمنی منم راجع و نصیبک آفرته عمار اولدغنی کوسند مدره ابرو میانک بیانی رجهده هائی منم
 اولسی « من كان يريد حرث الدنيا نؤثته منها و ماله في الآخرة من نصيب و من كان يريد حرث الآخرة
 نزله في حرثه » ایته یلک موافقده .

سندی بونری نظر اعتباره الوب نیکوزی ایچمنی نصیب ایدر :

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَ عَلَيْهِ ۚ

انسان ایستد کوزلکائی بر ایته
 اولسونه بر عه اولوب اولدغنی
 رخی حساب قاتلایده ایدر
 دیر و دنیا ده دیر دیوردر
 بر طالع اولدور

وَمَنْ تَاخَّرَ فَلَا أُنْتِمْ عَلَيْهِ لِمَنْ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ •
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي
 الْخَصَامُ • وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ
 وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ • وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
 جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ • وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا خُلُوا فِي السِّلَاحِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ • فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمُ
 الْبَيِّنَاتُ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ • هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ
 فِي ظُلُلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ •
 سَلِّحُوا شِرَائِكُكُمْ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ • زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
 وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ •

مَالِ شَيْفِي

برده صاحبی نورده الله ذراين - تجريد الاله - بوزرده ايكي كونه ايجنده عورت
 ايجوده عجله ايرنه كناده بوزده ، تاخر ايرنه زده كناده بوزده اما نورده نانه ايجوده : الله نورده نيك و بيلك كه
 سزا طامس اولنه بفسلند • ناس ايجنده كمي زده دار در كه دنيا حيات مفنده سوزردي سني ايجنده زير ،
 برده قلمنده كنه الله ساهل طونار ، حال بوكه اداسلام فهمنده ان يامانده • ايسه بانه
 كيمي بر بوزر زده ايجنده قدر ساد در بيلك و عورت و سله هيلك اينك ايجوده سني ايرنه الله زده سوز •

اولاً «اللهم قور» دیندگی زمانه ده کندینی کناه اید اوگور طوتار، ههمن ده اونک مقند کلبه.
 هبانه فنا باتا قور • بیه ناس اجمده کیمی ده وارر که الله ضانه اربک اجمده کندینی فنا اید.
 الله ایه قورینه هوره افسلید • ای او بونه ایمانه ایدر! طافه ساهم کیرک ده شیطانه ارمیدینه
 اویما ییک، هونک اوسنک آرازی آیمانه طلی بر شمد • سزه بونجه بینه لر طلدکده صوکره نه قایا سزه
 ابی بیک که الله هوره ارگورلی بر هلمید • اونر ساره کوزه تیورر که الله بولوطده کونکده نظر اجمده
 ملطدره طوبی سیه ده کندینه ایه بقریلوی سیه، حال بوکده بونونه ایدر الله کونور و نور •
 بنی اسرائیل صود: بزا و نره نه فنا اجمده ایت ویرشدن، فقط الله نفعتی لکم کیم کندینه طلدکدن
 صوکره دیکیدیر سه سبه یوره که الله عقابی شمدید • کفر ایدره اوریا صیانت بزه ندی ده
 ایمانه ایدرله اکل یورر، حال بوکده نور و ناه او بوندر قیامت کونی اونک فونده در، الله دیکینه
 صابن نفند ویر •

[وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ] وبالخاصه صابن کونورده الله تکبیر
 ذکر ایدر - که بوکونورده ایام تشریبه دینیر. ههمن مقلعه ایدر ده بر «ایام معدودات» برده
 «ایام معلومات» وارده. ایام معلومات عرزدی الحجه دیا ایام عذر، ایام معدودات ده بولونفا
 ایام تشریبه ایدر تفسیر ایدر. تشریبه، بوکک سده کبیر القدر. ههمن ابراهیم نسبت ایلیمه
 دبوکک سده آناه معدودن تکبیر مخصوصه تکبیر تشریبه دینیر. عرفه صبا همدنه فریاده بارانک درنجی
 کونی آفانه فنا ایام ذکر و تکبیر در. ایام معدودات بونک بشه ده محتملدر. مع مافیه بوکونورده
 برنجی عرفه، اوجی ایام عذر، بشجی مالکز بوم تشریفدر. فقط ایام تشریبه تفسیر بالخاصه زوال الحجه
 اوده برنجی اوده آمنجی اوده اوجی یعنی فریاده بارانک آمنجی اوجی درنجی کونورینه اطلو ده ایدر که
 بوکونور «نا» ده تکبیر الوب ناسه آنم کونوریدر. یعنی زمانه بوکونور فریاده آنم کونوریدر که
 تشریفک برضاسی ده بورر. سو حاله ایام تکبیر بشه فنا بالغ اولوی ایه ده عرفه دبویم عذر ذکر

و تفسیری ایام معلومانه داخل اول ریفند و سانس مجل ارانند و صکره و نعلیه ایره ایام معدودات
 زکری فاصه ایام تشریبه اولاده بر اوج کوه دین اولور . « فَن تَجَل » سیانی ره بوف
 سفیدر . بعد الح سبطار طاسلوسه قرانه نصیر اولماسه و فقط بونک ایرجه بر وسیله تفسیر الای
 اول ریفنه اشارت بوردلند . روایت اول ریفنه کوره بو کونر هفت عمر رضی الله عنه چهارینده تفسیر الای
 و اطرافنده کیده الایر ، منی بورد و طوانده بولناکه بویله هفت تفسیر الایر دی . فاصه بالار کی
 « فا ذکر و الله کذکرکم اباکم » زکری طلقی و اوطا مطوف اولاده « و اذکر و الله فی ایام معدودات »
 تفسیر تشریبه ایره زکری فاصه ارا تکراره در که حاصل منی سوادلور :

عرفه و غمره معلوم اولاده زکری دره باقیه برده سانس مجل فاصه مجمل عودتی اجموره
 صابلی اولاده اوج تشریبه کونری اجموره رضی عنای زکری ارفنده و طاسه اجموره کبی رکیه سیدلره جهرا
 تفسیر الایر و اللهی زکری ایریز و بونی یا ایریه طابا بایند [فَن تَجَل فی یومین] بنارویه
 براننده هر کیم ایکی کوه فرزند ایشی جیزوب « نفر » یعنی دهنه حرکت اجموره استعمال ایریه
 [فَلَا اِثْمَ عَلَیْهِ] بونک اونرینه کناه بوند . فقط بر کوه فرزند دهنه — بوسیده بویایک
 کونک برنجینه « بوم الف » یعنی قرار کونی دینلکه بو کوه ساره بولونلور . اینجینه ره « بوم -
 نقارول » دینلکه جهابک بعضی بو کوه ساره حرکت ایریه . بویایک کوه بارانک ایمنی وادیهو غبی
 کونری اولوب لکم ایام غمره . لکم ایام تشریفندره . [وَ مِنْ تَاَخَّرَ] و هر کیم تاخیر ایدره
 یعنی « بوم نفر ثانی » دینه و صون تشریبه کونی اولاده اوج غبی کونه براننده [فَلَا اِثْمَ عَلَیْهِ]
 بولاره کناه بوند . تعجیل و تاخیر خبردر . لکنه بو مجملک و عدلیم علی الاطلاق دهنه [لِمَنْ
 اتَّقَى] تقی اولاده هجی اجموز . و اونک قلبه غلجانه و سوره ملک مطلوب الایر . زیرا
 اصحاب تقوی ان کوهیون بر تصورده صابنیر و زانای غلجانه هجی بویله تقی اولوردر . بوسیده
 [وَ اتَّقُوا اللَّهَ] هیزره الله تقا ایریز [وَ اعْلَمُوا] دینلکه [اَنَّكُمْ اِلَیْهِ
 تُحْشَرُونَ] سز اجموره اوله طوبیونیه اولورده جفتند .

مع هذا انما انك بتوبه بفرده باسفه برسم نمازی دار در توبه : [وَمِنَ النَّاسِ مَن]

انامد به بعضی ده دانه [يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ] اللهك فماتة ايدك

ایچوره جاننی بده دیر . یا خور الله رضای ایچوره دنیا نی رهنی جاننی بده دیر ده کندی الی الیه صلی

الیه . — او بیلیر که ملک کندی ملک دکل الله . نفعه رضای جاننه دکل رضای الله . الله رضای

ایچوره جاننی بده کندی آلام ایدیه ده نور تارسه واک بونک تجارته ایدیه اولور . بونک اللهک فمات

قوللیر . دینه وطاعت اوغرنه مستقده تحمل ایدیر . فی سبیل الله حرب و جهاد هکله لرزه بزل جان

ایر و یا اولور و ده جاننی ده بیلیر اربالمعرف و نهمی عده التکر یا ایدیر . بونک بتوبه نقطه نظری

رضای الله . یا بیلیر ایچوره یا ایدیر ، ایسه دکلرینی ایچوره ایستیر . بونک کندی بونک

نه دنیا به نه آخرت دکل آنجه الله صانار و رضای اللهک فمات ده کندی بونک ماسوی اللهده نفسی مایه

صانیه الله . آزار ایدیه اولور . بونک « ربنا اتنا فی الدین احسنه و فی الاخرة حسنة و قنا عذاب

النار » دینلر ده دکلرینار در . نفس رافیه تقاضیه دکلرینار نفس رافیه ایدیر . [وَاللَّهُ

رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ] الله ده نورلرینه دکل راقتلیر . کمال راقتلیر نورلرینه ایدیر اوغره نورانی تکلیف

و توفیه ایدیر . نورلر کندی رضای اوغری اللهک رضای قدر ایدیر ، کندی رضای

رضای الله . کندی اراده نی اراده الله فانی فی الله اولور مدد و معارفه مرتبه نورانه

ایر در . فقط سوارسی ده اونو تاملیر که بعضی انسانلر غرور سلطانی ایدیر کندی نورلرینه نابینا

محسه صداره فیه ایدیر نقیب و حیف جهلیه ایدر غرور شرع الی حرکت ایدیر و کندی بونک بونک

تخلله یا ایدیر . اللهک اراده نی ایدیر اولوکی ایستیر ده نهی ایدیر ایدیر کونک الجاسه بقا

اتحاد ایدیر خالص . بونک جاننی نیز ایدیر ایچوره اصحاب رسول اللهک اصولیه خوارجک حوالی

مقایسه ایدیر . سئله دکل روحی صرف ایچوره اولور که بوده شرع الهی به نظر الله

ارلرینه ترفیع و رتبه اولور . « ولا تلقوا ابداً بکم الی التهلكة » آیه بانه .

بونک سبب نزولده اوج روایت دار در :

بخشی: ابه عباسه، صهیب به سنانه روی حضرتی هفده نازل اولیغی مردی. مکه
 شطری بوزانی طومار، دیننده روزی که ایچوره استکجه لاله نغزب ایچمندی. صهیب مکه لاله قانی
 "به اختیار بر آرم، عالم و شاعرم ده دار. بنم سزده دیار ستم سزده اولامک سزده هیچ ضرری ازان
 به بر سوز سوزم، اوز جایی ای کورم، مالی و شاعمی سزده و بریم، دخی سزده صانیه الیم" ^{دیندی}
 دیشدی، اوزده بولای ای اولمک صالیور سزده، اوزده قانقوب مکه مکه بولای نازل اولمک
 سزده کیر که حضرت ای کور است کلمه "بیغای ای دوسه ای صهیب" دیشدی، اوزده "سنگ بیغای"
 ضرر ایچمیه، اوزده؟ "دیه صور دیننده" الله نغای سنگ هفده برایت ازال بوردی "دیه برایتی
 اوزوشدی.

بخشی: حضرت عمر و علییه: امر بالمعروف و نهی عن المنکر بایا به بر زان هفده نازل اولمک
 دیه مردی.

اوچونجی ده هجرت بنوی کجی رسول الله یاننده هفده یانانه حضرت علی هفده نازل اولیغی مردی.
 بیانات سابقه دیکده کرده صوکره سو فطایه دت ایزن:
 [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای ایمانه ایزن! [ادخلوا فی السِّلْمِ کَافَّةً] [تغذیر]
 کمال انقیار و بنوی هفده صلح و سالنه کیزن، مسلم اولین [وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَاتِ
 الشَّيْطَانِ] شیطانه آریدینه، انندی بولده هفده اهل کفر و ضلالت انوال و انقانه اوزما
 عصبانه دتفره دسبقت بولده صایا به [إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ] زیرا اوستطانه سزده کیزن
 کلمه لهر ایچیه بر ستم. ایچنی بر معنی ایه: اوزنک الله ایلده و بر یکیزن آراکزی آیه صیه و سزده بر یانه
 ایزه هک بر ستم. اوچونجی بر معنی ایل: اوزی انوار ایمانک ایچوره بلیغ دیار لاله سوز سوزنی
 بلیه یون بر ستم. - السلام، نافع، ابه کیر، کسائی، ابو هفده فرات سزده سینک فتحله
 دیر لرنه کسریه اوزنوز که معنی برده. ایچی ده صلح و سلالت دیکده. بورد ساسا اسلامک انقیار
 مفاصله اچمده. اسلام الله ایلر سالنه کیرمک مفاصله افاده اریور. بنار علیه بولای ایه ایمانک اسلام

مألی دنیا و آخرت مسلم و سیدانه کبریا و دینک اوردیغی انھام ایدیرن عموم اهل ایمانه کمال اسلامه عیون
اولونور. نته کیم بر حقیقت شریفه مسلم طالع "المسلم من سلم المسلمون من لسانه و من یدیه = مسلم اوردی که
مسلمند اوندک دینک والنده سلامت بولم " دیمه تعریف ایتمک. ^{دیننده} بویایه مسلمک الذنه و دیننده دینلرینی
نقص ایدیه جک بجم برضه و از اینجمله یانوب ^{حقیقاً یانوب} بالقرآن سبب سلامت و شفقت ایضاً ای زودی مشورده
"من اسلم وجهه لله و هو محسن" ^{مغفور علیہ} عیبندک تطبیق طایفه بترت فوائده حقوقیه و اخلاقیه بر رعایتی
امرد. نقال و جم ایندین معانی احوال روحیه فقط "نقدیه انسانی درت ضفده نفعین ایند کده
مؤکده اهل ایمانه بویات ایلر خطاب بوردی جک انتباه اجتماعیه کی اهمیت و ایمانه توجیه ایلر جهاد و جک
نمره مطایره سی عمرینده تأسیسه مسلم و سیدانه اوردیغی و بویایه اهدیه فاضله و دفاعیه حقوقیه و اجتماعیه
تضمیمه واسع بر شریعت عملیه مذک بترت تطبیقی لزومه تبییند.

بنار علیه ای مؤمنند. اوارالیده یا تقیاد ایدیه اوردی کمال بر لهیات اجتماعیه و اوردی تنظیم بر دار اسلام
تشکیل ایدیکه آراکند ده عصبانده، نزاع و شقاقند، بر یکزه ازاده، اگر یکلده، مغفور الله
و مغفور عبارتده بخاد زنده، عالمی رضای الله مخالف حرکتده از بولماسنده لکس اینست و محبت شفا بده
و تأسیسه و مغفور نام ایچنده و طایفه بده سفول اوسونه استقبال و آخرت نشو طایفه ایلر بوردی و سون
دینلر ایدیل ایدیه جک فسادده بیدانه و بریه سیه، حیات دنیا مضنه، بار لایه سوزلر سوزلر بوردی
ان قیامه فصولند طویلو اولاده اهل شیطنت آردنده کیدر سیه [فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ] سزه بینه، عقلند ایدیه جک اچیه دیکر کلدکده مؤکده و ظهور
ایدیه، سمر دینلرده انحراف ایدرکند [فَاعْلَمُوا] بیلکند [إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ]
الله، محضه بر عزیز و علیم. شکی بولمانه، غالب غیر مغلوب بر صاحب غلظتده که حکمت ناری کاینده، دینلر
بایار، ایدین بده حال انفاذ ایدیه، بونظله برابر صاحب حکمتده، لکنتی بیلیر، بایرینی حکمت ایلر حکم اوردیه
بایار. انسان مسلم ایلر، نظام اسلام بربا سوزده کلند. عزیز اولاده ایلر بر نظام ناری طوف
و سبقت بوردیه حایر ب حکم توجیهی و اصطلاحی ایدیه حیالیه بحرلر مغلظتده طبر. بدلرینی دیر.

شاید تأخیر آید - آورده باشند - بر ببرد [هَلْ يَنْظُرُونَ] با تفسیرش به نماز [إِلَّا
 أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ] آنچه بیاورد بر برونه فلان، گویند نظر، او نیز
 نودا بینه الله و مظهر او نه کلبوریه نه [وَقُضِيَ الْأَمْرُ] و اینک بیند بلبوریه با قار
 - « وَالْمَلَائِكَةُ » ابو جعفر قرائتند اولی فی او زره « ظلال » او زره مظهر او زره اسره
 او زره بینه کوره : بوزار نه با تفسیرش به رطل، آنچه بیاورد بر برونه فلان و مظهر بینه الله
 او زره کلبوریه نه و ایسی بیدوب، عقل بریز، امید این بر صورتی که کنی و الله فی او زره کوز بوزیه
 با قار - الله « ایس کمشله شی » اول بینه صورت جسمانی ده کلوب کتیکه نه نه نه - بنا علیه
 بویات بر صورت و وجه عظمی به محمل و تشابه - برونک کما تراه را بینه تا و بینه با تفسیرش ایکی معنی دارد -
 الله کما تراه او زره الله کما تراه و سنده ظهور نه کنایه - ساره بوط با تفسیرش به بوجرد
 مجاز اثری خصوصیه هر دو اسباب و وسائط جسمه تو کشفه و آنچه هر شیئ بینه جک اولاده او زره -
 الله کما تراه اولی و بیکه که با تفسیرش توقف بیکه اولور - بوط و بینه یا غفور او بولور -
 بیاورد بوط و یا غفور یا غما به معنی بجه بوز او زره ده الله به رحمت امید این به بطن خلاف عاده بر امید
 اول بینه بوط رحمت امید آید که یا غفور بینه آنسه به معنی کبی بر ده به به بولور بوط و بولور
 ثانیاً الله کما تراه اول بینه بوز او زره ایمانی بحاله تعلیمه جسمه اول قری و اخبار صادق و در بیان
 اول واقع اولاده انذار و وقوع نه اول ایمانی بقلی بر آنده بولور بطنی افاده ایسه اولور -
 و هر ایکی تقدیر ده بوسنارک تشابهاً افاده ایسه اولی بوز و نظام و انتظام عالمی اخلاص بولور صایه
 ناشی استی صول رجه به بینه به بطنی و آنکه عقل و قدرت بر راره سنده تنظیم او اینک
 احتمالی قابل معنی و کنیز بیکه در عقل بریز بر صورتی که بولور بطنی اقتدا نه اولور - حقیقت این
 کنایه کما تراه اول بینه کوره حاصل معنی سوا اوله بلیب : بوط بولور « انا الله جهوره » و بینه تو کما
 کبی الله کوره بیکه طریقه عقل و نقلیه اخبار صادق و دلائل واضح ابراهیمه اینست و وقوع نه اول
 صحیح بر انذار و اولاده آسمان، الله و الله انذار بینه ایمانی بجه الله کنیز بینه تو کما تراه

بَغْيَرِ حِسَابٍ [والله كَرِهَ دُبَارَهُ دَكَّرَ أَفْرَدَهُ دَبَّكَتُهُ حَابَسَ رَزَقَهُ دَبَّرَ] .

ابو جهمل و آق قنداری اللهم بحسبه ایندگی زودتر ز دونه و صفای برده آفری انظار ابرار
 و عمار ، صهیب ، ابو عبیده ، سالم ، عامر ، ابیه فخره ، جباب ، بدل عفراتی کی فقرار مؤسسه ایل « او
 بزم بغیر میزاد ساری اوله اسراف از تابع اولور دی » دیه اکلمک ایستدری . عباده به الی و آفرید
 زود و صفای برده و صفای مؤسسه ایل آلا ایتمک ایستدر « شوره باقید محمد یوزر غلبه ایزه
 طه ایدور » دیرلری . بنی فزیطه ، بنی نصر ، بنی قینوقه یهودیلرینک علماسی ده فقراد هاجرین
 ایل اکلمک ایستدری . ایسته بوایتک نزولی بو هادیه لرده برسی اولدر . و بو بابده بو صورت اولد
 روایت داردر .

ایسته آفری درینانک عاقبتی در سونم یوب ساره حیات دنیا یسل و محبت اینک اونه رده بی
 نوع برن نظرت اصلیه ده کی و همتی بوزانه و سالم و کونقی اخلا ایدر بر سبب عرضی ، بر رأس فطیه در .
 فی الواقع :

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ^و وَأَنْزَلَ
 مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ
 إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ^و فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ^و وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ •
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ^و مَسْتَهْزِئُونَ
 أَلَمْ يَأْسَأُ الْأَعْرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ^و أَلَا إِنَّ
 نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ •

مال شریفی

و عند انك خبر جباري اكله زنده سفير كوشه دي

انسانك برافت ايري آبري لري اوز زنده الله رحمتك شد و جباري و برابر زنده هو اير
 كتاب اينديردی که ناس آراسته اختلاف ايتکاري نقطه ده حکم اوسوه . بوزده ده صرف اوتاب و ريلر
 کند بريم بونجه بيه لر کلد کرد و کورد طوزير آرا زنده کی امتراض بوزنده اختلاف و دوسلر ، بوندک
 اوز زنده الله اوزن اختلاف ايتکاري حق اذنه الی سلم بواجبه ايتري طوزير طوزي موفيه بوزي
 اوله بااه و بديکني طوزي بوله جباري • بوقه سز کند بوزنده اول کندن مثل اولسه بوج با سزده
 کاکمکيه جبهه کير بوزده جاکمکي صانديک ؟ اوزده اوله از بوجي مختلر ، قيلمه نماز ضرر طوزي
 و اوزده صار صيلدر که مني بغير و صيغنده ايمانه اينر « نه زمانه الله نصرتي ؟ » ربه جباري
 بانه ايشه الله نصرتي باقيه •

افطار : « كان الناس امة واحدة فبعث الله » نظم مبيی « امة واحدة فاختلوا
 فبعث الله » تقدیر زده . سبانه و سبانه بونی کوسه دیکي کبی « و ما كان الناس الا امة واحدة
 فاختلوا » آیت کریمه سزده بوقه صرصر . بوزده با سقه عباده به سوز فرائقه بوراره دخی
 « فاختلوا » مذکور در که بوزرائت متواتر دحلایه ده مشهور اولد بفرنده واجب العملر .

[كان الناس امة واحدة] ابتدا ، بنوده ناسانات واحد ايري . - فقه آرند
 آقلاک دخی اوزده لیس بر اصلده نوره سه . فطرت اولی موبنجه فانوده هو اوزده حرکت اير ،
 جماعت واحد ملت واحد ايري . انساند بابت خلقت زنده بونجه جمعیت با ساسه دکلر ،
 احوال حیوانات بیل کوزده کیر بایر سه بابت خلقت زنده آناسی قوننده اوسوه اجتماعیه بنیه بوج
 بر حیوانه بوقد . هر طوعانه فطرت اوزده طوعار ، انسانده بر تقضای فطرت بایند جماعت و
 ايري ، صکرده ده اختلاف ايندرده [فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ وَنَذِيرِينَ]

الله، همه اطاعتش و وفایش کرده اند، مخالفت و عصیانك عقاب آن کرده و نورش بر
 پیغمبرش نازل است [وَأَنْزَلَ مَعَهُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ] و بزرگوارتر از همه کتاب ده
 اندر وی که [يُحْكَمُ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ] انسانانند و اختلاف اندکی
 مخصوصه حاکم اولسوره، نزاعی و عجزی قالد بر رب اعجاز و عجزیسیه - ابو جعفر قرائنده
 "یا" نیک و "کاف" که فتحه مجهول صیغه سی و نهمه "لِيُحْكَمَ" او نور که بیه الناس
 اختلافانده کتاب صیغه اولسوره، اجرای حکومت ایسیه ربیک اولسوره. و هر آیهی حاله حکم
 و حکومتش حکمت و غایبی وضع صیغه رکن همه توفیقاً رفع اختلاف و تأسیس مسالمت او یعنی اختلاف
 [وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ] کتاب و اختلاف میقرارده به با شرفی رکن [إِلَّا الَّذِينَ أَوْتُوهُ]
 آنچه او کتاب نازل فیانسه اولسوره اهل کتاب. هم بزرگوارتر بود اختلافی [مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ بَعِثْنَا فِيهِمْ] کنیزیه ایسیه اند. خصوصاً هر که صکره آر از زده کی بقی
 و صدد بری کینک و پیغمبر را بر بیه یاریسیه ایمان دعوتانده ناسی میقرارید. - اگر بر اختلاف
 نص و بینه بولونیانده، نصده سکون عنه فالاده خصوصاً در ادله غیر بینه ایله تحریری صیغه مجزیه اولسوره
 اختلاف ناسی مکه او یعنی قدر از الله صیغه شروع بر اجتهاد اولسوره بیلیدی، لکنه بزرگوارتر بایمارید،
 بیه هر که صکره سور رنصده اختلاف اندیک، حال بود که سور رنصده اجتهاد مساع یوقدر. و بزرگوار
 خصوصاً طوایف که بر فاعله علم فقهک قواعد صیغه سنده بر بی تشکیل اند. سور رنصده اجتهاد،
 فرار طرفنده قانونه صیغه خدونه، اسأ بر ترید. بوابه همه توفیقاً رفع اختلاف رکن وضع خدونه.
 بر صورت اهل کتاب ناسک حب دنیا ایله نزاع و اختلاف مجزیه عالم اولسوره مجزیه ایسیه بولونیانده بقی
 خصوص و بیانه فارسی بقی و تجاوز از یکسده اختلاف میقرارده و ناسی توبیه و سورید، حقوق
 یا مال اولدی، اختلاف و نظام اجتماعی بوز و لری، نصدر زوال بولدی، خاطر و خیال کامل بداده
 گرفتار اولید. [فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنْ أَحَقِّ بَازِيَةٍ] بعده الله
 بزرگوار اختلاف اندکی همه، بعثت محمد. و نزال فرانه ایله بازنده خدا ایمانده بزرگوار هدایت دیردی

مکه اندک کتاب منزلده
 اختلاف اندیک

[وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] دایته الله بوبه دیکنی بر صراط مستقیم
ایر. طو غر و نوره . -

بدا بر بنده بعث محمد به قدر که از راه اولاده تاریخ بشک بر اجمالی اولاده بوائت عبیده فطرت
ار بوندک، منابع حقوقک، حکمت تربیتک، اجرای حکومتک کنه اسرار فی نظمیه چون بر علم اجتماعی
اساساتی محتویه. بر ناسبتد مغربک بونقطه ده کی بساحت عمیه لرغی تاخص ایتک فائده اولاده
بالاده «انت وسط» ده کورسک که انت، فزونه سک اتباع ایندیکي جماعت به تعریف
ایرله ایری. نکته بر معنی دهها زیاده انت وسط اطرافه بارشاده بر معنای خاصه. مع الاطلاق
انت، برشی اوزرینه اجتماع ایروب بر برینه اویاده جماعت دیکدر که اقتدار دیک اولاده اتحادیه مؤثره
بوائت ایله طایفه انسانک انت واحد اولد یقینی نصیرج ایریور، بنا عمیه بوجهت سایانه خرید. ربو
نقطه ده مغربیه اختلاف ایتلدر :

۱- اکثر تحقیقه ایتک انسانک توحید مقیمایه ایریه واحد اوزره اجتماع اینسه کت
اولد فکریه فائدر. سیاه آینه اجتماعک اختلاف اوزرینه بعث ایرله ایله ده بولار دلالت ایر
ریور. و ذاتاً فطرته توحید اصل، شرک و کفر و اختلاف و خدو اصل. مع الاطلاق وحدت
و عدم اختلاف موضوع بحث اولد یقینی زمانه توحید موه بار ایر. ایتک انسانک وحدتی شرک و کفر
و اختلاف بر دهنه اصل ایتک ابجوه موه یوزره. هر حاله وحدت الهی و فکری طبعیه و فکری تقدیر
هس و فکریه تقدیر. شرک و کفر توحیدیه صوکره الهیه و اختلاف فکریه میقیانه بر صورت تنازعک فائده
بنار عمیه تاریخ اریانه، اقوام کفره قدیم کی کور و نه شرک و کفر وحدت اصلیه و فکریه کور و نه
سبقت عرضی بر حالت نایه. هر طوغانه موه موه، مقه میمی اولد و ده طوغانه، ناکور لکی صوکره و نه
اگره نیز. افراربت نکته ایندیکه تنازع اعمال هو غاطسه بونده اختلاف و شرک ظهور ایتلدر. ارشاد
ایر تکامل عقلی اصل اولد فقه طریقه توحیدیه رجوع اولنلدر. بنار عمیه بنای سلم و اسلام اولاده توحیدیه
ایمانی بشریک فطرت اولاسنده مرکز اولاده و حضرت آدم به اعتبار اینی آدمک شعوریه تحقیقه ایرله

بر اصل قدیم و مطلقه.

بوکا قائل اولان برات واحده نك كيمد اوله بيله مكنده روايان مختلف نقل ايمكدر: مجاهد
برات واحده «بالكن آدم» در ريه منقولدر. بوگا كوره امت «از ابراهيم كان امة قاتا» ايمده
اولدني كي جماعت مقامه قائم بر فرد و با امام مفايده مجازا فرده اطلاله ايرلسه اولدني بايد ايريسور.
آدم، علم شخص اولايوب ده علم جنس اوله ايرى مجاز اولان درى. لكه بومنى متعارفه مخالفدر.

برات واحده آدم و هوا دنم اوله ده نهم نهمه عيقار بر فردى صده ده بنى آردنه عبارتدر كه
فطرت اوزده ايرى. (ابى رايه زيده).

دور آردنه دور نهم قدر كجه فردى عر و صده اوزده ايرى. امتلا فلى اوزده عرفت نوح
بست اولونمدر. (ابه عباس وقتاره ده).

كور و ليور كه بور و يازده جهت وحدت، فانوده صده اولدني عده اتفاق بولمقله برابر بونك بال ايرى
كى بعضه حيواناته اولدني و جهله بر فطرت كجه اوله ده غريزه هالنده غير اختياري بر شعور اجتماع ضرورى
يوقه انكشافات فكريه و عقليه ايله علاقه دار بر اجتماع تعليمي و اختياري؟ اولسى نقطه سنده بر اختلاف
موجوددر. يعنى بشده اجتماعيت بر ايه طبعى ضرورى؟ يوقه ضاعى دار ايميد؟ بر اختلاف
اليوم آور و يا علم مضمومه و علم اجتماع علماسى بينده جاري در. بزم مختارينه كوره بر ايه فكر و يا
مس اجتماع ايجاب الهى ضرورى، تفصيلات فعليه و انكشافات اختياري در. هونكه نبوت بر علم ضرورى
و حضرت آدم بنيدر.

۲ — عكسه وقتاره كى بعضى مفردينك قوليد كه برات واحده كف اوزده ده ريه باطل
اوزده ايرى و بر تفسير ابد هانم كى ايرى، بيمجدر كلدير بو نره ايمانده صده نفسيه ايرى، ايمانده ايرى
ايرى، ايمه بند ايمه درى، بو صورتده مؤمنه و كافر صل مختلفه مصوله كلدى. بو نره آيده «فاختلفوا»
تفسيره لزوم كورم مكددر. بوگا كوره برات واحده «الكفر ملة واحدة» مضمونى اوزده ده عزم ايمانده
مستن، صده طائمان، انسانه صورتده بر سوري حيوانات ريمك اوليور. فقط بو صورتده سوا و سوا

توجه ایر :

اولا : سیاه آینه نظراً اینها که رفع اختلاف و تثبیت صحت مجموعه بحث بورد و مسئله اول یعنی
 اختلافی حاصله اگر « فاختلوا » مقدار کمالی است اینها که اختلاف مجموعه بحث اربسه اولی لازم
 کلمه یک در حدیث تأخیر ایسی معانی اوله بقدر . بر اعتراف ضربه اکتفا نفی اتمکدر .
 جواباً رینه بیکره « حالت اولی در صدارت کبیاری و بزرگه کفری معانی : لغوی تکلیف موجود
 اولاد یفنده ای عدم ایمان دیگر . پیغمبر قانونه زبیه تقضایچه بالندرج تکلیف عقلیه که بسا
 بحث اتمکدر . راجعات اختلاف مجموعه کمال زنی مجموعه بحث اولید ، بوند اوزرینه اختلاف
 ایمان اتمکدره حقیقی ، پیغمبر در کمال . « بر جواب زمانه آنکه آورده انقیاد بوانی کلمه فقط
 حال باقی محافظه ایزده مخالفت حقیقاری در یک طوری اربیه مبنی نظراً هر حاله بونفیده پیغمبره
 راجعات اختلاف اساری لازم کلمه . بواب سیاه آینه در روح مضمونه مخالفه . بونفقه نظره
 ضربه بر اعتراف اکتفا ویرگی برنده در .

ثانیاً : حضرت ارم ابوالشایه بنی اولسه ، بنی ابوالشایه اولسه لازم کلمه . چون
 لهم بنی لهم بر اولدیفه کوره اولادی نظیره ارب مخالفت انجسه اوله بوند بوسورنه تکلیف موجود ایسه
 اول ناس است راجعه اولسه ، اختلاف انجسه بوند بقدر . حال بیکه ارمک ابوالشایه وایله بنی اولی
 تنقعه علیهم . بوسوال قول اوله دار در کلمه . چون اولادی ابتدا ارب موافقت انجسه دهه اوزره
 است راجعه تکلیف اتمکدر ، صکره اختلاف اتمکدر ، بوند اوزرینه نقد راجعات بحث بورد و شد . آنچه
 بر تقدیرده « النبیین » ده تأخر ، آمده منته صدوف اوله ضروری . جمع محلا بالسلام لاقل اوجده
 باسند یعنی مجموعه انبیا ، متقدرد یعنی نقد راجعات صکره ده اختلاف اوزرینه واقع اولدر و یک اولدر .
 و بحث ارم بوند راجع اولان . بواب ارمک ابوالشایه اولسه مانع اولان . لکنه بومعنی ابخی قولی
 رکدر .

ثالثاً : بونفوده است کلمه منته معنای اجتماع عیسی ده بحث اولدره تحقیق اتمکدر و بوسورنه

در مجموعی قوله ز اهل اولی لازم کلمه شود که :

۲ - براره امت واحده و یک جنس واحد و با صنف واحد میگرد. یعنی بوزن اوزن
 امر و نخی یوقی، هیچ بر قانونه رسمی به تابع رکل ایری، اباضه اصلیه روزنه با سائور لری «بعث
 الله کونیه یور که سر یقند صورده رده اعتبار ایه کلمه در معرف مناسبه ربه و اجتماعت اوزمانه
 با سلاسه، ایمانه و کف نفسی اوزمانه فهور اتمد. اوجالده اولیه جهائم و با جو مقدر کب
 کطفیه عاری و اعطارد خالی اولیه اعتباریه بر جنس ایری و با جوهر واحد رده و با بارده کلمه اولیه
 اعتباریه صنف واحد ایری، صنف مختلفه، عرقد، بلند آریسه رکل ایری، وطنه اسه و اجنبی بوزن ایری
 با ربه بوزنه امت واحده اطلاق فی حقیقی مناسبه ربه در عرقد متحد جماعت ریک رکل جنس واحد
 و با صنف واحد میگرد. بوقول ابو حیانده امام تری مقدسینه نسبت ایرد. بوضوح رده ریک
 اولیه که انساند بایت حالانده آورده بالدرک حالت طبیعی ریکری کبی حریت مطلقه اجمیده بوزن ایری
 هیچ بر وظیفه و هیچ بر ممنوعیه تابع اولیا یور لری و بوزن رده هیچ بر امر و حکم طایع یور لری
 هندز انساند آز، اراده واسع، محصولات ارضیه مستلزمه کافی ایری، سربس سربس با سائور لری بکند
 حیوانات ساره قیاسی مجارله ایری یور لری، انساند بنده مجارله و احتیاج مجارله یوقی، خلقتی
 مالری بر، نمای نظری بر، طرز حرکتی بر ایری، ایلک با بارده کور رکلری کبی کید یور لری
 لهب بوزن حرکت ایریه بیلد لری قانونه، حکومت محتاج اولیه مقدری، لکنه تسلطی کتد ایتد کلمه بوزن لری
 بر طار لاشعنه تراحم و مانع حاصل اولی، جهالتد، حیوانات ایلد اختلاف در سیر، صنف صنف،
 فرق فرق اولیه. ابته اوزمانه بواختلافی رفع اجموده اجموده مد طرفه اتی بی کورده، آبی
 طانی ضرر و برده، جنود مشرود، اهل و عرمدنه، وظیفه و ممنوعیت قانونه رده بحث ایریه بنیاد بعث یور لری
 موافقت ایرد ایمانه ایلد بر لری، مخالفت ایرد بوزن قیاسی قومی اجموده بر لری، بوضوح کلمه
 و کاف سلسله مختلفه فهور ایتدی. نهایت خاتم اولیه توحید کلی اجموده بعث یور لری. بر اینصاف «فاختلفوا»
 تقدیریه و سیاه آینه رده نوافسه ایریه بیلد. لکنه بوزنه خدو فظا ایلکی جهت دارد: بر بخشی، امت کلمه

فصل اوله معنای اجتماعیه فروعیه یا ماسه اولور. انجیسی، در صبارت کبی ده اوله انسانک
 لهر لور فرائیده معرا بر حریت و ابامه مطلقه دوری یا ماسه اولرینی تسلیم ایدرین، بر طرزیه
 حیوانات، بد اولورده نظری بر دور مضانه و تریه یا ماسه اولر مضمویاتی بیه بر وظیفه و ممنوعیت
 قانونه تابع بر نسیه اولرینی، رکیط فرسه «واذا اخذ ربك من بنی ادم من ظهورهم ذریعتهم»
 و اشهدهم علی انفسهم الست بر کما قالوا بلی «قطاب از بسیده ده بر نقطه دهالاسانه تقویه
 ایلسه بر لندی فی حاله فطرت انسانیه بر اینده و لو بیل اولسوده مبارک مدینه و اجتماعیه ده آزاره
 تلقی ایتک لکم استعمار مالک هم ده در لانت نقده مخالف اولور. بنا بر علیه حضرت آرمده اعتبار ابر تطفیف
 قبول ایتک ضروری بر. «ولا تقر با هذه الشجرة» نهی تطفیفه قری فی افاره اندی کی نبوت آرم نهی
 بونی ايجاب ایدر. نه کیم انسانه مدنی بالطبع در. انسانه مواسسه مستقر دینیه که بوده تطفیفه
 و اجتماعیه فطرت انسانیه ده مرکز بوندی فی افاره ایدر، بوابه بر قانونه مقدر و مبدأ ایمان
 و شرائع ایدر عموماً در بر قانونه مقدر، و بونک علی الاطلاق لا شعوری اولرینی ارباعیه صوره یوقدر. بر
 بر شعور ضروری بر. مع ثانی لا شعوری ده اوله نه قانونه صوره در. بونی کفره دکل ایمانه مبدأ اوله ده
 اخذ ایتک لازم کلیر.

۴ - مقدرده قاضی عبد الجبار - اولاً تابع اولور دینیه که پیغمبر بر مقدرده اول انسانه
 شریعت عقلیه تمسکه است و امره ایدر. شریعت عقلیه مانع صوره تعالیه و جوری و صفاتی اعتزاف
 و نمته شد ایدر حدیثه استغال و ظلم و تجاوز، کذب، جهد، عیب و امثالی کی قبایح عقلیه ده اجتناب
 اساسه مستدر. چونکه بونر عقلاً اراک اولور. ما را که آینه «فبعث الله النبیین» ^{ایمانه} بعت
 ترا فی افاره ایدر «فا» ایدر صوکرده ده اولرینی کوشند در. دینک که بونرده اولکی است و امره دینک
 و حدت ایدر ده استفاده ایلسه اولیانه بر شریعت ایمسه، بولیه بر شریعت ایدر بر شریعت عقلیه اولر ایدر.
 فقط حضرت آرم ایتک انسانه دینی و ظمی ایدر؟ ار حاله بعت ایدر ده اول صرف عقل ایدر تطفیف انسانه
 فرضی فصل طو غر و اولور؟ قاضی عبد الجبار بر سوالی کنه ایدر ایدر دینیه که: احتمال حضرت آرم ایدر ده

اولادیه برابر شریعت عقیده در اجتماع انجمنی در ده صوکره در جناب الله کندیشی اولادیه پیغمبر است
 انجمن. و احتمال که اولادیه اینک شریعت بنویسی مندرس اولسه در اناندر شایع عقیده یمنک انجمن
 و بالافره دیگر اینیاست پیور و لند. ابوسلمه صفحانی در قاضینک بوند هندی اعتبار اینست.
 بونزه کوره عقل، اینیاست اول بر رسول الهی اولسه اولیور. بونزه عقده کندی کندیشی اولادیه
 ایدیه به جکری مصالح و کمالاته ایصال انجمنه بولونور. لکنه بوند هندی در انانی مکنه اولیایه ایی نقطه
 دارد. برنجی عقده مرا اعطاس اولاده مسه و فجه بالذات عالم اولوب اولیه جفی و وجوب عقیده
 بالذات عالم اولوب اولیه جفی و وجوب عقیده و وجوب عملی بی استنزام ایروب ایدیه به جکی مسله سید که
 علم اصول و عقائدک مسائل راه سندنر. اینجیسی برایت عالمه انسانک عدل و ظلمی که بدجهل و اذیت
 بنار عالمه ایدیه به جکری در جره استلال عقیده عقده اولوب اولیه جکری و بوند دریه به رشور ایدیه
 حرکت ایروب ایدیه به جکری مسله سید. بوابکی نقطه بونکونه دخی نایات رکدر.

۵ — بعضه مضربه در دیندر که آیت ابتداره است و ایدیه بی نصیر ایریور. فقط
 بونک ایمانه اوزره می بونزه کفر اوزره می اولدیشی بیایه انجمنور. بوجهت. دلیله محتاجدر. بنار علیه
 مسله در حکم دریه سوب « العلم عنداه » دیه توقف انجمن لازم کلب.

۶ — بوراره « الناس » دره مراد، مبدأ خلقند بری عموم نام رکدر. بو
 امت و ایدیه قوم بر ایهیم و یا قوم موسی در. اینیاست مراد دره بوند ده صوکره کی اینیاست ایدیه
 دیه به مضربه دره دارد. و بومون قول اینک ما فتنه ارتباطی نقطه نظرند موافقه کی ایدیه الناس
 لفظ عامنی تخصیص فنون ظاهر اولدیشی کی اینک مضمونده عمومی کورونه بونکس اجتماعی دره کافی
 رکدر. بوند ده سونی افطار اینک اینست که عقده ان بهم قیمتی عیلت قانونی موجب مسیده مسیه و یا
 مسیده مسیه انتقالدره. بوابیه عزیزه، فطرت و یا عقده غریزی و برهیمی تعبیر اولیایه باری ضروری
 و یا تجربه بونقندر. بونت ایدیه مطالب نظریه بی بیه علوم ضروری حالنده ارال و تحقیقه ایدیه به برنوه باینه در.
 ولدی التفسیر ضلالت بشریه نکه انکشافان عقیده ایدیه انکشافات سهوانه نکه تداخلنده و عقولک سهوانه

ايجوده استخدا مندر نشأت ايد. فطرت اولی بوجد اولنده آزاره اولدنی کبی نبوت ره کرن علمی و کرن عملی
 اوله رده بوزنه آزاره در. سدا بال آبرینک ضاعتی شاموه بیهیه بر صامت غریزه در. و علی العموم
 نبوت دره بویه شاموه بیهیه برومی الهیدر که «واوحی ربك الى النخل» آیتله بوطا اشارت یوردلندر.
 بنارعلیه بر فطرت مسلمی اولاده نبوت بر طرفه عقول و ارادته مبدئی، دیگر طرفه شتراسیدر. بوندک
 ايجوده بر نبوت اولی، بر نبوت نایه واردر. کتاب، نبوت نایه ره در. بویکسی آراسنده هوه طایفایان،
 یعنی و تغلب اوز ره حرکت ایدیه بر حال کفر واردر که هوه کندی فطرت واراره سنده عبارت فله ایدر،
 سلات عمومی افصول ایدر. انسان ایلک خلقتده اعتباراً انساندر. ربه، لسانه، اجتماع مبدئی
 اوز ماندر. نبوت ارم نبوت اولدر. عقول اولیه بوشطه نظام ایتمسه، حب دنیا، تنوع استوایه
 و اختلافات بشریه اوز رینه نبوت نایه و انزال کتب نازل اولندر. بنارعلیه قول اولده اولدنی اوز ره ایلک
 انساندر فطرت و نبوت اولایه مستدایمه فطری ایدیه قانونه هوه اوز ره بر است واحد اولدنی قبول
 ایلک اقتضایدر. و سیاهیت بزه و عدت مفک بومورته قدسی و بر اجتماع ایلک مبدئی، ارشاد
 الیه ک صورت جبرائی، حقوقک و حکمت تشریعک شرایط اولیه سی و پیغمبر درده صوکره اوز ره بارینه
 نصوص ظاهره یا رسمی اختلافات جیغاره اصول حقوقیه یعنی و تغلب ایلک اختلافات فطریه یا رسمی
 بایه ایلک در. او حاله ناسی موندده واقعی ظاهره اوز ره افرجه سبب یوقدر. مازیری مفرزیه نسبت
 اولسانه قول ره بوندک بر نوع ایضای اوله ره قبول ایدیه بیلیر. بر آینه سوره اکلا سیاهور که هر پیغمبر
 زمانده مبعوث اولدنی انساند پیغمبر مختلفیه اولاده ارمضی ایضای ایدرک رفع اختلاف و تعلیم توحید
 و بربابره نصوص ظاهره و بیانات قطعی کنیدر. بوسیلله اهل ایمانک و علمانک و طایفه سی مور رننده
 اختلاف جیغاره کل، نصوص سالت اولدنی هارنات حقوقیه ره اولدنی بینه رده خوی هوه و حقیقت
 ایدر رفع اختلاف ایدیه جک اعطای استیاط ایدیه بیلیم و بومورته اجماع استک فریقینی علما امضا ایلکدر.
 مصلی، اختلاف فزیه اولان ایدر انساند عالم و حکم، اعطای مزایه یا سناج اولیه بقدری و سئل مختلفه
 ظهور اینه بیلدی، عرب و عذریه، حکم و حکومت لزم کیه صبه، قوانیه فطرت کافی کله بیلدی. مارام که اختلاف

اینکه با اختلافات فزاینده اختلاف ملی پیدا کرد، احوال همه در غایت بد بود.
 اول به قدری بود که بر غایت بیایم ایچوره که در آن زمان همه ایمان در عایدت و
 و نطفه همه پسنده دنیا و آخرت نور و نور و ستم های بی اساس ایچوره مکتفد بود. در سالت محمد علیه
 قرآن عظیم انساب بر بی بود و در مبداءه ستمخانه موازی بر وضعیت ایچوره نوحید همه رسالت
 هدایت ایچوره مکتفد.

سوره بر هدایت مکتفد ای است محمد! [أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
 يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ] سوره اول که استندن مالی زن با آنکه هیچ کلمه به
 ستمد، صیقنیدر همه در، سوره مطام الهی در تعبدات عملیه ایله تطبیق ایچوره محمد ایمان ابدی اسلام
 اوله همه کبر و بر به مکتفد می شده استند [مَسْتَهْمُوا الْبِاسَاءَ وَالضَّرَّاءَ] اوله ستم سلفیه نبیه
 صیقنیدر و ستم و نزال و بری [وَزُلْزِلُوا] ده صایدیدر، اوله صایدیدر [حَتَّى
 يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ] می با آنکه در بر نامه سقیم و از نکه
 برابر ایمان ایند الله نصری نه زمانه ریه جک در جیه و در بر. لکه [أَلَا] ای بلیکنه [إِنَّ
 نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ] الله نصری محضه یافتند. ستم بر ایمان و هدایت به بابت قدم اوله نبیه با نبی
 اوله نصری کوره جک، ستم بر اینده ابره بکنند. رسول الله مکرده کی مخالفت شریکینده مکرده مهاجرین
 ایچوره زن دیار و احوال ایرک سینه یه هجرت بود و قری زمان اوله مرده یهودن عداوت و ستم اوله
 ایری، بر سبیل بر آیت نازل اولدی. اهد و یا خنده محاربه بری سبیل نازل اولدی و در بر. بر
 آیت کوسته بود که اطراف قافونی موجب است محمد سوره اسم سالفه مذکور سوره اوله نبی بعضی احوال ستم
 فاره همه، اختلاف کوره جک، مفاد ستمه اوغرای همه، صیقنیدر، ضد و ترکیده جک، بابت قدم
 اوله نزع عاقبت، سوره اوله به قدری. ایچوره خلقته اوله نبی کی بقت محمدیه دره اعتبار آره فطرت
 بحر ای همه یکی را نشانده با ستمیه همه «ان الزمان قد استدار کهیئته یوم خلق الله السما والارض»
 حدیث نبوی مؤداسی عصر محمدی میانه کله بر مبداء اوله به قدری. بوزنه مکرده ده عالمه همه فارسی نبی و مرد

فظهر ابره جاك ، اسم سالفه كى فرقة ر محموله كلمه جاك و بتونه بونز ايجنده بى سغيدن و اصحابك بولنه كيدنه
 و كتاب دست و جماعت ابره نور و نرسى بلوب نوحه هفتى افصا مال انماز ابره اصل صوره ، فرقه ناهيه
 و من الناس من يشترى نفسه ابتغاء مرضات الله ، و لو بخره حركت ابره ك صبر و ثبات و ساعى ابره نصره الريم
 ابره جاك ، غلبه هفتى نور و جاك و سلم طى بى تاسيس ابره جاك و در و نه و لوى بچون ناهيه و بچون
 الوب او كاكوره نور و ناهيه .

افندانه نور و نرسى و بون نصره ابره بچون :

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقِرِبِينَ
 وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ •
 كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
 وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ • يَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ
 وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ أَوْ اسْتَطَاعُوا مِنْ
 يَرْتَدُّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُوتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مال شريفى

ط صور و بچون : بيه انقاره ابره جاك و در : در بچون نفقه آنا بابا ، ان يافند

اگر سوزر، بیچاره را، بولد قائله میخواند، خیر ادرده دهالنه یا یا رسکن له حاله الله افی
 بلیه • قتال اوز رکنه یا زیدی، اگر چه اوزده خوسه کلن، فقط اوز که سز بی خوشه نماز
 حال بولکه عقنزه اوز خیر در و اوز که بر شی سورسکن، حال بولکه عقنزه اوز بر سر در، سز بیکنه
 الله بلیه • سطا حرنلی آید و اوزده قتالده صور و یوزر، ری که اوزده بر قتال بولکن کناهد
 مع فی الله بولنده بر منع دادا بر کف و مسجد عارده منع و اهلی اوزده عیقا موه الله یا نه دهال بول
 رفته قتله دهال بولکر، اوز کو جلدی بر سه سزی دینکده دوزر سز یخویه سز کله کار به ایتلده
 بر زمانه کیری طومازر، سزده ده هر کیم دینده دوزر و کافز ادرده مایه ویر سه ارنه اوزده بونه
 عملی دنیا و آخرت له ادرده و ارنه اوز اصحاب نار در، له ادرده نمکد قایلر • شبهه سز
 ایمانه اینر و الله بولنده مهاجر ادرده ده مجاهده اینر محض بر نزل الله محضی اومار، الله غفور،
 صیم در •

یا محمد! [يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ] نه انقاره ایدر به بطریقی، یعنی نه کی جهنده نفقه
 ویر به بطریقی نامه سوزی یوزر. — احمد محارب سنده شهید اولاده باح اختیاء و مالی حیره بر ذات بولنا
 عمر و به جموج، رسول الله «مالی بری نه لره صرف ایدر به بکن و نه به وضع ایدر به بکن» دیه مورسه
 ایدی، برایت نازل اولدی. [قُلْ] جوابا ری که [مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ] از ویا مویه
 خیر بنسند به معنی انواع مالده واجب دیانطوع ادرده ضا الله صرف ایدر به بکن و یا ایدر به بکن
 نفقه [فَلِلْوَالِدَيْنِ] اولد ابریندر، ثانیاً [وَالْأَقْرَبِينَ] ال یا نیه افریان. ثالثاً
 [وَالْيَتَامَى] محتاج اولده نیمدر [وَالْمَسْكِينِ] مسکینه فقیر، [وَأَبْنِ السَّبِيلِ] ^ب _{صورت یوزر}
 بولد قائله بولیدر میخواند. — بابا رکنه، آنار رکنه با فوه ایدر دلفیه کزدر، دکر افر با کز
 اوزری تقیب ایدر. در صورتی که «الاقرب فالاقرب» قاعده سخر انقاره، واجب اولور. بوندر
 ماعدا سنده نه ۵ ت ایدر واجب ادرده و صدقات ساره ایدر ناندر ادرده مال، صرف ایدر به بکن. بوندر به با نفقه

[وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ] هر هائی بر خیر و عا یا بار کن [فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ]
 البته اونی الله يك اي بلیه و اجری و بر . بر خیر میده و اولاده اونی . [كُتِبَ عَلَيْكُمُ
 الْقِتَالُ] ستم کلی یا یس و حق تو میداید به ملک اولاده اونی . یعنی فی سبیل الله مبارزه اونی
 یا نه بلی . اجمالاً بر فریضه اونی که اینجا به بعضاً فرضه عینه و بعضاً فرضه کفایه اونی . [وَهُوَ
 كُرْهُ لَكُمْ] حال بود که اونی فرستاده کتبت [عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
 وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ] بعضی میدرسن اجموده محصه غیر و نفقت اونی فی حاله نزد اونی فرستاده .
 بلیه کن . حرب ره بود . [وَعَسَى أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ] در بعضی شد
 سن اجموده سر و ضرر اونی فی حاله نزد اونی فرستاده بود بلیه کن . فرستاده بود فرستاده بود
 برسد . ساره بر نطقه غیر و سر ، نفع و ضرر نفیسه اونی ، بر نفع حق و عواقب امری بلیه
 توقف اید . [وَاللَّهُ يَعْلَمُ] بر نفع ره الله بلیه [وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ] نه بلیه کن -
 انسانند نه علم اونی را نه نه مصلحتی عمل کننده بودند . اونی به استقبال اید علقه را اونی
 بود غیر بلی و شر بلی بلیه ، عقیدت ، حسه و فیه تماماً حاکم اونی ، بر حاکم اولاده اونی .
 بوسیده نه غیر کن اجموده اونی و بر ، سر ره و فایه اجموده نه بلیه یا اید . انسانند اولاده مسیانه
 مربوط . حال بود که بر نفع غیر و یا شر اونی اید به بود اونی نه بلیه یا اید به فایه
 مربوط . بوابه مس آتیه معلوم اونی ، بعضاً اونی به بر نفع یا اید به فایه یا اید به فایه
 اونی و نفع به حاله ایسه ایسه کیمه بودند . الله بر نفع کتایید و انسان تا نفع بلیه بلیه .
 بالاده اجمال اونی اونی اونی نه تاریخ بشر بلی و بخار و اختراع اید مسعود اونی بلیه طور
 ستم کلی به بر به حال اجموده حرب و قتال ، اجتنابی ناقابل بر ضرورت . الله ، اهل حق غیر
 نور و نه لرزه اونی بلیه بلیه اجموده حرب نه نه فرضه فایه . لرزه نه لرزه نزد اونی یا اید به
 اید ستم نامه گیره بلیه ، شهادت ، فخر ، غنیمت نه غیر اونی .

خورشید و ماه و ستاره و فلک و غیره
 در این چهار باب
 مابین

بر آتیه قتال اجموده وقت نفیسه اید و کتبت طور اید یا اید ! [يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الشَّهِرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ [سَاحِدِ حَرَامِهِ] ، او شهر حرامده قتالده سوال مورد بود
 رسولاه بر غزاسنده ایکی ای اول و بر اولی رده بعد العوده عموجه زاده سی عبدالله بنه
 اسدی بی ؛ سعبه بی و فاص ، عطاشه به محسن ، عقبه به غزوانه ، ابی خذیفه به عبته به
 ربیع ، سحیل به بیفه ، عامر به ربیع ، و قبه به عبدالله ، خالد به بکیر رضی الله عنهم سکن زن اب
 برابر سیه اوله رده کوزر سه و قومان زاده اولده عبدالله بن مکتوب و ربیع و ایکی کوه کینه رجه بو
 مکتوب با قمار سانی ، صوکره با قوب ایمنه کی امری انفاذ اینه سنی و آرداسنده یه یه آرا ایما سانی
 امر ایمنه ایی ، عبدالله ایکی کوه یول کینه مکتوب ایوب با قبه بنده : « از انظرنا الی کتابنا هذا
 فرمقی تنزل بطه نخله بیه مکه و الطائف فرصد لها قریباً و نعلم لنا منه اخبارهم = بو مکتوبه
 با قبه بنده وقت هماده بود و ناله مکه ابو طائف آسنده بطه نخله نام موفقه اینه سکه ، او راده قریبی
 ز صدا اینه سکه و خبر لری بنده بیدره سکه » بیه محراب اولدنی کورری ، کور و بجه « سمعاً و طاعة »
 دیری ، صوکره آرداسنده : « رسولاه بطه نخله داروب قریبی ز صدا اینه می و خبر لری امری اینه
 و سزده برکنده آراه یا مفسده ، یعنی زور لا مقدرده نخی ایی ، بنا علیه هاکیکند شهید اولده ایست
 و سزاده رغبت ابر سه کسبه ، اینه سه سه روشوه ، بطا فخره ؛ به رسول الله اری یا ایها جنم »
 و حرکت ایی ، آرداسنده ده برابر حرکت ایی ، هیچ بری کوی قالماری ، مجاز و طوغری کیندر ، بخوان
 دینله بر سزده دار قزده سعبه بی و فاص ابه عبته به غزوانه بر کوه بر بری آرداسنده بید قری
 بید لری غیب اولدی ، آراسه انجوه ایکی قالدیر ، عبدالله ابو دیکر لری کیندر ، نخله ایی ، در کوه
 او را ی قریب قوری اوز دم و سار ماکولات یوکل بر کار بانی او غزاری . فریده عمر و به غزوه
 عثمان به عبدالله به مغیره و براری نول به عبدالله به المغیره و هشام به مغیره نکه کورده حکم بن کیم
 واری ، یا قیندرینه ایی ، عطاشه به محسن بنده با ناسوب ایی ، با سنی ده فازیمه ایی .
 بونی کور رقدی زمانه امیه اولدی ، بو نر زده رشی یا امانه « فدا بائس علینا منهم » دیدیر . کوه
 حماری الا فرده نکه صوکی داریشی کوه جب ایی ، بوره شهر حرام ایی ، بنا علیه جب کیم ریه های شهابه

نزد کم کور دیر ، واقعه به عبدالله نمی ، عمرو به فخری بی برادر نولدوری ، عثمان به عبدالله به
 حکم به کیسانه اسیر دلیر ، نوفل به عبدالله قاصد ، اونی با فالایه یاریر ، عبدالله بنه عجمه افندی
 طربانی و بویایی اسیر آلوی مدینه رسول الله کنیر دیر ، بوغنیست اسلامه ایله غنیست و بوقل بر طریقه
 ایله قتل ایری . عبدالله آفراسکینه بوغنیست فخری رسول الله کنیر دیر و حال بکره اوزما رهاس
 فرمه قیاماشدی ، کله کله زمانه رسول الله « به سزه سدر حرامده قتال امرایتم دم ایری » بوردی
 عبدالله « یا رسول الله ، ابه فخری بی قتل ایندک ، آقام لصل ربی کور دیر ، بایمورن رجیده می ؟ یوقه
 جمارد الاخره ده می بونی یایر مه » دیدی . بنار عبیه رسول الله اوغنیست به لصل ربی آلاری ، بونی کور دیر
 ذوات محو اولر قریضه ایله و توبه لر عقیقه برشی نازل اولار قجه قیلمدایز دیریر ، مسلمان دن
 بونکره بوغنیست حرامده اولما ریفتن برشی بایر یکن ، قتال ایرار ایرله ریفتن حالده سدر حرامده قتالی
 ایندیکن دینلر اولری ، قریسه ده « محمد و اصحابی خلقک نازک بیست اجموده جالیست قری
 و نور نوره بولنلر و اینسته بولنلر فخری سدر حرامی استمدل ایندیر ، رجیده فانه دو کدر » ریه باغلاه
 یایریر . کدره بولنلر مسلمانده « بونر بونی جمارد الاخره بایریر » ریه ر دایر بوردی . بایریر
 بونکره رسول الله علیه کندی صلیه نفال ایریورر ، عمرو به فخری بی ، واقعه به عبدالله نولدوریه ،
 عمرو = عرب محمور شدی . فخری = عرب عافیلاندی ، واقعه به عبدالله = عرب آتشدی دیوررری ،
 عاصی سوز چوغالی و آنر مفرینه کوره بویات بونک اوزنه نازل اولری .

[قُلْ] یا محمد ! جواباً رد که [قَاتِلْ فِيهِ] بونزه بر قتال [کَبِيرٌ] بونک
 برکنانه . [وَ] فقط [صَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ] الله بولنده ، ریه عقیقه منع [وَ
 کُفْرٍ] والله نفر [وَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ] مسجد حرامده منع [وَ اخْرَاجْ أَهْلَهُ
 مِنْهُ] مسجد حرامده اهلی ، محمد و اصحابی اوندن عیفا سرده [اَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ] الله
 اوقالده و سار کبیره ده دهابونک برکنانه . [وَ الْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ] آنه
 قتالده کبیره . او بر اخراج شرک دیر ، ناسی بنده و بایقار اسلامده منع ، دینلرک نیر دیر

بدیه مضمون. ایه مفید است فتنه ده و هاجمید. [وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى
يَرْزُقُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ أَنْ اسْتَطَاعُوا] حال بود که اهل فتنه اولاده اورسند که بعد از
سزی دینکده میورنجهیه قدر سزه محاربه ایروب طور مفید. [وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ
عَنْ دِينِهِ] و سز ساندده لهرائی برکنز دینده دوز [يَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ] ده کافر
اولده ارندارده نوبه ایمه کیده [فَأُولَئِكَ] آرنه براد صاف ایر نصف اولاد
[حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ] بونه عملدی. اسلام مالنده بای فیری منانک
دیاره و آخرته مطاولور. ندرستی قابل اولیه صبره بصورت و طوئور. صبرتی فالان. مسای
صد اولر کیده [وَأُولَئِكَ] و بوز [اصْحَابُ النَّارِ] اصحاب ناریر. [هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ] اوانده سندر فالیر. مجا اکنه قنالی بایله اصحاب سینه اولده صبره دیر کن؟
[إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا] شبه برده که ارایله ایرز [وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهِدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ] والله بولنده صبرت ایروب ده فتنه رفایسی چهار وجاهده بایاند [أُولَئِكَ]
ایته براد صاف صید ایر نصف بولاند [يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ] الله صفتی ارمالیر،
ارما بیلیر. [وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ] الله ده غفور، رحیم. .
انفاقه کس اموال، صبره ده قوت قیبه بر توفی دار. . مصلد، تبیلد، قور قاندر
نماری بر داسه کس، سزای ده بر سید قوت کبی ترهم ایرک ارایلیر، بر ساسله :

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَيْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعَةٌ
لِلنَّاسِ وَاثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَفْكَرُونَ • فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحُ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ أَنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ •

مال شریفی

سطح غم و سبزه صور و پورر، دیکه بوا بکسند بیک برکنه، برده ناسه بعضی منفند
 وار، فقط اناهلری منفند نه بیکر، ینه سطح صور و پورر: نئی انفاده ایره جطر؟ دیکه
 صیما یانی، بویله بایه اریور الله سزه آندری که روشنه سکن ● دنیا و آخرت مقفده، برده
 سطح بیلدرده صور و پورر، دیکه: ادر مقفده بر اصدوح فارینما مقفده دها غمیدر، کندیرینه
 فارینه کن اخواکنز در، الله صامی مقفده آیدر، اگر الله دیکه ایدی سزی ظاهره صایر
 صایر دیکه، شبهه سکه الله عزیز در، حکیم در ●

یا محمد! [لَسْتَ لَوْ نَكَ عَنْ الْخَيْرِ وَالْمَيْسِرِ] سطح غم و سبزه: شراب و نماریه
 صور و پورر. — بونی صور اندر حضرت عمر و معاذ ایدر برابر صحابه رده بر قسم ذات ایدی «یا رسول الله
 غم مقفده بزه بر فتوی ویر، چونکه عقیل کیده ریور» دیکه و بویات نازل اولدی.
 غم، اساساً اورتک معنایه صدر اولدیفی عاده «عیل اوزوم شایسته استدار
 اینسه و کویونکی آنسه اولده شراب اسم اولدر. چونکه عقیل بور و یوب اوزر، و تعبیر ایلد قفالی
 در ماند که بولغا خمار دینایر، غم اوزوم شرابه اطلاق خاصدر. بوناسیله غم، برده علم العموم
 عقد خمار ویرده شی معنایه توندلاییلر که بومعناجه سکرانک صیسی غمدر. ابه عمر حضرت زینت
 سر ویدر که تحریم غم نازل اولدیفی کوره غم سبه سیده: اوزورده، غم مارده، بقید ایدر،
 آری رده، داریده ایدی و غم عقد خمار ویرده دیکدر. اوزورده نعمانه به بشیردن
 روایت اولدیفی اوزره رسول الله «از من الغب خمرها و از من التو خمرها و از من العسل خمرها و از من
 البر خمرها و از من الشعیر خمرها» بوردلشد که «اوزورده بر غم، غم مارده بر غم، بالدره بر غم، بقید ایدر

بر خمر، آری در بر خمر دارد. «ریکدر». بگو بآء امام مالك و شافعی و بوند در مقدم و یا
 مؤخر بر خمری علماء و فقهاء قرآنه کی حزن معناد امیده علی الاطلاق مکرر یک اولدیفنه و بنارعیه
 لهر نوع مکرراتک نص قرآنه ایه عیناً حرام بولندیفنه و لهر یینک یاکنز مکرر در جسی دکل فطره رینک
 بید شرب و استعمالی و بیع و شرابی اصلحاً از اولدیه جفته حکم نمیشد. «چونکه بوند مکرر سورۀ مائده
 «انما الخمر والمیسر والالزامرجس من عمل الشیطان فاجتنبوا» بوند و در عیناً جیس یعنی نجس اولدیفنی
 باینده اجتناب اری بولا ابتداء ایندیشد. فقط امام اعظم ابوحنیفه حضرت زبیه برابر اصحاب و تابعینده
 بر هیوه علماء و فقهاء «حز» کلمه سنک بیه و قطعی اولاده مناسی، بالخاصه اوز دم شرابی اولدیفند
 انطاری کفر اولدیه جک و جهله نص قرآنه ایه لعینه حرام اولاده شراب بو اولدیفنه و ریکد مکرراتک عیناً
 و بالذات دکل اسطر لرنده طوری قیاس قرآنه مواضع اولدیه «کل مکرر حرام» کبی اماریت شریفه ایه
 حرام اولدیفنه و بنارعیه خمر عیناً نجس اولدیه مسیده بر فطره سنک بید شرب و استعمالی قطعاً حرام و مسلم
 ایچوده بیع و شرابی غیر جائز بولندیفنه و لکنه اوز دم شرابی بولونیاده و اوزده معمول اولیاده ریکد مکرراتک
 حرمی آنجوه مکرر و صفیده ثابت اولدیفند ایچیلکده باشقه بر صورتک استعمالی ایچوده بیع و شرابی ده از
 اولدیه جکنه فائل اولدیشد. ریکد اولدیه که نص قرآنه اوز دم شرابک عیناً حرمنده قطعی در. بو
 نصک ریکد مکرراتک شمولی ایه لفظاً دکل حکمت حرمت اولاده علت اسطر. ردی بیدیه و اماریت شریفه
 تفصیلده. لفظ قرآنک معناد اعم عملی بمنزل ایه ده معناد خاص کی قطعی دکلده. بنارعیه ریه سنک
 علی العموم مکرراتک مکررات اولدیه و استعمالی حرام و فقط اوز دم شرابی عیناً و علی الاطلاق حرامده.
 و برینک مکرراتک از در. اوز دم شرابی و بوندیه معمول اولاده مکررات عیناً نجسده. او برینک ایه
 نجس اولدی شبه لید. سنک اوزرینه شراب و سایر ایا و عروه، قونیاده و کولسه اولدیه لهر حاله
 ببقا مار قجه نماز قیده سازلر. لکنه اوز دم شرابنده معمول اولیاده اسیدتو، بیا و سایر مکررات
 ایچیلدنده ده البسه یه و یا بینه سور و لمسی ده نماز مانع اولدیه ایه ایه بون. ابوحنیفه حضرت
 بو صورتک شرابه عامه مکرراتک عینی و فطره سی نجس و حرام اولادیفنه و بنارعیه اسطر در جسته و اینقر

دفعه گفته به تشبیه قهری بولونقزیه قوت اجموده از بر مقدار ده اجموده سی هار از ایدم جگنه فانی اولش
 اید ده "فتح القدر" ده کتاب الاشربیه ده بیاض اولدنی اوز ده مذاهب کتیه اید برابر مذاهب ضعیفه
 مختار اولده "ما اسکر کثیره فقلله حرام" حدیث شریفی معاشرب نقطه نظر نه توبه کرات
 معنای اجموده عراده . بولونقی اصل فکرم علم کیمیا کوره نقطه نظر ده افتخار تعبیر اولسانه ده اجموده
 اعتباریه لهر نوع کراتک عزما صیغه مشدک اولسید که بولط عربی "الکمل" کلمه سند فرنگی شری
 اولده "القول" "القول" و یا سارده به "قول" تعبیر ایدر . بورد عراده معنای اعمه نطوس
 اید ده معنی زمانه معنای فاصله اساس اولدنی ده معرره . طبابت و ناولی نقطه نظریه کلمه بو
 "فمن اضطر غیر باغ ولا عاد" رخصته تابع اولر ده ضرورت و ضرورت هکلمه بولسانه احتیاج مسکنده
 دینه اسلاره عراده و کراتک معنی نه یجاد واقع اولدر . برات اسلاره عراده لغوز بهاج
 ایدی . برابر ده معنی الیه آت نازل اولدر : اولده کوره "ومن ثمرات النخيل والاعناب
 تتخذون منه سکرا و رزقا حسنا" آتی نازل اولدی . اوزمانه سمنده ده بحر . حضرت پیغمبر
 سکون بوردی . نایا بروم بالا حضرت عمر و معاذ دریک بعضی اصحاب کرامک "اقتنایا رسول
 الله فی الخمر فانهم مذهبیه للعقل" دینه استغفارینه بنابر آیت نازل اولدی و اینک تحریم بوشده باشد
 بوزده ممنوعیت فخر اولقد برابر هوزان اتمالی ده یومه دکل ایدی . بوندک اوزرینه لعماد ترک ایدر
 بولدنیقی کبی لغوز اتمه بندر ده داری ، صوکره بر نماز هارده سی اوزرینه "لا تقربوا الصلوة وانتم
 سکاری" آتی نازل اولدی . بوندک اوزرینه اجموده یک از الی ایدر ده یومه داری ، بکونه عتبه
 به مالک . سعیده ابی و قاص الیه برابر بر قاج کیشی بی دعوت اتمه . عشت ده اولسه ، مرفوسه
 اولدقزی زمانه نفاخره و سدر انشاریه باشدلر ، بومره ده سعد ، انصار ده بر بیک هجوخی
 رقصه بر شمد و قومه ، اوره بر حیدر لیکید و در ربانی یارمه ، بنار علیه سعد حضرت پیغمبر کبر
 شطیت اتمه . بوندک اوزرینه رسول الله "اللهم بین لنا فی الخمر بیانا شافیا" دینه دعای اتمی
 اوزرینه سوره مائده دکی "انما الخمر والمیسر والانصاب رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه لعکم

۱
 حقیقی سوره ایدمه
 حقیقی سوره ایدمه
 حقیقی سوره ایدمه

تفلون . انما يريد الشيطان ... الى « فهل انتم منتهون » آندي نازل اولسه و بونظه حرت خمر
صون درجه نشد يار نشد . حضرت عمر بوني ديكطه نجه « انترينا ياربى = يعنى تمام ازان كيرت
ياربى » ريشد . حضرت عليك « بر قوبويه بر قظه خمر دوشه ، صوكره اورا بر ساره يار
اوناره ره ازانده اقرما زرم و بر قظه خمر بر كزه دوشه ، صوكره ادر كن تور ديو بر زه
اوتر بيه اوراره هيوانه كونه زرم » ديكى عباد به عمر حضرت زينه ره « بربار ماغنى خمره
صوفسه اولسه م اوبار ميه بنده نالازى ، يعنى كسانا زرم » ديكى نغولر كه ارا الهى اوز زينه
اصحاب رسول الله نه بونك ايمانه و تقوارى بولند يعنى اكلامى . ضوانه عليهم جميعه .
ميره كلنج : يرويا يارده ميه سيمى اوله ره قمار اويناه ممانه در كه قمارده
يا قول بقله ز صمن مال چار ميه ويا هار يرويه دارد . قمار ديك ره زاكى ز اوله هينى
بللى اوليانه مخاطره لى بر شيه تقاييه ايد مال و يرك ويا امله ديكدر . جهله ره عربك
كند بر زنه ورك عجمارده واره ده جله ركه « نژد » يعنى ناوله « شرفنج » و ساره كج
اوبوندر قمار اوينار لردى ، از جمله زركرك يا نغو ديكدرى طرز ره استقام طريقيه بر
قمار لردى واره كى بونى خيز بيه صايار و مفتخرا يار لردى سوبكه : زاره مقامنده از لام و انلام
دينله اوده اوقرى واره لى ، بونزه : فز ، توأم ، رقيب ، هلس ، نانس ، سبل ، سلا ، سنج ،
سفيه ، دغذ دير لردى ، سنج ، سفيه ، دغذ بونرك اوجنده ساعدا ديكدرينك بر نصيب اولور لردى .
شد يا نغو هيا ساعدا اوزه ره دره كسيه ، يكرى سكه ساه آيريه ، فزه بر ، توأم ايكى ، رقيه اوج ،
مله رت ، نانس به ، سبل اتى ، سلايه يى سهم تحصيل ايريه ، سنج ، سفيه ، دغذ اوقرى بونك
دوردر . بو اوده قلمك هيسى ربابه رينله بر طور به يا انبوت بر عارلك اركنه قونور ، اوده طور به
هيا قالا يوب انى صوفاه ، اشتراك ايره لكر سانه بر اوده هيك ، نصيبى اوده هيقانده ميه اولاده
نصيبى آلبر ، بوسه اوده هيقانده محروم نابرد . و فقط اوده ده بدنى اوده رر ، نصيب آلزده
نصيب بدنى فقرا به دير لردى ، بو صورت ميه اولمده ديك قمار ره نظرا الهويه شكي كورونه و خيره

ایستاده بویله توزیع و استقام یعنی یا بقدر زین اصطلاح ایستاده و بویله علم المعلوم شمارده و حق میسر
 دیناست. . حق بر حدیث شریفه هو عقرون استیحه و بویله او یا مالری بویله میسر و در اولی بویله یا به
 بویله و نشد. . ایکی کشیده بری دیگرینه سوزدر بویله طی میسیر به ک شوسنک اولسوده دمیسه ایی ،
 بویله حضرت علمیه برافه اولدر ، بویله در دیمه بویله ویریه ری ، زاننا خیر نامه یا بقدر حرام اولخر دیگر
 شمارن حرام اوله یعنی اولونده اکتلا شلیس . خرابه بویله بر سوالده در حبی ده سکران ابر شمارن
 رافقده انشازده .

[قُلْ] جواباً رد که [فَمِنْ كَثِيرٍ] بویله ده بیون برضد و کناه وایه .
 از جمله ایسی ده بالدی تلف و انسانی ریسانه ایی ، علم الاکت بویله بر برینه سور و طدر ، اولخر ،
 عقی سلب ایی ، عقدا به لهم دینک لهم دینانک تطبیس . ار نه رفوشقه اوله حیاتیس یا ایی ، و
 نما باز بقدر اوله فنا فدره در سوزدر که بویله صایقه بیز ، آنجه « بیون کناه بویله اکتلا شلیس . مع یافیه
 [وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ] بویله ده یا بعضی منفندره دارد . از جمله برانسته و لذت دو بویله ،
 غیری تجارت یا ایی ، نور فافده شجاعت و طبیعت قوت کلیر . بویله بعضی باره هو مال الکبیر .
 [وَآتَمَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ تَفْعِهِمَا] کناه لهدره منفندره ، منفتری فافده رزیه
 هیوه بویله . — بنا علیه منفندره حقیقی و صافندرم رکدر . نشوه ری خماره و نقدا بایر ، او
 عافی شجاعت سب ففلاکت اولر . دار موقت قوت طبیعت ، صحنی بر بار ایی . فافده اندیه مالک غیری ایلان .
 بر کار بویله زیاده کتیر . بویله اولدر یا فافری زور قوت تاریر . حاصلی نشه و لذت قوی و موقت
 اولدنی حالده ضرری ، منفتری لهم فزری و اجتماعیه ، لهم بی و لهم اخلاقیه . ار صه ساریکی
 عمره ساری . جزائی اولنده حکمیندر صوکنده قیدر ، نخل جزئی بر کار ایچیه محققه و کلی بر نه بانه شملده
 کار عقل رکدر . دفع منفرت حبب منفندره مقدر . سوالده بویله عقدا حرام اولسی لازم کلیر . بو
 آیت ده بویله دلالت التزامیه ایی بر عا بویله حقیقی افاده نموده اولر . قرآنه خرقنده باشفیه آیت
 اولسه ایی ساره بویله تحریم ضربات اولور . آنجه بویله تحریم ، لعینه صبیح بر تحریم اولازری ، عقله

کودک نرسد و نفقه زن استقاره ایه بکنه این بولنه بیلدی، بولنه اجموعه
اصحاب کرام ده بوجرم عقاید بخریم شرعی آکلایا ذوات اولسه و بالاخره «رجس فاجتنبوه» امریه
صورت صریح و مطلقه ده بخریم شرعی دار اولسه.

هل صلام شراب اجمعه بکنه و باسکرات نرسد نایکن، فحار ادینا بایکن، بیانقوبه غیر بایلیقه
ایمکن، بوزنه سزی فیزنه، کناهی منفقنده هیومه بیکدر. بولفارشی **اَوَلَسْتُمْ لَوْ نَاكَ**
مَا ذَا انْفِقُونَ [غیر اولمه اوزنه سطره انفقاره ایه بکتری نه صور و یورلر — «ما ذانفقون»
ایکی مضایه کلمه: برسی: نه انفقاره بایلیقه صوری، دیکری ده نه انفقاره ایه بکتری صوری قدر که اولکنه
«مه النفقه» یعنی نفقه و بریه بکن، مال صرف ایه بکن کیمه ر و جهته، اجمعه ده و بریه بکن مال
یعنی نفس نفقه سؤال اولسه اولور. بولفاریه اولکنه جوابی دیرلسه اید، سمدی ده سیرک منفقنده
موکده اجمعه جواباً **[قُلْ]** دی که **[الْعُقُور]** عسوی انفقاره ایزن، یعنی مالکنه هوائ ضرریه
فصله سی انفقاره ایزن — بیانقوبه فحار بکی غیر شروع و سائر طایفه کل اسباب شروع ایه مال فایز ایزن
دبومالده نفسکن و اهل و عیالکن هوائ ضرریه سطره طافی اولاننده فصله سی بالاده بیانه اولسانه فخره
درجه و غیره انفقاره ایزن. دیکر ایزن ده ده کورده بکی اوزنه اولدر صفای، زوجه، محتاج اولور
ابویه و بوزنه محمه اولدر اصول، اهل و عیالده و اهل و عیالده نفقه سی کشنده کندی نفقه سندنه
معدودر. بنارعلیه غیر بایلیقه بیه کندی و اهل و عیالکن نفقه سطره فخره جاز اولان. و جهه غیره
انفقاره بوزنه نفقه سندنه بایلیقه. **[كَذَلِكَ]** ایسته بوی **[يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ]**
الله سرن اجموعه اعطام شریعه سطره دلالت ایه ایزن، فخر، دیکر بایلیقه بیکدر که **[لَعَلَّكُمْ**
تَتَفَكَّرُونَ] سبوزی تفکر ایه بکن، تفکر ایه بکره مقامه سینه واقف اولر بیکدر.
توفیه رت انبلیه که **[فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ]** اولاندر لهم دنیا و لهم آخرت منفقه اولورده
بیانه ایه بیکدر. — بومو ندریه و شریعت اسویه نه بالکن دنیا و نه بالکن آخرت منحصر ایه بیه
لهم دنیا و لهم آخرت مال اولر بیکدر. و بوزنه «رَبَّنَا اتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

وقعا عذاب النار» ربه دعا يدرك دعائه جواب بولنه بقدر. بود اولنج بوسه بقد به بالذ دنیا اینیه
کازله بسوخته محرم خالیه جبهه، آخرتیه نصیبتی اولما قلده بار دنیا ری اجموده استفاده ایه بکطردر.
و بود عهد رسالت محمدیه ذک «رحمة للعالمیه» اولریقی وریده اسلامک عمره شایل بریده تومید اولریقی نیسه
و تخی ایه بکدر. وسیع فیه حوث افرت اینه بزرگ عرثی مزدار اوله جبهه، بونزار بالمعروف و نهی
عنه المنکر و بقد ایدر «انت درط» اوله بقدر. بایه اولنه جبهه دیکلر و اونرک اعطای بود دنیا
و آخرتیه شایل اولقله [وَلْيَسْئَلُواكَ عَنْ الْيَتَامَى] بتملر ده ده صور دیورن
— روایت اولونورکه سوره ناره کی «ان الذين يأكلون اموال اليتامى انما يأكلون في بطونهم
نارا و س يصلون سعيرا» اتی نازل اولنج ناس بتملر افندلده و اونرک مالدریه باقری در عمده
ایتمکره صاحبین اولری، ایسه شکل کوردن، رسول الله عرصه کیفیت ایندر، بونازل اولری
[قُلْ] جواباً رد که [إِصْلَاحُ لَهُمْ] بتملر اجموده براصدح [خَيْرٌ] اونری اجمال ایدر
براقب و بکدره دهها بیدر. بنار علیه اصداح طریقیه مالدریه، مالدریه ال سورمک اونرک منفعتی
استقبالدری کورده تونرک ایندریه باقری کندی بری تعلیم و تربیه و مالدری نیمه اینک له حاله ایتنا
دها ایدر. [وَأَنْ تَخَالَطُوهُمْ] و آرسز اونرده فایمناز ده افندط ایدر، باندیکنه
آله، معاشرت و یاشاکت و یامصاهرت ایتنا آله، ایندریه باقریه کن [فَأَخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ] اونرک رینه فرادیکلر، ربه فراداسلمی ایه فاده فراداسلمیه آسفی رکل
دها فونمیدر. انسانه اولاده فراداسنی آنیه مبنی کبی سلما اولاده ربه ربه فراداسنی آغاز، حق و حق
عیایت ایدر «انما المؤمنون اخوة فاصلحوا باین اخویکم» درونجه اخوتک تقضاسی ایه اصداح و نفقه
مالیستفد. مکی مالده اونرکده فارده رکل، بر یا با نخی و یا بر دشمن اولر ده نیمه بیدر.
برایه حیات اجتماعی کورده بویک رخنه آمار. بونک اجموده مصاهرت صورتیه مخالط ایه جک اولورکن
افوانه رینکله ارسوه [وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُضِلَّ مِنَ الْمُصْلِحِ] الله ده مضد و مصلحی بیدر و بونری
بربرنده تمیز ایدر و اوله کوره اجر لری و جزا لری و بر. بونی بایلی و اصداح نامی آتند فاسا فاقضاسیدر.

[وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ] الله در بره ای سزی زور قلعه فوشار ، اغنیه تطایف
 ایل ز صمد کرفتار ایردی ، عاجز برانیر ، یتیمده لصح مدافله اندیریزی ، کنی در دکنه دوسر ،
 اوغره نه اصداغ نه افشار لصح برشی بامغه مقدر اولماز دیکز ، بوندک اجموده الله دیر دیک فون وقره
 شکرانه اولمه اوزره یتیمده و فاصدره فساد ابد رطل اصداغ ایل معلا ایریز ، جانم فندانه کیم یتیمک
 مقوضی بری ده نه اولدی دیمه بیکز [اِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] هر حالده اه عزیز و حکیم
 اری باهم حال یرنی بولور . ارمال ایریه اوردن مکنند . داو جانی سز بایمز کن — بوباید نه
 اجاریت شریفه دارور . از جمله « یهتر العرش من بکاء الیتیم = یتیمک اغدا ماننده عرسه یتیمه »
 نزله « انا و کافل الیتیم کھاتین فی الجنة = به دیمی نازل ایریه مننده شوالی مایسه کجیز « بولور .
 اخواه دیکز ده اولده ایام ایل مخالطه صمد سندی ده نطاح وصالهت افتلاطیر ، بوناسیل
 عم الاصلوه نطاح مقصد کی حکم الهی دیکل یکن :

وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يَوْمٍ لَا أَمَّةَ مُؤْمِنَةٍ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ
 وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يَوْمٍ لَا تَمْنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ
 وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْرِ بِآيِهِ
 وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ •

تال شریفی

محافیه مشرک دیر ایمانه یتیمه دیکو نطاح ایتیمیک ، بر مشرک سزی ابریز بر سه ایل ایمانه یتیمه بر جاریه
 هر حالده اوزره ده اجهلیدر ، مشرک ارنکره ده نطاح ایتیمیک ، بر مشرک سزه خوسه کورده
 یتیمه ، مؤمنه بر قول البه ده اجهلیدر ، اوغریز دانتی دعوت ایریر ، الله ایل اذنبه جنة و مغفرة

دعوت ابریه در آیدنی انسانند بپایه پیور دیگر کردن که فاطره طوایر •

نظایر . اساس لغتده ضم اتمک معناسنده مأخوذ اوله ره عرف لغتده مفاعله یعنی زمانک
فرد اوله و وطنی شروع قبلا معنایارنده استعمال ابریه . شریفاً « سکن متد اوزرینه جریایه
برعقد » دیه تعریف اولور که بوراره ره مراد بود .

شک ، ساه فرانه ایکی معنای اولور که بری ظاهره ، دگری حقیقه . ظاهره شک ،
آیهقه آیهقه الله سیک خوشه ، قدراله قائل اولور . بر معنای اول کتاب شک دینز . حقیقی
شک ده حقیقه توحید و ریه اسلام طرا اولور . یعنی مؤسسه اولیایه غیر مسلمدر . بر معنای اول کتاب
اوله یهود و نصاری رضی شرکر . زیرا بوز فخر توحید امارینه رغما حقیقه الله اوله
ایدر . نصاری تکیه قائمدر و « یسایه الله » دیر . یهود « عزیزایه الله » دیر .
بودر بکلمه راب توحید ره امار ایدر . بنار علیه هر ایسی ره فخره شک ره حقیقه
شرکر . بوند مجموعه علم اولور شک دیند یکی و باخاصه ایمانه صفای ذکر ایدر یکی زمانه اولور
اوزرینه جریایه ایدر و عمومیله طرا اولور . « مایود الذین کفرو امن اهل الکتاب ولا المشرکین »
کمی طوره کفر ایدر بالتقابل ذکر ایدر یکی زمانه ده شک طرا اولور و اصل کتابه ماعده نخس
اولور . برآینده ده مشکات و ترکیبه مؤسسه صفای اولور و طوره و محمداً بالسلام اولور و استفادتی اصل
لفظ عام ایدر ذکر ایدر بوند بوند ظاهره و حقیقی بوند شرکره یعنی عموم طرا اولور . بنویس :

ای اهل ایمانه [وَلَا تَشْكُوا الْمَشْرِكَاتِ] کردن فخره و کن حقیقی شک اولور
یعنی مؤسسه اولیایه فاریندر به هیچ برنی نظامنده آلاکید ، نزوح ایدر [حَتَّى يُؤْمِنَ] ناله
ایمانه اینسندر ، اوزرینه نزوح ایدر بیدر [وَلَا أَمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ] و شرفی محضه بیدر دین
برجایه [خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ] شرکه بر فارینه غیریدر [وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ] و لو و شرکر
مفتوره و عیدانه اینسید ، صبه و جمالی ، حال و طوایر ، تزییه و زانکی صول درجه خوشنده کتسبه .

اهل ایمان اولاده اولی بر چهاریه بلادیه مؤسسه اولمه اعتباریه نظام و از دوامه ، عائد تشکیل الزام
 عفت و استقامت و صداقت نقطه نظر زنده مردیک کوزل کور و نه ایمان بر ظاهره و نه میوه یکتا .
 بنامیه ایمان فارسیه تزوج ایدوب ره عائد تشکیل قالیقشما یکن . بوراره مشرکانه مؤسسه مقابله
 ذکر ایدوبی ، مشرکانه مرار غیر مؤسسه علمای عموم طرز اولد یغنی آردجه کورسته بر نفس . [وَ
 لَا تَتَّخِذُوا الْمُشْرِكِينَ] کرک ظاهر و کرک حقیقی مشرک اولاده ذکرک اهل کتاب اولسوه
 کرک اولماسیه غیر مؤسسه بولسانه طرز اکرک یصح برینه ره انطام ایتد یکن ، ادره سزده یصح بر قیز ،
 فارسیه تزوج ایدوب یکن [حَتَّى يَوْمِئِذٍ] ناله او ایمان را ایمان ایتد ، اوزمانه و بره یکن .
 [وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ] و یصح شبه بویه کورده بر کور [خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ] هر هائی بر مشرک
 ایمان بر ظاهره غیره [وَلَوْ اَعْجَبَكُمْ] دلوسه اولد فرسی مقصود و هیران ایتد .
 عربی ، جمالی و یاروق دیاجاه و انبال دنیوی دیاسار احوالی و معاشی ایدیک زیاده کوزیکه
 کبرسه بولسوه . بولیه بلادره غیر مؤسسه اولد کیمیه یصح بر مؤسسه و سلمی نظام یکن . [اُولَئِكَ]
 او ایمان را اکرک اولسوه دینی اولسوه [يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ] هیران انسانه و طاسه اولد
 ادبالی آنه دمرت ایدوب ، حالاً دیا فالاً اولد هیران [وَاللّٰهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِآيَاتِهِ] الله ایه ادره داریه جنت و مغفرت ایدوب [وَبَيِّنَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ] و آیات
 دلوسه و امطانی ، غافلاندره بایه ایدوب [لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ] ادره تذکر ایدوب
 مقصدی باندیه ایتد و مؤسسه اولساندک بهر حال مشرک اولد یغنی و برنرله نظام و انطام بر زنا
 مشرکانه اولد یغنی اکتلا یکن ، بونقطه تفکره محتاج دکل تذکر ایتد . بنامیه او اهل ایمانیه الله
 ایدوبی ، دمرت بر ایدوب ره اولد فری و یا کفره ری تزوج و یا کفره ری ایدوب کفره آنه ایتد .
 بابت اسلامه مسلمند کرک اهل کتاب و کرک کتاب علمای اسلامه غیر مسلمند قیز ایدوب بری .
 برانسانده عبادیه بهر راه رضایه عنه مسلم بر چهاریه سی از ایتسه و تزوج ایتد ، مسلمیه رفقه
 طرز دره ساکلی از دایره ناس بر چهاریه بی تزوج ایتد و بهر طعمه ایتد . برده یغنی هاسمخ صلیفی

اولاده ابو مرتضی غنوی کنایه به الفصیحه و باریت به ابی مرتضی فریده عنقه نامیده شد و فقط
جمالیه نصیبه را اولاده بر فارسی ترویج ایماح ایچیه رسول الله صلی الله علیه و آله استخوانه امیسه « انما یجئ
بارسولاه » دمیسه ایی ، کذلک فذیفه به الیمیه و لیده سوار هشار نام جاریه بی اعنانه و ترویج
ایمیه ایی . بوجاره لرده ری و با مجموعی سبیل بوات نازل ادری . کفار یه مناکحات یعنی کرک
المره و کرک دریدک ایسی ده صورت قطعه ده منع و تحریم ایدری . بوزده مرتبه سده تنیه ایچوت
علی العموم غیر مؤسسه مرک اطلاحه ارنسه « والذین یؤمنون بما انزل الیک وما انزل من قبلك
وبالآخرة هم یوقنون » در لویه بلیغات محمدیه و عهد مؤسسه سوره اولیادک هینه ده هرا اولاده بیه
مقیقه بر سر کلاک بولند یعنی و بوزده ظاهره آتیه ایچیه ریدک ادری یعنی ده بالخاصه افطار ارنسه که
مرتبه سده تنیه . ایچیه سوره ساره ده « والمحصنات من الذین اتوا الکتاب من قبلک »
ایتی بیانیه بر آیدک بر غنی فقره سده اهل کتاب فاریند استننا اوله ده اهل کتاب به قیز الفهرج الکراهه
رفت در یسه و فقط ایچنی فقره حکم اوله ده فامسه و قیز دریدک بهیج بر صورت تجویز ایدله سده .
« الرجال قوامون علی النساء » قانونه ایسی موجب زوجه ر زدریدک تا بقیته بولند بر بنایه
بر مؤنه بی طافه ترویج ایماح اونی اوله تا بقیته ترویج ایماح و دعوتیه حکوم قیامه اوله هینه و او مؤنه بی
صورت قطعه ده آتیه آتیه . کله بر قانونه الهی بیه و کندی اوله کوره اراره ایدله بیه جل
اولاده ارکله هینه بو تا بقیته و دعوتیه حکومیت فردی و قطعی رطه . بوشرا ارنسه مسلمانیه نظر
ایچیه احتیاج حاله بر رفعت اطمانه داره . بوزده ایچیه بوات ایدله ارشاد و تذکره ده صوره
« والمحصنات من الذین اتوا الکتاب » ایدله زده بالک اهل کتاب به قیز الفهرج رفت در یسه و ضرور
مقدار لویه تقدیر اوله هینه ساعده ایینه مرتبه بر ایماح . شوی ده تذکره ایدله کمه « هو الذی
خلق اکمر ما فی الارض جمیعاً ثم استوی الی السماء » ایتی موجب اموال و سایر ده اصل اولاده ابام ادری
درین صورت بولنارجه ابام ایدله عمل اوله هینی و فقط « لکم ما » بوزده رفعتیه طویلی بوابام ده نشا
اندرک جانی و عرضی راض اوله ادری و بالعکس اموال ده کی ابامه اصلیه اناندرک جانی و عرضی هینی

مناقصی محافظه اجموده بولند یعنی و محلی جابه در عرضه اصل اولاد ابا به رکل حریت اولدنی کورسه اید ،
 جابه در عرضه حریت اصل اولدیده بر ابا به در جواز دلی بر لهما رقیه جابه بی عرضه دخی نفرت ورام اولدیفند
 جواز نطاح بهم حال بر دلیه شوقند . دلی ابا به بولونبانه سوانفده نطاح ورام . یعنی اولد نطاح
 نطاح رکل زمار . بر نقطه ای زار اولونجه آکلا شلیرکه بر آینه کی مشکات و ترکیه ، مؤسسه
 و مؤنات مقابلی اولد اید ده مشک ظاهرفسانه اولد بلیه اید اولد ماله ده مسماه فاریندینک
 دیکر طایفه نطاحی حریت اصلیه اید ورام اولدیفند . زیرا «والمحصنات» اید مسماه اولدینک اهل کتاب
 فاریندینک تزوجیه مساف کورسده اولدیفنی ماله مسماه فاریندینک اهل کتاب اولدینک تزوجیه جاز
 اولدیفند راکر آیت ، نه حدیث ، هیچ بر دلی ابا به در اولدیند . منحصه باقیمده کورده جایی اولدیده
 ساندینک فاریندینک اسلام نمخدوی اجموده بر حریت مختدر . و اهل اسلام علی العموم حریت زنده ، نزر و زنده
 هیچ برنی اختیار ه هیاستمدک ، دلی اید بر مظهر مکتفد . حریت مال اولاد دطه طور یعنی ابا به هیاستمدک
 بولر بر فسادک اولدیفنی کی جابه دریه عرف اولاد نسوانه سولیه بی اختیار ه هیاستمدک ده فسادینک فسادیند .
 بر نطاح رکل اولدینک دعوت اولدینک جاز و آتیه نمقد . «اولئک یدعون الی النار والله یدعو الی
 الجنة والغفرة باذنه و بین آياته للناس لعلهم یتذکرون»

سعدی نطاح طریقه بیلد :

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِ قُلْ هُوَ ذِي فَاغْرَبَ لَوِ الْنِسَاءَ فِي الْمَحْضِ وَلَا تَقْرَبُوا
 حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّابِينَ
 وَحُبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ • يَسْأَلُكُمْ خُرُوجُكُمْ فَأْتُوا حُرُوجَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ
 وَقَدْ مَوَّالِ أَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُدْأِقُوهُ
 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ •

آل شریفی

کما میفهمده صور دیورر، ری که او بر ازار، اونک اجموده عیبه زمانی فاریندرده
 هیلک و تمیزله نذر اونره یانا ستمایک، ای تمیزلندیری اوقت الیهک اراینهکی ریده اونره
 دارک، هر حاله الله میوره توبه ایتری ده سور، میوره تمیزلندیری ده سور • فاریندیز
 سنک اجموده بر عرر، اوجاله عرکنده فصل اینده کن دارک و کنیزکن اجموده ایری هافترده
 یایک والهد تورقک و هر حاله اونک منصورینه داره جفندی بیلک، شوره لر سونده •

محض: رسدیمی دیبا اسم مطا و یا اسم زمانه اوله بیلدینه کوره عیبه، کل عیبه،
 دیبا زمانه عیبه دیمک اولور. عیبه، اساس لغته سبلا مفاصلده مأخوذ اولورده فاریندیز
 عادت ادرله قانده آقینسینک اجموده رسدیده وقت وقت کلمه کیدی برانرا طبعی اولوب اشخاصه
 دیبا احواله کوره مدتی تفاوت ایر. بیانیه افلی اوج، اکثری ادره کوز. امام انعی افلی بر اکثری
 ادره بسه کوره ادریفه و امام مالک اقل و اکثرینک ده نفی مکنه ادریفه فاضل اولدر. ایکی
 عیبه بینده کی تمیزلک سینه طهر دیندر. هیلک اعطام شریعی نماز دارور وجه مانع اولسی، سجه
 کیرمکده، قرآنه ادره مفسده و صحفه طومومفسده احتساب ایسی، فاریندیز بولنجه بلوغه ایری و بولکه
 جماعت عرام اولسیر که بوراره نهیصوص ادرله ده بوردر سوزیکه:

[وَلْيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِ] کما میفهمده ده سوال ایریورر. — بوراره دیبا بینده
 وادعطف الیه «ویسئلونک» بوردرلنه منی بو سوالدرک هر دیبرله برابر صور دلسه اولسی مکنمدر.
 دیبا بومعطف، بو سوالدرک سمنظر طرفنده صور دلسه ادریفه اشارت. جاعله عربی عیبه فاریندر
 برابر طور یازر، برابر بیلک بزرری که بهودیزک و مجوسیدک عادتیری ده بودیاری. رضارد ابه عیبه

درین، بحاست بدیداری، نهایت اصحابه بر فایح ذات ابرار ابرار در صحنه فناء علیهم جمیعہ
بجمله سوال اندیز، اوافراط و تفريط بینده بر اعتدال اولی و در هر جواب نازل اولی:

[قُلْ] [هُوَ اَذَى] [اَوْ كَبِيلٌ] [بِیْسَلٌ] - یعنی یا فتنه انگیز

ای ذات دره جگ سردار برسد - ای محسوس فنا، رنگی بوز و مه، محتوای ملوث بر فزای سفید -

[فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ] بنامیه قارند در عیبه زمانه دیبا عیبه محله مخصوص اولی

میلک [وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ] تمیزه تجو، حال طهره کبرنجیه قد - اوفارنده فربان

ایمیلک، یعنی مجامعه بدو نمایی و یادینک آنه یا ناماییک [فَاِذَا أَنْطَرْنَ] طهر عیبه نظر

ایته صری، یعنی غدا بر آبیم تمیزه کرد وقت [فَاَتَوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ] اولی

اللهم ارایته بی سوسده کیدک [اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ] شبه برونه در الله مسبب رافع

اولی عیبه ظهور در طوبی عیبه عیبه نوبه ایزدی و - [وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ] در تمیزه اولی عیبه

نجاتده و میلکده صبر بلوب بام یاک اولی و - بنامیه سزده اللهم سوزدکی بی اولی و اللهم

سوزدکی سوزک - روایت اولی عیبه کوره بهورید بر کعبه زوجه سنک اولی آفر سزده بحاست ایدر

طوبی عیبه عیبه عیبه شای اولی و برید و بونی تورات اسناد ایدر رسیده، رسول الله بر نقل ایدر رسیده کذبت

اليهود، جوریه و سوات نازل اولی: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُفُّوا حَرْثَكُمْ]

قارندین سزک و نکذر - عرث: اسان: اعنت کی آیه الک دینک اولی آیه بری،

سزده معنانه اسم ده اولی که بوراده بومضای در - بر تفسیر ایدر قارندک قاری عیبه عیبه بریده، اکطه

نظری تخم، طوبی عیبه عیبه ده بیت جگ حاصله نسبه ایدرین بر استعاره یا ایسه و بونظره اللهم

ارایته بی موضع عرث ابضاع جور و سزده که معنی سز اولی: قارندین سزک الینکذر در، سز اولی

انسانه و سماه تخم و اکرب حاصله اولی و دریت نشد بر میلک [فَاَتُوا حَرْثَكُمْ اَنْتَ]

شئت [بنامیه عرثکده - عرث معنای اولی و سزده و موضع عرثده اولی سزده - در بیتک

طرنده، لوصافی بر وضیفه استدر کیدین [وَقَدْ مَوَّالِ انْفُسِكُمْ] در مافیه کیدین

ابن عربی کوزه توبه را کوره احیای برکت است. سوره نهار سهونند سفول اولایوب استقلند
 ابن عربی اعمال صالحه را به ماضی توبه توبه [وَاتَّقُوا اللَّهَ] و الله بسیار صافیند زده آرد بوله
 کتبه بید [وَأَعْلَمُوا] و بیدند [أَنْتُمْ مُدْرِكُوهُ] از مضمون الله مدنی اوله به
 منصوره عینه مفسرند. بار عینه از ماضی بوز بیدند توبه به جک سید فزانده ده رسوا او در جند سید
 فایده. با حمد: بر اعظام و اسرار فی تبلیغ ایت [وَلِيْسَ الْمُؤْمِنِينَ] و بوزی صده قبول
 ابن عربی به جک اوله موندی زده شده:

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا
 بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ • لِلَّذِينَ
 يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصٌ أَرْبَعَةٌ شَرْهٌ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •
 وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • وَالْمُطَلَقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
 ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مِنْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي رَحِمِهِنَّ أَنْ كُرِ
 يَ مِنْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَعُولُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا
 إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ
 عَزِيزٌ حَكِيمٌ • الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِنْ سَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ
 وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا إِنْ يَقِيمَا
 حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ إِنْ يَقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِتْنَةٌ
 تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 • فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ

حُدُودُ اللَّهِ يَتَّبِعُهَا الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ •

ناله شیخی

برده سوزنیزده طریماکن و مستقی اولان و ناسک آراسی دوزنتمز اجموده الهی بمسندیزه
 هدف دیاسیر اربوب طریماکن ، الله کبیر ، علیم در • الله سزی بمسندیزه بیهمه کن اینک
 لغو - له مؤافذه ایمن و کله قیدیزک ارتباب اینک بمسندله مؤافذه ایدر و الله غفور در
 عاجز • قاربندیزه برهمنی (ایلا) اینرا اجموده درنی آق بکده مک دارد ، سایه جموع
 ایدر در ، شبهه سز الله غفور ، رحیم در • یوه اگر طلافه عزم انکدره شبهه سز الله سر برتری
 ایدر ، قور دفری بایر • و تطایعه ایدر قاربند کندی کنیزینه اوج عادت بکدر و الله
 عملیزه یار ازیننی کنتم اینه لری کنیزینه هلا اولان ، الله و آخرت کونه ایمانی داره کنتم انیزل ،
 قوج لری ده بار بشو اینه رکود تقدیرده اوست طرندزه او لری کرد و الله اقدر در ، ازین طرندزه
 عملیزده کی شروع حق محک بر صوحه دارد ، یا کنز ارتکاب اجموده او لری ازینزه بر در جودار و الله
 عزتی دار حکمتی دار • اولاده ایکی دفعه در ، او لری موکره سی با ایستکه طومعه ، یا کنز لکله
 صافقه ، او لری و بر دگریزده برشی آلاکزه سزده هلا اولان ، مکرکه ارتکاب فارسیه الله عزیزی
 حدودده طوریه مقدرده قورقونز ، اگر سزده بوزک حدود الهی درستی طونایه مقدرده
 قورقار کن فارینک ایدر اجموده مقدرده و از کیم سزده ارتقه ایکنه ده کناه یونز ، بوزایشه
 الله تعبه اینک حدود در ، صافیه بوزو آسمایک ، لکیم الله حدودی آسارسته ایدر
 هلا لدر • دیکه فارینی بردها بوسارسه بوز موکره ارتقه اوله هلا اولان ، تا باسقه
 بر قوجیه دار بنجه قند ؛ بوزده اونی بوسارسه الله حدودی صافلام طونه مقدرده امیدوار اولدور
 تقدیرده او لکدر بر بر لریه دوز لری کنیزینه کناه رکدر • بوزایشه الله تعبه اینک

مردود ، علم اهل اول از اجموده بونری بایه بیوردیور •

عرضه : کرگی دانعه یا خور اجموده لعن کی برسته مردوده اولوب طور ایدر یکدر .
 بمیه : اسا ائوت دصانده سوره یکدر . بونا سته صانع اله « بمیه » دیندیک کی
 « برکلامی ، اسم الهی صورت مخصوصه ذکر ایدرک تفریه اتمده » ده شعاً بمیه دیندیک سوره کی
 سوزی الله حضورنده الله اسرار ایدرک اوند غلطنی نامه سوره کی کورنده صوره کی برنقده افاده
 ایدر . بوند اجموده بایه یه بمیه اتمده عافیتی یک دیم برکانهدر .
 ایدر : رضی اسماً بمیه اتمده معاننده . شعاً زوجه نه جماعت اتمده اوزده
 بمیه اتمده .

طوره : نظامیه معاننده براسدر . سلام تسلیم کی . نظامیه لفظ اطلوه کی برستیک
 باغنی حوزوب صالحیور یکدر و یا صالحه بریور یکدر . شعاً قید نظامیه رفیده که سازنده بونکه
 دیندیک .

مردود ، معرفتده اسماً طائمه معاننده صفت اولوب بونده (عقل و یا شعاع ایدر معنی طائمه)
 لعنله اسم) اولسه برکله جامعده که مغایلی نکرده . عدل و اعتدال ، عفافیت ، احسانه ، جود
 طائمی دین ، معاننده واره کی سخن اولاده معانی و عارت سخنی لهب مردود اطلوه ایدر .
 ایدرند [وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ] برده الله بیدکنده
 مردوده قیلوب طرر بایند [أَنْ تَبْرُوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ] سوز بزرده طرر بایند
 متقی اوله کن ، خلقه حق اصداغ ایدر کن . یعنی الله هیوه بمیه اتمده کن ، بار ، متقی
 صلح اوله بایر کن ، دیا بر دقوی و طرر غینقلدی بایر برده اجموده ده اوله الله هیوه بمیه
 اتمده کن ، یا خور بمیدکنده جهان سیده ایدر اتمده کن ، نالقدیر قدر دنا کنده ، طرر غینقلدی
 بایر بایر کنده الله اوزده ده بر انقل برسد کی طرر بایر . یعنی برکی امور معنی یا بمیه بیکنده بمیه

مُراخذه اینست. فقط الله بوی غفور و حلیم اولی فی حاله فبذلک کسبید نفساً یا سیدیه یا لاله یا سیدیه
مُراخذه ایر. انعام بکسبه برده «بیمه منفقه» دارد که بونقطه استقباله برشی یا معینه و یا یا یا
عزم ایریه و بومورنه تعلیقی بر عقد یا ایریه. «فلاهی شی یا ایرسم سوله ارسوه، شوفی و الله یا ایهم
یا نور و الله یا یا ایهم» طرز زده یا سیدیه بکسبه منفقه در لر. بر بکسبه اولمه او زده:
[لِلَّذِينَ يُؤُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ] فاربند زده فایمیه ره ایدر یا ایریه، یعنی زوجه
رئی اینده که او زده بیمه ایریه بجه [تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ] رت او هلت دارد. [فَإِنْ
فَإَوْا] بنا علیه بر زده فی یا ایریه، یعنی یعنی بوزرب نفقه روزر [فَإِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ]
شبهه زاده غفور، رحیم. ایریه بیاه اولمه بجه کفارت ایدر او زده منفقت ایریه. [وَإِنْ غَرَمُوا
الطَّلَاقَ] و اگر فی یا ایریه زده ایدر او طلاقه عزم ایریه [فَإِنْ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ]
هر حاله الله سمیع، علیم. عزم ایریه طلاقه ایریه و نیکدینک ز اولی فی ایریه.
ایدر او فی یا ایریه طلاقه عزم ایریه سله سده سلف ادی و عهد اخترف ایندرد: ایریه
ریت که عزیمت طلاقه رت ایریه انقضا سید. ایریه سورد و زوجه بکسب و عثمان به عفاقه حضرت ایریه
قولی ده بود. بوزر بر طلاقه بانه دافع اولور ریتدرد. حضرت عائشه عمر و ابوالدرداء
ایکی ریت دارد که بری او کبیر کبیر. بری ده رت یکدکه صکره یا بر جمع ایریه و یا تلهس ایریه
او زده زوج تزئیف اولور که حضرت عائشه مذق قولی ده بود. او چو بی قول، سیدیه سبب، سالم
ایه عبدالله، ابریکر به عبدالرحمن، زهری، عطار، فادوس قولید که رت آی کیم بر طلاقه جمعی واقع اولور.
حنفی اولکنه، شافعی و مالکی ده ایمنی فاعل اولدرد. طلاقه لفظی صریح اولوب مابعد زده کور و دهگی
او زده رعی اناره ایریه ده عزیمت طلاقه تبصیر کنایه کبی بنوننده صریحید. ^{تاهده} صکره عزم او قلیده
اولد یعنی بجه ایریه غفقی مستلزم دکلر. ایریه یعنی بولا کاند. برده بر آینه ایریه بیمه بر جمع
و یا طلاقه آسده باشقه بر شوه یوقد. بنا علیه بر یعنی بوزر ماسه اولکه طلاقه عزم. بو عزم ایریه
ایدر طلاقه نیت ایریه الفاظ کنویه قبلینده اولسه اولور که بوزر ده بر طلاقه بانه دافع اولور. ایریه

آنکه زوج باشد برده تلافیه بایسته به انتظار ایستادن سواست احوال اولی که مانع

شده بایسته طلاق نهی اولی طلاق کرده کلام:

[وَالْمُطَلَّقاتُ] عامی مطلقه [يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ] نفدری

در فرود طوب بطلر - آن، ذات محل، غیر مفعول بها، صغیره و جاریه و بیک نفوس و بیک عمره

مفسر در - فرود و اقرا "فرو" که جمع است که اندر دره اولی دره حبسه و طهر معانی بسته لفظی -

مشکر - بنار علی محمد - نفسیه معانی طلب و غری ای بایه متوقف - امام مالک و شافعی بونی

طهر ای نفسیه امیده! برادر و زمره و تخرج اولی نفسیه او زمره حضرت عائشه در روایت اولی که طلاق

الامه طلقان و عدتها حیضتان - جاریه نه طلاق ای طلاق و عدتی ای حبسه - "حدیث بنویسی

دوره طهارت اولی دره ابیه عمره امام شافعی حضرت زینب رضی روایت ای بیک حدیث بنوی در لایحه

عمره فرنگ حبسه بیک اولی بایه اولی و کینه فرجه داره دره بونقده نظر دره جاریه ای عمره

عدته فرجه بولما رضی متوجه عیبه و سیاره آید - آهلا سید رضی او زمره بکده مکده مقصد برات رحمت

حبسه ای بیک اولی بیک برائت حبسه ای آهلا سید رضی دره فخر بولمسه اولی و کتب فقهیه دره حبسه

اولی دره درها بعضی مؤیدانه بنار ائم حنفیه بونی حبسه ای نفسیه ایست که خلفاء راستیه، عبارله،

ای به کعب، معاذ به جبل، ابوالدردار، عبارله به الصامت، زید به ثبات، ابوموسی الاقری و بعضی

رضی اعمه عنهم حضرت اندک قولی دره بود - بنار علی عرو و بالغه اولی مطلقه رنام درج عادت کور بخیر

نفدری ضبط ایوب بکده بطلر - [وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مِمَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ]

و اولی دره نه نالاندک عمره غلظه اندکی حبسه و با حمل لحدی ای ای کنتم ای بیک جاریه اولی

و صافد مقصد انتفاعه نفسیه رضی عدل اولی [إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] اگر

او را الله و یوم آخره ایمان ای بیک بونی صافد نازل، اولی نفسیه بیک سولر - بوباید و سوز

کندر بیک - [وَبُعُولَتُهُنَّ] بیک بیک حبسه - بیک بیک بیک حبسه ای بیک بیک بیک

اولی نفسیه بیک بیک سید و مالک، یعنی اندکی و زوج و زوج معانی دره طهر - اگر کتله

نه اخذ کنند بر عیسی کور سورم. کلمه سلاسه مکرره گفته در ستم کی میرکند کور سورم، اولاده
بعضی به نفس اماره سورم. بر کوه یرده نیک بر طرفی فالیردوب بازم، فارسیه بر قاج کستی ایمنه
کوررم، نه کوره هم ایمنه اله سیاهی، اله فیضی، اله میرکند بوزلیسی او «دعیه» بعده
بوات نازل اولغه تابت به هار اولوه آریغی باغری و ربوب خلق اولدی.

[تِلْكَ] ایته برامقام [حُدُودَ اللَّهِ] الله تعبه ایندی مدوردر [فَلَا تَقْدُوا^ههَا]
آرنه بوزو بخار ایندی [وَمَنْ تَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ] وهرکیم الله تعبه مدوری بخارزه
فانقیسه [قَاُولُكَ هُمْ الظَّالِمُونَ] ایته بوزو ظالمدره عبارتدر. بو بخارزه کزیری
غضب و عتاب الهی به مردمه قیسه اولمقدرد. بوقلمی ره اولارده کزیری به بایسه اولوردر. —
ضمیر ایدالتفا اولوب ره الله اسم جلاله کزیر اظهار جلال الهی بی افطار ایمنه.

[فَإِنْ طَلَّقَهَا] زار اولناه ایکی طلاقه مکرره زوج اولمقدردی بعد از جمعه و باعدت
ایمنه بردها بوساره [فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ] آرنه اوج طلاقه مکرره اوقاریه اولرکه
هیچ بر وجهه اولان — بو صراحت فارسی اولم جلال ربک کف اولور. بوقت [حَتَّى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ] تا اوقاریه کنی دیگر بر زوج نام مفاسد نطاح ایمنه یمنه. رفاعه نیک
زوجی مقده کی «حتی تذوقی من عسيلة و یذوق من عسيلة» حدیث شریفه بایه اولدیغی
اوزره بالغبذنی طاریخیه قدر دوام ایر. — اوی آرا رنده اوج طلاقه دافع اولسه اولان
ارکطه فارینده صمیمی بر عاقل تشکیل ایره بایم لری عاده ایمنه لندره. آرا رنده جزئی به جاذبه بولنه ای
هر حاله بر دیا ایکی طلاقه ایمنه دوز ماهه صدوح حاله انتظا اولنه بایم لری. عداوت زوجیت
واحوال زوجیه در ریه برشی اولرکه مسیله محیه تقدیر ایره بایم یوب بعضی عارفه لری باله نور قطعنه
قیام ایره ایکی حاله هیو کیم ره عماده زوجیه زامت غلبه ایره بایم لری ماحوظ اولرینده طوری
جناباه اوج قدر طلاقه ساعده تعبه دوزره ره فارینده تمیز بولنه یغنی هر زننده بایم لری
سنویه قیلمند. بنا علیه برنجی دایغی طلاقه بر درسی تجربه در. بو تجربه لری بایم لری مکرره دایغی

طلاقه از دم کورده و محقق بخسبه اینست که بود رس نموده استفاذه بی هیچ رده تقدیر انجمنیه بر آن کلمه
 او فارسیه آراسته جدی بر جهات اجتماعی به احتمال در بریدن . فقط او فارسیه در ده بیست و نه فرساده
 کبرسی کبی آبی به صحرانده صحرانده بیل و درینک درینک درینک درینک درینک درینک درینک درینک درینک
 تقدیر ایریرس از نامه بوندی جدیته اینانده بیلیر . بنا برین [فَإِنْ طَلَّقَهَا] بونطه صحرانده
 بونطی زده سابر او فارسی تطبیق ایریرس [فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا] بونفارسیه ایریر
 زده سابقک بر برین تندر درونب هر آیدند فاسد نطاح اولونم لرزه محذوره بوند . [إِنْ ظَنَّا
 أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ] الله محذوره سینه سینه طوره به قدری فیه ایریرس . اولی به صحرانده صحرانده
 برید صحرانده ایریرس بونی یا یا بیلیرس . [وَتِلْكَ] دایته بونفارسیه بری ذکر اولسانده بوند شو
 امطام [حُدُودَ اللَّهِ] الله تغییر و مخالفه نفعنده رسوده بولسانده امطام قطعیه سینه سینه که
 [يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ] الله بونری آصلایوب بیلیرس اولانده اصل علم زمره سی ایچیه بیانه ایریرس .
 — تکلیف ، عموم ، فهم و تبلیغ اصل علم در . کتاب دست ایریرس بوندره درها بعضی بیاندلا صحرانده
 و بوندره بوندره و فالتقی و رتیه اینار اولانده علمای ریه وائمه مجتهدیه آصلایوبیه ، فرمایشی و زمانه زمانه
 نتایج جزئیاتی او را استنباط و تبلیغ ایریرس . بنا برین علمای رسوخی ایریرس بونری کند و کند برینه
 هر آیدند فالتقی بوندره علمای مراجعت ایچیه ایریرس .
 من شود و شویانان رقت ایریرس ؛

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنٌ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ • وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنٌ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ

أَنْ يَنْجَحْنَ أَوْ وَاجِهْنَ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ^۳ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ^۴ ذَلِكَ لَكُمْ وَأَظْهَرَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ •

مال شریفی

هم فاریندی بوسا دیکزده عدتری جبر دیری ، آنکه کند برنی با ایبطه طوند و یا ایبطه
صایک ، برته مقدیه بخاوند اجموده ضرر برینه اولر ده طونایک ، برنی نیم یا یار سه نفسه ظالم تمی
اولر ، صافیه الله ایندی شافا برینه طونایک ، الله اولر دیکزده کی نفسی دنده و عطر دیره
این بر دیک کتاب و حکمتی اولر نمایک ، دوستوند ، هم الله ده فرینک و بیلک که الله هر شئی بیلر •
فاریندی بوسا دیکزده عدتری جبر دیری ، آرا رزه شروع صورتیه رضالاست قدری تقدیره
کند برنی قوجا برینه نطاع ایدیه هکله ربه نصیحه ده انجه بیک ، بر ایسته ایمیدر ده الله دافرت کونه
ایمانه انیمه اولر ده دیر بیلر بر اولر دور ، بوسا ک مفکوره ده ها فیدلی ده ها تهریدر ، سز بیلر که
الله بیلر •

[وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ] فاریندی نظیره ایندیز اولر ده ایلدیه
تشد بیلر ؛ یعنی بر دجه بالا بکده هکله مدتری مدتی مکنه با فدا شد بیری ؟ — لفظ صبیح اید
« طلقها » اولر بوسا دم « دیک بر طلاقه صبیح افاره ایدیه مکنه یعنی حکم سابقه توفیقاً ؛
[فَامْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ] با اوست بتمه ده ده حال رجعت ایدوب اولری دجه معروف اید
دجه موزده طوند [أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ] دیار دجه معروف اید صابور بک [وَلَا
تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا] مقدیه نقد و بخاوند ایتمه اجموده ، شد غلله مجبور ایدوب

ممانعتی منع اولیاء با شفعه اولیاء لازم چه چنانچه بفرموده «طلقتم» خطابیه «لا تفضلوا» خطابیه
 آری آری مخاطب را و ترجمه ای بر تفلیکی اقتضا آید چنانچه نظریه سوانزه اولیه یعنی مدافعه سید آیه شومنی
 در باشد: «ای زوجه! فاریزدی بوشادیند و چونکه از زین او خورده مدخری بجز در کف
 دت او نمی نویسی» و در شفعه نوجیه و در ممانعت منع اینم یک. زافعی طریقه ابر بر وجه شروع نظام ابر
 کرک از درک با شفعه سی و بعد طریقه دارسیند. «ایه عباس، زهری، ضحاک و غیره در روایت زوجه
 نظایر ایند که موکروه با شفعه نوجیه و در ممانعت منع اینه زوجه طریقه نازل اولند. چون در صحت جاهلیه ابر
 بعضی مطلقه لری ظاهراً نظایر ابر، از در اجهلینه سید ویرمک اینه مزلردی. قوه روایت بناء
 اکثر مفسرین اولک طریقه اولفقه برابر درایت نقطه نظر زینه بونی اولی کور خورده دارد. اساساً بونی
 معنی متعارفه مکرر. بری و بری مستند. فقط اهریزنه بر نقطه نظر زینه فائده زاده دارد.
 ماسیه در نقطه نظر زینه اینجی تفصیل کوره. بر آینه کی غنی مفضل او بر آینه کی اسال فزاره مفضل
 مضمونه داخل بر نوع تنه سی اولیه، بر اینجی تفصیل کوره. ایه او مفضل حکم مستقل فزاره اینه
 بولنه مفضل. تفلیک خطاب محذوری ایه اوج صورتی مدفوعه. اولاً، ثانویه خطاب دخی بر نوع
 التفات اولی و در وجه بلاغتند. ثالثاً، تطایر، سینه اسناد صورتی بوشا تنه ممانعه ده
 که بلیب. در صورتی مخاطب را شفعه ایه سی ده و در عبارت اولیه اولی. کلمه بوند معنی
 و چهار حد بندی انطباقی بران جای نظرند. ثالثاً، دیگر خطاب بک با کز زوجه ده و یاد بلیب عاز
 اولی برب محرم اینه متوجه اولیه که بر صورتی طلاقه مفهونه، تفصیل فزاره مضمونه عمومی تقاضا اینه کند
 بعضی فعلی مجموعه نسبت ایه اولی. در بوشا اسناد کرک کلام عربیه و کرک فزاره شایع و مستفید.
 مفهونه شخصی اینه بر بوشا اینه زوجه، ممانعت ایه هک اولی در بکری اولی ممانعه مفهونه عمومی
 نقطه نظر زینه ایه سی ده بر لیبات اجتماعیه عازر. و بشارتیه اکثر مفسرین قوی روایت قوی اولی بونی
 روایت ده و مفضل. و فی الواقع طلاقه مفهونه ایه بولنه یعنی ساد.

ای مخاطب ممانعه [ذلک] شویا اولی نهی تفصیل حکم صبی [یوعظیه من کان منکم]

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] زناساندرد به الله و آخرت كونه ايمانه ايد را اولاده هر فرده حفظ
 و نصيحه سايند. اي مؤمنند [ذَلِكَ] بويوشمى؟ [اَزْكِ لَكُمْ] زنك
 اميره اك فضلى [وَأَطْهَرُ] و اك تيز، يك زياده موجب طهارت و زنا هست بر جاكرد.
 زعماء و درود مستحق اولاده و چه معروف ايد بالتدائى نظام مانع اولاده، بوياب و مشكلات
 عيالى ناس، نفيسه انتم يك اولاد بوني بايه بيه بيه اميره اراهمى يا انسان اولاد بيه بيه بر عيلى بر توبه.
 ثانياً، زوج و زوجه اميره ناس و عفت نفقه نظر زده يك زياده مستلزم طهارت و زنا هست.
 زيرا نظام مده منع اولاد ندى تقديرده خدا نكرده شبهه معروفه فالى لرزه نور نور. هر قدر فاد ندر
 ارتقا رسده كى عداقه را سر انكيز بسيد. [وَاللَّهُ يَعْلَمُ] بنده بوزك لربا تى و احوال زنك
 صدمه منفعه اعظم و ترا بيه كنهنى اء بيه [وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ] زنابه بوزك بيه زنك،
 ظاهرده طولا بشيدن.

مطلقه رهنده بنيه نظام اولاده و بنا ر عيه مكرم لرده رضى جارى بولسانه ارضاع و نفقه
 كى بعضى اعظم رها دارد كه بوزده بروم اتى بياده اولند:

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْتِمْ
 الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ
 نَفْسٌ إِلَّا وُسْعُهَا لَا نُضْأَرُ وَالِدَةً بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ
 مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 أَرَدْتُمْ أَنْ تُنْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا أَنْتُمْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ •

مال شريفى

والده له اولاد لرني انز يکله ناسلامه نسي ايسته بند ايجوره ايکي بئونه بل انز يئر لر ، اولاد
 کند يکله اولاده انز يئرک بيه جکلي ، کيه جکلي لاييله بورج ، بيا فيه لکس ايجوره دسغه کور کلف
 اولور . نه ياور و سيله بر آنا ، نه ده ياور و سيله بر بابا افشار ايله سيه ، دانه دوشه ده عيني بورج ،
 اگر بابا و آنا بر بر يک ساره و رضايه مکرده کسک ايسترسه کند يرينه کناه بوره ، و شايد هوقلر
 باشقه يرينه انز يکله ايسترسه کن و بره جکلي کوزل کوزل و يرد کده صوکره ينه سنه کناه بوره ، بو نظره
 الله ده قورقک و بيلک که الله له نه يايار کور کور ، بصيرت ●

[وَالْوَالِدَاتُ] نلوم اولوره مطلقه اولوره بئونه والده لر [يَرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
 حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ] اولاد لرني نام ايکي سنه انز يئر لر ، انز يئر لر لاييم طيب ، علم الیه
 والده لرک شافي بوره . بو حکم [لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَتِمَّ الرِّضَاعَةَ] انز يئر لرني اتمام اتمک
 ايسته يه ايجوره . بنا عليه نام ايکي سنه ست ارضاع اعظمي اولوب ايته بيانه اوله هفتي او زره تقیصی
 جائز لر . [وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ] مورو له يعني هوجمه کند يکي ايجوره طومسه و اولهک و لارته علت
 و نسبه مالک بولمسه اولاده بابا او زرينه ده [رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ] او والده لرک ايجور
 اولمه او زره رزق و کسوه لر و ايجور . فقط عا الاطلمه رک [بِالْمَعْرُوفِ] قدر معرف
 اير يعني بابا لک دسغه کوره طرفينه مال و ساينه مناسب اولورده بر مالک موافقه کوره بيه جکي قدر
 و ايجور . هونر [لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ وِثْرًا شِعْمًا] بيم بر کيم دسغه باشقه سید مکلف ايلان
 تکلف بالا بطانه کسه اولورده ياييلان . [لَا تَضَارَّ] - ايه کير ، نافعه و رسه ، يعقوب
 فراتنده « را » نه شه سي و صيله ، ابو جعفر قرائنده سده سن « را » نه سکونيه ، عزنده
 سايينه « را » نه شه سي و صيله اذنه که مشدر لر ده « ضرر » ده دسغه باينه معلوم ديا
 مجهول نه ماضی ، ساکنه « ضير » ده نه مجهول . [وَالِدَةٌ يَوْلِدُهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يَوْلِدُهَا]

نه هرجی بوزنده والده نوره هرجی بوزنده پدر اضراره فیستمانه ، اضراره فیستمانه ،
 اضراره فیستمانه ، هیچ برینه منزه و بر به سیه «لا ضرر ولا ضرار» .

بابا بر هیات ایسه رزده کسوه بوید ، وفاتی تقدیرنه [وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ]
 وارث اوزرینه ره اوندک کید . - بودارث بابا باندک وارثی دیا هوجفنده وارثیه . اولاد وفات ایسه
 بابا سنه وارث اولاد هوجی به مقدار کافی مال فلسه ایسه اوزر زده دتفه اولاد ، فالادنی دبا سقه هجده
 مالی ده اولادنی تقدیرده ره اوجی به اوسره ره وارث اولاد هوجی سرقعه بولسانه زی رحم محمد فرینه
 دیا محبه سنه واجب اولور . [فَإِنْ أَرَادَ فِصَالًا] ایمی انا ایله بابا ابکی سنه دده اول محوره
 کسمه ایندیره [عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ] ایمی بیکه بر ساره ره ایدوب رضا کوسنده ری
 رفید [فَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا] ایمی ده بوزده برکناه بوزده . - انا ایله بابا بر ساره
 ایدر لکده هر حاله بار در بندک منفی کوزده برتر ، بود ایمی بیکه رای داجنطاری بر لوتوب ره
 رضا کوسنده دیری آرته خطا اهنالی یک از اولور . اوله بیه مسه نیتد اهلنده دیر زده دافع اولاده
 اجتناده خطا مسفوره . فقط ساره ایتزر دیا بر بندک رضای اولاده بایسته ایسه کناه اولور .
 ایسته بالاده «من اراد ان یتیم الرضاعة» بوساده ره کسمه رضای اولیانه .

ای بابا! [وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ] برده سز اولاد بزی سوت
 انا طوبی از بیکه ایندیره [فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَأَلْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ]
 دیکه ایسته دیکه اجرتی دیا - ایه کتیر فراتنده دیرنه «ایتیم» اوتوز بقیه کوره - اهنالی عرفه
 سوا فیه دیرما مستحق بر صورت کوز لجه نسیم ایندیکه تقدیرده سزه برکناه بوزده . - دیکه که
 بابا هوجفنده سوت انا طوبی والده بی ایندیکه منع ایدیه بیکه . فقط سوت انا بی محوره ایندیکه
 هوجفنده ای بایسته . رفت ایزد [وَاتَّقُوا اللَّهَ] والده فریفت [وَاعْلَمُوا] دیکه
 [أَنْ اللَّهَ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ] هجده بایار سنه الله اولاد محقه آگاهده . بنارعیه سزه اولاد کوره
 بمانات دیا سلطان ایسه .

ایمکن در وفات ایدوب ده آفرینه فارینه برافانک زوجه لری نفسی درت آیاده
 کوه بکده بکده، عذری بیدری می آرته کند عقده شروع اولر وه اختیار اید بکده وکنده
 سزه سولیت بویه، الله لهنه بایار کنه بیدر • فارینه نازدکی هیند نمازده ویا کوکل
 طومنازده ده سزه بر باس بوند، الله بایور که سز اوغری مطلقا آکا بکند، آنچه کند بیدر
 کیزی و عرسه بیک، یاکن شروع بر سوز سولیم کنه باسقه، فرسه اولاده عدت صوکی بولار قهر ده
 عقیده عزم اتمه بیک، محضه الله کوکلنده ده داره بایر، بونی بیک ده اوئده هزار اید، هم ده
 بیک که الله غفور، حلیم در • اگر فارینه کند برینه ال سورمه ده ویا خود به هر کسم ده بشارت
 اولان ده، سوز که اوغری مستفید اید، الی کینه اولاده قدر بجه، الی طار اولاده ده قدر بجه وکوز
 برسته ویرک، بر سوز اوغری بویه برج بر مقرر • واکر اوغری کند برینه ال سورمه ده بشارت
 بولور کنه اودت برج اوکده بکند مقدار بایر، نکه فارینه عفو افسوس ویا نظام ده وکوی
 الله بولنا اکل عفو افسوس، اکتد! سز عفو اتمه کن تقوای دهها بایند، آرازه کی نفسی
 اوغری بایک، شبه سکه الله لهنه بایار کنه کور در، بصیر در • نماز ده دقت اید، صلوات
 نماز ده، دقایق، الله اجمعه دیوانه طوردک • اگر بر فور قوما لند ایدکن بایار با سواک
 کید که فیلک، اسنی بول بکند وقت ده بوی به بیک شیدی سزه اوکده بایکی کبی صلاه الله زکری

ملو با بر طوفونک بر ده توبی دارد. [وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ
 وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا] ایمکن در وفات ایدوب ده کیده زوجه برافانک زوجه لری ده
 [يَتَرْتَضْنَ بِنَفْسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا] نفسی درت آیاده کوه بکده بکده،
 دیکرینه نظام ایدلر، سولنر، کورده بیهنازدر. [فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ] مکره
 سزینک نهایت ایدری [فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ]
 آرته کند عقده ده بیدر اید یعنی سزده راجحه بکی بر صورت بایر قری حرامه، شد سولناک

نامزد اوله مقدمه کور و منک کبی عدت اجمیده منوع بولند قری فارینامه بیداتی شروع و عهد ابر از اتم لرزه
منه برکناد یوفند . - کرک عموم و کرک اولیای امور عدته صوکره بوزری بوی شروع و طایفه منعه
قیام اتمه بیدار . بعدالعهده بوزر اختیاریه معاخذار . اجمعه غیر شروع حرکات باشقه . اوزمان
ایسه ریسید . [وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ] ورنه کیزی آیهیه ، معروف ، منکر لغزه یا اکر
الله اوزنه بیدار . اعمالک معروفه معروف ، منکریه منکر فارینامه کور و ریسید .

عدته مکتبی « وَلَا يَجْلُ لَهْنُ أَنْ يَكْتُمَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ » نفوس جلیله منجه اوله یفنه
کوره برات صحت تبیی و بوزر اصل ده حیهه ایدی . اوج حیهه علی الاکثر اوج آیده جریایه آیده بیهه
کبی لغزایه ده ذات الحیهه اولان . طایفه فارینک ذات الحیهه اولوب اولاسی ده شایانه مدد حفظ
برسب اولور . بوند اجموده طایفه ذات الحیهه اولانک عدت فرایم آیهه لره ده اولابیل شهر
ایه اولسی محصه حکمت اولور . فقط سون لهرکس اجموده مساوی برسب در . بوند نشأت آیده افترا فده
فارینک ذات الحیهه اولوب اولاسنک بصح مکتبی یوتد . بار عمیه عدت دفاندک عموم اجموده مساوی و طایفه
بر صورت اولس ده محصه حکمت . ایاس کبی بوند اوج آیهه تقدیری بوسادانه کافی رکدر . عموم
ذات الحیهه اولانک نفقه نظر نه ده تأسیه سادات اجموده دهافضله سون لزوم اوله بیلیر . عیبه زنده
عدت سونک طایفه زبایه بر معنای ماتمی تفسیه تفسیه ده یاراشیر . فارینه اجموده نفعت نظامک زوالی
لهر حاله سرور ایل فارینده صوبه بر عارده صابیهه . معنایه طایفه وسیله تسلیم اوله صوبه نفعت
مبتنی ده محفوظ . نولوم ایه بصح کیمه اجموده وسیله انشراح رکدر . بوند بکانه تسلیم « انا لله وانا
الیه راجعون » ایمانید . نولوم سبیل نفعت نظامک زوالی مساوی رفیوه و اندیشه عفتی دهافضله
اولایه فارینه اجموده طایفه دهافضله برسب ماتم اولس اقتضایه . بوجمکتدیه نیاز دینه بیلیر که
عدت دفاندک شهر ایه تقدیری ذات الحیهه اولانک اولین مقدمه سادات تأسیه تفسیه اولدنی کبی
بوند درت آیه اوله کوره اولس ده علی الاکثر اوج آیده اوج حیهه معادل ، متبانی بر آیه اوله کورده ده اقلیت
نفقه نظر نه تبیه برات اجموده بر احتیاط و استقامت اولفده برابر مونه متفلسه ماتم معنایه سفید اولور

همانند عدوت را که کور و نموده در . بوسیدن تمام شکل جنبه دفع روح ابرو عدوت را که بولند یعنی در
ابوالعاليه در ده و همه بصریه رود . مع هذا بورت عدت نفعه نقطه نظر در عدل و عدل مستعد در .
[وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ] وفات عدوت بطنه
فاربنده فطنه یعنی نطاع نامزدی نو مسند به یار بید نرفیده [أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ]
و یانه نرفیده ، نه نضریاً آنها ایوب کوکلزده کیزله دیکز رغبت و فکر ظاهره و معنی نه کناه بوند .
کوکلزده کیده بیدر کند . " نه فوسک ، نه کوزلک ، بکندم ، ای فاربشک " معنی " اولمک
اینه بوسم " کبی نرفیده یا یا بیدر کند . " سخط اولمک اینه بوسم ، نطاعله طابیم " کبی نضریه ایوبه
نرفیده مائز در . الله ساعد و ایتمدر . مؤخر [عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ] الله
معلوم که عدت نتیجه سازدی آله بقصد ، صراحتاً نطاعله طاب اولم بکند . بنام عدت ایمنه
نضریه ایوبه کیزه و یا صبرایه یوب نرفیده آنها رغبت ایتمدر ساعد و ایتمدر . [وَلَا كُنْ
لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا] لکن بوسا عدوتی کور و بده او زله بر سره یعنی دلمه و عدل بکند .
[إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا] آنچه معروف و شروع بر سوز سویدر کند ، یعنی نرفیده ایوبه فطنه
و یا سایر احوال سرده مقصد و فونز شما کن مستند . [وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ
حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ] فرصه اولاده عدت نماینده ایوبه فطنه نطاع و کورنی بر کینه بکند
یعنی عقد نظامی عدت ببقارده یا میده عزنده بر نمایند . عدت ایمنه نطاع مراد . یا یا بکند .
[وَاعْلَمُوا] بیدر کند [أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ] هر حاله اه کوکلزده کبی
بیدر . [فَاحْذَرُوهُ] بنام عدوت ایوبه عزم و قرار در ده ایوبه . لکن بعدالعد و نطاع عدت
ایمنه نیت " او اکنتم فی انفسکم علم الله " بوجیه عدلدر . [وَاعْلَمُوا] توفی در بیدر کند [أَنَّ
اللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ] هر حاله اللهک مغفرتی و حلمی مؤخر . - اگر اوید اوله ایوبه بر وجه بالا نرفیده
ساعد و ایتمدر ، عدت کبی فاربنده نرفیده ایوبه نامزدی و معنی سکوت ایوبه بطانین بیدر بر نوع ظهور ،
بر صبر لوله اوله یعنی مالده عدت در صبر کرده یا اراده صمیمیت و صلوات کند کوزه نه در او زله ساعد و ایتمدر .

معروف و مجهول برشته و در باب استقاره ایند برکنز ، او صورتی که بوشته عالی کنیه اولاده قدری ، دار
اولاده قدری اولاده ، برنی بنسبه ائمه [حَقّاً عَلَى الْحَسَنِ] مندره مفاد اجماع -
ولو به هر نسبه ایدله سه بوشوده ، لکن ظاهره فارینه بر فاعله ماله اید بنسبه نفسی لازمه . هر نسبه
ایدله سه ظاهره صحیح اولی عمای الاصله صحیح برنی لازم کلمه دیکه رکنه . او زمانه " ولکن مثل الذی
علیهن بالمعروف " معانی فایده اولوری . بولا بناسمه مهر اولاد یعنی ماله و قبول بوشوده اوله
ایدی هر مثل لازم ظاهره ایدی . قبل از قبول نهایی ایدله سه اولجه بود محدودینه مقابل برشته اولون و در
اقتضا ایدر که بورد و فقره بایه اولدنی اوله و لا اقل باشد بایه بر فاعله البسه در که بوندده اقای
بر بایه اولدنی ، بر غرضی ، بر چهار ساف و یا بوزن بریدر . انصار دند بر زات بر صنفیه بی نسبه
ائمه بنسبه تزوج ائمه ، صوره ده هنوز قبول واقع اولاد سه نهایی ایدله سه ایدی ، بر آت بوندده هفتده
نازل اولسه و رسول الله بولا " متعها ولو بقلنسوتك = کلاههای سات او فادینه برشته ویر " بویشتی .
" قدره " نافع ، ایدله کتب ، ابو عمرو ، ایدله رده هاشم ، عاصمه ایدله کبر سعبه ، یعقوب
فرانکرده " دال " لکونیده ، بنامینده فتحه اولدور .

مباح ، اسماً بشی با صوب سیل ایدر نه نقلت دیکه اولوب خرج ، صیغتی و عمای الاصله
ائم و در بال معنای ده طبرکه " کناه " کلمه سیک اصلی بودر .

فادینه سی ، تماس ، ساخره طوقونده دیکه کبی جماعه کناه در . بودر سر اولدنی
دیل فایده سی بولنا به خلوت صحیح اید یعنی مانده سالم اولدورده تنزاجه برابر بوشوده معلوم اولور و بولا
دخول ریندر . بوشوده قبل از قبول طلاقده هر نسبه ایدله سه بولندنی تقدیرده طلاقده بایه وافع اولور
دسته لازم طبرک .

[وَأِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ] و اگر او را از طلاق داده اولد طلاقده دیر
[وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً] و مال بود که بر فایده هر تقدیر نسبه ائمه بولند که [فَنُصِفُ
مَا فَرَضْتُمْ] و بیه کز فایده بید نقد هر سمانک نصفیدر . [إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ] مگر او فادنده

یعنی عفو را سفاک اینست [اَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ] و با نطاع در کوی الله
اولاده ، عفا یسه نطاع و اونی هرگز مک عفا مالک بر نماند کیمه یعنی بوسایانه ز درج فضلش و یسه
— فطابره بر تعبیر این عبارت التفات اولی بود عفا این فضل ز غیب اجموز — در دیگر اصحابیه
ابیه طعم عفو تری بود تمای و یسه « و انا اهل العفو » میشد ، رضی الله عنه . معانی ایدک نظر
بو کیمه در راد ولی کبی کور و نوز که « و یا فادیه صغیره اولدیفنده طولای تز ویمه مالک اولاده و سی ارفقی
عفو ایتسه بوسه » دیمک اولور . لکنه اولی معنای تأیید اجموز یلور که [وَاَنْ تَعْفُوا اقْرَبُ
لِلتَّقْوَى] و عفو اینگز تقوی اترید . — بلی که صغیره مک عفا سفاکده بر عدله تقوی بوسه عفا
بر مک معانی شور : قارینک عفو اینستده سزک فضل دیرمکن تقوی اترید . [وَلَا تَتَسَوَّا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمَا] آرا زده فضیله اونو نماید ، بر یکدیگر ناری فضل و فضیله معالای
الده بر انماید « و للرجال علیهن درجه » مضمونی خاطرده عفا یاید . [اِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ] زیرا الهه بایار که کن الله اولی اهلده . بایه بیکر فضل و معانی ضایع این . قارینه عفو
ایر سه بوفضلی او **اهل ایتسه** اولور ، ارکک فضل بد تمای و یسه فضل و معانی اثبات ایتسه بونور .
بنا علیه نطاع ، طلاله و مال در دیه دنیا طلوب فضل و فضلی اونو نماید . بود اولد بیلیم اجموز
[حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ] معلوم اولاده نمازری [وَالصَّلَاةُ الْوُسْطَى] و هو صلاه وسطی
اوستدیه رسته کن حافظه ایدن : هر بری و فکر کوزه توب و قسه آسکت اولورده ارابه دایم ایدن
[وَ قَوْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ] و الله اجموزه قیام ایدوب دیوانه ردین . یعنی انه اجموزه قلوب اونوزده
بافره الدین و کوزل بر وضیته طلوب او بایتمه روه سکون و سکینت و بطور انقباض اجموزده ^{اجتهده} الله
دیه رک نمازه طورین . —

قنوت ، بر شیه او صورت در دام و ملا زست ایدوب طوری فکر طاعت ، خشوع ، سکون ، قیام
معالای تفسیر ایدر و سافزده دیوانه طوری تعبیر اولور . بوند اجموزه قنوت ، طاعت ، قنوت
طول قیام ، قنوت سکون . قنوت خشوع و خفض جناح و سکون طرا اندر دیه مختلف نقطه نظرده تعریف

ایستد. بر حدیث شریفه «افضل الصلوة طول القنوت» بوردند که قیام دیکند. بنا بر این نمازده
قیام در زانو، دعای **افشوع** و گوی اوزانمده قنوت دیکند. نه کیم حضرت پیغمبر «برای قنوت بایری،
بوزه عرب قبله لرند بر علیه دعای ایروی» در روایت اولیور. فصل بوی قنوت دعای قیامی اوزانمده
دیکند. اشو «قوموا لله قانتین» از این نمازده با خامه الله اجموده نیک و انتساح کیم نیک و قیامت
دفعه ای در دنیا کلامند سکونک و ضعیفی آکلند. بوردند قیام نماز ایستد کیم. «فاقروا،
وارکعوا، واسجدوا» از روی بوی زانو، رکوع، سجود، فعه زبیده بوزده صوکره در. (نمازده
اولا در برهه دیکند. بوسیده نماز اساساً بر قنوت. فقط در نمازی کبی بعضی نمازده قیام ^{سینه}
بر کیم ایستد دعا اجموده قیامی اوزانمده صفای فاصیله قنوت دیکند که قنوت اجموده قنوت دیکند اولیور.
بنا بر این «قانتین» صلیبه، فاشیه، ساقیه دیکند اولیور. اصل قیام «قوموا لله» در سینه اولیور
ایمده «قانتین» در نمازده ذکر الله ایستد بوی قنوت ایستد صفای سوره الفتح. ابرار شیانیه
مردی که «بنا بر این عهد رسول الله نمازده تکلم ایستد» و قوموا لله قانتین، نماز اولی سکون ایستد
از ایستد «دیکند. مجده به سوره رفی دیکند که «بنا بر این کتب در اول حضرت پیغمبر نمازده اولی
ماله سلام دیکند، اوده بز فاشیه دیکند، جشانه کیم در سلام دیکند فارشیه
دیکند، صوکره بوی کذب مرده ایستد» جناب الله دیکند ایستد ایستد، نمازده تکلم ایستد
قطعیاً از ایستد «بوردی. ابوسید خدریه مردی که بر آرام حضرت پیغمبر نمازده سلام دیکند
اوده شانه ایستد، سلام دیکند صوکره بوردی که «بنا بر این در سلام ایستد، یعنی سلام ایستد
اما اوده نهی ایستد». معاویه به الحکم السامی مدینه در عیبه الصلوة و السلام بوردند که: «بزم
سونا بزم بوی؟ بوزه کلام سیده به بوی بار اتمان، ارجیح، تکبیر، زانو قنوت». بویستد
نزدند صوکره اصحاب کرامده در طعانی برسی نمازده هر دینی دقت نصیب جماله ایستد اوده با فقهده،
صافه صوره التفات ایستد، بر میاقبی ایستد، کوکلنده دنیا امور به سفلو بر نور تو یا مقده صافسیر.
«الصلوات» ده «الغلام» عهد فارسی اجموده که مراد کوزه سبه دقت معلوم اولاده فرضه

نماز در . . . بود و اولی معلوم اولاده بویه نماز رک فرمه اولی لازم که جلدی که بود کوجب تمیزی .
 وسطی : اوسطی یعنی اولاده اسم تفصیل که ادیه و یا افضل دیگر . بوند ایچون
 صلاة وسطی مقصد مفهوم اعتباریه ادیه نماز و یا افضل نماز دیه آنچه ایکی قول دارد . اسم تفصیل ،
 زیاده و نقصانی قبول ایریه سید ربه بنا ایریه کی جسته سوتیه سوت دینیه ایکی کی بر شیک وسط اولی ده
 زیاده و نقصانی قبول ایتمه ایچون اوسط و وسطی که سنده تفصیل معناسنه استعمالی طوعی اولی یعنی
 و بنا عمیه اوسط ال غیری ، ال سئل دیک اولوب صلاة وسطی ده افضل نماز معناسنه اولی لازم که
 اظهار ده ایرتد . مع مافیه اسم تفصیل اصل فعل معناسنه و دردی دخی اظهار ایریه کی کی توسطه معناسنه
 و یا حقیقی تصور ده مکنده . سؤاله صلات وسطی نماز رک ال اولی و یا اولی دیک ده
 اولی بلیر .

ما صدقنه کلیمه : عطف تفصیل اقتضایه مکنده « الصلوة الوسطی » الصلواته باقیه بر نماز کی
 کور و نوزاییه ده اساساً « الصلوة » « الصلوات » ده داخل اولی مکنده بومعطفه زیاده اعتنا ایچون
 خاصه عطف قیلنده بولن یعنی ادنی سلا فیه ایره اطلاق سیکر که مع العموم فیه روایتی ده بویدر .
 بنا عمیه بومعطف « و سلا فیه و جبریل » دیه سلا فیه جبرائلی مضاف کیدر و فرمه نماز لایحه صلاة وسطی
 سلا فیه جبرائلی کز . مجابا بولعانی نماز در ؟ بونی صورت قطعیه ده تعبیه مکنه دکنده . بنا بایفنده
 سبب به سبب مکنده « صلاة وسطی مقصد اصحاب رسولاه شوی ایری » « رعبه و یا یقینی بریریه کیش .
 بر باب که لی انزالک فله صی :

۱ - بو . آیتدی نمازیه . بوقول حضرت علییه ، ابیه سدرده ، ابوالیوریه ، بر دایده
 ابیه عمرده ، سکره به جندیه ، ابولعبریه ده ، عطیه روایتده ابیه عباسده ، ابوسعید خدریه
 بر دایده حضرت عائشه ده ، حضرت حفصه ده رضی الله عنهم ، رضی الله عنهم ، امام عظم ابوحنیفه ده ،
 بر قولده امام شافعییه ، احمد به جندیه و بعضی اصحاب یاکنده مردیه . فی الواقع حدیث ایره شایعاً روایت
 ایرتد که رسولاه افندیز « اعزاب » « محاربه کی کونی » شغلونا عن الصلوة الوسطی صلوة العصر

ملا الله قلوبهم وبيوتهم نارا = بز صلاه وسطی اولاده صلوات عمره و شغول اندیزد، الله تبارک و تعالی
 آنکه طریقه رسیده « بوردند ». هرگز در تکرار قال اجماعیه بصورت زنده طریقی صلوات خوف موید اولسود
 وقتند فیه باشد، غرض تکرار مکرر فیه باشد. حضرت علی ره « بز صلاه وسطی صبح نماز و ظهر
 امیردک، نهایت رسول الله سوره رده بودند عصر اول یعنی طایفه « دیشد ». ابوالدین شری و سمره جنبه
 حضرتانی ره رسول الله « الصلوة الوسطی صلوة العصر » بوردن فی روایت آمده در. بودند و همی و همی
 اولاده ریخته که : اینک نماز و فی تکرار تجارت و بیست اجماعیه که زیاده شغول اولاده بر وقتند.
 در آنکه پس و چهار اجماعی حفظ سید. برده چهار سوره ای که روزی، ای که پنج نماز لرزیده اولاده در.
 بنابر علیه که ای که مناسب در طاهر.

۱ - صبح نماز بر. بوردن حضرت عمر ره، برده دینده حضرت علی ره، ابوسری رضا
 و جابر و ابی امام و برده دینده ابیه عمر حضرتانده و مجاهد ره و امام مالک ره و برده امام شافعی ره و برده
 بودند حضرت ره رسول الله بر کوه صبح نماز فی قیام قبل الركوع قنوت ره یا یدینی و الی قال یرد رب
 رعائتیک و تمنا منه « هذه الصلوة الوسطی التي امرنا بها ان نقوم فيها قانتين » بوردن ابی جابر طاهر
 حضرتانده روایت ای که و فخر الدین رازی، تفسیر زنده بولارها هر چه استدلالاته بولمشد.

۲ - اوکله نماز بر. بوردن ابیه عمر، زید، اسامه، ابوسید، عائشه حضرتانده و برده
 امام محمد ره برید. زید به ثابت رضایه عنه سوره روایت آمده که : حضرت پیغمبر اوکله صبحانده نماز
 ناسره هاجره لرزده : صبحانده تحفظا هر زده بولنور، جماعت کلز لرزده. رسول الله بوفضله سوره
 جناباه « والصلوة الوسطی » فی انزال بوردی که مرار اوکله نماز بر. و نه روایت آمده که او زمان
 اوکله به حضرت پیغمبر آفریننده آنچه بر ای که صف جماعت بولنور، رسول الله « لقد هممت احرق علی قوم
 لا یشهدون الصلوة بیوتهم = والله شومانه کلمه به نوبت او ز لرزید اولرینی یا قیوم دیه کوکله طری «
 بوردن بودند او ز لرزید برایت نازل اولسود. برده اوکله نماز رسول الله ابتداء جبرائیل امین علیه
 ای که نماز در. برنده باقیه صبح نماز بر وقتند در. بودند فضیلتی ابیه معلوم در.

۴ - آنکه نماز برده بود ابو عبیده السلمانی و قبضه به فرموده رضی الله عنهما در برده.

زیرا بر نماز مفزده و مفزده لقب اوج رکعت باشد.

۵ - یا تو نمازی اولد یعنی ره بعضی زداشته نقل ایستد.

۶ - بسنه وقت نماز مجموعید که سنا به میل رضی الله عنه بولا فائل ایستد. ^{عائنه} فی الواقع اصل میانه

ایه اعمال ساره بنیده توسط بر عبارتد. بر اعتبار «وسطی» صفت کاشف در. دیگر هجده نماز در صامت

اولمه افضل اولد بنیده سوز یوتد. بواسطه لکونه بسنه وقت نماز مجموعی اعتبار یوتد.

۷ - بسنه وقت نماز در غیر صیه اولد ره بر سید. کبار تا بعینه سعید به سبب و ابوبکر

بولا فائل ایستد. جنابه سهر رمضانده یکه قدری، اسما و سنا در اسم غظمی، یوم جمعه ده وقت اجابت

کینه در یکی کبی نماز لرایحه ده صدون وسطای کینه مسه و بولطه برابر محافظه سخا ارا میستد که نماز در صیه

روام و محافظه سنا اعتنا اولسود. برید اولد یعنی نانغ، ابه عمر دره رایت ایستد. ریح به ختم ره بولا فائل

ایستد. برده برایت ابتداء «والصلوة الوسطی صلوة العصر» دیه نازل اولسود. حضرت حفصه بنت

کولمه یا ز در یعنی ربوایه کلمه بالخاصه اسما صورتیه یا ز در یعنی مصحفه و كذلك حضرت عائشه بنت مصحفه

بودیم، و بر دایسته «وهی صلوة العصر» اولد یعنی، فقط بولطه بالاخره نسخ ایریلوب بالکن «والصلوة الو^{سطی}

زاتی قال یعنی قرائت متواتره ایستد و برابر به عذاب حضرت زینده ره بالخاصه مردی بولند یعنی هجده آکلایه

بوازلایندی نمازی اولمه اولد ره تقیبه ایستد اولد یعنی حاله بالاخره تقیبه نسخ اولنوب بهم برافاستد.

مفسر قرطبی ریشد که صحیح اولد بود. زیرا اولد، سفارحه و وجه ترجیح مفقود در.

مشهور اولد قولد بود. بر در به استغفر:

۸ - جمعه کونی جمعه نمازی، دیگر کوندره اوکله نماز برده. بود حضرت علییه روایت ایستد.

۹ - یا تو و صبح نماز لرید که ابو هیانده ذکرینه کوره حضرت عمر و حضرت عثمان بولا فائل

ایستد.

۱۰ - صبح و آینه نماز لرید که فقرای مالکی ره ابو بکر ابهر بنده نویسد.

۱۲ - بالفاحه جمع نمازید .

۱۳ - فرضه نماز برک همیشه جماعه

۱۳ - صلات خوفه .

النحو المقری

۱۴ - در نمازید . ابراهیم عا به محمد النخاری بونی اختیار نمید .

۱۵ - قریبه باری نمازی .

۱۶ - رضاه باری نمازی .

۱۷ - قوت نمازید .

مفسر ابو حیان اندلسی بوزنی تفسیر ایرک در که : « بوقول کرده هر بوی ذکر ایند یکی نماز و فضیلتی
مقتضه دارد اولاده حدیثی که برده بعضیست که شو ، شو آراسته متوسط اولسید نه بیج اولنویسته نیامند .
حال بوکه بوبرحمت رکود . معینه بر نماز فضیلت مخصوصی بولمونه نه افضل کل اولسنه ، ندره شد و مطاوبه
مراد الهی اولدیفه دلالت ایتم . بونه بوردایات ، الک شایاه اعشار اولاده قول ، فخر سالتک « صلات »
دیه بیاید . الخ ... ابه جریطری ده تفسیر نه بونی صواب کونند . منصفه نه ده ال زیاده
طرفدار اولدیفی بورد . بویه اولفقه برابر بوقدر اختلاف ایمنه بوند فطمی تفسیر اولدیفی ارمایه بوزن
آیت « صلاه العبد » بیاید منسوخ التدره ناکسی نفیسه مکنده نسخه ده بختلدر . بآلذ نسخ مندرت
اولسی صلات و طمانک معهودتی بسه وقت نماز کبی تفر ایرب بالتوازه معلوم و معینه اولسنه متوقفند .
حال بوکه کور و در یکی اوزره بسه وقت نماز قطعاً معلوم اولدیفی مالد بوا دی رکود . بواجبه مفهوم کلمه
معلوم . کرم بوم اعزاب حدیثی ال قوی بر بیاید . کله بوند او کونکای کند نمازیه مصروف اولسی ده
مکتلدر . چونکه ال زیاده بانه معروضه اولاده اولدند . و کنت اشتغال مکنه نظراً شد و طمانک
اکثر یله ایکندی نمازیه صلی اکثر ناس اجمیره ایکندی نمازینک کنت مستفید بصادف اولاسنده و بومورته
اور نه ده فاطمه سندز . حال بوکه عموم نظراً کنت سفولیت دانسه دیکر نمازیه ده تصادف ایله بیلدر .
بوجهتد دینله بیلدر که هر شخص اجمیره کنت سوانع حسیله قیاسی شکل و ال زیاده اوزناره فالوب فوت
اولسی محفوظ بولنا نه نماز لغایبی ایله اولدک مقتضه افضل صلوات و صلا وسطی ده اورد . و بوجه بالاول نماز

مقتدره روایت دافع اولی بر صورت افضاح ایراد یسیر. و نزول اوله کی «صلاة العصر» بیان شد
 برنمی رده بونی مؤید در. او حاله صلاة وسطی مقتدره اصح و اوسط اقوال بسه وقت نماز رده غیر بسه
 برسی اولقدر. بقره نماز رده اعتدالی نایسه بمجریه صلات وسطی قطعیت تبسبه اوله نایسه آنجه الیه یسیر
 نماز رده صبی و همد صلات در طای محافه ایراد والله بمجریه فالتقرب ربوانه لم یکن. [فَإِنْ
 خِفْتُمْ] در نایه تور فارسی کن: دشمن و یا بر تجمی میوان کمی بسبب نایستی سستی بر تور توبه در سر کن
 [فَرَجًا لَا أَوْرُكِبًا] پیاده و یا سواری فصل طوره یسیر کن او بر قیلند. یعنی اقتضای
 کره فصل و نه طره طوره مکتبه یسیر او بر چه ولو هیوانه او زنده ایما و ایله اولسوه منفردا قیلند و همد
 مکتبه اولی غیبت قیلند، زک ایندیک، بر صورت طیشنه کوره نماز «صلاة خوف» تور تور نمازی
 رنیکر که الی سستی تور تور نماز رده. صلات خوفه جماعت قیلند بیه دیگر بر صورتی وارد که سوره
 طه مکتبه. اوزده تور تور بود نه آزد در. فقط دشمن ایله بافصل قتال اتاننده بولرک صبح بری باید نماز،
 حرکت نمازی منفرد اولی قیلند اوز نماز قضا یا بر صورتی ضروری اولور. نه نیم خنده و یا بیه سنده افران
 غروب مکتبه تور بود اولسوه رده رسول الله «شغلونا عن الصلاة الوسطی صلاة العصر الخ...» پیوسته در
 نمازی قضا یا بر انفسه و غروب رده مکتبه عما الذی قضا ایسه ایراد.

[فَإِذَا آمَنْتُمْ] از نوره تور قوی اتوب است و سلامه هیقیز می؟ [فَإِذْ كَرُّوا اللَّهَ
 كَمَا عَلَيْكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ] سزه او بیه ریکر اعطای و بوسایزه اعطای صلاتی
 فصل تعلیم ایندیک او بر چه الله زک ایرادین. نماز ریزی نه کماله قیلند و دیگر اعطای رده ابر ایراد
 شد ایسه اولسیند، او اعطای مجیده نماز رده ردام بوفضل و فضیلتی اوز ندر نماز. ریکر که نماز
 مجیده صلات وسطی فصله بقره اعطای سرحیه مجیده نماز رده ایراد در. و بونی آهلا نوره بمجریه نظام
 سالی لغوی بقره رده آزاره بالخامه بوارر در یسیر. و فائد و صلاته موضوع بحث اولی و اوله جفی
 بر رده رده فضیله سوره و نمازی ار و خوف و اما به ابر جباری اعطای نه ندر یسیر. بوانبناه ابر اعطای
 بنایستی ریکر یسیر:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ
 مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
 أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ • وَلِلطَّلَقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
 حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ • كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ •

تأشیر نفی

وایمکنند زوجه زوجه ری گیری بر اقرار زوجه و فوات ایه جمله اول آنرا ، زوجه زوجه ایچوده سنه سنه قدر
 میفایریمقتیه بر استقامی دست اینه دار ، بوندک اوز زینه کند بری جیفار **در** کند مقداره بر قدر
 شروع بر کند طوری زده بر سولیت بر قدر ، سغایه الله مزید در ، هلمیدر • مطلقه در
 (بوساناندر) ده مدون و هجده بر استقاره مقدریه که امضای الله در قانده بر وظیفه در •
 ایته مقدرین اریسه ریه الله زده آیدنی بویه بایه بوردیور •

زانت : «وصیة» ابو عمرو ، ابی عمار ، مفسر و ایند عاصم ، حمزه زانت زده منسوب ،
 سبائینه رفوع اوزنور . عباده به سوز زانت زده «کتب علیک الوصیة» ایدی .
 محمودیفریه اشبو «والذین یوتوفون ...» آینه زولی اولنده مقدم اولدنی فقط سوزده
 تأخیر ایدنی سوز سوزدر . سغایه نارنج ، سبیه رطدر . ادرکی عدت ، بورد نفقه ایچوده .

[وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا] نه ایمکنند زوجه و فوات ایدوده
 آیفی زوجه بر افانر [وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ] زوجه ری

در عادتاً معدون و مجاهد بر شاع . بر همه انتفاع دارد که [حَقّاً عَلَى الْمُتَّقِينَ] و بر همه سی منفیده
تقوانند معنای امید مؤمنانه و امید . - زوج ادنی و بر علی ، و بر همه مقام سلسله الیوریلید .
بر شاع بر قول بها اولاً تراجمی به نفقه عدت اولیایند امیریه ده منفیدر . فقط منفه با لاده کلمه یونانی
انگار . برنده معدونیه زده یک دفعه کوره زده یک مالیه مناسب الییدر . لا تکلف نفس
الاوسعها . . . علی الموسع قدره و علی المقتر قدره .

قصه یونانی
و عدت اولیایند

[كَذَلِكَ] ایته بویه [يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ] الله اعطانه رسل اولاده ایندی
بیایه اییدر . [لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ] که عقلند اریسه ، صاحب عقل و فهم اوله سبزه . اعطام .
الیه یی کوزله آملوب همه نفسیه ایه سکرده نولوم رتبه عقلندی فایده از کبی اولیه سکر :

الْحَرَّتْ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ
اللَّهُ مُوتُوا شِمَ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ •

آل شیفی

بافما زبیده او کیمیه ره که ! بختد به کسی ایله نولوم نور نوسیده دیار لر زده هیکیدر ، الله ره
کندیرینه « تُولَکْ » ریدی ، صوکرده ره او زده بر حیات دریدی ، لومالده الله انشده فایده بر فضل صافی
ولله انشده یک هونری سکا میورر •

« الحتر » آله نیکه تعجب و تفریح امیریه نولودیندیر که ساغزده « کورم دگمی ! » ره بویه در .
رویت ره یا کوزله ، یا قیلده اولور . ایسی ره « الی » ایه صله لا نماز . بنار صیه « الحتر الی » دیندیک
زمانه نظر دبا استرا ، معنای نفقه ایدر که « باقوب کورم دگمی ، کورسه کبی بایه دگمی ، عملده بومعلوم شیم

دعایتم نمی؟ نه غریب؟ غایب؟ او بیاید؟ « با خود » هنر یومی باقی آن عجب
دعای او.

[اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ] کورم دگی، هنر یومی؟ نه عجب باقی آن آفریده که [اَخْرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ] بیکدیگر می آید و می ترسند که از خود بیایند
ایمور دیار برنده میفید [فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا] الله ده او را که تو را دیدی [اِنَّ
اَحْيَاهُمْ] مکره بوزنه بکشد حیات دردی، بخت بعد الموت نظر او دید. - تو به لم ربه فیه قری
زمانه تو رفتی با شریک کدی، تو را دید، فقط تو را می بیند در سبب عماره او را که دیدی بر آن ده
عقل و فیه که در صورت و نگار حیات تو را دید. دید که حکم الهی فیه ایمان و هیچ بر زمانه الله است
کسین. روایت او نموده که در قتل عرفانه واسطه طرفه داور داند و بنابر بر قصه دارسه، او را راه طایفه
اوله، الهی بر زنده فیه ایمور مکتب زنده میفید، فقط الهی تف او را دید، مکره اندیشه حیات
درسه. برده بخا را بکشد چهاره باور اوله بر قوم محارب در تو قریب و فیه زنده میفید، فیه
فقط زنده تو را دید، بر پناه او را دید، نهایت الله او را که نگار حیات درسه، نه سبب اله محارب به اتمه لرغایر
ایمور. بر کوه حضرت عمر نماز قیام که کبریه ایکی یهودی دارسه، سارا الهی که کوه داریه که هو
بیا، یعنی که کوه تو را دیدی بو کور زنده فیه ما بوب سبب و از الله طوره رده دیز زنده تو را دید و فیه
هیچکس طونه و بو صورت که کوه مردانه و فیه بر وضعیت آبرسه، بو تو کور به یهودی بری دیکرینه
« بو، اوی؟ » ریه، حضرت عمر نماز بر پناه « بو، اوی؟ » دیدی که سویدسه، « نه
کتاب مزوره باز نه الله تو را دیدی بر پناه عز قیل و بر دیکرینه دیره ملک، ده میرده بر بویون « فیه »
بو بویون دید، عمر « نه کتاب مزوره عز قیل و عیاره باقی باز نه اله ایهای سونا ایدیه بو بویون »
دیمی او زنده « نه الله کتاب نه سلطان ایکی بقی بر بویون » دید، عمر ده « اوت » دیش
بنار علیه یهودیه ایهای سونا فیه « سلطان ایکی سویدیه جکزه که بخا را بکشد و بار و انغ او را دید، بو مزوره بر قوم
میفید، بر میل کیده که الله بو زنی تو را دیدی، بو مزوره بر دیوار یهودی، لیکدی میر و دیکرینه فیه

عز قلمی کونزدی، اوز لرمنده برست طوردی، الله ده بونری بویون زده بعث بعد الموت نظر ایندی «
دیبر دیبر ده کردی .

ایسته بویات بر فیه لک بری و یا الهی قوسید نازل اولند. و دریا بود که غریق ذوالکفل
عبد السلام. سیاه. قتال فیه نه دهها صاحب کبی کور و نور سه ده آینه هذروت مظهر اولدیفی
ایمجه کرک طامونه و دبا و کرک محاربه لعلهای بر سبیل اولسوه نولوم نور قوسید حکم الهیه فرا اتمک
ایسته نیکرک لینه سالد. طامونه و دبا کبی نولند ده لعلکس بولندیفی بر ده فایمغه فالقمالی، محاربه
لازم طامکای زمانه ده بیکرک مظهر نور قوب و فیلد نه فایممالیدر. نولوم نور قوسید و فیلدیفی سالد
و ارا الهی فی تنفید اتمکده فایمغه نه سوری سوری نیکرک ریا ایه بیکرک اتمکده هیوه کبر برب محمود ریشا
اولد قری و صکره ده باز نه خدایه حیات بولند قری فیلد نه تاریخ بشر مالدله نولور. بوراده جناب الله
بتوه بونری افطار ایدر که نولومده، حکم الهی اولاده و فیلد نه فایموب نور نولمک امطانی بولندیفی
و بوبد یا اتمک نور فیلد قرینه دهها جابوده و دهها فیلد بر صورت نه اوغرایه بیلدیفی و حق الله مراد ایه نه
حاکمی انفاذ اتمک ایمجه نولور بیلد رینه جانی و بار علیه نولمده نور نولم بیلدیفی فیلد ایدرک ده
نور نولم بیلدیفی افهام بویسه، حاکم الهیه نور نولم ایمجه نه نولومده فایممالیک، نه ده
نولور فیلد نه کار فیلد اولار فیلد آکلاند.

[إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ] شبه بود که الله است. فضل در می جویند،
بود که بر او اسباب منقطع اولی، آنکه حیانه اطاعت فلاسه فیه ایدیه بر سره و به یکیدن
میان دیر. [وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ] و الله شاهد است که انقدر
اونکه اراده مخالفت اید. و قاصد توره هفت فیه در سر، نه بدلاسه. ای مؤمنان بود

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • مَنْ ذَا الَّذِي

يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فِضًّا عَفْوَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي
وَيَبْصِرُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ •

تال شریفی

او مالده الله بولنده ما بيشك واللاک سمع و مليم اور بيفني بيلک • هاني کيم واللاک
بر فرمه مسه عرصه ايره ملک که الله اولد بمروره فائري فائدا بوريه ، الله لهم صيقار ، لهم امار ،
لهم ره روزر ولوب اولد کونور وله ملکند •

قَرَأْتُ : « فِضًّا عَفْوَهُ » نافع ، ايه عامر ، حمزه ، کسائی ، خلف عاصِر فَرَأْتُهُ « فَا » نك
ضميده ، ايه کسر و ابو جعفر فَرَأْتُهُ « فَا » نك ضمی و عینک تشدید الف « یضعفه » ، متبایسته
« فَا » نك ^{فخيلة} « فِضًّا عَفْوَهُ » اوقنور . « یبسط » نافع ، بزی ، ابو بکر شعبه ، کسائی ، ابو جعفر ، روح
قَرَأْتُهُ « سِيبَهُ » رینه « صادر » اید اوقنور .

سز بزرده عبد الرب شد ایدیک [وَقَالُوا فِي سَكِينٍ] والله بولنده
کار ایدیک ، و فیه کزه بائیک — اهل سندی که تور فونک اهل فائده سی بیره ، قطباً سندن اولد
رینه چاره بیره ، اهل کدی ایه فی سبیل اهل لولک ، کادی ایه قمتی ففدر نائل اولوب تو اید فائده
وار [وَاعْلَمُوا] و بیلند [اِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ] الله محضره سمیع ، علیم . —
کیندک و قالاندک نه سوبد طریقی ایشید ، قیلندک نه کرکیندک رکطری بیلید . سمدی [مَنْ ذَا الَّذِي]
کیمد اویست که [يُقْرِضُ اللَّهُ] الله بر فرمه مسه ، یعنی کو کلندک قویه ره ، مسدینت و اخلاص مقایره
اولد ره ، دیننده ، طبعنا غنده کوز لجه قیر قوب بر اور بچ و بر سیه ، فی سبیل الله انقاره ایشین ره
[فِضًّا عَفْوَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً] اورده یار سیه اولد اضعا ف کثیره سیه فات فات و بر سیه ،

با خود گفتیم ایدم ادر بخ ویر ، الله ده اولی بوی فوات ویر ، بر فائز کفایتی آنجه الله بیلیر .
 مع مافیہ « کثل حبة انبت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة » **صاحب** بره بری یوزده دینامند .
 روایت اولیور که ابراهیم صبح رضی الله عنه « یا رسول بنم ایکی بغیرم وار ، برینی نهدم ویر کما
 بطا جنته ایکی شکی دارید ؟ » ریسہ ، « اوت » یوز ولسہ « دهمدک آناسی ده برابرده می ؟ » **دیسہ**
 « اوت » یوز ولسہ ، « صبیہ ده برابرده می ؟ » ریسہ « اوت » یوز ولسہ ، بوندک اوزریہ بغیرم
 ال کوزلی اولده « حنیفہ » نامندہ کی حدیثی تقدیر ایتسہ ، دونوب اهل و عیالہ کلسہ ، اوزر ده
 اوبغیر ده بولونور لر سہ ، لهما به بغیرمک فایر سہ طور سہ ، زوجی ام دهمدک بونی نقل ایتسہ ، اوزر ده
 « استدار ایتک بغیرمک الله بارک ایتسہ » ریسہ ، جیفند ، بغیرمک تسلیم ایتسہ ، برایت
 نازل ایتسہ ، رسول الله « ابراهیم بخیر جنتہ بنم خیرا انا جلدی صاحبانہ ایتور » یوز ولسہ .
 بوندک تقدیر که الله قولدین بوندک راستقامه اعملاہ ابریر . دبو فندک اهدوس دمسہ فندک
 ارادہ عبده ربوبی بوندک بغیرمک کوزیر . بولک طالب اولک ، الله بوقائای امانی اولک ده نیہ
 یا یوریر سور رب یبک ، ہونر [**وَاللّٰهُ یَقْضِیْ وَیَضْطُ**] الله صیقاہ و آچار ، کرک فردرہ
 و کرک **جاعتلہ** بفتا طایرہ ویر ، بفتا دہ کیشک — طایفہ مایرس اولای ، کیشک دہ
 آیتما می ، لہر ایکی تقدیر دہ لکس مالہ کورہ رانج مسات اولای ، دیشک ، طیر ناغندہ کوز لجه
 کسوب الله مالاً و ربناً — دلو صیفندہ فحل ایتک و یصح برینی بولر مانہ « سبحان الله والحمد لله
 ولا اله الا الله والله اکبر » دیمک صورتہ اولوسہ — فرمہ **صیقاہ** لیدر کہ صولک کیشک اولوسہ [**وَالِیْہِ**
تَرْجَعُونَ] و سزہ قدر فایر سہ کز عایت اولله ارجاع اولہ ہفتک ، اجر دیا جز آنزی بہر مال
 بولر ہفتک .

بوندک جریاتی توبہ ایمون :

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِیْمِ مِنْ نَحْنِ اِسْدَ اَیْلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰی اِذْ قَالُوْا لِنَبِیِّہُمْ اَعْثَرَ لَنَا

مَلِكًا نُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا
 تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَالُنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَانِنَا
 فَلَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ •
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ
 الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنْ أَلَّه
 اصْطَبَّاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ • وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ
 تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • فَلَمَّا أَفْضَلَ
 طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنْ أَلَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ
 لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا
 جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ
 الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ • وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا
 أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ • فَهَرَمَوْهُمْ
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاتَّاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا
 دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى
 الْعَالَمِينَ • تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ •

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

بافتن آبی از اینک سوساره صوکره یوزده کندی که لسانی بر پیغمبرین «بزه بر سیک کوزر»
 الله یولنده کار به ایدلم «دیریر، فصل دیری، اوزر بزه فرمه قیلند به کار به اینه یوزر بیکند؟ بز،
 دیریر، نیه کار به اینه لم؟ یوزر در بزمده جیفار بیکند، اولاد لر بزمده جدا ایدلک، وقتا که بونک اوزر
 کار به کندی بزمده قیلندی، فقط یک اوزر به ایدلک دوز و دیریر، الله اولاد لر بزمده • پیغمبر
 اوزر ایته، دیریر؛ الله سزه سیک اولمه اوزر طالق کوزر ری، آ! دیریر، اولاد بزم اوزر
 سیک اولمه سزه ده؟ سطله بزمده اولمه اولمه ایله؛ مالجه بر کیشکده نه اولیسه رک، اونی، دیریر؛
 سیک اوزر بزمده الله انتخاب اینه و علامه، جسمه اولاد زیاده بر دست دیریر، لکم الله سیک
 دیریر، الله دیریر، علامه • پیغمبر اوزر سونی ده سوزدندی؛ هیزر ارسوله اولک
 سطلک عدوتی سزه اولاد بونک کلمه سی اولمه بیکند که اوزر بزمده بر سیکنه و آل سوسی ایدلک هارونک
 سوزدانه بر بقیه دارد، اونی سلاک کینه جلد، ایته بوزده سزه نطقی بر عدوت دارد، اگر
 سوزدانه کن • وقتا که طالق اوزر دیریر حرکت ایندی، محفوه، دیریر؛ الله سزی بر بختله امتحان
 ایدله جلد، کیم اوزر بزمده بزمده رک، کیم اونی طاقانه ایته اوزر، آنجه ایله بر اوزر آلان
 سقنا، دیریر و ایدر و ایدر، آنجه ایدر بزمده بزمده آزی سقنا قالدیر، اوزر ده
 «بزم بوزده جالون ایدر و سزه طاقن بوز» دیریر، الله عدوتی اولمه بیکند فانی اولاد بزمده سوز
 هوزی دیریر «بزم از بر جیفت، هیوه بر جیفته الله از نیه غلبه ایدر، الله صیدلر بر ایدر» •
 وقتا که جالون دارد و سزه فارسی سیدانه پیغمبر، سوز دیریر؛ «ای بزمی بزمده بزمده اوزر بزمده
 صیدلر و ایدر بزمده بزمده و بزمی طاقن سوز فارسی نفیر بزم» • دیریر الله از نیه اوزر
 تمام بزمده دیر، دارد جالون اولد و دیر و الله کندی سیک و مکت دیر و دیر و دیر و دیر و دیر و دیر
 بوزر، الله انندی بر بزم رفیع ایدی ایدی ایدی، سطله فار بولسه کندی و لکه الله
 زدی العفول عالمده بر فضلی دار • ایته بوزر الله ایندی، اوزر سطله بزمده ایدر بزمده، محفوه

دیریر طاقن و سوزدانه
 ایدر بزمده بزمده

سه آلوده ریشه رسول در نیک

قرائت : « عسیت » نافع « سیه » ک کسیر ، با فیدر فتحید ، « غرة » نافع ،
 ابد کسر ، ابو عمرو ، ابو جعفر نسیک فتحید ، بتاقی ضید ، « دفع الله » نافع ، ابو جعفر ، یعقوب
 « دفاع الله » .

« ملا » قوم ، رطبی مفری اولیانه بر اسم جعفر که مویلا ز مری زمانه کوز و بار طرد بر آ
 بر جماعت و یا جمیع مفری استراف ناسه ، یعنی ایری کله و صاحب رای اولاده و جوده و ارباب حل و عقد
 لصیانه الهیانه ایدید . ابد عطیه ریشد که « مد » کله سند اصل وضعی جمیع قوم در . استراف مد
 دنیسی تشبیه دارد . الخ ... یعنی استراف بتو قوم می نماید به مویلا می بینند و از کبی مد الهی اولاده
 اولاد اجموده آید و کوره جلد که سوز را صاحب رای صفای اولفقه برابر مسئولیت عموم متوجه . مایلی
 مد ای نفقه نظر جمیع قوم ریشد . فرآ بیه ایر که بتو قرآنده « مد » رطبی ، قوم نفد
 رجال ریشد . ایدید فاریده بودند .

ای صاحب نظر [آلوتر] کورده کویانفک [اِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِیلَ مِنْ بَعْدِ
 مُوسَى] موداده مکرده بخارا ایدید و جمیع جماعت [اِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ هَؤُلَاءِ] بدقت بودند
 بر پیغمبریه [۱] [اِبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] بزه نو مانا ابد و جده اید
 سوره ات فی سبیل محاربه اید و لم ریدر [قَالَ] او پیغمبر [هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ

[۱] که استوئیل و یا شعو به تعبیر و یا یوشع به نونه ریدر بر فایح روایت دارد . افکار بوسفده یوشع به نون
 فتاد موداده حضرت موداده مکرده اولاد خلف اولشد ، بنار علیه طابوت و رار زاننده جوده مقدم او در پی جند و ایدان
 زیاده استوئیل از زنده در . آنچه بودند استوئیل به بال به علقه و یا استوئیل به علقه اولسی فقهه ایی قول دارد . مقاتل
 طار و علیه السلام نسلند استوئیل به بال دیمه ، بمادده استوئیل به علقه در ریمه . استوئیل ابراهیمک عبدالمسیح . آید
 اسمی نصیر ایدید کبی « لِنَبِيِّ هَؤُلَاءِ » ریدر اوله ریدر اید مملک ذانه رطل مظهر و صف بنو مملک اولسی و بوسفده مظهر پیغمبر
 دخی ایمانی نضیه ایسی ایدید .

الْقِتَالِ إِلَّا تَقَاتِلُوا [سزا محاربه فرمه قبلند به ایمانیه ایتمه یکنند؟ درید. دامار لریه باصدی،
 مصفق کروری، نبت اینک ایتمه دی، جواباً [قالوا] بویه جماعت [وَمَا لَنَا إِلَّا الْقِتَالُ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ] بینه ذسبلا به محاربه ایتمه لم؟ [وَقَدْ أَخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا]
 مال بوتر بوز دریمز ده هیفا ریمزه و اولاد دریمز ده اولده دیبر. - هتار. والدره ایسه طفله
 اسباب حربك بالفأ ما بلغ موجود اولدنی سویدیر. بوسره ده هتار به فلسطیه آراسته ساکنه بولبات
 محالقه نك باسنده محاسبه اولادنده محالوت ناسنده به حصار هتار بولونورسه. بونرخی اسرا ایدمنه
 ایتمک، و ظنرینک به جوینی ضبط اید اولاد لرینی، هتی ملوک زاده لرینده درت یوز قرمه کشتی بی اسیر یوز
 کوتورشد، قالانده دیکیدر طرچ ایتمک و توارنرخی بیدالمشک. بوسره ده غی اسرا ایدک به سیمزک
 یوقسه، نهایت الله بالوارشد، اه نقالی بونره سلاطه بنوته یقاله نك به قارینده به جویمه دیسه
 و بولک بنوت احسانه ایسه، بوسایره ایتمک، بر طرفنده ایدک بنوتی اسخامه، بر طرفنده ده ایسه طفله
 عرب ایتمک ارزنده روتمک، بوسائقه اید اوزنه بوطلمه بونتمک و بوی سوز دیشک. امام قشیری
 بونقطه ده دیشک که فقط ایسه بیکدینه مال و اولاد از بیته غنی فارینه به ده حرکت ایتمه و صرف
 ذسبلا به اخلاص نام اید ارالهی آماره طور عایوب افکار بیکدینه تیج عرب قیام ایسه بولنده قدر زنت
 مقصد لر نام اولاسه و بمال الکر ائمه البیسه کیمه رک سفاری اولدنی اوزنه ابتداء حسن انقام اید
 جلدوت کوتورشد و صورده ایسه صفی کلیمه فصدی قولدینه اویماسه.

في الواقع [فَلَا كُتِبَ عَلَيْهِ الْقِتَالُ] و فتاک محاربه باز بیدی - ارد در یوز
 ایسه کتب قطعت ایدی [تَوَلَّوْا] کیری دوزیر - فصدی قولدینه اویماری، سوز لرزه طور یازیر،
 اوره عیانت ایتمه دیبر، عرب سیدانه کلیمه که یوز جویر بوزیر [إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ] انجمه بیکدینه
 بازی مستشار مقام فازانیر - که یاقینده کورده مکملی اوزنه بونر بر آدوج صوابه اتقایه نوزی،
 از فصدینه با فمادیر، بمانت ایندیر و نظف اولدیر. به هتار سربقه نظراً بواقیت اصحاب برک عمده
 ایدی که اوج یوز اوده اوج کشتی ایتمک دیک اولور. سوز لرزه طور اید و موصوفه اولاده بواقیت به عیسی

برای عربی نیز برده میانه عربی با آنکه بر اقرب میگوید. [وَاللَّهُ عَلَيْهِ
بِالظَّالِمِينَ] الله ده بودی ظالمی بید. — بر عهدی تزیلیه سوز لرزه طور مایه و عم الفصوص
عرب طاب اولوب ده بالاخره در نزد مقصد یون بر اندازی محمود. بوراره «لایزال عهدی
الظالمین» قول الیهنی خاطر لاسه لازم طبع.

عربک نصر کب نصبت اندیکه کلمه:

اگر ادب سوید [وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ] اریغیدری ده اندره [إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ
لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا] الله سزه طالوتی امیر کوزری دیری. بو ط فارسی [قَالُوا] ارجاست
[أَنِّي يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا] اریغ فارسی سزه سلاک اریغجه؛ یاغور بزم اریغجه
اوندک سلاک اریغ نصر اریغ؛ [وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ] عاد بوکه بزم سلاک اریغجه ایف،
سلاک اریغ اریغجه زیاده بزم هفت [وَلَوْ يُوْتِي سَعَةً مِنَ الْمَالِ] اریغجه سلاک اریغجه
ایسه رک دیر اعترافه اندیر. جواباً [قَالَ] اریغجه دیری که [إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَا
عَلَيْكُمْ] الله اونی اصطفی و انتخاب اریغ اریغجه صورت نصیب ده نصیبه اندی [وَ
زَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ] اریغجه علمده و جسمده، ماری و صفوی زیاده بر انکشاف
و انبساط ویری — ماره اریغ، کوهلی قوتی، کوزل، معنای علم ریه و سیاست، فیه اراره وریغ
سزده بوکس بار اندی، بالفعل حکم اریغ و قومانده اریغجه عمده اولاده سز اولده بود. بیره
درانت، نسب سز طالعی رکدر. دینایور که عبرانی اولاده «طالوت» اسمی عربی طول ماره سید ده
علاقه دار اولده قدرت و ادزد و نقد بهالفه معنای متفهمدر. بنار علیه قدرت علمیه و جسمیه بر عنوانه
کبیر. اساسده عجمه بر اسم فاعله عبارت اولده ده قرآنه عربی نقطه نظر ده مضمونه اشارت بونی بر
دستور کلی مالیه نصبت اتمدر. طالوت اسمی سز یاغجه صابیل و عبایغ حادیل به قیس امیه، دیک که
طالوت لقبدر.

سندی بزم طور وریغ الله بونی نیر بودی یاغجه می دینه ملک؟ [وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ

حقیقه. الله بائنه عماله فی سلطانه. بوند غلبه انجمن. تابوتی در آله. کونور شد.
 برینکه. بر خدایه راقتند. جناب الله طالع ملک بایمه مراد اینجی عماله یه به بلا و برسه. حق
 تابوتک یانده آرت بوزاند باصوره طونور اولسه. دیک طرفه بده لرزه بده شدره محو
 اولسه. طائر بر ایندک تابوت یوزنده اولدیفه قائل اولند. اونی حقیقه شد. ایکی اگوزده یو طر توب
 قویور شد. طالعونک اونه کنید شد. ایته بنی اسرائیل طالعونک مکنه بینه ایته دهری زمانه پیغمبری
 اونک آیت ملکی تابوتک طالع اولدیفی سویدسه. "الان... دیک اولور که بنی اسرائیلده تابوت. امانت
 ندرسه ده اولوب فرستالنده کی صلیب کی بر وقعه طونور مسه. نه کیم فرستالندک صلیب کبود
 بو طایفه بر وقعه کیریدی. تابوتک تا حضرت آرد به بری کلمی. ایچی رملی به صندیه اولسی. بوند
 ابوالش اولاده حضرت آرم اولیده توفیقی شکل و عینه زمانه بر اجهار شایعه بی جف الفهم تزیین حضرت
 اوله جفته ایه عباس حضرت ترنده روایت اولدیفی اوزره بوند ضایع اولسه نورات صندیفی اولسیده اتقا
 اینک دستور که بونی حضرت موسی بایمه اولابوب دهاقیم نارنجی به صندیه اولدیفی ده قبول اینک
 مواضع اوله جفته. مع یافه راچک نقل اینجی و جهد. "تابوت. قلب. و کینه اینجی ده علامه بارز"
 ده دیکسه. چون قلبه. "سقط العلم. بیت الحکم. تابوت علم. و عار علم. هند و علم". تسمیه
 ایرید. "الان... بر اکرم مشهوره و فخره مخالف کورد نورسه ده اونک لازمی اولاده بهم به معانی
 اولدیفی ده انکار ایرید. بر کاکوره مصل مال. اونک حقیقی آیت ملکی عصبانه و غرور ایر ضایع
 اولسه و مندی ریسانه ایتمه اولاده قبلندک برینه کلمی و حقیقه ایمانه ایرک سکونت و اطمینان ایرکزر.
 بینه حقیقه آفاتی اولنده زیاده نفید. سز فکزار ایر ضایع اولسه قبلندک بولوب دعوائی برافه
 ارط بیت ایندک می سیدستر. کلمی حاله اللهک اوطا ویر دیک قدرت و ویرده کیم موفقت سزه
 مطلقن بالاعجاز تسلیم ایندیر. ایته اونک مکنه قطعی دس. استو طالعی و باطنی تابوتک حکم سید.
 [ایفه] اونابورده ویا کلید. [سکینه من ربکم وبقیه مما ترک ال موسی
 وال هرون] رکن ده برکینه. آل موسی بر آل هارونک منزه کاندن بر بقیه دار در...

فقط بویقه‌ی دار سینه و سینه‌ی جادو ثابت نصیر؛ [تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ] اونی سطر
 اللہ الجیدی، نور و کنیز، برده کنیز، کورده کنیز، فصل کنیز کنیز، سزا و جنتی در توبه
 طبریه بیک که طاعت ملکر. [إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ] اونا بدتک طبریه سزا
 اجموده محضه برایت صر، بر بینه الیه دار. [إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] اگر سزا سزا
 و با ایمانه سزا سزا بر بویقه. — بونقره سزا سزا که اهل ایمانه بار سزا سزا
 وفار و سینه، نبات و اضمنا. بونقره سزا سزا، علم و دینک بونقره اضمنا دار. —
 امانت سزا سزا در توبه قلب اجموده بر بینه و بیک بونقره اضمنا دار.

[فَلَمَّا أَفْضَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ] و تانکه بونقره تمام اولوب طاعت سزا سزا
 [قَالَ] سزا سزا سزا سزا [إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ] الله سزا سزا
 بر ابر سزا سزا [فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ] بنا سزا سزا سزا [فَلَيْسَ مِنِّي] [وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ] و تانکه ارم سزا سزا [فَإِنَّهُ مِنِّي] اوسه سزا سزا، سزا
 سزا سزا [إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ] اجموده سزا سزا ادرج الایه سزا
 سزا، بونقره سزا دار، در سزا سزا سزا سزا سزا، طاعت بر ابر
 سزا سزا، بونقره سزا [فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ] ابر سزا سزا
 بر آن سزا سزا سزا، اری سزا سزا. — روایت اوسه که بر آرام بر ادرج الایه
 و حیوانه سزا سزا، فقط سزا سزا سزا سزا، حرا سزا سزا، بنا سزا
 بونقره سزا سزا [فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ] در طاعت سزا
 ایمانه سزا سزا [قَالُوا] فالان سزا سزا [لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ]
 بونقره سزا سزا سزا سزا سزا سزا. — با سزا سزا سزا سزا سزا
 سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا سزا
 ایمانه در سزا سزا سزا سزا سزا سزا؛ [قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ]

هر حاله الله مدد فی اوله بقدریه قانع و منتظر برساند . - یعنی تو کورده قاصد نه مکتب اولاد یعنی ،
 بگوئید بوجاهه ده تونسه دیگر بگوئید بهر حال توله جگر منی و نجات حضور الهی به داره بقدری بیده ،
 بنار عیه عهد نه ثابت و با فخر اسید به یاسید و یا غازی اوله عزم ایریه اصرافیه [کَرَمٍ فِئَةِ قَلِيلَةٍ
 غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ] بجزیره را از اجبه بر بون بر جوده بگوئید باز نه به غلبه
 مالد بر [وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ] الله صبر و بات ایتره برابر در دید بر - صنفید که بقدریه ده
 فوت در دید بر . [وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ] و فتاک طاعت و سینده کی بر توند جلاله
 و عذر ایریه فارسی سیدانه عربی صید بر و دستند هر تنفی و حاضر تنفی شاهد اند بر [قَالُوا] هسی بر
 فرن صبر ایر الله بالوارب سید دید بر : [رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا] بار بنا ! بزه صبر یا غلبه
 [وَثَبَتَ أَقْدَامَنَا] و بزد یا یار ایر ، آیا قدر میزدند و بزد و طوت . بترغم ، فایریم ، عزم
 و صبر در سایدیم [وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ] را در فر کرد و هغه فارسی بزه نصرت
 و نظریت اصابت ، بوند اوزرینه [فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ] جوده کمرده او را فری
 الله از بند بوزر بر [وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ] را در جالوتی توله و دری [وَآتَاهُ اللَّهُ
 الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ] و الله او را - یعنی را دره - حکم را بره و حکمت و نبوت اصابت اندی . - طاعت
 کندی بزی در بره و بالاخره اراده مقدس سره و سفار بنده بون بر دولت نا اولدی
 و بی اسرائیل را در ده اول بهیج بر سکه ارا فنده بوند - طوید نماسدی ، بزرده باشه [وَعَلَهُ
 مِمَّا يَشَاءُ] او را اراده الهی نظریه ایریه و لها بعضی سید ده او کندی - از جملہ دیرری بوشانوب
 ز صلی البه بر یامیر صفتی و باشه لریند بیدریکی فوسه دینی ، الحامه طیه واره بی تعلیم اندی و ایسته
 اولاد لک طلمه غما بر اقلیند ^{نعم} ایمانی و همت در عاید الله نقابا بود به اسید این سو فیقات عطیه
 اصابت اندی . سندی بود فارسی ابی اما الله محاسب بهیج سیدانه در بره و سطره مکتوبه ساعده اتمه و لها
 ابی اولاد می ایری ؟ در بر می ، بوند [وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بَعْضًا] الله ، انزال
 بعضی بعضی به دفع و یا در دفعه اتمیه به ، صف و بجا دزدی صبح و بجا دزدی دفع و اصل سلم و صبح

د اولاد و نسوانی و قبا^طیه اینمسه اید [لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ] بر یوزی فساد و افزاردی
 ارضک منافع و مصالحی ^{مطل} مخت اولور، حوت و سلده، علم و صنعتده، ریه و ایمانه ارض قالمادی
 - زیرا دفع و مقاومت قانونی اولسه ایدی انزناس، سجادیه و طبع و تقاریر اولسه سجادیه و زکریا
 لجمونه مردمه قایلدر، چیلنه نیر، محو اولور لردی، معادله اجتماعی بولنماز، نهایت لکس سجادیه اولور،
 لکس سجادیه اولور ده مقاومت ده فرمه ایلر لکس محو اولور. جناب اهل انسانی صاحب اراده اولور
 یارتمدر. و بویبار انسی محصه رحمت و قدرت. فقط بوار اراده لر مظهر بر اینمده بر بر بر بنفیل
 ایلر و طبع بر مقاومت مردمه قالمادی کلفت مسعی فاندینماز، اولنه کلنی چیلنه مکد جالبید، سراج
 و مقاومت اولایمده سجادیه، انضط و طریقه تقسیم اولسه اولور، اوز ماده ده انشاده نامه بر شک
 قالماز، نظام ارمه مطر اولور [وَلَکِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ] و لکن الله بتره عاملده
 و اویسانده بالخاصه ذوی العقول عاملنه بتره بر فضل و رحمت صاحبید. - بوساره ارضی اولماز، اواضه
 عماره و بره جلع، اوز رنده انندی فضل و رحمت با شانه جبهه، ایدو سعادتمره، یوکسک مرتبه لره ایدرجه
 بنا علیه فساد نایسی باطلدر، مطلوب الهی صلاحدر. بنا علیه صلاح فسادی دفع انسی اجمیره اصل صلاح
 و غیرک اصل فساد و سدی دفع انسی لازمدر. و ذاتاً مقاومت و مدافعه عموم کائناتده بر قانونه عقدر.
 اراده ده عقل و شعور ده محصه دار اولیایه مخلوق بر بقا و تدریج جبهه ایدر بالا فطر ابراز ایدر.
 فاعل مختار اولانمره بوندک تبیینی ده عقل و اراده و ایمان دیر یا اجمیره لازم کلید. البته الله عز و جل
 و مخلوقی بر حکمت شروع قیاسه و انشادک نقد و سجادیه قسمنی صلح تمسید دفع و حصه موثره مالیه ^{مفک}
 و قبا^طیه اجمیره ارا تمدر. ارباب صلاح و فضیلت بونقطه ای دیریه اینم یوب و مدافعه قیدیه مشغول
 اولایوب ده سجادیه لری سر بس بر افه جبهه اولور لسه بتره قدرت اوزک الزکیر و اوزر ده عالمی تملک ^{انک}
 سراسیمه یوزینه فساد و بره عکس و بولک بیدانه دیرنرسول اوله مقدر رکه بالاده بولک « ولا تلقوا
 بایدیکم الی التهلكة » افطار و سبیه اینمسه ایدی. سو عاقله ایکی عرب واردر. بیسی عرب اصلده
 دیری عرب فساددر. اصل ایمانه ارایمیه ده فی سبیل الله عرب اصلده که بوردی ظلم و فسادک و منفع ظلم

اولاده کفر در سرتکلف زنی و سلم طینک نایبیدر . اهل صلوح و اسلام بودی یا میاز که کفر و فسار استند
ایده و جبه ، از زمانه ده انشا کو کندنه فایز غریب قیامت نوبه هجده .

یا محمد ! [تِلْكَ] سوره ، بکدر فیه سنده دارد فیه سنده قدر اولاده سوره در [آیات
اللّٰهِ] عبرت آنه همه اندریدر [نَتْلُوها عَلَيْكَ بِالْحَقِّ] بزبونی سطر در سوره رب
رفطارد ، شایه تحریف و غلطه عاری محله صوره و حقیقت دارد و نه ندادت ایراد برز ، هجده ایده سطر
توالیا در نوبه برز [وَانِكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ] سه ده محفوه و محفوه رسیده سنده ، ادریوه سینه
جمله سنده ، برز بیل ، رطبه کی ایفایات .

در رسیده سنده سطر فی اکلامه ایستد سنده ؟ :

جُزْءٌ
۳

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ
اِخْتَلَفُوا فِيهِمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتُلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ
يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ • اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ • لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ
الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالْظُلْغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ •

آل شیفی

اشارات اولیاء رسول، بزادون بعضی بعضی به فضل فیدر، ایچله نده کیمی وار
 الله کلونه کلیم ایندی، بعضی ده درجه لرله دها یوکسره عیقاردی، هر یک اوغلی عیسیای ده اوچونک
 ویردک وکنده روح القدس ایله تأیید ایدک، اگر الله دلیله ایدی بونون آرقه سنده کی استر، کنده
 اوچونک هر کدره صوکره بربرینک فاته کیریزلردی، وکنده اختلافه در سدر کیمی ایمانه ایندی کیمی کف، نه
 الله دلیله ایدی بربرینک فاته کیریزلردی وکنده الله نه ایستسه بایا - • ای اوچونک ایمانه ایندی ندرانه
 رزوه قید یغیر شدرده انقاره ایدک: کله ده اول برکوه که اوند و آلم صایتم بویه، در سنه ده بویه
 شفاعت ده بویه، کازرایه لیب اولدور •

الله، باشقه ناکرد بویه آنجه او، رانما یا سانییه، رانما سوراه طوناه می وقیم او،
 غفلت باصارونی نه اویقور، کوکدره کی ویرده کی لیب اولدک، کیمک مدینه که اوندک ازنی اولقنیه
 مهورنه شفاعت ایدک؟ اوزون اوکدره نه وار، آرقه لرزه نه وار بعضی بلیر، انزایه
 اوندک دیکیمی قدرنه باشقه علم الایسنه یصح برنی فادرایه مازلر، اوندک کرسی بویه کوکدره ویر
 قوجانلدر، هر ایسی کوروب کوزنک اوکا بر اغیرلر ده ویرن، او اولد اولو، اولد بونک عظمتدر
 • دینه آراه بویه، رتد، ضلله جدا آریدی، آرقه هر کیم طغوت کف ایدوب الله ایمانه برسه
 او ایسته ان صاعده طوناه بایشدر، او اولد اوندک اجموده قویمه بویه، الله ایستدر، بلیر •

بالحمد: [تِلْكَ الرُّسُلُ] ادریس، اشارات اولیاء سفیرر، سونک بوندک انتخاب
 ونیسی ابرارط، بالذات الله کوز دیک او الله سفیرر، ایچده بونلر یغدر رسولر فانی بونمی؟
 [فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ] بزادون بعضی دیک بعضی تفضیل ایدک، اوت بعضی رسول

اصل رسالت عیسی دی. فقط بوی او تقدیر بر بعضی دیگر نه بر زیت، بر فضیلت مخصوصه، بر
رتبه شانه و بر درک [مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ] کیم الله بالذات کلام سوری، کلیمه باید،
نه کیم موسی مورد و سید حمیده ده الهام الیمین صلاخی دیکردی [وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ]
بعضی ده بر هوره درجه در ده ها بر کسره میفاردی، سوره شترانه کیروب «قاب قوسین او ادنی»
سریه مقام قرب مطلقه رحمة للعالمین، بعوث حق، حبیب خدا، خانم الانبیاء، بایر ده مقام محمود و اعلا
ایلی، بر فضیلت شانه بفرمودی بر کبریه تفصیل اندک [وَ] بر بیان ده او بر رتبه صوره و سند و کیم
[اٰتَيْنَا عِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ] عیسی به سرب بر رضی او برینه لری - رسانی و فضیلتی سببه
آیه محمدی، یعنی انجیلی، انجیل ده کی او بر اعجاز و تذکیرات مؤثره بی ناطق اندی، بقدر آفران کلامی،
اصحاب سوتی را بر آله بعثه لری - و بر درک [وَاٰتَيْنَاهُ الْبُرُوجَ الْقُدُسَ] و کندی ریح روح القدس
او بر نایب اندک، ندی و زیه بر فضیلت تقدیر سید - «ولقد ایتنا موسی الکتاب و قضینا من بعده الرسل
واتینا عیسی ابن مریم البینات» الایه باره. محمد و صورت تفصیلی ارضاع ایدیه مؤجد روح اسلوب بیانده
«فضلنا، منهم. ورفع، واتینا» ریه جمعه افزاده، افزاد ده جمع، فاضله افند، افضل ده فاضله
الصفات او زیه نه فصل بر تنوع و ارتقاء ایدیه - اولاً لهر بری رسالت ده و بار عمیه کلمه مقدمه متفوه،
ثانیاً صورت عمیه ده بعضی بر فضیلت مخصوصه او بر تفاضل او در ده سه وجه تنوع و تنوع کوره بر رتبه
ساعت، ثالثاً بر تفاضل موسی و عیسی کی مقام جمعه متقابل ایکی مد نماینه و آورده ده مقام جمع الجمع
جامع الكل، آفری اول، اولی آخر، راره رسالتی رکن مطلق، جماعت صلح قلب الکی و بار عمیه اسم تنوع و تک
درجات مرتبه او زیه کزنده و حده ارجاعی انجیریه قرب مطلقه و اصل امام توحیدی او در ده نظام المل او زیه
بر سلسله رسلیه موجود. ثانیاً رتبه که فقره عیسی بر رتبه تأخیر ایدیه، بوجه درجه رفاهت
کوته بر درک قدری اعدا ایدیه - رید طرند صاحب رجاء التباس حاصل اولاً لهر عمیه «واتینا» الیه
تا یونانیده کی «فضلنا» جمده عطف انجیریه ده «وای عیسی» ریه «رفع» به عطف انجیریه بر صورت
صاحب رجاء و کل مع العموم رسل زیه رتبه ربط ایدیه - برده واده سه نسبت اسمی تقدیراً زکر او انور که

بر فرموده هم بخیر است که میرسد اسناد برین بر غم ، هم در اول آله و ابه الله ربیه نصارتک افلاک برین بلوغ
 بر در و در . و عینه زمانه بر صورت عطف ای عیسانک صاحب در جات به زماناً مقدم اول رفیع رفیع
 اسارت اولم . برین باشد اشو جماعت رسالتک نظر اول قدری بر مقامات و بر فضائل مرتبه نک کند برین
 زانی کسی اولیوب محضا موصی الیه اول رفیع ایجه تفهیم بر ملک امجوره " فضلنا ، کلم الله ، و رفع ، و اتینا ، و ایدنا
 بر و رساله و بر نقطه هم رسالتک صفای ایضاح ایسیه هم دره بوباره از اطراد یا تفریط ای و در طرکه در و شک
 اعطای اولم که آید مابعد بر نقطه اولم دره بر سیاه نقیب ای و ملک و خیات آیه الکرسی ای و به حقیقت
 توضیح اولم بمقد . ماضی جماعت رساله ، اساس رسالتک در فضائل تنوع ای و متفاضل اولم در مقامات یا مضمون
 بر ملک بهیات منتظم عرصه ای در . بر سیاه از حیث بالخاصه جالب در که ایسی جناح ، بر و شب در مرکز .
 بر جناح کلیم الله ، بر جناحه دره عیسی روح الله وار در . قلبه تعینه ملذذ طریقی استی تفریحی از دم
 اولمایه معرفت بری تعینه ایست که در کرینک بر موه در جات ای و فوخته بر الله حبیبی خرد و عجبیه صیانت
 ایملک امجوره عبادت مقدم و سواره درها بولک برین و شد حضرت ابراهیم علیه السلام ای و رکبی " و رفع بعضهم
 درجات " برین کریم ایسیه دره " اوده سنای محمد " برین تفریح ایسیه و فقط تفریحیه درها بلوغ برین
 ای التفات کوثر شد . بدو عتده بوطر زیانک بر موه شادی دارد . نه نیم شادی عربیه " خطبه " یا ان
 بولک شاعر کیمبر ؛ برین سوال اولم رفیع زمانه زهدی و نابغی سوره سه دره ایسیه سیدم او صحنی سوره درم دی
 و بر نقطه کنی قصه ایست که " اگر کنی سوره درم " دریه اولم ای و غنمی اولم از دی . جناب رب العالمیه دره بولم
 افضل سینه بوطر زیانک ای و صفای استای ایست . بره بار حبیب خدا " به اولم دار ملک سیدی هم فقط فخر و افتخار
 بویه = اناسید ولدادم و لافخر " حدیث شریفی ای و بر حقیقتی بایه اندیکای کجی هم بر نکته بر هم دره " لا تفرق بین
 احد من رسله " آیت دره کی سادات سل فقره ایمانیه سنه تفسیرا " لا تفضلونی علی یونس بن متى = بی یونس به شباه
 تفضیل ایملک یعنی به دره سیدم اوده سیدم " بر و رساله . بار علیه پیغمبر رک استملی تفریح ایملک
 تفسیره قالیقشامه صفای ادب ایماندر . ابه عباس رضی الله عنده در و بر که " به ، دریه ، محب دره ایملک
 فضلی نور نور دره ، نور طول عبارت ، ابراهیم خلیل ، موسی الکریم کند به تکلمی ای ، عباسی سماء

مقام ضیع محموده مظهر
 بر نقطه در جناب الله

رفیعہ یار ایدک و فقط رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ، کافہ نامہ سبوت ، ادکی ، صوکی سفور در خانم ایستادید
 در کتب علیہ الصلوٰۃ والسلام کہ یو یوردی « نکبی مجتہد کن » دیدی ، سوبدک « هیچ کجیہ بھی بہ ذکر بارہ
 غیری اولوہ کر کن » یو یوردی و اندک هیچ برسیہ یا یارفتی و غبت رہہ اتہم دیکنی سوبدی « الخ ... مشہد بودہ
 بتوہ برسلیہ بیانہ سوی اید عیسانک با تخصیص ذکر ہوا یکی پیغمبر غفلت سانیہ پیغمبر . برابہ
 بوزن در جات اید فوقندہ کونندلیہ رسول اکملک جہالت قدریہ با شفعہ بر بہاہ نشانیار . ذکر اینکہ
 احادیث بنویسہ ہوا اکملک جہالت نہیہ سوز . بارہ بزی رہہ ہوشیغ المذنبینک شفاعتہ بطام اید .
 متحد و فحوای خطاب سوا سحر اولیور : ایستہ مقامات برسلیہ ، ہویانہ مقامکی اکلا دادا کردہ
 ایفاد وظیفہ اید . فقط سونی باہمی کہ ہو فضائل ستوعہ و در جات رفیعہ محضہ بر عطیہ الہیہ در . ہو بوزن
 کند برینک بالا حالہ بر غفلت زانیہ لری دکل ، احادیث الہی اید نائل اولوہ بر موصیہ سبحانیہ در . ہو بوزن
 اللہ و برسیہ و کند برینک اللہ کونہ شد . اصل وظیفہ رسالت اید الہیہ مذکبہ بلوغ و اجرائہ نیابتہ . ہو
 انجود الہی فی تمیز ایدر ، فضائل موصومہ لری ، مستحضر ہونہ دنیا بہ لری امر الہیہ فانیہ . مع الاطمانہ
 در بر کثرتی یا یا مازر . بالذات مست مطلقہ و کلیہ یہ مالک و بتوہ و قوعانہ حاکم ، واجب الوجود ازلی الزا
 و الصفات ، ارادہ کلیہ صامی ، خالوہ و مکرہ رکدر . نہ موصانک نظریہ کلاسیہ ، نہ عیسانک
 نظریہ بیانیہ و روحیہ سی و ہنی ہوزن در جات اید فوقندہ ادلاہ رسول اکملک مقام قرب رسالت ہودرنہ
 ہیضہ بہ بیت حدیثہ کیرہ من ، اصل ارادہ اللہدر ، اللہ مراد ایتہ بخجہ هیچ برینک یا یا مازر . کوریزینک
 [وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ] اللہ فطمیہ دہسہ اید [مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْبَيِّنَاتُ] ہو پیغمبر در مکرہ امتدی کند برینہ ہو قدر بیانات مکرہ مکرہ ہو بر برینک فائہ کیریزر
 محاربتہ ایتہ لری — پیغمبر برینک فطمیہ و امر الہی فی اہم اولوہ بیانیہ ہو موصومہ ہو جسد عمل اید ، افوان
 اولوہ در ہو فطانیہ حرکت ایتہ لری . مع الفصوص موصومہ مکرہ نہ بنی اسرائیل بر برید ہو موصومہ ، نہ رہہ
 پیغمبر در فائہ کیروب عیسانک مکرہ نصاری اید در کورسوری . ہو عیسانک بیانات مکرہ مکرہ فطانیہ لری
 آراہ نہ نہ سائر اقوام اید هیچ بر محاربتہ انیمہ لازم طہیری . نہ را اوندہ « برینا غیلہ نوفات وورانہ اوہ

بناً بر آنکه در مورد بوری « ریشه بیاورد عیسی تجارزه به مقابل دره منع اینه ارزه نه قدر صمیمی و نه قدر آمیزه
 ایدی . بوزده صوکره فرستایانوه لهره سیده اولورسه اولسوه برینک فانه کبرده کل ، حتی کیمه یال فالدر مکه
 بصحیح به عبدالایمانوه اقتضای تمیزی ؛ اوزر کیمه مرام ایدی [وَلَکِنْ اِخْتَلَفُوا] وکنه بوزده اولاری
 اختلاف ایدیه . مختلف فرقه لره ، سنده ایدیه [فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ کَفَرَ] ده کیمه ایمان
 ایدی ، ریشه انبیای التزام ایدی ، کیمه ده امرامه ایدوب طاف اولدی ، اوله بیلدی ده به برینک فانه کبردی .
 پنجه محاربه لر بایلدی ، اویغیرلر ده وادینانه صوکره ده بوزده اوله بیلدی . کلمه صوم ، تبلیغ امر و پیغمبر
 بوزده انقازده مصروف اولاده ارارات جزیه لر بواختلافی و کفر و مخالفتی مستح قیاماری ، فالدر یاری ، مال کبر
 الله ریشه ایدی بوزده اولازدی . — دیک که لهره الهی غلافه حرکت اسطانی سلب ایت ، لهره عدم مخالفتی
 اراده ایدیه برار تکیونی ، بر سبت جبریه دکلدر . اگر بویله اوله ایدی عدم مخالفتی مستح الیه تعلیه ایتسه
 بولور . الله پیغمبر لینه و تبلیغ ایتیه کی بیانات اریه ی کفر و مخالفت مکمل اولازدی . وافع ایه بوزده دکلدر .
 دیک که الله اختلاف علی الاطلاق عدم وقوعی ریمه مشر . دقت اولورسه تفاضل اینه اید اساسده مستح اولوه
 اوزده بر تنوع افاده اید که بر تنوع بالذات مراد الیه . بوزده اسم شومندک تشکی ده مراد الیه .
 بر آنه هیوه بر صفای اختلافی تشکی اید . ایسته بر تنوع و اختلاف کل بی اقتضای اینه ملک ایموه بوزده علی الدوام
 توحید ایدیه ملک دها بولک پیغمبر دله سنده فوکنده سبوت کل ، ضامب درجهان بفت بوزده دیک که بر صورت
 اند تنوع و کثرت اینه بر توحید مطلق نظر اولور . دیک که امر توحید بالکلیه مانع اختلاف اولارینی
 کبی اسطانه مخالفتی ده سلب ایتسه دکلدر . و بوزده صمیمی سبت الیه ایدور . نه بر اوله ایدی اولازدی ،
 بناً بر صمیمی سبت ، سه اورد ، سه صوم ، سه فیدره ایدور . ارتکافی سبت جبریه بی رکل فید و فضی
 استهداف ایدور . وقوع و عدم وقوع ایه سبت مطلقیه و ارتکوبیه مربوطور . کور دیور که تبیه علمی
 و هو عقلی و بالکذا از نسبی ، ارارات جزیه ، فعل و یاز کل علت تاری دکلدر . نه قدر قطعی ریشه اولورسه
 اولسوه امر مجبور ، علم محصه و نه قدر واضح و مصیب بر بوزده بولسوه ده جهارادات و تنویر ان فکریه دلو
 پیغمبر لره ده لهره اوله اوله جزیه بوزده انسانی سوده ، مصیانه ، مجاوزده ، کفر و اختلاف فیه ،

دیند زده جلال و قتالی رفیع انتمه سبب کافی رکند. هر شده اولد یعنی کجی بر خصوصه اصل سبب مؤثر و علت نام بالذات
 مست الهیه و ارتکوبید. ما دام که بودند بنیانه و بودند زقیات علمیه دره موکره اللامه و از تطفیه
 و پیچید برینه فارسی اختلاف و اندر بنده جلال و قتالی نه و نوع بولسه و بولفده در. او حاله هسی بریده
 ارسوره و اختلاف و قتالی مکه اطماسیه دیه مست الهیه تعلیمه انتمه در.

في الواقع [وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا] الله دیرسه ارسه ایدی استر هیچ بر زمانه ایمیه دفر
 اید مختلف اولد و حاله بیه بر بریند فانه کیر من لردی، کیره من لردی. الله قتال اطماسی دیرسه اولد
 بعضی اموالده بایه یعنی کجی ارنی بایه صبه انتمه اراده و قدرت درین و بار اراده و قدرتی حکمت بر افند
 هسی جبراً و بلا فطره ارفانه سوده اید، جلال و قتال تعلیمه هیچ بر حرکت بایه یازری و اوز ماهه بوز
 اوز رزه جبریه نه هسی جبریه اید. و فعلد زده مختار رکول مکره و مضطر اولور لردی. و اوز ماهه اللهاک
 فاعل مختار اولد یعنی ره بیاخت لردی.

[وَلَٰكِنْ] و کله ایسه اید رکول [اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَرِيدُ] الله نه دیرسه بایه، دیرینه
 دیرینه غزله دیریه. اراده مطلقه ارنده، اختیار نام ارنده، قدرت مطلقه ارنده. اراده سی
 توفیق اید هیه هیچ بر قدرت یوقند. قدرت فارسی توبه صبه هیچ برستی تصور رکند. او، هیچ بر خصوص
 مجبور رکول، نام مناسبه فاعل مختار در. و لهما اختیار می کنند. مع المعلوم مخلوقات و مساوات و مساوات برادر
 اتمیه، مساوات اتمیه تفضل، نوع و کثرت اتمیه و همز مرار اتمیه و انتمیه جبر مطلقه مرار اتمیه
 تکلیف مرار اتمیه. بنا بر عمیه قتال اطماسی سلب اتمیه، بالعکس برستی تقدیر بویسه و مقامات رسیده
 کور و لری اوز ره نوع اتمیه نه هید اتمیه. بوند اتمیه حساب الاراده اختلاف و قتال ارسه اقدر.
 دیرینه غیر همتی ره دارد، نه همتی ره. ایکی ره مست همتیه خارج اطماسیه برابر ارسه رضای الهی
 غیر همتیه در. بوسه تک مکه و ارسه اتمیه اختلاف و قتال الله نه و فارسی رفیع و رفی مجاوز
 و یا مجاوز و مست صبه و توفیق دستدینک مجاوز و نه یعنی همتیه نه سبیل اتمیه چهار بولک بر غیر و ارسه الهی اید
 اصل ایمیه بر فریضه اولد. سو حاله چهار ره مرار الی نوع و اختلاف علی الاطلاق رفی رکول کفر و مخالفتی
 مغلوب اید و انواع مختلفه انتمه اوزنده اتمیه غالب و قبایلی توحید حق و سلم کلی و صفای

اختلافات و تجاوزات فارسی هایت معنی نایب الکرر. باب تثنیه و قتال نفس برابر واقع است باب تثنیه
و تطفیفه ده چهار برابر واقع. و آنکه چهارک بنات هفتده بر بنه تطفیه اولیفته شده است
یوتده. بنات سازه بی دیکه ده و دهیم بر عدد طایفه طایفه طایفه، طایفه، باغیده بر بنه تطفیه
اولیفته. فقط بر تطفیه اولیفته به یک ایچوده بوقاییده ده افطار اولیفته اولیفته ده ده اول بر تطفیه دارد
[یا ایها الذین آمنوا] ای الله و تثنیه بر بنه ایمیه ایست محمد: [انقصوا حیاتکم
من قبل ان یأتی یوم لا ینفع فیهِ ولا خلة ولا شفاعة] - ایست محمد، ابو عمرو، بضم و زائده
«ع» نه و «نا» رک تثنیه تطفیه «لا ینفع فیهِ ولا خلة ولا شفاعة» اولیفته - بر بنات کونی طایفه
اولیفته نه ایم صائیم نه فدی و باره نه در ستمه نه شفاعت بهیم بر بنه تطفیه، او کوه کوه ده اول به و شر
یا عیبه، الله ایچوده اهنوت و صداقت نایب الکرر، ستمه و تطفیه بولیده کوه اولیفته ایم ده تدرکات لازم
بر بنه اولیفته نه ده دهائی به سببه کست اندیکه امور الله فی سبیل الله نفقه، صغر در بنه - یعنی اموات
فرصه اولیفته مفیدی را ایچوده نه طایفه کونی بر بنه صرف ایکن، طایفه کونی اموات کونی کیده، هو الله
صرف و بوشه تفت و یا مفوده مفوده سنی کتم ایچوده ده کندی عقاب معدومه به ایمیه. [و]
اولیفته ایمیه که [الکافرون هم الظالمون] الله و تثنیه بر بنه او دهشتی کونه و باره ایمیه
ایتمیه او طایفه طایفه. - ارمه با نماز، حق بر بنه توفیق، صغر الله بی تجاوز ایچوده،
نه کوه بر بنه میگذر، بنات مجرده بی دیکه مزر، فقط با تطفیه صغاف او طایفه صغر، ایچوده
کونه مزر صغاف بر بنه، عدد بر بنه تثنیه، طایفه بر بنه تثنیه، کوه طایفه حکم ایچوده
تدر و کیده ایچوده، عبارته ایچوده، مؤسات خبریه بی تخریمی ایچوده، طایفه مفاد تطفیه کوه کوه
لهفت تطفیه یا ایچوده. سزابه مفاد کف و طایفه دفعه مایچوده، او ده اتفاق ده بون فارسی
لازم طایفه دفع و مفاد سنی اعضا ایتمیه لیکن، بونی یا یا میگذر کندی عقاب الله معدومه بر ایچوده.
برم جزا ده قوی نماز ده نهایت طایفه کندی بر بنه ایمیه اولیفته. او کوه طایفه طایفه، او طایفه اولیفته
به و شر ایچوده، فدی و باره ایچوده به سببه کوه به کف، نه در ستمه بولیده نه شفاعت ایچوده، طایفه صغاف
قدی

اوله دره بوزك برنده شفاعت دینه بیسه . هیزه [یَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ]
الله بوزك ایتا فیدرک اوکدره کنی و آردن لرزه کنی ، کیمدی ، کیمدی ، بیدرکدی و بیدرکدی
بیله . اوله علامه کنی لایحه برتی بوند . [وَلَا يَحِطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ] بوزك اوله معلومه
لایحه برتی اچا ایدرزه . [اَلَا بِمَا شَاءَ] اتمه دیکدی فیدرکدی فایده بیله . — بار عیبه
بالذات اوله ازنه داری اولار قجه لکس باندن قورخماره نفس شفاعت قالدی بیله . لکهاکی به
شیده و لوجدی برنفره کیمک صدیق اوله بیله ، مکره اوله ازنه داری اتمه سوکبیلرند اوله .
معلوم که شفاعت حتمی بریک ماردنده بر دیکدی صابنه جابنا ایدرزه بارم ایدرک اوله انضمام
ایتمی دیکر که بو برجهولی اعلام و بار آرزوی اظهار ایدرزه نقاب صفاشی نغمه ایدر . بوزده کنی
و حیثیتی بیله و مشغوع مشغوع سنده زیاده بر عیاضی بولانه و حضرت جلب اتمه جکند امیه اوله
کیمه لایله . حال بکره ملک الهی اوله سوخو فانه لکهاکی برینه الله زیاده نقاب اتمه
اوله بیکمک صانم دایرینی کیرینی تماماً اوله اتمه دانه و اولی آردی صابنه دانه حضور الهیه کنی
برایه ویردیه شفاعت قالدی شفعه کرک شفعه کرک مشغوع اتمه دانه فقه تهله لیدر . اگر الله بیله
ایه شفاعت ایدرجه اوله مالی شفاعت ایدرجه اوله زیاده اتمه دانه سایه اولار نفی
نمونه معلوم اولور . بو حال اتمه دانه و لور معلوم و اتمه دانه اوله کیمه اوله اتمه دانه اوله
اوله دانه ، اولی آردی صابنا بوب الله قولدرینه الله زیاده نقاب اتمه دانه صفاشی کنی کورسونه
شفاعت جرات ایدر بیسه . مکره صابنه دانه دیکر بیسه ، فصوصی رباعی شفاعت ایدر الهیه صادر
اوله دانه کنی برینه بیله دانه بولسونه . — دیکر که کیرای الهیه شفاعت اوله دانه دانه . فقط
اوره لکره اول اوله دانه دانه . و اوله ازنه داری جریبه ایدر بیله . اتمه دانه باب شفاعت
آجیلر و شفاعت مازده اوله کنی دیکر دیکر به الله دیکر دیکر شفاعت اتمه دانه بولر بیله .
بوزده آتمه شیبکه اوله صابنا الله دیکر دیکر شفاعت اتمه دانه اتمه دانه بولر بیله ،
کندک مشغوع بوزی کیم علم سانه اوله دیکر شفعه اوله بیله اتمه دانه بولر . صکره مازده

اول به جهت هر شفعه که در صفاتی ده عند الهیه کی در جسی دانسته و مقدار اول به جهت اذن و انوار
شموسه مناسب اول به جهت دیگر. بنا بر عمده اول و آخر اذن و شفعه یعنی زمانه ال عمومی صورت و صاحب شفاعت
بالا و مقامات رساله مقصود کی بایه الهیه مستجاب اول یعنی اذن و شفعه صورت و صاحب درجه اول و
افضل پس اول به جهت دیگر. بویا به کی تصویر نظر اقبال الله اول شفاعت اجموده استندانه صد هفتی زده
انجمنه و ان یونس مقام یالت، مقام شفاعت غنی اول و در مقام محمود و حدیث شفاعت طر دیگر. الله
اول به صاحب علم و شفاعت که [وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ] بحیطه علمی اول و در کرسی
بنوعی سادات و ارضی نسبت کنند طر دیگر. بر رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
بویا به کی در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر. بویا به کی در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
علمی جاری اول و سیه. ارضه انجمنه می قیاسیه انشرا اول و در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
ایر. «وما قدر و الله حق قدره و الارض جميعا قبضته يوم القيمة و السموات مطويات بيمينه سبحانه
و تعالی عما یشرکون». سادات و ارضه در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
علمی، خیال، و علم، و فکر، و حکم و جمیع تعینات اضافیه که در اذن و شفعه صورت و صاحب طر دیگر
بر رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر. بنا بر رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
ایموره جبهه دیگر. انشرا که در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
اداره و محافظه این رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
مملکتی محافظه این رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
استو سادات و ارضه بر قبضه تصرفه کرسی و عدت و سلطنت رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
مدافعه این رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
ارضی طر دیگر اول و در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
طریق حفظ این رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
[الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ] به بر رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر
[وَهُوَ] اول و در رده و کوکله کی بنوعی اجرام و اجسام انجمنه طر دیگر

مجموعه بر عبودیت مکتبه اوله . در بوط فارسی با شرف لایق نقیبه ای بویوب ده شفاعت در نفس اوله اوله . و بویوب
یا یایه کافر نه قدر به بخندد .

بویوب « آیه الکرسی » اطلاله ای بویوب در بویوب طریقی بر سوره « سورۃ الکرسی » در فی دینیه .
کور و لایکی اوزده بویوب سلفیت و سلوک الیه غایت بلوغ و توحید بر تصویر فی والله تعالی ذات
وصفاتی لهم تعریف و هم سموات و الارض و محطه یزید خلقت قوام و نظامی . قسنت و دقتی محافطه
سرمیات . سر علم . حاکمیت کی مادی . معنوی قونریز سرارت بالفه سید اثبات ایرک بویوب الیه سائند
اقتصادی کرسی الهی کی واسع بر سکون ایده معنوی بویوب یزید بویوب آبان فرآینه بیانده موضوعی مناسب اوله
اوزده الکرسی بر شرف و قسنتی حارر . نه کیم علیه الصلوة والسلام « فرآینه اعظم آیه الکرسی »
بویوب هر کیم اوقورسه الله ارساعت بر سکون کوزد . ایرتی کوزد قدر صفتی یازار و سیانی محو ایر . بویوب
بر اوزده اوقورسه ده سلطان اونی اونی کوزد بر انما سیه اولان و فرود کوزد اوطان ساهره ساهره کوزد .
یا علی ! بویوب اولادیک و الصلوة و فرستوریک اورت . بویوب بویوب بر آیت نازل اولاد « . هر کیم
صلوات مکتوبه یزید ارفه سده آیه الکرسی اوقورسه اونی کوزد به با شرف غنیه کوزد مکتوبه یزید
بویوب بر سی قالمه . یعنی تویجه طوری غنیه کوزد . و اوطان بویوب صیبه و یا عاب اولان در و ام ایر . و بویوب
هر کیم یا نا غنیه یا نا کوزد اوقورسه الله اونی کوزدینه و قوس سینه و قوس سینه دافرا نده کی غنیه کوزد
ایسده فیدر « . سید ایام بویوب جمع . سید سلام فرآید . سید فرآید سورۃ البقره . سید البقره ده
آیه الکرسی « بویوب » .

کرسی لغته اوزده برینه منفرداً اوطور و لایه معلوم سید که اساساً تحت و علم بر یزید عبودیت
اولاد مقام مخصوص و ممتاز دیکد . نفس علم و عالمه در فی اطلاله اوله . بالافزده اکمله و صند الیه کی
سیده در فی تعظیم ایرتد . سائزده الکرسی عبودیت مقام علمه مستعملد . هر هائی بر سید اصله و طریقه یزید
بره در فی کرسی دینیه . نه کیم کرسی مملکت . یا تحت صفا سینه طبر . بویوب اصلی اولاد « کرسی » کلمه سده
اجتماع و انتزاع ایرتد کی کوزد شوب محکم سملک صفا دارد . صلی صفتی صفا سید کرسی بویوب کرسی

او طوره بیله ال یوکسک بر نوع صندلیه در . بنار عمیه بر یو کوکری فایلاسه بر کرسی تقوی بر معنای
 سد و نیک یعنی اولیه یعنی ده شبهه سدر . عمیه زمانه بوکله نیک بزه حالیت و سلطنت ، بر علم ، بر شرف
 و عظمت و نفوذ مذهبی افاره ایندیکنده ده شبهه بوقدر . بز بر مملکنده بر کرسی بر تخت نفور ایندیکنده
 زمانه اوله بر مملکت ، نایا اوندک اینجده بر یای تخت ، ثالثاً او یای تخت اینجده بر عرسه ، بر ساری ، ارباعاً
 او ساری اینجده بر تخت ، فاساً او تخت اوز رزه بر رئیس عالم ، سادساً بو مملکدار ده بونه مملکنه سالی بر نفوذ
 نفور ایدر زک بونه مملکدار طرف طرف اینجده مملکنه تماماً محاط و عمیه زمانه نفوذ بر محیطه در . و بونه
 ال شایار حیرت اوله نقطه ده بر شیک هم محیط و هم محاط اوله بایم سنده کی سر در که یعنی علمه ده در در .
 و بر نقطه انسانده وحدت الیه بی ال کوزل تنقیصه ایه جه اوله بر محور . آیت کرسی بزه بو حقوق تنقیصه
 اینمکه برابر کونست بوی که مملکت الیه سادان وارنده . فقط بوزر کرسی الهی محاط و حل محیطه در . بز هم کرسی
 نفور مزک موندنه در . الهی تفکر اورد که هب محاطه محیطه طوعز کجی لیدر . تخت و یای تخت مملکت سادات
 و ارضی محیط ، و سه تخت محیط ، و هم عرسک اینجده دکل اوز رزه و الله هیچ محاط و حل محیطه و قیوم در .
 و اوز رزه کی تفکاد و فالد پاره بورد . سو محالده کرسی الهی بزه اینجده بر اسم و محاطه محیطه کجی لیدر نهایت
 سادات و ارضیه تصور یکن ما و راستنه مباهم و ناقابل تمیل بر مفهوم عظمت ایه معلوم اوله بیلیدر . بونک
 حقیقی تنقیصه ایه بایم رزه اسطوره بوقدر . مع مافیه مغریه بونک تعریفنده بر قیام وجه رایت اینمکه در .
 سؤیله که :

۱ - کرسی ، سادات و ارضی فایلاسه بر جسم عظیم در . بولا عرسک کنیسی ریه فرزه اولنده .
 لکنه اخبار صحیح « کرسی عرسک تختنده و ساداتک فوقنده بر جسمدر » ریه واردا اولنده . کرسی
 موضع قدسیه در . سیدیه منقول اولدینی اوز ره سادات و ارضیه کرسیک جوفنده ، کرسی عرسک آتنده
 و ایکی آباغندک موفیدر . بوزه موضع قدسیه قدم عرسک موضعی اولدینی مظهره که بونی روح اعظمک
 دیاملا عرسک بولک بر مملکک موضع قدسی ریه کونست فرزه واردر . اسبو موضع قدسیه تعریفی کرسیک
 یای تخت یعنی مفر حکومت مناسبه عمو فرار اولدینی اسطوره کونست بوی . سادات و ارضیه معلوم اولان

بتوجه عالم جسمانی که افاده می‌آورد یعنی جهت بزرگی قایم در اولاد و چون کرسی که در جسم اولی سوار
 دارند و معروف بر نامه اجسام که جسمانیست به باشد بر جسمانیست در یک اولاد یعنی در اولاد و لازم طبع
 یعنی کرسی بر جسم ^{مستقیم} فلان که در عینه جهت اولاد بر جسم در یک اولاد که چون جسمانیست مادی و بدیهی است و بطور
 تعبیر آخره علی العموم هر دو طایفه در یک جهت و چون کرسی اولاد تصور اولاد می‌کنند. زیرا که طایفه
 در یک جهت بعد از مادی، مادی است و در یک جهت افاده می‌آید بر است و بعد از این جسمانیست
 اولی عمومی می‌باشد. فقط اجسام مادی بوجه اولی مادی بر است و جهت در یک جهت
 و در یک جهت مادی قابل است. لکن شواهد عالم جسمانیست که در اولاد و شواهد و در یک جهت
 بود. بوجه اجسام علمی بوجه شواهد و آراء که در عالم اثری و در یک جهت بود و شواهد
 بوجه شواهد. حرکات و سکون بوجه جاری. آنچه در عالم ارواح بود و در عالم مادی. بر شواهد
 معلومات فیه به جهت آیه اسراریه و شواهد الهیه در یک جهت و در فیه در هر دو جهت و در شواهد
 آیات قرآنی زمانیکه معلومات فیه سه کوره افضاح و تأویل است که در اولاد از زمانه ^{هیت عالم}
 محققه بطریق علم لایزال است که بر شواهد فیه در هر دو جهت و در علم محققه در
 بر شواهد مسببه سواران را فیه اولاد و در علم و تأویل است که در یک جهت جسمانیست محققه که آثار و
 اولاد نظر باینکه افضاح می‌باشد در علمیه «کرسی، فلک نامده اولاد فلک ثابت، عرشه در فلک ناح
 اولاد فلک الهی در «بیه تأویل است. «کرسی در سواران سبع بر فالقانه ایمنه آنیمه در یار کسبه»
 «عرشه کرسی بر یار آنیمه در سید حلقه کبی بر شیده عبارت در «مأله مردی اولاد ایکی هیت»
 شریفی در بر کرسی کبی در علم است. بر کرسی کوری و بوز که است و طوری فلک نظر فیه سی قوی ضایع
 اولاد فیه مادی آیات قرآنی و احادیث نبویه نظر در نه بر کرسی سواران و در علم کبی بوجه فیه کبی ایراد
 طور مقدر در «بنار علم بزرگی با هم حال کند معلوماً در «افصاح آنیمه افضاح آنیمه می‌باشد
 ایجابات فیه، در ایجابات ربه به مواضع و کسب. برای هر کسب فلک نامده و یا
 فلک ثابت اولاد فیه در نهایت سواران و در علم و کسب، عرشه نظر در یک کسب بر راز اولاد فیه

نمیدانند در... بنا براین هر ماضی که معلومان فییه آورده بود بر معنی درینک لازم است که کرسی ب
 مطالع مطهره مفروضه تصور ایستد البته درها سوانفتد... و بوزنم کنی سوانفتد در کدر... امام فخرالدیه
 را زی برآینده دکل، لکن فایده تفسیر نه کرسی بی مطالع، عرضی ده زمانه نظر بر این مطالع ایستد... چونکه
 مطالع مطهره سموات و ارضی هر دو الهیه فایده است... و حال بود که سواد مطافی سوانده کی بر لفظ زمانیه
 ایچنه صیغه ماضی استقبلک جریانه متوالی ایچنه بود از ره مال طبعی بود بر صحراره کوهرک بر حلقه کی
 فالیده بودند... معانی دیگر طریقه کرسی و در کمال معنوی خاصیتدی مقننه ده در اینک دارد... انسا
 شو مطالع لری نظر آید که بی فرقه داریکه سموات و ارضی مطانیه باقیه اطرافیه قوت و قدرت، عقل و علم
 و بزرگ فروتنده روح دارد... و حق زمانه، مطافی محیط کور و نور که بودند ده در همه تعلی آید به شانه
 اولدیفی بر بنا بر معیه عالم علم و در حلقه زمانی رضی فایده یابیه بر محیط بودندیفی تقدیر آید... نه کیم کرسی روح افطک
 و بار دیگر بود بر سلسله موضع فرضی درینک... سواد ده بزرگ اساس صوری عرته داخل آید برده کرسی
 کرسی اولی مجرد حیات و امتداد ده دکل، بر معنوی قوت و نور ده بر تجلیه نظر اولسند... والله اعلمی ده
 بوزن اولسند... بولبار:

۲ - کرسی، سلطنت و قدرت و صلاح دیگر... زیرا الهیت انجونه قدرت و ابعاد ایدتفه
 آید و حکمی که سازده ده تحت و کرسی در بندگی زمانه بالذات قدرت و حاکمیت مراد اولدیفی دارد...
 ۳ - کرسی الهی علم الهی دیگر... زیرا اگر کرسی علم تحت سنانده درها صوری... و ب
 سانسند نفس علم رضی بجزاز اگر کرسی دیگر... بود دایت آید عباس حضرت زده در در... آید جری طبری
 کی بر فنی مضربه بونی اختیار ایستد...

۴ - بوسلایه مقصور، الهیه عظمت و کبر بانی مضاف بر تصور... جناب الله خلقه ذات
 وصفاتی تفریف آید که ناسلح سول و اعماقم مقننه مقدار لری اولاده صوثره خطاب بود... نه کیم
 کعبه کی کندینه بیت یامیه و طواف و زیارتی ارا ایستد... زیرا ناس حکم درینک ساری زیارت آید...
 هو سورج ارضه "بسمه الله" اولدیفی سولیده و موضع تقبل یامیه... نه کیم ناس سولطریک الدیف

و انظرني ادير. كذلك بر قبلة اوله ربه يوم قيامته فرد يذبح سماه سي مقننه سدك نك
 ابناك، شهداك مفورده بولنه مقدرني رميز اند وضع اولنه جفني ذكر ايتشد. ايته بونر كي
 كندينه ربه عرسه اثبات ايتسه " الرحمن على العرش استوى " بورسه و بوني توصيف ايدك " و ترى
 الملكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد ربهم " . " و يحل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية " . " الذين
 يحلون العرش ومن حوله " بورسه ، موكره كندينه كرسي ربه اثبات ايتسه " وسع كرسيه السموات والارض " .
 بورشد . بوننه آله شايكه عرسه و كرسي كي تشبيه ايجام اريده الفاظ كعبه و طواف و محراب و مقننه ربه
 زياده سيل موجودر . حال بوكه بوننه ربه سدك كعبه نك بيت اء اولنه اللهك بيتوتى كي بر سنان تشبيه
 و تجسيم مقصور اولار بوني فضل تقوية عليه ايه عرسه و كرسي مقننه ربه مقصور ، غفلت و كبريائي الهيئك تقوية
 عبارت اولد يفته زرد ايد ملك لازم كلبه . فقال و شاف كي مقفيه ربه بوني اختيار ايتشد . بور
 صورته كرسيه بران زرد ؟ و نقل شيد ؟ ديه و دوتونكه لزوم بوننه . بوايفناج جناب الهى جسماني
 شايه لردنه تنزيه ايجومه يدك كوزل اولفقه برابر كرسي الهيئك واقفده بر سر لولى اولار بوني قبول ايتكه ربه
 هذوف فقه در . اوت مدون اولاه حقيقت مناسبه بر كرسي ، بر تحت مقصور اولار بوني بر وجه بالا محققدر .
 مع صافيه بر بيت اء بولند يفته ايمانه ايتكه لازم اولد يفتي كي بر كرسي الهى بولند يفته ربه ايمانه ايتكه ربه لازمدر .
 و بوننه آن هيمه جسماني بر مفعولى محتوى الهى جناب الهى شايه جسماني اساري مستلزم رطدر . مستلذه
 روحى كرسيك الله اضافتى لا يقبله در سونه بيايكد . بوننه بر اضافت تقور اولار بوب بر اضافت بر بيت
 اولد يفتي آله مقننه در . آينده آله شايكه كوزه كرسي الهى بر طرفنه اجسام ماديه مجموعى اولاه سموات و اخلا
 صيى فائدا بوب طرنايه محيط اجسام بر شيد . بر بوننه كرسي اكسيد موجود رتبه ايمانه ايد . و حقيقتى اديك
 و احاطه ايد به جاكند اخلا رتبه . دكر طرفنه آن هيمه بر تصور ايدنه بيلمك لزومنه فائق اولو ايدك
 كرسي الهيه تحت سلطنته ، كرسي علم مفعول سرنه كي كال مفعول بوني جامع و فاعله و فاني مفعول و " حى
 قيوم " . ليس كمشك شئ ، مدلولدى موصييه طر ايدك ادى مظهر بر علم و سلطنت تجليات الهى اولمه اوزره
 مدحظه ايدنه و بنا عليه همداننه غفلت و كبريائك تصور مجردى رطل ، صورت تجليسد ربه بر افار بوني

نشسته اند بر بلند بیتی تفسیر می آیند. و بنوع اجسام و اجرام علوی و سفلیه کرسیه امجدیه فارغینند و در
 اوزر زده اجرای حکم آید صاحب علم و سلطنت و مسامحت نوتند. و در مورد اعدا اولد بیتی ده یقیناً اکتدارند.
 و درها واضح اولمده امجدیه کرسیه جبارتی افهام آید به اخباره نظر آید به بدر که کرسی الهی سوان واضح
 بجای آید به بنوع باره رک. فوژک قایما شور طور یعنی بعد طالع. یعنی علم و آرد و نوتند به اوزر
 ساره و فضا و بحر و کل. بوزک بر رات تجلیسی بونمده هشتید ساطه و هیز کل اولمده مکتدر. بوزه تمکه
 اولمده الله رک سادات و ارمه دینیه اجسام و اجرام متخیزه مجموعید. بونک نوتند و درها واضح اولمده
 استدار زمانی و عالم مقول و ارحی مکتدی و سلاک مقربیه ابو محفوظ عرسه و آرد. و بوزی فوژ
 الطائر. آرتد بوزه صفای جسمیت یوتند. و «الرحمن علی العرش استوی» در لوی اوزر ده اه نقا
 عرشه امجدیه رک و حمایت نوتند. و بوزیت لاطانی بر فوقیتند. «ربنا وسعت کل شیء رحمة
 و علما» آتی مقفاسخه ده اعظمه الیه رحمت و علم هشتید. و کرسی بر علم و رحمت بزم عالمه و تجلیسید.
 بنارعیه نه کرسیه. نه عرشه الله اضافتی اصناف تمیز دکتدر. سلاک و تصرف. ضبط و تسخیر و حکم در
 کبی تجلیات ابو باضافت یوتند. بر اضافت. بونمی سایه سنده در که ارواح ابد اجسام. زهده آید
 خارج بر لشرک نقطه تحققد زده و بوز مقصد بر لشرک مرآت اولورده بر رک. کوکدر. سلاک
 زندر. کرسیه. عرشه اعظمه آید به یکی و بوز الهی بی قلب نوسه. استبانک لوزر ده سنده.
 سلاک لوزر سنده. زمانک لوزر سنده معرفه یول بوزر. و لهرشی اوزر که آنجور بونک بونمده اولور.
 همه دیر به هیچ برشی بدین و ذات همه متعلقه الی بوس معرفتی ده «ما عرفناک حق معرفتک» در.
 بونک امجدیه ده ساره معرفت ایمانه اولمان. سه ایمانه سه معرفتد کینند. معرفتد بریتد و آرد.
 ایمانه به بلافتد و شرط بر اسلام بر علقه الیه در. و الی بوز تماشا اوزر در. بوز محل اولان
 قلب نوسه ده بر رده کوکدر ده کینند. بونک امجدیه ساطه مطلقه رضی فرای معجیه سید بر اسماء
 و ارمه عرسه ده راضی اولی و هان یار. مکتل بونک بونمده الی سالم ایمانه کرسی الهی. بیانه الهی و جمله ایما
 امیر ب معرفت طاسلا مقدر. ایته سادات و ارمه نه قدر ظاهر الیه الله اوزر ده درها ظاهر در. اوزر

محیط اولاد کرسی دادند مادی نذر یا فیه ایبه الله اوزده دها باطنه . بونظه رابر اوصی و قیوم
لهم اولهم آخره . او حاله بوزنه یا فیه معبود ، بوزنه یا فیه الهم نفسهم اولوز . ؟ اختیار و اراده
کبی بر لطف الهی سور استعمال ایردب او کفیه قلبی طار لا توبده الله دادند ار رینه کفایه نظام
اولانده اولوز ؟ بوزنه زیاده نفسیه ظلم ایرده نفسهم ایبیر ؟ بوزنه هید و آراه ایرده .
رینه دعوت ایرده کدی زمانه الله ایسته بوزنه بوزنه زیاده یا ایسه دیر ، لکنه [لا اکراه
فی الدین] رینه آراه بونظه . — الله اونی زور کیمیه و ریز . رینی اختیار ایرد بونظه لازم .
رینه آراه فانونی بونظه . بونی بوزنه آراه کیمیه . چونکه « فی الدین » آراهه منعیه دکل هیدر .
اصل معنی « آراه » رینه بونظه . « دیکله اولوز » یعنی ساره رینه دکل هیدر یا اولوز به اولوز به هنی آراه
دیه همه اولاد اسلامده موجود دکلر . راره رینه آراه ، منفی در . رینه موضوعی افعال اختیار
دکل افعال اختیاریه در . بونظه امجیه افعال اختیاریه دره برسی اولاد آراه ، رینه منزهیه . حاصل
نفس و یا نهی ایبیه آراه یا کله رینه آراه دکل ، له هائی بر شیه اولوز به اولوز به هنی آراهه . بونظه
رینه رینه آراه بونظه اما رینه آراه اولد بیلیر دیکله دکلر . بکده عالمده آراه بونظه بیلیر اما رینه ،
رینه هکنده ، رینه راره سنده اولان و یا اولماید . رینه سانی آراه ایتمک دکل بکده آراهه
قور و منفی . بنارعیه رینه اسلامده محیه عالم اولدنی ریده آراه بونمان و یا بونمانلیر . هید و آراه
اولوز به اولوز هاید اولوز . سوره عالمده رینه ، آراه ایریز دین ، آراه شروع و مقصد اولان .
آراه ایرد رافع اولاد عمده رینه و عبادتیه کی ثواب بونمان . رضا و صیه نیت بونمانجه بهی عمل عبارت
اولان . « انما الاعمال بالنیات » در . مطالب رینه مذکوره هنی آراهه ، صیه نیت و رضایه یا ایلماید .
آراه ایرد اعتقاد مکنه دکل ، آراه ایرد کوسه صیه ایمانه ، ایمانه حقیقی دکل ، آراه ایرد قیلانده نمان دکل ،
اورد و کذا ، جم کذا ، جهاد کذا الخ ... بوزنه یا فیه کیمیه مذکوره دیکینه بماند ایرد به له هائی برایی
آراه ایرد یا ایبیریه ده جائز دکلر . حاصل حکم اسلام آتقوا الله و طیفه سنی بالافقیان یا ایملی ، آراهه
یا ساملیر . چهارده بر حکمت ایرد شروع . « فی » ده ظرفیت دکل سبب معنای مدحیه ایرد به

معنی شود که: آراه دینه اجموعه بودند. یا هنوز آراه دینه اجموعه دینه ارفال اجموعه یا ایمان. زیرا
 آراه بر کیمیه خوشنما یعنی برایشی نقد بر خدی اید الزام اید. حال بود دینه خوشنما کیمیه صوبه برسی
 دکلر. دینه اصلی اراده ایمان که کوک تصدیق و اعتقاد قلبی. بواسطه صرف برضا و حسه اختیار
 اید. بونی «یفعل ما یرید» اولاده الله به شقه کیمیه الزام اید من. سبت الیه اید ایمانه و حق ایمانه
 اید عمل صالح جبره و کل حسه اختیار و رضای و جبرانی به شرط بودند یقین. دینه اجموعه آراه کلمه اولان. آنچه
 تبلیغ و تطیف اید. «ولو شاء ربك لآمن من في الارض كلها جميعا فانت تكلم الناس يكونوا مومنين»
 بنا علیه دینه و قول اجموعه کیمیه جبر و آراه یا ایمان اید. چون در کلام آنها اید به کیمیه ایمانه عند الله ^{حقیقی} ایمانه
 اولان. آراه اید حقیقی بر تئیه قان ایمان. مع تئیه قلبه الله به شقه نقد و نافذ اوله یقین
 و بر آراه حالنده اولسوره ایمانه اید و سه آراه اید ایمانه آنها اید بر سه یه طایفه دینان. طایفه
 معلومی اید. حالی تئیه اید رب سبه زائل و تئیه بر تئیه باقیلیس. چون او ایمانی آنها اید سی ده اجموعه
 بر از اختیار. بهیچ ایستاده اید او فی ده یا یازدی. دین که زود ایمانی بر زده اولسوره طایفه. بر
 جهند «لا اکراه فی الدین» ز جاهد دینه یکی کیمیه جبر اید آنها اسلام اید به کراهته نسبت اید دین که
 اوله بید که آراه به معناد نفوسید.

آراه نه حاجت. جبر و آراه بکلمه معنی نه در؟ عقدانک کسی دینه صایلمیه لازم طریقی؟
 چون [قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ] شد، غواشته، طوفانیه، صایلمیه اجموعه آید. —
 بودند بهیچ برده، علمی، عملی بودند. بنیانه و نهایت سلطت الیه نقد بودند. چون تئیه صوبه
 ایمانه و دینک انسانده باعث فساد و سعادت، کفر و الحاد که باری عقاب و فسادت او یعنی قطعاً تئیه
 اید. صوبه باطلده، غیر شرده تئیه ایمان. بهیچ که اهل دینه محضه سود اوله جبر. اهل کفرده محضه
 جزا و عقاب کوره جلد. و بر زده زده کلمه کندی اختیار اید کندی کسب اوله جبر و اولسوره بر
 مجبوریست بر آراه مفاسدی تئیه اجموعه جلد. بر بالخاصه شونی کورند بود که «دینه آراه بودند» دینچه
 بهیچ کیمیه تطکیف، جزا و عقاب بودند دین که آگاه شایسته. البته رشک غلبه قطعاً آید کیمیه شونی

مخلاف ریه و طایفه عقابیه متبیه اولانند.

معلوم که عهد و آراه فعله تقدم ایدر ده او فعل اجموعه اخباری سبب و یا افکار ایدر و او فعل
بوده و یا بید یعنی اجموعه نتیجه فعلیه سی عهد و یا شر فاعله هر یک تنبی اولان. مسوئلی آراه ایدر عا
اولو. مکرهه الله مکره بر آلت اولو. ارتقه فایز ایچ، مفسد آراه اولانک رکل آراه ایدر.
فقط آراه با ایسه اولان کفر و ظلم، فساد و عیالک بالا غیبا. فایز ایسه فعل کتب اولان
شبه یوقد. و ارتقه بویا بید قده مکره نتیجه لازم سی اولان عهد و عقابیه ده فاعله کند فایز ایچ،
کندی بر استحقاقید که بوزنه معنای عهد و آراه ظهور اولان. او کند کندی ظلم ایسه اولو. الله تعالی
ایه کمال عتقه قوللینک: کندی نه، نه ده باقیه کندی ظلم و تجاوز اینه رینه راضی اولان رینه اوزی قورومه
ایمجه حدود رقیبه ایسه، ریه و اطمانی بیدر سه «لا اکراه فی الدین» بویشد. بر نفس
بر نتیجه آراه عوارضه اهلیند. دار اسلامه آراه ممنوعه. حتی هیچ کیمیه ریه اسلامه بیدر ایمجه
بیدر ایدر. هر کس دینده سربس و مختار ده. اعظم اسلامیه الله مشرک، اله کتاب، یهودی
فریستایه صبیحیت دینه لریده یا شایه بیدر. شد بر مشرک دیرسه یهودی و یا فریستایه اوله بیدر.
بصح برینه اسلامه اول ریه عهد ایدر. عهدنه طوریه و دیرکسی دیرده شرطیه دینده بر ایدر. فقط
هر کیم اولورسه اولورسه عهدنه طوریه یاندی ده جرمه کوره جزا سی کورده. بارضا قبول اسلام ایدر
الله و پیغمبرینه عهد ویردکه مکره دوزار ایدر ده توبه ایتمه بجا نات ایدر بیدر بویا اگر او رکل
نقشه عهد نتیجه ضرریده. بو نقطه ده امام شافعی کیم بعضه علماء عهد اسلامه بولناک مجوس و یا
نصارا ده برسی اسکی دینده فالایوب ده شد یهودی اوله عهد اوله به اونی یا اسکی دینده رجوع ایت و یا
اسلام اول ریه عهد ایدر هم دیند. فقط صغیه و اثره دیند رکه «الکفر حلة واحدة» مویمنجه
او صورتی تبدیل دینده بر نقشه عهد معنای یوقد. بنا علیه یا روده و یا اسلام اول ریه عهد ایدر.
ایمجه ریه اسلامه کیدر که مکره دینده نقشه عهد ایسه اولو. و بالک بویا ایتمه جزای دیریدر.
بوزنه باقیه عبادان و سایر معاصات کبی ضایع و اولان فروع اعماله راضی آراه غیر معتبر ده. فاعله نفاذ

مانند. مکرر فعل، فعل شری اولایوب فعل می ارسوه و هر حاله آراه بر تقدیر. درجه سه کوره
 جزای مستحق. ایسته دینه مقده حریت و عید و سیاه و مقوده بود. بولسکر. حق بوزنه
 طولا بید که اعداء چهارده بید دکنه یا دینه حق قبول ایتی و یا مقول بیتی تا بیم ایدر دینه ذالرب حقوق
 محفوظ اوله اوزه اسلام تابعتند و برکی درسی بستند اختیار دینه مقوده بر تکلیف یا بید. بوزنه
 برنی قبول ایدر به بالمصلحه عیدیه رعایت ایدید. قبول ایتدیکه و عرباً مقول اولدنی تقدیر دینه
 تبدیل دینه جبر ایدر ایوب عدالت داره سنده بر دیکه. بر انضباط مجبور طوتلو. دیکه چهار تبدیل دینه
 ایجور بر واسطه جبریه کل، دینه مقده علموتی فصد اثبات ایدیه برجه مقدر. زیرا آراه ایدیه
 اولان. فقط بنیات عقلیه و علمی دیکه دینه کفزه و ظلمه مذ تجارزاتی ده بود برجه نفییه اوله ده
 دور دور و لان. لکس هر دو فاهم و آراه مد و صیالیه. مع لفظ چهار و قتال بر آراه کل بر یا بیدیه
 لغاتی طرفه تقدیری ایقاع ایدیه بدجای غیر معلوم بر استخار. برده چهار، حکم دینه جاری اوله در اسلام
 خارجنده جریانه ایدیه بکند آراه مقده نفی اولدنی دینه مجبوند خارجیه. در عرب ذاتاً آراهده.
 بودیم ایله بوفار دینه بری بایه الیه سبانی رفتند مقده ایدیه اصلاً بیدیه. لا اکراه فی الدین
 نظم معنی ار چهارک نمایه نی ثبت ایتدیه. یعنی چهارک حکمتی انسان و آراهده تدریج، آراه
 قبول ایتدیه دینی حاکم فیلده و اعدا و طمعه الله ایتدیه. یعنی هر کسی منسوب اولدنی عقیده ده جبراً هیفایفه
 یا ایستوب مقده بالاختیار قبول دانستارینه سید مقده ایسته ده و کو بیدیه بیدیکه جبر و آراه ایدت
 همه رکنندیکه نفی و روانقد نفی ایدر قلب بیم و عقل مستقیم مجبور بیدیه ایتدیه بر لانه طریقه رشیدی
 مالیت حق عموم عرصه و اعدا ایتدیه و بر صورت انت محدودی جماعت بر سیدیه بیانده کی مقام محدود ایدیه
 مناسب اوله ده ملل مختلفه ده مرکب بر هیأت اجتماعی اوزه روزه مسالت عمومی بی لافل قلب کل کی حاکم
 بر امت وسط یا میوه و غیر درج جمع برنی تقدیر ایتدیه یوب لیسنه مع الدرجات ایمانه ایدیه و هدایت الیه
 مستقی اوله ده دینه سلامی بوزنه بیدیکه. ابطه کله سی و هدف ز قیسی اوله ده بر دینه عمومی اوله ده مدافع
 و انظار ایتدیه. بوند ایجور اسلامه نمایه عرب انتقام، قتل، تبدیل دینه اجبار کل، خصمی مقول

اینکه رفوّه جدیدی آلب ریخته و سر بس اوله رفوّه حکم هفت نایع طوفند که اعدای کلمه ایه بوزده در .
 بوسیدله زماه سمنده ضعف طاری اولور . ربه صوره رافه ایلر سه فتنه لر تو یا صبه . جبر و اگر
 هیر غایه صبه . بتوبه بربیت لدرج درجه اوله ایه هفت .

لکه بواضا صوره صوره بر سوال قاری . بالاره . "وقالوهم حتی لا تكون فتنة ويكون
 الدين لله" آیتده کور و لر یکی اولورده کده و حتی جزیره العرب مشهوره الهول کتاب کبی حریث ربه در لر سه
 بوز هفتده "امرت ان اقاتل الناس حتى يقولوا لا اله الا الله فاذا قالوها عصموا مني دماءهم واموالهم"
 عبدالله یا اسلام یا اولوم اعملاه ایلر . بوايه "لا اکراه فی الدین" مکنه منافی رکبیدر ؟ بوند
 جوابی سوره : اگر منافی ایه ایکی آیت بر بری نسخ و یا تخصیص ایدر . اولرک بوزده راض اولار یغی
 اکلا سیدر . بونکد برار سوره بیلیمیدر که اولورده حریث ربه در یهم می باخاصه "لا اکراه فی الدین"
 مکنه تطبیقی نایبه اجموز .

بونا سیدله مفر بیده بر قایق قول دارد :

۱ - بو "لا اکراه" آیتی مفدا صورت عمومی ده نازل اولسه و بالافره هجاء و قتال
 آیتدی نسخ اولسه بولندیغی زیر به سکره در . فقط بوقول اولدی قیصر جواب کور و لر سوره . بالوا
 "قد تبين الرشد من الغي" بوند نزولی رینه بتیه مکنده صوره اولدیغی کور و لر مکنده و بوبدر بر سلا حقیقه
 مانع کور و لر مکنده در . برده کور و لر یکی اولورده هجاء سلسله اساساً بوايه راض رکبدر که اولرک نسخ
 موضوع بحث اولورده . لکه شونی بیلیم لازم کلبه که هر نسخ ناسخ درجه تاولنه کوره در . باریعیه
 بو . هجاء ابر منسوخدر دیکر احواله حکم رکبدر . بوسیدله ارا هله هجاء شولی بولندیغی زاب
 اولر بیلده حکم اجموز بوز وایت لمر . دیکر اولور که بوايته بوبدر بر احتمال دارسه بو احتمال منسوخدر .
 در وایت نسخ اجموز بوجه منسوخدر . بوزده هجاء آیتدی سباقینده منسوخینه اسطافه بوقدر . عام
 بعد نسخ منسوخده نه قطعی در . مصلی نسخ کبی رکبدر .

۲ - بوایت الهول کتاب هفتده نازل اولور . باریعیه مشکیه بوند عمومده خار جدر .

في الواقع « تلك الرسل » آیتند یا سبب نزول هستند کی سبب نزول هستند کی را اندر ده بونی
تویدر . . . روایت اولی که بقت سینه در مقدم انصار در بعضی اولاد ریفی بهوریه و یا انصاریه
صوفی در . . . ریه اسلام کلمه بوزره اگر آیه است در . . . قبل الاسلام انصار در بر فاریک صوفی
یا انصاری صوفی « صوفی یا انصار او فی اهل کتاب اید برابر دادن در ریفی او زره بوندر ریفی نذر
ایردی « بوسبب انصار صوفی در طایفه اهل کتاب رینه بوندر ریری . . . بنار صیه اسلام
کلمه در زمانه ریه : بز قسده بوزره ریفی بزم رینه در افضل کور در ده صوفی در اولی
اجمعه سوره ابر در . . . ما دام که ریه اسلام کلمه ، له حاله بوزره اگر آیه است ریه . از جمله
بنی سالم به مؤلفه خصیه ناسده بر انصاریک ایکی او فی دار ری ، مقدم اسام ببار ریفی تلفظی آیه
فرستاده اولی کنش در . . . بقت سینه در موکره سینه یک کلمه رینه باباری بوزره « واسه نزد بر اقام
الاسلامه اولیکن « ریه صاناسی ، او زره امتناع انیز ، او می بر رسول الله مراجعت انیز ،
بوندر او زره بر آیت نازل اولی ، باباسی ده او زره بر افندی . بوجاهه در ، اگر چهاره از نزول
اولی در موکره ، له ایکی تقدیر ده سبب نزول مشکله مثل ریه . او حاله ممکنه عمومی ده
اهل کتاب عا در . . . منسوخ دخل محکم . . . بوندر ؛ لکنه سبب منسوخ ممکنه مانع ریه .
« لا اکراه فی الدین » آیه اعمده . موکره بوجاهم یا لکن اهل کتاب مخصوص اولی دار اسلامه
اهل کتاب به عداوته عهد دامنه ریه ملک لازم صبری . حال بکه جزیره العرب مشکله بوندر
بوجاهه یا ایمانده . مو حاله بر آیت عم الاطلاح منسوخ اولاد ریفی کی عمومی اهل کتاب ده خاص
اولاد می . . . نکه کیم حضرت انس : سبب نزولی « رسول الله برینه » اسلام = سلامه اول « بوندر
اوره « اجدنی طاهراً » کندی مؤمنان بوزره « ریه . بر آیت بوندر هفتده نازل اولی «
یه روایت آیت که بوسبب رها مطهره اولی ممکنه عمومی ده رها ظاهر در .

۳ - معلوم که عرب مشکله هستند کی معلوم « وقاتلوهم حتی لا تكون فتنة ويكون الدين

لله » امریه مبتدیه . « لا اکراه فی الدین » آیه « بعد اسلام العرب رینه اگر آیه است ، در کی فایده »

مانده اولدنی تفسیر طبعیه بایه اید . دیک که رشک غلبه یعنی اوز مانده . و بر حکم سابقه سال اولان .
 بر مضامین برآیت « و قالو هم حتی لا تکن فتنه » آیتیه صوکره نازل اولسه دیک اولور . مقدم ایه مؤخری
 ناسخ ، نه تخصیص ایتمه مکنده . « لا اکراه » عمومی اوزنه قالید . بر صورتیه اولرنده بر جهتیه تضاد
 داره مقدم مؤخری نسخ ایتمه اوله بقدر . حال بوکه بوند اولکنی ناسخ اولدنی داره هیچ بر قول یوقدر .
 و اوله مانده . زیرا بوند ناسخاً مؤخر اولدنی صراحتاً معلوم دگدر . بالاده کوردلری که فتنه روایت
 بیله موجودور . بنارعیه اصولاً سفارته محمول اولره لازم کلب . بویله اولجه ره یکدیگری تضادیه
 و تخصیص ایدیه بیلیر . سو حالده بنیه رشادتی عربی ، و عدم اکراهی اوزنه صوکره نه تخصیص ره
 روغری اوله مانده . اوله برآیت اسلامه اکراه دکل مضامین بیل یایلمارینی معلوم . سندی
 اسلام عربیه صوکره ره عدم اکراه مسلم . بر آراء مسلمین آراسته بولنامه عربیه رشادتی
 بر همدیه یوقدر . هیچ بر اکراه یایلمارینی معلومور . او حالده « لا اکراه فی الدین » ن بقره سوره
 معنای « دینه اسلامک داره مکنده اکراه یوقدر » دیک اولور . عرب و عربی سندی بر مکنده
 اساس اعتباریه خارج اولدنی کبی اکراهه مضامین دجریه مناره بونده خارجه . آنچه برآیت « و قالو
 حتی لا تکن فتنه و یكون الدین لله » آیتیه برابر مدافعه ایملک لازمور . بنارعیه آفرآینده ره دلالت
 ایدیه کبی اوزره دینه اسلامک داره مکنده اکراه بولونماسی تخصیصاً ایملک قیده ایله سفیدر که بری قنیه بولنامه
 بری ره داره اسلامه اربانه ساره اربانده نقشه ثابت انیمه لریر . عام ایله بعد تخصیص قنیه افاره
 ایدیه . بوردیه فتنه دینه اسلامک رشک ایدیه . لکن عمومی معناسیه افندی ره جایزور . بر صورتیه آنچه
 قیده ره شامل اوله بقدره بوبرقید دیکرنده معنی قالید . دیک که حاصل معنی سوار اولور : « فتنه یوقدر
 دینه اکراه یوقدر . هوندر رشک ، مندر رشک ایملک آبریدی ، برغری قنیه برانز بولور . »
 بنارعیه [فتن یکنفراً بالطاغوت و یؤمن بالله] حکیم طائفیه ، از غینده
 و یا از غینقه کفر ایدوب الله ایمانه ایدیه ، یعنی مخصوص قنیه ایدیه « لا اله الا الله » دینه رشک اوله
 اوله مؤخری کوننده سید ، ثانیاً بونده موجود رشک الله ایمانه ایدیه . بنارعیه الله کوندر دیکر رشک

نزول حق تعالی بر سر [فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى] از محضه الهی صانع قریه
 یاسمده. [لَا أَنْفِصَاوَهَا] که قریه او را به مجموعه رکل - بوجهل سینک قریه، او طوماسه
 نه قریه، نه قریه، آنچه را قبلیه فشار و تلوور. بوجهل سینک علیه و محیه رده، صود و باطلات
 بومیزنه صوکره تقضای عقل در سر آرمه بکوکه دار باریه بویه، فانی، باطل، ظل زائ،
 قریه بوب روکوله ملک، خفای کندینه طونوانی در سوروب بر اقوب کیده جل اولاده طاموتوک، فرغور
 فرودر، ساحر، طاهر، سبطان کبی از غیبه، سافه مهور در جود و تولیدینه یاسمده رکل،
 سه الازل الالیه صی و قیوم، شامان، یا گیلان، ادیومان، ایزد نمانان، سعادان و ارضان
 سالک الملکی، از فی اولغزیه حضورینه یا ناشیمان، سفانه جرات ایزد، صاحب کبریا، کیزلی
 آشور، جزئی، کلی، لهرشیه علیم، لهرشیه خبیه، علمده کنه ایزد، او بیدر سیکه رشی یانان،
 کرسی جلالی بر روی کوکری طومسه، بر رکوکر قبضه قدرتیه لای فایله، او یوسک، یک کوسک
 علو قدرتی، شانه عظمتی بی پایانه، لا اله الا هو اولاده الله تعالی که قریه یانان عروه و تقاض
 ایکی ال ایزد سوره سوره عز جانه ایزد یاسمده، یعنی بانمیل او کرسی الیه اولاده یانان قریه یانان
 بر جمل سینک قریه، طوماسه بکنه بیه و رینک بی اولاده تو حید حقه صده اقتدار ایزد ایمانه ایزد یانان
 عمد ایتکه و بونی بصیر بر افما قدر. ایتیه بر ایمانی پایانه بود بر قریه یاسمده اولور. [وَ اَللهُ
 بر ایمانه و اقتدار یانان سوزده و بالکن قلبه فالامی، آغز، کوکل بر، ای، طبعه ساری اولمیدر.
 هیتر [اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ] الله سمیع، علیم در، هم سوز لرد ایشیدر، هم نندی بیدر آغزیه
 "لا اله الا الله" دیوب اجمیده کف صافدایه منافق در و بالعکس اجمیده حق یایوب آغزیه کف صافدایه
 کافر در بایه قدرته الله غافل رکلر.

طافوت: طیفانه بالفه صیفه سید بر اسم جند که اصلی جودن کبی طغوت او یوب قلب طاف
 ایزد طغوت یا بیدر و دوالفه قلب ایزد، فرزه و جمع، رزک و سونه اطلاده ایزد، طیفانه
 کسبه، طیفانکار، آغزیه، آزماه، آزیقانه ریدک کیدر. ایه جریه طریک نرفیق و مجده؛

الله فارسی طیفانظار اولوب قدر و جبراید و یا بالرها پرستنه اریوب معبود طوبیله کرک انسانه کرک شیطان
 کرک دکن و کرک صنم و کرک سار لهره هائی برشی ریکدر . بوند نفیسنده « شیطان و یا ساحر و یا کاهنه
 و یا انس و جنک مندر لری و یا الله فارسی معبود طایفون . راضی اولاده فرموده و مندر ریکدر و یا اصنام »
 دیر مندر دایندره نصارت ایریر . ابو حیان دیر که : « بونز بر مثال ابو بایه اریولک کرکر . ^{اولمه} بونز
 طاغوت بونز لهر بونزه محصور . الخ . » حال بوکه تعریف بونز صیغه سهر . معنیه فارسی طیفان
 بوقصره « الله بولنده مندر » فقره سنی ره ملاده ایتد که دلها اعم بر تعریفی نقشه ایریر . چون بونز
 بایاند معبود طایفمه اولیه بیلیر . سؤدر که بورد « افراآت من اتخذ الله هواه » بویجه کنز صهرنه
 اریوب کنز کنزیه معبود یا پی در سیه عمارنه بیه جای ملا عطفه اولنور سه اولکی تعریفده داخل اوله بقدر .
 بویضا هاتره بر قیاح ناره آله عطف . اوله ، طاغوتک مندر تعریف لری مثال دیا نوعی کورنده بیه جای
 کبی شیطان ، ساحر ، کاهنه ، معبود باطل ، متر بیه انس و جن کاهن لریک لهر بونز طاغوت کاهن سیه تعریفه
 شایه مندر ده بر طرز ده افاده ایر لیکه کوره بونزک معنای نام متر لری دکله ریه یک ستقارب
 دیاست لازم اولر ده قوللا نیدر فخری ره اشعار ایریه بیلیر . ثانیاً ، ربک اولور که طاغوتک آصفیوه
 کنز بیه ده ، کور و نوری ده کور و نوری ده واردر . ثالثاً ، طیفانه مفهومیله آکلا شایور که بونز
 درجه فالیه ده طاغوتدر . باقیلیر ذری العقول اولمیه اصنام وارنکه طاغوتدر سه معبود بیه اولمه
 لازم قیلر . ذیر ابونز کنز لری الله فارسی صاحب طیفانه اولاندر و طیفانه مندر مندر ، فقط دره
 ایره مندر . بد سیه هایت بد سیه طیفانه اوله بیلیر . و بد سیه لری ده آغیندر بولور . یونر اساساً
 ارکک دیا رشی طاغوتک مندر و آغیندر آغیندر . کنز دیا آیه آغیندر بونز کنز
 طیفانری ایری سوردر . بویجه یونر اصل طاغوت رکل طاغوتک مندر در . بویجه « فتن یکفر
 باطاغوت » شوی اشعار ایتسه اولور که ارنو معبوده ایلک ایهه یونر ده اول اوله سائده اولاده آغینه
 طیفانکاره کفایتکدر . رابعاً ، الله فارسی طیفانکار اولمیه دشر که راضی اولمه اصنامی بولونمیان
 و بونز بایر بر طاقم طیفانکار بر طرزده آریه نقی ایریه حضرت عیسی و عزیر کبی اکارک کنز لری طاغوتک

قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ
فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَ آيَةً
لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا الْحَمَاءُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ
أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَى قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ
الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
يَا بُنَيَّكَ سَعِيًّا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ •

مآل شریفی

اللہ ایمانہ ایدرزک دیسیدر اوزری ظلماتہ نوزہ صیقاریہ کفر ایدرزک ایسہ دیسری طاغوتہ ،
اوزری نور ظلماتہ صیقاریہ ، ایستہ اوزر اصحاب نار ، صیقاوارہ فالہ بقدرہ • باقرہ آ اورہ : او
کندنیہ اللہ سطلک دیسری دیدہ ابر الھیم دی مقندہ صحت یاریستہ فالقائہ ، ابر الھیم اورہ : « بنم ربم اوقارہ
دقیومدر کہ لھم دی ریتہ لھم لولدر • « دی بیک دقت » بدہ دی ریتہم دی لولدر دررم » دیسری ، ابر الھیم :
« اللہ کونشی سرفہ کتیر بوری ، صیقاوری سد اونی مغربہ کتیر » دیسری بختہ اوقفاریہ صریف طوگا قاری .
اویہ یا : اللہ ظالدر دھنی موفہ اتمز • یا خور اوکیہ کی کہ بر سدرہ اوزر اسدی ، آلتی اوستونہ کلمہ
ایہ ایستہ یاتور ، « بونی بر لولدر مذہ صوکرہ اللہ نوزہ دی ریتہ جلع ؟ » دیسری ، بونک اوزر نیہ اللہ
اونی یوز سنہ لولدر دی ، صوکرہ دی ریتہ دی ، « نہ فذر فالدر » دیدہ صوکرہ دی « بر کوبہ یا خور بر کوزہ
اکسیاح فالدرم » دیسری ، اللہ بوری کہ « فایر یوز سنہ فالدر ، اویہ آیمہ باہہ بہ جکدہ ، اجمہ جکدہ
لھوز یوز دلاسدہ ، صوکرہ کدہ باہہ ، لھم یوز سنی انسدہ فاری فذر تکز جانی بر آتی قیلام دیدہ
لھد اوکیطہ باہہ ، اوزری فضل بر بیدم اوزر نیہ فالدر بوری ؟ صوکرہ اوزرہ فضل ان کبیر بوری ؟

بر صورتی رفتار که اولاً صریحاً نبوده اندی، «شما بیایید، دیدی: حقیقتاً اله الهیته قادر ●
 بر وقت ده ابراهیم: «باری کوسن به نور و نور و نور در بریتید؟» «دیدی، اینا غافلگی کرد؟»
 بوردی، «اینانم و لکنه قلم ایچیه یا شوم ایچیه» «دیدی، «او بر ایسه، بوردی: قوسن دره
 در ری طوت دره او زنی کند به جوید، ایچیه طایفه تیره صوکره لطف طایفه با شنه او زنی دره بر ری طایفه طایفه
 صوکره دره طایفه او زنی طایفه قوسن طایفه: و بیک اله حقیقتاً عزیز دره، طایفه ●

[اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا] الله، ایمان ایترک، علم از لید ایمان مقدس اولانری محی
 ردی الارید: [يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ] او زنی لیدات و نور فیض طایفه دره نوره
 هیفایر - بر راره طایفه جمع، نوزک سفر کیند ایسی نوزک سایه دقت، دیک که عالمه تنوع
 طایفه دار دره، بنوع بر طایفه از الیه به ملک اولان نوزک ایسه بر رکه او دره «الله نور السموات
 والارض» موصیبه نوزک مقدس، لطفانی بر موصیه نوزک بر طایفه ایسانی لطف نوزک صابین طایفه
 قایلدر، نوزک به ایچیه نوزک او طایفه قایلدر، نوزک بر طایفه بر رکه کوز و زریجه، کوز و زریجه
 کوز و زریجه، کوز و زریجه، نوزک صابین اولور، قایلدر بر رکه خیالات ایچیه اند ایچیه حیرت
 قایلدر، آناه بر طایفه، نوزک ایچیه بایز، کوز و زریجه، الله، عذاب و کوز، اطراف او طایفه،
 او صابین قایلدر، جلد، سلطان با شنه طویلدر، او زمانه انسانه دار لید بر بیک لید دره آه کتکه
 به دره بر لید اولدر ایسم ربه طایفه، او صره دره لطفانی بر سببه نوزک صوکره ایچیه بر رکه سما کوز،
 بیک بر طایفه، بیک بر طایفه، نوزک بر طایفه، الله بیک، انقباض او نوزک، کوز و زریجه
 انقباض او نوزک، نوزک و جود طویلدر، و زانایسته نوزک مقدس بر رکه زریجه انسانه
 میان حیات ریدریته، بر زریجه ایچیه بیک ایسته به عقلم دره کندی کندی بر انقباض و از کوز
 نوزک مقدس ایچیه او نوزک عرره و تقاضا به ایچیه، معلوم که لید به انقباض و جود دره
 والله انقباض او و جود کیدریته، بر طایفه لید و جود باطل ناسا لید، شد بر شعیب انقباض، او

بریده در . و آنچه آورده در . از آنکه بوضوح و صحت بود . فقط سنجیده اند و با هم در
 ادبی بدید نظر حاصله او . او را در یقین و به امتقار ایستاده بویست که از او را به شایسته تعالی طرف
 عقیده کلی و به باطل . بول ما زنگ . بویست فارسی بویست جملات جهان باطل کسب . بویست در
 تعالی رسیده در وجه مقاب ناستاهی و به باطل وار . نور و در ادله معرفت طومنج بویست
 حقیقی . بنامیه ظلمت هیوه . نور برور . نور و وجود . بویست ظاهر و برور . بر وجود ناستاهی
 عدم تقابل ایر . بویست بر وجودات از رنده و بویست ادله در آنچه الله تعالی . بویست بویست الله ایمان
 نور حقیقی . معرفت یقینیه . انشراح مطلقه بر اطمینانی . بویست صاف . ایمان و معرفت مقاب
 و با مخالف عدم . یاس کف . یس . و سوسه . ضلوع . جمل . علم ناقص . نسو . هوا . تریه سزاک
 ناکوراک . اخلاص و به ناستاهی و به یس بر ظاهر . بنامیه بر اره ظلمات . ظلمات کف
 و معاصیه . ظلمات سک و سبه دره . علوم استدلالیه که مراتب قویه سبب نظرات ضعیفه سبب
 مرتبه کف و عیان نظرات علوم فکریه و استدلالیه که بعینه سبب . نوریه هر برینه مع الیهات
 تقابل ادله معرفت و ایفان که ایفان ایمانیه ایفان عیانی یقینیه .

ایست الله تعالی ایمانیه اینک از طوکار . ظاهر دره حقیقی . نور یقینیه اینک از معرفت
 نظریه ارب . کوکله اینک از آنچه ارب . طریقه سقیمه سعادنا اربیه بویست ارب . بر طاقاب
 [وَالَّذِينَ كَفَرُوا] او عروه و تقایب یا به شمایه و طاعت و کفایه و به الله کفایه .
 نوریه ایمانیه قولیه صایه که از رایه که بویست بر نفسی الله از هیوه ایمانیه بویست ایمانیه طاعت
 ایمانیه . بر نفسی الله ایمانیه طاعت و ایمانیه . بر نفسی الله ایمانیه طاعت و ایمانیه طاعت
 و باقیه بویست طاعت ایمانیه و طاعت ایمانیه بویست . [أُولَآئِهِمُ الظَّالِمُونَ]
 از نه بویست اولیای ارب و طاعت و ایمانیه . با سبب از بویست . فخر و آراه ارب و با سبب از بویست
 قیوم قیومیه با سبب . از بویست الله ارب [يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ] او از
 نوریه . الله فطره بویست ایمانیه . طریقه سقیمه حقیقیه و با سبب از بویست . بویست

طاغوت طوس مغرور آید بملقه ایسه کورسی اینه زلزل ، هر طون فخری مکنه از سنه سور و قدر ، تماماً
 فرا طغه ، کبد لریک بولدره کوردر ، عقد علمی سوز ، فکرری اختیارری افشاری ، افندری بوزار ،
 الله ، پیغمبره باریسه اینه زعمید بایامیه صبه سید بایار ، کفنی اجرا اینه مجوده زره الله ده نور نماز
 دارمه آریه طافار و طافدنی فرا طغه ، اینه صفا مان بداره سور و قدر ، صوکره نه اولور ؟
 بونر اواره قالدیده طاغوت فرزندوری ؛ فایر [اُولَئِكَ] طاغوتیه برابر توبه بو طافار
 [اصحاب النار] اصحاب نور کل اصحاب ناردر . الله طرفنده اوسته بانه محکومدر [هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ] ایسی اونا رحیمه مؤبداً قالدیده . کوردیور که الله ایمانه اینه به طافار و قدر
 کفیه اینه اولور ، یعنی بهیم بر قویه بایامیه اینه بر یوب کند کذریه فالوده اینه به ربیه نه طافار
 تسلطنده نور نوله به صبه ، اوره طافار و قدر طافار مجوده اولور بقدرد . چونکه انسانک جمعیت ،
 اریز نیست یا تا ماسی قایل اولور بقدرد الله تکلیفی ، الله اریزنی دیکه به فر ، بهر حال طافار
 اریزیه محکوم اولور بقدرد . « لا اراه » ربیه ری طافار بایوب آراه ایه به طافار و قدر به نتیجه
 کذریه نور تاره به صبه ، عاقبت آندرد فالور بقدرد . شبه یومده که طافار و قدر نور و نفسده
 سور و قدر بهیم ری نار رحیمه .

بایک الله غنا ینده بر مؤمه ، بر طافوت نه بایامیه ، الله مؤمنده نه کی شیلر کورندریه
 فاردر . اینه نارینه سال : [اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي حَاجَّ اِبْرٰهٖمَ فِی رَبِّهٖ اَنَّاۤیْهٖ اللّٰهُ
 الْمَلٰٓئِکَ] کورده کی الله کذینه ملک یعنی دولت و مکرار لیه دیر ربکی مجوده مغرور اولورده —
 و یا مکرار لینه شکرانی مکتوس بر صورتده کفر ایه اراه فالقبارده — خلیل الله اولاده بر ایه
 ربی مقنده حاجه ایه ، علیه اینه زعمید ساخره به حقیقانه اولورده — او نورده — بایک
 [اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّی الَّذِیۤ یُحْیِیۡ وَیُمِیْتُ] اوز ماله بر ایهیم « بنم ربم اوزات اهل داعلده
 لهم ایا ایهیم ده تولدورده » دینده که لهم بیان ماله ایه لهم سات دیکدی . روایت اولورده کوره ؛
 حضرت ابراهیم بر ربی زبانه نور وادی زبانه آنسه ، بر دوت صوکره هیفار رب سه کیم دعوت

ایدورسک دیه سورسه ، اوره بوبه سوید سدی ، بره فارسی نرور [قَالَ أَنَا أَخِي وَأُمِّي]
 به ایدورم و تولدورم دیدی - روایت نظر ای آرم تنیقه ، برنی اعدام ایدوب برنی
 صلیورسه ، ایته کور دکی دمیسه ، بونظه حضرت ابراهیم در میان ایندکی ایدو امانه برهانه رکی
 کبی عطف نظر انیمه کویا کندیم بر طرفه براسوب حکیم یامیسه بر طرفه ده تههید صاورور اوره ایته
 او بنیم " دیم بر بیت ارمانه فالقسه ایدی . بو جاهدنه سکن جوبانه فارسی ر حال اولد ایدوب بیدر
 ایدوبه نام یزده براسوب حکیم اید [قَالَ اَبْرٰهِيْمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَآتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ
 بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ] ابراهیم سو محضه که الله کونشی طرفه طوغند بر یور ، سه ده مغربده طوغندور
 باقمیم؟ " دیدی [فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ] دینجه لاف طوغندور قالدی ، مبهوت و مغلوب ادری
 - بو لاف از غلبه یا ایدوب ده معنی قبول ایته ایدی ایدو امانه تی حقیقته نفی ایدوب هدایت الیه
 راید ظلم انیمه ایدی برهانه دوسزدی ، فقط [وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِيْنَ] الله ده
 ظالم کردنه هدایت ایتد . کنز برنی عیبه صوره فرجه ایدوب ده صوره حقیقه فارسی کلمه بولیه ظالم کردنه
 فصل استفاده ایدو بیدر . حیات غلوه ایتد حرکت شمس بدیل ایتد ده هاهم و هارئات حیات
 هارئات میخانیکه ده ده هابورک بر بهانه قدرت اولد نفی تقدیر ایتد ده وادی او بو بخافه ضله ایدوب
 استحقاق ایدو به ظالمدهایت بوبه سکاره اینده میخانیک بر توفاتو مغلوب ایدوب بیدر . لکنه معنی قبول ایتد
 ایتد بولونمیانده از غلبه بوبه مبهوت و مغلوب اولورده نه ایمانه یا امانه ، ظلمتده حقیقه مازل .
 فردر بوبه اولد نفی کبی جمعیتده بوبه در . دیک اولور که طافونک سالدرده بری بوبه " به ایدو
 ایدورم و تولدورم " دیم الله ایدو رقابة فالقسه طفرور . دایته بر موصه بوبه بر آن غینه مدافه ایتد
 سوید طورسوره اولد لایقوله حدی بیدر بوبه که بر اولد بر لطفیدر . الله ایمانی اولیاند بونک ایتد
 تورفوسنده تیریل تیریل تیره کسه باده ابراهیم اولد نه یامیسه ، نه عالمه کیندند . بونظه سوره ثابت
 اولور که طاف ، ملک اولد بیدر و فقط بر کیمه سلاک اولدنه هدایت ایدو امانه . نفی کلمه تقضای
 اونی کندی کوطنه و نفسانیه کوره سور استعمال ایتد رطل الله ایدو و حقیق تقضای کوره اواره

و تحقیق اینست که . یعنی احیاء و امانت الهیه یک بسند دل برنجی کبی طبعه ایرد بکنند برینه مال ائمه ایست که بر
 بدیه بگویند . فقط اطلاق بدیه بوقد حکم و تمیز اولاده بود و حقیقت تفصیل کبیریک زماه فیه عقلم
 کند . حیات سالاری کوریز دره اصل حیاتی تفصیل ایرد که بحث و نزاع انظار ایرد . کندی برنج
 قانونه حقیق فوقه طایفه ایست که دارد اراده بریه خود و حقیقی تفصیل ائمه سودا سنده بولاند و کما
 سده حقیق فیه سینه مکتوبه در . بقدر بریه برابر کند برینی ده ظاهراته سور و کما و ادوار و کما و ادوار
 در کائنات و تفصیل در . البته مقصد قاجار . مقصد معارضه ایرد مقصد اولو . مقصد مقصد بریه بر
 تا مقصد . شبه بریه ملک و حکومت یک بود بر نفی الهیه در . فقط انسانند کندی برینی بوند صاحب اصلی
 و حقیقی دکل . صاحب نیای و مجازی سی بلید در . نزد برینی بود طایفه ایست که هدایت الهیه در
 مورد ظاهر دره اولو . والله استناد ایرد بر ائمه علیهم السلام بازنده خدا بیهوت در نیاید اندی .
 مفصلات تفاسیر دره و جود علمی ترنویه ایست که اولاده بولاند و علمیه شالی ، الله ایست که ایرد
 غایتی در بوند طایفه فارسی سالارانی بر آیی جمله در جبهه او در و ضوح و بولاند افاده
 ایست که غایت الهیه بوند بولاند فارسی بر آیی بیه بکی بر حقیقت بازده بی مقصود . تفصیل
 برآیت . اطلاق کما سنده اولاده بر آیت بریه در . مع سافیه جناب الله قدرت احیاء بریه به مقصود
 و کما . او درت مطلقه ایرد بریک کبی احیاء فارسی در . مع سافیه جناب الله قدرت احیاء بریه به مقصود
 کند بر بحث ایرد احیاء بریه . و بر احیاء امانت نده انزاعی واردر . بولاند اسباب عاریه او در واقع اولو بیک
 کبی فاروقه العاده صورته دره واقع اولو بیه . ذاتاً احیاء باقی باشند به فاروقه در . بوند کبی الله
 مؤندی ظاهره نوره اخراجی دره عقلم احاطه ایرد به بکی در جود بریه بر کما . او در ایرد
 اینجی کما و ایرد لریانی و ایرد نوره العاده صورته واردر که او در عقلم ، ندره تفصیل ایرد به
 نیمه فاروقه دره نتهی اولو . برید اولو برابر بولاند عقلم بول ایرد به بکی ، رینه مجبور او در عقلم
 محالاندره کما در . بالعکس حقیقه حیاته استنباط اولو بیه ملک معافند در . و قومنند اولو
 عقلم تخمیه اینجی در احتمالی اولو بیه و فقط و قومنند صورته دره تسلیمنده تر دره اسبابه اولو

شالوده دارد که بوزن ایمانی اولیای اجماع برهما . بر منشاء خالد یعنی حاله اهل ایمان اجماع
 رکن بر بنیه حکم نشین ایرار . جناب اجماع بوزن ده ایکی سال بایه ابره بکند . اولاً سوبله کرد .
 او شاله [او کالذی] باضور شخص بینه بانکه آ - اسو « کالذی » بر فایده کی
 « الذی » به معطوف اولیغه کوره « اولم ترالی کالذی » ریمک اولور . بر صورت « طاف » ده حرف
 اولور به حرف جرح حرفه دخولی جائز اولیغه بکند « اول الذی » ریمک لازم کیدری . بو طیار بو طافه
 « یفهم » یعنی تحسبه لفظ اجماع کلمه به حرف زائد ریند اولور . فقط بوند « مک » معنایه طاف
 اولور « اولم ترالی الذی » ریمک اولیغه افطار ایسه و باضور معنایه طافاید « اولایت
 کالذی » باضور بو طاف بکند . سخی کور کی معنایه اولی ده سوبلند . کلمه معنایه طافه نکره
 دو سونولور « الم ترالی الذی » نیک مائی « لهذا کالذی » بو سونو کی « ریمک اولیغه بکند
 « او کالذی » ده بو طاف طافاً و با سونو کی ریمک اولور . معنایه لهذا اولور اولی ده بو طافه
 تصدیق اولکند ده لکان باره ذات و فیه ، بو طافه مک و ماله جلب رفت ایسه یعنی مشهور ده
 غیر مشهوره انتقال به مائت قانونی موهبجه اولی قیاس تمشی ، نایاً قیاس استقائی طریقیه افهده
 اعم به علم استدلالی کور سوله و باری ایمانه اولور « الله علی کل شیء قدير » تثبیت قیاسیه و بر
 صورت ایمانه و علم بر سوله اولیغه بر افطار و محتوی . یعنی سونو کی دلی الاری اولی ده الله اولی
 ظلمات جهل و اشتباهه نوز بینه نفس اخراج اندیشی و اوند امانه و اهیاده کی قدرت بلفه سی اهل
 اجماع سونو ده و کدر سلفه خار و العاده دفعه سی منفرد به خار و اولی ده دکل ، وجهه مختلفه رفت
 عبرت انگیز و قوایم اید سونو اولی ده فقه سی بر مثال اولی ده الوب امایده سلفه ایزد و بون
 انواعیه جریانه حیانت لفظ امانه و بی سلفه اولی ده نکر مثال اجماعه بمنیت و تحفیت افاده ایه
 بر دفعه اولیغه اهل بکند و هر قانونه کینک بر اینه به خار و منفرد ده تقیمی بوند یعنی بکند . که
 [مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ] او شخص بر قریه ، بر سده افراشد [وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا] او سده
 بقریه داندینک او زینه هیکسه ، او سده بالک نادانند مویوب اینسه . آتیه کی دیوار لار ازک

اوزه رینه بیقلمسه. آلت اوست اریسه دیباغندینه باغچهرینه غماغراب. بوم بوسه. کیمسه
 آغلاجه بر حالده ایری - عرسه. اساساً نازانه دیک اریوب مسقانه و لهر طرینه کولده ویر
 سیده ره اطلاده اولدیفنده بوراره بر نایق نقور مکندر. حضرت ع، ایه عباس. مکره،
 ابوالعالیه، سید به جبر، قناره، ربیع، ضحاک، سدی، مقال، سلیمان به بریده، ناجیه به کعب
 سالم الخواص دیندر که بو شخص حضرت عزیر ایری. فقط ذهب، مجاهد، عباده به عبید به عمیر،
 کیم به نضر، حضرت اربا ایری دیندر. ایه حماده ره اربانده همدار لرینی سولمندر. بوزره
 باسقه لوط علیه السلام کولری دیباستیار رضی ریاکسه، برایه بر شخص کاف و فقط بعد الاجار
 موده اریونی ره سولمندر.

قریه یکنیم: ذهب، قناره، ضحاک، مکره، ربیع بورا «ابلیا» یعنی «بیت المقدس» دیندر.
 ضحاک به بیت مقدسه ایکی فرسخ سافره «قریه الغب» دیبا اریسه مقدس، بعهد زنده سولمندر، ایه زره
 بالاره زکری کیمه دینلورده ناهیه بیکر سدی، ایه عباس به ره کنار زده دیر لافل، کلبیده
 سابور آبار، سید به سلم آبار دیر ره نقلدارد. بوزره اجمده الک شهردی شخص حضرت عزیر
 ایه شعیار، قریه ناصره بنی اسرائیل دیندینده مقدی اولاده قدوس شهردی اولماسید که تحت نفوس
 عربی ایداستیلد و تماماً تحریب اریسه و توده بنی اسرائیل اویج قسم تفریده اریوب برشمی باسده یاسه قتل عام
 اریسه و برشمی ساره اسطوره اریسه، برشمی ده اید اریوب کورتور دلسه ایری. عزیر بو اید لر یاسه
 اریوب بالافره کورتور دلسه و بر کوه کبیله قدسه اریوب بو حالده کورسه ایری. ایه عباس به سبب نزله
 بو اریونی بالتفصیل مریور. معنایه بر وجه بالا دیکری هفتده ره بولم بر امانه و اجبار خار قری مرز
 دفعه نده مفهوم عمومی لهرینه دیبا هیسنه مختل بر لندینی کی موضوع دفعه بر یاس ظلمتی اوزه رینه جریانه یکن
 کور و نمسه، یاسده ره بر کف اولسه منی بو دفعی ظلمت کفرده نور ایمانه، یاسده موفقیته و امید
 بر انتقال مثالی کی نفی ایریه مفر را دلسه ایریه سیادت بوند شهردی اوزه ره بر فایده نبوت اولسه
 رعافه لهر. و موضوع دفعه کفرانه بر یاسده رکول، مومنان بر غزیه و کورک نتاجنی و خار لهره صورت
 انجلیتی

تقصید ایر . هر دروازه ای باقی قلع اینست که در نه جمیع بر هارده تحریکیده آید بر آنکاره در دره ای
 نمی و فقط قدرت ایمانی اعظم و طریقی بایمده اعتداف تصور ایر که عجز بسید دریه برالم و طرف
 ایچیده قالد و بر مالد و الله ایر معالمتی کیم یوب و لو فطال آور بر دیل سورجی ایر اولسره قسبجا ایر
 بر ایقنیک کیدریکی استخانی و نهایت غایقه الطافی اثبات بعث و طمعه نوره افراجه بر سال بر یغ اولسره
 آله ایچیده بر کفر اولاده یا بس طوطه تصویریه مضمود آیت سافیدر . سرفند که عزد کی فاطماته و طاعنه
 بر صورت اولیاده و « ختم الله علی قلوبهم » مضمونی اوزر . کفر طبعیت ایر نه مسه اولسره مضمود کفریه
 ایمانه افراج و او ایمانی غایقه ره نظر اینک ره « الله علی کل شیء قدیر » حکمده راضی اولسره ره زار و بلید
 و شبهه نه « الله ولی الذین امنوا » بر کسیدره ره سال اولسره سد و مضمود ایملک لازم کلید . او عالمه سبب
 عزیر و یا اریا رقصی ره اولسره مفهوم آیت تخصیص ایر یدیه رک قصه مقدر و قنوعه نه پس اولسره
 ایچیده « قریه » نکره اولسره فی کی « کالذی » ره عهد زلفی ایر تصور اولسره .

دیک اولسره که اسمی لازم رکص . او شخص او غزای فی قریه نک بر ایقنیک مانی کورنجه [قَالَ
 أَنِّي نَحْيِي هَذِهِ إِلَهًا بَعْدَ مَوْتِهَا] برده مسه نولومنده مکره الله بر مملکتی زره ایما ایر و جلد بیور
 که بر سوز شخصک ماله کوره سوز سوز افاده ایر و بلید :

۱ - ایر و جلد اما عجزانه زره ایر و جلد ؟ نهضایه جلد ، نه نهضایه ایر و جلد ؟ .

۲ - به بوکا سیر بر جیاتی ایر یوریم ، فقط عاجزم ، بونی بیایوریم ، بایم که الله بوف
 یایه جفتی ؟ یا ایر سه ره غالباً کیم یایه جبه ، اونی ره به کوریم ، آه نه فداکت ، نه فداکت

۳ - یایه بلید اما غالباً یایه جبه .

۴ - نوله در یوریم ؟ کیده کیدر کلیدی ؟ بوند ایمانه ، بفت بعد الموتی اسطوره و فتنه

یوریه کسیرات ! ... که بور در نجسی بر یا بس طوطه ، بر کفر . بوند ایچیده بو سوزی سویدیه بو فتنه
 سویدیه مسه اولسره رفی بو ایچام طوطه سید بر ساه قایماسی ، بر زلایا مسه اولسره . سویدیه هیچ بر سیدیه
 مایوس اولان . فقط اسباب عاریه نک سویدیه حب البشیه ضعیف ایر و مسه اولسره بلید . زبیر یا بس

کفر از یغی کبی است مظهره که کفر در . اوده الله عز و را به اوده بر نوع انقطاع در . بر حقیقت در که
 « ولا یغرنکم بالله الغرور » بورد یغی کبی « حتی اذا استیأس الرسل وظنوا انهم قد کذبوا جاءهم
 نصرنا » بورد شد . در یک که یأس رکل ، فقط یأس طوغری بر طره در تو لهم ایم انسا اید و بر صورت
 بر غم رالم بفریدر مقلده بید مکنده . فقط بفریدر عصمت الیه دره بوند فرزند اود بر نقطه در حال
 نصرت الیه تجلی آید . مؤمن دره بورد بر طره دره « لا تأسوا من روح الله » ، « لا تقظوا من رحمة
 الله » ، « وهو علی کل شیء قذیر » دیدر که عرده ایمان دلها زیاده صایر یوب صبور صدق اید استقامت
 ایمانک یأسی آید بر . بر جنع و فرغ کورنده ملک ، الله بولورده صکرده دره اعیایه قار و یغی
 بایمک و اودا منتظر ادره لازم کلید . ایته « انی یحیی هذه الله بعد موتها » بورد محزوره ، جالب
 بر حال انسا ک افاره سیایه دره بوند از هیوه بر اعیام یأسده رخی غالی فاطاسه اولاسی بر زله
 اوله بفریده ادره لهم نصرت الیه باسندیه صبه ، لهم دره بوند ملک بر زبیری ادره ادره معلول برار
 بر مصلحه بر بطا اید انسان آید مکر .

نارعیه [فَأَمَّا آتَةُ اللَّهِ مِائَةَ عَامٍ] الله صمانه او شخصه یوز سنه سورده مدید بر تو لوم ویری
 بوردنده حیات نامنه برشی طانه یاری . — روایت نظر ا بر اریقویه فاطسه و اریقوسنده تولد فاطسه
 ولفوز کج اید [ثُمَّ بَعَثَهُ] صکرده دره ادره لوی تکرار حیات صایر بوردی : ادره کبی صی ، عاشق فاطمه ،
 معارف الیه دره نظر داشتند و مستعد بر روح اید بعث بعد الموت نظر اندی — بعضه روایت کوره بر
 یوز سنه ملک بمشغی سنه سی « بوشک » ناسنده بر فرس مکراری طرفنده کلینی بر مکرله ارمه نفس
 فتح ایلسه ، بخت نصر هدر اولسه ، بنی اسائیک بقایاسی بنی بیت القدس و هواریه بر سر ایلسه ،
 اوتوز سنه طرفنده نفس کیده اعمار اولسه و ایته « انی یحیی هذه الله بعد موتها » دیمه حضرت عزیر
 الله بوردنده دره ادره کبی بعث بعد الموت نظر اندی . ابرخه [قَالَ كَمْ لَبِثْتَ] نه تدبیر الدردیه
 صورتی ، ادره بر اریقورده ادره ایزدینه [قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ] بر توبه دیا بر توبه
 بر نفسی در دیدی — بلی که ایلح انبا صندره دره بر سوال توبه ابرخه لفظه حقیقه واقف بولماد بفریده

فواصل زمانه در صورت تخصیص مانع از تداوم فاصله اولی میانک او بقوه عقده کی بقیه خاطر اند
بالاستدلال تخمیناً و بالاحتمالاً بواسطه بودی سوری. درجی که لغاتی ماضی و حاضر
صاحب. کرک او بقوه کرک توکم بیه ایام اقتباله انسانه اجمالاً بر خاطره بر اقرب ده کید بود.
او در اوله ایری فالقاده آرام او از کندی ماضی به ربط اید من، وجود یک او ازده باشد برقی فله
ایر «فالارم یکی در غویورم» دریدی. بر صورتی فاصله کرده صوره بدانات حیات بر برینه
ربط اید برده ماضی، حال و استقباله یار. بر ارتباط او در رسید که میانده کیده بوزنه یک
بر مریده خاینده انسانه بر کوه کبی علیه. بویه بوزنه انده آفری دارا یعنی آندوهه مجموعه مشهور
سالمدر. بر تقیانه اعتداف او زینه [قَالَ] الله ماضی آندوهه بوردی که: [لَيْسَ
لَيْسَتْ مِائَةٌ عَامٍ] فَاَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ [تَمُدُّ يَدَيْهِ
وَأَيْدِيهِمْ] الله قدری سیرایت که [لَمْ يَتَسَنَّه] بصح بد بدلاسه، یعنی بوزنه و لاسه
لیداسی کبی نازده مهور بود. [وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ] مرکبه ده باوه اونی ده ایدیه
برده هفت [وَلَتَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ] رسی املک کله بی مجموعه رعل، مضاف بر عین مجموعه
رسی ناسه برایت، هفت مشهور بر بر هاده قدری قیامه مجموعه برید توکد و رب بخت اندک، بر
فازندری بارده، سلطان مهور سوت سر بریده صوره انسانی، نباتی، حیوانی، شخصی، نوعی، روحانی
جسمانی میانک بصینه بخت و اعیان بالفضل گویند که در ده بقیه عیاناً اید ده انشاده بخت
و بار لایه بکالعه اوله ده. او حاله ده به خبر اید قاله. قدرت الهی عیاناً آندوهه مجموعه تکرار
تکرار ارجاع نظرات [وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ] او یکیده یعنی کند یکده و بار یکده یکیده
و بار لایه، یا موزعاً الموم یکیده ده باوه، هم نظر برید، هم نظر بصیرت ایدیت که [كَيْفَ
نُشِرُهَا] به ازتری فصل میفادوب بر برینه بند بریورن و برلی برینه تو بریورن، نافع، ایدیه
ابو عمرو، ابو جعفر، یعقوب فراتنده نفقه ده «را» اید انشاده ده «نشرها» او فوزه نفقه کوره؛
ایده او یکده میان فصل ایدیت ده [ثُمَّ تَكُونُهَا لَهَا] صوره او زده آن کید بریورن؛ او یکیده

نه در ده، نه در ده ظهور، ایردب کاپور، نظامه بریور، و آخر فصل تکوید ایریور، نشود نما بریور، اگر یک
 صایر یورده بر جسم ذی حیات شکل ایریور؟ بالفعل ماته و احیاء برنی لفظه سنده کی تحولات و ارتخولات
 ایچنده کی بقای شخصیت ایرکوسته بر ائزک کیچدن کیفیت ظهور و قیانه دقت ایت. سندی لفظه سنده
 جاری اولاده و عدم ایر وجودک، سون ایر حیاءتک، فنا ایر بقاءتک، عینیت ایر غیبتک بر تناقضه کی
 کورونه تدقیق برنی تفسیه ایریه بوجاهه لر، بوجاهه قدر عقل و قدرت برله اولور جه اولور سه بوزک
 و قومنه اسطانه اولور می ایری؟ اجزا سحول، اکل ثابت اولورده بونصل می؟ ریمک که بونه بوزده ثابت
 اولاده نه اجزا، نه اولور، آنچه قدره الله. بونظر لر سو حقیقت نمائاً سلف اولور که حیاءت
 لهرتیه و لهرتی قدره اله ایر قائم. انسانه بوزده زهول ایریه بالفعل ایچنده بونظیفی لهر
 بیه بخت و نشی اکل با نازده ظاهره قایلر. بونظیفان اولورده رخی جریانه ایردب طور در که بوجاهه
 غفلت ایردب ده بوزی با ایردب طور الهه الله قدرته شبهه ایمک بوزک بر فذلاده. بنار میه بوزک
 اصل در دقالتیه ایچونه ایچنده بونظیفک سو لفظه سنده بوزده ای بابیه ده قدره الله جاننی، نشود
 بر بختی اول [فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ] بوجاهه ابوزینه موه کندیسه شبهه ایرنجه او شخص [قَالَ أَعْلَمُ
 أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] بلیمم الله «علی کل شیء قدير» اولر فینه شبهه بونظر
 ریدی. حزه، کسائی فراتنده ار صیفه سیه «اعلم» او قنور که بوشبهه ابوزینه الهه او شخصه بوز
 ایر بختی بی و بری ریمک اولور. بوجاهه ایرنر بباری علمیه و عقیده سنده بانه، بیانات علمیه سنده
 ده بابه اولاده بوجاهه قویاندرک عقده قدری، کو قدری سموات وارضه ده دهانیه اولور.
 لهر بر زمانه ظاهره قالات، عقل کس، علم و فنده اسباب تالیه و بباری عماریه ده اصنافی اولاده حقی
 و برده ایست که سلطنت کائنات حاکم، قیوم کل اولاده الهه تعالیانده موه مطلق او نونامه لازم کیم.
 بونی او نونامه ظاهره زلفیت ایچنده صقیقه قایلر دره عقل و فنده بانه حرکت ایریور نه عمیده بر بوزم
 صوره بوجاهه لر. اسطانه و دفع ساطر برنی طار الیه، یا سله. قسونه دره، یا سله بری سله دره
 قور قار، قوشقور لایر، قور و نه تایی انطاره قالیقید، فزانه ریکر. حال بوزک بونی در که طار بختی

سبب ضمانه را خدا اولیای نبوت طائفات اولاد نظر زده بر فراز در . سبب کندیمی زانای سماء
بودند ایچو نوز السموات والارضه اولاده قدره الله طو تونباند ، او مرده و تقایه یار سیماند یقیه
ایله نور اید و نزل ، نور اوله مازل ، نوز و طاعت ، ظلمه نوز در بر کیدر .

الله « علی کل شیء قدير » اولنجه بالذات کندیمی دیر دیکه و جهد یست و احیای اید یعنی کی بود
قولدرینه ره احیای اید و بیله . حیات و نوز بحسب اندیکه قولدرینه او حیات و او نوز در دیکدرینه افاضه
اید و حیات بر احیای و نوز قدرتی ره ویر و بیله که بوزده نور علی نور اولور . [وَ اِذَا سَأَلَ الْمُرْسَلُونَ
اَنْزِلْ لَهُ زَكَاةً اَوْ سُلْطٰنًا مِّنْ سَمٰوٰتِنَا سَقَرْنَا ثُمَّ ذَرْهُمْ اِلٰی الْيَوْمِ] بر وقت ابراهیم « یاری
بگوشه کوشورده نعل در بستمده ؟ » رعیشی . شبه یومده که « ربی الذی یحیی و مییت » رعیه
ابراهیم یاری در دیکه زمانه « ای احیای و امانتیه قادر اولاده یسم » ربور « کیف تحیی الموتی » ربط
« بیسم سه سوتای احیای ایدر ده ، فقط کبفنی تمام معلوم اولمار بقنده فیه حیات کبفنی احیای
بنده نمای اید و بیسم ؟ نعیه اید و یورم ده در سونورم ، بطا بونی کوشه می نیاز اید یورم » رعیش
اولور دی . ری [قَالَ اَوَلَمْ تَوَدُّمْ] ایمانه انیمه رکه می که ؟ یعنی تفصیل کبفنی بیسمورده ک
اطلاقیه ایمانه رکه می ؟ بنم نعل در یسم اید و حیات اید و فار اولد یعنی بیوب ایمانه انیمه رکی ؟ ایمانه ایچو
کوشه می لازم که کوشه در یورم ده ؟ دیدی — بوزده لعلهای کبفنی بر نعیه مخصوصه افاده دیدی .
قدرت مطلقه الهیه نعل کبفنی اید و امانتیه دیدی . او در تمام کوشه و نزل ، انیمه ایمانه مطلقه بیسمورده
اید و نوز مطلقه ، او حالده نه کوشه در یورم ده و لعلهای کبفنی کوشه اینه یورم ده ؟ البته بن
ایسمورم سطرده کوشه دریم ، فقط بوزده کبفنی رکل بکبفنی کبفنی جلوه انزاری ایدر بر تشرید دیدی .
او زمانه نعیه سبب و مقصد ابراهیم [قَالَ بَلٰی] ارن یاری ایمانه ایسم ، سه در ربطه زمانه حیات
بطا بنده کوشه در ربطه کبفنی اید و کوشه دریم [وَلٰكِنْ لِّطَمَّٰنٍ قَلْبِیْ] و لکن ندیم طمسه اولور
ایچو ، او ایمانه دیر دیکه سوره اید و قلمه در سه لعلهای اید و نسکبه ایمانه ، ایمانه وصال عیانه ،
علم بقنده نعیه نعیه ، حیات اید و کبفنی ایچو اینه یورم دیدی و اصل مقصد نعل لعلهای ره بر

ولا يزال بر حیات نبی و روحیه مقام غلظه ابر رب الا الیه فیل اء اوله و فالحقه عبارت
 بولند یعنی اظهار اندی . بر عاقلانه باز از زین [قَالَ] الله میانه طیار بری اولدیفه اشاره
 بوردی که [فَخَذَّ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ] اربابه فوئدرده دردی - روانه کوره لایم
 اولدیه طاروس ، خروس ، قارغه ، کورگرم دیانر - طون ده [فَضْضُ هُنَّ اِلَيْكَ] بوزی
 میور کنیز بیل اندیر ، نفقه ضمایات - " صر " معزه فراتنه سارک کرید ، سبائینه ضبیله
 اوتنور . ضمی " صور " ده ، کری " صید " ده طبرکد آبسی ده مالک معانیه بر لغتد . یارید یارید
 قطع ایلک ، صورت صورت کوب آبریده معالیه ده طبر . ضمی مالک ، کسور کسم معانیه اولدیفه
 بیانه ارنسه رایده و همد ده نفیه ایلند . فقط کسم معانی با بیدر ده اقلیدله همد بورار ایل
 طایر . مالک " الی " ایل مد لانی ده ضم معانی نفیه ابر دیانند . بولک ایلوت
 حاصل منی : اوزد کنیز بیل اندیر ، اوزرید بر نفقه ضمایات ، صورت و حقیقت نفوسه بر بیلانی
 دیکر که بولک طونوله همد فوئدرک ماهیت و هویتدی تشکیل اید صور مخصوصه لری ایجه ناسل تصور
 داراک اولدیه سر میانه نظر اولده حقیقت خاصه لریه طاینوب علم ابر ایلیم ارفال ، صورت حقیقه
 و ایمانه لریه نفس ابر ایلیم ضم اولدیه قدرت ایما ایوبه بر شرط اولدیفه کوسن ایلند . بر همد طونولا
 فوئدرده میانه لریه علم ابر ایلیم و ثابت اولدیه نفس ابر ایلیم الحاره اولدیه همد ، ابر ایلیم ده الله
 بالافقیار . جموع طایفه فولاد سید بر نقطه بعث اولدیه همد اوانک الله جموع سیدانه بر مثال نشین
 اید و بکدر . بولدیه صوره صوره ده علم ابر ایلیم و آراسته کی علقه فکله ظهورنه " که " ایلیمه لریه
 تجلیسنده با بقه بری قالیه معنی آلهامه فولاد اولدیه . ایسته بر اصول مهمه تنبیهاً بوردی بوردی : اوزی
 طون ، کنیز مالک و نفقه ضمایات ، حقیقت مخصوصه لریه علمه ال ، کنیز الحاره اید [ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى
 كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا] صوره نفقه یارید یارید تعلیمات ، جزر جزر اید و هر طایفه با سینه
 بوزرده بر جزر قوی [ثُمَّ اَدْعُهُنَّ] صوره اوزی طایفه ، بازده الله حکم ایلیمه و ایما ظاهر
 اولدیه [يَا اَيْنِكَ سَعْيًا] طاقونه لریه سید [وَاعْلَمَ] سده ده نونی بیل که [اَنْ

الله عز وجل حكيم [الله مظهر بر عزیز، حکیم در . اولاً جمیع ممکنات غالب و عالم و هیچ بر سبب
 محکوم و مغلوب اولان بر صاحب عزت در . بونقطه برابر افعال و آثار فی بر برین ربط اتمیه . او ندرده
 بیکرینه فارسی سبب و سببیت بنسب ایدرک آرا رینه نظام و ترتیب قومیسه و بنا بر عمیه جزئیات اشیای
 بر بر رینه فارسی دره رابطه در . عمدتاً بر اتماسه . لکن آرا ندره نظامات مخصوصه و افعال ندره
 ایدرده قدرتی کوسه . عواقب اسوره و غایات اشیای عالم بر صاحب مکنده . بوی افعالند استعاره
 و توانیه مظهره . به استنای هر بری خا و العاده طریق دره ایدر دره عاقل اول رینی اجموده رطل ، لکن ندره
 امتناعی حکم و مصالح بر ندره رینی اجموده . سبب الاسباب اولاده الله سبب اول و فاعل اعمال اول رینی اجموده
 هیچ بر سبب غلوه ایدر یوب لکن ندره رانی را سبب خا و العاده اول رینه ایمایار دره در . کله اوز نامه افعالی
 آرا ندره کندنه باقیه هیچ بر وجه ارتباط و مناسبت و سیاره بر منفع و اعطای بونما زری . شبهه
 بوی که ایکل معلولات و سبب غلوه ایدر باقیه ، یعنی زمانه اشیای بیکرینه اسباب مظهره و ندره
 مالنده بر ایدرک غلوه ایدرینه باقیه در . «یحیی و میت و هو علی کل شیء قدیر» اولاده الله
 عزت مکنه مکنده ، ندره حکمت عزت مکنه مکنده . جمیع اسباب و سببانه عالم و غالب اولاده عزتی ایدرک
 یعنی توفیق دره قادر در . اسباب نسبت ایدر یکی زمانه اول رینه منزه هیچ بر شی اولان . حکمتیه اسباب
 رواج در رکنه طولی عزتی اسباب مخلوقه ندره ایدر یوب رسد دره رکنه . ایسته الله بویل بر عزیز
 و حکیم اول رینه ایدر دره رکنه کندنه باقیه هیچ بر سبب مربوط اول رینه ایمایار دره در بر حکمتیه
 اسباب مخصوصه مکنده ایمایار دره . لکن عاده دره لکن عزتی ، لکن مکنه مکنه . مع مانیه غلوه اول عزت و غلوه
 دره ایدر مکنه مربوط در . جمله مکنه ندره بری دره قور لکن ایمانه و اختیار رینه رینی بر سبب مخصوصه
 اول رینه که بر سبب ایمایار قدره مکنه مکنه . و بوسایره اشا بر جمیع جبری و بعضی جبری ایدر اول
 و آخر بر حیات مظهره آید مظهره کبی جمیع اختیاری و بعضی اختیاری ایدر دره بر حیات مختاره و مظهر
 بر ایمایار اختیاری بر اول اول رکنه دریه و سعادت آخرت بوند ایدر دره . رکنه که «علی کل شیء قدیر»
 اجمال «عزیز» و «حکیم» تفصیل در . «عزیز» مقام اجماله حکم عزت بر بعضی جبری در ، ابراهیم

مقام تفصیده حکم عزت و مآلند لهم بخت جبری به لهم بخت اختیاری به نظر در خلیل الله در . بو
ایضا آمده که سبب که حضرت ابراهیم برادر را امتثال ارباب را برین ابراهیمی ابراهیمی؟ دید و در نتیجه
لزوم بود . کرم بوجهی آیت تقدیر انجور . فقط برادر را یا از کونی و یا از تکلیفی و یا از تعجیزی .
از کونی از اینگونه کوره تقضاری از واقع اوله مبنده سببه بود . از تکلیفی ایست ابراهیم بزرگ مخالفت
و عیانی موضوع بخت اوله مان . از تعجیزی اوله ایست ابراهیم بر وجه و فریه بولونه به معنی کی آنکه سیاق
ناخیز . زیرا آیت جناب الله توندی ظاهر است نوره اخراجه و قدرت اعیانی تمسک و حضرت ابراهیمی
سر سیاقند و در اوله سببه بولند یفنده بالنتیجه الله ابراهیمی برادر را معجز و محروم براندی در یک
صراحت باطله . بنامیه حضرت ابراهیم طرند برادر را بالانتقال ساعده بخت و اعیان از نظمیه
بالفعل واقع اوله فی خوی کلاسه غایبه ضرر . و بواجبه اسلاف و اهل و ذمه بفرستد ابراهیمی
در دایره اتفاقی ده دارد . بزم طوری برادر از تکلیفی اوله برادر از کونی بی تقصیر .
حضرت ابراهیم برین ایمانه طاس اید رجوع نامی بازده الله کیفیت اعیان به بعضی سبب کندی ضرر
ساعده اید تکلیف سبب ایست سبب اوله . بر طرند خوارده اید سببه اوله دیگر طرند
ان یوکس فرانیه علمیه و حکمیه بی تقصیر اید سوا یکی فیه نیک عجایب سبب و اید تونک نیکه
رکدر . بزرگه کرسی الیه بجای هاکیتی قدر و عیانه و معنیه اوله کی ناقابل احاطه اید حضرت
منجبر . بزرگه کرسی درجه سبب کوره غنی نوره اوله . اید عمومی اوله اید کوره سونی بزرگه بزرگه
برایت بزم و هیچ سوز کونورن بر رقیبه حقیقه انکاره در : حیانه حقیقه لزومی قدر علم حاصل اوله
و بعد اعملا به اتصال به ابراهیمی بخت و اعیان برادره مسلم سبب ، بر « که » ابریه راجع اوله معنی
کور و له جاکر . بونا عقلیه صغیره بیان سونالی در سونیه بیدر . بر ساعده تقصیر سونیه علمی
موجود اوله به سبب قلمبه در یکی کی یا به لایسه ، تقصیر به سبب ، اجزائی و سبب کی هر طرفه
صادر سبب ، صوکره در نوبیه نیکه اید کی عیانه کل دید برادره سبب ، اید ازده الله
مکشی برادر ارباب اوله بر سبب و بار یک بر طرفه درین در حال کور در که اوله سبب اجزای اید بزرگه

کالاول طوراً، کلمه فارسیه در کلمه. ایسته نفسی عالمه لهر زمانه جریانه ایدوب طورانه بو عارضه
 واستحضار ایستی بزه بر وجود و وجوده بر بعث و احیای تمیل ایدوب. و بزم و حزنه نظر انفسی عالمه جلیلاً
 علم و اراده الهیه نظر انفس و آثاره بویه موجودات عالمه جلیلاً الی واضح مثالدر. بزم صور زلفیه
 تحولانده کی تحلیله، زکاید، لهر کوبه بزه بود وجوده بیکدر بعث و احیای نمونه لری عرصه ایدوب لری
 اراده بزه مرتبدر. لهر تذکر بر بعثدر. بونز بزم کرسی نفس اولاده قلب در ساعده ساعه عالمه جلیله.
 بویه انفس و آثاره کرسی سعادات و ارضی محیط اولاده الله تعالی عالمه علم و اراده الهیه سی نموده بونز نفیقه
 بویه فارسی آثاره تصویری موضوع بحث اوله مان. «والارض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات مطويات
 بيمينه» مؤداسج انفس و آثاره بر قبضه ده مطویردر. الله بعث و احیای بزم بر تذکر مزوره ده
 سرعیدر. بنار علیه بویه ساعه خلقده لهر سی ارنده بر کله امرینه مرتبدر. اوار بزه نفیقه ایندی و نش
 بزه ارنده مکنی نفس زده و معنی فارجه زده کوردر. و نه کیم فارجه بیه بلیک شیدی ده بویه
 یایارن. ایسته حضرت ابراهیم رجوع الی ایه ایل مقام خلقده بر ارتکوبی بی رفی قلمه ایدوب بوار لروزی
 اوفو شوی بازده ایه طویر نفس منم و الحاده ایدوب بلیکند طویر ایدوب بر مباحی قبله ایدوب کرایه ای انفسی
 مثالی اوزده بر اراده ایدوب افاتی بی نفسده مسالعه بویه ایدوب. الله بایکدی رکب محی رفی
 بار اندی بونی کورسه، لهم عزیز لهم حکیم اولدی بونی آکلده، عزیزه نسیم نفس ایدوب جاکندده خلیل ایه الملی
 رجوع اضطراریه مکرره بعث جبری نفس محضه ایه نام بر رجوع اختیاری اوزرینه ده بعث اختیارنده
 تحقیقی کورسه، بوسایده نار غروری سوزدوب ککشه و کزار یا میشر. الله بویه بر دلی الاردر.
 و معجزات انبیاءه تعلیمی ایدوب غروره و اسرار ایهالیه بویه دیکدر. بونز فانی تصور کورده، کنیزت
 فارسینده کی فارجه آثاره کبی الله فارسینده سزای آثاره و بامانوفه و رفیه ایدوب نشان ایدوب
 سزای و لغزده بود دیکدر. الله در کله بویه بر تصورده بونزه ایه ساقندر. بونز نفیقه میقابیلاندر
 ایه الا الیه طمانه مکرره در. بونزه آنجه الله میقابیلدر، اوزده جبراً رکب ایمانه ایدوب میقابیلدر، ایمانه
 عقلده باشد. عقل لهر عالمه برید، بر طویر اسرار، اونی عزیزه حق نسیم ایدوب اولده عروده و تقاضه

یا ستمالی، حکمتی اتباع اتملید. دریه ایمانک نظام مکت اوزره نه برون تراقی اتباع ایدر حکم
 و باری ایمانده اولاده بخت ایمانک بونه انواعیه اسطوره و نوعی، جریانه میانک بونظه قائم اولدغی،
 حیات ایدرینده ده بونظه اولدغی و لهر بختده حیات ثانیه حیات اولانک تراقی حال اولد بختدن
 استقبال استالاصیه سعادت افزویه حیات دنیاره کی تکسباتک حکمتیه اثرات تدبیریه کی انکشاف
 ایدرین کیده حکمی دنیارویه بوم بختده آنجه عزت الهیه عالم اولور که انسانک حیات اولاده موضوعیه
 اولاده انفعال اختیاریه لری ده بر موجب مکت اسباب عاریه تقدیریه اولدغی و او حالده انسانک بخت
 آخرت عالم اسباب دکل محضاً بر عالم سببات اولد بختده اولور که آخرتیه آفرنده دکل آنجه دنیارویه اولده
 حکم ایدرینده بختی و بونظه ایموره «لایع فیہ ولا خلّة ولا شفاعة» اولاده او بوم بخت کلمه دت
 بالاختیار او عوده و تقایر یا یسوب فی سبیل اله انقاصه و مجاهده ابر الله رجوع ایدرینک ولایة اله ایدر
 ظمانده نوره، بون بختده حیات باقییه نهیل کیر بختی و بونزه یا یا یسوب طاعتیه الدینیه
 روشندلک یکه بون بختی یا یسوب اولد بختی اونه رده بری جنات هواییه هم اقبال هم اقبال الیش
 هم رده بونظه لر لر بر عقول طاعتیه نور بون بختی. کرسی الهیه بختی ایدرینده و دریه ایمانک بخت
 و تراقی تبیینه و نور ایدرینده بون جنات یقینیه بالاره کی «انفقوا مآرزقناکم من قبل ان یأتی یوم»
 آیتک اسباب حکمیه ایدرینده بختیه بختیه و لها بر ناریه کی ایمانک و بالخاصه «من ذا الذی یقرض الله
 قرضاً حسناً فیضاعفه اضعافاً کثیرة» آیتده کی امداده و وعد الهیه ازلی و ابدی تأییدات.
 یقینیه سنی رخی محتوی بون بختیه بر بیانک ارطاق اتصالی کوننده ایموره عزیز و مایم اولاده الله
 کیفیت ایمانی سقائب بر موجب مکت بر قرصه و انفاقک کیفیت بری و نمازی و شرائط قبولی رخی
 نور سیاقده بون بختیه که:

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ
 سَنَابِلَ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ •

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَدَىٰ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • قَوْلٌ مَعْرُوفٌ
وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَتُبَذَّ كَثَلُ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ
فَتَرَكَهُ صَعْلًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
• وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ كُلَّهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ • أَيُّوذاً أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ •

مآل شریفی

مال در حق الله بولند انفاقه ایند که بر دانه مثل کبیر که بر دانه بولند بولند
یون دانه ، الله ربیبی که دها در فاند ، الله داسد ، علید • فی سبیل الله مال در حق انفاقه ایند ،
صوره در دها در آرد سده باشه فاندی ، کوکل اینجه بی داور مدیه کبیر ، ربیبی عندزه اوز
اجر دی دارد ، اوز د بر نور فو بوند داور محز د اولیه مقدر • بر طاقی دی ، بر ففرت
آرد سده ازا طاقی همه مدقه در دها ایند ، الله غفیر ، علید • ای او بولند ایمانه ایند !
صوره لر بزی باشه فاندی ، کوکل قیر مقدر بولند کبیر ربیب ، او عریف کبی که ناسه کونند سیه مجوده مالی

طاغیترده نه الله یانیز، نه اخوت کونه، آرته اوندک شئی بر قایا سکنه کنر که اوز رزه بر از طور
 دارسه، دریکه شئی بر صاغاناوه اینسه ده اونی یار یا الحیه انجیه بر اقور مسه؛ او بر
 کسب رزه هیچ بر شئی استفارده اید مزلر، الله کار کردنی طوغری بولر حقیقازان • **اللاه**
 فاسنی آراسه و کذیری و یا کذب رزه بر شئی الله بولنده یا یار قیاموه مجوده مالدی انقاده ایزر
 شئی ایه بریه ده کی کوزل بر باغچه ناک حاله بکنر که فونمی بر صاغاناوه دوشمه ده اره بمشدر
 ایکی فات ویشدر، بر صاغاناوه دوشمه اولطاطیه بر حیسیتی داردر، الله عملدریزی کوزده نور
 • آرزو ایدرمی هیچ بر بکنر کندیسک فرماله دوز و کطردیه بر باغچه سی، اوسوده، آتشدیه جالدر
 اقیور، ایچنده هر در لومو لومو بولونور، ارسته ده اختیاریه هوکسه و الدی ایزر، کوجوری یمن
 برده نم زرتی دار، دریکه اولطاطی بر بولر اصابت ایدور سیه ده او باغچه یا خور سیه؛ ایسته
 الله آیتدی بولر آملایور، کرک که دوشونه سکن •

ربعت دینیه مکندر که [مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] مالدی
 الله بولنده، دینه اوزنده مسه اختیار و کمال فنا اید صرف ایزر، یعنی کرک رزه و واجب
 و کرک نانه و نفوع اوسوده فید و مسانه بذل اموال ایدرندک حال و طاری [کَمَثَلِ حَبَّةٍ]
 ایدر بر رانه ناک حال و طاری بکنر که آیکسه [أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ] بری سنبه بیدر سیه
 بحکمه الله بر کوکره جانانلونه روه بری با ناسوه بینه سب اولسه، هم نصل باشاند [فِي كُلِّ
 سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ] هر باشانده بونر رانه دار - هله بری بونر طومشدر. مؤنذر
 بر رانه بی بید کو هر کو هر می، تلف انیمه می و الله به هیچ بر شئی فیهقانمالیدر. اگر بونی آله الهه
 بر رانه جل دار، طوریغنه آنا سه م بوره کیده جله دینه دوشونورسه نه فایانیز؟ هیچ رکمی؟ ایدر
 ایه الله نظام حکمته دقت ایتدی، صرف ایدر جکدی بیدر الله بولنده صرف ایتدی و بونر
 جاینیه مالیدر. نظام حکمت و ربعت اولسه ایدی او بر رانه هر دور کیدر، نه فیلیز دیر روه، نه باشا،

بوزن لفظ سنده عزت الهیه رضی مآلها کونست مکتب برابر دها زیاده حکمت الهیه تجلی ابر. ایسته
 افعال مبارده بود اولدنی ایچوز که انسانک آله فاعلی بر دانه سبیل حکمت ایه بوزن جبر دانه به مثل
 ایر. فی سبیل ایه یا سبیل انفاق رضی آخرت و بود انطافات متزایه ایه به مثل ایه جلع و نیزانه
 قوت و مقدر. آرتنه ایه بولنده قوت و بود انسانک الله ایچوز صرف ایدیه، آلیله دانه روح فیضی آکلا،
 عجا بو تمثیل فرضی بشید. بوزن محققید. چه نه چنده اولور و اولور دها فاعلی بر دانه ایه المص
 ایدیکجه کوره محصول ایه نار لاله آلیله قوت و داری کی بعضی جهواته بوفیه مسود اندز. فقط
 مه دها زیاده بفدای صرف اولدیکجه کوره بوشال اندز تصارف ایدیه کی سوزید. تمثیل محقق
 اولی ایچوز بوقدری ده کافی ایه ده آیت بزه بالخاصه سونی اهام ایدیه که حکمت الهیه اصفی اولور و
 بوقدرینه مسعود. بوند بود استیصال ایدیه سی نظام حکمت اوزده زرعیات باید سامانندز.
 بنامیه انسانکاری بر طرف ایدیه علم ذراعتی ده زرقی اندیه جلع اولور و بوقدر محصول اطفه
 میسر در. اوزمانه، بر بوزنیک ارزاقی بزه بستم یوریه غوغا اینز. بستمیه جلع دیه یاسیه
 روشنر. کلمه شال دالوب ده اصل مقصودی اوزنمایلم. مقصد بفدای طوبی صمد کل، اوزی بزه
 فی سبیل ایه صرف اتمک. بواکینک حاصلاتی ایه اصل چنده بجمیل جلد که ایسته اوزمانه برده یی
 بوزن آشنایی بود [وَاللّٰهُ يَضَاعِفُ لِمَنْ يَّشَاءُ] الله دیه چکجه بود و بار دها زیاده فاندیه
 فاند. بی بوزنی ساره ایه فاعلی کل دها فضل فاند. آرتیه. اصول مضاعف ناسته کییر.
 ایه کتیر ده بزی قرائنده «یضعف» اوزن که معنی بر دیکر. زما نزه ذراعت تجریده
 اوزماند بر فدا دانه سنده حقیقه جمیل حیانا ملازمت و صوره ایدیه فیده حالنده دیکمک
 صورتیه بر دانه دیه ایه جلع دانه بی سجاد حاصل آله بیدیکمی مسأله اتمک در. بوزن بر دفعه دها
 عیه و جلد آلیله جلع اولور نه لره بالغ اولور. فقط بزه جلدی قیه یا مقصد و از کیم ده سونی بید کیم قوا فیه
 لرحاله اصول مضاعف اوزده جریایه ایندیکجه حیانه ارباب حیانه انتقامی و حکمت الاله اتمک
 ایچوز فی سبیل ایه الاله قوت و دعه المخصوص بحالیه بزل ایدیه انفاقات و صدقات عند الله ناسته

ثمرات و ثواب سبب اورد یعنی شک در شبهه در بارید. [وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ] و الله واسع الرزق
 برکنده نهفته. زیاده انقاره یا بیدار یا بیدار آید نه نشیبه به بزرگ ^{و بزرگ} یعنی در بزم ریز. برون
 برابر علمیده. انقاره آید نه نشی، مقدار انقاری، حاصل شود موردی بیدار، هیچ برکنده مانع
 شایرمان.

سبب اید، الله بولی، ربه در بیدار. فقط درین صفاتی و اصل درین اگر اهدیه و فایده
 اول در چهار در سبب اید، حرکات الهمی اول در بیدار نه سبب اید تعبیری شعاع در هار یارده چهار در
 ستارنده. برون اجمود بعضی مغربیه بر بارده نه سبب اید تعارف اول در یعنی اول در به چهار در برون اول در
 بر آیت بالذات چهارده کیده و کنایه ایوانی صرف آید به مجاهدینه، برون صدور آلی ده کنایه کتبه
 در کبر مجاهدینه انقاره یا بیدار مقصد نازل اول در، مسکنات سارده ده به مناب الله برده اول در و بر بیداری
 حالده کنایه مالی صرف آید به چهار آید نه لاف برده بر بیدار برون اجر و عید برون سبب اید به
 در بر بیدار بانه کرده برده اول در مع عموم مسکنات حد صغیری اول در به چهار در بیدار بعضی اعمال کجا انقاره
 با سبب به مزیتی جائز اول در بیدار بر آیت مع عموم انقاره ترغیب و لغو نوع و صوره غیر اید نه انقاره اید
 تعبیر برون سبب، برون صدور که ربه شرائط بیداری یا بیدار به بیدار. تعبیر ای میانه به برون
 مرد و برون که بر آیت نازل اول در یعنی زمانه رسول الله «رب زدنی امتی» بار بانه در هار آید «ربه رعا
 اینست، بعد» انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب «نازل اول در.

نه سبب اید انقاره اجر و فضی بر برون برون. فقط در انقاره ربه برون در برون. برون
 سبب اید تمند، انقاره کنایه رکل الله در. برون اجمود [الَّذِينَ يَنْفِقُونَ
 آمُوا لَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] مالدی نه سبب اید صرف در انقاره آید [ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ
 مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى] صدور ده انقاره نه منت، نه اذا فایده بیدار، برون در بیدار
 نیکند برون در [لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ] الله یا نه اجمود اول در اجر و در در.
 [وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] و بالذات الله در برون و اجمود اول در اجر و در در.

طوبای بزرگ نه باشد بر قوت کلبه ، نه در محروم و دور . بر ضایعات بریه فانیات طافا آید .
 دقت ایستد که بعضی آید در « فلهم » بعضی زده در بورا در اولدیفی کبی « لهم » بوی زده
 بزرگ حکمتی شود : « فا » سبب افاده آید . بیا سبب مطلوب اولاد برده ذکر آید . اولاد
 مرقعه در زن اولاد . بالاد حکمت اسامی از نه اتفاق اجده سببی کوشیده آید ، بوزده
 سبب حقیقه و علت نامه ترهم اولاد احتمالی دارد . برایت در بوزده همی از اولاد سبب حقیقت
 الله اولدیفی و حکمت عزت الهی سبب ایتمه کبی انعام اولد اتفاق عذاه شایسته بونی بیا آید
 فاد ذکر آید .

سه دنت ، لغتده ایکی مصایه کلبه . برسی انعام دنت معانه در که سازده کی مکتوب بوز
 مأخوذ . در بوزده بر حق تحقیق ایتمه ، اسمک ، از جمله اصانه اندیک کلبه به فارشی اصانی برشی صایه
 و از جمله اصانه بوزده لغتده که کوکل بولاندر . و اصانه قیمتی آسبیده و یا کس . بورا در براد بوزده .
 سازده در دنت بومسارده مأخوذ .

اذا ایستد بزرگ ، ایستد بالغام آتقد که انعامی طوبای سید بر قهر بوزده حکایت ایتمه
 ال دین از ایتمه ، انعامی بوزینه و در سه ، باشه قاصده لید از در . سازده دنت ایستد اعم
 اولد دره قولدایند . و بوزده قاصده منتدایم در بند . دنت حکم ، منتدایم ایتمه بر نه دنت ایتمه
 دیندیک دارد . محلی ایستد بر وظیفه دید با عیالی و اولد نوالی ، بایرینی بایستد کوز دیکه ، اولی
 کندی با یامسه فرجه ایستد نشأت آید . اجرایه نیت مربوط . بنار عیله ایستد بایه دکنه آن ، ایتمه
 بایتمه فالو بید . غزده بون ایتمه اصفا اولانده و « جیمه ^{عمرت} » نسیمه آید به اردونک
 تجمیدینه حضرت عثمان رضی الله عنه فطید به ، جویید به روه ، عبدالرحمن به عون رضی الله عنه حضرت
 در نیک در هم صدقه و بیکری . بر آیت بوزده لطیفاً نازل اولدیفی رودر . حکمک سبب زوله
 مخصوص اولدیفی دره معلوم . بایتمه که [قَوْلٌ مَعْرُوفٌ] کوکل اولاد بوزده ، طاقی رید
 رایت [وَمَغْفِرَةٌ] و قهره با فمسه ، عب اولدیک ، مناسبند کفارشی عفو اولد معالده ایتمه

[خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى] آرد سنده از اكله و يا بگوئل بولايست سده افند اولاد
 بر صدفه ده غنيدريد. زيرا [وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ] الله كه غنيدريد. اولاد كيدى سيدتقديم
 سب فركت اولاد بيليد. غنى اولاد الله فقراى باسقة لريك بارسته غم ايند بريد. اولادى غنا فركت
 كاز اولاد بيليد رده رزده ايد كه كونه طير فقيرى اولاد بيليد صدفه ريد هلك ريد رده غنا ايد.
 مع غنا الله هيليد. لعلنا صطارى رمال مواظده ايد بريد. اذا باياندى رده عقوبه مستحق اولاد فركت
 طولى رده فقط توبه لار اولاد ريد مفسده طولى اهل ايد.

انفاقه و صفاقه شرائط تولى معلوم اولاد صوره [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] اولاد
 [لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى] صدفه لريدى بوزده و در صده. باسقة فامفده
 ابطال ايد بيليد. بوزده ريد اجري كسيد. سده و اذا فامفده صدفه راجر سده فامفده. [كَالَّذِي
 يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] نه الله و نه آخرت كونه اينا غنا برب
 مالى انسانده كونه سده. ريد. ايجوده صرف و انفاقه ايد نه صدفه سى كى هيجم كيد. [فَمَثَلُهُ
 مِزَّةٌ بَرْذَنْجٍ مَالٍ] كمثل صفوان عليه تراب] اولاد رنده بران طوير ايد و ايد. [فَأَصْحَابُ
 وَابِلٍ] باسقة سدى بريا غم اينده رده [فَتَرَكَهُ صُلَاحًا] جا سجاد اولاد برفقى.
 برون بده فالاسه ياليسه فايانك بومالى كيد. اولاد بر صدفه. بويده رطاسه اولاد ايسه تخم
 كى ضايح اولاد كيد. [لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا] رده ايمان لعل انفاقه. ريد
 ايد. سده و از ايد صدفه و ريد كسب ايند طرى بومفده بيج برى الله ايد مزر. [وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ] الله لار لركه رده موفده ايد. بنا ريد صدفه لريدى موزا
 ايد لار لركه رايان صدفه بكنده نه مؤمنده اولاد كى اجرده موزم فامفده. [وَمَثَلُ
 الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ] مالدرب
 الله رفاى اينده ملك و بوسايد رده كند بريد و يا كند بريد برفقى جان ريد برفقى اولاد لريدى.
 عملدي. افوازي تمايله فاسده رده و لعل ريد موصافه ايد الله بولنده تيبست اتمك

و غیر مصافی کند برین سله ثباته قیامه دارند و مکرر هر نوع فضائل و عباداتی سهولت یافته اند
 اگر بطلد و تخمی طوئیر همه مجموعه باشد و کوکله انعامه ایند که در مصافی است [کَثِيلَ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ]
 اعمد بر تیره کی کوزل بر باغچه نیک سولهانه بزرگ [اَصَابَهَا وَآلٌ] بود قوتی بر باغچه در رسته
 [فَأَتَتْ أَكْثَرَ الضَّعِيفِينَ] سوره لری ایاتی فانی در رسته . مع العاده احواله و سوله
 در بر باغچه بر باغچه سبیل ایاتی یک در رسته بر لویزه . او فایای با سجاد و سوله بر افاده باغچه . بر تیره
 یعنی رحمت اولور . — بر نسیل بالاده کی بره بر دی یون و در هفایات فانی در عینی تزیین ایتمه رحمت بلکه
 بر دهافانده . [فَإِنْ كُنْصِيْبَهَا وَآلٌ] بر بر باغچه بر ساید باغچه در رسته [فَطَلَّ]
 مفید بر باغچه . از بر نم ره تیره . و بره مکی نه در . [وَاللَّهُ يُمْسِكُ لَكُمْ بِصَيْرٍ] او نوقالی
 الله عمدت بر در بر بلید . حاقبه کونسیه با مایک . کز لیده . آشاده . منو صده بر مایک .
 [أَيُّوَذَا حَدُّكُمْ] بهی بر یک ایتمه [أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ] آتیه بر مقدار فانی . خدایه . او در سطره محوی و در نشیه بر باغچه
 باغچه . باغچه یک برقی [وَلَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ] در بر نه ایتمه کند بر نه هر یک
 سوره لری اوسه [وَأَصَابَةُ الْكِبَرِ] ارسته ره ایتمه بر مکرر [وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا]
 در بر ماله الدی ایند . کرم بر یوز باد و مقدر دخی بر سوله [فَأَصَابَهَا غَصَارُفُهُ نَارًا]
 ره او در بر باغچه آتشی بر بر اصابت ایتمه باشد [فَأَحْتَرَقَتْ] بر لحظه ره با نسبه
 محو اوسه ! بر بر فتلانی کیم ایتمه ؟ ... ایتمه ایمانه ایلمه منانه اجر و متوباتی بر بر فتلان . بوزک
 اخلاصه والله ضایع مجموعه اولاسنه مانع اولاده ایمانه لره . ریا . سه و از او سارا فاصله سه کمی
 سیات ره بوم قیامته او آتشی بر آکیده . اخذت جسدیک بر یولی . نعمت به نیک مزه عسی اولان
 راجحه اگر اهنه با سانه لازم کله دار اسلام دخی بر یوز مسله انعامه و اعمال صالحه موصولی بر باغچه . بر
 جنة جبار . آرا هط . کاف . فطلم دشمدر و کذلک فسه و فخور . اخلاصه نفعه . همت نفعه
 او فانی سیدی ده بو آتشی بر راله . فاصره ره بزه . هم دنیای با فانی . هم آفرق . [كَذَلِكَ]

برون آمده یعنی [يُيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيَّاتِ] الله سزه در آيند باده ايره جلدك [الْعَلَّكُمْ
تَفَكَّرُونَ] در شونه سكه. - يعنى عبرى الاسك، كوزل كوزل قباله بول بول سكه.
بزرگ له برى ديل، اصل، دستور، بدا كبر و اعجاز ايرد با سوب صفت اوزره تفكر ايره سكه. اموالك
صالحه بوزره تفكر ايرك له برى لايحه صفار بولوب نيمه را لاسكه و اوسته رله عمل ايرد برار
ايره سكه. زير افكده، امور معلومى ترتيب ايد معلوم سده مجهولى بولفكر.

سكه در شونوب ده اوانفكده زره با اعجاز، زكاتى، صدف لرى زره ديفل و ليله
دريه جلدى ريه جلدك ؟ :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَلَا يَتَمَنَّوْا الْأُنْجُسَ مِنْهُ تَتَفَقَّحُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ • الشَّيْطَانُ يُعِدُّ كُفْرَ الْفَقْرِ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ • يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ
يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَئِ
الْأَلْبَابِ • وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ • إِنْ بُدُوا وَالصَّدَقَاتِ فَنِعَاهُ وَإِنْ تَخَفُّوهَا وَتَوْتُوها الْفُقَرَاءُ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ •
لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
يُؤْفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ • لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْقَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ •

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْأَيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ •

مال شریفی

ای او بیوه ایمانه ایست ! انفاقی کرد باز از نزدیک و دور زن امجوده بدست
هیچکار از نزدیک نیز از راه باید ، کند زن کوز بومارده ایسی او را بیکد فاسی در بر یکتیه
والله غنی و عید از رفی بیک • شطاه سزی فقیر لطف تو تو بوب عید کیه عید کیه سیده شوبه
ایوب ، الله ای لطفند بر نفقت و نفقه بیک و عید بوب ، الله قدرتی کنسه ، علمی هو
• دیکر کنه حکمت دیر ، حکمت دیرینه ایس هو به رفیر و ریسده دیکر ، دیرنی آنچه تمیز عقلید
آلود • هذه نفقه ویر دیکر دیا نه آرد آر از سر له حاله الله اونی بیک فقط فاطره بیک
بوتر • صدقه لای ایسده ویر سکن ، او ، نه ای واکر او خرد کیزلرده نفقایه او ویر سکن بو
سزک امجوده دها عیدید و کتا لعل کیزد بر سخته کفارت اولور ، لهم الله هذه بایار سکن خبر دار
• او خرد بود که می سده او ز یک دکل و کله الله که دیکر کنی بود کیزد ، و عید نانه هذه انفاق
ایر سکن لیک کند لکزه در ، آنچه ، صرف الله یوزنی کوز نه در ویر سکن ، بود عید عیده دار
هذه ویر سکن فارسی یعنی تمام سده او نه و هیچ هفتدین • دیرک او فقیرده که الله یوز
قایم سدر ، سوزایه بوبایه طولا سنا زلر ، ایسته بکده چکند طوطی امجوده بیکه سده او خرد زکبه فله
ایر ، او خرد سیمالزده فایز سیک : خلقی بنیاز اینتر ، لهم ایس یار الله ویر سکن هیچ شبهه
الله اونی بیک • مال دینی کجه و کوزوز ، کیزی دأشک عیده صرف ایر کیمیر ، ایسته او خرد بیک
یاسته اجوری صرف کند میر نکدر و او خرد بر تو تو بوبدر و بخاوه اوله هو به دکلر او خرد •

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) [آتفقوا من طينات ما كُتبت]
 فان بندگان نیز از زنده: اصلاً و بازماعداً کس ابراهیم را بگوید که هر نوع اموال که از زمین
 از جمله اموال تجارت و نفوذ در [وَمَا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ] و زنده از زمین
 میفاید بر دیگر اموال: حیوانات، میوه، سبزی و غیره که بر زمین میفاید، بزرگ
 اید از انفاقه این - یعنی منبع ثروت اید، کس، سعی، کس، سعی و عمل، صناعت و بافت
 اید و هر گاه به جهت بالذات و با الواسطه استیصال - و یا اگر استیصال و اگر بکس استیصال
 اید و گونه بر کسی از زنده بر ملک نفوذ اید که در این تشریف از نور که بر صورت و بران ده کسبه
 را از اول - ارضه، قوه و در زنده و هوای سلسله - صورتی بر او ایستاده که بر زمین و بر زمین
 قابل که بر زمین است و قسماً ارضه بر رویه از زمین و هر گاه طرف غالب است و اوست اوست بر او ایستاده
 سب - اید - تقدیم به اهل شایسته که انسان را بگوید کس بال باقیه سب - عیال اکثر ارض
 افرای اموال و فی بولایت اید - فقط یعنی زمانه کس، بر حیوانات خلقت اید و در راز - چون
 سعی و عمل فطره بحسب اید و دلالت اسباب و آلات استیصال اید و فطره قدرت بر هوای و محل سب
 متوقف - بار علیه کس هیچ بر زمانه سب استیصال اوست و فی حاله ارضه، اوله بید - و ملک که کس است
 بر زمین ده نافر اید و فطره کس و ارضه که کس استیصال آید به بیان حاجت بوند - بر فخری و در مستفاد
 بر نقطه ده انسان که با سبب ای فطرت تفاوت اید - بری و زنده سعی و عملی بر سبب فطرت کس
 نفی اید و بنا بر این بود که سرایه بولایت بر رویه از زمین و ملک کس که بر فطرت عمومی
 میانشان سعی و عمل اید و حجت علیه سرایه از زمین و در باب سرایه اید و در میان اید که در - بر
 سعی و عمل، کس، سعی، سرایه فطرتی اید و فطرتی کس اید - سعی و عمل غایب سرایه استیصال
 اوله اید سعی و عمل هیچ بر فطرتی اوله از - غایب استیصال اید و اوله فطرتی بوسه بر فطرت
 اید و فطرتی است - سرایه فطرتی استیصال اید و فطرتی استیصال اید و فطرتی استیصال اید
 اوله فطرتی استیصال اید و فطرتی استیصال اید و فطرتی استیصال اید و فطرتی استیصال اید

برابر نشیمنی جیتی ره هائ اولسده در . بوندک مجموعه سعی و عمل اربابانک سرمایه به مقصود انجمنی، زحمت
 و محرومندی ایست مگر . بوه اشارۀ در که کسبه و صوکره بالخاصه اصل سرمایه اولسده ارسه و ارسه افراطاً
 کسبه مقابل اولسده افراط ایست . دیگر فطرا، سرمایه بی سبب عظمه نفی ارباب سعی و عملی مکنز و انباشته .
 بوفطایره بالذات جاسمیه احتیاجی من انجمنیه و باقیه ارباب سعی و عملیه زحمت استفاده ایست
 ایست به محوره سرمایه یعنی یاره صاحبدری و دوزر . بوندک نقوده بعد اول نظر به باقار و دوزر اوندک
 ازی اول بینه حکم ارباب و سبب یا شامه مکنز کی فله ارباب . بوندک مجموعه ارباب سعی و احتیاج ارباب و سرمایه
 فضل قیمت دیره رک سبب نفی و سرمایه ارباب مقابل منافع استفاده ایست و حاصل فرسی سرمایه
 واسطه سبب اهل سبب عملی و غلبه ارباب کنیز و عملی یا شامه ایست . در سونز که قاصه لره کی یاره
 کنیز کنیز به هیچ کسبه نک فارغی طویر مانا، اوندک بر بیم آلاء کنیز سعی و عمل ارباب مکنز . در سونز که
 بوندک اساساً سرمایه دخل سعی و عملیه و سبب یا شامه ارباب . سعی و عملی تسهیل و تسهیل دارم و لری اعتبار به
 بر سرمایه ایست لره اساساً سرمایه دخل نتیجه عمل در . بوندک عملی و تقسیم و تقسیم انجمنی بوندک دلی رالی
 استناد ایست دلی و تقسیم . کسبه اصل سرمایه بوندک و کسبه . فقط اولسده اولسده ارسه و مواهب غلبه .
 بوندک مجموعه سرمایه اربابانک کنیز عملی اولسده و یا شامه سودا و بوندک دلی و ارباب سعی و عملی تقسیم
 انجمنی دیره بیرون بوفطاد . لره هائی به جمیع نقود و سرمایه بود ضعیفی آید، یاره و یاره صاحبدری
 حکم مکنز کسبه به عکس العملی اولسده اولسده فطایره کسبه . سرمایه ارباب سعی و عملی ارسه و جدال یا شامه
 نظام جمیع دیره تحت اولسده . ایست سرمایه نامی و بینه نقود اساساً سرمایه اولسده و بوندک بوندک
 و حق کسبه بفرایند یا شامه مکنز یا شامه، انجمنی اولسده و فطرا اربابانک مجموعه «من طبیات
 ما کسبه» بوندک و اصل سرمایه نک ارسه اولسده و دیگر زودره نظر آکسبه دیره سرمایه و ضعیفه
 بوندک نفی و حق بوندک سرمایه ارسه و دها اول نظر رفته انجمنی لازم کسبه کسبه کسبه . «من طبیات
 ما کسبه» شونی دیره و کسبه بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک بوندک
 قازانیده نمید و ای اولسده . بوندک یا شامه مکنز کنیز و یا طریقه کسبه و نظر ارباب و یا مکنز

مالدند و زیاده بر اعتقاد مسدود و اداره اتمه در مسدود. بر او بجز اموال بر جوئی
 مبارک و محتاج اولفتیه دولت و محتاج مواجبه صرف اوله بدمه ای کجی مبارک سی اقتضا ایندوره
 مسدود مبارک ایریه جلند به هیچ بر وجهه سواستعمال موضوع بحث اوله مان. بوی او بجز ده هم ملک
 مصارفی آنالیه. هم دولتک ^{معا} منبع روقی انکشاف ایریه. فقط بوی او ایوب کرک غلوه و کرک ^{معا} غلوه
 اخلاقیه نعم ایریه. وظیفه کرک کجی یا ایمان. امانت مسدود ایریه ایوب سواستعمال. کتم.
 سرف. اسراف. لا ابالیک میدانه المسدود بولور به عیناً و یکید یک هویره غفایه و سواستعمال مسدود
 بولند یعنی کجی مصارفک تزیینی و داررائک تقصیری ایجاب ایریه جلند به حکومت عینیاتی بر اقرب و یکیری
 نفور اوله و طلب اتمی و ها موافقه بولور. نفور ایریه مبارک سبب هیچ برستی کوره به جلند به مبارک
 جریایه ایریه. به اوله مقدار لور. دولتک مصارفی شمار یا آرتار. آرتار به ملک ده بوی آرتار و لور
 مضایقه می ایریه. یار عالم اولور. آرتار ده زیاده نفور مبارک سده طولاند فان ایریه. فقط
 ریک استحصالات ایریابی صیفه بر لجه بزرگ ده استقبالی غفایه ده فالیه. بویه بوهلله لره ایوب
 بر باب ده کی عوام ملک. ایریاب و طائفک سواستعمال مسدود اوله اخلاقیه نفور. بوی بر طرف
 ایریه ملک اوله ایریه محبه ربه و دیانته. بوی ایوبه اناندرک ربه و دیانته قیاسیماری و انقاص
 وظیفه لرغی مسدود ترافیا و بوزی مسدود اداره اتمه ملری. حکمت الیه ده اضطراب و فسادند به مدنی
 تشکیل ایریه. بنا عیه بر اراهی بوجبه حرکت اتمه بند نه ندر علم و حکمت و عواصده بولور لره بولسوند
 مقتضای حکمتک ضمیمه کنیمه. استقبال لرغی ضایع اتمه اولور. بویات بر مضایقه محوی اوله
 زکات و صدقات لازم مسدود اموال اصولی بایه اتمه و مع ثانیه نوافله محوی اولور بر اوله لرغی جای بحث
 اولور. یعنی آسانیمه و حرام سید ده فرضه و ریکی بوند. و درین. کلمه نانو صدقه و ریکه بیدری؟
 مختلف نه در. طوری حرام نانو صدقه و ریکه اولور. عذایه نوابی اولور. کلمه آسانیمه
 نانو حرام اوله بیدر. فقط مذکور بامعنا سده و ریکه. «ولا یتجملوا» یعنی فرموده تحریم، نوافله
 کراهتی اداره ایریه جکر. حکم عمومی عریضاً بر اینها کراهت ریکه. اینده فقهی هر نوع لره

بر زکات و بر بیهوشی کوشش و کسب. فقط نصایب، مقدار عقده کانت اول یعنی کتب و جیب و صفت
ایمده و مخصوص اول یعنی صفوف امواله درجه شمولی محمل و محتاج بیاورد و نقد بوزن سینه بویایم حدیثه بیاورد
اولی و نقد. تفصیلاتی بجهت کتب فقیه و مراجعت اوله.

مصلی الله دیور که: ای مؤمنان! سزای فانی از قدرینک و بزم پرده هفتار قدرینک
نیز لرزه انعام بایز و لذتینک الایقند و قبول انیم رنجد کونو سید رسد زکات و صدقه در بر
فانمایند [وَاغْلُوا] و بلیکند [إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ جَمِيلٌ] الله له مال و غنی، صدقه کرینک
مستفید. اول سزای کند و نقدینک، کارینک بجهت. اللهم الله حمید در، محمود در، له کس
اول حد و شکره بویاید. — بوی غنی و حمید اوله الله رفا نه ایدم بجهت، آنا غلام
سید فضل تقسیم اوله. دیگر یعنی اید: الله حمید در، کند فانی بایده و غیر و منافی رها بویاید
انعام و مناسبات اید فارشید، رفا سی و غرضه وقوع بولایه سعید و شکر اید. بوی بر الله نماند
تمیز، ال نفس سید عرصه ایدم بجهت؟

ای نصایب صاحب بدار در فانی ایمنه کیندک ایدنی و بیه و بیه فقیر و دشمنی بیه؟ کبی بیه
فاطرین و کلبه بوند بر شیطان و سوسه سی و ارضی بید. [الشَّيْطَانُ] او شیطان: رحمت الله
ایمنی کسمه اوله او مایوس ایس و یا غیبا شد فانی کیندیه و یا آمیخته ایدنک نقد اید
یا کسمه و آرایجی افکار و صیای صاحب له نوع شیطان و یا نفس اماره [يَعِدُّكُمْ الْفَقْرَ] سزای فقر
و عداوت، امانه غیبا بیه زکات و زکات در [وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ] و سزای فحشیه
مفضلند اید. بجهت سزای، مالدین و فاقده، الهایات، فحشیه، عیال و صرف بجهت
توبه اید [وَاللَّهُ يَعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا] الله اید سزای طرفه مغفرت
و فضل و کرم و عداوت بیه — او سزای زکات و زکات، رفا و مصلحتین بیه فانی
کار، رفا و زکات، اجر و ثواب اید بویاید سعادتمند اید. [وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْكُمْ]
والله واسع، علمید. — فضل و احسان بول، علمی و سزای. انفاق کینک ده قدری بایید، اجر بیه

وعدنی انما زره طایفه حکمت ، هر شیکه ارکشی موکفی بدین ارور و در این .

الله واسع اولی فی الجود که [یُوْتِی الْحِکْمَةَ مَنْ یَشَاءُ] هر کیمه در سه حکمت در بر .

ایموریه بصیر بر قید اولیاد ، منع معرفت و جلب معرفت ابره حکم سبب و حکمتی ، علم صوره و بالاداره

فضل صواب ابره حکمت فایده و فایده نافع فی پاکیزه کنیزه هر ایزد زره ارباب عقول در یکدسته و در بر .

[وَمَنْ یُوْتِی الْحِکْمَةَ] هر کیمه حکمت ابره در بر سه باغور - نماند که سید یعقوب فرائی

اورد - هر کیمه حکمت در بر - [فَقَدْ اُوْتِیَ خِزْاَ کَثِیْرًا] او محضه بر هوره خیزه

ابر در بر سه اولور - هر کیمه حکمت یکده بر هوره ابره در بر - حکمت ابره یکده هوره ابره در بر حکمت ،

زیرا از فایده هر یک از اینها ابره - حکمت فایده بر دایره بریند - [وَمَا یَذْکُرُ اِلَّا

اَوَّلُوا الْاَلْبَابِ] فقط عقول نمیزد ، اوزی صاحب نام اولیاد زره با فایده سی تذکر این - هر

و صوابی نه کنیز در سوره ، خاطر اولور ، زره اخطای قبول ابره - بالذات ایه تقابل ایه اخطای تذکر

ابر در بر نه تذکر این - اینه بخیزه حکمت ابره در استقاره ابره در - در یکده حکمت ابره در ایمون

در بر حکم کافی در آلهم در لازم - در بر دالله واسع اولیاد فایده شرط محتاج و حکم - اما اولیاد

شرط محتاج - حکمت ابره در مذکور بود در - بود و نمیزد عقل ، نمیزد حکم ابره اولور - الله

در بر حکم عقول شایسته در شیطانک دوسه برینه فایده بر این نه دار ذات انفسیه ، زره سوار ذاتیه فی

تذکر و نقد ابره در - زنده زره بول مازر - یا بصیر و در سوره و یاد و سوره بریده خاطر برینه

ارجاع نظر ابره که عدم صوره و خبری انتخاب ایه در - ابره در بخیزه طریقه حکمت در بود و در بر - بود

صورت در بود بر فضل الهی اولیاد حکمت آنچه نمیزد اوز ، فایده عقل صاحب دینه نصیب اولیاد - بنا بر علیه

عقل و سه احتیاج - حکمت شرطی ، تذکره برید - سوره و حکم که سراط اولیاد بداند و شرط بر

سبب مقدمه مذکور اولیاد نظام حکمت در جریانه آثار سبب عبد میفکند و تقابل ایه سبب الهی در

اولور در حکم کسی ، هم و همی در - سبب عبد سبب عاری ، سبب الهی علت موجه در - اوکنده موکنده

سبب الهی بولنماره بصیر برشی بولنماره ، سبب عبد آواره بر طریقه - سبب الهی مذکور بولنماره

و سفت الیه دند . و بر صورت اصل حکمت موهوب و آنرا حکمت تکسوب و موهوبه .

حکمت نه در یکد . ؟ بگو که حکم ، حکوت ، احکام که هر یک عبادت را در رده مصدر و اسم اولی .
بنابر عمده اشتغال لغوی و یا لفظی این مصدر و معنای آن استعمال اولی و نیز معنای کوره تفسیری ایجاب آید .
مصدر اولی اعتبار بر اساسه و معنی صواب معنای دارد که حکم ، حکوت ، محاکمه که هر یک بواسطه
تأخیر در . هر زره دفع مضرت و جلب منفعت و صلاحت دارد و بر معنای حکمت دارد . بوند
ایمونه بر شیک اولی و نیز ترتیب آید و از این مفسود اولی و منفعت و صلاحت و ادشیک حکمی و حکمی و نیز که
حکمت معانی اسمیه شده برسد . بوند تماماً بر معنی غایه معنای اولی و نیز معنای مفسود اولی و نیز
بر طیار حکمت ، فایده در دفع مضرت و جلب منفعت و صلاحت ، زیرا حکمت ، علت غایه در مقدم رده اولی و نیز
بنابر عمده حکمت در بند یکی ز ماده هر حاله یا بر معنی و معلولیت و یا در معنی اعم اولی و نیز بر معنی و نسبت
در معنای ترتیب مرفوع مجتهد . یعنی حکمت بهر حال آخر اولی و در جامع این نسبت حکمت و منتظمه معنی
افاده آید . نتیجه بر این امر آنکه اسناد این حکم در بند یکی کبی علمی ، علمی و معانی بر حکم مصدیه رده
حکمت در بند . ماضی بویه تفسیری و یا التذامی و جوده معاینه هر بری طویلیسید حکمت ، مختلف معنای رده
شترک بر اسم اولی . ان عمومی اولی و رده حکمت ، منفعت و صلاحت و احکام معنای طویلیسید هر
علم همه و یا عمل صالحه آید . مع ماضی علم عمومی یا اختصاصی علم طایفه رده زیاده اولی و نیز کبی عمده
اختصاصی رده علمیه زیاده رده . اعمال صالحه اینجند و ده عمل علمی یا اختصاصی زهاده زیاده رده . بوند
آنهاست که هم علم هم عمل حکمت ان اساسی معنای تشکیل آید . بوند بر نقطه نظر اولی حکمت ،
بر وجه آن مختلف تعریف را تفسیر آید :

۱- قوله و فعله اصابت (بجا هر رده ابه نهج) . قول ، لفظی و تفسیری اعمده ، فعل
فعل قلب ، فعل ساده و از اعمال رده اعمده . هر معانی بر خصوصه قلیاً و یا اساساً و نیز در رده اولی و نیز
یا ماضی و اصابت رده ایمانی بویه حکمت اولی . سؤاله باینکه فعله اصابت رده حکمت اولی و نیز
قوله اصابت ، حکم تفسیری صواب و صواب و واقع مطابقه اولی ، یعنی علم اولی و نیز مجهول ، غلط ، یا لایق

اولا سید۔ فاعله اصابت رده او فعلک حکم نفسی به مطابقتی و حکم واقعہ کنندہ مطلوب اولاد
 آثارک لکری کبی اوزرینه زبایده یا محسی یعنی رفع منفدت و جلب منفعت ایدہ یا سید کہ بوزرہ او فعلک
 حکمی حقیقی، غایہ سی، غرضی و یا علت غایہ سی دینید۔ حاصلی قوله اصابت، حقه، فاعله اصابت فیزه
 متوجه۔ حکمتک اولی، علم صوری، آخری فعل فیزر۔ حقیقت حکمت اولی علم صوری، آخری علم صوری
 مبتدئک اجتماعی دینید۔ بر مبنی دیگر صورت رده افاده ایدید۔ سوید کہ:

۲ — حکمت، علم و عمل۔ علم و اولی علم۔ بر آئینی جمع ایدہ به نه حکیم دینید
 (مفاتیح رابعه قیبه)۔ بر راد علم، معنای حقیقی سید یعنی دینید۔ بونی توضیح مجموعه علی الاثر
 «علم و عمل و اتقان» یا خود «تحقیق علم و احکام عمل» تفسیری قول دینید۔ علمک حکمتک
 یقینیند، عملک حکمتک غایه سینه مقید اصابت رده۔ بر ادای تفریف بزه کوسزید که حکمت رده جز
 اولی علم، تجربه اید مؤید و علمی قیمتی حاضر اولی علم۔ حکمت رده جز اولی علم رده علمی اولی علم و عملک
 شاهد تحقیق بر بانه عمل۔ حاصلی حکمت، علم اید اراده نک تناسب مقید حقیقی و او فعلک غایه۔
 مقصودہ سی آرذنه طافه سید۔ تفسیر آخر علم و منفعت اجتماعی۔

۳ — حکمت: علم و فقه دینید۔ (بجاء) بر تفریف اولی سید بانه سید کبی تفسیری اید بر سید
 اید رده۔ فقه حکم سی اساس اعتبار اید حکمت کلمه نه راد کید۔ سید سونک حکمتی دیناری دینار و
 حقیقی سوزر رده «فقهی سوزر» دینید۔ حکمت کبی فقه رخی وجود و اسباب مقصد سی اید علم رقیه
 و عمل نافع افاده اید۔ اصول فقه، فقه، غرض و مقصد اکلاویر بلید۔ او حاله علم، علم مطهر
 فقه رده او علم غرضی اید که علم رده کید۔ «من یرد الله خیرا یفقهه فی الدین» حدیث رقی رخی
 بر آید که حکمت رده راد، فقه اولی فقهی افهام اید ملک بر ریل اولی رده کوسزید بلید۔ رینه فقه اید
 رینه مقصدی اید راد ریل اولی که بوند حقیقی رده «نفس انسانیتک له و عیونک کی اعطای» مقصود
 و وظائفی، نافع و مضرتی بلید مکتب سید۔ بوزرہ کندی و عذابه مربوط اولی فقهی خوانید و اعطای واد
 کوزرہ کندی بیتی بلید و حق یا عیبه اقتدار رید۔ سو حاله فقهی اولی اید نه قدر عالم اولی رده او سوزر حکیم

اطلاعه ابریه حکم در . فی الواقع فقیه اولیه مجموعه فقرات متوقف اول بر فی اصولی بلامرور . بر
ایه بتوید علوم ابریه مداره دارد . فقه ، لضم نظری لضم عملی حیثیتی جائز بر علم اول بر فی کبی بر تحقیق کوره
عمل علمی به رضی سالد . یعنی علمی اید عال اولیانه حقیقت اول بر و فقیه اطلسه اید این . بنابر علم
علم توحید و مقایسه کبی اصوله ، فقه ره علم فرود و عمل عمل اید این بر تعریف ، حکمت نظریه و حکمت عملیه
مجموعه نظریه اولیه اول بر که حاصلی : حکمت ، اصول و فرود می باری و مقاصد مقاصد و در فایده بلوب
یا به فنی تعیه و مقننا سید عمل اید ماله راجع . آنچه فقه ره یا لکن علمیت مدخله اید بر به بر تعریف
کلمه جلد اولیه در در محلی کبی اول بر .

۴ - حکمت ، معانی اشیا بی معرفت و فهم . (ابریه لضم شخصی) معانی ، اعیانیه مقایسه
اول بر به باشد متقدیمه ساند و علت کلمه سی بر نه قولی سید اول بر و مقاصد و مقاصد و مقاصد
اول بر به باشد معانی اشیا بی معرفت و فهم اول بر و مقاصد و مقاصد و مقاصد و مقاصد و مقاصد
اطلاعه یعنی اشیا بی معرفت و فهم اول بر و مقاصد و مقاصد و مقاصد و مقاصد و مقاصد
تعریف ، عمل فنی حذف اید و حکمت یا لکن علمی حیثیتی ساند اول بر به باشد اول بر به باشد اول بر به باشد
و عمل تقدیمه ره در مداره اول بر به باشد . فقط معرفت و فهم بتوید معانی اشیا اید تعقیب اول بر به باشد و جمعی
تزیید اید کینه طریقی ره مد وجه افهم . معرفت و فهم علم متقدیمه ساند اول بر به باشد اول بر به باشد
انتقال طریقی افهام اید . معانی « واد » ترتیب اقتضا اید به باشد ممکنه ره ممکنه . برین الدلالت
معانی اولیه حکمتیه امتداند در . زیر اعلم الهی به فقه دینیه کبی معرفت و فهم ره دینیه . جزو
برین سببه مجهول اید در . دین اول بر که هر معرفت حکمت اول بر ، فهم ره سطره . فهم اید به سطره
صورت عقلیه سی قادر اید . اگر بر تعریف عمل فنی مدله اید ساند اول بر به باشد اول بر به باشد اول بر به باشد
بتوید اشیا یا به به به اقتضا اید در که اول بر به باشد اید کی حکمت صادره اول بر به باشد . معرفت و فهم فنی به
صفات الیه اند تعریف اول بر به باشد اول بر به باشد . بر تعریف ، بتوید علوم و فنون و در جمعی اید
نسبه کلینی افاده اید و علم حکمت الیه تعریف اول بر به باشد علم اول بر به باشد اول بر به باشد اول بر به باشد

علم حکمت « حقائق اشیا معرفت » دیه تعریفی ده بره شبه اولفقه برابر بوز قاصد در حقان
 مدنی مابعد الطبیعی اولفقی کبی مقاصد کمال ده اولان . لکنه بزره بودیه بر حکمت کماخبر : ؟ اولان
 معرفت و فهم بافضل رحل ملکه و قوه قریه مفسانه اولفقه حکمت و واقع در . ثانیاً ، الله مرار ایرینجه
 ممکنه . و بودیه بر علم حکمت ایناره و اعظم اولیا ، الله تصور اولنه بیلیر . و فی الحقیقه قرآنک
 بر عبودیه یارنده حکمت ، بخت ایر مفرور . نه کیم سدی بوآینده ده بودیه تفسیر ایشدر . زیرا بخت
 لهم علمی و لهم عملی حیثیه حکمت موهوبه ملک ال یوکسک مرتبه شی افاده ایر . بوندع اجموعه کبر ایدر
 ترانسته « هرچی حکمید . فقط هر علمیم بی رطدر » دیه بو حکمتی اعزاز ایشدر .

۵ - حکمت ، عقل ذر الله (زیدیه اسم وارفی) . بوزده در عقل عقل نقری
 در عقل عملیه اعم ایر ده نفس عمل کمال رطدر .

۶ - حکمت ، فهم دیکدر . (شریک) . بودیه تعریف لفظی اولفقه برابر دیکرینجه مفسنی
 اخذ ایشدر . دیک که حکمت الیه ذلک ال عموسی فهم . مقتدر بونی قوه فاعیه مفسانده افند
 ایشدر ده در عزیسی ففلا فهم . و هر آیکسی عطیه الیه در . فهمی اولیا به حکیم اولر مان . بواج
 تعریف حکمتی یا کذلک حیثیت علمیه سید مدافعه ایشدر . بوزده مقابل مالکیت حیثیت عملیه سید مدافعه
 ایرنده وار در . سویر که :

۷ - حکمت ، ایجاد دیکدر (تعریفات سید ده) . حکمت . نسبت عملیه راجع ، علینک
 حقیقتی ده فاعیه و ایجاد اولر یفند . هر حکمت ایجاد دیکدر . فقط بو اولر الله حکمته منطبقدر .
 بر ده ایجاد مظهر عزت الیه اشی اولر یفند . حکمت یا کذلک آثار و سیات محضه و منفرد فاعیه اتمده رحل ،
 بو نقطه برابر اولسیاتی بیکرینه فاعی منافع و مصالحی منقسمه اولر ده متبناً ایجاد ایشدر ، یعنی اسباب فاعیه
 ایشدر . بر صورت اثر اول ، اثر ثانی ، ثالثه و هلم جرا سبب علت اولانک تأثیریه بر فاعیه
 اولر ده اولان . بر برلرینه بر صلیحه بر حاله اولر ده بر نظام مرتب جریانه ایر . و بو طریقه الله
 تفسیر اولنور . ایشته بوزده حکمت بر نظام اجمعه در . بوندع اجموعه حکمت معانی اسمیه سنده بری ده

سنت حکم در . نظام صومعه ، ترتیب صومعه و بونزه اتباع و بواجبات ابراهیم حقه طریقه اولاد هر سید مرتبه
 لقب مکنند . و نیز بونزه طریقی حکمت در معانی ده سید . ایستاده بود و عهد اناندرده دخی بر سبب
 و عیبت عاریه بولند یفند . بر حکمتی اجمار ابریه جناب ابریه دیکر یکی اناندرده ده بونزه بر عهد خسته انجمنه ،
 طریقه مکنی اناندرده ده دلو عاری و دفعه لری ارسود بر انشار و وضع نظام نظری احسانه ایمنه
 دیکر که او اناندرده ده بونزه بوجبه مصطفی رکعه ده اجمار الیه و واسطه نظری اولیه اعتبار بر اوندک طریقی
 اولیه بنای بر فنی حائر . هندسه : فخر الیه را زینده بیان کوره بر معانی الیه حکمتی عاقله دیا
 مآله عبارات مناخ و مصالحی بولنا سید فخر الیه ای و لری فنی کی عبارات در ده بونزه در . اناندرده مکنی ده
 دیکر عبارات الیه مناخ و مصالحی بولنا سید ایامی ، سنت الیه بی فهم و اولاد کوره بر اجمار و اختراع سبب
 اولی یعنی ساره کندی بر ارض دیکر آثاره و با خاصه منافعه بولنا آثاره یا بیه سید . آنچه اناندرده
 هر زانده مخلوقه و سبب اولی معلوم بونفقه نظری کشف و اجمار اولاد کندی سبب اول فرقه ایدر ده
 عامی مبتدیه سید سید سید اوله بونزه طریقه دیکر در حکماده اولاد مازر .

۸ - حکمت : استیابی موضع در مرتبه سینه فویمه که برده طالعاً جمع استایه ناظر اوله یفند
 صفت الیه بی و حکمت کلیه تعریف . آنچه هر صافی بر شیئی موضع و مرتبه سینه فویمه دیکر یکی زمانه
 حکمت جزئی به سبب اوله بونزه اناندرده صفت ده صادره اوله . برده بود وضع حبه اجمار در کف
 وضع اوله و بعد اجمار وضع ثانی به ستاد در . و حکمت در نظام ترتیب و ترتیب بوجبه دیا مصطفی اولی فنی
 سید . بر صورت ده بلا ترتیب اجمار ، مفهوم حکمت ده خارج اوله . معانی بونفقیف وضع ثانی مدینه
 دیکر زانده عدل و تعریف اوله اوزده مشهور . سو حال حکمت ، عدالت دیکر اوله حکمت عمیه
 دیکر نظری علم اخلاقی از اطراد فنی مبتدیه عدل اساسی اوزده بنا ، اینر بر معانی المندر .

۹ - افعال منه معانی به اقدام . بونزه حکمت صومعه و غیره متوجه اولی فنی و بونزه ناه
 ستاهی اولاد بونزه ستر اقدام لازم طریقی و بار عمیه حکمت بر مکتوباته بر فلو اولی فنی صومعه دیکر .
 « عاقبتی صومعه اولاد فنی اجمعه » تعریفی ده بر کافیه .

۱۰ - سیاسته بقدر طاقت البشیه فائز به سبانه و نقاله افشار که بوده علمی جبریده،
 نقالی جوریده، جورنی بخاریده، علمی سفینده تنزیه اید اولور (فخرالدیه رازی تفسیرنده) سیاست
 تعبیری بر تفریفه بر خصوصیت در یوریک کور و نوره ده «کلم راع و کلمه مستول عن رعیت»
 حدیث شریفی در لولی ناس اولور به عمومی تفریفه اید. معنایه بر تفریفه له حاله ملکات مالیت معنایه
 علمه سنی ابراز اید.

۱۱ - حکمت: اخلاصه الیه اید تعلیه (رازی) نه کیم به حدیث شریفه «تخلقوا باخلاق
 الله» بورد شد. فائزده اخلاصه الیه به تجلی کور شد. سوره نوره علیه الصلوة والسلام
 انما یرزق من الله «وانک لعلی خلق عظیم» آیت عبیدی ده بوند ان بون مانی کور شد. اخلاصه الیه
 و علمه عظیم اخلاصه قرآنه ادریفی ده تفسیر اید اید. «بشت لا تم مکارم الاخلاق» حدیث شریفی
 موینجه فخر طائفات اندیزک سربستی ده بر نقطه ده طوید شد. شبه یورده که عقل، فهم، ایمان، معرفت
 علم بر مقلد اید کانه کله شراطند. آینه «وما یدکر الا اولوا الالباب» ده بونی بایه
 اید. مکتب کاه علم و طاه عمل و طاه هر ایسی اولور اوزده مدافعی ده بوزنه ناسید. بوند
 اجموده اسباب اید مسبات، باری اید غایات آراسته کی سربسته اجماع اولورده حقیقت حکمت علم اید عمل
 آراسته کی سببیت و سببیت نظامنده تمی اید اعتبار اید اید تعریف و جهد علم و عملده اعظم قول
 و نقاره اصابت ریه تعریف اولور یعنی زمانه مجموعی مدافعه اولور یعنی کسب اولور طرف اولور و بوردده
 تقدیر بنا بر علم اید، مکرده بر سببیه مقصد نتیجه و غایه اولور و بوردده مؤخر اولور غایه ناک علمه مقدم
 بر نفسی اعتبار اید ده عمل اید تعریف اید. فقط سونی اولور علمه اقتضا اید که سببیت و سببیت
 و بر سببیه دفع ضرورت و جلب منفعت مغربی تفسیر اید به حکمت، نتیجه عمل نسبی اولور علمه و کذلک
 علمه منسبت اولور علمه و هر یکسبب جلب مصلحتی و جلب مضرتی استهداف اید به تسمیه منطوقه اولور
 علمه حکمت ربانیه سی، اوزرینه عمل نافعه ترتیب اید به بایه سی یعنی علم عملی اولور حقیقتیه، عمل حکمت ربانیه
 علمه منسب و اولور متفرع اولور یعنی عمل علمی بر نفسی و ضرورت و مضرتی استهداف اید به تسمیه ربانیه.

بنامیه هر هائی بر علم ظاهری بالذات به حکمت اولیائی کجی نصاری اولاده هر هائی بر علم غیری ره
اولیه در. و بوند اجموده حکمت الهیه ره نه علم نظری دارد. نه در علم نصاری. بود بنابر که نظام^{علیه}
مستند اولاده حقیقت علم نصاری انکار اید. نصاری، حقیقت و علم نظری ازل، سببی بانه بیاهل
نظردر. نصاری نظریه سی را نما جمل نظریه سید. و بوی اولیائی اجموده مبداءه بر نصاری و عوانه
بوی اولیائی نور نولیا به طبیعت، طبیعت مبداء اول و علت اولی اوستی نظریه سی غیر علمید. و بوی علوم
و فنون جریانه سانی به هالند. فی الحقیقه بوی و فو عانی و کالافی بر همد نصاریه مبداءه بوند
نه کندینده، نه ازنده حکمت نفس تصور اولیه سید. حکمت و وجود ره اعطام هر حاله علم، علم ره
عالم کل و حکیم ملامد اولاده بر سب اوله استناد اید. حکمت عالم بر حکیم مطلق عزت و حکمت ساقدر.
و حکمت بشری اوستی ایمیه و معرفت، غایه سی ره اولیائی نظام حکمتی، سنت جاریه سنی تذکره اوستی
اتباع و اخلاقیه فخره ایدوب هر وقتنده صواب و نافع اولیائی یا معقد. دین که سب اول اولیاده
تعالیه بنو قاضیه هر بوند ایکی نوع استاری دارد. بر سی اوستی بالذات بر استناد و سببیه که
هر سبب مضمونی بونقطه فائده. اگر بر خصوصیت استناد بالذات اولیاده ایدی عالمه هیچ بر سنی دیگر
تمایز اینز، ازاد وجود تحفه اید مزی. بونقطه، مؤمنان الله توکلی، عزت الهیه و خاتمه ایمانی
مبیدر. بوراد عقل رکل اجموده ایمیه ماکدر. دیری، حاله ازل، ازلده اید طوری تسلسل
بر سببیت و سببیت عمده سی اجموده ناستاهی راسط اید اولاده استناد در که بوند بنو سببیه بر سبب طو تونه
لصیانت عمومی سید اول و آفرنده الله طایر. بود حکمت الهیه مستد سید. عقل و علم ماحد سید. حکمت
بر ایکی نوع ارتباط و استناد ماحد سببیه اید مکر. بوراد عقل ایدوب بر سبب جمل و انسان
انسان اولیاده. انسان اولیاده اولیاده و موجوده بر حکمتیه نائل اولیاده هیچ بر سببیه
اصالت ادعا اینز و اونی مالیت الهیه بوند جریانی طایر. نه نیم حضرت ابراهیم سر اعیان نائل اولیائی
اولیائی مالد. «انا حی و امیت» دیر یوب «ربی الذی یحیی و مییت» دیر. حال بود که مژد بر سبب
نائل اولیاده «انا حی و امیت» دعوانه فاشند. «و ما یدکر الا اولو الالباب» انشاده

مبدأ حکمت اولی عقل، صرف بر آیت الهیه اولی یعنی کبی مبدأ عزت اولی و قلب و نفس در بر آیت الهیه در .
 برون بالذات الله استوار آید که اثری اولی و افعال رخی کسبند که تسبیح لهم بالذات و لهم بالواسطه
 بر آیت الهیه در . « یوثی الحکمة من لیساء » علی الواسطه بر آیتی حبه ناطق در . « وما یدکر الا اولوا الالباء »
 در لب اعتباریه و هبه . تذکر اعتباریه کسب و هب مجموعه تبیین در . در یک که محضه فضلند جناب الهیه
 در یک که حبه الهیه باطنی، و در الهیه و در شیطانی فی فهم و تمیز آید که اولی و دوم عمل صوابی یا به حبه و شمع
 آید جلب صحت آید به حکمت و حکمت و حکمت آید . حکمت آیه بر سبب بر حبه و سبب آنکه زینتی و تقنی
 اولی و ثانی در یک کسب اولی . فقط علم و فهم عمل حکم مجموعه بر سبب ریاضت اولی و ثانی در یک کسب و ثانی
 اصل عقل و فهم کسب در تذکر و تفکر آید و بر آیه در بر آیت الهیه در . حکمت نقطه نظر در حکمت
 و بر حبه کسب آید بر ملک مجموعه در . بر صورت عقل صوابی در بر حبه کسب در بر حبه در .
 هر حاله و در شیطانی آید و در صفاتی فی فهم و تمیز آید مجموعه بر آیت الهیه در . نشانه تفکر و تذکر او در .
 بر تمیز . بالاخره بر تذکر و در حکمت فی فهم و تمیز آید بر سبب اولی در . نشانه در سبب کسب و اولی الهیه
 آید مجموعه آید . عقل عملیه و تمیز . بر سبب آید . بر سبب آید . بر سبب آید . بر سبب آید .
 اولی و ثانی علم نظری بالذات بر حکمت در . علم عملی بر سبب اولی و ثانی بر حکمت در . بر سبب آید .
 بر سبب مجموعه علم نظری حکمت اولی و ثانی بر حکمت در . بر سبب آید . بر سبب آید .
 آید و بر قاعده شیطانی بر کسب در . بر حکمت بر سبب و تفکر . یعنی حکمت در حکمت و حکمت
 آید . صرف فلسفه آید و از آیت الهیه بر سبب آید . بر سبب آید . بر سبب آید .
 او از ماده قوی صواب آید و صفاتی قطار ، صفاتی صواب آید و قوی قطار اولی و ثانی بر سبب آید .
 بر حال بالکسب کسب در سبب آید و از آیت الهیه در . بر سبب آید . بر سبب آید .
 داخل اولی در . بر سبب آید . بر سبب آید . بر سبب آید .
 و منفعت علم در استغازه آید . بر سبب آید . بر سبب آید .
 آیت الهیه حکمتی عبودیه تقریه و جلب منفعت مفهومی آید بر سبب آید . بر سبب آید .

برسی اولیقه برابر دهنده و فوهره و فالرجه و با فلهده خدای تفسیر اولنجه بهروره بر استلاره به شقه بری
 رکدر . فصل اولیه ایری علم اولرینی محقره ایره زری ، الله تعالیله طائاتی بلوب ده غلوه ایسه
 ایری حکمتی موجود اولار زری . اخلاصه الهی ایره تملقه بوسنارده همد . بوط نقاب دیکر برسم علمانک
 علمی اخلاصه لری علمز عملاک حکمت اولیه حقیقی بالخاصه آکلونه مجوز . یوتسه علم استلاره انیمه به وجود
 تحقیقی غیر لهنه نافر اولیه علم حکمت دیکر ایچوره رکدر . دیکر که اصل حقیقت ایچسند اجتماعیه
 اولر حالده اولکی تقریفدن اساس اولر ده آلمه دیکر لری ده بونزه بر جیشده سر همی کبی نفی اینده لازم
 کلب . بناریمه علم عملی حکمت بر نوعی دکل بر جزئی اولر ده اخلاصه اقتضا ایر . یعنی حکمت
 با علم صواب دیا فعل صواب دکل ، علم صواب ایره عمل صواب . بونزه لهر برینه مستقلا حکمت اولر مجاز
 دیا اصطلاح . بر اینضاح ایره عملک ایمانده جز اولر نفی حالده دینده جز اولر اولسند و جوی ده
 نفه لهر ایر . کذلک عقیده صوره تفکر و ذکر حکمت سر همی اولر یقینه علم عملیه اولر تقریفده
 دخی حکمت برینده بر جزئی دکل بر بر مقدمه سی اولر نفی و بونزه بهر حال علم عملی ، اولر ده نافع
 دهنر اولر علم عملی بی استلاره انیمی و لهر حالده معرفتیه عبودیه کلبوب « وما خلقت الجن والانس
 الا ليعبدون » حکمتک محقره ایند برسی لری آکلونه که فقه اسلامیه اولوی ده بودر . لهر حال
 بر مطلبده تقریفه تقریف ایره قیاس عملیه بهر حال خسرانده دیکدر . حکمت تقریفه نفس و فاعله طائاتیله
 سنت جاریه الیه بی مطالعه و تفکر ده حاصل اولر . عالم بر کتاب حکمت . قرآن ده بهر حکمتک لری نافع
 ذکر و احتضار ایر . عالم بر حال ، قرآن ده بهر حالک اولر و آخر ایر . ایراب عقل عالی کورده لی ، اول
 و آخری ذکر اتمای ، حکمت ایره لیدر . حالی کورده ملک دیا ایچنده بوفولوب فالومه ، اولر ده اولر انتقال
 ایره بهر ملک دیا ایره ب توقف اینده و آخره قدر حکمتی تعقیب اینده ملک ، ایند کورده صوره ده اولر ابتاع
 انیمه یوب فلک تابعیه جایستوره حکمته مخالفدر . بر صورت حکمتک اولی ، انیمه نظر دیکر ایره فهم و علم
 اوسطی دیه طاعت ، آخری سعادت افزا . و بونزه ایچوره حکمت ، غیر کتبی محتویدر . بویعنا
 تثبیت ایچوره ده دینامده که :

- ۱۲ - حکمت: نظر فی اراء وارطاباءه . (ابه فاسمه فی شری) .
- ۱۳ - حکمت: الله طاعت ، فقه ، ربه ، عمل در . (فتی) . بر او نه ارج تعریف موقوف
 حکمتی از این جامع ، اعتباری مانع بر صورتی تصور اید به یکدیگر فایده . فقط در همان باره توجیه
 اید به یکدیگر مجموعی در مدافعه اینک بزرگ لغزیده بر خاصه مفیده دارد :
- ۱۴ - حکمت بر نور در که دوسه اید مقام بنی بر نقطه فرقه اید . (ابو عثمان) .
- ۱۵ - رعیت جواب مع اصابت الصواب . (بشار ابه الحسیه) .
- ۱۶ - صواب در (فاضل) .
- ۱۷ - ارواح فتی سکونت وطمسانی (کتانی) .
- ۱۸ - اشارت بالعلمه ، یعنی مافوقه حکمت تصور اولو عبادیه صوره تعالی در به بلا فیه در شرط
 دارد اولوب تک در شبهه ، ضیف وفسار اضمالی بر لوریانه ، بخوبه در نه ریه تخری به جهت بر اقبای اشارت .
- ۱۹ - جمیع احوال معنی استدار .
- ۲۰ - صلاح ربه در دنیا .
- ۲۱ - علم لری .
- ۲۲ - درود الهام مجموعی تجریدر .
- ۲۳ - بوزن لریسی .
- کور و بسور که بوزن بعضی حکمت علم و عمل در که مستعدی تکب و درجه ان طایا اندر . در الواف
 علم و عمل ، عقل داره مدافعه اولو که در نه ریه ایکنند نقطه تدفیس اولو اقسام آ و در این
 صباب اینه مک طوعی اولمان . چونکه « و ما ینکر الا اولو الالباب » لب مفهومی عقله بر او نه
 اشارت اینه . شعور شعور ربه اولو درجه : نفس کنده کنده در الحال بر بوشید که
 بوزن لری اولو انات حیاتی تکس اید . بر طم و درجه لری نفس کنده ایکنند مجموعه بر دردی
 کور در که بری بر لری نفس ، بری بولسانه نفس . بولانیم ، بولانیم ؟ بر او نه اشارت حیرت بر سر و حد

مخلد. قلب در یک مرتبه در نفس بود مرکز در هر یک. قلب جسمانی برنده کی اعصاب و عضلات
 انبساط مالک اولد یعنی قلب روحانی در بود بر شنبه فعل و انفعالات. قلب جسمانی حرکات متوالیه
 نفس بر انقباضه و انبساط منادیه سی یا یور و هیا جسمانی به بر انقباضه و انبساط منادیه نفس
 مدیونه بر لوبونه قلب روحانی در بود بر قلب منوی توالیه ایمنه بر انقباضه و انبساط منادیه سی
 یا یور و هیات منوی بوزن آنات منوی اولاد لمحه و هیا مدیونه بر لوبونه در ایکی مناسیه هیات
 کوکی قلبه نماینده و تقلباته ابتداء. قلب جسمانی انقباضه و انبساطی آنه مکرر در هواده
 نفس الرب و بر سنده ظاهر نفس بر اسرار الیور به باطناً قلب روحانی منقباضه و انبساطنده
 روح انری به انقباض و هیات منادیه اسرار منقباضه الیور. انقباض و هیات منادیه منقباضه و انقباضه و در در
 بر انبساط منادیه الیور. « والله یقبض ویبسط » انقباض منقباضه انقباضه انتقال اندکی لمحه و هیا منقباضه
 بر لذت، انبساط منقباضه انتقال اندکی لمحه و هیا منقباضه و بر الم الیور. انقباضه منقباضه منقباضه
 رجوعی، الم در بود رجوع ایمنه منقباضه منقباضه بر طارید. انبساط منقباضه منقباضه منقباضه و لذت
 بر وصول ایمنه و هیا بر طارید. منقباضه الی، نفس اسرار سابق بود در در فصلت اصلیه سی اولاد
 منقباضه طارید منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه، بطارید منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه
 و هیا طارید منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه
 منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه
 المنه ایمنه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه
 انقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه
 منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه
 الم و لذت منادیه منقباضه، استقباله نقلاً حکمت، یأس و امید تواننده، به المنون و حیا اعتدال
 و تناقضه در.

حکمت منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه منقباضه

اولی که بعضی از اطلاقها، بعضی از اطلاقها عام و حکمت نامی در برید. بنا بر عملیه معلومات محکم،
 احسنه صمدیه، صناعت نافع، منفعت نذبه و مقصوده، سبب و سببیت، مانع فساد و اقبال صحت
 اولاد و هر هائی برائی، موجب عبرت و نصیحت اولاد و هر هائی بر سوز، عجاب اسرار، نبوت، سنت محکم،
 عارده اه، سنت نبویه، شریعت، ربه، کتاب، قرآن، انجیل، ایته بوزر و حکمت معانی.
 اسمیه سندر.

مفادیه روایت اولی که: حکمت قرآن در دجله تفسیر اید:

۱ - موافق قرآن معانی حکمت که سوره بقره ده «وما انزل علیک من الکتاب

والحکمة یعظک به» بر معنای در.

۲ - فهم و علم معانی حکمت که «ولقد اتینا لقمان الحکمة» کبی.

۳ - نبوت معانی حکمت که سوره نهاره «فقد اتینا الیه الکتاب والحکمة»

بقره ده «واتیه الله الملك والحکمة» بر معنای در.

۴ - عجاب اسرار و قرآن که سوره نمل «ادع الی سبیل ربک بالحکمة» کذلک بر آینه کی

«ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا» بر معنای در دیر. فخر الدین رازی ده بود در

معانی که عند تحقیق علم معانی را جمع اول یعنی سوره نمل. الخ... ابیه سعود و ضحاک و سائر ده

«یؤتی الحکمة من یشاء» ده حکمت در قرآن ربه ابیه عباس ده بر آینه «قرآن نافع و نفی

محکم و نشاء بعضی، مقدم و مؤخر یعنی سوره «ریم، ابراهیم و ابوالعالیه و قارده ده» فهم قرآن

ریم، سنده «درع فی ربه اه» ریم، ربیع به اندوه «فصیت» ریم تفسیر اولی که ده مقوله در.

بوزر ده بالادیه نقل اندیکان معانی فهم ابریه مجموعه بر می طفرز و به تفسیر بالغ اولی. بوزر

بعضی معانی صدری، بعضی معانی صدری، بعضی ده اسم صمدیه اولی که ربه بر قسمی علم، بر قسمی

بر قسمی ده لغز آینه را جمع اول یعنی ده بر تفسیر قسماً مثال و تفریق اولی که صمدیه مجموعه اولی که تفسیر

ارجاع اولی که عمل نافع سوری اولی که حقیقت علم، علم ترتیب اولی که حقیقت علم نافع، بری ده علم و عمل

اصطلاح، تعبیر آخر قول و فعله اصابت و با علم وفقه معارضه در . بر معنای ارباب معنای تقارب و نزدیکی
تخصیصه یصح بر فریه بودند . لکن عده عمیده حکمت بخت ، حکمت قرآن معنای محتمل « من یشاء »
و « غیر کثیر » از هجده بود بر فریه کجایه ده اندک کرد ما بنده اربابی ، اگر که « و مایذ کراما
اولوالالباب » این جهت کسبه اشارتی ده مکنوی بطنی بنسب و حقیقت حکمت محلی انفسا ایبه جلند محققه
مخارری بر ادراج معنای معنای و با اصل معنای اولی در معنای معنای تفسیر . غیر کثیر
لعمداده بر یونانیه ایضاً المیزان و جمله ایکی مبتدیه جمعده فقه در . نه نفی و جهت
معنای ساسینک با فضل تحقیق ده بود متوقف . لکن نوع حکمت ، الله اصابت ، فقط غیر کثیر
حکمت کامله در . آمل حکمت ده غیر کثیر .

جناب الله فضل و رحمتی بر به واسطه . فقط الله تعالی اندک بر تذکراتی اولوالالباب اولی
عالم ارباب حکمت و اصل علم وفقه تذکراتی . بر نذر ساعی و عیالیه و در سبطا بنده محترم
فهم و تبیین از ده ارباب اندک و سایر بیانات الهیه اندک ، چون حکمتی مکنوی در نفی و فضل
و اصابت الهیه نه نذر واسع بولند نفی تقدیر ایبه نذر . و سوسه سبطا نه به آرا نه بیدار . چون
فصلی بوزن و قدر ، مقلدی هر کدر ، بسز در . بوزن با سعه الله ، عیلم در نفی ایجه
[وَ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ] از دبا هجده ، غیب و با طیب ، کرد الله بوزن
و کرد سبطا بولنده لکن بنده لکن نفقه صرف و انقار ایبه و با کرد طاعت و کرد معصیت لکن
آرامه آرا نذر یا بار کز [فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ] اولی ده الله شبه سبیل . اولی کور .
یا به نفی ده بیدار ، ای به ای ، کونو به کونو اجرد جزا در . با عیله الله به بر کونو به کونو به
معصیتی طاعت ، طاعتی معصیت بر به نوبی ، معصیه الله ، معصیه عیالی منع و تغییر ایبه انسان
نه غیریه نه ده کذب ظلم ایبه . مؤثر [وَ مَا الظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ] عیال معصیه لکن
انصار و عیال نه بر نذر ، بر بار رحمتی بوزن . الله عیالی ارفه لکن یا فالاد نفی کور
یصح بر طرف نه بر کسبه معصیه به ده اولی به بار رحمتی ایمن و ایبه . ظلم ، هر صافی به نفی و لایقی

اولاده موصفتك غیریست قومی و دینك اولدیغندیه، خدیجی دینك اجموده یا ایماسی لازم کلمه نفاذی
معاصی و سوره صرف ابرك شخمی املك و باطالکده مصروف اولسی لازم کلمه نذرری، آراقدی
معینلره تمویل ائمه، اموالی کتم ایدوب بوج اولاده صدقاتی دیرمهك، منع ائمهك و یا نذرریف
ایفا ایدمهك و یا حبست و بوزده سید انقاده ائمهك، و یا ربار، سه رازا اید انقاده ائمهك و یا
دها سائر بر صورت موقوفه الهی و یا موقوفه عبادی کتم و تفسیر ائمهك صورتیله فایده ایدر عبادت کندیینه
یا زیاده ائمه اولور. اللهك نظام حکمتی بوزی برکوه بهمه حال عقاب و عقوبته سوره ایدر و اوکوه
اونره بر طرفنده بر بار دجی ظهور ائمه سینه ائمهال یوقدر. الله صایمیه اولاملارک لکینه فار اولان
الله تعالایه خاقلر بکده یاده مقدر یوقدر. علم الهی اونرهک لکیم بر نیتی، لکیم بر حرکتی قافییه ^{صفحه}
تقتضای حکمت جزای سزایی بولور. — بوراره «رأس الحکمة مخافة الله» مضمونی افهام
دارور. زیرا الله نه قورنماید لکماله قورنوله همه عاقبت دوشور، هکتمک جلب بصلحت مناسی
محبة الله متوقف اولدیغی کبی اولما مقدم اولاده دفع مفسدت مناسی ده مخافة الله شریک. صایفست
بر عداوته، سه درکده سه دیمک آرزو سنده سه دیمک قورنوسنده شریک اولمايه، نه والنده خوف
و انزیه ایدیم یه لا ابالی بر عداوته، محبت رکمل بر آلهی دور. محبوبک رفاسنه مهرنق ائمه یه و اونی
له مخالفه راضی اولور فرقه ایدرک لکیم بر حرکتیه نفرت دانستک الهی صایه قانیمايه و بناریمیه اولما فایده
لکیم بر اربسن لکده قورنوب هیکیمیه بر عینک محبت دعوی بر اویونده باشقه نه اولور؟ اک بولک
اک حساس سوکی اک جزئی بر شایه مخالفه میداد دیرمهك ازیه سید نیتیه و بویته بیده اک
بولک بر ادب و زیه الهامی آلاسه قبلک محبتیه. برده عزتی اولمايه محبوبک نه محبتیه، نه محبتیه بر
قیمت یوقدر. عزتک ایدرک مکی ایسه عبادت، تنظیم و مخافت القار ائمهك. و مقتضای محبتی فایده دجی
کساخته جویمه پانغ اوله همه بویدر بر مخالفه سنلارم اولمايه محبت دعوی کنی و حکمیه باشقه لکیم
برخی رکدر. لکیم بر عسوه تصور ایدرک اوندک دیریه آلام و لذتک مبارزه سنده حقیقانه آشای بر
لکیم بر لکیمیه عاقله حقیقیتک قلبی اک بولک عرب بولک لرندیه دها بریج، اک بولک زوده صحنه لرندیه

[وَكَفَرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ] ورنه سیئاتند ، میبایست بکفر در بعضی اورت
یعنی الله ادرتمنه ، نفقه طرفند بر سب ، بر کفارت اولور . — « یکفر » ابیه کثر ، ابو عمرو ،
عاصم و ابو بکر شعبه ، یعقوب قرائنده نموده ایم « نکفر » نافع ، حمزه ، کسائی ، ابو جعفر ، خلف ثانی ،
قراونده نموده و جزم دار ایم « نکفر » او توار که « بزره سزای سیئاتند در بعضی اورت رت »
ربیع اولور .

صدقه ، فرضه ده نافله ده اولاده اولور . « خذ من اموالهم صدقة تطهرهم » . انما
الصدقات للفقراء « آیتدی فرضه مقنده اولدیغی کبی « نفقة المرء علی عیاله صدقة = کسینک عیاله
نفقه سی بر صدقه در » حدیث شریفده ده بر فرضه اولاده ایله . فقط زکات یا لکن فرضه اولاده
ایله . اهل لفت یئسدر که صدقه نلک اصلی اولاده « صدق » ماره سی بو ترتیب اولور و صحت و کمال
مفاسنه برضو در . بوماره نلک ماره . حدیث کبی بو توره مشتقاتده بو معنی دار در . حتی هر صدقه
دنیای ده نطاعت بو نقطه تامل انیمه سند . زکات صدقه اولاده ایسی ده ایکی وجهه در . برسی
مالک طهارتیه صحت و کماله سب ایسی ، دیکدر ده ایمانه صدقه و کماله دلالت انیمه سید . هر صدقه ده
بر مفسار وار در . اشیو « الصدقات » ده کی الف لامعه استفاده دیار و خارج مفسار زنده طهارتیه
اولدیغی مقنده بر قایع قول وار در . اکثر مفسریه عهدیموده اولوب یا لکن صدقات نافله ده مصروف
اولدیغی قائل اولسدر . چونکه فرضدر ده انهار افضل اولدیغی معلومدر . بومیانده بعضی عهد
ایچوده اولغده برابر یا لکن فرضه محمول اولدیغی قائل اولسدر . ربو تقدیر ده « فهو خیر لکم » ده طهارتیه
دیک اولایوب برضو در مفاسنه عمل ایله . فقط بایسته مسه بصری عهدتدی اولور اولور ده
دیکر بر قسم مفسریه « لام استفاده » اولور ده فرضه و نافله ده اهم اولدیغی قائل اولسدر که محققده
مختاری ده بور . ابوالسعود و سائر ده نلک بیانه کوره آیتده بو معنی اولور ده کوزل بر اسلوب تقسیم
و توزیع دار در . انهار کوزل برسی اولدیغی کوزده برنجی فقره فرضه اولور مقنده ، اخفانده
انهار ده ده طهارتیه اولدیغی کوزده ایکنی فقره ده نفوع اولور مقنده اولسدر . برده بر انسانی

ز طاعتی آنها ایست، و زندگ تمامی آنها ایست و یک اول هفتده بعضی ز مندر و هر بعضی استخاص
 هفتده بر طاعتی که مسیخی و ظاهر مذک طاعتی تحریک اید که ضرر سبب اوله بیلید. اوز ماده مالی کینله
 افضل اوله هفتده ز طاعتی کینله مکده افضل اولور. بر هفتده اموال دخی ایکی قسم. برسی حیوانات،
 مندر و عات کچی علی الاطلاق قابل افقار اولمایه اموالدر که بونزه اموال فقهده رینید. بونزه و فقهده
 اولاده صدقاتی کینله مکده ده بر معنی یوقدر. دیکری فقور کچی قابل افقار اولاده اموالدر که بونزه ده
 اموال باطنه رینید. بر محذور بولما و فقه بونزه ز طاعتی ده آنها افضلدر. فقط ذکر اولند یعنی اوز
 بر محذور بولند یعنی و مثلاً اقیقده ویرلدیکی زمانه محل لایقنه تسلیم اولنیه بعضی تقدیرده بونی ده نافه
 کچی کینلی ویرلدی افضل اولور. یوقته ظهورده سرأ ویرلدی مثلاً ویرلدیه تمسکات افضل، فقهده ده
 مثلاً ویرلدی کینلی ویرلدیه تمسکات افضل اولدیفی باید اولنشد که آیت ره تقسیم یعنی ایز بولما نظردر.
 (وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) الله ده اهیجه کینلی هله یا ایز کز خبیردر. بنا علیه الله بیلیدر
 اهیجه صدق لریندی ریا یا اعلیه ایتمه قالیقشده ده معنی یوقدر. کینله مکده رها مخلصانه اولور. «
 بوات جیلده مذک مضمونی اوزره صدقاته آنها و افقار سنده هر بیلید و به افقار هفتده علی
 اوله سرحیه مذک استفاد ایدله ایلیمه نتایج بر وجه آتی مغزیه طرفنده باید اولنشد: صدقه ظهورده
 افقار مذک و به افقار: اوله، افقار ریا و سحرده اوزاندر. علیه الصلوة والسلام «لا یقبل الله
 من مسیح و لامراء و لامنان = الله نه ایتدیرده سحره جیلده، نه کونستدیه یا ایزه رایدیه، نه ده نتیجه
 برشی قبول ایتن «بورشدر. صدق سنی سولیمه دای عالم اوزره سنده ویرلدیه قالیقارده ریا، سحره سنده
 طولاشید. سکوت و افقار ایه بونزه فخر ایدر. اعظم اسلامیه ده صدق لرینی ویرده هر قدر فقهده بیل
 بیلیدر ده مکه عالیانه بر هیوه زوان کیشدر. کیمی سن صدق امانت الیه بر ایتد، کیمی فقیرت
 کیه کچی دیا اوزره معنی یرده کوره کچی و هله ندر، فقط کندی کوندرن، کیمی فقیر ایز که البسه سنده
 باغندر، بعضی باقیه سنده واسطه سید فقیه ایهال ایز که هیلنده مقصد، ریا دره، سحرده، فقهده
 صایق فقهده. ز بر افقار ویرنی کورم سنده شایه ریا درنت ماحوظ اولر بیلید. ثانیاً، صدق سنی

کیندر دیکي زمانه بیه الناس سندن ، مدح و تعظیم معلوله کلز ، بوردہ نفسہ زو کلیر . باز عمیہ ثوابی رہ
 میوه اولور . ثالثاً ، علیہ الصلوٰۃ والسلام جویشد کہ : « افضل الصدقة جهد المقل الى الفقير في سر »
 صدقہ نیک افضل از برشی اولانک فقیر کیندی اولورده در دیکي جہدی یعنی کوجنک مصلحت بندیکیدر .
 دیگر بر حدیث « قول سرّاً بعمل یا یا ، الله رة اونی سرّاً یا یا ، صوکره بوعملی اظہار ایرس سرده
 نقل ایر . علیہ یا یا ، صوکره بقید دینی ایرس سر و علیہ رة نقل ایر . یا یا یا یا ، « مستور اولان
 بر حدیث شریفه رة « بوم فیامندہ الله کوکله سندہ باشقہ بر کوکله بولونیاہ ارکونہ الله تقاییری کسی
 کوکله سندہ کوکله لندیر . بریسی ، بر صدقہ در دیک صانع الینک در دیکنی مصلحت الی بایرہ آراند . الخ... »
 دیگر بر حدیث شریفه : « صدقہ سر ، غضب ربی سوزدور . » جویشد . رابعاً ، اظہار اتمک
 اولانک کیمہ بر طاقم ضرر کیندر کہ افتقارہ بوز بوزد . برنجی : اظہار دہ فقیرک ناموس و صفتہ
 طوقنومہ ، فقرنی اعلامہ اتمک دارد کہ اول فقیر بولان فی اولیہ بایر . اینجی : اظہار دہ فقیر
 بر آن صوکره کلمہ جک اولان آیدہ مدح ایرلیہ حال تعفقدہ مقارسمہ ، اشدنی بوزسمہ محذوری دارد .
 اوچونجی : غلمہ فقیرک صدقہ المنی محتاج دکل آیمہ آلدی قلمہ ایرک غیر مدح تعقی ایرد بیلر .
 فقیر زنتہ ، غلمہ دہ غیبہ روست . در دنجی : یعلیا بر سفار دہ غیری اولومہ اعتبار دہ اظہار دہ
 فقیر بر تذلیل و اولان باهات سفاسی دارد . حال بوکہ موسنی تذلیل جائز دکر . بشنجی :
 صدقہ ، لحدیہ بحر اسندہ جاریر . حال بوکہ بر حدیث شریفه : « لکمیمہ بر لحدیہ تقدیم اولور دہ آیدہ
 بر جماعت بولور . اوز اولحدیہ رة اولان اورتا قدرر . » جویشد . باز علیہ اجمیعہ صدقہ در دیکي
 زمانہ فقیر یا شدہ حاضر بولناہ اورتا قدریہ اوز دہ برشی در زنتہ بولان بوزنتہ ناسر بر حالہ
 گرفتار اولسد اولور کہ بولان سبب اولحد دہ ناسر اولور . ایستہ بنوبہ بر اسباب معقولہ و منقولہ ثانی
 صدقہ نیک امفاسی افضل اولدیفنہ دلالت ایرر .

صدقہ نیک اظہاری جائز اولسد و جہنہ کلیمہ : بر اسناد صدقہ نیک اظہار اندیکي زمانہ
 غلطک دہ کندیہ اقتدا ایرد صدقہ در دیک جہدی و بولور دہ فقرانک منتفع اولدیفنی بیلر .

به مالده اظهار افتخار به افضل اوله بلیه . نه کیم ایه عمر رضی الله عنده درایت اولند یعنی او زنده رسول الله
 بفرستد که «السرا افضل من العلانية والعلانية افضل لمن اراد الاقتداء به سر» عملیته افضلدر ،
 عدالت ده کندینه افتخار ایدلک برادر ایه بجه افضلدر . « . هابیم زندی محمد به عیسی دیندر که انسانه
 خلقده کینله برک بر عمل با ایدر و فسخده اونی خلقده کورسی ایست بر شهن بولند یعنی حالده بوشهوی
 دفع ایدر طور درسه بواره شیطانده اوله خلقده کورسی سوزانی القار ، نای ده اونی فنا کورده رک دفع
 ایتمده اولدیفند طوری بوانسانه شیطانده ایدر محاربه حالده در . بوسبیل بوند بکینلی عملی عدلیته
 یتیمات فضل فائزدر . صوره الهیه ایدر قوتی داردر که نفسی تریه دیند هب ایتمده و بنا علیه
 الله کندیرینه انزاع هدایت امانه ایتمده ده فسخده انوار معرفت تراکم ایتمده کندیرینه نفس و سوزی
 کیتدر . هیزکه سوزی اولسه ، فسخده تعالیانده در یای غفتمنه طامند . بوی بر انسانه اهیقه
 بر عمل یا بر صفتی زمانه بجالده به محتاج اولان . زیر استوت نفس با تمه ، نازعه نفس مضمحل اولدر .
 بر عملی اهیقه در صفتی زمانه دگر برینده کندینه اویوب ده نائل ثواب اولدی آرزو منده بر باقیه بر فسخ
 بدمز . بکندی تکمل ایتمده ده باقیه لری کماله ایدر دیکه سعی ایدر و بصورت نام و حق فرود تمام
 اولمده یتیه بر قولدر . نه کیم الله تعالی کتابنده بر طاقم کیم لری نایتمده ، اولدره « عباد الرحمن »
 عنوانی دیرسه « اولئک یحزون الغرقة » دیر بر نره هشتک الک برکک در بر لری و عدایتمده .
 دیندر دعالرنده طلب استیظری خضالی ده « وجعلنا المتقین اماما » دیر بر یتیه باید بفرستدر .
 است موسای روح ایدر که « ومن قوم موسی امه یهدون بالحق و به یعدلون » بفر دینی کبی است محمدی
 « صلوا علیه وسلم » روح ایدر که ده « کنته خیرامة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر »
 صوره بر افهام تفخیم ایدر « و ممن خلقنا امه یهدون بالحق و به یعدلون » بفرستدر . ایست بونزه هدایت
 یسوالری ، دیر علمدارری ، خلقده اندیریر که فخره الله کیدر که بونزه افتخار ایدلک سایه سنده بولری
 بر لوردر . الخ...

فسخ اولانده نایتمده اظهار افتخار دیند کیمنه : اولدو برابرده « خذ من اموالهم صدقة » دیر

افنده آوردند. بوی افکار در. تا نیا بوند افغانده کنی به تحت جلب اینک و کسی سوزنده
 در سوریک نعلی دارد که افکار بوند رفع اید و جکند افغان اولور. نه کیم رسول الله فرموده نماز را
 با نفع نماز اینک آنرینی خانه سارنده قیداری. نماز ده نفی تحت ایوبه فرموده نماز اینک مکی
 دیکند یکی که زنده ده بوی در. تا نیا افکار اورد و تطیف الهی به ساری نغمه اید، کیندر مکه
 فایضه ای واجب اراده نزل التفاتی بهم اید. ار الهی طور در که دیکند عطره التفات
 اینک اساساً غیر لایق در. بنامیه فرافنده افکار، نوافنده افکار اولور.

زکات یا لک مؤمنده ویرید، چونکه او مجرمانه دکل، موهوم اولاده بر جید. فقط
 بول قیاساً محصه امانه اولور و درید یک نافر صدفه کرده بولنده اید به بیلدی. نه کیم رواق
 اولند یغنه کوره حضرت ابی بکر کرمی اسما رضی الله عنهما ناسی قید ایدینه سی سرکه اولدوری
 حالده حضرت اسماء بنتی اینه ملک ایوبه کلمه، اوره رسول الله استیاده اینه یغنه سه بری دریم،
 چونکه من بنم رنجده دکل دیکدی. برده افکار در بر طایفه یک بنی فریقه یهودینه قراندی
 واری، بولیم ایله اوره صدفه ویریزر و سلما اولد و نفیز در یغنه سه بری دریم و در لری.
 بر دایه کوره ده فقرای مسلمینک هیو غالدینی بر صره ده رسول الله سلمندی سرکه صدفه ویرمده
 منع اینه در سرکه سوره احتیاج اید اسلام کلمه ری ارز و اینه اید، بوسیدر ده بری دیالسی
 طولایید شوات نازل اولور:

[لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ] یا محمد! ادری بالفقد بول کیندرک اوستوکه وظیفه دکل،
 سه آنچه کونز کطرد ده نھی اید هیده ارشاد و ترغیب اینه مأموریک، بالفقد هدایه یعنی ملید ده
 هدایت غلامه اینه کلمه اولی سه یاهیه دکل [وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ] و الله
 لکیم دیر به بالفقد هدایت ده نصیب اید. بول کونز دیک کی بولده کونزور، توفیه دیر.
 نکر نصیب اید کونز دینی هدایت جهته سوره و ادر ده هدایت ده منزه اید. [وَ] سن،
 [مَا تُفْقَوْنَ مِنْ خَيْرٍ] هدیه منیه، یعنی هدایتی بر مال انفاده اید که [فَلَا تُفْسِدُوا]

کند که از اجور، منفعتی از آن در دکل، سزه عمارت در، محسن اولی مرتبه، امساله اجریه ایره جلع اولاده
 سز کند. بنا بر عیبه کند منفعت در طوای صدقه در دیگر نیمه سزه دازایه مفقد اولاد یعنی کبی
 اوزنه ربه جهید انتفاع ایره ربه نفای مشکیه صدقه بی نفع اینه کزده لایحه دکلر. [وَمَا
 تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ] سز یعنی سخته است که و هذا اصحابك الله عرصة و تقسیم اولونه
 از سز سخته با سخته بر نفصله دیا بود بر طایفه با سخته بر حاله انفاقه ده این سز کند. او مالده الله
 هر هائی بر قولنه صدقه در سخته نفس نفع ایره سز کند و یا الله عرصة ایره لایحه اولیانه کونو بر سخته نفس
 در سز کند؟ [وَمَا تُنْفِقُونَ مِنْ خَيْرٍ] لهم سز هر هائی بر سز، بر مال انفاقه ایره سز کند [يُؤْفَ
 إِلَيْكُمْ] او بالنتیجه سزه فائزات اجر و ثوابه بالغاً بالغ اوده نه جلع [وَأَنْتُمْ
 لَا تَذْكُرُونَ] سز بر ظلمه ده معروفه بر اینه مفقد، و عداد سازه اصناف مضاعف اجر و ثوابه
 نه حلق کور می کند، نه ده بر نفصله، یا منور بر سخته سخته انفاقه عام سز سزده سز ظلمه مذک الله
 در سخته، ظلمه اوزنه سخته سخته ده فانه مفقد، بنا بر عیبه کون سز سز در سز سز هر هائی
 بر نفقه صدقه در سخته، در دیگر سز سزده ده ایسی در سخته سز سز سز. ما را که الله مؤسسه دیا
 کافه سز سز، و ما را که صدقه لرکز الله سز سز، او مالده مؤسسه ده کافه ده الله اجوره
 نفوفا صدقه در سز سز و هر ایسزده اجر کبی ایره سز. فقط الله ایسی نفایسید؟ و بوار ایره سز
 بر سز اولاده صدقه لرکیدن مفقد؟ بوجهه کلجه، امر و تویحه اولاد نفقد انفاقه و صدقات
 [لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصِيَ اللَّهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] الله بولنده طوای سزه، ربه اوزنه علم، جلع ده
 و نف نفرا نیمه [لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ] بر بوزنه سز سز بوزایه کیده ربه
 یعنی الله بولنده سز سز سز و یا ربه و عجز کبی بر سزده طوای نفقه لرخی فانه انفعه افتداری
 اولیانه اوزنه لر بوزنه [يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ] حال لرخی عجز به نیمه جاهل اوزنی [أَغْنَاءَ
 مِنَ التَّعَفُّفِ] نفقد سز، یعنی ایسه بر سز سز اینه بر سز سز و عجز ایره عجز لرخی محافظه و ابران
 ایره سزده طوای سز سز ایره. [تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ] سزه اوزنی سز سز، وقت ایره سز

زمانه حال زنده کور و جهل ارب و ذوات یوز زنده شاهد اوله صبه آثار فقر و ضرورت کجی عدل شریه
 طایفه [لَا يَسْتَكُونُ النَّاسَ] اناندرده دین زار، همد [الْحَافَا] الحاح و امید ابر بهیم
 دین زار، اوله ارب به فقر و فقری زمانه همد انعام حال ایدرر. - ایه سحر و سخا و عفو و
 مردی که «الله عقیف و ستقف اولانری سه ور، هر و در پیریه در حد افراط ایدر، آن در پیریه
 زده افراط ایدر قاصه، یوز سز دینجی، مهر اولانری ده سوز. دیگر حدیث شریفه: «لَا يَفْتَحُ
 أَحَدُ بَابِ مُسْئَلَةِ الْإِفْتِاحِ عَلَيْهِ بَابُ فَقْرٍ وَمَنْ يَسْتَغْنِ يَغْنَهُ اللَّهُ وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يَغْفِرَ اللَّهُ تَعَالَى
 لَأَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلًا وَيَخْتَبِطَ فَيُبْعِثَهُ بِمَنْ تَمْرُ خَيْرُهُ مِنْ أَسْأَلِ النَّاسِ» هر هائی کیم به پیریه
 قایسی آید می مهر ماله الله اوله فقر قایسی آیدر. و هر کیم مستغنی بولنور سه الله اولی اعتماد ایدر، هر
 کیم ده مفتی اوله جالییدر، ایست بکده صافیند سه الله اوله مفت دیرر. هر یکین بر ایب الوب اوردر
 کتیده رک بر مقدار زیاد صانه سی اناندره پیریه ایست سنده هر و هر ایدرر. «

برایت، اصحاب صفه نسبه اولان فقرای مهاجریه عقیده نازل اولشدر که درت یوز کشی قدر و ایدر
 مدینه ده نه بر سکندی، نه عسیت و فقر باری بهیم بر سکندی یوزی، دایما سجد بنوی به ملازمت
 ایدرر. سجد صفه سنده اقامت ایدرر، علم قرآنه تحصیل ایدرر، موافق و در بیان به مجیدی ب
 استماع ایه مستفید اولورر، هر اور و می بولنورر، مصلی علم و عبارت مهر و فوات ایدرر و هر زمانه
 بر غز اولور سه کیدر لری، یوز مدینه رسالت الله یولنه وقف نفس ائمه طلبه سی ایدرر. بوطانار
 ایدر که عالم اسلامه در سرر، هر جوامع شریفه اطرافند و پاییدر در سر نسبه طلبه علم و دین به
 اصحاب صفه مذک سکنة سول بکده زیادی. تحصیل علم عبارت، ربه او غرضه هر نوع مساقه تحصیل و محافظه
 و نشر دین فدیست، ایجابنده مهار. مع مانیه بالا فرده سوره برائره «وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً
 فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ»
 آیتله بتوبه طلبه علم و مهار کتیده مدی و تحصیل سکنة دیر مدی یوز مدی ده بایه اناندرر.

ایه عباس همد زنده واقع اولده مدینه کوره بر کوره رسول الله صیه و سلم اصحاب صفه مذک

با شایسته هر چه ، هالدری نظر نیتند کبریه ایدی ، فقر الفدائی ، هالکده بولند فدی ز هندی کوری
 و فیلدری تطیب ایدوب بوردی که : « اصحاب صفه ! سزه شده لر اوسوده که هر کیم شوزک بولند فیلد
 مال و صفتده و بولند فدی مالده رضی اوله ره بطاعتی اولور سه اوبنم فیقده ندر . » ایته بویته
 بوز طریسیله نازل اولدر . فقط هاکمی عامدر . الله رضاسی اجموده دکنه فارسی نوبت بطله به و با الله
 رضاسی اجموده در سه سر ره در برن مورده و با الله رضاسی اجموده خدات عامه به وقف نفس ایره و بو
 اموال اجموده مال و ملک ایره ، محتاج اولقله برابر نفقه شخصی کسه رفتی بولونماید و با قدرتی یسکه بن
 فقر او یونیه بر اینده هاکمه راضدر . بوز انفاقان و صدقات الله کوزل صدفی نشیل ایدر .
 معنیه [و ما تنفقوا من خیر] کرک بالفامه بوزده و کرک عا اجمود ارباب احتیاجه هر صافی بر مال
 انعامه ایدر ، یا خور مالده ، جاهده ، علمده ، نفیتمده ، دلالتده ، خدمت نفیتمده ، اعزاز
 و اکرام و نفیتمده ، اراده قلبده ، حتی احتیاج ایدر سلامده هر صافی بر خیر یا ایدر کرک [فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
 عَلِيمٌ] هر حاله الله اونی بلیدر ، اجر فی ضایع ایتد . بنار عیبه و بریکز افندیر و بریکز و عا المخصوص الله
 بولنده هر در جور ایتسه اولده سو فقیده و بریکز . اجمود و مالکد کیم کوزدن کیزی دیا اجموده
 رفتی مس ایتد ریه جاک قدر یوکسلیسه ، سه و اذارده ، ریا و نفاقده صافیرب الله رضاسی طلب
 و کندی الله بولنده ثبت اجموده کوکل مؤمنی ایدر کو جندک یندکی تدر ایدر نه و بریکز عازند ،
 مؤمن ، سلف اولسوده ره هر زمانه و هر صورتد و بریکز . مؤمن [الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً] مالدری بجه و کوزدن ، کیزی و انظاره انفاوه بریکز ، یعنی
 هر دت و هر صورتد انفاوه یا ایدر ملک شخصی اعزاز ایدر بونمی ؟ [فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ]
 بر انفاقده سبیل بوزده رب العالیسه عنده بالفامه ایدر ایدر داری داردر . [وَلَا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] و بوزده بر نور نور اولار یعنی کبی هیچ بر زمانه محزوده ره اولازدر . —
 و بر رطری دنیا و آخرت فانات الیدر . بونه نور نورده سلاست بولوردر . دیناره و بر رطریه
 و اسف طوبایوب نمونه اولور فدی کبی آخرتده ره محزوده اولور که بوز هر در محزوده و کورده

آزاده فالیه، سعود اولورلر .»

حضرت ابی بکر رضی الله عنه مالک اولریغی فرموده بیک ریئان اولدیگی کیم، اولدیگی کوزوز
اولدیگی کیزی، اولدیگی علی اولمداوزده برده نقدده ایسه ایدی دیوانت بوند مقصد نازل
اولمدا ریئور. حضرت عمر رضی الله عنه رضی درت درهم کوشده باسقه برسیه مالک رکل ایکنه بوند
برخی کیم، برخی کوزوز، برخی کیزی، برخی ده ایقصد اولمداوزده لیسنی نقدده ایسه ایدی، رسول الله
نی بوبه یارک ریه صور دیفنده «ربک دعینه سقوه اولمه اجموده» ریسه، جواباً ده «لک ذلک»
او، سند «بیردسه ایدی که سب نزولک بو اولریغی ده سردیر. برده ایته بو ایته سبیل ده
بهار اجموده اندر بلرب بولک صرف ایتر مقصد نازل اولریغی سولمیش. حضرت ابی لهریه بسیای
برأت کوزریکی زمانه بو ایته اوقورسه. بوندره باسقه بو ایته عمومی اوقات و احوالده صدق دریه
دولمائی بر محتاجک احیانه آلاه اولریغی زمانه تأخیر اتمکسینه و حال ارمایه بیره و باسقه
بر حال دوقته نقیصه اتمیه ذرات مقصد نفیم فیه ترغیب اجموده نازل اولریغی ده نقل اتمش که فخرالیه
رازی «سب نزول را زکر اریسه و بولمک اجموده الک کوزلی بور. چونکه بو ایته اعطام انفاق
بیایه ایدر ایترک صوکی اولدیغی ده لیم شبه یوندر که بوندره و بولمک انفاقک الای زکر ایلمش. «ریه
بونی ترجیح اتمش.

حکمت دست الیه نظرأ بوبه کیم کوزوز، کیزی آیه ریه بولمک زمانه و احوالده انفاق
دوام ایدر بولمک از اولمده و بولمک انفاقک الی و بولمک اولمده بولمک صامینه طریقه کسبه
نظرأ مختلف رابته تمکدر. بوند اساسده اموالک انتفاع تخصیصه احتکار و ارفا ریه حیاتی و تدارک
تأثیر کیم حیاتی، مالی، اقتصادی حکمت دار. ال جالب رقت اولمده فقط اقتصاد ریزد ایدر
اقتصاد عمومی تألیف اتمکدر. جمیعک نظام عمومی روتک نزول کلیسه مانع و ارفا شخصی صحن
ترجیح مساعد اولریغی زمانه سقوط اجتماعی باسلاسه اولریغی بولمک لازم کلیر. و اوزماره اصل بولمک
اصحاب اموالنه بویابه یوکسک وظیفه لرتب ایدر که بوندره بولمک کسب بولمک صرفه مند منتهی اولر بولمک.

بیاضیه بر طرف انفاقه با هم مال بتره بالذات انفاقه مقتضی رکود . بالکس بالارده کسبه « یستلونک
 ماذا ینفقون قل العفو » آتی در لوحه فرافنده نصایب نظر رفته الهه یعنی بی ظهور عاتده ده طریقه نظراً
 کسبه اراده سی امجوره سرور اولاده مصارف و یا احتیاط سرمایه سی از موره نظر رفته در طرف اولاده
 یعنی اکثر انفاقه در امجوره انفاقه رضی امتدال و انقصاره مراعات اینک رضی بر سنده نشین آید .
 فقراندک حاجاتی رفع رضی الهی اولقه رفع حاجت آید نه محتاج بر عاقله فاعلی مطلوب الهی رکود .
 نه یکم سوره اسرارده « ولا تجعل یدک مغلوله الی عنقک ولا تبسطها کل البسط فقعد ملوما محسورا »
 آتی بونقطه فی تثبیت بورد . بر عاقله بی اوله کرکر که ابه جبر بر طریقه نقله کوره اسبو « الذین
 ینفقون اموالهم ... ولا هم یحزنون » آئنده قتاره سوبه رایت آئند : « بونظر اهل جنت در بزه
 نقل آید که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله « اکثر من هم الاسفلون = کمتر از یعنی موره ثروت طریقه
 انفاقه در « بورد بورد . اصحاب « یا بنی الله الامه = شمار آید کمال « دیدر « اکثر من هم الاسفلون
 هم الاسفلون « بوردی . « یا بنی الله الامه « دیدر « اکثر من هم الاسفلون « بوردی .
 « یا بنی الله الامه « دیدر ، فقط ناقابل در بر ستم و فومنده فرزند . حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 اشارت آید که « انجمه بالیه صافنده وصولنده سوبه و سوبه ، اوکند سوبه و آرقه سوبه سوبه در طرف
 اربعه سده انفاقه آید که ماله حکم آید مستثنا ، بونظره یدک آن . ایسته بونظر الله فاعله فیله یعنی
 در اضی اوله یعنی بولده اسراف ، امتدال ، بند برست ، فاعله انفاقه آید در . « بوردی . رکود
 اولو که انقصار و امتدال بر آئنده کی انفاقه رضی معتبر در . فقط بالذات اینک اطلاق از دیامجوره
 الهه سوبه در جمیع ماله انفاقه مقتضی اوله ماسقه برابر مانع ده کور و سوبه . نه یکم سب نزله ذکر اوله یعنی
 او در ده حضرت عیسی یا یعنی بوقبله در . و بونقطه نظر در کلمات موضوع بحث ده رکود . بونده
 امجوره بواطلافتک قید انقصار آید تفسیر ذکر اوله آئند در برید و یا سوبه در یک بر نفس آید مد و جوش
 و یا تفسیر انقصار آید . بونده امجوره یعنی مضربه « ان تبدوا الصدقات » ده بونظره نازل اوله
 آئند سوره بر آیه ده کی تفصیل نکات آئند نازل اوله در اول مصول به اولوب بر آیه نازل اوله اوله

[illegible]

[illegible]

صفات و اجناس گندی صفات و اجناس جدید. سرحد رده کی کرد بعد خانه ندک کردیدیر. عاظمه سنده،
 انرا بسنده، قوم شونده، همشدر رنده، هم چند رنده کی اهل فداک، غنه فداک، فداکند و هسی
 انسانک گندی سرجو رنده کی غنه لرد. فقر الی کوز لری آدکند و آیهی کوفته لرد سولی مامه لرنده
 و با خود دلوله های و هوای اطرافین پیدا کند کوسور نری خانه لرد ملک مالونرنده جیات عمومی کوز یومارنه
 قهرقه لرد یوب ایجه، رز و تر ارف ایجه ارباب غفلت و دشمنی که فضل فایده یعنی هر لقمه بکد بر فقیر
 برای کونک قوت لایمونی اولوردی. رفته بکد بکد کیم لرد هو حیانه عید ایجه، چند ویر ایجه
 بر مصلحتی و عمل بولونوردی. دشمنی که هر قهرقه بر هویه ارباب امتیاج عینه در ریشی قایمانه میده،
 اهل غفلت قوه نموده یعنی حیانه میده، ناموس لری صادره، اسرت و تقادرنه سوده اید و جلی
 برضرب ایجه اولدیر.

اوت، قوت نه در بایز سکی ای سوز در قوت سه

از ر بهشت قدرت بیتی بوم سا کده

آلشیت بر مصلحت غافلده ایجه عی الا طلاله انفاقه ترغیب، اعتدالی نایسه اید صلاح و موازنه -
 اجتماعی استهداف و نایسه اید. اوزنه مکره انفاقه افراط اید نکیندک فقیر شکره باشد یعنی و بوی
 موازنه اجتماعی ندک بوز و دهمی زمانه طغمره ولا تبسطها کل البسط « ارشادیه لزوم واردر. انسان
 دشمنی لید که هیچ بر کیم ندک کسی نفعت عمت لایه سی رکدر. بوزنه اولد خالفک موهبه نظریسی واردر.
 هر طومانه عید عید اید، فقیر و محتاج اولد و طومار، عموک شاره اولد بوضفه خلقه فونار. برینگی
 دفع ایتمک قدرتی یوقله اطرافنده گندینه نصیبی قدر نفعت موندلور. موندلایه نفعتی الوب لفظم اید و چه
 قابلتد عینه ایدیر. فریاد لرینه جاذبه لی، مؤثر نفعت لر فونولور. اطرافنده بوزنه جواب ویره جلی
 فزجید تعبیه ایدیر. نه صورت اولور و اولسوه در کیم قدر با ساسه اولد به هیچ بر زرد بوزنه که بوزنه
 خالی فالسه بولسوه، باز عیمه لکب بر عی ربه رده خالفک بر انفالینه بوز عیدیر. بوزنه در فتره خالفک
 ایدک صابی زنت صحیفه لرید ایدیر. تا نایا جیات لرد و لکب بر عید کسبدک عینه تقادرنه بوزنه.

بهم بر کس فردی تصور آنرا که از نه جمعیت برضائی، دیگر از جمعیت برعکس آنستایی فارسیاست برنمود
 طوطی، صوفیه سنده فارسی طوطی در کس از نه فارسیه کیه بر اجهل لغوی آورده نموده برحق بونمارینی ارعا
 ایدین. انتسابان غیردینی قاله الیهم. فقط الی حقوقی اولاد انتسابان مبارک اساسه مستند دینی
 تصور ایراد یکی زمانه برع و تجارت ضرورت و احتیاجیله عدوت را اولاد مبارک نام بر خواند از نه
 بود و به جای و بنار علیه بود و زرد توزیع اموال و برپویه ایتقدک تراکم اتمی ده ضروری بولنه جفی کج
 نودن عمومی ده مهمی سه ایره امتا لیز بر طایف اعمال و ساعینک حیات زیاده قابل مبارک امثال و ثنائی
 بولنه به معنی ده تأمل ایریه هرینه لغت ده یک در به حقوقی اید عدوت را اولاد دینی و بر حقوقی اراکی
 مبارک قانونی نه باقیه اتفاقات غیره قانونی نه ممکنه اولاد به جای اکتوسی قولی اولاد. احتمال که
 بر لغت ده فارسیه بوقوتی به فقیر اونی قایل، جائیه تأسیه ایریه بر شریک یاد و روی و بابا با سید.
 بود و ده اولاد نفع حیات عمومی یا اولاد سالی جیس و اندک ایرد ده افشای حیات اتمک نه بود
 حقش لغت. غفلت بریه ایره بواجیه در ریه وظیفه لری در سونیه نه زکندک بر معنی رزق و بوشی بوته
 صرف و یا کلیکی بر رده جیس اتمک نه دره ایریه. لیهات اجتماعی سبه و ادنک اولاد اولاد فقر اسید
 کرکی کج عدوت را اولاد، اغیار اید فقر آرا سنده جلال و خصوصت احداث ایریه. جمعیت صدیقی بوزار
 ربالنجه کنیزیه ظلم اتمک نه اولاد.

بوراره. بالخاصه بر سواستمالک اصدوی صورت مطلقه ده مطلوب اولاد یقینه عمومی
 اعتدال تقریب عمومی ات هواس المایک اتفاقه کلی ایره ایاره و متوجه اولاد مقام دلیتری از نه دارد
 اولاد. قرآنک ده بار صوره بر رنده اتفاقک منوع جیس لری کوسنده جیه آید که جکر. بوراده
 قرآن اتفاقی اخلاقی و اجتماعی جیسیتیه برابر ده زیاده اقتصاد نقطه نظر تعلیم ایرد هرینه
 اولاد نه شرفی کوسنیه که کس استحقاقی تعلیم اتمک عمومی اولاد رده غایه استحقاق اولاد اتفاقی تعلیم
 و تداولی تسبیح و تعلیم اتمک لازم. زمانه ده علم اقتصاد ایره باینکه «استقلال» قوسنیه
 تعبیر اتمک اتفاق، صورت عمومی ده ایکی نوع آیریه. برسی، فری، اجتماعی بهم بر منفعت ترتب

ایتمیه عبت و با مندر و خبیث انفاق در که استهلاک مصله و لایه بر انفاقاته صوره تعالی منع و تذیر
 بر سر سر . دیکری ، لههائی بر سفت حیاتیه بهر طرف اولاده انفاقات همدیه در که اموالی حیاتیه
 قلب انماک در یک اولاده بر انفاقات همدیه استهلاک در کل غایه استحصالد . در بر استحصال
 نه ندر عمومی ، نه ندر تمیزیه نیستی ره او ندر بر سر سر . مساعی عنده حیاتیه بریه به قلب بر سر سر
 دنیا و آخرتک خوف و عزت در نور تو مودایه یل بر غیریه ، بر اهدیه ، بر اجتماعیه ، بر طریقه اقتضایه
 سلوک انماک ، بر نکته مناسب کسب و استحصال سعی و اندام الیله .
 بوندک نام فدیة لیدرک اموال کافیه :

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
 الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ
 أَثِيمٍ • إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
 أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ
 مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ • وَإِنْ
 كَانُوا ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ •
 وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ •

مال شریفی

ربا بیست و یکمین شیطان چهارمین کلمه نفس قافیه است از بد قافیه است. بواسته از آن "بیع
طبیعی" یا کسب. "دیگری بوزنه" حال بود که الله سعی مصلحتی ربانی مرام، بوزنه بود که هم
ربی طرفه کندینه برادگوت کلیده بر باد نه و از کلمه است که می آید و مقصد حکم الله است در هر کلمه
دو زبانه است این است از اصحاب بار در، الهی او را در خانه مقدر. ● الله ربانی محوید در ده موقوف
غماله زبیر. اللهم الله و بال بوطه غنی مصلحتی از آن بیع ربی سه دین ● ایمان ایدوب الی ایند ایمان و نماز
قبول زکات و بیه کلمه ربی عسکه اجر ربی شبهه از کلمه بریند و از نه بر نور توفیق و عسکه
اول همه رکعت از آن ● ای اوسته ایمان ایند! اللهم توفیق و ربنا مساجده فالله یقینی بر اینک
اگر رکعتی مؤمنه کن ● بویه اگر ایمان کن او حاله الله در سولنده مصلحتی بر رب اوله یعنی بدین
و اگر توبه اید کن رأس المال کن زکات. ان ظالم اولو کن زکات و مظلوم ● و سایر بویه صیغیند ای
او حاله بر قولایفه انتقام. بویه بر این مصلحتی که مقدره در هاضمید اگر بید کن ● هم توفیق
اوید بر کونه حاضر لایند که روز در دلوب او کونه الله کو تو رو له جاکند، مکره هر که قاز از اینی نماید او زده
و بیع بقیه موصیه اولیه مقدر ●

زانت: «فَإِذْ نَوَّاهُ» عاصمه ابوبکر شعبه اید عزمه زانت زده هر زده مری و ز الله کریم
«فَإِذْ نَوَّاهُ» - «میسره» نافع زانت زده «س» «نک صید» «میسره» - «تصدقوا» مفسد
سامانده «ص» «ده سده» «تصدقوا» - «ترجعون» ابو عمرو و یعقوب زانت زده «تا» نه
نقی و «ج» «ل» کریم «ترجعون» او نور.

ربا، اصل فست زبانه لند، فست لایفه مفسد مصلحتی از آن فاسته ربی زبانه فست
اسمی از آن. ساسه سید بر عقد مواضع مفسد عزمه فالله هر صافی بر فست ربی. ربان
معالله هم عزمه فست هم عزمه مفسد مصلحتی بر این لایفه، بر تافست. بار عی بر عقد مفسد

ضمیمه اولیایم را با تصور اولیایمان . جنسی ، اولیوی بر اولیایم بسیار در بر لایکی زمان
ایکی بر جسته کی تفاضل محققه ایره بیه مکنده او وقت زیاده محققه ایره . عقد معاوضه مذک است
مالی مالی بالتراضی بسیار در یک اولیایم بیه که بیع منفعت در یک اولیایم جاریه ده بود ما محققه . کریم
بیع بعضاً بیع افاده ایره . فقط بویع بر رکع لاقط ایکی عقدی کرده کی اولیایم عوض اولیایمان . او
غرضه التامه بر کی او در غرضه صایله یعنی زمانه که بر غرضه در بیه . با ایسه بر عقد ضمیمه اولیوی .
بر مقدار جنس و مقداری متحد ایکی مال بر برینه تقابل اندر یک رکع مبارک اولیایم حاله آزاره بر طرفه
بر برینه بر فضله محققه اندر یکی ایسه بویع بر بار که بر یکی اولیایم او زده در لایکی حاله فارسی یعنی بویع .
مستلزم برینه بر یکی بالافزایه اولیایم او زده بر فضله او در لایکی او بر رکع ، عروج اندر ، بر برینه مکرره برینه او در لایکی
کنز و بویع ، در لایکی آنده بر معامله بیع صرف صور یک ایکی او در لایکی بر بار لایکی . بویع جنس و مقدار
تماماً مستقیمه . فقط او در لایکی بر برینه مستلزم او در لایکی او در غرضه در بر برینه او در غرضه او در غرضه او در غرضه
در لایکی بر زیاده . ایسه بویع نازل اولیایم زمانه بویع التامه و بالکوسه بقدر افزایش بر بار و در
بر برینه معروف ایری . حتی اعتبار است عم الاثر بر یکی ایچیکای لایکی بر بار یکدی . بری در برینه بر دعه ایر
التامه و بالکوسه بر مقدار یار افزایش ایره و مدت ایچیکه مقدار استقاضه آزاره کی تراضی بویع بر
مقدار زیاده ده شرط ایری ، بویع نازل اولیایم زمانه بویع التامه او در لایکی بر بار بویع .
لایکی بر بویع و دعه معلول اندر یکی زمانه بویع و برینه « و برینه حکم ارباء است
یعنی آری » در برینه . بر مقدار و لایکی بر برینه و بر برینه و دعه یکدی که بویع مقدار
آرتاری . و آری اصله بر دیا بر قیاسی بویع . اصل برینه رأس المال و زیاده سنه بر بار بویع
ایچیکه دی . لایکی دعه مذک تجدید نه ضم ایری بر بار بالک رأس المال حساب بر دیا و لایکی رأس المال ضمیمه
مجموعی او زده بویع و تویسی ده شکل تراضی بویع او در لایکی که زمانه تجدید نه کوره بری بسط فائده بری
رکب فائده یکدی . در بار بالک رأس المال کی بر اقسام مضاعفه ایسی فائده رکبه و هاساری و لایکی بر
ایچیکه ده واقع او در . هاساری بویع فائده مضاعفه ده ماهیه در برینه مذک بر عادت نه باقیه

برخی رکود. زمانه زمانه فائده ندارد و آنکه آنکه میفرماید رباً از اسمی به صفت معادل
تبدیل آید. ایستاده عربی به رباً، نام مناسبه زمانه زده نقود فائضه و یا گذشته و یا نامی تعبیر
اولیای فائده سید. بر آنکه فرضیه باشد و بر آنکه تفسیری و بی بورد. شبهه بود که گفته اند بر آنکه
الک مناسبی رباً، زیاده، فائده، آنکه از جمله لازم طبع. بر آنکه فائضه و یا نامی اطلاق «انما البیع
مثل الربوا» در لفظ بیع و تجارت تشبیهاً در اسمیه یا لایه را اطلاق. بر آنکه زیاده نقود در سفار
اولیای بر معنای شریعه و یکد اموال و نه به معنی تفسیر او نمیشود. نه کنیم «انما الربا في الشئ»
حدیث شریفی موهبی معادل صرافیه و به معنی ویرانی با شکی باشد بر رباً. كذلك «الحظنة
بالحظنة مثلاً بمثل یابید والفضل رباً والشعیر بالشعیر مثلاً بمثل یابید والفضل رباً الخ»
در عزمای، طوزی، آتونی، کوشی، مصلی الی شئی معنی و معبد صابانه مشهور حدیث شریفه فضلهم
بر ابیه پیشیه و لهم مثلاً سادی بقای اولیای فائده سادی اولیای مالیه پیشیه اولیای صورتیه تحفه
ابر و فضل صدف و به معنی اولیای عبارت زیاده حاکم به مکتوبی تحفه علیهم. بر آنکه برابر بودیده
بر آنکه التوه کوسه نقود در معاد شده و معنی تحقق کوسه شد که بوزن عرف لغته و باره معذور
رکن ایدر. بنار علیه رباً که معنی معانی عرفیه و نفیاً نقول باسم شری او شد. برید اولیای شونقده
ببیند که حضرت عمر الفاروقه معنی او معنی «ان من الربا ابواباً لا تخفى، منها السلم في السن = ربانك
کیزی اولیایه بر طاقم ابوابی دارد که سنده یعنی میوازه سلم بودیده رز.» پیوسته که بود طرفین
ربانك ابواب هفیه معنی بودید یعنی ایما، ایند یکی یکی دیگر طرفند عرف لغته رباً اصطلاحه بر یکدیگر
بر کرده معنی فائضه تعبیر اولیایه میوانا زده سلم معادل سنده معنی اولیایه ابواب ربانك بودید یعنی تفرغ
ایستد. اعطام فرآند به بیا و اند یعنی از زده به حضرت عمر دیکه که «ربا آتی فرآند الک صول
نازل اولیایه آید زده.» حضرت پیغمبر صلی علیه وسلم بونی زده تماماً بیا به آنکه در اعمال اندی
بنار علیه «دعوا الربا والریبه = ربانی و به بی بر آنکه یعنی بیانات موهوده به نقداً رباً اولیای
آمیخته معلوم اولیای بر آنکه یکدیگر ربانك، ربانك به بونی زده بر آنکه.» بوکانا و در که

اسلامه «الحلال بین و الحرام بین و بینهما امور مشتهات دع ما یریک الی ما لا یریک» حدیث نبوی
تقصا بنحو مع عموم شبهات از حدیث بر ذنب، بر تقوی مسلک سی و در نفسی حاله، بالخاصه شبهه باره اعتدال
واجباته اولشده. بوند بجموعه علم فخریه «شبهه بار بار» زیرا باره شبهه مقدر در «دیه
برقاعده وار در». مسلمین بوزن بلمسی ایجاب آید. ذکر اولاد شهادت حدیثیه نفوس سارده نه
استفادنه انتم منفعه نفع استبانته کوره کره نفور در کره سار اموالده ربانک ملق، مقیاسی آید.
جنس، مقدار. فقط سانیفیه نفور در ماعداسده بوزن در باقیه طعمی، مالکیه ده قوت معانی عدد و التمسک
اعلام بار. بعثت سینه نفع صول سینه لرزه و فتح مکه صره لرزه نازل اولشده. و حق تطبیقا
عمومیه سید اعلوی حجة الوداع صادر بونشده. بوسعه رای «الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت
علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا» آیتی موحییه دیه اسلام در المال بولونوری. اولاد
سوره آل عمران کی «یا ایها الذین امنوا لاتاکلوا الریبا الضعاف مضاعفة» بعده بوانند نازل اولاد
بوزن کوسندیک ربانک نفسی بر غایه نطالده. رباجاری اولاد لعیات اجتماعیة نفوز تحمل آید شده
و تحمل آیدیه اقوام دسلده ده ربایرفع اولادیه مقدر. اخلاصه دینسی بکلمه سه، تفاوتیه اجتماعیه
آغیز لرزه قبلده کلمه سه، اجتماعیه دین تغلب و تحملده قور تلووب راره اخوة کبریه سه اولادیه جمعده
رباره قور تلو مازر. قور تلو ر قورده مرضی سه اولادیه کمال اخلاصی و اجتماعی بی بولمان، منافع عامه
منافع خاصه نصاری رفع آید زلزله. لعل صانی بر لعیات اجتماعیة و فائضه یا سانه به معنی می جو غاله به
و فائضه شریعتیه جاریه رار انفعه با سندی اوراده سقوط و انحطاط و در جاهلیه یا رباع با سندی
افطار آید ابامه قایسی آید، بکونای جمعیت بریه نفع بار در زنده قور تلو بلمسی حدیثیه اجتماعیه
اکسایانیمه نتوقدر. فقر از الوب صدق اجتماعی ابر و رکبه فائضه نزل آید هیک و بکونه کلوب
فائضه مقدر. فقط بار دایم آید کجده شریعتیه اخلاصه ده قور تلو به سه، فقر از الیه مقدر. عمومی
نقاط نظر بکونده دیناسده فائضه نفسی بر فکوره اولده ده در سونمکه با سندی سه به ده طوفوری
نمایدات حاضره نفوز نفسی دخل تنزیلی از زنده طولایه بیکلمه در. ایسته بوند دینانک نفوز تحقق

ابتداء مدتی بماند، سه طرفه اجتماع اسلامی در محضره نبیه اری. به صورتی که قرآن و دریه اسلام
 حال حاضر در کی بوده برین دخی ان بولک بر تکامل الهامی بنده اریه ملک بر کتاب نبیه بر فائز الیه
 اقتضای نامی تأسیه بحیثیه انقاده خیر اصولی نفیسم اریه جمعیت فرق ندرستی اخلاقیات امتاز اید.
 بالکس توزیع اموال در باب اصولی ندرج اریه جمعیت دخی ندرده انحصار اریه فرق نفیسم استند
 ایدر. فائضی باب امره بحیثیه دایما به محتاج کوزه بر و در باب برین در برله دره النابه اریه بر فضله
 اولی اریه بحیثیه محتاج احتیاجی نهویه برین سخی و عملی نفیسم نصاب ایدر ک طویل بسید نشد اریه.
 و حقیقت در جمعیت باب ایدر به نفع اولر. فقر اسی ندر فضیلت اولر دره اریه بحیثیه فائض
 انبار در ضعیف بر انلیب. بود در جمعیت متاریا اختلاف سور و در. ناسد در نفع در دره طوفانه
 انکار اختلاف اریه فخری سید استار اریه اختلاف اریه عظیم فخری در در. رحمت الیه انبار و فقر
 بر تقارن صمیمی اریه. مفره مفره شغف اولر برین اقتضای رکه بونک فخری حرکت اریه و فائض در
 فقر ایدر ایدر که شغف اولر به فخری فخری اریه جمعیت به بر زمانه انبار و اختلاف اجتماعیه نور نور باز
 بود توزیع اموال در بابی اعتبار اریه جمعیت انباری اریه به با نر با کیدن انبوی کی صورت جلیب
 بر احتیاج مالی اریه. اوزمانه بر اس المال مالک فضیلت در در دره بود نه نویسی شغف اولر.
 هیسی چار و نامبار بود چرخ ریشی آراسته از لیر کیدر. اوزمانه بود شکلاتی انتقام ایدر در
 ارفنده کیدر بر نفس اریه به اعراض بالاره کی. لهما جرم عند بهم ولا خوف علیهم
 ولا هم یحزنون. بتبینه ماصد در اولر. باب ایدر اریه بر صغر اختلاف احتیاجی اریه
 قور ایدر. ایسته همه تعالی بوزرک بود بالدی باب اریه بحیثیه بود و بودر.

[الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا] بابیه ندر. یعنی فائضه معالسی بابیه و به صورتی که در دست
 استصال ایدر در ریه محتاج ملک فائز انباری الدنیه حلیه و غایه استصال نفع عامده در صراطه توبی
 ایدر حقیقت استصال در زیاده استند در قدرت اریه و الحاصل انقادات فخریه فائضه تماماً
 فخریه کیدر [لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ] صرعه

جسته قالعمازلر. آنچه بر دم قیاسته شیطان جاریست. مدعی دیار کی بی ریشانه ایچده قالعمازلر.
 - اساساً طوقوسه دیک اولاده "مس" لسانه عربده دلیلهک معانسه ده کلیمه و مجنونه، صوریه
 محسوس دینلر. بونز کنه ایز ایضا سباب فیه ده نشأت ایره فنار فنلر اولدیفی ایچوده جنه، شیطان
 نسبت ایرلرک جه طوقوسه، شیطان جاریست دینله کلیمه ده عموماً معلومدر. بونزک جه و شیطان
 نسبتی حقیقتی بجای سلسله موضوع ناسه اولسه ایرده اصل معنای انظار ده که فاعلهک رهشتی
 و سباب سربیه تعلقی کونندهدر. بونز ربایله سبب و عمل ایرلرک نمره سبب معنی آلوی کینده طرزه در غایت
 ایچده بانار. سبب ربانیه ایز قالعمازلر، اندیسی باناقلنده شیطان جاریست کی ساعده کوننده
 اغزی کوننی اگرک سنده سنده یه قالعمازلر. حیاتی فکر ربایله ده لجه منته کیر، دوسه طری زمان
 بلدی در غزلده مازلر. فقط اصل سنده بونزک، بونز قاریلرکی ربایله طولدر در قلنده طولای
 بر حدیث نبویه ده بانه اولدیفی اولر ده قیصرنده قالعمازلر عموماً صریح دیاجنونه هالده قالعمازلر
 و بوجاه اولرک عدالت فارقلری اوله بقدر. لیلته اجمده رسول الله ربایله و اینده تصویر و عهد
 کورسه، بونز کیم دیه صور دینی زمانه جبرائیل برائی اوقوشدر.

[ذَلِكَ] ارمقاب [بِأَنَّهُمْ] اساساً سربلدر که بونز [قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا] بیع باشه دکل آنچه ربانیهک سلبدر. اوله معانی و اوله ماحقده دیه اعتقاد ایندیر
 بیلدر ربانیهک حقیقتده کی فکرینه عموماً قیاس مع الفارده صوریله ایکیسی جنس واحدده بر ربانیه
 اعتقاد ایندیر که باشه بونظره قناعت ایندیوب ربای اصل، بیعی اوله بگزه و اولهک جبرائیل تعقیب
 ایتمی لازم کلیمه بر فرع کی فرموده ایملر و بر اعتقاد ایره حرکت ایلملدر. ایته فاعلهک باشی ربای
 بیله تشبیه و قیاس ایره ایکیسی متماثل نوع واحد اعتقاد ایندیر که صوره بونشیبهک عکس ربایله ربای اصل
 و بیعی فرع اعتقاد ایردب ساره ربای بیع کی دکل بالعکس بیع ربایلدر. "انما البیع مثل الربوا" دیملری
 و بونز بر طرف فکر ایره ربای بیله بر اساس امیسه کی استعمال ایرلری اولنده که بونز بر طرف بیع ایره
 ربانیه فرقی قالدیرمه ادعاسنده بونز، دیک طرفنده بونزکی عکس بر صورنده نسبت ایرلر. —

مفسر به بر تفسیر یک تشبیه مقابله و یا تشبیه معکوس اولی محققه دارد و کلام میسر، فقط آنست
ظاهر و جمله تشبیه معکوس صورتی بر قیاس معکوس اولی اعتبار میسر در که برینه کوره و مبالغه بر بانك
اصل کبی فرمه، در کینه کوره و اصل از عاید لسه اولی می اکلای سلسله.

نقد هر نوع اموالک سر بقاء واسطه باره سی اولی، بیع بر باره ملک نکند و نوالیسی ده بالنتیجه
اموالک بر سبب بیع و نحاسی بر نموده اعتبار به بقدر طور ریغی برده و بالفعل بر نما یا ایمان به نقد و بالقوه
نمی فرضه ایلیس. بر شمره باره بریده در. بر بهانه ایله بر باجید برینه بر باره و بر کوری زمانه و بر کوری
باره ملک بالفعل موجود اولیایه نمای تقدیر سی زلفاً مدغمه ایله تخمین اولیایه منفعت موجود سی عمومیه کوشته
برینه فائده دینیه بر زیاده محققه الی در. روری بر باره عمواسید. فقط محققه بر ملک بر سی دار
رکری بر ار موجود. آلتان فائده کوردنور، بلینید، سیمیه بر ملک اولی برلی فرضه اریبیه شایه
نه کوردنور، نه فوننور، نه بلینید، نه مسده موجود در. نه محققه، آنچه سوره اولی بلیدری، بویه اولی بلیدری
دیه فراقلمه ناشایر فضیات اجمیده طو لسانه بر قوه، بر میالد. خیال اب محققه تقابل ایندی زما
لجمید. خیالک محققه ایله باره سی ده بر باره خیالیه ده با شقه بر سی رکند. بیع ایله بر باره محققه
مقدّم مقتضای ده خیال خیال، محققه محققه ممکن در یکده در. بر باجی موده کوزه تمه دیکند بر باره
خیالیه بی بر باره محققه اولیایه بیله کوزه نه رک فاریننده کنه "بر باجی کبید. به بر فائضی مجانا
المیورم، بیع کبی بر باره ایله المیورم" دیه کوشید. و بونی بیع منفعت اولیایه چهاره کبی بر سی تخمین ایندی
ایست. حال کور چهاره ده منفعت محققه، باره بر کورد. بر باجید باره ادعای التوزک
شیخیه یمنی التوزه صائمقده رها خیالی بر باره در. بر باجی التوزیه سوره بر باقار "به بوزری
نژاده هیفایه م ده هر هائی بر آلیسه و بریسه ایسم، نه لرزه لر فائز نمازرم، ایسته سواد بر لیب
بونه بومضافیه سط و بریورم، هائی بومضافیه سوند رسنه سه قاننده ده بوردت خایند
بواد بر لیه اوده لیه و منفعت مفا بنده ده سوند بر لیه التوزه اوده ده مه حیث المجموع اوده کور لیه
کنید "دیر، اوده رینه "بانه سط نه قدر ایملک ایسم" دیه بر منت ده بایار. اوده والی فقیر ده

بکده قاز اینهمه اسیدیه الیه، قاز انما بلیغیه فائضیه ویر، قاز انما از سه نحو اولور کیدر. بیغ فائضیه
 رباعیه «ربا بیع کیدر» سوزنده فائضیه اولور حقیقه فارسی بیک بهیسانه اولور سوزلری، بو
 حالت درجه لری جمیع بشریه انجوده بالنسبه الهوده سوز اولور دی. زیرا اوز ماهه بیعک اصل و اساس اولور یعنی
 قبول و اعتراف اینسه اولور معتدله فائضیه معاصرتی مکتبه اولور یعنی قدر بداره حقیقه به تقریب انکده هابسیه لری
 دوز ماهه بتوده معاصرتی تجاریه ده رباهاکم اولان، فائضیه صحیح و سالم تجارتی دره یا بیده بلیغ، ایلی سیمی عمل
 اولور ضرره در ستم، ضرر دره تماماً انحصار اولور ایوبی فالان. حال بوکه رباعیه کندن فائضیه ده «ربا
 بیع کیدر» الربوا مثل البیع، در بکده فالان لری. اولور شوقا عده در لری: «معاصرتی به اصل مقصد نفع عام
 دکل را منتهی زیاده قاز انقد». زیاده قاز انما انکده الیه، ان را امت بولی ره فائضیه کیدر. فائضیه
 کار محضه و قوی، بیده سوهوم و ضعیفه. بیع کبی مقدر عقدرک، مختلف ساعی و زحمتی و نواسته
 صورت حاصل اولور به کار ایدر معتدله حاصل اولور به کار آراسته کی فزوده استکار در. سوکه حقیقی اولور
 اشیا و منافک بداره سنده حقیقه به کار به نوره ایجاریه برنده. انسانه خیالی حقیقه قلب انیدی کی
 زمانه که جری بر کار با میسه اولور، بیع و اولور استقاع اولور بتوده بدار لری، لیب بیع و کار انجود
 واسطه لری. بیع بالکن بیع و تجارت انجودر. تجارتی منافع عمومی به مذمت دکل منافع عمومی بی حکم کیدر.
 حاصل بیعک اصل ماضی بداره ایدر به لکن مملک دکل بیع و تجارتی در. فالصوبع ایسه رباندر. بنار علیه
 تجارتی کوکی و باشی بیع دکل رباندر. رباندر بیکه بکده دکل، انجود بیع رباندر بکده ده «انما البیع مثل
 الربوا» بیع، مبدل ایسه رباندر لریته مبدل اولوریدر» در لری. و هیچ به احتمال با یارده باره رباندر آریسه
 ایندر. بوند انجوده یار و ندک منفعتی دیکری زمانه انجوده رباندر در سوزلری. یار و ندک
 فائضیه حساب انجوده ده هیچ به ایسه کیدر لری. فائضیه فالقار به تجارتی طور در در لری. کندی رباندر
 ان بیکه صایار لری. فائضیه ایسه فالقار به تجارتی با یارنده تجارتی در لری. حال بوکه تجارتی با ساناتا
 فائضیه دکل، فائضیه یار ساناتا اولور نابع تجارتی در. فائضیه در سوزنیه به یکسه سوز یوز ده به
 کار ایسه کیدر ستم ایندر. رباعیه یوزده اولور ایدر بیده ایسه طرتمه راضی اولان لری. فقط دیکر رباندر

افلاس ایندیرد و ده فائده پیاپی فیروز نموده ایم و در مورد لو انتم یقره لربوبه در آن برکت حضور در
فائده نیرد. بر گره معاصد بخاریه که اصل و اساسی فائده قرار می دهد و می آید و با بتوجه مباحثه
حاکم اولور. بر بایه بکنه بنامه در ده، فائده مسابی تا رستم در ده صحیح بر بیع با بیله مان. مقصود بالذات اولور
اسوال ایل و واسطه اولور و نقود آراسته کی توازنه، اسوالک علیه، اما ملک لهه بوز و فله باشد. سعی و عملک
تحراتی فائده قنالدر نه بر با جیلرک الله نه طویلدر، تدریجاً روت انحصار و افزار، استهدات مقود
میدانه آید، سرمایه را در لهه استهدای فتمندی آید. بالذات مستفصله مسابیه استحقاق فتمندی در ده،
مستفصله ایسی آراسته بخاریه با جلالدر. با قاریکن هم مال و در هم سرمایه، بونکه برابر افطار آید
و اختراعات هو غالبه هو غالبدر. طوقداز، آیدر حیره، کولنداز، آغندیلر هو قدر. رنبار
فدر مالی اولور یاره سی اولیایه فقید مایلدر. در کیه سعی و عمل اربابی ایلر سرمایه را آراسته غنیه و کسبه
باشد. بر طرفه سرمایه مستفصله نقود و واسطه مبارکه اولی علیه غنیه افطار و همیشه باشد، اولور
بد واسطه مبارکه سنی آید و انیمه باشد. در یک طرفه منابع نقود رضی شود واسطه لریه بوزی ضبط و یا
افتدایه به بیله ایمور و هر چه بنده اسارت آتیه آلفه مایلدر. کیت کیه سرمایه در ده، استحقاقه محرم
اولور در ده هو غالب. بوز در ده بر با غما کرک مسی ارباندر. طیشنه با قیدی زمانه مسود در هم
فله ایدیه بر هیات اجتماعی، ایچنده هو در ده، قوتند غنیه. مکتوبه ایچنده، فتمند انیمه احتمالی بوزی
کور و نه غنیه در ده کی غنیه افطار ایلر یا ندر مفعله بار. سیطاندر در ده استقاره یه
بتوجه بر فنا قدره سب اولور بر با جیلرک دهشتی بر صرع جنت صادر و بتوجه حقیقتی خیال و بتوجه
یای مال اولور. بوسعه او ندر تا «انما البیع مثل الربوا» در یک طرفه زمانه و انیمه کیز لرنه از جنت بر
نفع لهر اولر جنت که قیامت مفزاده اولاندر قیامت و سطراره، اولاندر قیامت کبری ده مطلوبه بو
عقابی کوره مظهر در. نصیح اعتقاد ایلر توبه ایچنده بونیمه در ده نور تولوسه یوتدر. بدو غت فرانیه
نه سایه فتمند که ادات همداشته بر تشبه مکتوس افاده ایدیه «انما البیع مثل الربوا» جمله و جیزه سنه
بوتدر یغانی یی زبده انیمه و احتیاجات عاری یی دفع و تعاونه بر و تقوای خدمت ایمور موضوع و شروع اولور

بتوبه مبارک و دعا و تلاوت بخاری بی ربانک تحت انحصارینه در بر ملک و جریایه مفتوحی و اجتماع بی
 مسه اقتصاد و اتفاقات غیریه غایب سنده میورد ملک رسامی عامی بی اعتراضات خاصه خارم قیامه و مفید
 خیال از جاع اید ملک استینه به با جید ملک بر نوع جنت اید مدینه دار اولاده بتوبه احوال روحیه لرغنی کوشش بر
 اوت با جید ملک « انما البیع مثل الربوا » در یکده و بر قضا عتد و کت انکاره در [وَاَحَلَّ اللَّهُ
 الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا] مال بوبه الله بی مدول، ربای حرام قید، بوزنهای رکب یکدیکه نه تمام
 ضرر در. مهم الربوا نفی بوبه ایکه از الزمه کی فرود نفی عکس اید. — نفی الهی فارشینه
 قیاسات فاسده اید بی ربایه و بار بای بی قیاس اتمیه و بوزنی بر برینه فارشید بوب حرامی مدول
 مدولی حرام با ایمیه کیمه نه نفی یوتد. الله، خدا اولاده مالاده اید طوغری، خیال اید مفتوحی نفی نفیه
 و بوزنی فالدریمه قدرتی بیج بر کیمه نفی و یمه مسه اید بر باره حقیقه و صحیح اولاده بیج اید بر باره و یمه
 و با زب اولاده ربانک قدرتی رفه و مل و مرتی فارشید یمه فالقمره ده بوبه در. خدا اولاده نوز اید
 ظامی بر برینه مائل فرود اتمک نفی بر جنت اید ربایه بی مائل عد اتمک ده بوبه در.
 عقل دار اهدی کماله کلمه سه و هنوز از سار الهی کنده یمه داصل اولامسه بولنا ندره اید،
 فقط بوبه آیمیه و بلیغ اظهارات ربانیه نه در و در زب صکره ده بوسور اید آیه یارب و صلیا
 باطله ده اصل از این ملک احوال روحیه ری سبطه جریه مسه بخوبه و صدوع کبی اولامه ده نه اولور ؟
 بنامیه [فَزَجَا مَوْعِظَةً مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَى] کنده یمه ربانیه بوبه بر موعظه، بر نصیحت
 کلوب ده در حال ربانیه نه و از کیمه لکیم اولور ده اولور [فَلَهُ مَا سَكَفَ] کیمه اولاده یا
 آینه اولاده کنده در. ارفخ اولامه، استدرا دینه فالقسطمان، حکم مابینه سال و قدر. [وَ
 اَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ] و اولاده حکمی صریح الله فالدر. مالده از الهی دیکه ربانیه طولای درجه افلا
 و زامنه کوره مایور قید، مایستی ده بر سه صفات اید، بر سه اتم، اونی اتمه اوباید. سو
 قدر که قبول توبه مقصد کی و عیدیه نفرا عفری مرورد. [وَمَنْ عَادَ] لکیم ده روز، یعنی
 اسی مال روزینه ربای تمیل اتمیه با سدره [فَاُولَٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ]

و مفصل به اجموعه هبله شرعی نامی در عینه در اصوله مساع بولند یعنی فله ایلسته ایدی که بورد سوه استقامت
 قطع نظرله مصادر زبانه بر شکل ایلید . و بویله بر وضع اضطراری و دستک شبه بود که کیمسه اجموعه
 سایه تنی رکدر . بنار علیه رباردی بر مرصه فری اولقده زبانه بر مرصه اجتماعیدر . و بوندر
 اجموعه تفاوت اجتماعیه یک نصیه اولاده غیر متکمل جمعیدرده ساری بصورتده استبدادیدر . نظام طوطی
 بوردیه جمعیدرده رکسی دافع اولور که برایت اسلامده بونکمل ، فیصله محوری ایدر کیمی سنه طرفنده حال
 اولور دیرسه وایکی اوج سنه طرفنده رفیع بانه طبعیه ایدر جور مشد .

مفصله رباردک تحریکی اجموعه بر وجه آتی اسباب سفدره ذکر ایتلدر :

۱- بالاده مفصل اولد یعنی اولدره ربار ، انسانک مالی عوضن ایتلدر . بوز لبرای بوز
 لبرای همیشه و باریکی مائده هر حالده آشکاردر که بر لبرای فارسیلفن ایتلدر . انسانک مالی
 هاجتی ایدر عذوقه را اولد یعنی بولع عری حاردر . نه کیم رسولده « حرمة مال الانسان حرمة دینه »
 انسانک مالک عری قانع عری کیدر . « بورد . بنار علیه انسانک مالی عوضن ایتلدر عری اولور
 لازم کیدر . عجا اولور لبرای اس اللک برست ذنده بقای بر لبراندک عوضی رککیدر ؛ بورد
 بولور همیشه اولورده اولورده عذوقه مائده بولورده برشی بر آی صوکرده و بوردیه اولورده اولورده عذوقه
 هار اولورده ؛ هار ، بر لبرای مائده بر لبرادر . بوز لبراندک ذنده طوری ایدر بولورده اعتبار
 بر طور و مشد که بولورده بر سفت اولورده هاک کیم عینه زمانده بر ضررده اولورده بولورده
 طوری ایدر که ربار بالک انسانک مالی عوضن ایتلدر قالیاب عوضی نامی و بولورده کیم بر اضطراری
 بر بال غلبی در بر نوع ساخته لایفی سفند . بولورده فارسی کوستیه تر ایتلدر بر طرفی حقیقتده صفا
 دکل برکدر . بولورده اجموعه بر لبرای طو غریبه طو غریبه لعل و بولورده اولورده و بوردیه کیم ایدر فائده اولورده
 و بوردیه کیم احوال قلبیه لرزه نه بولورده تفاوت واردر . برسی الک بولورده ذوقنه ایدر برکت اولورده
 مشد اولور که دیکر مالی هار بر دیرسه بر بچاره وضعیفده اضطرار اجموعه در . بولورده کی دیرسی
 همیشه فرقه کلنج ، اگر انسانده و بولورده بر لبرای بر بولورده رک لایبر بولورده هاک بر عذوقه بولورده

تقابل ایندیر لکری و بالکن بر برید اولی لکری زمانه آرا زده تفاضل فرقه اسطوره بود. اونقل
بر بار زده دکل مفرد خارج اولاده اویمچی بر قیاسه نظراً ثابت اوله بیلیر. بوند اجموده بالکن بر
مفید بیج بر زمانه بیج افاده ایت. بعده بیج برشی اوز زینه توالی مفورل نتیجیدر. بخارده
برید مفور توالیه اید اشتغال ایدر. مثلاً اوده غروسه سوانده دسوفدده بر اوقه بغدادیه نام مقابل
اوله بیدیک کی دیگر بر کوه در دیگر بر مفدده اوده اوقه بغدادیه تقابل ایدر. و غروسه اید بغدادیه آرا سنده
هندیک و منفندیک مخالفه طولی طرفیه لکری زمانه اجموده سوه سوه مقیض بر بار زده بیلیر.
و بیج بر منفیدیه نظراً برشی ضایع ایتسه اولان، بو، بوندرده پینه بر طار نایسه ایتسه اولورسه اوله
بالکن بوندر دکل، بونقلده رها اولکی بر مفدک مقایسه سندر. یعنی اوده اوقه بی اوده غروسه صانانه ایتسه
مقدما اوده بسه غروسه ایدر. بالعکس بر اوقه اونی اوده غروسه صانانه ده یکدی غروسه ایتسه اوله بیلیر.
و بیج صورتی صانانه بخاریه ده کی طار دندر هب بودر. بر قس اشیا مختلفه آرا سنده کی بر بار زده اُسا
و بالذات دسوفدیک زمانه نه طار نه ضرر تصور ایدر. آنجه بر تقابل دسوفدیک بیلیر و اولور.
دیگر اسباب فساد بر طرف ایدر سه مالیت بیج بودر. آنجه بویعی بغدادیه، اوندک التویه بارک
کی متجانس سدرده اید اوز زمانه هر یک مقدار ی یکدیگرینک مقیاسی اوله مفدیه بوندر کرک پیتسه دکرک
در ده کی اولورده آرا زده تفاضل بر اوقه اوده اید ایدی اوقه اوندک. کذلک بر لید اید ایدی لیدانک بارک
اولدینی کی در حال تقیه ایدر، و کوزه بانار. بوند اجموده بوندر مساوی بول اولور بری بر کوه صوره ویش
بولونجه بر کونقل تأخر و یا تقدم بر فصد لکری ایدر و بوندر بیج اولان محضار بالور. زاناً
اقراضات ده بوقیلده اولدینی اجموده ربار. بناریمه یایی بولانکه ده در عمل ایتدک بر بار زده
بوند اجموده اشیا سه حدیکه بویعی یایی عرفی به نفهم اولورده ایدر بیلیر.

۲ - زبان لکری جدا گب و استفعال اید اشتغالده منع ایدر. چونکه هر هائی بر صورتیه
بسه اوده غروسه بار صاحبی اولسه بولسانه بر کیمه فالتجیلکده یار سه پیتسه دیاورده سی آرتیرده مط
بولونجه آرتدک معیشتی قازانمیه اجموده آزدیا اجموده طولی بر بول بولسه اولور. و اوز زمانه زحمتی اولاده

تجارت. صنعتی از قان آنجه طفته نمیداید و نمیکند. برای به یو کس استحصالات قانی
 بر علیه شخصیت فعالیتند سعی و عمل مالک محدودیت و بنابر مصلحت منافع عمومی سند انقطاع
 سبب اول. حال بود که مصالح عالم آنجه تجارت. حرفت. صنعت. عمران و کسب انتظام آید. یو کس
 صاحب. یو کس سرمایه در حق عودت دار اولی بوقفه نقد در سرمایه روی تزییه مجموع در بانک و
 منافع عمومی خدمت آید به همی ادعا اوله مان. چونکه بوترییه بانک باید به بکله جهت اولو سعی
 و عمل بهم التفات آید سه اولو. حال بود که عمران و منافع عمومی نفورده بر واسطه اولو از ره توقف
 آید سعی و عمل بالذات بر علت اولو از ره توقف. بنابر سرمایه صاحب بک نقد در سرمایه
 و عملی ده در بر روی منظم اولی نقد در حال اولو به نتیجه بود که سعی و عمل بک توقف و کس
 اولو به بایز که دیگر باب صاحب سعیدی استند که اینک در حال اولو به نتیجه آید
 فرجه بک بود. اگر عالم تجارت به بایز را "اقتدار آید سرمایه داران فاضل قدر
 الدرز الدینی زمانه قیمت تجارت لرزه قابله یعنی فرجه اولو به بوندر اساساً قیمتی عناصر مفیده
 اولو قدری قبول آید و از زمانه بود که سرمایه لرزه پس اینه مفدی اولو لازم کلید.
 بود که بر سرمایه داران جدا "اقتدار تجارتی هائز که رایه از زمانه ده به باجهای بود که سعی.
 حقیقه لرزه عالم تجارتی و باصفا محروم آید بود دیگر.

۳ - باجهای نامزد بنده احتیاج کوره فرجه سه صورتی غیر و سار سند انقطاع
 سبب اولو. چونکه با عوام و صنوع ادبج منای مله فرجه در ملک اندر هم نوشته کید. هم ده
 بود و قیمت. اخلاص و انیت عمومی ده استقامت توسعه و هیات اجتماعی ملک صانع سبب اولو.
 لکس استند که نسبتده آورده به به مجبور اولو به بوندری تأریه در هائز باره ناسوس و غایت آید
 صایرید. و شبه بود که او دیرینه او دیر بر آورده به به مجبور اولو از ره باناه بود که بوندری با مقدر
 نور تولو. به باجهای اندکی صورتده ایس مجامع اولو از احتیاجی به بایز آید بود به بوندری
 سوره آید به بلیه. و بواسطه بولایه باره صاحبی ده بونی و سید طواری فرجه منده استقامت آید به بوندری

بر صورتی که به الناس ائمه ، امهان ، بواسطه مسدود شدن ، برین عرصه نقدی فکر کردی نفهم آنچه بر یوز
طوتار ، بر در فسادت اولور .

۴ — ربانی تجوز ائمه زکندیه فقرار و صفارده فطره بر مال همک امطانی بنسبت ائمه که
برده رحمان همک رحمته ناسیده . بوبر قانع سب ، ربانک انقاره غیر فصلته صدیقی ده تمام انقاره
ایده .

۵ — بوزن لهری ربانک فتح و سنا عتی افاده ایدیه ضرر لری کونست مکره بر ابر عذاه و سنا
تمام حکمتی اولدنی ده اقتضا ائمه . احتمال که بونک معلوم اولیایه رها بر موجودی داری . اصل
حسرت بر انصاف ثابت اولدر . و جمیع تکالیفک مانند مکلف اولایه فلفله معلوم اولورده واجب
رکدر . بنار علیه برب سب و حکمتی بیه سب بر بانک قطعاً حرام اولدنی طایمان واجب اولور .

مصلی ربانک بر موجود ایدیه تحریف همه و میقتدر . بوزن داسطی مقدر ، مقدر داسطه
فرموده ایدیه بر توبیه ، برستی کذبید هم مقایسه ائمه هم ده کذبیه الطیاره و ساداتی رفع ائمه به
جایستوده کی بر تافیه محال داردر . اولدیر اولدیر ایدیه هم بر لویولک هم ده اولدیر ایدیه ائمه
همه و میقتدر خندونه ال بونک بر تافیه . بونک ائمه به بر میقتدر همه بر موجودیت و بر میقتدر
و نهایت کندی نمایندگی بیداهمه و میقتدر فرموده ائمه ایستیه ناقصه سعادید . بونک ائمه به بایه
طندار اولور داما موضوعات حقونیه میقتدر مقیاسید اولم یوب بر بونک فرامیده همه خندونه اختراعات
عذیری کی تلقی ایدیه ائمه بونور . جناب ایدیه ربانک وضع بری ایدیه کل وضع الهی ایدیه حرام اولدنی
و بنار علیه بونی حدود عدل ایدیه صریح ده قورنر لریه ره نهایت سوبه آجمانی بر بیدایه مقدری ربانک
توبه اولور اولور خندولری امید اولدنه بیده حکمتی بیاید بونور . آئمه بونور بونور بر بونور اولور
ربانی بر لایفه ایدیه ده آفریننده خوشمالید . مکره بر باجیدیه فطره ایدیه کی ربانک ائمه به آفریننده
صدقات ائمه به رکدر . بالعکس :

[يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ] الله مالی آریننده ایدیه ربانی توبه ائمه به

آسیب نهات محواید: با اینجند آیه اوده در روی کبی بار لاده کور و له و وتری لحد کبی کوهولنه
کوهولنه نهاتینده کور لوده نهاتینده بالعلس مالی آسیب نهاتینده ایدیه صدقه لری ایدیه، نهالانده لری.
با احوالی اتصال ایدیه ملک میانری نور ز کبی یه یه تیر. نهات رأس الملائک ده بانه سنه سبب لور.
مال بکره صدق در و حیات درکت ادر. [وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ] و جناب الله، و اوستی مدول
طایفه ایدیه یک لار [اشیخ] میره ناهط کیم لری یحیی برنی سوز، او، نور لاری
سه و، اوزده رازی ادر. با ایدیه یک لارانه و یک آئمانه بر فدر.

برو فغان [إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] ایمانه ایدوب ای باشد، صالح
عملر بایده و مع الفصوص [وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ] نماز لری طرفی درست قیوب
زکا ترنی در بر کیم بر نمی؟ هر حاله [لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ] بوزن بری بری عند
اجر لری دار. [وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] بوزن کله ملک بر نور نور بویه، بر
ضایعانه محزوره اوله همه ده رطلر.

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای اهل ایمانه [اتَّقُوا اللَّهَ] الله ده نوریند، عقابنده
نور و نور. "فله ما سلف" مانجه کیمسه اولده ربانک مقبوضه مضمون اولدینده غفلت ایتدیند.
[وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا] ده لفرز نهاتینده ایدیه فاسده اولده با بقیه سی برانند. [إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] اگر نه مضمون سره ایدیه برید یا ایدیه. نه بر ایمانه کاس عملی اندام
ایدیه. [فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا] نایه یا ایدیه نایه، یعنی الله ده نور نماز ده ربانک مرام اولدینده
ایمانان و یا ایمانه نه زک ایتدیند [فَأَذِنُوا لِمَنْ كَرِهَ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ] الله و رسول
طرفه بر عرب معلومند اوسوه. یا نور. آذینوا فراتنه کوره - الله و رسول طرفه کندینده
عرب معلوم ایدیه.

بر ایدیه ربانی زک ایتدیند کور یا مدول اعتقادیه مورد ایتدینده رتد و یا نفقه عید
ایتدینده اوسوه، اگر نه مرتبه ایمان ایدیه و فقط ایمان عمل ایتدیند سره فاسده اوسوه ایتدینده ده الله تعالی

اعلامه عربی را میمند. چونکه بوزن ذاتی انظار و یا در یکدیگر استماع این ترکیب یا سرت و یا با غنید بر
 خارجیه کی کاره اعلامه عرب لغت و وقت بجهت ضرورت اولاد یعنی مالده بوزن اعلامه عرب علی الاطلاق
 واجب قلمند. دریک اولور که باره ماضیه تابعیت اسلامیه ده بولاندنک لحنه زلفه عینه بر
 وظیفه فردیه اولور که بایسته صورت عمومی ده با معالسه سی فالدر بجهت ده سهم بر زلفه اجتماعیه ده.
 چونکه با اولور برفتنه در که لحنیات اجتماعیه ده جریانه ایندی که برجهت ازادک اوزنه اجتنابی منفر و بده
 منفرد اولور. فی الواقع در کفر ده بولانه برسمانه سهم اید غیر مسلم بقیده بر بانک عربی ماقط اولور^{معنی}
 مذلهب منقبده معدود. بالخاصه برجهت ناسی اولور که در عهد سعادت ده است اسلامیه مرتبه کمالی
 بولوب ده عرب استقامتی آنساب اتمه درجه حرمت یا اعلامه اولور مند. بنارعیه حکومت اسلامیه یا
 معالسه سی یا یانه فردی نقد بر رتبه اید. بوزن فرد و یا جماعت مالنده حکومت فارسی قریب سه
 اوزمانه اوزنه اعلامه عرب عموم مسلمون وظیفه دینه لری بجا بندند. مع ثانیه بر کونای مسلمون بر وظیفه^{فی}
 اولور که بولندک تطبیقی فصول من اجتماعی استقامتی ضایع انجمنه بر حال تند بده بولند قدرنده
 باهم بر باره قاضیه فردی بر وظیفه کی فالسه، همیشه کی رداجی ده بوزنک وضعیتی شگلند بیدند.
 فرآه بوبد بر بای زن اتمه بندن سه طرفه اعلامه عرب استحقاق لری بایه اتمه بر جریده ببول بر
 جنایت اولور یعنی اکلا یور که لسانه فرآند «الله در سولندک عربی» تعبیری بعضاً مفیده عربیه
 بعضاً ده جریده غلطی و مدیری تصویر بجهت مقام انذار ده بجاز اولور ده نولند بیدند. و بوزاره
 لغز اتمه تفصیل دار داندند. دریک که بری اولاز سه بری لغز مالده اولور بقدند. فالسه بیسه یا بر غیر
 ماری و سنوی عرب الهیه انذاره فالیه بقدند. بولندک بجهت بر حدیث نبویه «لعن الله اکل الربا و موه^{کله}
 الله بر بایینه و بریری لغتند ری» یعنی لغتند سیه ببول داندند.

بر بوبد [وَأَنْ تَبْشُرُوا] و اگر بر بانک مرسته ایمانه اید بر بایه توبه اید بر زن [فَلَكُمْ
 رُؤُسُ أَمْوَالِكُمْ] رأس المال دیند سزدند. اوزنی آید سزد اوزنه ندر [لَا تَظْلُمُونَ
 وَلَا تَظْلَمُونَ] ظلم اتمد سزد، ظلم ده اید سزد. یعنی نه زیاده آید سزد نه ده آید. فقط

توبه اینست که از توبه کند و با ظلمت در طوبی و رب الهی ایمان دهد و بوضایعانه او قرار، را ائمه الهی
و حق بتوبه اموالند و بیه غیب ایدر، کنیز و نایب و اینست اول و سکن.

«یا ایها الذین امنوا» دره بویای قدر بر آیتک سلیمان اولوب دره مقدمایا بقری با مسکن
نفوذ بقصد اینست که در آله جعفری فایده اولاده بر فاضل کیمبر مقصد نازل اولدنی آکل و شایسته.
درها فصوص اولمه اوزره بر وجه آتی بر فایح سب نزل روایت ایدلکده در.

مفاتیح روایت کوره طائفه ثقیف قبیل سنده بنوع و به عمیر دینه مسور، عبد یایل،
حبیب، ربیع ناملر که درت برادر مقصد نازل اولد که بونر مکره بنی مخزومه بنی مغیره
مدینه یا یار لری. رسولاه طائفی فتح ایندکی زمانه بورت فار و سه سلیمان اولد، مکره
بنی مغیره که کی آله جعفری فایده اینست شدی، بنی مغیره اسلامه فایده دیکده امتناع
اینست، فخره مکره مکره و البی بولنا عتاب به اسیده راجعت اولدی و بر روایت کوره ثقیف
مفدت بفرایط طائف کاهمه سده فایده اوزره ربارده اولاده کرک آله جبه و کرک و بره جعفری
موضوع یعنی سزوک و اقل اولدنی سزیدر. عتاب به اسیده رضی الله عنه رسول الله یازری، اوزیه
برایت نازل اولدی. بنا علیه رسولاه برنی یازوب عتاب به اسیده. «رضی اولور لر فیرا بوقه عرب
اعماله ایت» ربه اراستید. مطا و علمه نک بیانیه کوره عم بنی مفدت عباس ابه عبد الطالب ایدر امار بنی
مفدت عثمان به عتابه رضی الله عنهما سزک اولورده فرما ساهی یا عیدر، یعنی و حق کلمه فرما و بر ملک اوزره
بیشیه یاره دیکدی، طوبی و حق کلمه بر فاضل بقصد اینست، بنایینه دره فایده ضم اینست در
برایت نازل اولدی، سیدک روایت کوره مفدت عباس ایدر مفدت خالد به دلیه جاهلیه دره سزید
اولورده ربا ایدر و بره سیه معلک یا پور لری. اسلامه طوطی زمانه فایده یل میده آله جعفری
داردی، برایت بونر مقصد نازل اولدی.

کتاب اماریه روایت صحیح ایدر تخیر اولدیفه کوره: ابه عمره جابر رضی الله عنهما بالذات
مفدت بفرایط دره سزیدر روایت اینست در که رسول الله «حجة الوداع» کونی مکره بنی جابر نصریح

و جهد عرفانه کی فطرت سینه لرزه «ان کل رباکان فی الجاهلیة فهو موضوع واول رباً اضعه
 رباً العباس بن عبد المطلب = جمله ره اولاد بهارک صبی باطل و فاسد . اینک ابطال ایه حکم
 ربانه عباس به عبد المطلب ربانید . «بیرسده ایدی . مکه و فائز فتنی لجهتک سزنجی سنه
 استوچ و راع ره او نوخجی سنه سنه واقع اولسه در فایح آی صوره او در برنجی سنه ایمنه وفات پیغمبری
 وقوع بولسه ایدی . برنزه آله بیلکه استوچ با آیتک مکه ره اینک تطبیقات فعلیه سی بوفطیه ره
 اعلامه بولسه و مضمونه آیت و جهد مقبوضی تنقید و غیر مقبوضی ابطال ایدند . بنارعیه مفسدت بمای
 فائز فتنی آیتک بالنامه سب نزولی دکه بیه عمومی اولاد فتنه مکه ره اینک سور و تطبیقی اولند .
 برآیت مسلمان اولاد کفارک اعطای مفسده یوک براسد . برنزه زمانه کفر ره اعطای مسوده
 مخالف و فقط بیلکه ره معتبر اولسه او زره یار فتنی با بره مسلمانان سنه فتنه و نقضه ایمن . لکنه
 بعد الاسلام واقع اولد حربه اولاد نتایج ، اعطای اسلام کور و حل اولور . شد بیلکه ره جائز و فقط
 اسلامه غیر جائز بر نطاع عقده ایمنه بولسه بر بوفور . لکنه او امر و تعقیب اولماز . شد مال کفره
 قارده شنی نطاع ایمنه و داخل اولسه بولسه بونطاع سابقه نذر ایدند . در یلیه هر کبری النماز ،
 فقط بعد الاسلام ابقاره ایدن ، بیلکه نفی بولور اولور . هر در یلیه سده ایه هر مثل بولور در یلیه .
 ایته عبارته سی ربایه تعلیمه ایه برآیت ، دلالتی اعتباریه معامله سازه ره ره می اسد . کذلک
 حجة الوداع فطرتی بر عبودیه اعطای اسد . از جهد بود دلالت ایدور که در حربه واقع اولاد عقده
 فاسد اولور ره یا بیلکه اولور بر یلیه فتنه صوره اعتداله ایدر اسد فتنه فتنه ایمن . زیرا معلوم کم
 آیتک نزولی اید مکه ره غیر مقبوضه بهارک ابطالی اعلامه ایه بوفطیه بنویه آرا سنه مکه فتنه فتنه
 اول حربه ایمنه بر طاقم عفو ربانیدری . دیک که بر در حربه مسلمانان دیکری آرا سنه واقع
 اولاد عقده او در حربه مسلمانان فتنه صوره اسد فتنه ایمن . مقبوضه اولاد اماره و النماز
 استوچ با اعطای سنه اولد فتنی کبی فاسد قسم ایدره اولونماز . یعنی حکم فتح مابین سائل اولان . آنچه
 مابعدیه نذر اولور . بر بیانانده سوختوری آله بیلدین . اولاد ، آیت ربانیه نزولی ساره حجة الوداع

دکل، فتح مکرده بید بر از مقدم ایسه، ثانیاً، ربای مجوسه کفر و با عاصی، اعدای عرب زبیه سی دار عرب
 دکل، دار اسلام مجیده و تابعیت اسلامی بی قبول ایسه اولاده نظر ابر هاکم. مسکن دظیفه سی
 دار عرب ربایک لغوی تکلیف مجوسه عرب اعدای ایته دکل، کنده مسکن دظیفه سی مسلم ربایک مسکن کیم اولور
 اولور ربایک مسکن معروضه برانته مجوسه اولور دظیفه ایته دکل. بوندک مجوسه «یا ایها الذین امنوا اتقوا
 الله» دیم خطاب مجوسه «یا ایها الناس» دینامه دکل. مؤسسه ولایتی ده دار اسلام عاقلور.
 دار عرب مجاز ایته. بومضایه بنار دکل رسول الله تابعیت اسلامه بولونمیشده زک ربای تکلیف ایته
 حالده ذمت اسلامه کیمه بخانه مضایه ربایک مجوسه دظیفه سی بری اولور اولور ده عهد دیمه
 د «یا ربای زک ایستد و با الله در سولنده عرب معلومند اولور» دیم ده باز اولور بوندک مضوی
 بنیغ مجوسه. زیرا دار اسلامه اهل ذمت مجوسه، مقوله فقط نظرده اهل اسلامه ایمانی
 مضایه ده. و اهل ذمت عبارت ابر دکل فقط مضایه ایستد.

والاصل دار اسلامه ربایک مسکن یا ایته کفر دارند اید یا ایستد، اگر که
 مسکن مسکن یا ایستد، ایدای صورتده ده الله در سولنده عرب مسکن. فقط توبه
 ایستد ده رأس المال دی بدله یاده و لا نقصانه محضورده. شوقد که بوندک در مال اداسی ده در سولنده
 باید مسکنده. [وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ] و اگر مسکنه زکورت بولورده [فَفِظْرَةٍ
 إِلَى مَيْسَرَةٍ] او حالده مکنم بالضرره حالیه استظارده. اولور دظیفه سی مکنم به حاله کلیمه قهر
 مهلت در دکل لازم مکنم. [وَأَنْ تَصَدَّقُوا] و بوی بولورده آه بوندک نفسیه ایته زک [خَيْرٌ
 لَّكُمْ] زک مجوسه مهلت در بوندک دهها مجوسه. توانی دهها مجوسه. [إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ] اگر
 بلیه زک بوی یا ایستد. بوندک مکنم بالذلاله بوندک دینانه مسکنده. بوندک اعطام ربایانه بر
 اساس. بوندک مجوسه در بوندک عربی تحفه ایستد مسکن ایستد، در بوندک اولور فقیرله بولورده
 نور نولور مجوسه معافیت در بوندک ده بولور به خیر نائل ایستد.

ای اهل ایمانه [وَاتَّقُوا يَوْمًا] و اید بوندک نور دکل [تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ]

او کوه الله ارجاع ارنه بقند - يا هود - رجوع ابره بکند . [ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ]
 مکره عرفه نازان یعنی بالغاً مانع اوده نه ملک [وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ] و بوزن علم ایدسه ده
 اولیه بقدر در . بوقیاسنده مؤبد اعذاب و عقوبته ده سروده ادره بوزن مظلوم بوزنیه بقدر
 مؤبد کند نازان بخندنی ابره بقدر در .

ابیه عباس بقدر نده سرودید که برایت فراتک الی صول نازل اولاده آید . مؤبد که رسول
 هم کیندی ز ماده آیت کلام یعنی « يَسْتَفْتُونَكَ قُلُوبُهُمْ يَفِيضُ فِي الْكَلَامَةِ » آیتی نازل اولدی ،
 مکره عرفانه دفعه ده ایلمه « الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَانْتَمَتْ عَلَيْكُمْ نَفْسِي » نازل
 اولدی ، مکره ده اسبو « وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ » نازل اولدی . و بعد علی بن السلام « یا محمد
 برونی بقدر ده ایلمه بوزن سکانتی آیدک باشه نوی « دیدی و بوزن مکره رسول الله سکنه بوزنیه باری
 یکدی بر کوه و باری کوه ، یا هود ارجاعت با ساریغی ده سولمندر . ای دیالو نو عملده ابریه زب
 ابره ملک اجر و اجزا حاصل دینک نازان بخنی اولمه اوزره عنده دست لریه قید ارنه بر قرضه و بقدر
 سابه سنده بولند بقدره صول نازل اولاده بر آیدک و فانی دیا بوزن قیاسی اظهار ایدرک نازل اولدی بقدر
 اولدی یعنی کبی بوزنک بالفاسه ربانحنی تقیید ایدرک در ایانات اعطای بیانه قید ارنه ثابت بلیغ و بقدر در .
 اعطام انعامه ، و سائل کسبه اولاده بیع در با اعطانه ، بوزن اعطام در ایانه بخند اولسه ، رتبه
 اول ادره بقدر و دست دینده حیث انسانی اید قائم بر وصف بولنسه اولفده جناب صوره بونی بالذات
 میانه از بسی نخته ادره نهایت ال بوزن مؤبد سی اولاده مس دبه و تقوایه بطا ایتسه و نطق و نفوس
 کسب صلا مانع اولدی سقی بر صورتده قرار قبلاسی امپورده بوزن مکره عا اولاده در ایانک و نانو نخریه
 رطبی و اصول کتبی اید درجه نالیله بولسانه توفیقات فخره سی و دیگر اعطام ساسیه سی بیا ایدرک
 بوزن مکره :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ

بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمْلِ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ
وَأَسْتَشْهِدُ وَاشْهَيْدُنِي مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ
الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى الْإِجْلِ
ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً
حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
وَاشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَ اللَّهُ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ • وَإِنْ كُنْتُمْ
عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ
الَّذِي أَوْثَقَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْفُرْهَا فَإِنَّهُ إِثْمٌ
قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ •

مآل شریفی

ای دینداران! سید بر دین خود پیکار کنید و وقت از دست ندهید ، لهم
آرزو طوفان و فتنه بر بازی ببلند باز سید ، بر بازی ببلند ده کذب الله او گزندگی
باز مقدمه فایده سید ده باز سید ، بر دین خود پیکار کنید و اولاد آرام سید یوب باز بر سید
و هر روز بی الله زد و الحمد لله نور سید ده مقدمه بر سید اسلحه سید ، شایر بود علی بر سید و با کوه
و با کندی سید یوب باز بر دین خود پیکار کنید ، از نظر کندی سید ، از نظر کندی سید

شاهد در باید، شاید کسی ده ارکع اولیوسه اوزمانه طوغر و لغنه ایسه اولریقلز شاهد لردیه بر
 ارکع ایکی فاریده که بر داونونجه دگر طر لایسه، شاهد لردیه عیقلر قلزده قاضیما سیدر،
 سز یازانلردیه آن اولسه، هوره اولسه اونی دعه سنه ندر یاز مقدمه اوصانما یید، بوالله یاننده
 ده مواضیه اولریقلز کی لهم سز اوت ایمور ده مواضیوم، لهم شهیدیه در ستم مرکز ایمور ده مواضی ییلسیه،
 مکرر آرا لردیه ده مواضیه دور ایدیه مکرر بر تجارت اولسور، اوزمانه بونی یاز مانلردیه سزه بر یأس یوقدر،
 آلبم صایتم یاز یقلز وقت ده شاهد طوند، برده نه یازانه نه ده شهادت ایدیه ضرر لایزیه ییلسیه،
 اگر ایدیه سز اولسور کندیکن طوفونه هوره بر سنه اولور، صهاره الله ده قور قلد، الله سزه علم اوکر توره
 والله لهریشی ییلسیه • و اگر سز بر ایدیه سز، بر یاز ییجه ده بر لایمان ییلسیه اورت قلمه ایدیه
 یقلز، یوره اگر بر ییکنه ایسه اولسور کندیکنه اینا ییلسیه آدم ری اولاده الله ده قور قلد ده
 اوزمانه کی امانتی تأدیه ایسه، برده سز اوتی کتم ایتیه یید، اونی کیم کتم ایدیه سز طوطیه اوندی قلی
 وبال ایمنه در والله لهره بایا سز ییلسیه •

قَرَأَتْ - «ان تفضل» منزه فرائضه لهره مذکر یید «ان تفضل» «فتذکر»
 ابیه کتیه، ابو عمرو، یعقوب فرائضه «ذ» ک سکونی و «ک» سزه سز اولسور «فتذکر»
 منزه فرائضه ده «ر» مذ صمید «فتذکر»، «تجارة حاضرة» عاصم فرائضه یاعده فعیله
 «تجارة حاضرة»، «ولایضار» ابو جعفر فرائضه «ر» سزه سز «فرهان» ابیه کتیه و ابو عمرو
 فرائضه ده «ر» و «ه» مذ صمید الفز «فرهن» اوتور.

بو برنجی آینه آیت مدایه نفید اولسور که فرائضه ال اوز و دیت بودر. بر دایند سب نزولی
 سم یعنی بر شیده شه ایدیه و برده سز مال آلله ایسه ده هلمی لهره نوع بیع و مدایانه سملدر. انجمله اهل لغت
 دیکلدر که فرضه دینیه غنیه در. بایر علیه بر آینه کی شرط، اصل فرضه سمل اولسور لازم کتیه. فقهاء

فرموده، بر آیه امانت، نهایت بی حد و اندازه، اولی که تأریخ بر وقت نصیبه این نصیبه اولی که باز
 [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ای ایمانداران! [إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى آجَلٍ مُّسَمًّى]
 بر اهل سمایه، یعنی کورده، آن کجی معلومیت افاده و جهالتی رفع اید و هر چه صورتی نصیبه این نصیبه بر وقت قدر
 هر هائی بر بروج اید معلوم یا بر وقت [فَاكْتُبُوهُ] ادر بر جی بازید، بنا بر علیه الله بنا
 حرام قیدی بر بروج اید و بر سه معلوم در حق نصیبی حرام نصیبه نصیبه اید و بر بروج اید و بر بروج اید
 فقط نصیبه در بروج اید و بر سه معلوم در حق نصیبی حرام نصیبه نصیبه اید و بر بروج اید و بر بروج اید
 بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ] و بر حق نصیبه نصیبی بر حق نصیبه نصیبه اید و بر بروج اید و بر بروج اید
 مفروضی ادر نصیبی کجی کورده نصیبه نصیبی بر حق نصیبه نصیبه اید و بر بروج اید و بر بروج اید
 هر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید
 انفا اید و بر بروج اید [وَلَا يَأْتِي كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ] را بهجت ادر نصیبه نصیبی بر حق نصیبه
 الله ادر ادر نصیبی کجی - یعنی تحریری و ناقصه مدر - اصول کتابه نصیبی با خود و بر سه نصیبه نصیبی
 ادر و بر حق نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 - باز مقدمه استماع انیمه نصیبه [فَلْيَكْتُبْ] و بر ادر و بر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید و بر بروج اید
 فرضه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ] و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 باز بروج اید و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 ضبط اولی که نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر

اسلام، اسلام که نصیبی اصلی و بار اید که از بر سه نصیبی نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 بوزنه شود و ادر نصیبی که بر بروج اید و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر
 بنا بر علیه نماز اسلام نصیبه باز در نصیبه [وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ] و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر و بر سه نصیبه نصیبی ادر

بی ادله الهیه فرموده [وَلَا يَجْسُ مِنْهُ شَيْئًا] او مفسد ذره قدر برشی تقصیر
 اینست. افاده شده و خداوند عالم را در بعضی امور رافع و مرجع ابرار و مفسد عالم را
 در استقبالات و عبادت مقرر فرموده [فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
 أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمِلَّ] ابدی و ابدی، او در ذره بولانه و بر مبی مانی اسراف و تف
 ابره مبیف مقلد بر سفیه یا غور صاف و باستوره بر ضعیف یا غور و بولانه، طوفان و مهلت
 و سائر که هر صافی بر سببه طولی بالذات و بر یوب باز در مفسد که می آید [فَلْيُمْلِكْ
 وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ] و بی، یعنی اوست برینه ایست با فاسد و بی امر و بیسی، و کسی، از جانب
 یا غور و بی دینه ادله دانه، عدل و صفات و مجد است و اینست، او باز در بیسیه. بایر بقدر بر مبی
 بر مبی بازین [وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ] قسم ده من مؤمنان از نظر بزرگ
 دلائل ای شاهدان را در ب عدل و انصاف، و کما شهادت این بر بی طلب اینست. — «من الرجال»
 بر مبی و بیوب ده «من رجالکم» بر مبی، بر مفسد، کذلک مؤمنان علیه غیر مؤمنان شهادت
 کافی از دلائل اهل نور، یعنی زن و بولانه ده، رجال مؤمنان و اولیای از نظر مؤمنان علیه
 شهادت کافی است. [فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ] اگر ای از مبی اولانست [فَرَجُلٌ
 وَآخَرُ آتَانِ] بر از نظر ای فاربه شاهدان است. او بر مبی [مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ]
 شهادت بر مبی از مبی عدل است و عدالت و بر مبی معلوم شاهدان بر مبی بولانه، بر مبی کیف و انصاف
 بر از مبی ای فاربه و کذلک ای از مبی شهادت بر مبی اولانست. دیگر بر آینه «وَأَسْتَشْهِدُوا
 ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ» بر مبی و بی مبی کبی عدالت ده شهادت. مکرر بر از مبی برینه ای فاربه و بر مبی
 [أَنْ تَضِلَّ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرَ أَحَدُهُمَا الْأُخْرَى] بر مبی او بر مبی مفسد بر مبی دیگر بر مبی تذکره
 و اضطرار اینست، یا غور — مکرر فراموش کرده — بر مبی او بر مبی، شاید بر مبی دیگر بر مبی اولانست
 — یعنی شهادت اهل عدل بر مبی بر مبی مفسد و مفسد — افاده بر مبی اولانست شهادت
 مفسد اولیه مبی کبی افاده ده و با مفسد مفسد بر مبی شهادت مفسد مفسد — فقط ضبط اجماع

اولند آفرینه قدر هر لحظه حافظه سنده طومورده شرط رکود. اولی که ادای سخاوت اید و یکی صده ده
 حقیقه ذکر و تحفظ این سه بر نسوید، دیک که بر دفعه بی دفعه این سه اید و بونی بر مدت اون سه ده صوره
 او دفعه مراجعت این یکی زمانه زلفند و ایچو خاطر لایسه شهادت اید و بیدر. کندی کندی «قید انتم ما
 حالای خاطر لایه سورم» دیور سه اید و من. شاهد رک افطار و نایع اولی ده ای اولان. اون زمانه شاهد
 کند بکنده خاطر لایه بیدر. نصاب شهادت لایق ایکی اولی ده رب و تهنی، احتمال خطا و نسیانی طرف
 اید رک ضبط و عدالت توتی تبسبه ایند رک ایچور. ایسه صورت عمومی ده مدافعه اید و یکی زمان
 ار کله بسته قارینده توتی ضبط، ناقص و احتمال نسیان غالب. بوی اولی بونی بیدر سه ده اعتبار
 جنبه و اکثره در. بونی سور مدافعه اید و بیدر: اول، قاریان فطرتند و حساب غالب و غیره
 کثرت تأثراتی استند اید، کثرت تأثرات اسباب نسیان در. ضبط و حفظ ایسی ساره چه بر زکامه
 رکود. بر هیوه زکی استند و در که زیاده حسابند و کثرت تأثرات ایسی حافظه سه اعتبار اولان.
 ثانیاً، قارینده انقباض غالب. هارنات آفاقه اونی درجه ثانی در عمود دار اید. طوموری معادلات
 و مدایات ناسرکی آفاق و نایع اید و سفول اولی و یا اسفال اید رک قاریان ایچور و ارز و اید و یک بر کمال
 رکود. بونر اساس اعتبار اید رک رک ایکی اولیدر. بنارویه قاریه یکس بر قاریه اولی و از ره دوستی
 زمانه بوی هارنات خارجیه مستقلاً تقیبات اید رک شهادت اید و یک صورت مدافعه اید
 استفالده از ره قاریه و بوی ایسه رأس سوره اید رک ایجاب اید. ثالثاً، قارینده هارنات
 غالب، و غالب اولیدر. اوند قیمت نوعی الی جزئی بر سفول نایع اولی. بوند ایچور و نایع
 نطره لری قارینده ار کله از در. بر شرائط التمه بر قاریه شهادت تمیمی اونی اضرا و از عاچ ایند.
 رابعاً، قاریان فطرتی و کمال نوعی ار کله تقابل اولی بکنده ار کله قاریه ایچور بر زلد. بوی
 بنار در که قاریان سه متخنی جهالت شهادتی بعد اولیه معنی کی ار کله سه نزول شهادتی
 هارن رکود. بونر ایسی ده کمال نوعی بکنده از اقتدا سه، سقوط ایند در. بوی قلب حقیقه
 نمای اولی رک شهادتی ده تحریف همه متهمده از ره فالامان. سو حاله فطرت همه قاریان کایه

اَرَكَطَه كَمَانِي بِالْوَجْهِ تَفْرِجِيهِ اَتَمِّسَهُ بَوْلُهُ يَفْعُزُهُ قَارِبُهُ دَافِعَاتُ خَارِجِيهِ يَمَازُ ضَبْطُهُ نَقْصَانُهُ
 اَهْتِمَالِي فَضْلُهُ بِرُغْمِي كَلَالِي تَوْعِيْدُهُ نَقْصَانُهُ يَفْعُزُهُ بَوْلُهُ اَيُّوْمُهُ شَهَادَتِي اَيُّوْمُهُ قَارِبُهُ
 اَرَكَطَهُ زَبَارَهُ اَوْنُوْتُهُ بِيْلِيهِ . كَلَمَهُ اَوْنُوْتُهُ مَوْرَهُ تَكَرَّرُ حَقِيْقَتُهُ تَكَرَّرُ نَخْطُهُ اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ شَهَادَتِي
 اَتَمِّسِي مَكَلَهُ اَوْنُوْتُهُ . قَارِبِي رَأْسًا ضَبْطُهُ دَافِعَاتُ حَقِيْقَتُهُ مَوْرَهُ رَوَايَتُهُ اَوْنُوْتُهُ كَلَالِي اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ
 تَحْمِيلِي اَيُّوْمُهُ شَهَادَتِي رَهْمَتِي اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ اَوْنُوْتُهُ يَفْعُزُهُ زَمَانُهُ رَهْمَتِي اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ رَهْمَتُهُ سَوْرَهُ اَتَمِّسِيهِ
 رَوَايَتُهُ رَهْمَتُهُ . بِنَاوِيهِ اَرَكَطَهُ نَقْصَانُهُ يَالَكَ بِرَقَارِبِي تَحْمِيلِي شَهَادَتِي اَيُّوْمُهُ حَقِيْقَتُهُ سَوْرَتُهُ
 اَوْنُوْتُهُ . اَتَمِّسِيهِ بَوْلُهُ اَيُّوْمُهُ قَارِبُهُ اَوْنُوْتُهُ زَمَانُهُ بِيْلِيهِ اَوْنُوْتُهُ يَفْعُزُهُ رَهْمَتِي ، دَكْرِيْلِيهِ اَوْنُوْتُهُ يَفْعُزُهُ
 اَوْنُوْتُهُ اَوْنُوْتُهُ سَوْرَتُهُ اَوْنُوْتُهُ بِيْلِيهِ حَقِيْقَتُهُ بَوْلُهُ اَيُّوْمُهُ شَهَادَتِي اَوْنُوْتُهُ بِيْلِيهِ رَهْمَتُهُ نَقْصَانُهُ اَوْنُوْتُهُ
 يَكْتُمِيهِ رَهْمَتُهُ اَيُّوْمُهُ كَلَمَهُ كَلَمَتُهُ تَقَابُلِي اَتَمِّسِيهِ نَقْصَانُهُ تَقْوِيهِ دَعْوَتِي اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ رَهْمَتُهُ رَهْمَتُهُ
 كَلَمَهُ حَقِيْقَتِي ، اَتَمِّسِيهِ اَوْنُوْتُهُ رَهْمَتِي حَقِيْقَتُهُ اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ . سَابِقِيهِ اَوْنُوْتُهُ سَوْرَتُهُ بَوْلُهُ رَهْمَتُهُ
 دَعْوَتِي رَهْمَتِي اَوْنُوْتُهُ . سَوْرَتُهُ بَوْلُهُ رَهْمَتُهُ اَتَمِّسِيهِ رَهْمَتُهُ اَوْنُوْتُهُ سَوْرَتُهُ اَوْنُوْتُهُ
 اَتَمِّسِيهِ . فَيُوْنُوْتُهُ بَوْلُهُ شَهَادَتِي قَبُولُهُ مَانَعِي اَوْنُوْتُهُ بِيْلِيهِ . اَيُّوْمُهُ بَوْلُهُ قَارِبُهُ نَقْصَانُهُ حَقِيْقَتُهُ
 بَوْلُهُ رَهْمَتُهُ رَهْمَتُهُ نَقْصَانُهُ حَقِيْقَتُهُ رَهْمَتُهُ نَقْصَانُهُ اَوْنُوْتُهُ دَافِعَاتُ اَوْنُوْتُهُ حَقِيْقَتُهُ اَوْنُوْتُهُ
 قَارِبُهُ شَهَادَتِي اَيُّوْمُهُ بِيْلِيهِ ، قَارِبُهُ دَافِعَاتُ تَحْمِيلِي اَوْنُوْتُهُ بِيْلِيهِ . بَوْلُهُ اَوْنُوْتُهُ رَهْمَتُهُ اَوْنُوْتُهُ
 قَارِبُهُ رَهْمَتُهُ فَرَدِي حَقِيْقَتُهُ اَوْنُوْتُهُ رَهْمَتُهُ بَوْلُهُ نَقْصَانُهُ بَقَارِبِي رَهْمَتُهُ اَيُّوْمُهُ تَحْمِيلِي اَيُّوْمُهُ
 سَوْرَتُهُ اَرَكَطَهُ مَطْلَعِي اَوْنُوْتُهُ اَوْنُوْتُهُ مَطْلَعِي اَوْنُوْتُهُ بَوْلُهُ قَارِبُهُ اَوْنُوْتُهُ رَهْمَتُهُ رَهْمَتُهُ
 بَقَارِبِي اَوْنُوْتُهُ رَهْمَتُهُ رَهْمَتُهُ اَوْنُوْتُهُ . سَوْرَتُهُ قَارِبُهُ مَطْلَعِي اَوْنُوْتُهُ رَهْمَتُهُ رَهْمَتُهُ
 قَارِبُهُ اَوْنُوْتُهُ بِيْلِيهِ . دَعْوَتِي حَقِيْقَتُهُ اَتَمِّسِيهِ دَعْوَتِي بَقَارِبِي اَوْنُوْتُهُ .

[وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا] بَرَدَةُ شَهَادَتِي دَعْوَتِي اَوْنُوْتُهُ

اَتَمِّسِيهِ اَتَمِّسِيهِ . — بِنَاوِيهِ كَلَمَهُ دَعْوَتِي اَوْنُوْتُهُ شَهَادَتِي اَيُّوْمُهُ دَعْوَتِي
 اَجَابَتِي رَهْمَتُهُ رَهْمَتُهُ . بَوْلُهُ كَلَمَهُ كَلَمَتُهُ اَوْنُوْتُهُ ، كَلَمَتُهُ رَهْمَتُهُ اَوْنُوْتُهُ دَعْوَتِي

کناهد نور تولو . با ستمی بولنه مازده معینه کیمه رک کتیمه نه احتیاج نموده اید به اودن برون
 سرات ایچمه دعوت اجابت ایتله فرموده عیبه اولور . بعضی علماء بر خضیک بایکده محمد ، بعضی دیگر بایکده
 ادایه عاز اولدیفنی بیانه ایتلد و بر هیئت ایتخی حکم ایچمده اید ده اعطام فرآنده بیانه اولدیفنی اوزر حکم
 مطلقه . و « اذما دعوا » اعمده . بوند سب زدنده قناده ده « بر فصوصده بر آرام اوبالوبا
 طولاشید کیمه آلدی زدن ، بونازل اولدی » دیر روایت ایلدیر . بنامیه ادا فرموده سی ده ایتله
 برابر احتیاج دفعه کیمه رک عمل و رک ادای سهارت فرموده عیبه اولور . - مهلی برید بایکده . [و
 لَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْتُبُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى آجِلِهِ] و برون اوسوه کوهیون اوسون
 اودنی و یا معنی امله دارنجیه قدر باز مقررده اوصاف بایکده ، آن اوسوه هیومه اوسوه باز بایکده و اصل و ستر
 دارنجیه قدر بوند مفردات و اوصاف باز بایکده ، هر هفتی واضح اوسوه « آن در ، ایتلی بوند ، جانم شو
 هفتی بلید ، باز به لزوم بوند » دیر بایکده ، باز مقررده اوصاف اوسوه نوبه ده بایکده .
 - بوند بالاده کی « فاکتوه » ارنیک بر توضیح و تأکید اوسوه اوزره طابنده خطاب کیمه
 اولونور . فقط بوند ده اسوه ای اولورده ستر بایکده بایکده رک دایه و رک مدیونه طرفنده دینک
 آریجه کندی دتر بینه قیدی ، کذلک شاعردک دخی ستر دخی تحمل ایتله طرفی هفتی فسط ایچومه مکله اولدیفنی
 قدر باز لرینی اخطایه اید هم طرفینه ، هم طابنده ، هم شاعردره خطاب اولسی ده مکتله . و یا بینه
 نقرأ بوجه بومنی سیانه ده اوصاف کور و نیر . هیزه : ای سوند [ذَلِكُمْ] بوند مقررده باز بایکده
 اوج فائده بی نهمه اید . اولور ، بو [أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ] الله عسندره اعدله ، الک زیارده
 دستقامتده . و بیقه اساسیه اولورده تقوانده ایمانیه بک سوافتده . نایا [وَأَقُومُوا لِلشَّهَادَةِ]
 و اقامه سهارته ده قوتی بر سارده . نایا [وَادْنُوا إِلَى تَرْكَاوُوا] قوت قویه ، سینه به دوشمه
 الک بایکده بر سارده . دخی ، هفتی بوسور تر نویسه ایتلیکیم ؛ جسنده ، مقررده ، سترده ، شاعردره
 بیکدیگر بینه فارسی و صفت ایتلیکیم و هفتی و ایمانیه کزده ایتلیکیم مهمل اید . سینه به نور تولو ،
 بقیه اوزره بولنه بیلدیرکده . او هالده بونری بایکده [إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً]

[illegible]

علم در . بنا علیه ار لریه اطاعت ، مخد زده اجتناب ، و عینه اعتماد ، کذب نفییم اید مقهور
 و معاندند نویسه ایکن ، اساسی نویسه ، ربه و تقوی اولی یعنی اولی نمایند .
 [وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كِتَابًا] و تابه سفر اوز زنده اولی
 بر کتاب ره بوله مان کن [فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ] اوز ماده دقیقه ریز فیهه ایلسه هضر در .
 - کریم رهه آینه بیلک بوزمانه بوش طره نموده دکلدر . هضر کتاب و کتابت مکمله آینه رفی
 رهه المعه صحیح و جائز در . فقط کتاب بولنه رفی ، سند و کتابت اید نویقه اطاعه اولی یعنی ز ماده رهه
 نفیه اید . بنا علیه بوش طره هک صحت و جواز یکن دکل ، نویقه اجموده تعیینندک شرطید . یعنی
 بوش طره « سفره اولیات و یا طاب بولر کن رهه آلامان کن دیه مفهوم مخالفی مقید دکلدر .
 منطقاً معلوم در که مقدم نفی نالیده نفی استلزام این ، آنچه شرط بولنه رفی ز ماده شرط
 لازم کلب . سو حاله سفر و کتاب بولنه مامره هک شرط جواز و صحتی دکل ، شرط وجوب و یا نبیدر .
 و بوش طره اساس ، کتاب بولنه مامره مسجله کتابتک اطاعت لیدر . سفر بولنه سبب عاری و اکثریدر
 تعبیر آفرله اعتراضی دکل ، قید وقوعیدر ، ریکر اسباب معذرت در برید رفی هضر کتاب بولمانه حکم
 ین برید اوله هضر . هضر رهه هک جوازی ، فعل بنوی ایدره ثابت . هرگز رسول اله حال هضر رهه
 کرمکنی رهه اتمیدر . مع تافیه آیت سوانا کومزیدور که سند و کتابت اید نویقه مکمله اولی فیهه مؤسندیندکی
 رایانته رهه طلب ایتک جائز اوله رهه مذکور اولیه هضر . مگر که بر معذرت بولنوسه . برده
 اکلاشیلور که هک تمام اولی اجموده فیهه شرطدر . مقبوضه اولیانه رهه بر نویقه افاده این .
 زاننا هک معاند هس ایتک داردر . سو حاله هک بر رهه سایه اولی رهه طوف و اولیات .
 ایسته اساس اولی اوز رهه مدانیات و معاندته اوج نوع نویقه داردر . کتابت ، استمار ،
 رهه . فکر ربه و تقوی حق ثابت و احقافه خدمت اید برکی توفیقاه مانع اولی ، حق
 سائمه اولیدر . مؤسند مدانیات و معاندته بو توفیقاه رعایت ایتلی و بوش طره مال جملی
 محافظه ، هک و ضیاعده صیانت ایدن طریقه شروع اید کسب و استخلاء سعی ایلاید که انسان

بر سایه ده فی سبیل امانه انفاقه قدر تباب اولسوه . منسوب الیه اولاده ربانیا فی مقامی صافیست به ده
تقرای در ای مکه اوله بیسیه . کور دیور که حقودیه بشایحه بریانه اله بیک تأییدات صوره تعالیه
انقیار اید اعطانه انقسام بحسب ایدیه صوریه و تقواده در . بود لایحه دیگر تزیینات تالیه ذک فرائی
یک محدود در .

ایده [فَإِنْ آمَنْتُمْ بِبَعْضِ كُمْ بَعْضًا] بعضی بایند بعضی در بینه
تماماً است اید . همه لازم . بر تزیینات به هیچ بینه نزد کم کوریه [فَلَیُؤَدِّ الَّذِیْ اَوْثَقَ اَمَّا]
است اولسانه کیمیه ده امانتی تأریه ایسیه . استیلاویه اولدیفی بحسب اثبات ایسیه . « — دیک اولسوه
بالاده ارادلسانه اید تزیینات به هیچ برنی یا یاربیه ده مما الاطلسه است اید رضی جاز در . او حاله
برها مقاب اولاده بالاده کی « فاکتوه » و « اشدوا » ارلری « فهران مقبوضه » ملازم کی
دوب ایچیه دکل نذایچیه در . زیرا دجوب محمول اولورسه اید دجوبک بویکه منسوخ اولسی اقتضای
اید جکر . فی الحقیقه صیه . نسبی . حکم به عینه کی بعضی تفسیریه بوند اولدیدی ناسخ اولدیفی در سایه
ایتمدر . کلمه ایه عباس مقدس آیت مدینه ده نسخ یومدر . محکم دریه تصریح استیله و بویکه نزدی
اولکند سوخر اولدیفیه را بر صراحت ده بولما ریفی و حال برکه ناسخ سوخر اولدار قبح نسخ بولنه به بعضی
جهتیه تفسیریه بوراره نسخ بولما ریفیه انفاقه ایتمدر برابر اکثری استوجوب از استیله ناسخ دکل
فریه نذای اولدیفیه . عطار . ایه جریج . نفعی کی بعضی ده بوجوان « وان کنته علی سفر ولهم تجدوا
کتابا » شرطه ربوط و طاب بولماسی حاله مترتب بولمنه کوره . هکله نذای فریه اولورسه ده مطایقه تقدیریه
ارلری نذای بعضی اقتضای اینه جکندیه حال اسطانه کتابت و استیله و واجب اولدیفیه قائل اولددر .

اعطام قرآنیه ابوبکر رانیک بیانیه تقریفاً نفع نذای اولورسه در . فقط اید اولورسه اولسوه است
ایسیه تحف امانتی بحسب اید اید فریه اولدیفی بیسیه [وَلَیْتَقِ اللّٰهُ رَبَّهٗ] در اولاده اید تعالیه
فریه ده استیله به دجهد سور استعمال اینه سیه [وَلَا تَكْفُرُوا بِالْشَّهَادَةِ] سوره
سهراتی کتم ایدیه بیک . ای شاهد لردی الحاجه اید سهراتیه لهم امتناع اینه بیک . لهم ده کور دجبد بیک

مهر و محبت کینه زدند ، او در پرتو سزای نفسانده معلوم و مشهور گشت اولاد بوی کزانی نطق ایستاد
 زیرا [وَمَنْ يَكْتُمْهَا] کتم سزای کتم ایرسد [فَإِنَّهُ أَشْمُ قَلْبُهُ] هر حاله او تلخ
 کنا قطره بر کیم در . کتم سزای کناهی او بد فیه هری و غاری بر عضد کناهی و دل ، بالذات محل ایمان
 اولاد قلب و نفس بر کناهی . بنا علیه اک بیوک کبار رز . کفره ، عقیقه سزای یافیدر . —
 نه کیم به عباسه سرور که « اکبر کبار الله سزاک . بالانجی ساعدک و کتم سزای رز . » کتم سزای
 بوی بر قلب کناهی . [وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ] الله ایسه سزای و یا کتم سزای کج کزانی
 آیه ظاهر و باطنه هری یا بار سزای نایل بیدر . مره کج کلیمه سزای ویر . صافیه قلبه فالاده
 کزانی شد کیم بیدر کج ریزد . زیرا :

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
 أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ •

آل شریفی

الله کعب کعبه کعبه کی در ده کی ، سزای کزانی کج آیه کزانی کزانی کزانی الله
 اولاد سزای کعبه ، موکره ریزد کعبه مغفرت ایر ریزد کعبه عذاب ، والله هر سزای کزانی •

رَأَتْ - « فَيَغْفِرُ لِمَنْ » نافع ، ابیه کعبه ، ابو عامر ، عزه ، کسائی ، خلفاء فراتر
 « ر » مذ جزمید « و يعذب من » ابو عامر ، عامر ، ابو مصطفی ، یعقوبه ساعد سزای « ب » مذ جزمی
 و « میم » ه ارفاسه و انجوه در سزای ارفاسه جزم ایر اوقنور . سزای کزانی کزانی کزانی .

سبب نزول - برآیند سبب نزولنده ایکی روایت دارد. برسی، کتم واقعه شهادت
مقتضی نازل اولند. دگری، مؤنذ دره فزری ولی اتحاد ایردب تقلید ایریندر مقتضی نازل اولند. زیرا
اتم قلبک کفایر سببی در دارد.

[لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ] بتونه کوکلده ویرده بولسانه لهرشی بولند و سطر
اللاکند. بتونه مپیقتدی و نظام موجود بیدی ایر اولند مخلوقی، اولند کلید. اولند تحت تصرف
و تدریزده. بتونه کسانده علم الهیه کیزی بهی برشی ظهور اولند مان، اولهینی بیلیر، سزده بولنده
داخل اولد بکلده سزده ایمیکزده طبعکزده هر عملکزی بیلیر. [وَ اِنْ تَدُوْا مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ
اَوْ تَخَفُوْهُ] و سزده نقدکزده بابت اولدی اظهارده اینکز، افکارده اینکز لهرایی تقدیرده
[يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ] اولطه سزده حساب مکر. بناریمیه نه آیمیه، نه کیزی بهی برسانیه
یا بایکند. - «ما فی انفسکم» اصلیه نفسک لهر در لواحوال و افعال و کیفیات محتمله.

ارادات و احساسات و تمایلات، تصورات و تحولات و افکار و انواع خواطر و دوسه لر، ریب
و اعتقاد، اضمحله و سلطات و محالات و حرکات، اختیاری و غیر اختیاری، مستند و غیر مستند، ای و کورتو
نفسده بولسانه لهرشی بولنده داخل اولد بیلیر. فقط اولد سبابه، کتم شهادت کی فاسیده دار اولد بکلده
ای اولد لهر ظاهر محاسبه ده خارج کی کورتو. ثانیاً «فی انفسکم» ظرف مستند بابت مستند
اولد لهرده فخر اولد بکلده بر وار بر بویه اولده زائل و غیر مستند در خارج کورتو. ثالثاً، اظهار
و افکار افعال اختیاریه ده اولد لهری اجموده انشرون اراده کی بر عروقده سی اولده اعمال ظاهره و باطنیه
داخل اولد بولوب غیر ارادی اولد لهر محاسبه ده خارج قابلیر. زیرا محاسبه مطایفه ظهور و افکار تقدیر برینه دل
انشرون اظهار و افقاسی تقدیر برینه مستند. برابیه باهم حال کسب و ستم اولدور. بویه اولد بکلده ظهور
و افقاسی بکلذات اه تعالایند اظهار و افقاسیه مستند. لکنه کورتولک کورتولک اولد بکلده حوز آسره
سبب الم و عذاب. بولند اجموده لهره صورته اولدور سه اولد بکلده انشرون ظهور و عذاب. لهر ضروری
ضروری بر عذاب. بولنده محاسبه اولد لهرده ضروری تأسیه اتم. اوزمانه بونی تأسیه ایرده حله اولد لهره

برنج بایه اولسدر. بنا علیه برنقه سوره نك اولسدره اولسدره عاشره مقدم اولسدره دیا جه سه مقامی خاتمه
 باشد انسه اولسدره بو هاتمه اوج آیه بالغ اوله هتدر. بونره «خواتیم سوره البقره» دینلیر. بونره
 برنجی بالاره الك زیاره کفره و منافقیه مقننه کی اوده سه آیه ناظر در. بونی مقامی بوندی بونی
 مقامی استی رضی ایشاع ایه صول ایکی آیت دره سوره نك تا بانه تا سقی تماماً کوسدک واوراره ایما
 رسا اوصاف ایه بالقوه ظهور اولسدره سقیمه مقامی بونره بالفضل نفسیه و تثبیت ایه رک «لاریب
 فیه هدی للتقین ... الخ ... واولئك هم المفلحون» مضمونیه نظر الهایت و تبلیغات الیه نك فصل بر
 فیسه و نمره در رکنی دورر هکنی و بنا علیه ایمانک حقیقه. فیسک شهره فصل کجی یکنی و کجی یکنی تثبیت
 بر صورت و اکل نموده و نهایت فائز دره کی «اهدنا الصراط المستقیم الخ ...» دعاسک بر صورت انسانی
 تجلی ایندیر مک اوده بر بر بیلور که :

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفْرِقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ • لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا
 شَيْئًا وَشَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا
 أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ •

مال شریفی

بیت، رنجه نایزیر لوی ایه اوله ایمانه کتیردی، مؤمندره هر بری «الله و ملائکته

و کتاب برین و غیر برین : پیغمبر در ده هیچ برینک آری ای برینان « بیه ایمانیه کشید برین و شویید برین برین بسفنا
 و اطفا ، غفرائی برین یاربنا ! سطر کیدیسه • الله کیم به دستند و نه تکلیف ایمان ، لعلک
 فانه انی لکن ، یوکلندی علیهم در ، یاربنا ! اگر او نوتده و یا قصدین اولیه رده یاربسه بزی تراخده
 یورما ، یاربنا ! هم بزه بزدده اولکیده یوکلدی که یغریون یوکلده ، یاربنا ! هم بزه بزدده یغریون
 اولیانی یوکلده و بزدده کنه بزی عصبوبور و بزره بفرستی روا ، رحمتی عطای ، سنک بولان ،
 بزی نصور بور ، آرتقه سی طایمانده قاری ، قدر و سوره نازل •

قرأت - « و کتب » حمزه ، کسائی ، خلف عاشر فراتند و مفر اولر رده « کتابه »
 « لایفرق » یعسوب فراتند « یا » ایلم « لایفرق » او قنور .

سب نزل - روایت اولدیغه کوره « و ان تبدوا ما فی انفسکم او تخفوه » آیت
 نازل اولنج اصحاب یک سنی کلدی ، طویلا نوب رسول الله حضورینه وارید ، دیز هو کیدر « یا رسول
 صلاه ، صوم ، هجر ، صدقه کی طاعتینه مبد عملدر مکلف اولر ، سندی ایسه برایت انزال اولندی
 حال بوکله زیم بولما کورجه نیمه مبد « دیدر ، و » لهر برین کندی بوکلنده اولدی سدر قونوسور که دیناری
 دیر بر بوزرک نلبدنه برنسی ارز و ایت « بیه انسانک بدلا اختیار مکرده اولدی فی فاطران و تصور
 بحث ده ایندی ، حضرت پیغمبر صلی علیه وسلم « سزدده اولای اسکی اصل کتاب کی سفنا و عصیانمی دیک
 اینه بوزرکن « سمعنا و اطعنا غفرانک ربنا و الیک المصیر » دیکلر « بوزری ، بونی او قنور ، هسی بره
 او قنور بائیدر ، او قنور قنور دیکر بوزری ، اوزمانه « آمن الرسول » آیتی نازل اولدی ، بویله الله
 تفرع دینا ابد استغفار و التجار ردام اینه کلنده طویلا برین صکرده ده « لایکلف الله نفسا
 الا وسعها » آیتی نازل اولوب تکلیف مال و طهاره انیه لرینی ازاله ایندی . دیکله که اصحاب « ان
 تبدوا ما فی انفسکم او تخفوه بحاسبکم به الله » نظم مبدیلک بویه اصحابان ظاهره و خفیة
 نظر دتة آتید و بوزرک سئلیم اولدی فی انشاء تکلیفک عزم داراره به افترا انیم به فواطر نفسیه

شعری احتمالند و قد قسید و کذیر نبه آیت تطیف مالا یطاقه اوسى لازم طه کلمه حکم اربوب رسول الله
 له احتمال قطع اید بوجاهم و تا ویدی ناید اید به جبه بر بایه آرشد در . بوط فارشی اول ارده اطاعت مطلقه
 استغفار و تضرع اید اراد تو تم در حال اطاعت اندیز ، نفس انده ضروری اولاد اندیشه فوطر ایمنه
 تطیف الهی و اریالینا الهی فی اطلالیه همه تفسی ایدر . انه تعالاه اولاد بزرگ ایمانه طاسلغی
 و بر سبب و طاعت و کمال ضاعت اید ربنا ربنا ریه استغفار و محضرا کندیه التجار عرصه رفالت
 انیم لری سرع و نایرک نصیب و عاکرینه در ام ایجوه رغیب ، ناینا برست صورت کال رفعت و لطفی
 افکار ایدرب « لا یكلف الله نفسا الا وسعها » التفات ایدر و تا ویدرینه کوره بایه حکم انیمه و اضطرار
 سبب اولاد مسولیت فوطر اندیشه شی از الیه است که است طاعتک و الله التجار کمره شی دایما بویه
 رفع اندیشه و رفع اضطرار . همه و مجاهد و ابه سیرینه و بر و انده ابه عباسده روایت اولاد نفع
 کوره « امن الرسول » بویکی آیت ، جبریل واسطه سیده نازل اولاد سه ، رسول الله بوزری بید معاهده
 بد واسطه استماع ایدر . بنار عمیه سوره بقره مدیدر . آنچه بویکی آیت مستثنا . مع هذا بیدر و دای
 ابه عباس دایه جبریل و صفاء و مطا « بوزرده مدینه ره جبریل ایدر نازل اولری » مدیدر . کلام
 معانه :

[اَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ] او پیغمبر ، یعنی بولنا ب نزله بلیغه ناسر
 اولاد او پیغمبر خاص ، بالادره « عبدنا » ، « و انک لمن المرسلین » ، « و رفع بعضهم درجات »
 او صافیه معلوم بولنا او رسول مفتح محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم ریزد کندیه انزال ایدر بلیغه
 ایمانه اندی ، رسالتی شبه ایدر بولنا و ایمانه و ایفاده ایدر یاری ، ریزد کلمه هم او ایمانی [وَالْمُؤْمِنُونَ]
 هم ره اوندک انی اولاد و بوفار به اوصاف عمویه لری بایه ایدر بیه او مؤمن [کُلُّ اَمَّنَ بِاللّٰهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ] هر بوی الله و الله ملکوتیه و کتابیه - با غور کتابیه
 - و پیغمبریه الله اولری هبسته ایمانه کتدر بر « قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ
 کبی ارده تزنیقا [لَا فَرْقَ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ] به الله پیغمبر ریزد به بیک آسانی

آریا نیز، برینک پیغمبر لکن تقدیریه، دیگرین تذبذب ایراد از این تفسیریه آینه زده، هستنی در جبریه کور پیغمبر
طایفه (تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض آية بارة) ریه ایمانه استیبر. [وَقَالُوا] وبرا
ایه سوره دیدر [سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا] دیکه درک و اطاعت اینک، مقدمه صحنه تولاوه و درک
بلد درک و در هر اهل طوعاً و رضاً نه سوره سوره مودتیه [عُفِّرَانَكَ رَبَّنَا] عفو انی باز ایراد بر
— نیز اطاعت اینک به ظهورین میوه، هله فطرات نفسانیه در تولاوه سوره [وَالْيَاكَ
الْمُصِيرُ] عاقبت داریده بر جمع ده آنچه سنده، سنده کدیک کی دونوب و دلا سوب به طاهر کد
تولوم، آفت، بخت همه یاری! تولاوه صوکره دونوب سطا داریده همه، سطا حساب دریده هلت
سده دره دریکه مغفرت، دریکه عذاب ایره هلت، ایته بر سمدی سطا التجا ایریورن و مغفرتی
ایته یورن. — بوزر اللهک تطیفی بریده کوزل بر صی الحامت ایره تلقی ایردب اخره انقیاده و بر تقا
ایر اللهک طلب عفا ایره طرزنده طولاوی رحمت اللهیه دره سؤالتفات ایله جوابه نائل ادریدر؛
[لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا شَيْئًا إِلَّا أُسْعَهَا] الله کیمیه و سنده باشقنی تطیف ایتمز — ایره
ایتمز، اللهک تطیفی قولدرک و سعی قدره و حق طاعتک مارونده اولور. طاعتی تفسیریه ایتمز، حرج
و سقت و برن، مکلفه اونی تو جلدی کنیه کنیه ته رک بایا بلیدر. نه کیم «یرید الله بکم الیسر
ولا یرید بکم العسر» جور و سدر. ریه همه سدر، اوزده حرج یوقدر. بودی ایسی ده طاعت نشین
تطیفه قدرتی اولاد یغنده دکل محصه فضل در محسند زده. بوسورن اللهک مکلفه بخسه ایته بی قدرت
و طاعت بایر یعنی تطیفه دره کنیتر. بوسایده اوزده و قیفه لری بایر قدره صوکره دیکه نه هلت و بایر
فیدر بایر یه ساعد قدر ترده قاله بیلد. نه کیم فراتقی ایفاده صوکره دهانه لریا عیازر. مثلا
کونده بسه وقت نماز ریه عدا نه ایتر کوره زار. کرجه تطیف، اراره یه تحیل کلفت دیکدر. هر کلفت
ایه بر قدرت صرفنی اقتضا ایر. و بوجاهت هر تطیف بر قدرت مکنه ایره سدر. فقط او تطیفه
بو قدرتی تفسیریه ایتم می ده سدر. یعنی هر فردک مکلفیتی رسید، قدرتی اولی و اولی لازم طبر.
بنا علیه از ادک قدرتی متفاوت اولد یغنده قدرت و استطاعتی فضل اولد از ادک مراتب تطیفی

فصل اوله بقدر که عدالت مساوات مقدره در بود . مثلا مالی اولیایه زکات ابو مطلق اولیه هفتگی
مختلف زکاتیه زکاتیه در نسبت دانه سده مختلف اولور . کسی اوده ، کسی یوز دیر . فقط
هستی در عین نسبت دافنده سده فرقه در . قدرت حساب النیمه و نه نفوس باشد عمل السویه مقدر
در یک بر اساسه نماید . كذلك انما طویرد توزم اید فرقه کفایه تطایف ازاده توهمی در بود در .
صوکره بر مطلق عهد سده توزم اید تطایف مجموعی حساب اید یکی زمانه دفعی قدرتی کثیر ملید .
بودن مجموعی بعضی تطایفه بدلا خرج قدرت ممکنه در باقیه در قدرت سیره دینیه ، یعنی دهان باره
قولیه سانه استناد اید قدرت در شرط اولور . والاصل برات حکمت تریقه الی بول سانی
فذلک انما . تطایف مطلقه در سیه تناسب . [لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ]
فذلک کسب اید یکی لینه ، انساب اید یکی در علمیه در . کسب و انساب لغته و قرآن در بفایه قولیه
کسی فرقی اولور در قولیه ملید . فاموسه دفعی کوسه لید یکی اوز در اول کسب ، انساب ، تکسب
طلب رزق در . یعنی انتفاع اید یک ، حفظ الهمه بر شی اینه ملک دار مقدر که بولور و الکریمه اولور
شرط رکدر . توزم کجسی هایسمه اولور . کسب اید انساب فرقی اولایه بر یک لید ، بر یک علمیه اولور
آنچه متعلقه نشأت اید ملید . بونقطه نظر در «ما کسبت» در کی ما «ما اکسبت» در کی
مانند معاری تفریم اید برین اولی الاله تطایف اید یکی هید ، آنجی نهی اید یکی سیم تفسیر اید .
ثانیاً کسب . اصابت یعنی طلبی اوسته دور دور و بایسته رکنه نائل اولفدر که توزم کج فانه امره یکدر . انشا
ایه کرک اصابت ایتیه کرک ایتیه سیه عم الاطرافه تصرف و اجتهاد یعنی جالبیوب جالب الاقدار . بنابر
کسبه سده درجه اعم و درجه افقد . بوسا سیه کج کجی مقامه قولیه ملید . ثالثاً کسب فانه اید
معنا سیه طیر که اوز زمانه ایکی مفعولیه تعد اید . «کسبت فلانا المال» فلانه مال فانه اید در دم دینیه .
سواله . انساب بومضایه تقابل اید یکی زمانه بالطاوعه فانه امره ، یعنی باقیه سده فانه اید در سیه
فانه امره در یک اولور . بومضایه اساس اولور اوز در راغب سوز در بایه اید که کسب هم کنی و هم
باقیه ایچیه فانه انوب الیه ، انساب به صرف کنی ایچیه استفاده اید یکی دینیه . بنابر علمیه کسب

انتساب رکود . فقط انتساب کسب . بزر خیر و افضیت ، سوی راستوی ، طبع و الطبع کسب ...
 بوند اجموده انتساب شهوت ابر کسب ایه حکمت ابر عسوفه دار اولور . ایسته بوندنارک لهرری اعتباریه
 «لها ما کسبت و علیها ما اکتسبت» متقد رمنار افاده اید .

۱ - لهر نفلک ایسته ریکی ، یا ییغنی ایلک کندی لهنه ، کندی منفقته در . سوکنده نوابی اجموده
 کندی اوله بقدر . بالعلی یا ییغنی کورتلاک ، یوکلندیکی و بال کندی علیمه ، کندی ضررینه در . عاقبت
 عنذابی کندی عا در . «من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فاعلیها» لهرکسک یا ییغنی ایلک کندی یا ییغنی
 فسالرینه کندی در . اللهک تطیفدرده ایکی قسمدر . برسی ظاهرده و یا باطنده و یا لهر ایستده
 یا ایمانی تطیف ایته کی ادر در . بزر خیر و عسافدر . ریری یا ایمانی تطیف ایته کی نواهدر
 بزرده سردیاستدر . اولکدرک فعلی منفقت ، ترکی ضرر در . بر یکدرک فعلی ضرر ترکی منفقتدر .
 بزرک منفقت و ضرر لردده الله رک تطفدرده در . بنار علیه تطیف الهی و سده کوره اولور کی بر قولیغنی
 شکر اولورده ایسته لهر تطفک صرف ایدر جکی و سعی ضررینه صرف ایته ریوب تماماً منفقته نفیس
 ایته برک کی بر فائده مخصوصه و رحمت فاضله در . متفقددر . بوند اجموده الله قولدرینه هیچ بر تطیفده
 بولماسه و عا یوک بر رحمت اولار میدی کی بر دوسه خاطر کلمه سیه ، رحمت و عنایت الیه قولدرینه داعیه .
 شهوت ایدر ضرر انتسابنه نھی اتمه مکدر داری منفقت کسب ایدر تطف طوعنه ساعدا و ایمان ، ضرر لر
 منفقتدر تقابدر . ضرر محفوظ اولور ایدی منفقت محفوظ اولار دی ، تطیف اضرا اجموده رک
 ضرر لر در حیانت و منفقته سوره اجموددر . کلفت نفقه کوره در . بوجاهته بیندر که الله در ریکی
 قدرت و طاقتدر نفقه بر تطیف ایمان ، یا ایدر منفقته زیاده ضرر ، نفقته زیاده کلفت تحمل
 اتمه اولور . بوایه اتمه تطیف اولور و قالان ، تعذیب اولور . بونی دره عمل و رحمت الیه تطیفی
 قبول اتمه مدح بر جزای اولورده نعییه بویشددر . بوندن طویلیدر که «علیها ما اکتسبت» بویشددر .
 بوجهته تکالیف الیه تماماً «سمعنا و اطعنا» دمییه و قوانیه سده داره سده کسب یا ایماندر
 عاقبت بویل بر نفقیه گرفتار اولوردر . نه کیم آفرنده «ادخلوا ابواب جهنم» امری بویله لره

تکلیف الایمانه صورتند بر تعزیر . بوند دیناره ده شالی بوسه دکلر . فوائده بود
 عمل ایتمه بند و یا زرد بریده زره مدرسه اشد در . دپوزده صوره کی دعارن تعلیمه
 بوجامنه عوده رار . انه نقا قولدینک راسا بولم بر ضرر رینه . اضی اولاد یفنده اولر و تکلف
 مونسه و تکلیفی و بر یکی وسیع ایله تناسب ایسه و عدالتی ایله تکلفی نعمه نقابلی ایندیر شد . ماراکم
 بولم در . او حاله انشاده ده نعمه کوره کلفه فائده نموده و منی تکلیفه فائده قانوده قدرت
 و طاقتی کمال مونسه ده بد تکلیف نافر عباراته و غیره مسانه مدنی ایروب نعمت و منفعتی ترید
 ایملک بار اید . بر صورت «لها ما کسبت و علیها ما اکتسبت» هم فائده تکلیفی بایه ایله تکلفاً
 قبوله سوره . هم ده فائده ماعدا تطوعات و نوافله توفیقی میمند که بولم نه بقیه انور .

۲ - «لهم نفسک فاز ازینی یعنی بولم ایسته یوب احبات ایندکی منفعتنه . عکسه و یا کور
 کورینه جالیسوب بوفوشده یعنی ضررینه در .» بنارعبه دسه کوره تکلیف او منفعتی جلب و بوفوشتی
 دفع جاکمنه مستدر . زیرا تکلیف اولانسه انسا به عامل اولور . تکلیف دسه کوره اولانسه او
 زمانه ده بوفوشور طورور . لهر ایکی سوره ضرر اولور . برده الله دسه کوره تکلیف بایه
 غیر و نعمه وصول اجموده یا بول تکلیفه ایتمه سده و یا کوشده سده اولور . او زمانه انشاده بوسه
 ایسته سده لر بولم یا بوسه بوئنه و یا کور کورینه او فزاید طورور . طاقته فائده تکلیف بایه
 اولهانت یکنز . کب اولان . جالیسده فکری بوئنه کیدری . لهر ایکی صورتده الله قولدینک غیر
 ایسته سده ضرر لرینی ایسته سده اولور دی که بورد و عمامه همک صحنه منافعه . بر معنای کور کسب
 و انسابک متعلقده شراسا موضوع محبت بولم اولیه بایله . لهر ایکی «ما» غیر ده عبارت اولیه بایله
 بری الیه کیده غیر . بری ده الیه کیده غیر . یعنی بولم غیر فاز انمنه منفعت محضدر . شرتوبه طورور
 غیر فاز انمنه هم ده کور کورینه جالیسوب بوفوشده بولم ضرر نه خالی دکلر . چونکه نتیجه بوئنه عیضاره
 سالی لهر اولور . احتمال که ده بولم نه بولم . شرتوبه کیدری . جهالت بوند اجموده ضرر . ایسته
 دسه کوره تکلیف الهی غیرک برینی کوشده کلفه او منفعتی تأییه ایسه و قدرتی ایندیریه رت

بوجود آمد و در صیانت ایامند .

۳ - «هر نفسی که کند و قسم بخورد و بگوید که قازانوب ازین می صرف کند و کند در اصل قازانج بگوید قازانج که غیر بود در بر. و نیز هر عاقله صاحب کند. با عکس سوت و عرصه محاکوم و مطلوب اول و دوم «به به» «بیه یا آنکه کند بی بگوید قازانج می رده ضرر نده» زیرا او کند کندینه با شایه باز. قازانج بگوید بیه آخره محتاجد. بنا برین تطیف الهی بود منفی تأمین و او ضرری رفع بگوید. بوزنه خود را مسقط دیگر و منفی کوزل بر توفیق دارد.

۴ - « انسان که قان از بر دینی صرف کند و لهنه در ، حقوق و منفعت تأسیس ایر ، فقط
دکتریک قان از انجمنه با ساسی و علمیه در . . . دلیفه بوج ، حکومت اقتضا ایر . به علمیه و فدا
غیر لیدر . بنامیه تکلیفک رسه کوره . اولسنده مکلفی به فدا دره حیانت و تأسیس حقوقه دارد .
برونک اجموده جناب اده انقاره هید ، باره صحیحیه تکلیف اتمیه ، تألیده ، باره ، تجاوز و زنت
نهی المند .

اكثر من مفسره بودرت معناده بر عيسى اوزر نه بود و شد ، بر بيدك لهر يني بر و دهم
اولا الحامه بايد در . بنا عليه اصل تفسير اولكيدر . زيرا بتوبه اسرار تخطي محسوب و واضحتر .
محمدي جناب ايه «سمعنا و اطعنا غفرانك ربنا و اليك المصير» ربييه مؤمنك تفرغ
و الجماعه فارسي التفات ايم بر جوابي دري . بر و تحفي بيانه ايم اوزر حجابي تسليه ايندي . بر
مؤيد كلام ايه بالكنز رسول ايم دكل اوله بر وجه شرح ايم ايه استي ايم ده بر طالع و نهايات تخطه
تجلی ايندي که بر اسلوب بالخاصه فائده سه ايندي . بو ، قرآنه او قويايه ديار يکده ربييه مؤمنك آر مي
کندي ربي جناب ايه ايم بالذات طالع هالنده بولم لري کي بيون بر نعمت انطاني تخطه ايندي . بر مرتبه ده
افضل و طاعت مسيد حضور الهي الجماعه اينر بالکنز سرف خطاب نائل اولمده فاليه صوبه حضور باربره
رخصت كلام مالک اولوب سوز سوزده ، بالذات ديون ديويه بهيم سرفنده ربييه مؤمنك اوله هفت در .
ايشه بر مقام و مصالح قوت و شرفي کوستمده ايمده جناب ايه اوزر استيفاء جواب اولاه بر وکلاني

برینه قصید اولیه دره دوسر، خطا ایدرسک بوده ترک غیر دیانفل شریکینده برامتناب اولیده جلد
 «وعلیها ما اکتسبت» ایسه مطهر اولدیفند بوزرد موافقه محتملدر. بنارعلیه نسیانه وخطانک
 کتدینده، نه اسبابنده، نه ده بوزرد بری سبیل انساب ائیمه اولدیفند ترک غیر دیانفل سدره
 برانت محمد دینار آفرته مجازات ایلمه.

نسیانه وخطا ایکی نوعدر. برسی، عاصی معذور کوردله بیلر، دیرنه کوردن. سدر
 بریمه اولدیزده بر بجات کوردسه ده ازاله سی تا ائیمه ایله، صوکره اولدوتوب نماز قیلر معذور اولان کوردور
 کورمن ازاله ائیمه دینکده طولای تفصیر ائیمه اولور، لکنه کورمنه معذوردر. کذلک بریمه بر آره تفک
 آنسره بر انسانی دور، اولارده انساب بولنه بیلر جانی و بولنه یغنی صورتده اولو اصابت ایدوب ائیمه جانی
 حاجاتنامه و بوفصوصه لازم کلمه تقدیرت عیانت ائیمه ایسه معذور اولان. کذلک انساب وظیفه
 دینه و شریعی سی علامه جایستمان و بعد کورد صوکره ده اولدوتوبه ائیمه تکرار مطالعه ایلر ده اولدوتوبه
 نسیانه معذور اولان. بوندک ائیمه بالارده اصول نویسه کومندشد. بنارعلیه بالذات نسیانه و خطا
 بعضی نسیانه اهتزاز دوسر بزرگ خارجه ایسه ده بعضی نسیانه بویور کورد. بنارعلیه «الاوسعها» علی الاطلاق
 موافقه اهتزازنی رنج ائیمه سه، بوزرد «وعلیها ما اکتسبت» ده دوقولری محفوظ بولمشر. دیکر
 سدره مشطدر. نسیانه وخطا ایله یا ایسه اولاده فالقدر حد زانده معذور، غیر شروع و دوسر داخلده
 اولدوتوبه ده دیانخطا ایدرسک بونولسه اولاده بزهرک خدری یوقدر دیندیه جانی کبی بوزرد بویوردر.
 سیات و عاصی طبعی زهرکب معذوردر. خطا ایدر قوییه در سماق تهلله اولدیفنی کبی خطا ایدر بوندک کوزنی
 جیقا رسره بر معذوردر. عاصی یلیم نسیانه وخطا یا ایسه دوسر بزرگه خارج ده اولسه بوزرد سب
 اولدولری فتلک عذابه یعنی حد زانده کی تا بخی دیکسیرن. «وعلیها ما اکتسبت» ده داخل اولوردر
 بوندک ائیمه انساب بوزرد سکره اولدیفنی قدر توفی ایدره مکلفدر، قتل خطاره اولدیفنی کبی خطا ائیمه
 بعضی اصطاحم تکلیفیه داردر. نسیانه وخطا معذور عباردر کی عذر ضمانه مانع اولان. بوزرد اشاره در
 «لا نطقنا» دینر سه «لا تواخذنا» دینمشر. بوسور نکرک خطا و نسیانه و کرک اسباب مقدره

چونکه اولاد مع طاقه نسیه ابره طافت معنای استعالی در مشهور در. او حاله تطیفك طافت
ایر متاسب اولی در محمل برنور. بوده نفیس و شندزه باسفه برشی رکلدر. امر سالف دره بوند و قومی
نابتدر. بنار علی بر اجمالک نفید و معك ظاهر اولاد معنای برده ثبت استعلام ایدلدر. ثانیاً عمل.
تطیفند مه و جم اعمدر. بزرگ بالذات شریع و تطیف الهی اولاد دره دکل تطیف معك خندونه کیده
فرموده و ساره کبی جبار به فك تسلطیده محصه نریه اولی دره ممکندر. بوند اجموده «عمل» تعبیر اولمشر بروره
باشند بری کلمه بی اسر ایل فقه لرزه هر ایکی جهت دره افشار اولمشر. یعنی معنای سور عاره و طارینا
ماخوذدر:

[رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ] بار بنا بزه طاقته اولیایه شیده تمیل ائمه.
یعنی طاقته. طافت کنی این. تطیفی اولدره یا بیلد مان. مصیابه و اشتداد سوده ایدر. تاوینی اولدره
تغذیه اولدر. محور اهدون ایدر. مالایطانه بدلر. سور الراتنه ایطانه ای قارر رین. —
چونکه سه هر سه قارر سک. برنی رمتکده طواری تطیف اولدره یا بیلد سک. استخانا و یا عاصیده
غصبکده طواری تغذیه یا بیلد سک. هر سه سک مستکده در. بنار علی بزه نه تطیفاً نه استخانا
نه تغذیه مالایطانی تمیل ائمه. حاصلی «لایکلف الله نفساً الا وسعها» بتشیر است محمد در. بر
یر و تخفیفك. برانته نموده ایدر بکاف نفید ایمانه. هو طاعت و اخلاص و مسد اراده. ابناء هر کبی
مصال فاضله ایدر متاسب. البته بر قانونی طایبانه بوند سامنده طیار حقیقه ایستند علامه
سامه تطیفند هیفه بدج رکدر. اوزمانه اوزره بر بررینک تقضای شوقی اولاد و هو و مقومه.
دع و طافت و بکده تطیفد یا بیره معك. لاف و افرا و فقه تطیفند یا سابه هو. فقط اقمه
تابع اولاد ریغده غلقه معك تطیفد یا بیره و بالمقابل معك تطیفد آتنده قارر معك که بوده
یعنی زمانه عدل و معك تقضای اولدره سک بر تخمینک اولدر معك. بر نفقه نذرده عالمه کبی
هر قومک کنده کوره بر قانونی واردر. و اوقانونه باهم حال بر تمیل الهی مستنددر. سو قدر که
مؤندگی مستقیم وارر معك. لاف و رکگی غلبه مستقیم وارر عدل و غصبدر. مؤندره عدالت اولاد

طافره عدالت اولاد ، طافره عدالت اولاد دره مؤمنده عدالت اولاد . بنوبه بولیانت است
 درمنده و قلمبده در . قلمبده « بارب » سده حماده زواله الله ابی یارمفی آراسته در . در دیکه
 کبی تقیاب ایریک . بنارمیه بزی ربه سده تکلیف اعظم سیرنه ، طریقه مستقیمه آید ، بوزن
 آید ایغه ، رهنده جدا در شده تمایز در . بزی بوی در ایامان در دره مدرسه بر افتار بزی !
 او مؤمنده بی ، بوی و تمیسی بایره [وَاعْفُ عَنَّا] بزی کناهد بزی آثار بی عفو کذا
 ایت ، اعذاف ایریک که بر اطمینان اطمینانی بزی اغند صلی نقد اتمیه اولد بزی حالده بی تصور در
 کناهد غلی رکاز . بنوبه ساعیمز اساس اعتبار بی بر منتطک شکری ادا ایره من صرف انیگی ، اید بزی
 دس و طانت اساس سند انعامک ، اولد صرفنده معل اوله منافع ده بزی مجسمه ایسه اولد بزی
 حالده بزی اونی تمام سند بوی که صرف اتمک لازم طریقه بزی طریقه در ده اولد سند ضا که مخالف
 اولد روه کند بزی ضرر لر بلیه یا بوزن . سرمای کب اولد روه در دیکه اراده و قدر بزی عقل و قدر بزی
 تماماً تو حید ایروب ره صیسی منافع بوی بزی صرف ایره بوزن . بویک ایچوره دیکه دیکه در بزی استحقاق
 رکض فضل و رهنده امید ایره بوزن . حال بویک رافع و مقدر ، بزی ده ههائی بر صورت مصادره اولاد
 کناهد علم الیه بزی . اولد اراده از الیه مستفید . فقط سه کمال در بزی اولد بزی بنوبه
 اولاد نتایج بزی سید بلیک . بزی اسباب اسباب ، مؤثر حقیقی سند ، بزی کم تو فضل زینا
 آراسته کی ارتباطی سه محو ایره بلیک ، بزی اولد عفو اینده باسته [وَاعْفُ عَنَّا] بزی
 صفت ده ایت ، عید بزی علم الیه بزی ، اورت با صبر ، ایدر ایچنده بزی سوا ایله ، بر بزی
 برابر [وَارْحَمْنَا] منتطه بزی انعام ده ایت [أَنْتَ مَوْلَانَا] سه بزم بولان ، صاب
 و مالک ، ولی امر بزی ، نصیر بزی « الله ولی الذین امنوا » بوزن ، بنارمیه [فَأَنْصُرْنَا
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ] اولد در کرده فارسی بزی نصرت امهات ، ماره ، منفا
 مدافعه امره و اعدای مکرده بزی غالب و نظف اید .

علیه الصلوة والسلام افند بزی بود عالیه دعا اینده بزی زمانه طرف الیه « یکی بایدیم »

بوردی یعنی مسلم و ترمذی ده روایت ایستند. این بریده کی سوره کرده ده بزرگ جوابد کوره بکن.
 از جمله سوره آل عمران بونظرن دعائنه بر جواب اوله رده باشد بهیقت. کتب سنده ده به سوره
 روایت اولسانه بر حدیث نبویه بوردی است که: «لکیم کیم به سوره البقره ده ایکی آیتی اورتورسه
 اولک کفایت ایدر». حاکم و بیهقیقده ابوذر ده تخبیج اینک طری دیگر بر حدیث شریفه ده فریادت
 بوردی است که: «الله تعالی سوره بقره ی ایکی آیتله ختام ایردیردی که بونری بطاعت الله کی
 بر خیزم ده ویردی، بونری اولره نیک، قاریندین، اوغولدین، بدربکن، تعلیم ایدین،
 یونو بونر هم صلات، هم قرآن، هم دعا». حضرت عمر ایله حضرت عائشہ رضی الله عنهما
 مرویه که: «هربری «عقل بر آدم کورمزم که سوره بقره ده بقره ده کی بواندی
 او قومارده اویوسوره». دیکلر ده. «جبریل رسول الله سوره بقره ده آفریده
 «آیه» تعلیم ایدی» ریه ده ابوسیر ده رویدر. همانجا جناب الله
 بزقوتی ده بود عارک معارفی فهم و مقتضایه اتباع اید
 ده ایندکی فیضه اجابتند به بول بول تفصیلده
 کتاب بوردی سون.

آیه

لام